

DEN
DANSKE STRAFFERETS

SPECIELLE DEL

FREMSTILLET

AF

C. GOOS

TREDIE DEL

KJØBENHAVN

GYLDENDALSKE BOGHANDELS FORLAG (F. HEGEL & SØN)

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & Co. (M. A. HANNOVER)

1896

INDHOLDSFORTEGNELSE

TIL TREDIE DEL.

TREDIE AFSNIT.

Forbrydelser i det borgerlige Samfundsforhold.

(Fortsættelse).

TREDIE KAPITEL.

*Forbrydelser i de ved Erhvervsvirksomheden i Samfundet
grundede Retsforhold.*

(Fortsættelse).

TREDIE UNDERAFSNIT.

*Krænkelser af private Formuerettigheder, som ikke have
Karakter af Berigelsesforbrydelser.*

	Side.
§ 87. Strafbare Krænkelser af fremmed Ejendom	1—9
§ 88. Strafbare Krænkelser af retsbeskyttede For- muekrav	10—11
§ 89. Strafbare Krænkelser af Enkeltmands Er- hvervsrettigheder.	11—22

FJERDE AFSNIT.

Forbrydelser i det politiske Samfundsforhold.

§ 90. Indledende Bemærkninger	23—34
---	-------

VI

Side.

§ 91.	I. A. 1. Forbrydelser mod den danske Statsmagt. — Forbrydelser, der sigte til Magtens Berøvelse	25—38
§ 92.	(I. A. 1.) Forbrydelser, der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætter denne i Fare lige overfor fremmede Magter	38—44
§ 93.	(I. A. 1.) Forbrydelser, der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætter denne i Fare i det indre Statsliv	44—46
§ 94.	Fortsættelse	46—59
§ 95.	Fortsættelse. Falsk Angivelse, Mened m. m.	59—77
§ 96.	Fortsættelse. Tilegnelse af offentlig Myn- dighed, Duel m. m.	77—84
§ 97.	Fortsættelse. Fiskale Forbrydelser m. m.	84—88
§ 98.	Presseforseelser	88—100
§ 99.	Presseforseelser. Fortsættelse	100—136
§ 100.	I. A. 2. Forbrydelser mod Statsmagtens Udøvere eller Repræsentanter. Majestætsforbrydelse m. m.	136—146
§ 101.	I. A. 3. Forbrydelser mod statsborgerlige Rettigheder	147—160
§ 102.	I. B. 1. Embedsforbrydelser	160—177
§ 103.	Fortsættelse. Strafbar Ikke-Opfyldelse af Embedspligt	177—189
§ 104.	Fortsættelse. Strafbar Misbrug af Embede	189—203
§ 105.	Fortsættelse. Særlige Embedsforbrydelser	203—206
§ 106.	Strafbare Brud paa Kaldspligter i andre særlige, offentlig-retlige Forhold	206—207
§ 107.	I. B. II. Forseelser i offentlig-retlige Disciplinærforhold	207—212
§ 108.	II. Forbrydelser mod fremmede Stater	213—218
§ 109.	Fortsættelse. Særlige Forbrydelser mod fremmede Stater	218—219

VII

	Side.
Tillæg og Rettelser til første Del	221—227
— - — - anden —	227—236
— - — - tredie —	236—240

Fortegnelse over de Lovbud, som findes nævnte i Fremstillingen af den danske Strafferets spe- cielle Del	241—315
Sagfortegnelse	316—416

Tredie Afsnit.

Forbrydelser i det borgerlige Samfundsforhold.
(Fortsættelse).

Tredie Kapitel.

**Forbrydelser i de ved Erhvervsvirksomheden
i Samfundet grundede Retsforhold.**
(Fortsættelse).

Tredie Underafsnit.

**Krænkelser af private Formuerettigheder, som
ikke have Karakter af Berigelsesforbrydelse.**

§ 87.

Strafbare Krænkelser af fremmed Ejendom.

I §§ 60 og 71 er det udviklet, hvad der udgjør det Ejendommelige for de Forbrydelser, der omhandles i nærværende Underafsnit af Kapitel 3, nemlig at de angribe den enkelte Persons ved Formueordningen grundede Rettigheder, uden tillige at ramme Samfundet i en selvstændig, udover Anerkjendelsen af Retten for den Enkelte rækkende Interesse.

Ved Fremstillingen af de fra dette Synspunkt strafbare Handlinger kunde det synes at ligge nær, da alle Enkeltmands ved Formueordningen anerkjendte Rettigheder ere lige gode og væsentlig ensartede, at de nærmere Sondringer alene beroede paa den forskjelligartede Krænkelse af det fælles Objekt, den Enkeltes Formuerettigheder. Men den positive Strafferets Stilling svarer ikke hertil hos os, ligesaa lidt som andetsteds. Paa lignende Maade, som det ved Berigelsesforbrydelserne har faaet Indflydelse paa Begrebernes Afgrænsning, om det er ved Tilegnelse af Andenmand tilhørende Ting eller ved Unddragelse af Kravs Opfyldelse, at Berigelsesforbrydelsen realiseres, saaledes fremtræder der ogsaa her i stort Omfang en Sondring mellem de strafbare Handlinger efter Hensynet til, om det er Ejendomsretten eller andre paa Formueordningen beroende Rettigheder, der angribes, og i sidste Fald atter yderligere Sondringer. Og denne Sondring har ikke blot formel Betydning, men er ogsaa af Vigtighed for Bestemmelsen af, om en vis Krænkelse er strafbar. Der maa derfor ved Fremstillingen af de omspurgte Krænkelser først gjøres en Sondring mellem 1) de strafbare Krænkelser af Andenmands Ejendom, 2) de strafbare Krænkelser af retsbeskyttede Formuekrav — Retsbeskyttelsen være nu iøvrigt tinglig eller ikke — samt 3) de strafbare Krænkelser af Erhvervsrettigheder (Forfatterret m. m.). I nærværende Paragraf omhandles den første Gruppe. Der maa ved den sondres imellem, om Krænkelsen af fremmed Ejendom sker ved Beskadigelse eller Ødelæggelse, ved Besiddelsens Unddragelse, ved Brug og Benyttelse eller egenmægtig Behandling uden Unddragelse af Besiddelsen, eller endelig ved Misbrug af Ting, som ere overladte til Brug.

I. Om Beskadigelse og Ødelæggelse af fremmed Ejendom havdes før Straffeloven intet almindeligt Straffebud.¹⁾ I Straffelovens § 296 haves nu et saadant almindeligt Straffebud.²⁾ Straffen er, forsaavidt Forholdet ej falder ind under strengere Straffebestemmelser, Bøder eller Fængsel. Regelen er, at *Handlingen* paatales privat. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar *Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter*.³⁾

Hvad Betingelserne for Strafbarheden efter § 296 angaaer, fordrer Loven som Gjenstand „*fremmed Ejendom*“. Paragrafen kan derfor ikke

¹⁾ D. L.'s Forskrifter i 6—14—1 om Hærværk ansaas vel af Mange som hjemlende en almindelig Straf for saadan Beskadigelse og Ødelæggelse, naar den var aabenlys, og i Forbindelse hermed antoges det da, at den hemmelige Beskadigelse maatte straffes strengere, se *Ussing* a. V. 4. Udg. S. 615 o. ff. Men *Bornemann* a. V. S. 31 o. ff. hævdede imod denne Lære med Føje, at der ikke kunde opstilles noget almindeligt Begreb om Hærværk, at der ikke i Loven var fastsat nogen almindelig Straf for aabenlyse Ejendomsbeskadigelser, og at der ikke var Grund til som almindelig Regel at straffe den hemmelige Beskadigelse strengere. Herefter var Forholdet i den tidligere Ret det, at der for den omspurgte Handling fandtes en Række specielle Straffebud, men at den iøvrigt maatte straffes analogisk, efter Grundsætningerne i de lovbestemte Tilfælde.

²⁾ Ogsaa de tidligere Regler om Skovbeskadigelser i Fdgg. 26. Jan. 1733 og 18. April 1781 ere ophævede ved Stl.'s §§ 309 og 310, jfr. U. f. R. 1885 S. 857, se derimod med Hensyn til Hegn, hvor Krænkelsen ses fra et noget andet Synspunkt, ndfr. under III.

³⁾ Se herved U. f. R. 1867 S. 319, H. R. T. 1867 S. 3, U. f. R. 1874 S. 198, jfr. H. R. T. 1873 S. 545, 1875 S. 201, 584, jfr. H. R. T. 1875 S. 49, 1876 S. 570, 625, 835, H. R. T. 1878 S. 632, 881, U. f. R. 1882 S. 1191, 1884 S. 51, 441, jfr. H. R. T. 1883 S. 796, 1885 S. 939 (Dissens), 1161, 1886 S. 1238, 1887 S. 1207, 1890 S. 314, jfr. H. R. T. 1889 S. 731.

komme til Anvendelse efter sit Bogstav, naar Tingen er den Skadegjorendes egen Ejendom, selv om en Anden f. Ex. har en tinglig Brugsret. Efter det ovfr. Bemærkede bør der heller ikke være Tale om analogisk Anvendelse paa et saadant Tilfælde. Spørgsmaalet om Strafbarheden af et sligt Forhold maa efter den hele strafferetlige Udviklingsgang afgjøres efter andre Synspunkter, jfr. dels, hvad der er udviklet i Læren om Berigelsesforbrydelserne, dels ndfr. i § 88.⁴⁾ Er Personens egen Ting hos en Fremmed, der besidder Tingen *animo domini*, kan Handlingen kun blive strafbar, forsaavidt Reglerne om Selvtægt medføre det. Noget ganske andet er Besidderens Ret til at drage en Trediemand til Ansvar efter § 296. Tingen forudsættes her at være fremmed Ejendom, og der spørges blot, om Besidderen kan udøve en Ejers Beføjelse.⁵⁾

Den efter § 296 strafbare Handling er Beskadigelse eller Ødelæggelse, d. v. s. Handlinger, som hidføre fysiske, værdiforringende Forandringer ved Tingen.⁶⁾ Borttagelse, som Udtryk for Be-

⁴⁾ Dette er dog miskjendt ved Dom i U. f. R. 1876 S. 194, hvor O. R. anvendte § 296 eller dens Analogi paa en Lodsejer, som havde udgravet en Høj paa sin Jord, der skulde bevares som Oldtidsmindesmærke, idet det Offentliges ved Skjødets forbeholdte Ret ansaas for Ejendomsret eller dog en *jus in re*. Det maatte netop være afgjørende, om Retten var det ene eller det andet. I Dom i U. f. R. 1891 S. 128 straffedes efter § 296, uden at det ses klart, om den krænkede „Ret til Vejen“ var en Ejendomsret eller en positiv synbar Servitut.

⁵⁾ Jfr. herved U. f. R. 1883 696 og 1885 S. 118, jfr. H. R. T. 1884 S. 514 (H. R. frifandt, da hverken Ejendomsret eller Besiddelse var erhvervet over en Del af et Fjordareal, se U. f. R. 1884 S. 441, jfr. H. R. T. 1883 S. 796, 552 (Straf efter Fdg. 13. Dechr. 1793 §§ 81 og 82).

⁶⁾ Jfr. U. f. R. 1867 S. 446, 1880 S. 789, 1886 S. 1238 (§ 294 og § 296, jfr. Politivedt. 22. Juni 1883 § 53), 1887 S. 1207

siddelsens Unddragelse, gaaer ikke ind under § 296's Ord, medmindre den foretages for at beskadige eller ødelægge Tingen, se herom II S. 366, jfr. derimod § 294. Hvorvidt en analogisk Anvendelse paa denne ikke umiddelbart eller nødvendig tabforvoldende Retskrænkelse er hjemlet, bliver at undersøge ndfr. under II.⁷⁾

Forsæt kræves. Hjemmel til at straffe den uagtsomme Beskadigelse eller Ødelæggelse mangler. Forsættet maa naturligvis være rettet paa at tilføje Ejeren Tab ved Beskadigelse og er altsaa udelukket, naar Personen antager Tingen for sin, og fremdeles ved Handlinger, der udøves som Selvtægt og ikke gaa udenfor den herved satte Grænse.⁸⁾

Paragrafen udtaler et Forbehold med Hensyn til strengere Straffebestemmelser. Mange Beskadigelser af fremmede Ting ville frembyde andre strafferetlige Synspunkter, jfr. Læren om almenfarlige Forbrydelser⁹⁾ og om Forbrydelser mod det almene Samkvem (§ 295, s. ogsaa L. 28. Maj 1880

(§ 296; to Medtiltalte § 296, jfr. § 54), 1890 S. 128, 314, jfr. H. R. T. 1889 S. 731.

⁷⁾ U. f. R. 1876 S. 89, jfr. H. R. T. 1875 S. 419 (O. R. Anal. af § 296, jfr. § 46; H. R. § 236, jfr. § 1).

⁸⁾ Jfr. U. f. R. 1867 S. 446, 1883 S. 284 og 885, jfr. H. R. T. 1883 S. 226, 1884 S. 441, jfr. H. R. T. 1883 S. 796, 1888 S. 540 (Frifindelse paa Grund af god Tro), 1890 S. 314, jfr. H. R. T. 1889 S. 731 (Straf efter § 296, idet Sagens hele Beskaffenhed udelukkede at se Forholdet alene som ulovlig Selvtægt).

⁹⁾ U. f. R. 1872 S. 854, 1873 S. 55, 1877 S. 1104 (Straf efter Stl.'s § 100, jfr. § 98 og Lovgivningens Grundsætninger, men ikke efter § 296), 1878 S. 1221 og 1879 S. 722, jfr. H. R. T. 1879 S. 69 (§ 288, 2, men ikke § 296), 1884 S. 939 § 282; Dissens), 1888 S. 990, jfr. H. R. T. 1888 S. 167 (Frifindelse for § 281, 1, af Mangel paa Bevis), 1891 S. 695 (§ 282, 1), 1211, jfr. H. R. T. 1892 S. 406 (§ 296, ikke Brandstiftelse).

§ 73), jfr. ovfr. I S. 573 og 669 med Hensyn til § 294.¹⁰⁾

Undtagen Behandling underligger Fattiglemmers Beskadigelse af visse Fattigvæsenet tilhørende Ting, i Henhold til det ovfr. i § 83 omhandlede Lovbud.¹¹⁾ Mrk. fremdeles L. om Jagten 8. Maj 1894 § 24, jfr. § 11, 1. St., samt L. om Hundeafgiften 12. April 1889 §§ 8—10,¹²⁾ L. 25. Marts 1872 § 9, jfr. ndfr. under III. Om Straf for Handlinger, der udsætte fast Ejendom for Beskadigelse fra Havet, s. L. 23. Jan. 1862 § 9. D. L. 5. 11. 7 er ophævet ved Stl.'s § 308.

II. For Krænkelser af Ejendomsretten ved Besiddelsens Unddragelse findes der intet almindeligt Straffebud, og det vil vise sig, at de ikke under alle Omstændigheder kunne rammes med Straf. Den nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet om saadan Unddragelses Strafbarhed kræver først Sondring imellem, om Unddragelsen sker ved Borttagelse eller ved Forholdelse eller ved Hjælp af den Krænkedes egen, mod hans Villie opnaaede Disposition.

For en Borttagelse af en fremmed Ting under Omstændigheder, som udelukke Handlingens Henførelse under Tyveri, haves et Straffebud i Straffeloven i § 236, angaaende det Tilfælde, at saadan ulovlig Besiddelsestagelse af anden Mands Gods sker „for at benytte Tingen til et bestemt Brug“ (Brugstyveri), jfr. herom ovenfor § 77. Den Kombination, der først frembyder sig, er imidlertid den, at Tingen borttages, for definitivt at skille Ejeren

¹⁰⁾ U. f. R. 1875 S. 122, 1886 S. 1238 (§ 294 og § 296).

¹¹⁾ U. f. R. 1873 S. 55, 1877 S. 411, 1885 S. 788.

¹²⁾ U. f. R. 1887 S. 1041 (L. 1. April 1871 § 10), jfr. 1883 S. 703, 941, 1884 S. 287, 1888 S. 540.

ved den. Lige saa lidt, som man af § 236 kan slutte, at en saadan Handling altid bør opfattes som Tyveri, kan den Slutning drages af § 236, at dette Forhold er strafbart. Ses der imidlertid hen til, at en saadan Handling sigter til at paaføre Ejeren et Tab, ganske svarende til det, der er Følgen af Tingenes Ødelæggelse, turde Anvendelsen af Analogien af § 296 være fuldt hjemlet, ialtfald, naar hin Hensigt realiseres paa en Maade, der gjør Tingen utilgængelig for Ejeren, f. Ex. ved at kaste den i Havet. Under særegne Betingelser vil den strengere Straf efter § 245 være anvendelig, jfr. ovfr. § 85.¹³⁾

Tilsigter Borttagelsen kun en midlertidig Unddragelse fra Ejeren, rammes den af § 236 under den ovenfor angivne Betingelse, jfr. ovenfor § 77. Det er i denne Paragraf paaviist, at en analogisk Anvendelse af § 236 paa en midlertidig Borttagelse af anden Grund end for at gjøre Brug af Tingen, er uberettiget. Heller ikke Analogien af § 296 er det berettiget at anvende, da Krænkelsen af Ejeren er ringere end den i § 296 ommeldte. Da der overhovedet ingen Bestemmelse findes i Straffeloven, under hvilken det analogisk kunde henføres,¹⁴⁾ og da der heller ikke af de udenfor Straffeloven liggende, ndfr. under III omtalte Straffebud kan udledes nogen Grundsætning, der hjemler Straf, maa Resultatet blive, at et sligt Forhold er straffrit,

¹³⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 128—29.

¹⁴⁾ At hverken § 242 (selv om denne havde et videre Omraade, end den efter rigtig Fortolkning har, jfr. ovfr. § 78), eller § 257 hjemler nogen saadan, er klart, idet vel Borttagelse kan stilles i Klasse med Forholdelse, men Forholdelsen her forudsættes at angaa en stjaalen eller betroet Ting, jfr. derimod med Hensyn til Forholdelse af funden Ting uden Tilegnelseshensigt ovfr. II S. 440.

forsaavidt ikke Stl.'s § 116 hjemler Straf, eller Tilfældet hører ind under § 245, efter det vide Omraade, Praxis giver dette Bud.¹⁵⁾

Sker Besiddelsens Unddragelse ved at forholde Ejeren en Ting, man har i Besiddelse, eller ved urørlige Ting paa den i § 279 nævnte Maade, haves der under visse Betingelser Hjemmel i §§ 256 og 257 for at straffe Forholdet, jfr. om disse Straffebud, hvad der er bemærket i §§ 83 og 84. Men udenfor disse Tilfælde giver Straffeloven ingen Hjemmel til at straffe Forholdelsen som saadan, s. ovfr. II S. 440, s. ogsaa med Hensyn til § 242 ovfr. § 78, og da heller ikke de Straffebud, der omhandles under III, hjemle nogen Analogi for Strafanvendelse, maa Forholdet erklæres for straffrit.

Realiseres en Besiddelses Unddragelse endelig ved at opnaa en Disposition af Ejeren mod hans Villie, er Forholdet strafbart, forsaavidt det falder ind under § 256 eller § 257.

III. For Brug eller Benyttelse eller rent formelle Krænkelser af en anden Mands Ejendom, som er og forbliver i dennes Besiddelse, har Straffeloven intet Straffebud. Dog vilde § 245, naar iøvrigt dennes Betingelser foreligge, rimeligvis blive anset anvendelig paa saadanne Forhold, jfr. ovfr. § 85.¹⁶⁾ Udenfor Straffeloven haves L. om Mark- og Vejfred 25. Marts 1872, hvis § 15 ophæver de tidligere gjældende Straffebud, som her vilde komme i Betragtning, om Brud paa Hegnfreden i Fdg. 29. Okt. 1794 og

¹⁵⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 128—29 samt S. 42.

¹⁶⁾ Jfr. om visse herhen hørende Bud i Chr. V's Lov og Fdg. 11. April 1840 § 32, *Ussing* a. V. S. 621 og *Bornemann* a. V. S. 42—43, men nu Stl.'s §§ 308 og 309.

senere Bud, jfr. L. for Island 17. Marts 1882.¹⁷⁾ Af Straffebudene i L. 25. Marts 1872 høre nogle hen i en anden Sammenhæng, s. ovfr. I S. 670. Her blive derimod at nævne Straffebudene i den nævnte L.'s § 7, der hjemler Ufredsbøder, naar fremmede Dyr komme ind paa en Jordbrugers Gaard, § 8, der hjemler Bøde for uden Nødvendighed eller Hjemmel at færdes paa anden Mands Jorder m. m.,¹⁸⁾ endvidere § 9, — der efter Omstændighederne fremtræder som en Undtagelse fra § 296 eller endog Tyveri, hvis strengere Straf dog næppe vilde udelukkes, — samt § 10 om nogle egenmægtige Handlinger ved Andres Husdyr, hvorimod Straffebudet i § 3 ommeldes i det Følgende. Dernæst mærkes nogle af de i L. om Jagten 8. Maj 1894 indeholdte Straffebud, nemlig de, som angaa visse af den Jagtberettigede foretagne, for andre Jordbrugere krænkende Handlinger, s. § 7. Andre Handlinger af den her ommeldte Art ere straffrie, forsaavidt ikke Betingelsen for Anvendelsen af Stl.'s § 116 eller Fdg. 6. April 1842 §§ 8 og 9 foreligger.

IV. Paa Misbrug af fremmede Ting, der ere overladte til Brug, vil Stl.'s § 257 kunne være anvendelig, jfr. ovfr. § 84.¹⁹⁾ Om strafbare Misbrug i et særligt Retsforhold — Fæsteforholdet — findes Straffebud i Fdg. 9. Marts 1838 § 5. Iøvrigt ere Handlingerne straffrie, forsaavidt ikke Betingelserne for Straf efter Fdg. 6. April 1842 §§ 8 og 9 ere tilstede.

¹⁷⁾ Se *Ussing* a. V. S. 619—20.

¹⁸⁾ U. f. R. 1884 S. 433, jfr. H. R. T. 1883 S. 790, 1888 S. 96 og 1889 S. 642, jfr. H. R. T. 1889 S. 159, 1892 S. 645.

¹⁹⁾ Koll. Tid. 1840 S. 457.

§ 88.

Strafbare Krænkelser af retsbeskyttede
Formuekrav.

Bestemmelser i Straffeloven, som kunne ramme Krænkelser af retsbeskyttede Formuekrav, der ikke have Karakter af Berigelsesforbrydelser, findes i §§ 256 og 257, forsaavidt disse Paragrafer nemlig ogsaa angaa Handlinger, der som Berigelsesforbrydelser vilde høre til den ovfr. i § 82 ommeldte Gruppe af Bedragerier. Herom henvises til Udviklingen i §§ 83 og 84. At ogsaa § 245 efter Omstændighederne her kan finde Anvendelse, fremgaaer af det i § 85 Bemærkede. I forrige Paragraf er omtalt, at § 296 i enkelte Tilfælde er anvendt ved Krænkelser af *jura in re aliena*, men næppe med Føje. Som et særligt Straffebud kan fremdeles her nævnes L. 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred § 3, der straffer den, som egenmægtig tager optagne Dyr tilbage, med Bøder, hvormed sammenholdes, hvad der er bemærket § 82, S. 521 o. ff., og navnlig S. 529—30, om Betingelserne for, at Unddragelsen af en særlig sikret Fyldestgjørelse kan anses som Bedrageri.

Ved de Krænkelser af retsbeskyttede Formuekrav, som de foran omtalte Lovbud ramme, er det altid Forudsætningen, at der lægges den Berettigede Hindringer i Vejen for Opfyldelsen af hans Krav. Om en blot Vægning af Bistand handler Konkursl. §§ 82 og 167, hvor Følgen dog næppe kan betragtes som Straf, jfr. ovfr. II S. 281 o. ff. Naar der derimod blot er Spørgsmaal om den simple Ikke-Opfyldelse fra den Forpligtedes Side af Kravet, er Regelen, at dette Forhold ikke er strafbart, men at den Berettigede alene beskyttes ved den oprettende Retshaandhævelse.¹⁾

¹⁾ S. StR.'s alm. Del S. 21—22 og 25.

Fra denne sidste Regel er der i den særlige Straffelovgivning en Del Undtagelser, i hvilke Straf er foreskrevet for Brud paa Forpligtelsesforhold som saadanne. Det er dog kun indenfor en bestemt Kreds af Forpligtelsesforhold, at Undtagelserne forekomme, nemlig saadanne, hvor der er Tale om Arbejdsydelser af varig Karakter, og hvor der derfor fremkommer et umiddelbart personligt Forhold mellem Parterne i Forholdet. Denne Omstændighed giver de paagjældende Handlinger en særegen Plads i Systemet, se 1. Del, § 41, hvor det Fornødne herom er omhandlet.

§ 89.

Strafbare Krænkelser af Enkeltmands Erhvervsrettigheder.

Medens de i Kap. 3, første Underafsnit, omhandlede strafbare Handlinger ere saadanne, der krænke Erhvervssamfundet, ikke nogen Enkeltmand, hvilket f. Ex. ogsaa gjælder om den Forseelse, der betegnes som „uberettiget Næringsbrug“, jfr. II S. 145 o. ff. og StR.'s alm. Del I S. 86 o. ff., bliver der her Spørgsmaal om saadanne Handlinger, der ere strafbare, fordi de krænke Enkeltmands Erhvervsret.

Denne Ret indbefatter i første Række Friheden til at anvende sin Erhvervsevne paa enhver lovlig Maade. Men de Handlinger, der krænke Erhvervsretten i denne Forstand, ville i Regelen indbefatte andre Retsbrud, der ere strafbare som saadanne, og Hensynet til de Hindringer, der voldes den Paagjældendes Erhvervsvirksomhed, komme da efter Omstændighederne i Betragtning som et særligt Moment ved disse, jfr. Læren om Frihedsberøvelser, om Angreb paa Legeme (§ 204), om Ærefornær-

melser, om Krænkelser af Privatlivets Fred og om Beskadigelse af Ting. Indbefatter Handlingen intet andet Retsbrud, vil den Omstændighed, at den volder Personen Ulemper med Hensyn til hans Erhverv, i Regelen ikke gjøre den strafbar. Usande, men dog ikke ærefornærmende Meddelelser om en Næringsdrivendes Mangel paa Duelighed, om en Persons Insolvens o. desl. kunne paadrage Erstatningspligt, men ikke Straf, jfr. ovfr. I S. 200.¹⁾ Som et enkelt Exempel paa en saadan Handlings Strafbarhed mærkes L. 10. Maj 1854 § 59 i. f., jfr. herved L. 29. Marts 1867 og I S. 499. Heller ikke gives der noget almindeligt Straffebud for Handlinger, der andetsteds subsummeres under Begrebet illoyal Konkurrence, og som ikke opfylde Betingelserne for Straf som Bedrageri eller efter §§ 256 og 257 eller som Varefalsk eller de særlige i Forbindelse hermed staaende Lovbud.

I visse Tilfælde indeholder dernæst den Enkeltes Erhvervsret en Ret til en bestemt Erhvervskilde med Udelukkelse af Andre, altsaa en Eneret til et vist Erhverv, saaledes at Andres Erhvervshandlinger paa dette forbeholdte Omraade af denne Grund ere Krænkelser af en Enkeltmand tildelt Ret, jfr. StR.'s alm. Del I S. 87 o. ff. Om nogle af de i det Følgende under dette Synspunkt henførte Handlinger gjælder det iøvrigt, at de ikke blot ere strafbare som Indgreb i en udelukkende Erhvervsret, men ogsaa som Indgreb i en personlig Ret, jfr. StR.'s alm. Del I S. 88. Men da hint Synspunkt er, om ikke det principielt vigtigste, saa dog det mest praktiske, kan det forsvares her at medtage dem i deres hele Udstrækning.

¹⁾ Til de der i Note 4 anførte Domme kunne yderligere føjes Domme i U. f. R. 1894 S. 504, 750, 780.

I. Strafbare Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Aandsværker. Herom findes de gjældende Regler i L. 29. Decbr. 1857, L. 23. Febr. 1866 §§ 1—6, L. 21. Februar 1868, L. 24. Maj 1879, L. 12. April 1889, An. 6. Novbr. 1858 og 5. Maj 1866, An. 30. Aug. 1859, 13. Juni 1860, 5. Decbr. 1879.

Den omspurgte Eneret tilkommer Forfatteren eller den, der i Henhold til Lovens Regler træder ind i hans Ret, under visse nærmere Bestemmelser med Hensyn til Gjenstand, Tid, Sted osv.²⁾ Retten omfatter for det Første Eneret til at foranstalte Aandsværkets Mangfoldiggjørelse ved Pressen eller ad anden mekanisk Vej, dernæst Eneret til at foranstalte Oversættelse af et Skrift fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden, i hvilken Henseende Dansk, Norsk og Svensk skulle betragtes som Mundarter af samme Sprog (L. 29. Maj 1879 § 1), endelig for dramatiske Værkers eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioners Vedkommende Eneret til at foranstalte deres offentlige Opførelse, samt Udgivelse og offentlig Opførelse af Dramatiseringer af Digterværker. Strafbare Indgreb i denne Eneret ere:

a) Ueberrettiget Fortryk eller Eftertryk, s. L. 1857 § 15 og § 11, jfr. §§ 12, 13, 14.³⁾

²⁾ Herom henvises til *Scheel Personret*, 2den Udg. S. 509 o. ff., *Bornemann a. V.* S. 165 o. ff., *StR.'s alm. Del I* S. 87 med Note, *Torp* „om den ideelle Produktions Beskyttelse“, 1889. Se ogsaa *Forslag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret* med Bemærkninger, første Gang forelagt i Rigsdagen i 1890 og senere i hver Samling, *Universitetets Aarbog* 1881—86, IV, S. 111—114.

³⁾ S. med Hensyn til § 13, der ikke kan anvendes ved Fortryk, *U. f. R.* 1875 S. 1046, 1884 S. 508, 1886 S. 477

Fortryk og Eftertryk ere fuldbyrdede med den uretmæssige Trykning (eller anden mekanisk Mangfoldiggjørelse), s. de citerede Paragrafer. Men at Offentliggjørelse — eller Udgivelse — maa være tilsigtet, ligger i Sagens Natur og Lovens Forudsætninger. At iøvrigt Forsæt ikke kræves, men at Uagtsomhed er nok til Straffen, er antaget i flere Domme.⁴⁾ Straffen er Bøde fra 100—2000 Kr., s. L. 1857 § 20, hvis Forbehold med Hensyn til højere Straf sigter til, at Handlingen kan have Karakter af Bedrageri.⁵⁾ S. fremdeles L.'s § 20 dels om Konfiskation og Tilintetgjørelse af de her i Riget forefundne, til Salg bestemte Exemplarer af det i eller udenfor Kongeriget ulovlig trykte

og 1887 S. 155, jfr. H. R. T. 1886 S. 455, 1886 S. 615 og 1887 S. 642, jfr. H. R. T. 1886 S. 829. Som uberettiget Eftertryk, mener *Bornemann*, kan det ikke anses, naar Forfatteren eller den, der er indtraadt i hans Ret, foranstalter en Udgave i Strid med en Kontrakt, hvorved han har overdraget en Forlægger en begrænset Forlagsret, men ikke Forfatterretten selv, s. a. V. S. 174 o. ff. Et saadant Forhold er efter *Bornemann* et ikke strafbart Kontraktsbrud, bortset fra andre Omstændigheder, der kunde begrunde Straf. Denne Opfattelse, der er fulgt i D. i U. f. R. 1870 S. 835, er dog næppe holdbar, se *Torp* a. V. S. 62 o. ff. og det ovennævnte Forslag § 9, sidste Stykke. Den ovfr. anførte D. i U. f. R. 1884 S. 508 indeholder ingen Afgjørelse eller Forudsætning med Hensyn til dette Spørgsmaal. Se iøvrigt med Hensyn til Spørgsmaal om Eftertryk U. f. R. 1886 S. 1094 (Frifindelse), 1887 S. 1077 og 1889 S. 693, jfr. H. R. T. 1889 S. 272 (Frifindelse), 1891 S. 815.

⁴⁾ S. U. f. R. 1877 S. 604 og 1878 S. 111, jfr. H. R. T. 1877 S. 523 1884 S. 508 („det maatte være Tiltaltes Sag, førend han indlod sig paa, uden Tilladelse, at benytte en dansk Forfatters Værk som Feuilleton i sit Blad, at forskaffe sig tilbørlig Kundskab om, hvorvidt der maatte være noget til Hinder derfor“), s. StR.'s alm. Del I S. 366—67 og ovennævnte Forslag § 17.

⁵⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 168.

Skrift, medmindre Forfatteren eller, hvis der er en særlig Forlægger, begge i Forening forlange sig dem udleverede, dels om Erstatning.⁶⁾ Paatalen er privat,⁷⁾ s. L.'s § 22, der ogsaa bestemmer en særlig Forældelse, hvis Beregning imidlertid medfører, at den kun, og det betingelsesvis, finder Anvendelse paa Eftertryk, ej paa Fortryk.⁸⁾

b) Indførelse til Forhandling samt Forhandling her, vidende, af en dansk Forfatters udenfor Kongeriget ulovlig trykte Værk underligger de samme Regler som Eftertryk og Fortryk, dog at Bøden for den, som kun har befattet sig med Forhandlingen af det af en Anden eftertrykte eller indførte Skrift, kan nedsættes til 40 Kr., s. L. 1857 § 20, 3die Pkt.⁹⁾

⁶⁾ Jfr. U. f. R. 1884 S. 508, 1886 S. 615 og 1887 S. 642, jfr. H. R. T. 1886 S. 829, *Bornemann* a. V. S. 168.

⁷⁾ S. U. f. R. 1884 S. 508, 1886 S. 477 og 1887 S. 155, jfr. H. R. T. 1886 S. 455, 1890 S. 445.

⁸⁾ S. *Bornemann* a. V. S. 167 og 170.

⁹⁾ *Bornemann* a. V. S. 166 antager, at L. 1857 § 20, Pkt. 3, ogsaa omfatter den, der forhandler et her i Riget eftertrykt Skrift, hvilken altsaa ifalder den nævnte Straf, men ikke har Erstatningspligt, da § 20, Pkt. 2, ej omfatter ham. Herimod kan indvendes, at § 20, Pkt. 3, kun taler om de i det Foregaaende ommeldte Skyldige (mrk. Ordet „derhos“ og „dog“), altsaa kun om Forhandlere af udenfor Riget eftertrykte Skrifter. Disse have Erstatningspligt; men deres Straf kan blive mildere, naar de ikke selv have eftertrykt Skriftet i Udlandet eller dog indført det derfra. De blotte Forhandlere af her i Riget eftertrykte Skrifter omtales slet ikke i § 20, og denne Tavshed maa forstaaes saaledes, at de som saadanne hverken ifalde Straf eller Erstatningsansvar. Resultatet er ikke meget naturligt. Men det Resultat, som *Bornemann* statuerer, er ikke bedre. Det er endog mere anomalt, at vel Straf, men ikke Erstatningspligt paalægges, end at Vedkommende holdes fri for begge Dele. Det Naturlige er, at begge Dele paalægges, jfr.

c) En i Strid med den meget begrænsede Ret til at tage Bestemmelse om Oversættelse stedfunden Oversættelse anses som Eftertryk, s. L. 24. Maj 1879 § 1. Ligeledes Overtrædelser af L. 12. April 1839 § 2, s. § 2, 2det Stykke.

d) Uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske eller musikalske Værker, jfr. L.'s §§ 17—19, straffes med Bøde fra 20 til 400 Kr., s. L. 1857 § 21, hvis Bestemmelse om Erstatning ogsaa mærkes. Jfr. endvidere L.'s § 22 om Paatale og Forældelse.

II. Strafbare Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Kunstarbejder. Herom findes de gjældende Regler i L. 31. Marts 1864 og L. 23. Febr. 1866 § 3, jfr. An. 5. Maj 1866. Med Hensyn til Rækkevidden af Begrebet Kunst i denne Forbindelse mærkes særlig L. 1864 §§ 2, 4 og 6.¹⁰⁾ Retten omfatter Eneret til at foranstalte a) et Kunstværks Gjengivelse i samme Kunststart til Salg, s. L. 1864 § 1, b) dets Gjengivelse til Offentliggjørelse ved en Kunst, hvis Frembringelse kan mangfoldiggjøres ved mekaniske Midler eller ved Midler, der ikke forudsætte

det ovennævnte Forslag § 17. Men L. 1857 tillader efter sin Affattelse ikke dette Resultat. Den synes at hylde den Tanke, at Ansvar egentlig og normalt kun bør hvile paa den primære Offentliggjører (den, der mangfoldiggjør), og at kun i det Tilfælde, hvor hin ikke kan rammes, bør den sekundære Offentliggjører have Ansvar. Af saadanne sekundære Publikanter nævner den endda kun Forhandlere, ikke f. Ex. Udlejere eller Uddelere, og det er ikke givet, at en analogisk Udvidelse til disse er berettiget. Jfr. herved *Torp* a. V. S. 78 og 86.

¹⁰⁾ Jfr. iøvrigt med Hensyn til denne Rets Betingelser i det Hele *Scheel* a. V. S. 526 o. ff., *Torp* a. V. samt det ovfr. nævnte Forslag til Lov.

nogen mellemkommende kunstnerisk Virksomhed, s. L.'s § 2 og § 3, c) for originale Bygnings-tegningers Vedkommende til at benytte eller lade dem benytte til Bygningsarbejder, s. L.'s § 4, d) kunstneriske Arbejders Benyttelse af Haandværkere eller Fabrikanter som Forbillede ved Forarbejdelse af Brugsgjenstande eller til disses Udsmykning, naar Eneret dertil er forbeholdt paa foreskreven Maade, s. L.'s § 6 b og Bekgj. 16. Aug. 1864. For Indgreb i disse Rettigheder ved Eftergjørelse til Salg (a), henholdsvis ulovlig Gjengivelse (b), Benyttelse til Bygningsarbejder uden Samtykke (c) og ulovlig Benyttelse som Forbillede (d) er Straffen 40—1000 Kr., s. § 7, jfr. ogsaa denne Paragraf om Erstatning og Konfiskation eller Tilintetgjørelse af Materiale og de i Riget forefundne, til Salg bestemte Exemplarer.¹¹⁾ Samme Straf og Erstatning paahviler den, som her i Riget indfører en andetsteds forfærdiget, uberettiget Efterligning, endelig ogsaa Forhandleren (ikke blot af en udenfor Riget forfærdiget Efterligning), dog at Bøden for ham efter Omstændighederne kan nedsættes til 20 Kr., s. L.'s § 7. Om Paatale og Forældelse s. L.'s § 8.¹²⁾

III. Strafbare Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Fotografier efter Naturen eller af Kunstarbejder, s. L. 24. Marts 1865 (f. Island Fdg. 11. Decbr. 1869).¹³⁾ Indgreb i denne Ret ved Eftergjørelse til Salg paadrager

¹¹⁾ S. U. f. R. 1883 S. 804, jfr. H. R. T. 1883 S. 140, 1877 S. 604 og 1878 S. 111, jfr. H. R. T. 1877 S. 523.

¹²⁾ Jfr. *Scheel* a. V. S. 531—32, *Torp* a. V. S. 110 o. ff., U. f. R. 1875 S. 709, 1877 S. 604 og 1878 S. 111, jfr. H. R. T. 1877 S. 523. Se iøvrigt U. f. R. 1878 S. 1010, 1886 S. 1208 (Frifindelse), 1889 S. 255.

¹³⁾ Jfr. *Scheel* a. V. S. 532—33, *Torp* a. V. S. 117 o. ff.

Bøde fra 20—1000 Kr., s. L.'s § 2, hvis Bestemmelser om Erstatning samt Konfiskation og Tilintetgjørelse af Materiale og de her i Riget forefundne, til Salg bestemte Exemplarer af Eftergjørelsen ogsaa mærkes. Samme Straf og Erstatning paahvile Forhandlerne samt den, der i Riget til Salg indfører andetsteds forfærdigede, uberettigede Efterligninger. Om Paa-tale og Forældelse s. L.'s § 3.¹⁴⁾

IV. For Indgreb i Eneret til Erhvervs-virksomhed ved Opfindelser, paa hvilke Patent er erholdt, gjælder nu Patentlov af 13. April 1894. L.'s § 5 bestemmer, at ingen uden Patenthaverens Samtykke maa i Erhvervsøjemed (1) forfærdige, indføre eller forhandle den patenterede eller ved den patenterede Fremgangsmaade tilvirkede Gjenstand, eller (2) anvende den patenterede Fremgangsmaade. Ved § 25 foreskrives, foruden Regler om Erstatning m. m., Straf af Bøder indtil 2000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde Bøder indtil 4000 Kr. eller Fængsel for den, der forsætlig har gjort Indgreb i Patentretten, jfr. herved § 6, s. fremdeles om Paa-talen og Forældelse m. m. § 25, jfr. endvidere § 27 om Overgangsregler.¹⁵⁾

¹⁴⁾ Se om en ikke herunder hørende Eneret for en Fotograf D. i U. f. R. 1889 S. 719.

¹⁵⁾ Med Hensyn til den ældre Ret s. Næringslov 29. Decbr. 1857 § 98, jfr. StR.'s alm. Del I S. 89, *Scheel* a. V. S. 549. Straffen var den ved L. 1857 § 75 for uberettiget Næringsbrug fastsatte, jfr. ovfr. II S. 157 o. ff. Paatalen var privat, jfr. StR.'s alm. Del I S. 458, *Noten*. S. U. f. R. 1867 S. 53, 1868 S. 759, 763, 1873 S. 1067, 1874 S. 106, jfr. H. R. T. 1873 S. 356, 1878 S. 858, jfr. H. R. T. 1878 S. 30, 1882 S. 1096, 1883 S. 94, jfr. H. R. T. 1882 S. 447, 1884 S. 58, 1076, 1886 S. 512, jfr. H. R. T. 1885 S. 682, 922, jfr. H. R. T. 1886 S. 176, 1011, 1890 S. 1115 (Straf kan ikke paalægges et Firma, som saadant), 1894 S. 49, jfr. H. R. T. 1893 S. 613.

V. Strafbare Indgreb i Eneret til Varemærker, s. Lov 11. April 1890 § 12, 2. St., § 13, § 17, 2. St. Herefter rammer Straf af Bøder fra 200—2000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde saadanne Bøder eller Fængsel den, der vidende om Andres bedre Ret, paa Varer, der falholdes, eller paa deres Indpakning uhjemlet anbringer en Andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en Andens registrerede Varemærke, saavelsom den, der vidende om Andens Ret, falholder de paa saadan Maade betegnede Varer, — saa og under samme Betingelse, naar Navnet eller Mærket vel ikke gjengives uforandret, men Forvexling trods Forskjellen i Enkeltheder let kan ske. Paatalen er betinget offentlig. Jfr. herved ovfr. § 67.

VI. En blandet Karakter have strafbare Indgreb i privilegerede Færgesteders Eneret, forsaavidt de ogsaa krænke det almene Samkvem. Jfr. herom ovfr. § 55.¹⁶⁾

VII. Strafbare Indgreb i Jagteneret, s. L. 8. Maj 1894, jfr. L. 30. Jan. 1861, s. L. 1894 § 1.¹⁷⁾ En Række Jagtforseelser ere strafbare fra et andet Synspunkt og ere omhandlede i anden Sammenhæng, s. ovfr. II S. 171 o. ff. Her blive kun at nævne de Jagtovertrædelser, der omhandles i L. 8. Maj 1894 § 5 i. f., delvis § 6, jfr. Sl., § 7, jfr. § 8, § 12, § 13, § 15 og § 22, s. Straffebestemmelserne i § 23, § 24, § 26, § 30. Ved disse er nemlig, som Paataleregelen i § 25 viser, Synspunktet det, at de gjøre Indgreb i en Jagteneret. Den, der har saadan

¹⁶⁾ S. StR.'s alm. Del I S. 86, Note, *Scheel* a. V. S. 682—83, L. 3. Maj 1867, 21. Marts 1874 § 1, H. R. T. 1862 S. 120, U. f. R. 1874 S. 681, jfr. H. R. T. 1874 S. 39, 1881 S. 885, jfr. H. R. T. 1881 S. 294.

¹⁷⁾ *Ussing* a. V. S. 627 o. ff., *Albrethsen*: Den nye Jagtlov 1894.

Jagtret, kaldes i Loven den Jagtberettigede. Den indbefatter en udelukkende Ret til selv ved Jagt at bemægtige sig Vildt, samt til at bemyndige Andre til Jagt. Retten kan være af ikke særlig begrænset Varighed eller i de i L.'s § 3, St. 2, og § 4, ommeldte Tilfælde have en ejendommelig begrænset Varighed. Den Jagtberettigede af første Art betegnedes i den tidligere Lov af 1. April 1871 §§ 4 og 8 som „Jagtejeren“, men L. 1894 bruger ikke dette Udtryk. Den taler ogsaa i sin Paatale-regel i § 25 kun om den „Jagtberettigede“, hvorunder indbefattes begge de to nævnte Klasser. Til Fuldbyrnelsen af ulovlig Jagt kræves efter Forholdets Natur ikke, at Vildtet er taget i Besiddelse, men kun Foretagelsen af Handlinger, som ere bestemte til umiddelbart eller *in continenti* at føre til Besiddelsestagelse af Vildtet, ved Skydevaaben eller paa anden Maade, altsaa Opjagen og Forfølgning af Vildt, Læggen af Snarer og overhovedet enhver Art af Efterstræbelse, s. Lov 1894 § 13, 1. St., jfr. § 23, § 5, § 8; men Praxis hos os afviger noget herfra.¹⁸⁾ Andre strafbare Krænkelser af Jagtretten end ulovlig Jagt ere de i L.'s § 12 omhandlede Forhold. For Island mærkes An. 20. Juni 1849 §§ 5, 6 og 19, for Færøerne 9. Febr. 1854 §§ 12 og 13. Senere Love, der gjøre Forandring i disse Bud, vedkomme ikke den her omhandlede Jagtret.

¹⁸⁾ Ved L. 8. Maj 1894 § 32 ere alle om Jagten hidtil gjældende, almindelige Lovbestemmelser, hvortil der ikke er henviist i L. 1894, ophævede. Den tidligere gjældende Hovedlov om Jagten var L. 1. April 1871. Med Hensyn til Anvendelsen af denne paa det her omhandlede Forhold, særlig med Hensyn til Fuldbyrnelsesspørgsmaalet, mrk. U. f. R. 1869 S. 501, jfr. H. R. T. 1869 S. 186, hvis Afgjørelse af Spørgsmaalet om Fuldbyrnelsen af ulovlig

VIII. Strafbare Indgreb i Eneret til Fiskeri. Ogsaa med Hensyn til Fiskeri er der Handlinger, som ere strafbare fra andet Synspunkt, jfr. ovfr. II S. 174 o. ff. Med Hensyn til Grænsen mellem de Handlinger, der ere strafbare som Indgreb i en udelukkende Ret til Fiskeri, og Tyveri eller anden Berigelsesforbrydelse henvises til, hvad der er bemærket ovfr. II S. 331 o. ff, jfr. S. 336 o. ff.¹⁹⁾ Alle tidligere Lovbud om ulovligt Fiskeri ere hævede ved Lov om Fiskeriet i Danmark 5. April

Jagt var af omtvistelig Rigtighed, se imidlertid Bemærkninger ved denne Dom i J. U. 1869 S. 51, se vistnok rigtigere U. f. R. 1884 S. 546, men atter, overensstemmende med H. R. D. af 1869, 1895 S. 744. Jfr. iøvrigt U. f. R. 1885 S. 564, 1158, 1886 S. 613, 1142, 1887 S. 857, jfr. H. R. T. 1887 S. 47, 1057 og 1888 S. 998, jfr. H. R. T. 1888 S. 200, 1173, 1189, 1889 S. 1189, 1890 S. 442, 760, 1891 S. 616 (Dissens) og 1892 S. 581, jfr. H. R. T. 1891 S. 843, 1892 S. 302, 682, 938, 1894 S. 693, jfr. H. R. T. 1894 S. 175. S. fremdeles hvad der er bemærket ovfr. II S. 331 o. ff. om Forholdet mellem ulovlig Jagt og Tyveri eller andre Berigelsesforbrydelser. Bemærkningen i den alm. Del I S. 91, Note, maa efter det paa det anførte Sted Bemærkede rettes.

- ¹⁹⁾ Om Indgreb i Eneret til Fiskeri var der tidligere et almindeligt Straffebud i D. L. 5. 10. 25, at Vedkommende skal „*stande til Rette som for Uhjemlet*“. At herved ikke var sigtet til Tyveristraf, er paaviist hos *Ussing* a. V. S. 633 o. ff. Der var herved overhovedet ikke angivet nogen bestemt Straf, og Straffen maatte derfor fastsættes analogisk. Den nærmeste Analogi frembød aabenbart Straffen for ulovlig Jagt, s. U. f. R. 1882 S. 893 og 1883 S. 591, jfr. H. R. T. 1882 S. 853, 1890 S. 951. For uberettiget Fiskeri i kongelige ferske Søer og Damme mærkes Pl. 26. Okt. 1751 og Pl. 15. Sept. 1827, der dog for de Tilfælde, hvor Handlingen ikke var Tyveri, kun angav Straffen paa samme Maade, som D. L. 5. 10. 25, og altsaa paa lige Maade maatte udfyldes ved Analogi, jfr. *Ussing* a. V. S. 637. Jfr. iøvrigt med Hensyn til Paatalen L. om Fiskeri i Limfjorden 29. Decbr. 1857 § 43.

1888, s. L.'s § 64. De nu gjældende Straffebestemmelser for uberettiget at fiske i anden Mands Fiskevand eller paa et Sted, hvor Andenmand er eneberettiget til Fiskeri, findes i nævnte Lovs § 58, 1. St. (20—400 Kr.), mrk. ogsaa § 58, 2. St., samt om Erstatning § 59 og Paatalen §§ 60 og 61.²⁰⁾

²⁰⁾ S. af ældre Domme U. f. R. 1880 S. 273 og 1881 S. 619, jfr. H. R. T. 1881 S. 53, 1881 S. 331, 938, 1882 S. 893, 1883 S. 592, jfr. H. R. T. 1882 S. 866, 678 og 895, jfr. H. R. T. 1883 S. 243, 1884 S. 823, 1885 S. 904, 1887 S. 178, jfr. H. R. T. 1886 S. 511, 304, 1890 S. 74, jfr. H. R. T. 1889 S. 613, 951, 1891 S. 412, jfr. H. R. T. 1890 S. 725, — samt efter L. 1888 U. f. R. 1891 S. 1160, 1168, 1892 S. 1007, 1893 S. 520, jfr. H. R. T. 1893 S. 30, 1021 (Dissens), 1038, 1216.

Fjerde Afsnit.

Forbrydelser i det politiske Samfundsforhold.

§ 90.

Indledende Bemærkninger.

Regelen er, at Forbrydelser i det politiske Samfundsforhold efter dansk Ret forudsætte den danske Stat eller statsretlige Forhold i denne som Gjenstand, jfr. StR.'s alm. Del I S. 114 o. ff. Der gives imidlertid, som paaviist det anførte Sted, Undtagelser. Den første Sondring i den systematiske Fremstilling maa derfor blive mellem: I. Forbrydelser i statsretlige Forhold, vedrørende den danske Stat, og II. Forbrydelser i statsretlige Forhold, vedrørende fremmede Stater. Indenfor den første Hovedgruppe er der atter Anledning til at sondre mellem Forbrydelser, hvis Gjenstand er given med det almindelige Undersaatsforhold, og dem, hvor Forbrydelsens Gjenstand er et særligt, offentlig-retligt Retsforhold. I den første af disse Klasser bliver Hovedsondringen, om Forbrydelsen er rettet mod Statsmagtens Udøvelse eller, uden at

have denne Karakter, er rettet mod Statsmagts Udøvere eller Repræsentanter, eller endelig mod Statsborgernes i Statsforbindelsen grundede Rettigheder. I den anden af Klasserne er det især Krænkelsen af Pligterne i Embedsforhold samt Krænkelser af de Pligter, der paahvile de til Krigsmagten hørende Personer, som maa fremhæves. Men af disse er Fremstillingen ikke anlagt paa at medtage de sidste. For deres Vedkommende henvises i det Hele til Fremstillingen af den militære Strafferet, jfr. Straffelov for Krigsmagten 7. Maj 1881. Systemet for Fremstillingen i dette sidste Afsnit af Strafferettens specielle Del bliver efter det Anførte følgende:

I. Forbrydelser i statsretlige Forhold, vedkommende den danske Stat:

A. Forbrydelser i det almindelige Undersaatsforhold,

- 1) mod Statsmagts Udøvelse,
- 2) mod Statsmagts Udøvere eller Repræsentanter,
- 3) mod statsborgerlige Rettigheder.

B. 1) Embedsforbrydelser m. m.,

- 2) Forbrydelser i andre særlige, offentligretlige Retsforhold.

II. Forbrydelser i statsretlige Forhold, vedkommende fremmede Stater.

§ 91.

I. A. 1. Forbrydelser mod den danske Statsmagt. — Forbrydelser, der sigte til Magtens Berøvelse.

Herom handle følgende Bestemmelser:

1) Stl.'s § 71: *Naar Nogen i den Hensigt at bringe den danske Stat eller nogen Del deraf under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Del af samme fra den danske Krone, opvækker Oprør eller sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter, straffes han paa Livet. — Den, som deltager i et saadant Oprør, anses med Strafarbejde mindst i 3 Aar.*

2) Stl.'s § 73 (delvis): *Den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for eller paa andre Maader, end i §§ 71 (og 72) omhandlet, virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat eller uberettiget Indblanding i dens Anliggender fra fremmede Magters Side, bliver at anse med Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, forsaauidt højere Straf ikke maatte være forskyldt efter de i Kap. 4 og 5 givne Regler.*

3) Stl.'s § 85: *Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Tronen, straffes paa Livet. — Den, som i den Hensigt at forandre Statsforfatningen eller den bestaaende Tronfølgeorden, opvækker Oprør eller paa andre Maader fremkalder eller leder Voldsgjerninger, der tilsigte at bevirke en saadan Forandring, straffes paa Livet eller med Tugthusarbejde paa Livstid. —*

Den, som deltager i Oprør eller Vold af den omhandlede Beskaffenhed, anses med Strafarbejde mindst i 3 Aar.

4) Stl.'s § 86: *Den, som paa anden ulovlig Maade søger at bevirke en Forandring i Statsforfatningen eller Tronfølgeordenen, anses med Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder med Statsfængsel.*

5) Stl.'s § 91: *Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Tronfølgeren Livet eller Friheden, straffes paa Livet eller med Tugthusarbejde.¹⁾*

Berettigelsen af at sammenstille de nævnte Straffebud, der i Straffeloven findes i to forskellige Kapitler, nemlig dels i Kap. 9 („Forbrydelser mod Statens udvortes Sikkerhed og Selvstændighed“), dels Kap. 10 („Forbrydelser mod Statsforfatningen“), ligger i det i nærværende Paragrafs Overskrift antydede Synspunkt. Deri, at alle de paagjældende Forbrydelser have til Formaal at tage den højeste danske Statsmagt fra dens nuværende eller eventuelle Indehaver, være sig til Fordel for Andre eller for Anarki, adskille de sig fra de andre i de samme Kapitler i Straffeloven omhandlede Forbrydelser, der ikkun gjøre partielle Indgreb i Magtens Udøvelse. Det Rationelle i at udsondre for sig de Statsforbrydelser, der have denne oven angivne Karakter, og som aabenbart ere den groveste Statsforbrydelse, kan ikke være tvivlsom, og det stemmer ganske med, hvad Strafferettens historiske Udvikling alle Vegne har godkjendt. Det er disse Forbrydelser, der i den almindelige kriminalistiske Terminologi

¹⁾ Se med Hensyn til den tidligere Ret *Ussing* a. V. S. 167 o. ff., *Bornemann* a. V. S. 280 o. ff.

betegnes som Højforræderi. Den danske Straffelov har imidlertid ikke optaget dette Begreb og ikke havt Blik for den Realitet, der ligger bagved denne Betegnelse.²⁾ Straffeloven giver kun Hjemmel til at betegne de ovfr. sammenstillede Handlinger med Navnet „*Forræderi*“, jfr. Stl.'s § 5. Men dette Udtryk omfatter adskillige andre Handlinger, saa at de her foreliggende Forbrydelser, naar de skulle danne en Gruppe for sig selv, hvad deres Væsen berettiger til, maatte betegnes som de groveste Forræderier, være sig Lands- eller Statsforræderi, jfr. ndfr.

Om de enkelte Momenter i disse Forbrydelser bemærkes:

a) Den Berøvelse af den højeste Statsmagt, som er Væsensmærket ved de omhandlede Forbrydelser, kan for det Første ske ved, at den danske Stat eller nogen Del deraf bringes under fremmed Herredømme eller, at nogen Del deraf løsrives

²⁾ I Grl.'s Art. 43, hvor Udtrykket bruges, anvendes det paa en Handling, der ikke har eller ialtfald ikke behøver at have det her omhandlede Formaal (Magtens Berøvelse), se Stl.'s § 95 (i forandret Affattelse ifølge L. 25. Febr. 1871 § 1), *Bornemann* a. V. S. 295—96, Mot. t. Stl.'s Udk. S. 126 o. ff., jfr. ndfr. Straffeloven er med Hensyn til sin Opfattelse sandsynlig blevet paavirket af den Kritik af Begrebet Højforræderi, der findes hos *Bornemann* a. V. S. 281 og 295. I denne Forfatters System for Statsforbrydelsernes Ordning (a. V. S. 280—81), findes heller ikke de Forbrydelser, der ovenfor ere sammenstillede, udsondrede for sig. Straffeloven har dog heller ikke fulgt hans System. Navnlig afviger den derfra ved den Plads, den har givet Bestemmelsen i § 85, 1. St. Det rigtige Synspunkt, der ligger til Grund herfor, er imidlertid ikke gennemført. I § 109 nærmer Straffeloven sig mest til den Sammenstilling, der her er fulgt. Men den medtager dog kun §§ 71 og 85, medens den paa den anden Side stiller under samme Regel §§ 72 og 74.

fra den danske Krone, s. § 71. Ved særlig at nævne det sidste Tilfælde har Paragrafen for Øje, at den løsrevne Del bliver en selvstændig Stat. Hermed jævnføres § 109, der betegner Gjenstanden for Forbrydelsen i denne Form som „*Fædrelandet*“ ๑: Statsterritoriet. Naar § 73 delvis her er medtagen, er det, fordi denne Paragraf, som Henvisningen viser, slutter sig til begge de foregaaende Paragrafer og altsaa omfatter ogsaa de Formaal, som § 71 angiver, medens den adskiller sig saavel fra § 71 som fra § 72 ved de Midler, der anvendes til Formaålet.

Magtens Berøvelse er ogsaa den tilsigtede eller nødvendige Følge af de mod Kongen rettede Handlinger, der omhandles i § 85, 1. St. (berøve Kongen Livet, Friheden eller Tronen), jfr. ogsaa § 109, 1. St. Men under lignende Synspunkter falder ogsaa den i § 85, 2. St., ommeldte Forbrydelse, forsaavidt den har til Hensigt at forandre „*den bestaaende Tronfølgeorden*“, da derved den eventuelle Indehavelse af den højeste Regeringsmagt vil flyttes til andre Personer. Af samme Grund medtages ogsaa her § 91, forsaavidt den omtaler Handlinger, der sigte til at berøve Tronfølgeren Livet eller Friheden. De to sidst nævnte Straffebud svare tilsammen for Tronfølgerens Vedkommende til § 85, 1. St., for Kongens Vedkommende. Dog omfatter § 85, 2. St., hele Rækken af eksisterende, eventuelle Tronfølgere, medens § 91 kun har den nærmeste, eksisterende Tronfølger for Øje.

Det samme Formaal have endelig de Forbrydelser mod Forfatningen, som omhandles i § 85, 2. St., og i § 86, jfr. § 109. Som de nævnte Paragrafer vise, er det nemlig kun de Forbrydelser, der tilsigte en Forandring i Statsforfatningen eller dens Kuldkastelse, s. § 87, som rammes af dem. For-

fatningen bliver ikke en anden eller kuldkastet, fordi der sker Forandring i en eller anden forfatningsmæssig Norm eller i en i Grundloven indeholdt Bestemmelse. Den bliver det kun, naar den højeste Magt, være sig den højeste Regeringsmagt eller den højeste Kontrolmagt, gaaer over til et andet Subjekt (o: for den danske Statsmagt som saadan, altsaa ikke til en fremmed eller fra den danske forskjellig Herskermagt, jfr. § 71) end det, der forfatningsmæssig er Indehaveren af den, altsaa hos os: Konge og Rigsdag, s. Grl.'s § 1, jfr. § 2.³)

b) De Handlinger, der udkræves til de omspurgte Forbrydelser mod Land, Konge (Tronfølger) og Forfatning, ere, hvad Angreb paa Statsterriotoriets Integritet angaaer, betegnede i § 71 med Udtrykkene „*opvækker eller deltager i Oprør*“ eller „*sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter*“, i § 73 med Udtrykkene „*offentlig i Tale eller i Skrift udtaler sig for eller paa anden Maade, end i § 71 ommeldt, virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler eller uberettiget Indblanding i dens Anliggender imod den danske Stat fra fremmede Magters Side*“. Det Fælles i dette er, at der anvendes Tvang mod den danske Stat til Realisation af Formaalet. Forsaavidt kunne disse Forbrydelser betegnes som kvalificerede Forbrydelser af den i Stl.'s § 210 omhandlede Art. At Tvang tilsigtes, er givet ved selve Begrebet om „Oprør“ og „fjendtlige Forholdsregler“. Med Hensyn til den i § 71 ommeldt „Forbindelse med fremmede Magter“ ligger det i Betegnelserne af Formaalet „*bringe under fremmed Herredømme*“ og „*løsrive fra den danske Krone*“, at en Forbindelse med fremmed Magt, der ikke tilsigter Tvang, men f. Ex. fri-

³) Se herved alm. Retslære II S. 397 o. ff. Se de i Note 1 nedenfor anførte Domme.

frivillig Afhændelse ved Kjøb og Salg, ligger udenfor Bestemmelsen. I § 73 er dette yderligere præciseret ved det til Indblandingen fra en fremmed Magts Side føjede Tillægsord „*uberettiget*“. En Henvendelse uden Tvangsøjemed er ikke uberettiget.⁴⁾ Men sker den i Tvangsøjemed, er den altid uberettiget. Selv hvor den maatte have en materiel Retsgrund og saaledes mulig ikke savne folkeretlig Hjemmel, vil der være gaaet forud en Nægtelse fra den danske Stats Side af at gjøre det, Indblandingen gaaer ud paa. Den danske Stat anerkjender altsaa ikke hin materielle Retsgrund og vil derfor nødvendig fra sit Standpunkt maatte karakterisere Tvangsindblandingen som „*uberettiget*“. Denne Dom af den danske Stat kan den naturligvis kun ved folkeretlige Midler hævde lige overfor den sideordnede, fremmede Stat. Men lige overfor den Enkeltmand, der er undergIVEN dens strafferetlige Jurisdiktion, s. Stl.'s §§ 2—6, er den kompetent til at hævde den ved Straf, og det vilde ikke hjælpe den Paagjældende at beraabe sig paa Tvangsindblandings materielle, internationale Retmæssighed, hvilken den danske Stat ikke anerkjender.

Ligesom ved § 210, saaledes er heller ikke her ethvert Tvangsmiddel indbefattet under Ordene i de nævnte Paragrafer. Det er det kun i den ene Forgrening, nemlig ved Tvang fra fremmede Magters Side. Ethvert absolut eller kompulsivt Tvangsmiddel,

⁴⁾ Muligheden af en ved Svig fra den fremmede Magts Side fremkaldt Disposition af den danske Stat har man med Føje kunnet bortse fra. Det ligger vel ikke udenfor Ordet „*uberettiget*“; men man vilde ikke her kunne tale om at „*løsrive*“. Iøvrigt vilde Bestemmelsens analogiske Anvendelse paa et saadant Tilfælde næppe være tvivlsom.

anvendt af den fremmede Magt, gaaer her ind under Ordene saavel i § 71 som i § 73, hvor den almindelige Klausul er sat ved Siden af de „*fjendtlige Forholdsregler*“. Anderledes med Hensyn til det Tilfælde, hvor der ikke gjøres Regning paa en fremmed Magts Tvangsindblanding. Her nævner § 71 kun det Tvangsmiddel, der ligger i „*Oprør*“. Til Oprørets Begreb hører Dannelsen af en ulovlig Magt indenfor Landets Grænser for at tvinge den lovlige Statsmagt. Analogisk vil Bestemmelsen med Føje kunne anvendes paa andre Voldsgjeringer, anvendte i Tvangsøjemed mod Statsmagten, jfr. § 85, 2. St., og ligeledes, hvis der udenfor Landets Grænser maatte i det omhandlede Øjemed danne sig en Magt i det omhandlede Øjemed, der ikke er en folkeretlig anerkjendt Stat. Men videre kan Bestemmelsens Rækkevidde ikke strækkes. Anden ulovlig Tvang kan ikke stilles i Klasse med Oprør, jfr. Forholdet mellem § 86 og § 85. Derimod vilde Analogien af § 86 med Føje kunne anvendes.

Til Fuldbgyrdelsen af Forbrydelsen efter § 71 kræves det, at Oprøret er udbrudt („*opvækker Oprør*“, „*deltager i et saadant Oprør*“), altsaa, at dette Tvangsmiddel er tilvejebragt og er traadt i Virksomhed, men heller ikke mere, navnlig ikke, at Midlet skulde have virket, saaledes som efter § 210. Hvad der iøvrigt udfordres til, at den Magt kan siges dannet, som hører til Oprørets Begreb, maa bero paa de konkrete Forhold. Nogen Grænse f. Ex. i Henseende til Antallet af de Personer, der udkræves, kunde Loven ikke let falde paa at fastsætte. Der kan ikke fordres saa meget, at den dannede Magt virkelig skulde være stærk nok til at naa sit Maal, hvis ikke Uheld indtraadte. Selv om den maatte være aldeles underlegen lige

overfor det Forsvar, som var at vente, er der dog Oprør, naar blot Tvangsmidlet er tilvejebragt og Skridt gjorte til dets Anvendelse. Naar derimod den prætenderede Magt er absolut illusorisk, vilde der ikke foreligge noget Oprør, men kun et Forsøg.⁵⁾ Til Fuldbrydelsen af Forbrydelsen i § 71 i den anden Forgrening kræves endnu mindre end ved Oprør. Der udfordres kun, at den Paagjældende „*sætter sig i Forbindelse med fremmede Magter*“. Hertil vil nu ganske vist en Henvendelse til den fremmede Magt, f. Ex. med Tilbud, ikke være nok. Det er endnu kun et Forsøg paa at komme i Forbindelse med vedkommende Magt. Men naar den fremmede Magt ikke afviser Henvendelsen, men virkelig træder i Forbindelse med Paagjældende, er Forbrydelsen fuldbrydet, uden at det kan kræves, at Forbindelsen har faaet en fast eller definitiv Skikkelse, end sige, at den har medført Skridt til Tvangsindblanding fra den fremmede Magts Side.

Medens det er Forudsætningen ved § 71, at den Skyldige selv er Deltager i — altsaa ved Forsøg tilsigter at deltage i — den Tvang, der skal udøves mod den danske Stat, enten ved at opvække eller deltage i Oprøret eller ved at indtræde i Forbindelsen med den fremmede Magt, er det ejendommelige ved § 73, at den udstrækker Strafbarheden til Handlinger, der hverken indeholde nogen Deltagelse i den fremmede Stats Tvangsindblanding eller tilsigte noget Saadant.⁶⁾ Hvad der straffes

⁵⁾ Se U. f. R. 1873 S. 879, jfr. H. R. T. 1873 S. 213 (§ 85, 2, jfr. §§ 45 og 46), 1877 S. 829, jfr. H. R. T. 1877 S. 92 (§ 85, 2, jfr. § 46), 1882 S. 666, jfr. H. R. T. 1882 S. 123 (§ 85, 2, jfr. §§ 45 og 46).

⁶⁾ Skulde de i § 73 beskrevne Handlinger tilsigte noget Saadant, vil Forsøgsstraf efter § 71, jfr. § 46, i Regelen medføre en strengere Straf, der udelukker § 73, saaledes

ifølge § 73 er visse Handlinger, som enten virke for at fremkalde Indblandingen paa en Maade, der vilde være Meddelagtighed, hvis den fremmede Indblanding var en Forbrydelse, eller som endog falde udenfor denne Ramme, men dog paa en særegen Maade udtrykke Ønsket om en fremmed Magts Indblanding. Det Første udtrykkes ved Ordene „*paa andre Maader, end i § 71 omhandlet, virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler eller uberettiget Indblanding fra fremmede Magters Side*“. Det ligger i Forholdets Natur, at dette Forhold, der efter Sagens Natur er strafbart, maa gjøres til en selvstændig Forbrydelse, hvis Strafbarheden skal sikres, da Meddelagtighedsreglernes Anvendelse er udelukket. Til Fuldbrydelsen kræves kun Handlingen: „*virker for at fremkalde*“. At dog dette maa forstaaes med en vis Begrænsning, der ogsaa nok kan siges at ligge i Ordene, vil fremgaa af,

som Slutningen af § 73 viser. Medens Forbeholdet af de strengere Forsøgsstraffe er aldeles naturligt, kan Forbeholdet af strengere Straffe ifølge Kap. 5 synes mindre forklarligt. Thi da Tvangsindblandingen fra den fremmede Magts Side vel af den danske Stat kan stemples som uberettiget (retstridig), men ikke som en Forbrydelse (strafbar Handling), kan den, der søger at anstifte eller paa anden Maade paavirke eller hjælpe den fremmede Stat til Tvangen (uden dog at ville „træde i Forbindelse med den“ og saaledes blive attenterende Gjerningsmand), aabenbart ikke straffes efter Meddelagtighedsregler, jfr. Texten. Det, der maa have for Øje, og som giver Hjemmel for Henvisningen til Meddelagtighedsreglerne, er det Tilfælde, at Vedkommende søger at anstifte, paavirke eller hjælpe Andre, under dansk Straffemyndighed staaende Personer til at træde i Forbindelse med den fremmede Magt. Her vilde § 71 i Forbindelse med Reglerne i Kap. 5 passe, og det er den højere Straf for et saadant Forhold, som § 73 i. f. forbeholder.

hvad der nedenfor bemærkes ved § 85, 1. St., hvor det Samme gjælder. Ved den anden Regel strækkes Strafbarheden udover Grænsen for, hvad Meddelagtighedsreglernes Forbillede kan føre til. Men man kan fornuftigvis ikke nægte Statsmagtens Ret til, for at værgе sig, at beskytte sig ved Straffebestemmelser ogsaa mod de Ulemper, slige Ønskers Udtalelse kan have, ligesom der f. Ex. for Menneskelivs Skyld paalægges særegne Pligter, udover de normale, hvis Overtrædelse medføre Straf. Stl.'s § 73 holder dog dette indenfor forholdsvis snævre Grænser, idet den kræver, at Nogen „*offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for*“.⁷⁾ At her selve denne farlige Handlings Foretagelse maa være nok til Fuldbyrnelsen, ligger i Forholdets Natur.⁸⁾

c) Til Fuldbyrnelsen af de i § 85, 1. St., og § 91 omhandlede Forbrydelser mod Kongen og Tronfølgeren er det ifølge Ordene givet, at den tilsigtede Virkning ikke behøver at være indtraadt. Der kræves kun, at der er foretaget en Handling, der sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Tronen eller til at berøve Tronfølgeren Livet eller Friheden. Herved mærkes, at intet som helst i Lovens Ord berettiger til den Opfattelse, at Loven betragter disse Handlinger som Forsøg, der kun straffes som om Forbrydelsen var fuldbrydet.⁹⁾ Ueberrettiget vilde det imidlertid være, om enhver

⁷⁾ Se Paralleler i den nu bortfaldne, foreløbige Lov af 2. Novbr. 1885 §§ 1—4.

⁸⁾ Jfr. StR.'s alm. Del I S. 255 o. ff. D. i U f. R. 1861 S. 924, jfr. H. R. T. 1881 S. 385, kunde snarere have frifundet, fordi der kun forelaa en „Udtalen for“ i et Tilfælde, hvor Talen var om § 86, da her lignende Bestemmelse, som den i § 73, fattes.

⁹⁾ Jfr. StR.'s alm. Del I a. St. om de Motiver, som berettiger til at bortse fra Virkningen, for at statuere Fuldbyrkelse.

Handling, der havde til Formaal at fremme de paa-gjældende Retsbrud, antoges for tilstrækkelig til at konstituere fuldbyrdet Forbrydelse. En saa vid Fortolkning kunde mulig lægges ind i Ordene, men er hverken nødvendig eller rimelig, jfr. § 45, der skjelner imellem Handlinger, der sigte til at fremme, og andre, der sigte til at bevirke Fuldbrydelsen af en Forbrydelse. De i §§ 85, 1. St., og 91 valgte Ord passe aabenbart nærmest kun paa den sidst nævnte, i § 45 angivne Klasse. Derved er imidlertid enhver Tvivl ikke hævet. Ogsaa ved § 45 kan der rejses Tvivl om Grænsen mellem de to Klasser af Handlinger. For at lægge Vægten paa et Tidshensyn — om Handlingen er bestemt til at udgjøre *actus continuus* med den afsluttende Handling eller ikke — haves der intet Holdepunkt. Berettiget og naturligst stemmende med Ordene er det at lægge Vægten paa, om Handlingen har til nærmeste Maal noget andet, hvis Udførelse atter skal være Midlet for den Berøvelse, der er Tale om. Den Handling, som saaledes har et andet Maal, nemlig at bortrydde Hindringer for at skride til selve Værket, kan med Føje siges at falde udenfor Ordene. Den sigter til noget andet end det i Loven angivne Maal og har kun dette i fjernere Udsigt. Ordene lægge saaledes den Forstaaelse nærmest, som andetsteds er udtrykt ved Tilføjelsen „umiddelbart“, et iøvrigt i sig selv lidet præcist Udtryk, forsaavidt det ogsaa anvendes paa at markere det ovfr. omtalte, her uanvendelige Tidshensyn.

d) Med Hensyn til de i § 85, 2. og 3. St., og § 86 omhandlede Angreb paa Forfatningen og Tronfølgeordenen medfører § 86, at alle Handlinger, der paa ulovlig Maade tilsigte at hidføre Forandringer, ere medtagne, saaledes ikke

blot Tvang mod Indehaverne af den højeste Statsmagt.¹⁰⁾ Naar derimod Tvangsmidler af den særegne Beskaffenhed, som § 85, 2. og 3. St., ommelder, ere anvendte (Opvækkelse eller Deltagelse i Oprør, Fremkaldelse, Ledelse og Deltagelse i Voldsgjeringer), kommer en kvalificeret Straf efter denne Paragraf til Anvendelse.¹¹⁾ Med Hensyn til Fuld-

¹⁰⁾ S. U. f. R. 1867 S. 142, jfr. H. R. T. 1866 S. 714 (Kr. R. domfældte for et Angreb i „vidtløftigere Betydning“ paa Kongens Ret og Adkomst til Kronen, der er en uangribelig Del af den gjældende Statsforfatnings Grundvold og altsaa en Statsforbrydelse i egentlig Forstand, arbitrært efter Lovgivningens Analogi. 1 Aars Statsfængsel; Skriftet var udgivet, da L. 3. Jan. 1851 gjaldt (1864). H. R. frifandt, da der „mangler Hjemmel til at anse teoretiske Undersøgelser om Beskaffenheden og Styrken af det Grundlag, hvorpaa Statens Ordning hviler, for utilstedelige, og særlig ingen Lov forbyder saadan Diskussion af det i det foreliggende Skrift behandlede Emne; følgelig kan heller ikke det Resultat, hvortil der ved Drøftelsen naaes, begrunde Ansvar“. Men en forbrydersk Hensigt maatte paavises. hvad ikke var Tilfældet. Strafskyld derfor ikke paadraget allerede efter den ved Skriftets Udgivelse gjældende L. 3. Jan. 1851).

¹¹⁾ S. U. f. R. 1873 S. 879, jfr. H. R. T. 1873 S. 213 (Straf efter § 85, 2. St., jfr. §§ 45 og 46, for Forberedelse til Oprør i det Øjemed ved Vold at kuldkaste den bestaaende Statsforfatning, idet de Tiltalte ved Hjælp af den af dem bestyrede Forening havde søgt at organisere en Styrke, der i sin Tid kunde anvendes i det nævnte Øjemed), 1877 S. 829, jfr. H. R. T. 1877 S. 92 (§ 85, 2, jfr. § 46), 1881 S. 924, jfr. H. R. T. 1881 S. 385 (§§ 85, 2, og 86 ikke anvendte paa en Tiltalt, som i et Arbejdermøde havde udtalt sig for Anvendelse af „ethvert Middel“ til at indføre den socialistiske Samfundsordning, da deri ikke bevislig laa en Opfordring til Anvendelse af ulovlige Midler), 1882 S. 666, jfr. H. R. T. 1882 S. 123 (ved offentlige Taler tilraade en Revolution og opfordre Arbejderne til at slutte sig sammen for at danne en Styrke til voldelig Omvæltning af bestaaende Samfunds-

byrdelsesmomentet finder, for § 85's Vedkommende, hvad der ovfr. ved § 71 er bemærket om Oprør tilsvarende Anvendelse. Ved § 86, der har Udtrykket „*søger at bevirke*“, gjælder paa tilsvarende Maade, hvad der under Ltr. c er bemærket om § 85, 1. St., og § 91.¹²⁾

e) Forbrydelserne kræve Forsæt. For alle Forbrydelserne, undtagen den i § 73 in. omhandlede, vil dette sige, at Forsættet maa omfatte den Berøvelse af Magten, som her er den endelige, skjønt ikke til Fuldbyrnelsen nødvendige Retskrænkelse. I det i § 73 in. ommeldte Tilfælde („*udtaler sig for*“), hvor den Paagjældende ikke kan siges at have bevirket eller medvirket til denne Retskrænkelse, er det ogsaa begrebsmæssig udelukket at tale om den som Gjenstand for hans Forsæt. Forsættet hos ham er det, at han udtaler sig for (o: udtrykker det som ønskeligt, giver det sit Bifald) med Bevidsthed om, at hans Udtalelse udtrykker et saadant Ønske eller Bifald.

I Forbindelse med de oven omhandlede Bud mærkes Stl.'s § 106, 1. St. og 3. St., om Fængsel, Statsfængsel eller Forbedringshusarbejde for den, som *har erholdt sikker Kundskab om nogen af de i Stl.'s §§ 71 (72 og 74) og 85 omhandlede Forbrydelser imod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen, og som ikke derom underretter Øvrigheden, skjønt saadant kunde ske uden Fare for hans eget eller Nærmestes*

og Statstilstande; § 85, 2. jfr. §§ 45 og 46), 1892 S. 863 (§ 85, 2. jfr. § 46, for Artikler, der gik ud paa at ophidse og forberede Arbejderklassen til Oprør for at forandre den bestaaende Stats- og Samfundsordning).

¹²⁾ I U. f. R. 1881 S. 924, jfr. H. R. T. 1881 S. 385, der iøvrigt frifandt, burde Spørgsmaalet ikke have været stillet paa fuldbyrdet Forbrydelse efter § 85, 2. St., og § 86, men paa Forsøg.

Liv eller Velfærd — dersom *Forbrydelsen kommer til Udførelse*, jfr. med Hensyn til Fortolkningen, hvad der om § 109, 2. St., er udviklet i I, § 18.

§ 92.

(I. A. 1.) Forbrydelser, der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætte denne i Fare lige overfor fremmede Magter.

Statsmagtens Opgave i Henseende til Magtens Udøvelse kræver ud ad til, i Forhold til andre Stater, dels dens Uafhængighed, saa at intet Krav fra en fremmed Magts Side, som den ikke selv erkjender for grundet, mod dens Villie gennemføres, dels dens Evne til fra sin Side at gennemføre de Krav mod fremmede Stater, som den anser for grundede. Denne Stats Opgave ud ad til lider eller sættes i Fare, naar en fremmed Stat ved Krænkelser af Statens Frihed eller Modstand søger at gennemføre ugrundede eller at modsætte sig grundede Krav, eller naar Statens Evne til at modstaa Uretten eller værne om Retten i det internationale Forhold svækkes. Naar Nogen, uden at dækkes af Folkeretten (og uden at være undtagen den danske Straffemyndighed, jfr. Stl.'s §§ 2—6 og § 8), foretager en Handling, der skader eller svækker Statens Stilling i det ommeldte internationale Forhold, bliver der Tale om de Forbrydelser, der ere Gjenstand for Stl.'s §§ 72—81, og som skulle omhandles i nærværende Paragraf. Bestemmelserne falde i to Grupper, eftersom de have Hensyn til Krig eller fjendtlige Forholdsregler eller til diplomatiske Forhandlinger.

1. I først nævnte Henseende er Hovedbestemmelsen § 72, 1. St.: „*Den, der i en anden Hensigt, end den i § 71 omhandlede, sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regering for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler eller endog Krig mod den danske Stat, straffes, naar fjendtlige Forholdsregler ere paabegyndte eller Krigen udbrudt, paa Livet eller med Tugthusarbejde paa Livstid, men i modsat Fald med Strafarbejde mindst 4 Aar*“. Der foreligger her den Art af Forræderi, der særlig betegnes som Landsforræderi (egentlig [militært] Landsforræderi), hvis groveste Form er det i forrige Paragraf ommeldte, efter § 71 strafbare Forhold.¹⁾

Hertil slutter sig Regelen i § 73, forsaavidt den rammer „*den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for eller paa andre Maader, end i § (71 og) 72 omhandlet, virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat , bliver at anse med Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, forsaavidt højere Straf ikke maatte være forskyldt efter de i Kap. 4 og 5 givne Regler*“.

Ved de to anførte Bestemmelser finder det i forrige Paragraf Bemærkede med Hensyn til § 71 og § 73 Anvendelse, idet de særlige Tvangsmidler, hvorom her er Tale, indbefattes under dem, der omtales i § 71, og kun Formaalet er forskjelligt.

Dernæst mærkes Bestemmelserne i §§ 74 og 75, hvis Gjenstand, ialtfald i de mindre graverende Former, af Bornemann²⁾ betegnes som simpelt Forræderi, jfr. Ordet „*forraader*“ i § 74, og som i Almindelighed bestaaer i at yde den danske Stats

¹⁾ Jfr. Bornemann a. V. S. 298.

²⁾ A. V. 300.

Fjende i Krig Understøttelse. Det mest graverende Forhold i saa Henseende — Livsstraf eller Tugthusarbejde paa Livstid eller under formildende Omstændigheder paa visse Aar, dog ikke under 10 — er Gjenstand for § 74, 1. St., som opregner: *„Den, der under en udbrudt Krig til Fjenden forraader Fæstninger eller andre Forsvarsposter, Krigsskibe eller Tropper, offentlige Kasser, Tøjhuse, Magasiner eller Forraad af Vaaben eller andre Krigsfor nødenheder eller, som giver Fjenden Underretning om Operationsplaner eller Fæstningers eller andre Forsvarsposters Beskaffenhed eller Tilstand eller til Fjenden aabenbarer Løsen eller Signaler, saavelsom den, der forleder det tjenstgjørende Mandskab til Oprør, Overgang til Fjenden eller til at forlade en betroet Post, hverver Mandskab til Fjenden eller spionerer for samme“*. — *„Bistand, ydet Fjenden i Krigstid paa anden Maade med Raad eller Daad“*, straffes efter § 74, 2. St., med Strafarbejde, mindst i 3 Aar. Men er det *„en dansk Undersaat, som under en udbrudt Krig bærer Vaaben imod Staten eller dens Forbundsfæller“*, — Regelen omfatter altsaa ikke Non-Kombattanter —, bliver han ifølge § 75 under særdeles skærpende Omstændigheder at straffe paa Livet, men ellers med Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel mindst i 3 Aar, hvilken Regel i § 75 altsaa tildels er strengere, tildels mildere end Regelen i § 74, 2. St.³⁾ Beskrivelsen af disse Forbrydelser i de angivne forskellige Former bliver for hver Form især afgjørende for, hvad der kræves til Forbrydelsens Fuldbgyrdelse.

Endelig mærkes Bestemmelserne i §§ 76—78, der ramme Handler, som ikke af Sprogbrugen ville betegnes som Forræderi, men som svække

³⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 117 o. ff.

Statens Krigsmagt og derved gruppere sig om det samme Hovedsynspunkt. Af disse rammer § 76 Hverving uden Kongens Tilladelse til fremmed Krigstjeneste, nemlig § 76, 1. St., Hververen, der straffes uden Hensyn til, om det er danske Undersaatter, der hverves, eller andre, og hvad enten Hvervingen foretages, medens Landet er i Krig (uden at dog Tilfældet gaaer ind under § 74), eller ikke, om end strengere i første Fald (henholdsvis Strafarbejde til 6 Aar, og Fængsel, ikke under 2 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshusarbejde til 2 Aar), samt § 76, 2. St., den Undersaat, der lader sig hverve, men som kun straffes, naar dette sker til fremmed — dog ej fjendtlig, s. § 75 — Krigstjeneste „i Krigstid“, o: naar den danske Stat er i Krig⁴⁾ (Fængsel eller Forbedringshusarbejde til 1 Aar). Forbrydelsen er efter § 76, 3. St., fuldbyrdet, saasnart Nogen er antagen til fremmed Krigstjeneste.⁵⁾ — I § 77 rammes Forledelse af det tjenstgjørende Mandskab i Hæren eller paa Flaaden til at rømme eller Understøttelse af saadan Rømning, med forskjellig Straf, eftersom Landet er i Krig — uden at Tilfældet dog gaaer ind under § 74 — eller ikke (henholdsvis Strafarbejde til 8 Aar og Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshusarbejde til 3 Aar).⁶⁾

⁴⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 122.

⁵⁾ S. med Hensyn til § 76 Mot. t. Stl.'s Udk. S. 121 o. ff.

⁶⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 123. I Forbindelse med § 77 kan mærkes den nu ved forel. L. 19. Juni 1888 atter ophævede forel. L. 2. Novbr. 1885 § 2 om Straf med Fængsel eller Forbedringshusarbejde for den, som offentlig eller privat raader eller opfordrer Personer, der henhøre til Hæren eller Flaaden eller ere udskrevne til samme, til Ulydighed mod militære Foresattes Befalinger, saavel

— Endelig rammer § 78 den Værnepligtige, der forsætlig lemlæster sig eller paa anden Maade gjør sig uskikket til Krigstjeneste. I Almindelighed er Straffen her Fængsel, men under skærpene Omstændigheder, navnlig naar Landet er indviklet i eller trues af Krig; Forbedringshusarbejde indtil 1 Aar.⁷⁾ I Forbindelse med dette Straffebud mærkes L. om Værnepligt 6. Marts 1869 § 13 om Straffen for Udeblivelse fra Session, s. ogsaa L.'s §§ 50, 51, jfr. § 54⁸⁾ samt de til Krigstilstand bundne Love 8. Juli 1849, 5. Juli 1850 og 21. Marts 1864.

2. Om, hvad man, i Modsætning til det militære Landsforræderi, har kaldt diplomatisk Landsforræderi, handler § 72, 2. St., der rammer *den, der ellers* (d: ikke for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler eller Krig, jfr. § 72, 1. St.) *træder i Forbindelse med en fremmed Regering, for at formaa denne til at indblande sig i den danske Stats Anliggender eller optræde med Fordringer paa samme, til Fornærmelse eller Skade for Staten.* Den sidste Tilføjelse præciserer kun, hvad der allerede forudsættes

som den, der raader eller opfordrer Værnepligtige til ikke at adlyde Indkaldelsesordre. Jfr. herved U. f. R. 1886 S. 999 (en Civil, der havde forledet Soldater til Tumult m. m. straffet efter § 52, jfr. Stl. f. K. 7. Maj 1881 §§ 158 og 120, s. StR.'s alm. Del I S. 154—55. Jfr. ogsaa L. 21. Marts 1864).

⁷⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 123—24.

⁸⁾ S. U. f. R. 1870 S. 1057, jfr. H. R. T. 1870 S. 451, 1874 S. 111, jfr. H. R. T. 1873 S. 361 (Numerbytning med Hensigt at unddrage sig den tilbyttede Værnepligt; O. R. kun L. 6. Marts 1869 § 51, da den Betalende ikke fik noget Ansvar derved; H. R. § 257, uden særligt Ansvar efter L. 1869), 1890 S. 1122 (L. 6. Marts 1869 § 33 og Stl. f. Krigsm. § 98), 1894 S. 444 (L. 6. Marts 1869 § 51 og Stl. f. Krigsm. § 98).

ved „Indblanding“ og „Optræden med Fordringer“, nemlig at den danske Stat har afviist eller afviser Indblandingen eller Fordringen, og dens Foretagelse eller Fremsættelse, desuagtet, altsaa indeholder en Frihedskrænkelse, i Regelen en Tvang mod Staten. Mere end denne formelle Krænkelse af Staten, jfr. § 73 („*uberettiget*“), kan ikke kræves til Anvendelse af § 72, 2. St. Mindre er paa den anden Side ikke nok. En aldeles venskabelig Forhandling, hvis mulig skadelige Resultat kun kan komme i Stand ved Statens egen, frie Indvilgelse, er ikke en „Indblanding“ eller „Optræden med Fordringer“. Straffen er Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel indtil 10 Aar. I Forbindelse hermed mærkes § 73 om *den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for eller paa andre Maader, end i § 72 omhandlet, virker for at fremkalde en uberettiget Indblanding i den danske Stats Anliggender fra fremmede Magters Side* (Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder andet Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, forsaavidt højere Straf ikke maatte være forskyldt efter de i Kap. 4 og 5 givne Regler). Se herved Udviklingen i forrige Paragraf.

Om diplomatiske Forræderier, der kunne jævnstilles med de militære Forræderier, som ere Gjenstand for §§ 74 og 75, handle §§ 79—81. Disse forudsætte dog tildels særlige Forpligtelsesforhold, og det vilde forsaavidt ligge nærmest at omhandle dem i det Følgende (under I B). De belyses dog bedst ved at medtages i denne Sammenhæng. Efter § 79 anvendes Strafarbejde fra 3 til 16 Aar, naar *Nogen, hvem det er overdraget i Statens Anliggender at forhandle eller afgjøre Noget med en fremmed Magt, under Udførelsen af dette Hverv forsætlig handler mod Statens Tarv.* — Efter § 80 straffes dels den, som

ifølge sin offentlige Stilling har Adgang til at kjende Statens hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter bero, naar han aabenbarer samme eller bekendtgjør eller meddeler Uvedkommende de Dokumenter, som han burde holde hemmelige eller bevare (Strafarbejde eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel, dog ikke under 3 Aar), dels andre Personer, der faa Kundskab om saadanne Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger eller komme i Besiddelse af deslige Dokumenter, naar de aabenbare dem, uagtet de ikke kunde være uvidende om, at de burde holdes hemmelige (Statsfængsel eller under skærpende Omstændigheder Strafarbejde til 8 Aar). — Efter § 81 straffes Forfalskning, Tilintetgjørelse eller anden Forvanskning af Bevisligheder eller andre Dokumenter, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Magter bero, henholdsvis, nemlig hvis den Skyldige ifølge sin offentlige Stilling har Adgang til samme, med Strafarbejde fra 3 til 16 Aar, og hvis han paa anden Maade er kommen i Besiddelse af samme, med Statsfængsel eller under skærpende Omstændigheder Strafarbejde indtil 8 Aar.⁹⁾

Ved nærværende Paragraf mærkes endnu Stl.'s § 109, 1. St., hvis Regel ogsaa angaaer de i §§ 72 og 74 omhandlede Forbrydelser.

§ 93.

(I. A. 1.) Forbrydelser, der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætte denne i Fare i det indre Statsliv.

Hovedsondringen indenfor denne Klasse af Forbrydelser maa gjøres mellem dem, der ere særlige

⁹⁾ Jfr. ved disse Bud Mot. t. Stl.'s Udk. S. 124.

udhævede, fordi de angribe Magtudøvelsen ved de højeste Statsmyndigheder — henholdsvis altsaa Lovgivningsmagts og den udøvende Magts Indehavere eller højeste Repræsentanter og de højeste Repræsentanter for den dømmende Magt¹⁾ — og dem, der have Statens indre Magtudøvelse i Almindelighed, ogsaa den, der sker ved underordnede Myndigheder, til Gjenstand. I denne Paragraf omhandles den første Gruppe.

Angreb paa Kongens Magtudøvelse, være sig med Hensyn til Lovgivningsmagt eller udøvende Magt, f. Ex. ved Tvang til at foretage eller undlade en Regeringshandling, er ikke Gjenstand for nogen særlig Straffebestemmelse i Straffeloven. Men den vil efter Omstændighederne falde ind under de mere omfattende Bud i § 88 (om Forgribelse paa Kongens Person), § 89 (om Overfald med Trusler) og § 90 (anden Krænkelse ved Trusler), jfr. om disse Bestemmelser det Følgende.

Derimod værner L. 25. Febr. 1871 § 1, angaaende Affattelsen af Stl.'s § 95, i sit andet Stykke, jfr. første Stykke, særlig om Rigsforstanderens og det Regeringen førende Statsraads Sikkerhed og Frihed (om deres sikre og frie Magtudøvelse) mod *den, der forgriber sig herpaa eller udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling* (Straf-arbejde eller Statsfængsel).²⁾ Jfr. L. 11. Febr. 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse. Det mærkes, at L.'s § 7 ikke giver Rigsforstanderen den samme Retsbeskyttelse som Kongen nyder efter de i § 91 omtalte Regler.

¹⁾ § 226 hører altsaa ikke herhen, da den vel nævner særlig Kongen og de lovgivende Forsamlinger, men ikke dem alene.

²⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 128—29.

Ved L. 25. Febr. 1871 § 1, 1. St. (Stl.'s § 95, 1. St.), værnes der paa lige Maade og med samme Straf om de lovgivende Forsamlingers Sikkerhed og Frihed, jfr. om Paatalen L.'s § 3, s. Grl.'s § 43.³⁾ Fremdeles straffer Stl.'s § 87, jfr. § 86, med Strafarbejde eller Statsfængsel, dog ikke over 8 Aar, *den, der ved Vold, Trusel om Vold eller paa anden ulovlig Maade søger at forhindre Foretagelsen af de forfatningsmæssige Valg eller de lovgivende Forsamlingers Sammentræden og Virksomhed til en given Tid, uden at en Kuldkastelse af Forfatningen* (s. herom §§ 85 og 86 og ovfr. § 91) *tilsigtes.*

Ved L. 25. Febr. 1871 § 1, 2. St. (Stl.'s § 95, 2. St.) værnes der endelig om Rigsrettens og Højesterets Sikkerhed og Frihed paa lige Maade som om de lovgivende Forsamlingers, Rigsforstanderens og det Regeringen førende Statsraads.

Om Forhindring af disse Domstoles eller af det Regeringen førende Statsraads Sammentræden eller Virksomhed til en given Tid have der intet særligt Bud. Analogisk kan Budet i L. 25. Febr. 1871 § 1, 2. St., ikke anvendes herpaa, jfr. Forholdet mellem L. 25. Febr. 1871 § 1, 1. St., og § 87. Der kan altsaa kun anvendes det almindelige Bud i Stl.'s § 112.

§ 94.

Fortsettelse. Tvang paa og Hindring for Udøvelsen af offentlig Myndighed.

Den store Mængde af Forbrydelser mod Statens indre Magtudøvelse hører til den anden Gruppe, i hvilken denne Magtudøvelse i Almindelighed er Forbrydelsens Gjenstand. Sammenstillingen af det

³⁾ *Bornemann* a, V. S. 295—96, Mot. t. Stl.'s Udk. S. 126 o. ff.

hele Indbegreb af herhen hørende Straffebud kan hensigtsmæssig ske saaledes, at først omhandles (1) de Forbrydelser af den omspurgte Art, der effektueres ved Tvang, Modstand eller Hindring, Ulydighed eller Opfordring til Ulydighed eller endelig ved Forstyrrelse i de ved Magtudøvelsen hidførte Tilstande, dernæst (2) de Forbrydelser af den omspurgte Art, for hvilke Usandhed (Svig) er Midlet, i en tredje Gruppe (3) Forbrydelser, der gaa ud paa Tilegnelse eller Udøvelse af en det Offentlige forbeholdt Myndighed, endelig (4) de Forbrydelser, ved hvilke der unddrages Staten den Bistand til Magtens Udøvelse, hvorpaa den har Krav. I denne Paragraf omhandles Forbrydelserne af først nævnte Art.

I. Her mærkes først Stl.'s §§ 98—100, forsaavidt de omhandle Tvang paa og Hindringer for Udøvelsen af offentlig Myndighed. De samme Bestemmelser, jfr. endvidere § 101, angaa nemlig ogsaa Forbrydelser mod offentlige Magtorganer, som ikke have hin Karakter af Tvang paa eller Hindring for Magtudøvelsen, og som derfor systematisk have deres Plads i det Følgende (I. A. 2.)

De Straffebestemmelser, der have deres Plads her, ramme:

1. *med Vold eller Trusel om Vold at søge at tvinge* (a) *en Embedsmand eller en saadan valgt Ihænde-haver af offentlig Myndighed, som et Amdsraads- eller et Sogne-raadsmedlem, eller* (b) *Skildvagter, Militærpatrouiller eller andre udkommanderede Militærpersoner eller* (c) *underordnede Rets- eller Politibetjente, Toldassistenter, Sognefogeder, Stævningsmænd eller andre lignende offentlige Bestillingsmænd eller* (d) *de Personer, som af Retten eller Øvrigheden i Embeds Medfør ere kaldte*

til Bistand ved Udførelsen af offentlige Forretninger, til eller afholde dem fra henholdsvis Embedshandlinger, Udøvelse af offentlig Myndighed, Udførelse af Hverv, Bestillingshandlinger eller Bistand ved Udførelsen af offentlige Forretninger, s. § 98, 1. og 3. St., § 99 og § 100, 1. og 2. St., jfr. L. om Sandflugtens Dæmpning 29. Marts 1867 § 20; dernæst:

2. at lægge de samme Personer Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Embedsforretninger m. v., s. § 98, 2. og 3. St., § 99, § 100, 1. og 2. St.

Hvad angaaer den første Forbrydelse, ligger det nære Forhold til den i § 210 omhandlede Forbrydelse for Dagen. Til Fortolkningen af denne kan der med Hensyn til de fælles Momenter i Begrebet henvises.⁴⁾ Kun mærkes det, at Forbrydelsens Fuldbrydelse her, i Modsætning til § 210, ikke kræver mere end, at den Skyldige skal „søge at tvinge eller afholde“. Hvad angaaer den anden Forbrydelse, indbefatte Ordene „Udførelsen af Embedsforretninger“ m. m. baade Embedshandlingen og det Resultat, der ved samme skal opnaaes, jfr. § 103, hvor „voldsom Modstand mod Udførelsen af en af Øvrigheden truffen Bestemmelse“, for ikke at falde sammen med den foran omtalte Tvang til Undladelse, særlig ved Udførelse maa tænke paa Gennemførelse. Selvfølgelig er Modstand en Hindring. Men den vil, hvis den udøves ved Vold, ikke slippe med Straf efter § 98, 2. St., jfr. §§ 99 og 100. Begrebet Hindring er imidlertid mere omfattende end Modstand. Kun ligger det i Ordene, at der

⁴⁾ S. U. f. R. 1873 S. 1045, jfr. H. R. T. 1873 S. 296 (H. R. anvendte § 98 paa et Truselsbrev), 1886 S. 492, jfr. H. R. T. 1885 S. 639 (§ 98 og § 98, jfr. § 51; ifølge § 42 paaberaabt *error juris* ikke tagen i Betragtning).

kræves en Modvirken ved positive Handlinger, saa at den blotte Undladelse af at vise skyldig Lydighed ikke rammes af de paagjældende Bestemmelser.⁵⁾

Hvad angaaer de Personer, mod hvem de ompurgte Forbrydelser ere rettede, nævner § 98 først „*Embedsmænd*“. Der mangler Hjemmel til at

⁵⁾ S. U. f. R. 1867 S. 962, 1870 S. 227 (Domfældelse; Vedkommende havde her ikke udviist blot Ulydighed, men var undløben, efter at være erklæret for anholdt), 1874 S. 546, jfr. H. R. T. 1873 S. 614; Frifindelse), 1875 S. 584, jfr. H. R. T. 1875 S. 49 (Undløben, for ikke at blive anholdt, ikke strafbar), 1877 S. 119, jfr. H. R. T. 1876 S. 281 (Undvigelse, for ikke at føres i Arrest, ikke strafbar som Hindring), 1879 S. 1180 (Domfældelse efter § 98, 2. St., for upassende Opførsel mod en Skolelærer i Undervisningstiden), 684 (Domfældelse efter § 100, jfr. § 98, 2. St.), 1880 S. 882, jfr. H. R. T. 1880 S. 142 (Domfældelse efter § 98, 2. St., for imod en Almuelærers Protest at have taget sit Barn, der skulde sidde efter, hjem), 1881 S. 302 (§ 98, 3. St., jfr. 2. St., samt Anal. af Fdg. 13. Decbr. 1793 § 81, jfr. D. L. 3. 15. 2), 1882 S. 271 og 661, jfr. H. R. T. 1881 S. 110, 592 (Domfældelse), 783, jfr. H. R. T. 1882 S. 334 (Frifindelse), 1885 S. 356 (§ 98, 2. St.), 1049 (Modstand uden Vold; § 98, 2. St.), 1886 S. 546, jfr. H. R. T. 1885 S. 726 (§§ 100, 101 og 103 anvendt), 1887 S. 400 (§ 100, jfr. § 98, 2. St.), 1892 S. 221, jfr. H. R. T. 1891 S. 568 (§ 100, 1. St., ikke tillige 2. St.), jfr. endvidere U. f. R. 1870 S. 21 (Frifindelse, da Handlingen var uberettiget), 940, 1875 S. 1042 og 1876 S. 94, jfr. H. R. T. 1875 S. 436), 1886 S. 814 (Frifindelse, da vel Sogneraadsmedlemmers Arbejde til Regulering af en offentlig Vej over Tiltaltes Gaard var besværliggjort, men der ikke direkte var lagt dem Hindringer i Vejen for deres i Bestillings Medfør foretagne Forretninger), 1887 S. 400 (§ 100, jfr. § 92, 2, for Modværge mod Transportering ved at stemme mod Døre og Stolper med Hænder og Arme), 713 (Straf efter Politivedtægt for ikke at vige af Vejen for en Troppeafdeling), 1065 (Frifindelse for § 100, jfr. § 98, 2. St., da Tiltalte ikke havde truet med i Gjærningen at modsætte sig Sognefogdens Udpantning).

forstaa dette alene om saadanne Embedsmænd, der optræde dekreterende, befalende eller exekverende det Offentliges Ret mod Undersaatterne. Ordene omfatte alle Embedsmænd, ogsaa dem, hvis Virksomhed er at opfylde det Offentliges Pligter eller udføre dets Opgaver med Hensyn til de forskjellige Samfundsformaal. Begrebet offentlig Myndighed — jfr. Overskriften — kan tages i denne vide Udstrækning. Grænsen for Begrebet „*Embedsmand*“, som § 100 forudsætter, maa da bestemmes, ikke efter noget formelt Hensyn, men efter Hensyn til Virksomhedens Selvstændighed.⁶⁾

Hvad dernæst angaaer de i § 98, 3. St., omhandlede „*valgte Ihændehavere af offentlig Myndighed*“, kunne de enkelte Medlemmer af et Kollegium, der beslutter, ikke som saadanne henføres herunder. Thi det er Kollegiet, der forsaavidt er Indehaver af Myndigheden. Men naar de enkelte Medlemmer maatte være kaldede til at exekvere Kollegiets Beslutninger, falde de, som Exemplet fra Medlemmer

⁶⁾ Jfr. *Holck Statsforvaltningsret* S. 35. S. herved Domme i U. f. R. 1870 S. 32 og 1873 S. 620, der ikke henregnede Almuelærere til Embedsmænd, men anvendte § 100, s. derimod U. f. R. 1873 S. 851, jfr. H. R. T. 1873 S. 177 (H. R. § 98), 1879 S. 1180, 1880 S. 882, 1893 S. 958 (§ 98, 2. St., anvendt ved Hjælpelærer ved Landsbyskole), fremdeles U. f. R. 1883 S. 1090, jfr. H. R. T. 1883 S. 438 (Kjøbenhavns Ladegaards Inspektør Embedsmand; § 98), men 1884 S. 666, jfr. H. R. T. 1884 S. 21 (Forvalteren ved Horsens Arbejdsanstalt Bestillingsmand; § 100), 1883 S. 620, jfr. H. R. T. 1882 S. 898 (Stationsinspektør paa Odense Banegaard henført under § 100), 1885 S. 1144, jfr. H. R. T. 1885 S. 380 (§ 100 og § 203, jfr. § 39, anvendt ved Vold mod en Jernbaneassistent ved Statsbanerne), 1889 S. 392, jfr. H. R. T. 1888 S. 777 (§ 100 for Angreb paa en Gendarm), 1893 S. 551 (Pedel ved en Kommuneskole; § 100), 738, jfr. H. R. T. 1893 S. 126 (Fattiggaards Bestyrer; § 100).

af Amdtsraad og Sogneraad viser, ind under Bestemmelsen.⁷⁾

I § 99 beroer Kredsen paa Udtrykket „*udkommanderede Militærpersoner*“. „*Skildvager*“ og „*Militærpatrouiller*“ ere, som Ordet „*andre*“ viser, kun Exempler.⁸⁾

Til de i § 100 ommeldte *Bestillingsmænd* ere foruden de udtrykkelig nævnte, jfr. L. 29. Marts 1867 § 20, henførte Skovløbere i Statsskove,⁹⁾ Banevogtere,¹⁰⁾ Klitfogeder,¹¹⁾ Gendarmer, Sergeantner,¹²⁾ Pedel ved en Kommuneskole,¹³⁾ Fattiggaards Bestyrer.¹⁴⁾ At ingen privat Funktionær kommer ind under de omhandlede Regler, er givet,¹⁵⁾ og det maa herved erindres, at der kan være Tjenesteforhold til det Offentlige, der ikke gjøre Vedkom-

⁷⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 134, U. f. R. 1871 S. 147, jfr. H. R. T. 1870 S. 585 (paa Rigsdagens Medlemmer finder § 98, 3. St., ikke Anvendelse, jfr. L. 25. Febr. 1871 § 2), 1874 S. 809 og 1065, jfr. H. R. T. 1874 S. 266 (§ 101 anvendt paa Fornærmelser af Medlemmer af et Fattigvæsensudvalg), 1878 S. 104, jfr. H. R. T. 1877 S. 510 (§ 101, jfr. § 98, 3. St., funden anvendelig paa et Sogneraadsmedlem, der fungerede som Medlem af en Valgbestyrelse).

⁸⁾ Med Hensyn til § 99 s. U. f. R. 1877 S. 162, jfr. H. R. T. 1876 S. 371 (Gendarm af Grænsetoldpolitikorpset, der var paa Vigilancetur; § 100), 1882 S. 10 (Sergeant, der ikke var i Tjenesteforretning; § 100), 1889 S. 392, jfr. H. R. T. 1888 S. 777 (§ 100, jfr. § 47, for Angreb paa Gendarmer), 1892 S. 221, jfr. H. R. T. 1891 S. 568 (§ 100, 1, for Angreb paa Gendarm).

⁹⁾ U. f. R. 1870 S. 619, jfr. H. R. T. 1870 S. 119.

¹⁰⁾ U. f. R. 1871 S. 1041.

¹¹⁾ U. f. R. 1872 S. 814.

¹²⁾ Jfr. de i Note 8 citerede Domme.

¹³⁾ U. f. R. 1893 S. 551.

¹⁴⁾ U. f. R. 1893 S. 758, jfr. H. R. T. 1893 S. 126.

¹⁵⁾ U. f. R. 1879 S. 902, jfr. H. R. T. 1879 S. 170, 1892 S. 1019, s. fremdeles Domme i Note 16.

mende til Bestillingsmand, samt at et offentligt Arbejdes Udførelse kan være overdraget til private Udførere, der da ikke komme ind under de omspurgte Regler.¹⁶⁾

Straffen for Tvang mod Embedsmænd og valgte Ihæندهavere af offentlig Myndighed er Strafarbejde til 6 Aar, eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel, s. § 98, 1. og 3. St. Samme Straf, dog med Nedsættelse af Minimum til 1 Maanedes simpelt Fængsel, gjælder efter § 99 for Tvang mod de der omhandlede Personer. For Tvang mod Bestillingsmænd m. v. er efter § 100 Straffen Forbedringshusarbejde til 2 Aar, Fængsel eller Bøder.

For Hindring er Straffen efter § 98, 2. St., og § 99, Fængsel eller Bøde. I § 100 gjøres ingen Sondring fra Tvang. Men det er klart, at Straffen ikke kan blive større, end efter § 98, 2. St.

Ved samtlige ovenfor omtalte Straffebestemmelser mærkes iøvrigt Udmaalings- ev. Strafnedsættelsesreglerne i § 102.¹⁷⁾

Et særligt Straffebud om Modstand og Hindringer lige overfor et Sogneraad indeholdes i L. 1. April 1887 om Foranstaltninger mod Oldenborrer § 2 (Bøde af 10—100 Kr.).

2. Dernæst mærkes som et kvalificeret Straffebud for Tvang og en bestemt Art af Hindring under særegne Omstændigheder Stl.'s § 103. Forbrydelsen efter denne Paragraf foreligger, naar *„en (1) samlet Mængde (2) offentlig ved Ord eller Hand-*

¹⁶⁾ S. herved U. f. R. 1870 S. 940, 1874 S. 229, 1880 S. 572, 1882 S. 271 og 661, jfr. H. R. T. 1882 S. 110, 1885 S. 279, 1892 S. 221, jfr. H. R. T. 1891 S. 568 (§ 100, 2. St., af H. R. funden uanvendelig).

¹⁷⁾ S. U. f. R. 1893 S. 738, jfr. H. R. T. 1893 S. 126. Jfr. her ogsaa Indl. t. StR. S. 127 samt L. 3. Maj 1873 § 38, L. 1. April 1887 § 42.

linger har (3) tilkjendegivet den Hensigt (4) i Forening at (5) tvinge Øvrigheden til at foretage eller undlade en Handling eller at vise voldsom Modstand imod Udførelsen af en af Øvrigheden truffen Bestemmelse". Forbrydelsen er, som det ses, fuldbyrdet allerede ved Hensigtens Tilkjendegivelse, uden at Noget behøver at være sket til dens Udførelse. Men det maa dog herved forudsættes, at den tilkjendegivne Hensigt gaaer ud paa, *in continenti*, og ikke først ved en eller anden senere Lejlighed, at anvende den omhandlede Tvang eller vise den voldsomme Modstand¹⁸⁾

¹⁸⁾ Jfr. U. f. R. 1873 S. 879, jfr. H. R. T. 1873 S. 213, hvor særlig H. R.'s Begrundelse mærkes for Anvendelsen af § 103, 1. St., jfr. § 52, 1. Pkt., medens Kr. R. havde anvendt Analogien af § 103, 2. St.

Den i § 103 omhandlede Forbrydelse kaldes andet Steds Oprør. Hos os har det dog været sædvanligt alene at anvende dette Udtryk, naar Tvangen eller Modstanden særlig har været rettet mod den højeste Myndighed (ikke blot, som i § 103, mod „Øvrigheden“ i Almindelighed), jfr. *Bornemann* a. V. S. 282—83. For Oprør i denne snævrere Betydning har Stl. da ingen særlig Regel, undtagen hvor det —, hvad der jo ikke behøver at være Tilfældet —, har de Formaal, som bringe Handlingen ind under § 71 eller § 85, og hvor det af dette Formaal følger, at Handlingen er rettet mod den højeste Myndighed. Det har derfor ingen praktisk Interesse at fastholde det snævrere Begreb om Oprør og at betegne Forbrydelsen efter § 103 som Opstand, saaledes som Mot. t. Stl.'s Udk. S. 138 gjøre. Motivernes Bemærkninger om Betegnelserne Oprør og Opstand fjerne sig overhovedet baade fra, hvad almindelig Sprogbrug, Straffelovens Forudsætninger og kriminalistisk Terminologi (trods anden Uenighed i dette Punkt) hjemle, jfr. *Ussing* a. V. S. 175, *Bornemann* a. V. S. 282—83. Heller ikke kan hint snævrere Oprørsbegreb antages forudsat i Stl.'s § 280, ej heller i § 74.

S. om Anvendelse af § 103 U. f. R. 1886 S. 546, jfr. H. R. T. 1885 S. 726 (ingen af de Tiltalte anset som Hovedmand; Vold anvendt, førend Politiet anvendte

Straffen efter § 103 er forskjellig, eftersom der af den samlede Mængde er øvet Vold mod Person eller Gods — da straffes Hovedmændene med Straf-arbejde til 6 Aar, andre Deltagere med Fængsel, ej under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshusarbejde til 2 Aar, — eller dette ikke er sket, men den forsamlede Mængde dog ikke har villet efterkomme Øvrighedens Opfordring til at gaa fra hinanden (§ 104) — da er Straffen for Hovedmændene Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshusarbejde til 2 Aar, for Andre Fængsel, — eller endelig den forsamlede Mængde, uden at have forøvet Vold mod Person eller Gods, enten af egen Tilskyndelse eller paa Opfordring af Øvrigheden, igjen er gaaet fra hinanden, i hvilket Fald kun Hovedmændene straffes, nemlig med Fængsel eller Forbedringshusarbejde til 1 Aar. Iøvrigt kan her sammenholdes, hvad der er bemærket ovfr. I S. 573 o. ff. om Stl.'s § 104.

3. Regelen om Hindringer for den offentlige Myndighed fuldstændiggjøres ved Stl.'s § 112 angaaende *den, der forhindrer ved Vold eller Trusel om Vold Retsmøder, Samling af kommunale Myndigheder eller anden lovbefalet Samling i offentlige An-*

Magt, for ikke at overvældes. Derfor end ikke Formildelsesgrund, at Opfordring til at skilles ifølge L. 4. Febr. 1871 § 10 ikke var stillet, før Politiet anvendte Magt), 850, jfr. H. R. T. 1886 S. 43 (§ 103, jfr. § 46, for at søge dannet en organiseret bevæbnet Styrke, bestemt til under Forudsætninger, hvis Indtræden skulde afgjøres af private Personer, at gjøre væbnet Modstand mod Regeringen og dens Foranstaltninger), 913, jfr. H. R. T. 1886 S. 158 (§ 103, 1, jfr. § 46, paa lignende Forhold. Forudsætningen skulde afgjøres af „Folket“ eller dets valgte Repræsentanter), 1887 S. 152, jfr. H. R. T. 1886 S. 446 (§ 103, 1, jfr. § 51).

liggender, og om den, som ved Vold eller paa anden lignende Maade afbryder eller forstyrrer Forretningerne eller Forhandlingerne i saadant Møde eller Forsamling. Straffen er Fængsel eller Forbedringshusarbejde indtil 1 Aar for det første Forhold, og samme Straf eller efter Omstændighederne Bøder for det andet Forhold, s. § 112, henholdsvis 1. og 2. St.¹⁹⁾

En særlig Regel om visse Hindringer for den straffende Retshaandhævelse indeholder Stl.'s § 110, der bestemmer, at den, som skjuler en Person, om hvem han veed, at han er undvegen Fange, eller at han paa Grund af Forbrydelser forfølges af det Offentlige, eller som understøtter hans Flugt, straffes med Bøder eller Fængsel, og at Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder bliver at anvende paa den, der, umiddelbart efter at en Forbrydelse er begaaet, eller naar den forfølges af det Offentlige, tilintetgjør eller skjuler Forbrydelsens Spor. Ægtefæller, Søskende, Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie samt Fosterforældre og Fosterbørn blive dog ikke at straffe for saadanne Handlinger. Det maa paa Grund af Forbindelsen med 1. Punktum og Straffeprocessens Grundsætninger, jfr. § 147, antages, at Bestemmelsen om at tilintetgjøre eller skjule Forbrydelsens Spor ikke gjælder den Sigtede selv. Mod ham staar den præventive Forholdsregel, Varetægtsfængsel, til Raadighed.²⁰⁾

¹⁹⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 146—47, U. f. R. 1886 S. 1215 (§ 112, 2, for at forstyrre Fogedretten under Udpantning til Inddrivelse af Skatter).

²⁰⁾ Jfr. U. f. R. 1875 S. 921, 1883 S. 746, jfr. H. R. T. 1883 S. 13, 1887 S. 632, jfr. H. R. T. 1886 S. 816, 1105 (Frifindelse), 1891 S. 1060 (Frifindelse), 1892 S. 189, jfr. H. R. T. 1891 S. 535 (§ 110 anvendt), 277 (§ 110 anvendt), 1247, jfr. H. R. T. 1892 S. 477, Motiv. til Stl.'s Udk. S. 144—45.

I Forbindelse med de foranstaaende Straffebud mærkes den nu ophævede, paa Prævention beregnede, foreløbige

II. Som ovfr. bemærket, er den blotte Ulydighed mod den offentlige Magts Befalinger ikke en saadan „*Hindring*“, der paadrager Straf efter de om denne gjældende Straffebud. Som Regel paadrager saadan Ulydighed overhovedet ikke Straf. I Straffeloven findes kun et Straffebud herfor i et ganske særligt Forhold, nemlig § 16, 2. St., der straffer *Udlændinge, som efter at være ifølge Dom (§ 16, 1. St., jfr. 3. St.) udviste af Riget, uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet, med Fængsel eller Forbedringshusarbejde til 1 Aar*. Ved Udvisningen bliver den Paagjældende til Retsprotokollen at advare om Virkningen af hans ulovlige Tilbagevenden. Uden saadan Advarsel kommer Straffen efter § 16 ikke til Anvendelse.²¹⁾ Ogsaa Stl.'s § 104 kan nævnes. Men at Ulydigheden her egentlig maa opfattes som Betingelse for et andet Forholds Strafbarhed, er oplyst ovfr. I S. 573 o. ff. Derimod frembyder den særlige Straffelovgivning nogle Exempler paa strafbar Ulydighed, jfr. saaledes L. om Politiet i Kjøbenhavn 11. Febr. 1863 §§ 8, 9, L. om Politiet udenfor Kjøbenhavn 4. Febr. 1871 § 7, s. fremdeles Processen om Falsmaalsbøder for Vidner m. m., mrk. ogsaa L. om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager 16. Febr. 1866 § 3 samt Strandslov 10. April 1894 § 22, jfr. forhen Fdg. 28. Decbr. 1836 § 37, III, s. 1. Del S. 501 og 681.

L. 5. Maj 1885 angaaende Forholdsregler for at hindre Misbrug af den uindskrænkede Adgang til at skaffe Vaaben og at øve sig i disses Brug, s. Straffebudet i Lovens § 2, samt forel. L. 2. Novbr. 1885 § 5. S. om Ophævelsen af disse Love forel. L. 15. April 1887 og 19. Juni 1888.

²¹⁾ Jfr. U. f. R. 1869 S. 172, jfr. H. R. T. 1868 S. 563, 1877 S. 1206, jfr. H. R. T. 1877 S. 367, 1880 S. 911, jfr. H. R. T. 1880 S. 185.

III. Om strafbare Handlinger, der gjøre Magtudøvelsen frugtesløs ved Forstyrrelser i de ved Magtudøvelsen frembragte Tilstande mærkes Stl.'s § 105 om *den, som ulovlig borttager eller beskadiger en efter Øvrighedens Foranstaltning opslaaet Bekjendtgjørelse* (Bøde eller Fængsel), — § 106 om *den, som uden Beføjelse forsætlig aftager eller beskadiger de af en offentlig Myndighed i Embeds Medfør anbragte Segl eller Mærker* (samme Straf),²²⁾ — § 108, 1. St., om *den, som befrier en Fange ud af Øvrighedens eller Rettens Magt eller skaffer ham Midler og Lejlighed til hans Undvigelse* (Fængsel eller Forbedringshusarbejde, hvilket kan stige til 4 Aar, hvis der er anvendt Vold eller Trusel om Vold mod Bevogterne, eller Befrieren har forsynet Fangen med Redskaber til paa saadan voldelig Maade at iværksætte Undvigelsen), — § 108, 2. St., om *den, der befrier en paagreben eller anholdt Person eller skaffer ham Midler og Lejlighed til Undvigelse* (Bøde eller Fængsel, dog at, hvis Vold er anvendt, Straffen kan stige til Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar), — samt § 111, 1. St., der for *Undvigelser og Sammenrottelser af de til Strafarbejde hensatte Fanger saavel som for Forbrydelser af dem mod de ved Strafanstalten ansatte Embedsmænd eller Betjente* henviser til Straf efter de i Lovene om Strafanstalterne indeholdte Bestemmelser (Pl. 31. Aug. 1813 m. m.), og § 111, 2. St., der straffer *andre Fanger, der have indgaaet Forening om fælles Undvigelse*, med simpelt Fængsel indtil

²²⁾ Jfr. herved Indledningen S. 127 om den vedblivende Gyldighed af Fdg. 1. Febr. 1797 § 102 o. fl angaaende Brud paa Toldsegl, jfr. L. 7. Febr. 1851 § 25, s. imidlertid L. 3. Maj 1873 § 38 og L. 1. April 1887 § 42, der henviser til den almindelige Straffelovs Bydende, dog at efter særlig Bestemmelse ogsaa uagtsom Brud eller Beskadigelse af Toldlukke straffes (Bøder efter L.'s § 45). En særlig Sammenstødsregel i L. 1. April 1887 § 42 mærkes ogsaa.

2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid.²³⁾

IV. Hvad endelig Opfordringer til Ulydighed angaaer, mærkes de ovfr. i § 92 Nr. 1 nævnte Straffebud om saadanne Opfordringer, som gribe ind i Statens væbnede Magt, der ogsaa har til Opgave at værne om den indre Fred og Orden i Staten.²⁴⁾

²³⁾ Jfr. ved de ovennævnte Bud Mot. t. Stl.'s Udk. S. 142—46, U. f. R. 1873 S. 874, 1875 S. 584, jfr. H. R. T. 1875 S. 49, 1882 S. 713, jfr. H. R. T. 1882 S. 211, 1891 S. 120 og 422, jfr. H. R. T. 1890 S. 739 (§ 111, 2. St., anvendt af H. R.).

²⁴⁾ Her mærkes den ved forel. L. 19. Juni 1888 atter ophævede forel. L. 2. Novbr. 1885 § 1, 1. St., hvorefter den, som i Tale og Skrift, henvendt til Publikum i Almindelighed eller til Forsamlinger, raader eller opfordrer til at begaa Handlinger, der falde ind under bestaaende Straffelove, straffedes som for Anstiftelse af saadanne strafbare Handlinger eller Forsøg herpaa. Det ses, at Bestemmelsen ikke ramte Opfordringer til en ikke strafbar Ulydighed, jfr. herved Bornemann a. V. S. 284—85 angaaende det Spørgsmaal, om efter den ældre Strafferet en Virksomhed, der gaaer ud paa at organisere passiv Modstand mod en Lov eller Anordning var strafbar. — Beslægtet med Regelen i forel. L. 2. Novbr. 1885 § 1, 1 St., var s. L.'s § 1, 2. St., om Fængselsstraf for den, som paa tilsvarende Maade fremstiller Forbrydelsers Begaaelse som fortjenstlig eller bifaldsværdig. En saadan Fremstilling er nemlig ikke blot stridende mod Respekten for Lovene, men ligger nær ved en Opfordring, forsaavidt den opmuntrer til Efterlignelse, jfr. ovfr. § 91 om Bestemmelsen i § 73 „*udtaler sig for*“. Tildels gjaldt det Samme om L.'s § 4, jfr. om denne § og om § 3 ndfr. S. herved U. f. R. 1886 S. 1224 (Frifindelse for f. L. 2. Novbr. 1885 § 1), 1887 S. 159, jfr. H. R. T. 1886 S. 476 (Frifindelse for f. L. 1885 § 1 [og § 4]), 170, jfr. H. R. T. 1886 S. 495 (Straf efter f. L. 1885 § 1, 2. St.), 221, jfr. H. R. T. 1886 S. 603 (Frifindelse for f. L. 1885 § 1, 2. St.), S. om forel. L. 1895 Landstings Udvalgs Betænkning i Rigsdagstid. 1897 § 8, Till. B, Sp. 1409.

Som præventive Straffebud, der staa i Forbindelse med hele Rækken af de foran omtalte Statsforbrydelser, kunne mærkes de i L. om Pressens Brug 3. Jan. 1851 §§ 1, 2, 4 og 14 indeholdte Bestemmelser om saakaldte formelle Presseforseelser, hvorom nærmere nedenfor.²⁵⁾

§ 95.

Fortsættelse. Falsk Angivelse. Mened m. m.

Under den anden Gruppe af Forbrydelser mod Statens indre Magtudøvelse henføres de strafbare Handlinger, for hvilke Midlet er Fremsættelse af Usandhed eller Svig til eller for offentlige Myndigheder eller i offentlige Retsforhold. I disse Handlinger ligger for det Første en Tilsidesættelse af den Respekt, der skyldes Staten. Men en væsentligere Retstridighed end denne er det deri liggende Angreb paa de offentlige Myndigheders Handlefrihed. Et saadant Angreb foreligger allerede ved den Usikkerhed, Usandheden fremkalder, selv om en Paavirkning ikke virkelig har fundet Sted eller været tilsigtet. Men den foreligger naturligvis i forhøjet Grad, naar hin Følge er indtraadt. I nogle herhen hørende Tilfælde kræver Loven det Sidste til Forbrydelsen (§ 224), og det til denne nødvendige Forsæt faaer da et tilsvarende skærpet Indhold. I andre kræves hin Virkning ikke, og til Forsættet kræves da ikke mere end Bevidstheden om Udsagnets Usandhed (§ 226 og Kap. 14).

²⁵⁾ S. ogsaa den nu bortfaldne forel. L. om Ansvar for Indholdet af Dagblade og Ugeblade 13. Aug. 1886 § 4, jfr. D. i U. f. R. 1894 S. 780 om den nævnte Lovs Udtreden af Kraft den 3. April 1894.

1. Stl.'s § 224 straffer den, der ved *falsk Angivelse om en forøvet Lovovertrædelse bevirker, at den offentlige Myndighed sætter sig i Virksomhed til sammes Opdagelse* — forsaavidt intet andet Onde derved maatte være tilsigtet — med Fængsel eller Bøder. Medens § 225, som angaaer den falske Angivelse af en Uskyldig, tillige og væsentlig maa betragtes som Krænkelse af denne, jfr. ndfr., og derfor ikke medtages her, er det alene Krænkelsen af den offentlige Myndighed, der er Retsbrudet i § 224. Paragrafen finder derfor bl. a. ogsaa Anvendelse, hvor det er ved en falsk Selvangivelse, at Følgen bevirkes.¹⁾ Derimod have flere Domme ikke paa-lagt særligt Ansvar efter § 224 for falske An-meldelser for at hindre Opdagelse af egne For-brydelser.²⁾

2. I Modsætning til § 224, hvor Usandheden skal have havt en Handling af den offentlige

¹⁾ Jfr. U. f. R. 1877 S. 487, 1882 S. 10.

²⁾ S. H. R. T. 1872 S. 13, U. f. R. 1887 S. 1048 og 1888 S. 104, jfr. H. R. T. 1887 S. 570 (i et Tilfælde, hvor der straffedes i Henhold til § 274, ikke § 224 anvendt for en urigtig Anmeldelse til Byfogedkontor, at en Sparekassebogs Paalydende var hævet uden Vedkommendes Vidende og Villie; men under en foreløbig Afhørelse til Politirapport erkjendtes Anmeldelsens Urigtighed), 1893 S. 1241 (ikke særligt Strafansvar, fordi en Tiltalt, for at hindre Opdagelsen af sit Tyveri, havde gjort urigtig Anmeldelse til Politiet, at der havde været Tyve i Moderens Lejlighed uden Udtalelse af Mistanke mod bestemt Person). Jfr. iøvrigt ved § 224 U. f. R. 1868 S. 384 og 600, jfr. H. R. T. 1868 S. 65 (§ 224 anvendt, ikke § 225, hvor en falsk Anmeldelse mod bedre Vidende havde henledet Mistanken paa en bestemt Person, dog uden at angive Grunde derfor), 1872 S. 609 (Anal. af § 224 for ved Svig at foranledige en Anden til i god Tro at gjøre Anmeldelse til Politiet om Forbrydelse og derefter til Politirapport fastholde sin Forklaring om den opdigtede Forbrydelse).

Myndighed til Følge og denne Følge være tilsigtet, straffer § 226 *aabenbar falske Klagemaal* som saadanne, *naar de ere indgivne til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Øvrigheden.* Forsættet foreligger derfor her, naar Falskheden har maattet være bevidst.³⁾ Straffen efter § 226 er Fængsel eller Bøder eller under skærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde indtil 1 Aar, — forsaavidt ikke § 225 i Slutn. maatte medføre højere Straf. Om en Tillægsstraf for „*Sagførere eller andre Embedsmænd*“, s. § 226, 2. Pkt., og det Følgende.

3. Ved Siden af Stl.'s §§ 224 og 226 maa dernæst de i Stl.'s Kan. 14 („*Mened og andre dermed beslægtede Forbrydelser*“) omhandlede Forbrydelser henføres til den her omhandlede Gruppe af Forbrydelser mod den offentlige Magtudøvelse. *Bornemann*⁴⁾ har vel givet disse Forbrydelser Plads blandt Forbrydelserne mod Religionen. Men idet han selv med Rette fremhæver, at Lovgivningens Bestemmelser om Mened forudsætte, at Eden er aflagt for (eller til) en Ret eller anden offentlig Avtoritet, og at Mened heller ikke udenfor dette Tilfælde kunde betragtes som Brud paa Retsordenen, skjønt det vidner om et meget fordærvet Sindelag, anerkjender han, forsaavidt ogsaa i Overensstemmelse med det af Fdg. 11. April 1840 udtalte Synspunkt, at Retsbrudet i Meneden ligger i

³⁾ S. U. f. R. 1870 S. 634, jfr. H. R. T. 1870 S. 158, 1875 S. 630, jfr. H. R. T. 1875 S. 141, 1876 S. 53, jfr. H. R. T. 1875 S. 355, 1879 S. 1000, jfr. H. R. T. 1879 S. 250, 1880 S. 791 og 1881 S. 133, jfr. H. R. T. 1880 S. 432, 1882 S. 265, 1125 og 1883 S. 196, jfr. H. R. T. 1882 S. 650, 1884 S. 132, jfr. H. R. T. 1883 S. 601, 708, jfr. H. R. T. 1884 S. 120 (§ 38 anvendt).

⁴⁾ A. V. S. 276—77.

Krænkelsen af Samfundsmagten, men ikke i den krænkede Ærefrygt for det højeste Væsen, et Synspunkt, som det især vilde være lidet naturligt at gjøre til det væsentlige i de med Mened sammenstillede Tilfælde af strafbare, ubeedigede Erklæringer, jfr. saaledes Stl.'s § 155. Set i Forhold til Samfundsmagten, kan dernæst disse Forbrydelsers Væsen fornuftigvis ikke blot sættes i en Respektrænkelse, men, som ovfr. fremhævet, i den Krænkelse af Samfundsmagtens Handlefrihed, som ligger i Fremførelse af Usandhed i de Tilfælde og under de Forhold, hvilke disse Forbrydelser forudsætte. At denne Krænkelse bliver i særlig Grad grov, naar den søger Dække under den stærkeste Bekræftelse, som Retsordenen kjender, og i hvilken den finder en særlig Garanti for Sandheden, behøver ingen nærmere Forklaring.

Det Fælles for de i Stl.'s Kap. 14 sammenstillede Forbrydelser er det, at de indeholde usande Udsagn, bestemte til at virke paa offentlige Myndigheders Overbevisning om Beviset (Bevisudsagn), hvorimod der i §§ 224 og 226 (falsk Angivelse og falske Klagemaal), er Tale om falske Udsagn, der som saadanne kun kunne paavirke offentlige Myndigheders foreløbige Opfattelse som Udgangspunkt for en Undersøgelse, under hvilken der først kan blive Spørgsmaal om Bevis. Denne Forskjel berettiger ikke blot til den ydre Adskillelse, men har ogsaa i et Punkt, som nedenfor skal omtales, en vigtig retlig Betydning.

Hvad angaaer de fra hint første Synspunkt strafbare usande Udsagn, bliver der at skjelne mellem falske Bevisudsagn for eller til Retten, og falske Bevisudsagn for eller til anden offentlig Myndighed.

A. Hvad den første Klasse (falske Bevisudsagn for eller til Retten) angaaer, findes de gjældende Straffebud i Stl.'s §§ 145—150, jfr. §§ 152 og 153. De angaa 1) Vidner, 2) de af Ret, Øvrighed eller anden offentlig Myndighed udnævnte Syns-, Skjøn- eller Taxationsmænd og 3) Parter.

1. Naar Vidner, de nævnte Mænd eller Parter bevidst (o: forsætlig, „*mod deres Overbevisning*“) bekræfte henholdsvis deres falske Forklaringer, afgivne Syn, Skjøn eller Taxation eller Udsagn med Ed (jfr. med Hensyn til Omraadet herfor § 153) for Retten (eller til Retten, hvor Lovene hjemle skriftlige Bekræftelser, s. § 152), straffes de med Strafarbejde fra 2 til 10 Aar, s. § 145, 1. Pkt., § 149, 1. St., og § 150, 1. Pkt.⁵⁾ Mildere Behandling indtræder a) naar Vedkommende af egen Drift tilbagekalder det falske Udsagn (ringere Grad af Strafarbejde, under særdeles formildende Omstændigheder Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 4 Gange 5 Dage), § 145, 2. Pkt.,⁶⁾ b) naar det med Hensyn til en i offentlig Straffesag afgiven falsk, beediget Vidneforklaring

⁵⁾ Jfr. U. f. R. 1868 S. 90, jfr. H. R. T. 1867 S. 488, H. R. T. 1872 S. 509, 1875 S. 82, U. f. R. 1883 S. 786, jfr. H. R. T. 1883 S. 103, 1884 S. 693, jfr. H. R. T. 1884 S. 85, H. R. T. 1884 S. 648 (§ 150, jfr. § 46), U. f. R. 1884 S. 1016 og 1885 S. 673, jfr. H. R. T. 1885 S. 116 (§ 259 og § 150, 1, jfr. § 145). 1886 S. 414 (§ 150, jfr. § 145; Forsæt antaget), 1887 S. 632, jfr. H. R. T. 1886 S. 816 (Mened ikke antaget), 1889 S. 103, jfr. H. R. T. 1888 S. 510 (Frifindelse, da Forsæt ikke antoges, med Hensyn til Partsed), 790 og 1152, jfr. H. R. T. 1889 S. 473 (§ 145, jfr. § 52, 2. Pkt.; Medtilt. § 145, jfr. § 53, 2. St., 1. Pkt.), 1892 S. 531, jfr. H. R. T. 1891 S. 751 (Frifindelse for Mened; ifølge Edstemaets Affattelse ikke Bevis for, at falsk Ed var aflagt).

⁶⁾ U. f. R. 1889 S. 1175.

— paa Parter har denne Regel ingen Anvendelse, og ikke let paa Mænd — befindes, at Sagen gjaldt Vidnet selv, eller at det havde Anledning til at antage dette (Straf af Fængsel kan anvendes, o: ikke højere Straf, men Straf er ikke ubetinget nødvendig), s. § 147, 1. Pkt.⁷⁾ c) naar det iøvrigt befindes, at Vidnesbyrd — paa Part har dette ikke Anvendelse, men vel paa Mænd — ikke burde være affordret paa Grund af Vidnets Forhold til Sagen eller Parterne (den i § 145 foreskrevne Straf bliver at nedsætte), s. § 147, 2. Pkt.,⁸⁾ d) naar en Part ved sin falske Ed kun har villet fri sig selv fra Straf (Straffen kan nedsættes endog til den laveste Grad af Forbedringshusarbejde, og naar § 145, 2. Pkt., vilde finde Anvendelse, til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage), s. § 150, 2. Pkt.⁹⁾

2. Ubeedigede, bevidst falske Vidneforklaringer straffes efter § 146 med Fængsel

⁷⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 177, U. f. R. 1886 S. 952, jfr. H. R. T. 1886 S. 222, 1887 S. 851, jfr. H. R. T. 1887 S. 39 (Aftale om falsk Ed under de i § 147, 1°, forudsatte Forhold, hvor Eden ej aflægges, ikke strafbar ifølge Bestemmelsen i § 147, 1°. Denne Bestemmelse sætter i Virkeligheden som Betingelse for Straf (og ikke blot som et Moment i den fuldbyrdede Forbrydelse), at Ed bliver aflagt. Forsaavidt er altsaa Forsøgsstraf udelukket, ligesom Straf for Meddelagtighed i Forsøg og for forsøgt Meddelagtighed, — altsaa ikke blot hvor Reglerne om frivillig Tilbage-trædelse vilde føre dertil).

⁸⁾ H. R. T. 1871 S. 634, U. f. R. 1880 S. 845, jfr. H. R. T. 1880 S. 68, U. f. R. 1888 S. 104, jfr. H. R. T. 1887 S. 587.

⁹⁾ I D. i U. f. R. 1884 S. 1016 og 1885 S. 673, jfr. H. R. T. 1885 S. 116, havde U. R. anvendt § 150, 2. Led, men H. R. anvendt § 150, 1. Led, ligesom O. R. (der kun i Almindelighed anfører § 150). Af O. R.'s Præmisser fremgaaer, at det i § 150, 2, anførte Motiv ikke var det eneste (mrk. „kun“).

paa Vand og Brød ikke under 2 Gange 5 Dage eller under særdeles, for den Skyldige talende Omstændigheder med simpelt Fængsel, ikke under 2 Maaneder.¹⁰⁾ Mildere Regler gjælde, naar a)

¹⁰⁾ S. H. R. T. 1867 S. 130, 1869 S. 207 (Frifindelse), 1870 S. 131, 242, 493, 1872 S. 439, 616, U. f. R. 1872 S. 71, jfr. H. R. T. 1871 S. 573, 1873 S. 461, jfr. H. R. T. 1872 S. 642, H. R. T. 1873 S. 45, 277, U. f. R. 1875 S. 72, jfr. H. R. T. 1874 S. 360, H. R. T. 1876 S. 248, U. f. R. 1877 S. 457, jfr. H. R. T. 1876 S. 531, 1878 S. 1197, jfr. H. R. T. 1878 S. 371, 1880 S. 958, jfr. H. R. T. 1880 S. 256, 1881 S. 88, jfr. H. R. T. 1880 S. 331, 1883 S. 800, jfr. H. R. T. 1883 S. 130 (H. R. § 225, O. R. § 146 for Tyverisigtelse til Politiet, fastholdt og nærmere begrundet for Retten; for et andet Forhold dømt efter § 146, jfr. § 52), 1885 S. 75, jfr. H. R. T. 1884 S. 446 (§ 146 samt § 146, jfr. § 52, anvendt, hvor en Fejltagelse med Hensyn til det bevidnede Faktums Dato forelaa; med Hensyn til en anden Tiltalt straffede H. R. kun i Henhold til § 148), 614, jfr. H. R. T. 1885 S. 84 (Frifindelse for § 146, da det ikke med Sikkerhed turde antages, at Paagjældende forsætlig havde villet bibringe Dommeren urigtige Forestillinger), 1886 S. 64 (§ 146, jfr. § 51 samt § 147, 2), 74, jfr. H. R. T. 1885 S. 440 (§ 225, ikke tillige § 146), 505, jfr. H. R. T. 1885 S. 660 (§ 146), 849, jfr. H. R. T. 1886 S. 35 (O. R. § 146, jfr. § 52, tildels smh. m. § 46; H. R. § 146, jfr. § 52, 1. og 3. Pkt.), 1887 S. 536, jfr. H. R. T. 1886 S. 694 (§ 225; for et andet Forhold § 146, ikke § 147), 632, jfr. H. R. T. 1886 S. 816 § 146 anvendt paa en Medtiltalt), 1888 S. 445, jfr. H. R. T. 1887 S. 767 (alene § 225, ikke § 146), 1889 S. 110, jfr. H. R. T. 1888 S. 553 (§ 146, jfr. § 52), 1891 S. 77, jfr. H. R. T. 1890 S. 531 (O. R. dømte efter § 146, 1. Mmbr.'s sidste Del; H. R. frifandt, da den paagjældende Forklaring ikke var tilført Retsprotokollen, og idet Tiltalte jævnlig havde afviist Spørgsmaalet som Sagen uvedkommende, og som han derfor ikke behøvede at svare paa), 1892 S. 234, jfr. H. R. T. 1891 S. 595 (Kr. R. § 146, jfr. § 54, H. R. § 146, jfr. § 51), 1070 (§ 146 ikke anvendt, da Vedkommende maatte anses som Part), 1893 S. 507, jfr. H. R. T. 1893 S. 11 (§ 146, jfr. § 52, 2).

Vedkommende af egen Drift tilbagekalder sin falske Forklaring (Straffen kan nedsættes til simpelt Fængsel i 8 Dage, eller under særegne, formildende Omstændigheder ganske bortfalde), § 146 i Sl.,¹¹⁾ b) den falske Forklaring er afgiven i offentlig Straffesag, som befindes at gjælde ham selv, eller om hvilken han antog dette (ingen Straf), § 147, 1. Pkt.,¹²⁾ c) det iøvrigt findes, at Vidnesbyrd ikke burde have været affordret paa Grund af Vedkommendes Forhold til Sagen eller Parterne (Straffen nedsættes, endog under formildende Omstændigheder til Bøder), § 147, 2. Pkt.¹³⁾

¹¹⁾ H. R. T. 1875 S. 14. U. f. R. 1888 S. 319 (§ 146 i. f. anvendt, hvor Vidnet umiddelbart efter, paa Dommerens Forehold om eventuel Ed, tilbagekaldte), 1889 S. 364, jfr. H. R. T. 1888 S. 707 (§ 146 i. f. anvendt; Forklaringen tilbagekaldt før Tilførsel og Ratihabition).

¹²⁾ H. R. T. 1868 S. 104, 1866 S. 127, 1874 S. 589, U. f. R. 1871 S. 341, jfr. H. R. T. 1871 S. 10, 1873 S. 764, jfr. H. R. T. 1873 S. 14, 769, jfr. H. R. T. 1873 S. 17, 1874 S. 154, jfr. H. R. T. 1873 S. 429, 1878 S. 89, jfr. H. R. T. 1877 S. 469, 1880 S. 84, jfr. H. R. T. 1879 S. 456, 292, jfr. H. R. T. 1879 S. 540, 1884 S. 702, jfr. H. R. T. 1884 S. 109, 1886 S. 546, jfr. H. R. T. 1885 S. 726 (Kommissions Dom Straf efter § 146; H. R. frifandt i Medfør af § 147, 1, en Inkvisit for i Forbindelse med Nægtelse for sit eget Vedkommende at have afgivet urigtig Forklaring om en anden Inkvisits formentlige Delagtighed), 958, jfr. H. R. T. 1886 S. 234 (§ 147, 1, anvendt, uagtet Tiltalte ifølge en fejlagtig Formening om egen Ansvarsfrihed ikke havde betragtet sig som Inkvisit, hvad han dog i Virkeligheden var), 1887 S. 536 (O. R. fandt § 147, 1, anvendelig; H. R. ikke), 851, jfr. H. R. T. 1887 S. 39 (Frifindelse), 1892 S. 838, jfr. H. R. T. 1892 S. 251 (isl. Stl. § 148, 1, = d. Stl. § 147, 1), 1247, jfr. H. R. T. 1892 S. 477 (§ 147, 1).

¹³⁾ U. f. R. 1867 S. 161, jfr. H. R. T. 1866 S. 739, 1875 S. 52, jfr. H. R. T. 1874 S. 360, 1886 S. 64, jfr. H. R. T. 1885 S. 419 (§ 146, jfr. § 51, idet dog paa Grund af Vidnets Stilling som Kautionsist tillige § 147, 2, maatte komme i Betragtning [H. R.]), 1887 S. 128, jfr. H. R. T. 1886

Naar de i § 149 ommeldte Mænds bevidst falske Forklaringer maatte blive ubeedigede, f. Ex. fordi Parterne i en privat Sag frafalde Afhjemlingen, foreligger Forsøg paa Mened, og der var derfor ikke Plads for et særligt Straffebud om dette Tilfælde, der navnlig ikke falder ind under § 149, 2. St., som kun angaaer Mændenes uagtsomme Forhold.¹⁴⁾ At der ogsaa kun kan blive Spørgsmaal om Straf for Forsøg paa Mened, og under de heraf flydende Betingelser, med Hensyn til en Parts ubeedigede Udsagn, følger af Procesreglerne.¹⁵⁾

3. *Har et Vidne alene af Ubetænksomhed (Uagtsomhed) undladt at meddele, hvad det vidste til Sagens Oplysning*, straffes det med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder, s. § 148.¹⁶⁾ Bestemmelsen er med Føje anvendt analogisk paa positiv falske Forklaringer, afgivne af Ubetænksomhed.¹⁷⁾ Ifølge § 149, 2. St, gjælder en tilsvarende Regel, naar udmeldte Mænd gjøre sig skyldige i „mindre betydelige Misligheder“, nemlig end

S. 375, 1048 (§ 147, 2, anvendt for en Forklaring, der oprindelig var fremkommen, medens Vedk. var Tiltalt, men fastholdt som Vidne, efterat Tiltale mod ham var frafalden af den private Sagsøger; en Medtiltalt, der havde bestyrket i at fastholde den urigtige Forklaring, straffet af O. R. efter § 146, jfr. § 51, af H. R. efter § 147, 2, jfr. §§ 146 og 51), 1888 S. 104, jfr. H. R. T. 1887 S. 587 (§ 147, 2, anvendt, da Vedkommende havde troet, at han mulig kunde paadrage sig civilretligt Ansvar).

¹⁴⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 180—81.

¹⁵⁾ U. f. R. 1892 S. 1070.

¹⁶⁾ H. R. T. 1874 S. 192, U. f. R. 1887 S. 632, jfr. H. R. T. 1886 S. 816 (Kr. R. dømte efter § 148; H. R. frifandt).

¹⁷⁾ H. R. T. 1868 S. 347, 1871 S. 106, U. f. R. 1872 S. 453, jfr. H. R. T. 1872 S. 62, 1874 S. 676, jfr. H. R. T. 1874 S. 31, 110, 1879 S. 251, jfr. H. R. T. 1878 S. 683, 1880 S. 292, jfr. H. R. T. 1879 S. 540, 1886 S. 952, jfr. H. R. T. 1886 S. 222 (Straf i Henhold til § 148).

den, at afgive Syn, Skjøn eller Taxation mod deres Overbevisning, s. § 149, 1. St., altsaa en urigtig Erklæring af Uagtsomhed. Paa falsk Partsed af Ubetænksomhed, hvorfor ingen Regel er udtalt, har en analogisk Anvendelse af § 148 den i Stl.'s § 1 udfordrede Hjemmel.¹⁸⁾ Skjønt Noget kunde tale for, at Bestemmelsen i § 148 forudsatte beedigede Vidneforklaringer,¹⁹⁾ er det Modsatte dog med Føje antaget.²⁰⁾ Om Anvendelse paa ubeedigede Forklaringer af Mænd eller Parter kan der, som ovfr. bemærket, ikke blive Tale.

De ovfr. fremstillede Bestemmelser om strafbare falske Udsagn for eller til en Ret maa antages at være udtømmende, særlig ogsaa i Henhold til det Princip, som fremtræder paa flere Steder i Kap. 14, at det kun rammer saadanne falske Bevisudsagn, som Lovgivningen tillægger retlig Betydning, jfr. § 151 (*„har at bekræfte“*), § 152 (*„ . . . hvor Lovene hjemle . . . “*), § 153 (*„anden end den i Lovene foreskrevne almindelige Maade“*), § 154 (*„hvor Loven paa-byder eller tilsteder Saadant“*) og § 155 (*„til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige“*, hvori ligger,

¹⁸⁾ Se U. f. R. 1878 S. 76, jfr. H. R. T. 1877 S. 429, hvor-med Frifindelsen i H. R. T. 1867 S. 185 selvfølgelig ikke staaer i Strid.

¹⁹⁾ Jfr. *Nellemann* ord. civ. Pr. 4. Udg. S. 409 om den tekniske Betydning af Ordet „Vidne“.

²⁰⁾ Jfr. U. f. R. 1879 S. 251, jfr. H. R. T. 1878 S. 683, 1885 S. 75, jfr. H. R. T. 1884 S. 446, 614. jfr. H. R. T. 1885 S. 54 (Frifindelse ved H. R., da Forholdet ikke med Føje kunde betragtes som strafbar Ubetænksomhed, O. R. havde dømt efter § 148), 1891 S. 330. Jfr. U. f. R. 1893 S. 1246.

at der overhovedet maa være Brug for dem). Der kan derfor ikke være Tale om at henføre andre falske Udsagn for eller til Retten som saadanne f. Ex. under § 151 eller § 155.²¹⁾

B. Med Hensyn til den anden Klasse af herhenhørende Forbrydelser, nemlig de ikke-processuelle falske Bevisudsagn, hjemler Loven Straf:

1. Ifølge § 151, naar *Nogen, der for en offentlig Myndighed* (udenfor de under A nævnte Tilfælde) *har at bekræfte Noget med sin Ed, gjør sig skyldig i Mened*. Straffen er Forbedringshusarbejde. Tilbagekaldes det falske Udsagn af egen Drift, kan Straffen under formildende Omstændigheder nedsættes til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage. Samme Bestemmelse kommer ifølge § 152 ogsaa til Anvendelse med Hensyn til *falsk skriftlig Bekræftelse (til en offentlig Myndighed) i Henhold til en tidligere aflagt Ed*, og med Hensyn til *saadan Bekræftelse under Ed, hvor Lovene hjemle Anvendelse af skriftlig Ed*. Disse Bestemmelser forudsætte, som Ordene vise, at Eden overhovedet, og særlig dens Skrift-

²¹⁾ U. f. R. 1870 S. 1013, jfr. H. R. T. 1870 S. 390 (H. R. misbilliger, at Anal. af § 154 er anvendt paa en edelig, skriftlig Erklæring, afgiven til Brug under et privat Søgemaal), H. R. T. 1871 S. 106 (falsk skriftlig Erklæring til Brug under en Retssag ikke straffet. da Deklarationen hverken var af den Slags, som Lovgivningen paabyder eller tilsteder at afgive under Tilbud af Ed eller paa Tro og Love, eller var udfærdiget til Brug i et Retsforhold, der vedkom det Offentlige, eller et Dokument, der i og for sig kunde faa nogensomhelst Betydning under den Retssag, i hvilken det tilsigtedes benyttet som Bevismiddel), U. f. R. 1880 S. 869, jfr. H. R. T. 1880 S. 108.

lighed, er hjemlet ved Loven, jfr. Fdg. 1. Maj 1747 § 31, 1. Juli 1840, Fdg. 4. Maj 1803 § 4 og Pl. 8. April 1825.²²⁾ For ubetænksom falsk Ed under disse Forhold er ingen Straf hjemlet, hverken direkte eller ved nogen tilstedelig Analogi, da en saadan, efter de i § 145 og § 151 bestemte Straffes Forhold til hinanden, kun vilde være partiel.

2. Ifølge Stl.'s § 154, naar i *de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller tilsteder Saadant, en (bevidst) falsk Erklæring afgives under Tilbud af Ed eller paa Tro og Love*, jfr. f. Ex. Fdg. 1. Febr. 1797 § 236, L. 19. Febr. 1861 § 21, 19. Febr. 1864 § 4, L. 30. Novbr. 1874 §§ 4 og 10, L. om Alderdomsforsørgelse 9. April 1891 § 3, L. om Skibes Registrering 1. April 1892 §§ 11, 14. Straffen er Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder, forsaavidt særlige Lovbestemmelser ikke maatte foreskrive nogen anden Straf. Fdg. 8. Febr. 1810 § 9, jfr. Fdg. 12. Sept. 1792 § 10, ere Exempler paa Lovbestemmelser, der paa Grund af det sidst nævnte Forbehold i § 154 endnu ere gjældende.²³⁾ Uagtsomheden straffes ikke.

3. Mundtlig afgivne, ikke-processuelle falske Udsagn straffes kun, forsaavidt de fremstillede Be-

²²⁾ Mot. t Stl.'s Udk. S. 181.

²³⁾ Se U. f. R. 1874 S. 114, jfr. H. R. T. 1873 S. 366, H. R. T. 1881 S. 753. Se iøvrigt med Hensyn til § 154 U. f. R. 1870 S. 1013, jfr. H. R. T. 1870 S. 390, H. R. T. 1871 S. 106, U. f. R. 1892 S. 328 og 574, jfr. H. R. T. 1891 S. 824 (Fordølgelse ved Begjæring om Alderdomsunderstøttelse af overgaaet Straffedom efter Fdg. 15. April 1840; Straf efter § 257 og § 154), 1083 (§ 154), 1272, jfr. H. R. T. 1892 S. 538 (kun § 257; som Sagen forelaa, blev der ikke Spørgsmaal om § 154), 1893 S. 333 (§ 154; ikke tilige § 257, som Tiltalte ikke var aktioneret for).

tingelser efter § 151 eller § 154 ere tilstede.²⁴⁾ Derimod hjemler § 155 Straf af Bøder eller Fængsel, *naar Nogen ellers til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner Noget, hvorom han ingen Kundskab har.* Et Retsforhold vedkommer det Offentlige, naar dette er Part — Hovedpart eller medvirkende Part — i det, jfr. L. om Lærlingeforholdet 30. Marts 1889 § 10 i. f. (*har Mesteren i Lærebrevet givet en vitterlig urigtig Bevidnelse, ifalder han derfor Straf efter § 155*). Er det Offentlige hverken paa den ene eller den anden Maade Part i det, er Retsforholdet privat. At der er eller kan blive Proces om Forholdet, medfører ikke Anvendelse af § 155, jfr. ovfr., at processuelle Bevisudsagn overhovedet ikke som saadanne henføres under § 155.²⁵⁾

²⁴⁾ Jfr. U. f. R. 1877 S. 1187, jfr. H. R. T. 1877 S. 422 (en mundtlig urigtig Bopælsattest til Klokkeren for at fremme en Vielse ikke straffet).

²⁵⁾ Se herved H. R. T. 1866 S. 622 (§ 155 anvendt paa Forlovers Bevidnelse i Kirkebog), jfr. 1873 S. 227, U. f. R. 1876 S. 310, jfr. H. R. T. 1875 S. 507, 1878 S. 106, jfr. H. R. T. 1877 S. 515, — 1868 S. 938, jfr. H. R. T. 1868 S. 279 (anvendt paa Attest for at opnaa Borgerskab), jfr. 1872 S. 776, jfr. H. R. T. 1872 S. 228, — 1872 S. 1071, jfr. H. R. T. 1872 S. 355 (anvendt af H. R. paa Paategning om Stempeltaxt; Kr. R. havde kun anset Forholdet som Overtrædelse af Stempellogen), — 1877 S. 1187, jfr. H. R. T. 1877 S. 322 (anvendt paa Bopælsattest for at muliggjøre en Vielse, afleveret til Klokkeren), — H. R. T. 1884 S. 454 (anvendt paa Attest til Politiet med Hensyn til Torvesalg), — se derimod H. R. T. 1871 S. 58 og 1875 S. 403 (ikke anvendt paa Underskrift til Vitterlighed uden Forvisning om Underskriftens Ægthed), U. f. R. 1887 S. 1116 og 1888 S. 434, jfr. H. R. T. 1887 S. 431 (§ 155 ikke anvendt paa Erklæring afgiven til Brug lige overfor en Assuranceforening), — U. f. R. 1889 S. 588, jfr. H. R. T.

Bestemmelsen forudsætter Forsæt (Falskheden bevidst), jfr. L. 30. Marts 1889 § 10 i. f.²⁶⁾

I Forbindelse med det Anførte mærkes endnu Stl.'s § 179, jfr. herom ovfr. 1. Del S. 475 o. ff.

Nogle almindelige Spørgsmaal, vedrørende Straffebudene i Kap. 14, skulle endnu berøres.

Ligesom det, som ovfr. bemærket, er den gennemgaaende Forudsætning, at Spørgsmaalet er om et Bevisudsagn, hvilket der af Lovgivningen tillægges en retlig Betydning, saaledes er det ogsaa Forudsætning, i de Tilfælde, hvor Bevisudsagnet afgives under en særlig Bekræftelse, at kun saadanne særlige Bekræftelser og kun saadanne Anvendelser

1889 S. 1 (§ 155, jfr. § 52, anvendt ved Attest om en Kos Helbred, hvilken Attest udfordredes ifølge Sundhedsvedtægt, for at Salg paa Torvet kunde finde Sted), 844 (Frifindelse, fordi Forsæt ikke antoges med Hensyn til en Sagførers Anmeldelse til Justitsm. og Andragende til Retsbetjent om Autorisation), 1890 S. 710 og 1891 S. 82, jfr. H. R. T. 1890 S. 545 (§ 155, tildels jfr. § 52, anvendt [af H. R.] paa Dokumenter, bestemte til at vildlede Forhørsdommeren; O. R. havde ikke fundet § 155 anvendelig, da udenretlige Erklæringer ikke have selvstændig Betydning, saalænge de ikke ere godkjendte i Retten), 1893 S. 76, jfr. H. R. T. 1892 S. 608 (Analogien af § 155 anvendt af H. R. paa en Hustru, der havde ladet sin Søn underskrive Mandens Navn paa en Vandelsattest til Brug ved Skilsmisse, uden at have Kendskab om Rigtigheden; O. R. havde anvendt § 270, jfr. § 52, hvilket forkastedes af H. R. paa Grund af Tiltaltes *bona fides* i Henseende til Mandens Indvilgelse), 381 (§ 155, jfr. § 1, paa Attestation paa Alderdomsforsørgelses-skema, uden at gjøre sig bekendt med Indholdet, der tildels var urigtigt).

²⁶⁾ Jfr. U. f. R. 1876 S. 310, jfr. H. R. T. 1875 S. 507, 1889 S. 844.

af dem, som Lovgivningen hjemler, kunne begrunde Hentførelse under de paagjældende Straffebud. Andre Edsformer eller højtidelige Bekræftelser end de, Loven godkjender, ere f. Ex. i saa Henseende betydningssløse, jfr. §§ 152, 153,²⁷⁾ og Anvendelsen af disse Eds- og Bekræftelsesformer udenfor de lov-hjemlede Tilfælde ligeledes, jfr. §§ 145, 149, 150, 151 og 154. Disse Grundsynspunkters Gjennemførelse giver Anledning til to Spørgsmaal.

Det første er det, om alle de foreskrevne Formers Iagttagelse forudsættes, saaledes at Bestemmelserne blive uanvendelige, naar der i saa Henseende foreligger nogen Mangel. Dette kan imidlertid ikke antages. Der kan ikke kræves mere end, at det, som betinger det Væsentlige ved den edelige (eller højtidelige) Bekræftelse, foreligger. Mangel ved de ydre Former, Undladelse af Formaning eller ikke det Væsentlige berørende Afvigelse fra det Foreskrevne ved selve Edsaflæggelsen komme ikke i Betragtning.²⁸⁾

Det andet Spørgsmaal er, om de paagjældende Straffe kunne anvendes, naar Lovens Regler med-

²⁷⁾ S. dog Mot. t. Stl.'s Udk. S. 182.

²⁸⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 175—76, *Ørsted* n. j. A. 22 B. S. 134 o. ff. Den af *Ørsted* a. St. antagne Sætning, at en Jøde, der blev taget i Ed som Kristen, f. Ex. ved at føre Dommeren bag Lyset med Hensyn til sin Trosbekjendelse, ikke kunde straffes for Mened, kan næppe billiges og er heller ikke andetsteds antagen. Vel søger Lovgivningen en Garanti for den edelige Bekræftelses Sandhed i Vedkommendes religiøse Overbevisning. Men det er ikke den eneste Garanti, den støtter sig til. Den, der f. Ex. forud maatte have erklæret, at han ikke har nogen religiøs Overbevisning, som sættes i Bevægelse ved Eden, kan, naar han begaaer Mened, ikke slippe for Straffen. Af den Sværgendes personlige Opfattelse af Edens Betydning gjør Staten ikke sin Opfattelse af den afhængig.

føre, at f. Ex. et Vidne var berettiget til ikke at afgive eller var udelukket fra at afgive Vidneforklaring eller særlig udelukket fra at bekræfte en saadan med Ed, men dette dog er sket. Hvad først Udelukkelsestilfældene angaaer, ere disse ikke foreskrevne for Vidnets Skyld, og der mangler da al Grund til, fordi andre berettigede Hensyn ere til-sidesatte, at fritage Vidnet for Straffen. Ikke engang, hvad Børn (under 15 Aar) angaaer, er deres Udelukkelse fra Ed anordnet for deres Skyld, men fordi deres forudsatte Mangel paa religiøs Udvikling gjør deres Edsaflæggelse anstødelig. Disse saakaldte Edsumyndiges ubetingede Fritagelse for Meneds-straf kunde derfor kun begrundes ved, at Edens religiøse Garanti maa forudsættes at mangle. Uden positiv Hjemmel kan der dog efter det i Note 28 Bemærkede ikke bygges noget paa denne Betragtning, og man vilde da kun kunne komme til Barnets Straffrihed, forsaavidt de almindelige Regler om Betingelserne for Børns Straf maatte føre dertil, altsaa, efter Stl.'s § 36, hvis de ikke havde indset Handlingernes borgerlige Strafbarhed. Denne Opfattelse er forudsat i Indl. t. StR. S. 150. Det maa imidlertid dog vistnok i Modsætning hertil antages, at den positive Hjemmel, der ubetinget fritager Barnet for Menedsstraf paa Grund af Edsumyndighed, endnu haves i D. L. I. 13. 18. Set fra dette Synspunkt, kommer nemlig I. 13. 18, som ikke for nogen Del af sit Indhold er udtrykkelig hævet ved Straffeloven, ikke i Berøring med Stl.'s § 36, og den stil-tiende Ophævelse, som er antagen i Indledningen, har da ingen Hjemmel. — Hvad dernæst angaaer Vidner, hvem der, trods deres Ret til at være fritagne, er afkrævet Ed, maa Synspunktet være, at Forudsætningen for Straffebudenes Anvendelse er given ved Dommens, om end urigtige, saa dog

ikke omstødte Afgjørelse om deres Forpligtelse, og at der derfor kun i de Hensyn, paa hvilke Loven har grundet deres miskjendte Ret til at være fri, kan være et Motiv til mildere Behandling end den sædvanlige.²⁹⁾ Dette er ogsaa Straffelovens Standpunkt, idet dens § 147 dels har til Forudsætning, at uden denne Paragraf vilde §§ 145 og 146 være anvendelige, dels ingenlunde som almindelig Regel hjemler Straffrihed.³⁰⁾

Mange hævde, at det kræves til de i Kap. 14 omhandlede Forbrydelser, at Udsagnet skal være objektivt falsk. Naar et Vidne mod sin Overbevisning sværger, at Noget forholder sig paa en vis Maade, og det da viser sig, at det virkelig forholder sig saaledes, som han har besvoret, men ikke troet, vil der herefter ikke foreligge en fuldbyrdet Mened, men kun et Forsøg paa Mened. Naturligvis udelukker denne Opfattelse ikke, at der er fuldbyrdet Mened, naar Vidnet sværger, at det veed, hvad det ingen Kundskab har om. Thi her er det, som besværges, ikke et udvortes, men et indvortes Faktum.³¹⁾ Det Rigtige er imidlertid, at der ved Bevisudsagn altid gives Forklaring om den Talendes Opfattelse, at Udsagnet altsaa altid gjælder dette indvortes Faktum. Enhver bevidst Uoverensstemmelse mellem hans Udsagn og hans virkelige Opfattelse er derfor den fuldbyrdede Forbrydelse.³²⁾ At Sagen maa afgjøres paa anden Maade ved falske Angivelser (§ 224) og falske Klagemaal (§ 226), ligger i, at det her ikke gjælder Bevisudsagn. Den

²⁹⁾ Jfr. ogsaa *Ørsted* a. St. S. 133 o. ff.

³⁰⁾ Jfr. *Mot. t. Stl.'s Udk.* S. 176 o. ff.

³¹⁾ Jfr. *H. R. T.* 1861 S. 333, 1871 S. 106.

³²⁾ Jfr. *H. R. T.* 1859 S. 492. I D. i U. f. R. 1876 S. 310, jfr. *H. R. T.* 1875 S. 507, med Hensyn til § 155 forelaa et saadant Tilfælde, men uden at komme til Afgjørelse.

objektivt rigtige — skjønt subjektivt urigtige — Angivelse eller Klage leder ikke det Offentlige paa Vildspor. Her er derfor kun et Forsøg paa saadan Vildledelse. Det objektivt rigtige, men subjektivt urigtige Bevisudsagn er derimod aldeles uden Værd for den offentlige Myndigheds Overbevisning. Overbevisningen om det udvortes Faktums objektive Rigtighed maa være vunden ganske uafhængigt af hint Udsagn. Støttedes den i nogen Grad paa dette, vilde den offentlige Myndigheds Overbevisning være vildledt.

Et særligt Spørgsmaal opstaaer endelig med Hensyn til de almindelige Spørgsmaal, som gaa forud for selve Vidneforklaringen (*generalia*, f. Ex., om Vedkommende tidligere har været straffet). I og for sig høre disse Spørgsmaal ikke til Vidneforklaringen, men angaa dens Forudsætninger. Men Lovgivningen kan naturligvis derfor godt finde det rigtigt at lade Eden omfatte ogsaa disse Spørgsmaal, og saaledes er Forholdet efter vor Ret.³³⁾

Af den hele ovenfor givne Udvikling indlyser det, at Straffebudene i Kap. 14 overhovedet ikke angaa Misligholdelse af edelige Løfter som saadanne. Herfor haves overhovedet intet særligt Straffebud;

³³⁾ Jfr. U. f. R. 1872 S. 453, jfr. H. R. T. 1872 S. 62, 1886 S. 952, jfr. H. R. T. 1886 S. 222 (kun § 148 anvendt af H. R., da Vidnet ikke antoges at have været sig tydelig bevidst, at der paahvilede det en ligesaa bindende Forpligtelse til at følge Sandheden med Hensyn til Spørgsmaal om eget tidligere Levnet), 1891 S. 330 (af lignende Grund kun § 148 med Hensyn til ubeediget Vidneudsagn).

men den kan komme i Betragtning ved Straffens Bestemmelse for en ellers foreliggende Forbrydelse, f. Ex. en Embedsforbrydelse.³⁴⁾

§ 96.

Fortsættelse. Tilegnelse af offentlig Myndighed. Duel m. m.

Den ubeføjede og altsaa retstridige Udøvelse af Handlinger, som kun kunne udøves i Kraft af en offentlig Myndighed (den tredie Gruppe af Forbrydelser mod Statens indre Magtudøvelse), er altid strafbar, naar den beroer paa Tilegnelse, s. § 107, der straffer *den, som tilegner sig en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, der kun kan udøves i Kraft af et offentligt Embede, Bestilling eller Ombud*, med Bøder eller med simpelt Fængsel. Til Anvendelsen af denne Bestemmelse er det, som alt antydet, ikke nok, at Nogen foretager en Handling, som kun kan udøves i Kraft af den angivne Hjemmel.¹⁾ Det er en Betingelse, at Vedkommende skal *„tilegne sig“* den ham ikke tilkommende offentlige Myndighed til at handle. Men det er ikke ganske klart, hvorledes denne Betingelse skal forstaaes. „Myndigheden“ som en Beføjelse, Retsordenen giver, kan i denne Forstand slet ikke ensidig tilegnes af nogen Uberettiget, ligesaa lidt som Ejendomsretten over en Ting. Kun den faktiske Udøvelse af Ejerraadigheden kan tilegnes, jfr. §§ 236, 248, 253 og ovfr. II S. 365 o. ff. Paa samme Maade kan ogsaa kun den faktiske Udøvelse af offentlige Handlinger tilegnes. Udtrykkene i § 107

³⁴⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 182 og Fdg. 15. April 1840 § 10.

¹⁾ Dette er tilstrækkeligt efter den tyske Straffelov § 132.

maa altsaa nødvendig læses som enstydig med: til-
egner sig Udøvelsen af Handlinger, der ere forbe-
holdte offentlige Myndigheder, hvad der ogsaa ganske
stemmer med Udtrykkene i den efterfølgende relative
Sætning. Spørgsmaalet er altsaa: Hvad er For-
skjellen mellem uberettiget at udøve en offentlig
Handling og at tilegne sig Udøvelsen af en saadan,
eller: hvad mere kræves der til det Sidste? For-
skjellen er *mutatis mutandis* den samme, som imellem
det, blot at bruge (§ 236) og det, at tilegne sig en
Andens Ting (uden dog at forbruge den), nemlig om
Vedkommende blot tilsigter at udøve Handlingen som
en, han mangler Villie og Ret til varig at udøve, eller
om han udøver den med Prætension paa vedblivende
Udøvelse, som om han havde Ret til en saadan.
Denne Prætension kan lægge sig for Dagen deri,
at han udgiver sig for Indehaver af Myndigheden,
hvilket Tilfælde er fremhævet i Motiverne, dog
kun som Exempel.²⁾ Men ligesaa vel som Til-
egnelse af Gods ikke mindre kan finde Sted aaben-
lyst end hemmeligt, jfr. f. Ex. Begreberne Ran og
Tyveri, og uden nogensomhelst Sandhedsforvansk-

³⁾ S. Motiv. S. 143. De foreliggende domfældende Domme
angaa ogsaa kun dette Tilfælde. Jfr. herved U. f. R. 1873
S. 834, jfr. H. R. T. 1873 S. 158 (§ 107 og § 245), H. R. T. 1874
S. 268 (§ 107 og § 251), U. f. R. 1877 S. 915, jfr. H. R. T. 1877
S. 295 (§ 107 og § 275, jfr. § 270), 1889 S. 1173 (en Arrestant,
der havde skaffet sig Samleje med en Pige ved at udgive
sig for Politibetjent og true hende med, at hun skulde
anholdes og straffes for Løstgængighed, anset efter §§ 107
og 169), 1892 S. 83, jfr. H. R. T. 1891 S. 414 (O. R. § 107;
H. R. § 275, jfr. §§ 270, 271 og 46), 1893 S. 521, jfr.
H. R. T. 1893 S. 33 (§ 245 og § 107; Vedkommende ud-
gav sig for Politibetjent for at afpresse Penge). Spørgs-
maal med Hensyn til den sidst omtalte Form af Tilegnelsen
forelaa i D i U. f. R. 1894 S. 518 og 1238, jfr. H. R. T.
1894 S. 516, og blev der af O. R., men ikke af H. R.,
afgjort overensstemmende med det Udviklede.

ning, jfr. ovfr. II S. 360 o. ff. og 463, saaledes vilde det være urimeligt, her at forlange Fordølgelse eller Sandhedsforvanskning som nødvendig til Tilegnelsen. Tilegnelsen foreligger ogsaa, naar Vedkommende, uden at udgive sig for Indehaver af den offentlige Myndighed, udøver Handlingen med Prætension paa at have Ret og altsaa Villie til varig Udøvelse, navnlig fordi det ikke skulde være forbeholdt offentlige Embeds- eller Bestillingsmænd eller Ombud at udøve den.

Forbeholdet i § 107 for det Tilfælde, at Handlingen efter sin Beskaffenhed medfører større Straf (f. Ex. Bedrageri eller Afpresning) maa forstaaes paa samme Maade, som i de mange andre Tilfælde, hvor dette Forbehold forekommer i Straffeloven, saa at, hvis der foreligger ideel Konkurrence af Forbrydelser, de almindelige Regler om Straffens Fastsættelse ved Sammenstød finde Anvendelse.³⁾

Under § 107 gaaer efter det Udviklede det Tilfælde ikke ind, at en Ikke-Embedsmand, uden at have Villie til vedblivende Udøvelse eller at prætere nogen Ret hertil, foretager en Handling, der kun kan udøves i Kraft af et Embede, han ikke har. Gjør en Embedsmand Indgreb i et andet Embede ved at foretage en Handling, til hvilken kun et andet Embede end det, han beklæder, vilde berettigede ham, men antagende, at hans eget Embede giver ham Ret dertil, er § 107 udelukket, fordi Forsæt mangler. Spørgsmaalet om saadanne Kompetenceoverskridelsers Strafbarhed afgjøres efter Reglerne om Embedsforbrydelser.⁴⁾ Hvad saadanne Indgreb i den offentlige Magtudøvelse fra Privates

³⁾ Jfr. herved I § 3 Note 1. Mot. t. Stl.'s Udk. ere med Hensyn hertil paa dette Sted unøjagtige og i Strid med, hvad der paa flere Steder udtales om tilsvarende Forbehold.

⁴⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. 143.

Side angaaer, er der intet almindeligt Straffebud for dem. Af særlige Straffebud kan her erindres Pl. 27. Novbr. 1801.⁵⁾ Af andre Forhold, som Straffeloven giver Regel for, maa Duelforbrydelsen nærmest ses fra dette Synspunkt.

Om Duelforbrydelsen handle Stl.'s §§ 208 og 209. Men Loven giver ingen Bestemmelse af Forbrydelsens Begreb. De Antydninger af dens Opfattelse, som kunne udledes dels af den Plads, Loven har anviist de paagjældende Paragrafer, dels af visse Forudsætninger i disse (at Duel er en „Kamp“, der føres mellem to, at den er „vedtagen“, at der gjælder visse Regler for den ifølge „Vedtægt“ og „Aftale“, og at der foruden Duellanterne ogsaa kan forekomme som medvirkende „Sekundanter“ med visse paa Vedtægt eller Aftale beroende Pligter), ere i og for sig utilstrækkelige til at konstruere Begrebet. Loven har altsaa henholdt sig til et konventionelt og traditionelt Duelbegreb. Men dermed er Spørgsmaalet ikke løst. Thi der gives en videre og en snævrere Opfattelse af Duelbegrebet, som hver især ikke mangler Hjemmel i historiske Kjendsgjerninger. Den videre Opfattelse vil henføre under Duel enhver mellem to Personer ifølge Overenskomst, med dræbende Vaaben og efter aftalte eller vedtægtsmæssige Regler ført, alvorlig ment Kamp. Den snævrere Opfattelse vil yderligere kræve, at denne Kamp anstilles til Fyldestgjørelse for en paastaaet Fornærmelse, særlig Æresfornærmelse, at det ikke er nok, at Kampen føres ifølge Overenskomst, men at der kræves en forudgaaende Udfordring (derfor udelukkes ikke blot den saakaldte Attake, men ogsaa den saakaldte Renkontre fra Duel), og endelig,

⁵⁾ Denne er analogisk anvendt ved D. i U. f. R. 1892 S. 378, jfr. H. R. T. 1881 S. 630.

at ikke hvilkesomhelst dræbende Vaaben ere nok, men at det maa være egentlige Vaaben, o: saadanne, hvis Anvendelse er forenelig med de Æresbegreber, som Duelvæsenet forudsætter.⁶⁾ Det maa nu antages, at det er dette snævrere Begreb, som Straffeloven har forudsat.

En Lovgiver, der vilde opstille Duel i videre Forstand som en særegen Forbrydelse, kunde vanskelig have anden Grund dertil, end at en Kamp under disse Forhold havde en forøget Retstridighed og derfor fordrede en strengere Behandling, end de almindelige Regler om Angreb paa Liv og Helbred vilde medføre. Den vilde fremdeles ikke have nogen Grund til at lægge Vægt paa, at det just var en Tvekamp, eller at denne blev ført efter en Overenskomst og efter visse Kampregler. Det Naturlige vilde være at lade Forbrydelsen omfatte ethvert Slagsmaal med dræbende Vaaben. Det konventionelle Begrebs Fordringer i saa Henseende kunde vel have en historisk Forklaring, men ingen blivende Hjemmel i Forholdets Natur. Straffeloven har nu ikke blot lagt Vægt paa Fordringen om, at Kampen føres mellem to, er vedtagen og har fulgt visse Regler. Men den Betydning, den har tillagt Duelbegrebet, gaaer ogsaa i den ganske modsatte Retning af den angivne. Det er en væsentlig mildere Behandling, den lader Duel blive til Del, end den, der vilde følge af de almindelige Regler om Angreb paa Liv og Helbred. Hertil kan kun det snævrere Duelbegreb give en rimelig Grund. Kun det kan forklare ikke blot en strengere, men ogsaa en mildere Behandling af Duellen.⁷⁾ Det er derfor berettiget at gaa ud fra dette snævrere

⁶⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 219 o. ff.

⁷⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 321.

Duelbegreb og tage de deraf flydende, ikke udtrykkelig i Loven udtalte Forudsætninger med som nødvendige Begrebsmærker for Forbrydelsen. Hermed stemmer ogsaa Duellovgivningens Historie i vor Ret.⁸⁾ Men heraf følger da, at systematisk maa der anvises Forbrydelsen en anden Plads end den, Straffeloven har gjort ved at stille den blandt Forbrydelserne mod Personen. Det særlige Retsbrud, der kan paapeges ved Duel i hin snævrere Forstand, er netop et Indgreb i den offentlige Magt forbeholdte Retshaandhævelse, jfr. ogsaa hermed Anvendelsen af Straffen „Statsfængsel“.

Duelforbrydelsen er forsaavidt i Slægt med Selvtægt. Men medens denne Forbrydelse opfattes af Loven som rettet mod den enkelte Statsborger, s. § 116, og en Anvendelse af dette Begreb paa Duel derfor er udelukket ved det Samtykke, Duellen forudsætter, opfattes Duellen paa Grund af sit Maal og Midler som en Forbrydelse mod selve den offentlige Magt. Forholdet til Reglerne om Angreb paa Enkeltmands Liv og Helbred er da det, at disse blive uanvendelige, naar og forsaavidt alle de begrebsmæssige Fordringer til Duel ere fyldestgjorte, medens de finde Anvendelse, naar nogen af disse Fordringer ikke er opfyldt, s. § 208, 2. St., hvis Bestemmelse analogisk maa anvendes, naar vel ikke Død eller Legemsbeskadigelse er bleven Følgen, men kun et Forsøg derpaa foreligger.⁹⁾

I Henhold til det Anførte er altsaa Duelforbrydelsens Begreb dette, at det er den med

⁸⁾ S. *Bornemann* a. V. S. 221 o. ff., samt Mot. t. Stl.'s Udk. S. 254 o. ff.

⁹⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 254 og 255, jfr. ovfr. I § 3.

egentlige og lige Vaaben, ifølge forudgaaende Udfordring, under Iagttagelse af sædvansemæssige og særlig aftalte Regler, anstillede Tvekamp til Fyldestgjørelse for en Fornærmelse, navnlig Ærefornærmelse. Det ligger saavel i Formaalet som i Midlet, der anvendes, at en Duellants Liv ikke blot er udsat for Fare, men at der ogsaa maa være Drabshensigt, ialtfald alternativt. Til Forbrydelsens Fuldbyrkelse kræves derimod ikke, at Nogen er dræbt, heller ikke, at det dog skal være Hensigten at fortsætte Kampen indtil den enes Død, jfr. § 208. Derimod er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, førend Nogen har gjort Brug af Vaabenet. Den kan derfor være fuldbyrdet for den ene Duellants Vedkommende, uden endnu at være det for den anden. Det ligger fremdeles i Begrebet, at en Kamp, der lader alt bero paa Tilfældet, uden at Duellantens Dygtighed eller Udygtighed i Vaabenbrug faaer nogen Betydning, ikke kan betragtes som en Duel. Det er da ikke Personen, der tager eller giver Satisfaktion, hvad Begrebet og den traditionelle Forestilling kræve.

Den, som duellerer, straffes med simpelt Fængsel. Mindst 3 Maaneders Fængsel er Straffen, naar Nogen i Duel dræber en anden eller tilføjer ham betydelig Legemsbeskadigelse (Stl.'s § 204). Var det mellem Parterne vedtaget, at Kampen skulde fortsættes, indtil den enes Død indtraadte, kan Straffen stige til 5 Aars Statsfængsel.

Om Forsøg paa Duel gjælde Straffelovens almindelige Forsøgsregler. Paa Grund af det strafbare Forsøgs Omfang i dansk Ret, har det ikke været nødvendigt hos os, som andetsteds, at have særlige Strafferegler for Udfordring til

Duel. Denne maa behandles efter § 208, jfr. § 46.¹⁰⁾

Ogsaa for Meddelagtighed i Duel (altsaa f. Ex. for Overbringeren af en Andens Udfordring, Kartelbærer) gjælde de sædvanlige Regler.¹¹⁾ Men foruden Hovedpersonerne i en Duel, forudsætter denne regelmæssig, om end ikke nødvendig, en Medvirkning af visse Bipersoner, de saakaldte Sekundanter, der som udfyldende en vis Rolle i selve Duellen ikke kunne opfattes som blotte meddelagtige, men maa anses som Medgjerningsmænd. Da imidlertid Sekundanternes Rolle bidrager til at formindske det mislige ved Dueller, kan der være Opfordring for Loven til at behandle Sekundanter særlig mildt. Straffeloven tillægger som Regel Sekundanterne Straffrihed. De straffes ifølge § 209 kun, naar de have været vidende om, at Duellen skulde fortsættes, indtil den Enes Død indtraadte, og dog ikke have modsat sig Udførelsen af en saadan Overenskomst, eller de forsætlig overtræde de Pligter, der ifølge Vedtægt eller Aftale paahvile dem. Straffen er simpelt Fængsel, ikke under to Maaneder.¹²⁾

§ 97.

Fortsættelse. Fiskale Forbrydelser m. m.

Den fjerde Gruppe af Forbrydelser mod Statens indre Magtudøvelse dannes af de Handlinger, der

¹⁰⁾ S. U. f. R. 1869 S. 1100, jfr. H. R. T. 1869 S. 520, 1871 S. 147, jfr. H. R. T. 1870 S. 585.

¹¹⁾ S. U. f. R. 1871 S. 147, jfr. H. R. T. 1870 S. 585.

¹²⁾ At Sekundanter i Almindelighed ikke straffes, men kun i de særegne Tilfælde, som ere nævnte, er upaatvivlelig den Forstaaelse af § 209, der ligger nærmest efter Redaktionen, og det bekræftes af Motiv. t. Stl.'s Udk. S. 256.

bestaa i strafbar Unddragelse af Bistand eller Ydelser, der paahvile Undersaatterne lige overfor Statsmagten.

1. Af Straffebud i Straffeloven, der høre til denne Gruppe, kan nævnes § 109, 1. St., der imidlertid er omtalt ovfr. i § 91, da det her særlig gjælder Bistand, ydet mod Angreb paa Konge, Fædreland eller Statsforfatning.¹⁾ Dernæst kan nævnes Straffebudet i § 78, der dog er medtaget i § 92, da Handlingen kan betragtes som egnet til positivt at svække Statsmagten.

2. De Straffebud, der iøvrigt her blive at nævne, henhøre alle til den særlige Straffelovgivning, nemlig de, der angaa Handlinger, som sigte til at unddrage det Offentlige dets Krav paa de det som saadant tilkommende Afgifter og Ydelser. Her mærkes:

a) med Hensyn til Stempelpapirsafgiften L. 19. Febr. 1861 §§ 77—81, jfr. § 98, jfr. L. 21. Marts 1874, L. om Stempelafgift af udenlandske, offentlige Pengeeffekter 25. Marts 1872 §§ 6, 8 og 9;²⁾

b) med Hensyn til Told- og Skibsafgifter Fdg. 1. Febr. 1797 §§ 75, Nr. 5, 106, 112, Pl. 9. Juni

Den i og for sig ogsaa mulige Forstaaelse af Paragrafen, at Sekundanter altid straffes, og at det kun er det højere Minimum, der kræver de særegne Betingelser, maa derfor forkastes.

¹⁾ Af særlige Straffebud, der straffede for undladt Angivelse, ere Pl. 31. Oktbr. 1766 § 4 og Pl. 7. Marts 1787 § 7 ophævede henholdsvis ved Stl.'s § 309 og § 310. Den danske Lovgivning kjender overhovedet ikke en Forpligtelse til under Straf at angive Forbrydelser, jfr. *Bornemann* S. Skr. III S. CXVIII.

²⁾ U. f. R. 1868 S. 417 og 631, jfr. H. R. T. 1868 S. 136 (H. R. § 257), 1883 S. 867, 311 og 1884 S. 431, jfr. H. R. T. 1883 S. 772, 1884 S. 427, jfr. H. R. T. 1883 S. 767, 1885 S. 377, 1888 S. 284, 1889 S. 266, 1891 S. 1058 og 1892 S. 1214, jfr. H. R. T. 1892 S. 413, 1893 S. 201.

1847 § 6, jfr. L. 4. Juli 1863 § 5 og L. 1. April 1891 (Nr. 51), Fdg. 13. Marts 1812 § 7, L. 4. Decbr. 1863 om Frilagere og Fridokker §§ 8 og 9, L. angaaende danske Skibes Registrering 1. April 1892, der i § 75 ophæver den tidligere Lov herom af 13. Marts 1867 med L. 30. Marts 1876, se iøvrigt L. 1892 §§ 63—68, L. 13. Marts 1867 om danske Skibes Maaling §§ 21—25, L. 23. Maj 1873 om Toldforholdene ved Landtoldgrænsen §§ 3, 4, 6, 10, 11;³⁾

c) med Hensyn til Brænderiafgifter og Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker L. 1. April 1887 §§ 37—50 (§ 51 om Ophævelse af den tidligere L. 7. Febr. 1851 §§ 6—31 med senere ændrende Love, jfr. Fdg. 14. Maj 1845, L. 1887 § 37), L. 3. Maj 1873 §§ 34—44, med Hensyn til Ølskat L. 1. April 1891 §§ 13—22, med Hensyn til Kortstemplingsafgifter Pl. 9. Juni 1847 § 7, jfr. L. 4. Juli 1863 § 5;⁴⁾

d) med Hensyn til Arveafgift Fdg. 12. Septbr. 1792 § 10, Fdg. 19. Oktbr. 1796 § 10, 8. Febr. 1810 § 9, jfr. Fdg. 10. Aug. 1697, Pl. 12. Jan. 1750, Fdg. 12. Sept. 1792 § 8, Fdg. 8. Febr. 1810 § 8. D. L. 5. 2. 78 er ophævet ved Stl.'s § 308;⁵⁾

³⁾ S. U. f. R. 1872 S. 378, jfr. H. R. T. 1871 S. 706, 1881 S. 856, jfr. H. R. T. 1881 S. 22, 1882 S. 483, jfr. H. R. T. 1881 S. 732, 1884 S. 1053, 1885 S. 408, jfr. H. R. T. 1884 S. 610, 1886 S. 932, jfr. H. R. T. 1886 S. 186 (Kr. R. Anal. af § 252; H. R. frifandt af Mangel paa Bevis), 1287 (ad. Fdg. 1797 § 75, 5), 1891 S. 630, jfr. H. R. T. 1891 S. 22 (Mulkt ikke anvendt), 1892 S. 19.

⁴⁾ U. f. R. 1886 S. 514, jfr. H. R. T. 1886 S. 683, 1894 S. 98 (Straf efter L. 1. April 1891 § 17), 1029.

⁵⁾ U. f. R. 1874 S. 114, jfr. H. R. T. 1873 S. 366 (Frifindelse for Justitiens Tiltale efter Stl.'s § 154, da Vedk. alt havde faaet Straf efter Fdg. 8. Febr. 1810 § 9, der ikke er hævet ved Straffeloven).

e) med Hensyn til Afgift af overdragne Ejendomme Fdg. 8. Febr. 1810 § 9 samt Afgift af Ejendomme 1. Oktbr. 1802 § 43;

f) med Hensyn til Skifteafgifter L. 30. Novbr. 1874 § 10 og med Hensyn til Auktionssalær Sportelregl. 22. Marts 1814 § 107;

g) med Hensyn til Fyrafgift Fdg. 24. Novbr. 1802 § 5;

h) med Hensyn til Ydelser til Kongens Bibliotek og Universitetsbiblioteket Fdg. 20. Jan. 1832 §§ 7 og 8, s. L. f. Island 4. Decbr. 1886 §§ 2 og 4, med Hensyn til Universitetets Almanakprivilegium Pl. 5. Aug. 1831,⁶⁾ med Hensyn til den Opfostringsstiftelsen tillagte Afgift af Heste i Kjøbenhavn An. 7. Decbr. 1770 § 14;

i) med Hensyn til det offentlige Postvæsen, s. Postlov 5. April 1888 § 19 o. ff. (forhen L. 7. Jan. 1871 §§ 19—25);⁷⁾

k) med Hensyn til Klasselotteriet L. 6. Marts 1869 §§ 4—7,⁸⁾ s. ogsaa L. om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. 30. Marts 1895 §§ 4—6;

l) med Hensyn til Forpligtelsen til Snekastning s. L. 9. April 1891 §§ 13—16⁹⁾ og med

⁶⁾ Jfr. Retsregler for Universitetet § 604 o. ff.

⁷⁾ U. f. R. 1887 S. 1104.

⁸⁾ U. f. R. 1871 S. 158, jfr. H. R. T. 1870 S. 649, 599, jfr. H. R. T. 1871 S. 181, 1873 S. 213, jfr. H. R. T. 1872 S. 486, 1876 S. 327, jfr. H. R. T. 1875 S. 547, 1877 S. 454, jfr. H. R. T. 1876 S. 523, 1879 S. 708, jfr. H. R. T. 1879 S. 16, 1883 S. 116, jfr. H. R. T. 1882 S. 505, 1884 S. 1075 (Stl.'s § 66 ikke anvendt), 1886 S. 963, jfr. H. R. T. 1886 S. 253, 1240, 1892 S. 79, jfr. H. R. T. 1891 S. 407 (L. 6. Marts 1869 § 3; ikke straffet efter Pantelaanerlov 21. Juni 1867), 1273, jfr. H. R. T. 1892 S. 543, 1893 S. 134, jfr. H. R. T. 1892 S. 666, 1041 og 1181, jfr. H. R. T. 1893 S. 523.

⁹⁾ Se efter den tidligere Ret (L. 30. Decbr. 1858) U. f. R. 1882 S. 601 og 1884 S. 91, jfr. H. R. T. 1883 S. 555, 1888

Hensyn til Sprøjtekjørsel L. 2. Marts 1861 § 33;

m) med Hensyn til de kommunale Skatter i Kjøbenhavn L. 19. Febr. 1861 § 21,¹⁰⁾ med Hensyn til Hundeafgift L. 12. April 1889 § 10;¹¹⁾

n) Med Hensyn til Unddragelse fra Værnepligt s. ovfr. § 92 Nr. 1 i. f. Om Unddragelse fra Ombudspligt s. ndfr. § 102.¹²⁾ S. ogsaa L. om Sørætter 12. April 1892 § 11 samt L. om Kjøbenhavns Politi 11. Febr. 1863 § 13 og L. om Politiet udfr. Kjøbenhavn 4. Febr. 1871 § 11. Jfr. herved ovfr. § 94 med Hensyn til Ulydighed af Vidner m. m.

Anm. Her erindres ogsaa Straffebudet om Tiendesvig i Fdg. 8. Jan. 1810 § 12, der paa Grund af Tienders offentlig-retlige Oprindelse ikke er ophævet, hverken ved Fdg. 11. April 1840, s. Fdg.'s § 59, eller ved Straffeloven.

§ 98.

Presseforseelser.

En særegen Gruppe af strafbare Handlinger under Navn af Presseforseelser vil kun kunne omfatte strafbare Brud paa saadanne særlige Pligter, som Lovgivningen maatte paalægge at iagttage, naar Pressen bruges til almen Meddelelse (formelle Presseforseelser). De saakaldte materielle Presseforbrydelser, hvor det er selve den ved Pressen

S. 865, 877, 1889 S. 219, 702, 1203, 1206, — og efter L. 1891 U. f. R. 1892 S. 1005.

¹⁰⁾ U. f. R. 1883 S. 311, s. diss. Votum S. 314 i. f. Mrk. her ogsaa L. om Krigsskat 1864 § 18, L. om overordentlig Skat 25. Juli 1867 § 26.

¹¹⁾ U. f. R. 1890 S. 996.

¹²⁾ S. U. f. R. 1878 S. 1—67 og 481—86.

stedfundne Meddelelses Indhold, som er retstridigt og strafbart, danne ingen særegen Gruppe, men maa, forsaavidt de ere Gjenstand for særlige Bestemmelser, systematisk finde Plads der, hvor Forbrydelserne mod det ved Meddelelsen krænkede Objekt, der kan være meget forskjelligt, omtales. Saaledes torholder den nugældende danske Straffelovgivning sig ogsaa, efter at L. 3. Jan. 1851 §§ 5—10, jfr. § 12, ere ophævede. Om alle saadanne materielle Presseforbrydelser er derfor i denne Fremstilling det Fornødne bemærket paa andre Steder. Dette gjælder ogsaa, hvor den retstridige Pressemeddelelse kun har Karakter af Politiforseelse, s. Pl. 1. Decbr. 1779, Rskr. 7. Jan. 1791, jfr. ovfr. I S. 646, Plan 1. Juli 1799 § 137, jfr. ovfr. II S. 104—5.

Særlige Pligter, som skulle iagttages ved Pressens Brug til almen Meddelelse, have Lovgivningerne gennemgaaende fundet sig foranledigede til at paalægge (Pressepoliti). De have imidlertid en væsentlig forskjellig Karakter og Omfang, eftersom de dikteres ved et Hensyn til Pressemeddelelsers formentlige Farlighed, selv hvor de ikke maatte være retstridige (Censurprincipet), eller de alene begrundes ved Hensyn til Retshaandhævelsen mod de retstridige Meddelelser. De herhen hørende Bestemmelser, som den gjældende danske Ret kjender, ere alle af den sidst nævnte Art og gaa ikke meget vidt i saa Henseende.¹⁾ De indeholdes i Loven om Pressens Brug af 3. Januar 1851 og falde i to Klasser. Til den ene Klasse høre Bestemmelserne i L.'s §§ 1, 2, 4, 14 og 15, jfr. § 16, der fastsætte Straf for Overtrædelser af visse for Statens Retshaandhævelses

¹⁾ Jfr. *Bornemann* a. V. S. 309 o. ff. og Landstings Udvalgs Betænkning i Rigsdagstid. 1887—88, B, Sp. 1399.

Skyld paalagte Pligter. Til den anden Klasse hører L.'s § 11, der straffer Brud paa en særlig Pligt, der staaer i Forbindelse med Enkeltmands Retshaandhævelsesskridt. I dette sidst nævnte Tilfælde foreligger der et Brud paa en statsborgerlig Rettighed. Det bliver derfor at omtale paa et andet Sted i nærværende Afsnit, jfr. ndfr. § 101. Den først nævnte Kreds af Bestemmelser bliver derimod at omtale paa dette Sted, i Fortsættelse af Læren om Forbrydelserne mod Statens indre Magtudøvelse.

Imidlertid kan Fremstillingen her ikke indskrænkes til de ovenfor nævnte Paragrafer i L. 3. Jan. 1851 (§§ 1, 2, 4, 14, 15, jfr. § 16). Den maa tillige medtage L. 1851 § 3. Denne Bestemmelse angaaer ganske vist de materielle Presseforbrydelser (Skrifter, hvis „*Indhold*“ er strafbart, jfr. § 13). Den bestemmer vel ikke, hvilket Ansvar disse Forbrydelser medføre, men ordner, hvem dette Ansvar skal ramme. Men selvfølgelig er ogsaa dette en Del af Spørgsmaalet om Ansaret for disse Forbrydelser. L. 1851 § 3 giver, med andre Ord, en materiel, ikke en blot formel Strafferetsregel.²⁾ Men denne Regel, der gjælder for alle de

²⁾ Saaledes betegne dog Mot. t. Stl.'s Udk. S. 216 Reglerne i L. 1851 § 3, jfr. ovfr. I S. 538 Note 52. En H. R. D. i U. f. R. 1888 S. 398, jfr. H. R. T. 1887 S. 666, har med Hensyn til et Tilfælde, hvor Anvendelsen af den nu bortfaldne f. L. 13. Aug. 1886 § 2 kunde medføre Frihed for et Ansvar i Medfør af Regelen i L. 1851 § 3 (forsaavidt nemlig Tiltalte ikke maatte befindes at have været virkelig Leder af Redaktionen), udtalt, at „Grundsætningerne om formildende Straffeloves tilbagevirkende Kraft ere uanvendelige med Hensyn til f. L. 13. Aug. 1886 § 2, der kun gaaer ud paa at forandre de særlige Regler om, hvem Ansaret for Presseforseelser paa-hviler.“ Det er imidlertid ikke klart, om H. R. derved har villet unddrage alle Bestemmelser om, hvem Ansaret

materielle Presseforbrydelser, har ikke kunnet fremstilles ved nogen enkelt af disse. En Fremstilling af den maatte enten henvises til Strafferettens almindelige Del eller gives paa dette Sted. Det Sidste er det naturligste, fordi Regelen for de paa-gjældende Forbrydelser hjemler en Afvigelse fra de almindelige Regler, og fordi denne Afvigelse er begrundet ved lignende Statshensyn som dem, der ligge til Grund for flere af de ovfr. nævnte Straffebud. For en Del af disse danner Regelen i L. 1851 § 3 derfor den Baggrund, uden hvilken de ikke kunne ses i den rette Belysning. Den er tillige den ulige vigtigste af de ved Hensynet til Retshaandhævelsen mod Presseforbrydelser fremkaldte særlige Strafferetsregler for Pressen. Fremstillingen af den maa derfor have en fremtrædende Plads.

Det, der sammenbinder de strafferetlige Regler, som fremstilles i den følgende Paragraf, er efter det Bemærkede Hensynet til Statens Retshaandhævelse mod retstridige Pressepublikationer. Dette staaer selvfølgelig i Forbindelse med det Princip,

for en Forbrydelse paahviler, fra hine Grundsætninger — en Sætning, hvis Rigtighed ikke vilde kunne erkjendes, jfr. Indl. t. StR. S. 372 o. ff. —, eller kun saadanne særlige (singulære?) Bestemmelser, som de i L. 1851 § 3 omhandlede. Det Sidste er vel det sandsynligste og vil, efter det i Texten Bemærkede om disse Bestemmelser Karakter, bedre kunne hævdes. Saaledes forstaaet, vilde Dommen ikke have den Konsekvens, at en Lovforandring, der paa Grund af det Utilfredsstillende, endog Uretfærdige i Regelen i L. 1851 § 3 ophævede denne og førte Ansvaret ind under de almindelige, strafferetlige Regler, ikke skulde have den omspurgte, tilbagevirkende Kraft.

Lovgivningen har lagt til Grund for Presseforholdenes Behandling i det Hele. Dette Princip indeholdes nu i Grl.'s § 86.³⁾

Om denne Grundlovsparagrafs Betydning for Strafferetten og for Retshaandhævelsen i det Hele bemærkes Følgende.

Det er for det Første givet, at Paragrafen ikke indeholder noget, der udelukker Lovgivningen fra at erklære en Pressemeddelelse for retstridig. Nogen Grænse i saa Henseende kan selv den videste Fortolkning ikke udlede af Paragrafens første Punktum, saa lidt som den kunde grundes paa andet Punktum. Exempler paa Udvidelse af de retstridige og strafbare Pressemeddelelsers Omraade afgive L. 3. Jan. 1851 § 10 (s. nu Stl.'s § 220) og Stl.'s § 73, jfr. ogsaa den nu ophævede f. L. 2. Novbr. 1885. Saadanne Bud berøres ikke af Grl.'s § 86.

De Spørgsmaal, der i den ovfr. nævnte Henseende kunne rejses, ere derfor kun følgende to, nemlig om Paragrafen udelukker noget, ellers berettiget Retshaandhævelsesskridt i Anledning af Offentliggjørelsen af retstridige Presseprodukter, og dernæst, om Paragrafen kræver noget Særligt, fra det Almindelige afvigende ved Retshaand-

³⁾ Grl.'s § 86 lyder saaledes: *Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kunne ingensinde paany indføres.* Se om den ældre danske Presselovgivning *Ussing* a. V. 3. Udg. S. 199 o. ff. med de der anførte Skrifter, særlig *Ørsted*, om Fdg. 27. Septbr. 1799, *Stænder-Tid.*, *Maanedsskrift for Litt.*, samt *Domme*, se endvidere *Bornemann* a. V. S. 313—14 og S. Skr. V., *Scheel Personret*, 2. Udg., S. 493 o. ff., *Holck* d. Statsforf.'s R. II, S. 339 o. ff., *Matzen* d. Statsforf.'s R., 2. Udg. III, S. 356 o. ff.

hævelsen imod saadanne Publikationer. At der i de nævnte to Retninger kan forekomme noget Særligt med Hensyn til den Myndighed, ved hvilken en Retshaandhævelsesakt bliver at iværksætte, paa Grund af Paragrafens Henvisning til „Domstolene“, er uomtvistet. Derom drejer Spørgsmaalene sig ikke her.

Hvad det første Spørgsmaal angaaer, er det den almindelige Lære, at saadanne Retshaandhævelsesskridt ere udelukkede, som gaa ud paa at forebygge Offentliggjørelse af det retstridige Produkt, medens derimod ingen Art af efterfølgende Retshaandhævelse er udelukket, følgerig heller ikke Straf.

Allerede ifølge denne Opfattelse er det klart, at de „forebyggende“ Forholdsregler, som Grl.'s § 86, 2. Pkt., forbyder, uden at tilføje, hvad det er, der ikke maa forebygges, ikke opfattes absolut om enhver Forholdsregel, der sigter til at forebygge et eller andet, der staaer i Forbindelse med Offentliggjørelsen. Ellers maatte ogsaa Forholdsregler, der alene sigte til at forebygge Unddragelse fra Ansaret eller til at hindre, at dette bliver illusorisk, være i Strid med Grundloven. Dette vilde saaledes gjælde om den i L. 3. Jan. 1851 § 1 indeholdte Regel, at Bogtrykkerens Navn tilligemed Trykkestedet skal anføres paa ethvert Skrift, som udleveres fra et Trykkeri her i Riget. Naar det erkjendes, at Forholdsregler med det nævnte, forebyggende Øjemed ikke ere i Strid med Grundlovens § 86, hverken dens 1. eller 2. Pkt., maa dette dernæst ogsaa gjælde, selv om Forholdsreglen middelbart maatte besvære og mulig faktisk hindre en Offentliggjørelse, hvilket f. Ex. godt kan tænkes at være Tilfældet med den nævnte, i L. 1851 § 1 anordnede Forholdsregel. Indenfor den paa pegede Grænse kunde derfor en Kautionsordning ikke antages at være i Strid med

Grundloven, hvis den ellers maatte anses for formaalstjenlig.⁴⁾

Derimod skulde, som bemærket, efter hin Opfattelse alle Retshaandhævelsesskridt, som gaa ud paa at forebygge Offentliggjørelsen af et retstridigt Presseprodukt, være udelukkede. Der skulde saaledes ikke kunne være Tale om at anvende Stl.'s § 299 paa Trusler om Pressepublikationer, der iøvrigt have den i bemeldte Paragraf forudsatte Karakter, eftersom det Retshaandhævelsesmiddel, der her hjemles, er Forebyggelsestvang, ikke Straf. Fremdeles maatte da den Sikkerhedsforanstaltning, som ommeldes i Stl.'s § 38, 2. St., være udelukket til Forebyggelse af fortsatte, objektivt forbryderske og muligvis under givne Forhold meget farlige Pressepublikationer af Afsindige. Endvidere maatte Grundloven udelukke Anvendelse af de i den senere Tid hyppig brugte Forbud ved befrygtede, retstridige Pressepublikationer. Den Praxis, der har tilstedet eller, naar iøvrigt Betingelserne vare tilstede, forudsat Tilstedeligheden af en saadan Anvendelse, uden at nogensinde en Ophævelse, hvor den har fundet Sted, er grundet paa Grl.'s § 86, vilde være i Strid med Grundloven. Thi ogsaa et saadant Forbud er en forebyggende Forholdsregel mod den retstridige Publikation.⁵⁾ At Forbudet kun

⁴⁾ Se om dette Spørgsmaal Landstings Udvalgs Betænkning i Rigsdagstid. 1887—88 Till. B, Sp. 1405—6, samt *Matzen* a. V. III, S. 367 o. ff., *Holck* a. V. II, S. 348, og *Scheel* a. V. S. 498—99.

⁵⁾ Se om Forbud mod Pressepublikationer U. f. R. 1891 S. 887 (Forbud stadfæstet mod Indsigelse fra Grl.'s § 86), 1892 S. 126, jfr. H. R. T. 1891 S. 728 (O. R. havde stadfæstet Forbudet. H. R. ophævede det, fordi det vilde være i Strid med L. 1851 § 3, om der under Ansvar til Straf og Erstatning kunde lige overfor en Redaktør nedlægges Forbud mod Optagelse af Artikler, for hvilke

virker kompulsivt, ikke absolut, er noget, det har tilfælles med mange andre forebyggende Forholdsregler, f. Ex. ogsaa den i § 299 i Spidsen satte Sikkerhedsstilling. Overhovedet kan Ordet „forebyggende“ i Grl.'s § 86 jo ikke forstaaes som gjældende alene det fysisk hindrende. Endelig maatte endog den Konfiskation, som tidligere L. 1851 § 12, nu Stl.'s § 34, hjemler, og den Beslaglæggelse, som L. 1851 § 13, 2. Pkt., hjemler, betragtes som grundlovsstridige. Thi vel indtræde disse Forholdsregler først, efter at en Offentliggjørelse har fundet Sted. Men de ere forebyggende i Forhold til den fortsatte (sekundære) Offentliggjørelse, og selv om der i Grundloven nærmest er tænkt paa den primære Offentliggjørelse — ligesom der ved dette Ord i L. 3. Jan. 1851 § 14 kun kan

Andre udelukkende vilde bære Ansaret, og der ikke var tilstrækkelig Anledning til at nedlægge Forbud mod i Bladet at optage Meddelelser, for hvilke Redaktøren selv maatte bære Ansaret), 696 og 1894 S. 12, jfr. H. R. T. 1893 S. 566 (H. R. ophævede Forbudet, fordi det ikke med tilstrækkelig Tydelighed betegnede de Handlinger, som skulde forbydes), 1892 S. 707 (Stadfæstelse af Forbud hos et Blads Redaktør mod Optagelse i Bladet af Artikler af et vist, retstridigt Indhold, forsaavidt Ansaret paahvilede Redaktøren), 907 og 1301 (Forbud mod visse Offentliggjørelser i Blad ophævet, da Betingelserne for at erholde dette yderligere Værn manglede), 1893 S. 613 (Forbud mod visse Offentliggjørelser i Blad stadfæstet), 1099 og 1894 S. 1207, jfr. H. R. T. 1894 S. 413 (Forbud ophævet, fordi Betingelserne manglede; Dissens ved O. R.; H. R. gav ny Begrundelse), 1894 S. 153 (Ophævelse af Forbud, fordi de Handlinger, som skulde forbydes, ikke vare tilstrækkelig tydeligt betegnede), 1082 (Ophævelse af Forbud, da Betingelserne manglede), 1102 (Forbud ophævet; Offentliggjørelsen ikke retstridig), 1149 (Forbud stadfæstet). Jfr. iøvrigt herved *Lassen*: Meddelelser om dansk Retspraxis i Tidsskrift f. Retsv. 1895, 1, S. 67 o. ff.

være tænkt herpaa, — kan dog den hjemlede Trykkefrihed ikke være indskrænket til en Offentliggjørelse paa det første Stadium. Den Ret, der indrømmes til Offentliggjørelse af Tanker ved Trykken, maa fornuftigvis ogsaa komme den fortsatte (sekundære) Offentliggjørelse af det Trykte ved yderligere Forhandling, Uddeling, Kolportage m. v., til Gode.

De nævnte, i sig selv unaturlige og hverken af Lovgivningen eller Retsanvendelsen godkjendte Konsekvenser tale mod Rigtigheden af den Opfattelse, at Grundloven skulde udelukke alle Retshaandhævelsesskridt, der sigte til at forebygge Offentliggjørelsen af retstridige Presseprodukter. Men denne Lære har i Virkeligheden heller ikke Hjemmel, hverken i det i Grl.'s § 86, 2. Pkt., hjemlede Princip eller i Ordene i denne Paragrafs 1. Pkt.

Hvad Trykkefrihedsprincippet kræver, er for det Første, at Offentliggjørelsen af Presseprodukter, hvis Indhold i Lovens Øjne ikke er retstridigt, ikke maa hindres af Hensyn til nogen indbildt eller virkelig Fare ved Offentliggjørelsen. Derved danner Princippet en første Modsætning til Censurprincippet, der har til Formaal ikke blot at væbne Samfundet mod retstridige Offentliggjørelser, men ogsaa at kunne hindre saadanne, der skønnes at være farlige, om de end ikke vilde kunne paadrage Ansvar som retstridige.⁶⁾ Dernæst kræver Trykkefrihedsprincippet, i videre Modsætning til Censurprincippet, at der ikke maa lægges Hindringer i Vejen for Offentliggjørelsen af Presseprodukter, om hvis Indhold der endnu intet foreligger, saa at et retstridigt Indhold ikke kan være beviist eller

⁶⁾ Jfr. alm. Retsl. II S. 397.

endog blot indiceret. Den ganske almindelige Fare for en retstridig Publikation bør ikke lægge Baand paa Friheden. Herved opnaa ganske vist ogsaa Presseprodukter, der bagefter vise sig at være retstridige, en Frihed til Offentliggjørelse, som de ikke for deres egen Skyld have Krav paa. Men dette er en uundgaaelig Følge af den Frihed, der kræves for de ikke retstridige Presseprodukter. Retstridigheden maa ikke formodes. Dette er ganske stemmende med almindelig Ret, der hverken efter Sagens Natur eller den positive Ordning hjemler forebyggende Retshaandhævelse paa Grundlag af en saadan ikke ved noget styrket Formodning.⁷⁾ Hvad Trykkefrihedsprincippet kræver, i Modsætning til tidligere Ordninger, er altsaa Pressens Fritagelse for en exceptionel ugunstig Behandling, der stiller den udenfor almindelig Ret. Derimod har det ingen-
 somhelst Rimelighed at udlede af Trykkefrihedsprincippet, at der skulde være Publikationsfrihed for Produkter, hvis Indhold af Loven stemples som retstridigt, naar et saadant Indhold er konstateret eller, paa en for en Retsforfølgning Begyndelse ved alle andre forbudte Handlinger tilstrækkelig Maade, indiceret. Hvad Loven forbyder overhovedet at udtale, forbyder den *eo ipso* og saa meget mere at udtale offentligt, altsaa ogsaa at offentliggjøre ved Pressen. At anerkjende Publikationsfrihed, uhindret af ellers hjemlet Forebyggelse, for offentlige Udtalelser i Pressen, medens de samme Udtalelser, udtalte paa anden Maade, offentligt eller ikke-offentligt, altsaa i kvantitativt ringere Maal, kunne forebygges, vilde være enten en Selvmodsigelse eller et ganske uforklarligt og urimeligt Privilegium for Pressen. Men Trykkefriheds-

⁷⁾ S. alm. Retslære II S. 548 o. ff.

principets Indhold er ikke dette, men netop: ingen Særstilling, hverken *privilegium odiosum* eller *favorabile*; kun Lighed for Loven. Da nu alle de ovennævnte præventive Retshaandhævelsesskridt have til Forudsætning, at Skriftets retstridige Indhold er konstateret eller i alt Fald paa fyldestgørende Maade foreløbig indiceret, kan deres Udelukkelse ikke være krævet af det i Grl.'s § 86, 2. Pkt., godkjendte Princip. Der er ikke nogen Nødvendighed for at supplere det objekt manglende Ord „forebyggende“ paa en hermed og mod Sagens Natur stridende Maade.

Spørgsmaalet er da, om Ordene i Grl.'s § 86, 1. Pkt., kræve hint unaturlige Resultat. Det skulde da støttes paa, at der her er hjemlet Ret til at offentliggjøre „sine Tanker“ uden Indskrænkning, altsaa — vil man sige — ogsaa de retstridige, og at Forbeholdet om Ansvar (bagefter) ligeledes forudsætter, at de nævnte Tanker, som der gives Ret til at offentliggjøre, ogsaa kunne være retstridige. Men hvad det almindelige Udtryk „sine Tanker“ angaaer, er der sproglig og logisk intet til Hinder for her at underforstaa en Begrænsning, som Lovgiveren kan have betragtet som saa selvfølgelig, at den ikke behøvede særlig at udtales. En saadan Begrænsning er det, naar der fra Retten til at offentliggjøre undtages Tanker, hvis Retstridighed foreligger konstateret, og som Lovgiveren ikke uden Selvmodsigelse eller den største Urimelighed kan ville forskaane for en ved anden Meddelelsesmaade hjemlet Prævention. Forbeholdet har dernæst sin aldeles tilstrækkelige Forklaring i, at Retten til Offentliggjørelse nødvendig ogsaa maa omfatte Tanker, hvis Retmæssighed præsumeres, fordi deres Indhold ikke kjendes, og hvis Retstridighed først bagefter bliver kjendelig. Ved

disse Tanker er Forebyggelse paa Grund af dennes naturlige og legale Betingelser udelukket, og der er kun Rum for det efterfølgende Ansvar. Det maa derfor hævdes, at Grl.'s § 86, 1. Pkt, overensstemmende med Trykkefrihedsprincippet, kun hjemler Ret til at offentliggjøre de retmæssige eller dog præsumtivist retmæssige Tanker, og at der saaledes heller ikke kan udledes af denne Del af Paragrafen nogen Udelukkelse af præventive Retshaandhævelsesskridt, der opfylde Lovgivningens almindelige Forudsætninger.

Ligesom det Spørgsmaal, om Grl.'s § 86 udelukker noget Retshaandhævelsesskridt mod retstridige Presseprodukter som saadanne, efter det Udviklede maa besvares benægtende, forsaavidt angaaer alle Skridt, som opfylde de naturlige, ogsaa ved andre Forbrydelser krævede Forudsætninger, saaledes maa ogsaa det næste Spørgsmaal, om Grl.'s § 86 kræver noget Særligt med Hensyn til Retsanvendelsen mod retstridige Pressepublikationer, besvares benægtende, med Undtagelse af det, som hjemles ved Ordene „for Domstolene“. De retstridige Pressepublikationers Ligestilling med andre retstridige Handlinger — bortset i alt Fald fra rene Politibestemmelser, der jo maa være særlige efter hvert Forholds Krav — er ogsaa nu det Løsen, som almindelig hyldes.⁸⁾ Naar altsaa L. 3. Jan. 1851 § 3 opstiller Regler om Ansvaret, der afvige fra de almindelige strafferetlige, kan det ikke hævdes, at dette er nogen nødvendig Konse-

⁸⁾ En særlig Ansvarsordnings Formaalstjenlighed hævdes dog af *Matzen a. V. S. 371 o. ff.*, jfr. berved *Ask: Om Ansvarighet för Trykfrihedsbrott, 1890, Kayser: Das Reichspressrecht i Holtzendorff's Handbuck des deutschen Strafrechts IV S. 547 o. ff., særlig S. 590 o. ff., samt Landstings Udvalgets oven omtalte Betænkning S. 1393 o. ff.*

kvens af Grundloven, og ligesaa lidt kan dette siges om det Formaal, der derved er forfulgt, og som har andre Konsekvenser i Loven, nemlig at undgaa Inkquisition efter den for Produktet Ansvarlige. L. 1851 har ved sit System ment at vinde Fordele saavel for Pressen som for det Offentlige. Selv om disse vare mindre problematiske, end de ere, ere de i hvert Fald ikke nødvendige Konsekvenser af Grundloven.

§ 99.

Presseforseelser. Fortsættelse.

De Straffebestemmelser, der efter det i forrige Paragraf Bemærkede her skulle fremstilles, falde i to Grupper. Den ene angaaer de her i Riget ved Trykken m. m. offentliggjorte (eller ialtfald fra et Trykkeri her i Riget udleverede) Skrifter og billedlige Fremstillinger, s. § 3 samt §§ 1, 2, 4, jfr. § 16. Den anden angaaer fremmede Skrifters og billedlige Fremstillingers Indførsel her i Riget, s. §§ 14 og 15, jfr. § 16. Tilsammen vedkomme de altsaa kun Presseprodukter, som offentliggøres her i Riget, enten primært eller sekundært.¹⁾ Udenfor L. 1851 § 3 ligge altsaa de Tilfælde, hvor et her i Riget trykt Skrift ikke offentliggøres her, men udføres til Udlandet, og udenfor § 14 de Tilfælde, hvor et i Udlandet trykt Skrift ikke indføres til Offentlig-

¹⁾ Efter sine Ord gaaer L. 1851 § 1 noget videre, idet den ogsaa kræver Bogtrykkerens Navn, selv om det fra det herværende Bogtrykkeri udleverede Skrift ikke offentliggøres her, men udføres. At Bogtrykkeren i et saadant Tilfælde dog ikke har Ansvar efter L. 1851 § 3, fremgaaer af denne Paragrafs Ord, jfr. Dom i U. f. R. 1887 S. 1147.

gjørelse her. Forsaaavdt de almindelige Regler hjemle dansk Straffemyndigheds Anvendelse paa saadanne Skrifter, er det altsaa ikke de særlige Regler, som indeholdes i de nævnte Paragrafer, der finde Anvendelse, men *jus commune*.²⁾ Den saaledes stedfindende Afgrænsning af det Omraade, paa hvilket Reglerne i L. 1851 finde Anvendelse, finder sin Forklaring i disses statsretlige (politiske) Begrundelse. De Principer, som den danske Lovgiver af særlige, statsretlige Hensyn vil gennemføre for Presseforholdenes Ordning, har den ingen Opfordring til, selv om den i visse Tilfælde dertil har Myndighed, at gjøre anvendelige i andre Tilfælde, end hvor Offentliggjørelsen (den primære eller sekundære) finder Sted i den danske Stat og altsaa griber ind i det danske Statsliv. Virkningens Sted, ikke, som efter almindelige strafferetlige Regler, Handlingens Sted (o: den ansvarlige Persons Opholdssted), maa her være afgjørende.

I. Med Hensyn til de her i Riget offentliggjorte, retstridige Skrifter og Afbildninger er det Lovens Forudsætning, at der regelmæssig vil være Nogen, der med Føje kan drages til Strafansvar for det retstridige Produkt, saaledes at ved Forfølgningen mod ham tillige den for Statsinteresserne ønskelige, objektive Retshaandhævelse kan naaes. Heri adskiller Tilfældet sig væsentlig fra det, hvor der er Tale om Indførsel af fremmede Skrifter, hvor Forudsætningen er, at det er en Tilfældighed, at Nogen her kan drages til Ansvar, jfr. L. 1851 § 14 („og kan ingen dansk Undersaat drages til Ansvar for dets Offentliggjørelse“), og hvor derfor Bestemmelserne

² Jfr. *Matzen* a. V. S. 362—64 og S. 374, Indl. t. StR. S. 250 o. ff., U. f. R. 1886 S. 1233, 1887 S. 1147.

direkte maa tage Sigte paa den objektive Rets-
haandhævelse, som Statsinteresserne kræve.

I Kraft af den anførte Forudsætning stiller L. 1851 sig for det første Tilfældes Vedkommende til Hovedformaal at angive, hvem den for Skriftet personlig ansvarlige er. Herom handler § 3. At dennes Regler indeholder væsentlige Afvigelser fra den almindelige Strafferet, er allerede ved første Øjekast klart. Sagen er, at Statshensyn her have været bestemmende i første Række. Ansvar skulde paalægges, hvor disse Hensyn krævede det, og omvendt opgives, hvor de ikke krævede det. Det sidste kan ikke siges at føre til egentlig Strid med strafferetlige Grundsætninger. Thi at Staten kan straffe, betyder i og for sig paa intet Omraade, at Staten bør straffe.³⁾ Hvad derimod Paalæg af Ansvar angaaer, vil der være virkelig Strid med strafferetlige Principer, hvis Reglerne paa noget Punkt føre til Ansvar med Tilsidesættelse af de Betingelser, som disse Principer kræve. At undgaa denne Strid har L. 1851 § 3 ganske vist havt for Øje. At Bestræbelsen ikke fuldt ud er lykkedes, vil fremgaa af det Følgende.

1. En Ansvarsordning, der væsentlig dikteres af Hensyn til det for Statslivet Nyttige, vil naturlig lade sig nøje med at lægge Ansvar paa saadanne Personer, som regelmæssig og uden større Besvær kunne rammes, og den vil være opfordret til at opgive Retshaandhævelseskravet mod den, i Almindelighed taget, ubegrænsede Kreds af Personer, som strafferetlig Retfærdighed tilsteder at inddrage under Ansaret, men hvor de enkelte ofte kun ville kunne udfindes ved besværlige og vidtrækkende Undersøgelser. I Overensstemmelse her-

³⁾ Jfr. StR. alm. Del I S. 19 o. ff.

med har L. 1851 § 3 indskrænket Muligheden af Ansvar til en vis snævrere Kreds af Personer, der ere eller kunne være Gjerningsmænd til Forbrydelsen, og udelukket fra dette alle andre, der efter almindelige Strafferetsregler i og for sig kunde have Ansvar, være sig som Gjerningsmænd eller meddelagtige.⁴⁾ Denne snævrere Kreds af Personer, til hvem Muligheden af Ansvar er begrænset, er Forfatteren, Udgiveren, Forlæggeren eller Kommissionshandleren samt Bogtrykkeren.

I og for sig er der intet i Vejen for, at alle de saaledes udsondrede Virksomheder med Hensyn til Publikationen kunne være forenede i een Person. Det Regelmæssige er dog, at i det mindste Forfatteren, Forlæggeren eller Kommissionshandleren og Bogtrykkeren ere forskellige Personer. At ogsaa Udgiveren, o: den, der tager Besemmelse om og foranstalter den primære Offentliggjørelse, er en baade fra Forfatteren og Forhandleren forskellig Person, er vel ikke i samme Grad det regelmæssige, men dog et ikke sjældent og ved visse Publikationer endog hyppigt Forhold, jfr. § 15. For disse Tilfælde Skyld er det da naturligt, at en saadan Udgiver, der staaer i et nærmere Forhold til Publikationen end Forhandleren, om end ikke saa nært som Forfatteren, findes optagen i Kredsen af de ansvarlige.⁵⁾

Andre end de nævnte Personer kan Ansvar til ikke ramme. Naar da det Spørgsmaal rejses, om en Redaktør kan have Ansvar, er det første Punkt, der maa afgjøres, om en Redaktørs Funktion berettiger til at henhøre ham under nogen af de

⁴⁾ StR. alm. Del I S. 315 o. ff.

⁵⁾ Angaaende Forstaaelsen af „Udgiver“ s. U. f. R. 1871 S. 411 o. ff. (urigtig).

nævnte Personer. Sproglig betyder at „redigere“: at bringe Tanker i sproglig Form. Naar Nogen særlig betegnes som Redaktør, tænkes der paa den Virksomhed at bringe Andres Tanker i Form (altsaa som Modsætning til Forfatteren). Hyppigst finder Betegnelsen Anvendelse paa Personer, hvis Opgave det er at tilvejebringe, sammenstille og bringe Harmoni imellem Bidrag fra Forskjellige, der skulle samles til et Skrift (Dagblad, Ugeblad osv.). Er en Redaktørs Virksomhed indskrænket til det Anførte, hører han ikke til dem, hvem Ansvar kan paahvile. En Redaktør kan imidlertid tillige have en af de i Loven nævnte Virksomheder ved et Skrifts Publikation. Særlig vil han ofte tillige være Udgiver i Lovens Forstand. Forsaavidt staaer da Redaktøren ikke udenfor Kredsen af de Personer, hvem Ansvar kan ramme.⁶⁾ Om hans Udelukkelse alligevel skulde følge af den Betingelse, L. 1851 § 3 opstiller for Udgiverens Ansvar, at denne skal have navn-

⁶⁾ At Redaktøren (i et Tilfælde, hvor det var givet, at han ikke var Forfatter) efter Lovgivningen maa bære det juridiske Ansvar for Artikler, hvis Forfatter ikke er navngiven, er forudsat i L. O. R. s. H. og St. R. D. i U. f. R. 1867 S. 883, hvor der dog nægtes ham Ret til, som Følge heraf, at kunne paatale de Rettigheder, der mulig maatte tilkomme Forfatteren, hvis han havde navngivet sig. Under en Debat, som rejstes i 1871 (j. U. 1871 S. 130 og U. f. R. 1871 S. 411) blev det fra en Side hævdet, at Redaktøren aldrig har Ansvar, s. U. f. R. 1871 S. 412 o. ff. (hvilket ikke er rigtigt, fordi det er overset, at Redaktøren tillige kan have navnlig Udgiverfunktion), s. derimod rigtig smst. S. 418 o. ff., hvor ogsaa en Række da foreliggende Domme aftrykkes for det Resultat, at en Redaktør kan have og meget ofte vil have Ansvar, s. herom de ndfr. i Note 18 anførte Domme, og særlig H. R. T. 1868 S. 791, U. f. R. 1871 S. 613, jfr. H. R. T. 1871 S. 210, 1877 S. 829, jfr. H. R. T. 1877 S. 92. Sagen staaer nu aldeles fast.

givet sig, er et Spørgsmaal, der utvivlsomt maa besvares benægtende, jfr. nærmere nedenfor.

At en Oversætter kan have Ansvar som Medforfatter, og ialtfald som Udgiver, er givet.⁷⁾ En Fuldmægtig har derimod som saadan ikke Ansvar, men kun, naar Fuldmagten overdrager ham en af de angivne Funktioner.

At flere Personer kunne staa i Forhold til et Skrift under en af de nævnte Kategorier (flere samvirkende Forfattere eller Udgivere, flere Deltagere i en Forhandler- eller Bogtrykker-Virksomhed), er klart. Saadanne flere, i lige Forhold til Skriftet staaende Personer falde da alle indenfor de ansvarliges Kreds, under de samme Betingelser, som gjælde, naar kun een staaer i det paagjældende Forhold til Skriftet. En Forudsætning herom indeholder § 3, 4. Pkt., der bestemmer, at *naar i et af Flere udgivet Skrift den Enkelte træder frem som Udgiver af visse, tilstrækkelig afsondrede Dele af samme, bortfalder forsaavidt Ansaret for de øvrige Udgivere.* Ere Delene af Skriftet ikke saaledes sondrede, ere samtlige Udgivere altsaa ansvarlige.⁸⁾

⁷⁾ S. U. f. R. 1894 S. 25. jfr. H. R. T. 1893 S. 580.

⁸⁾ Naar en Forening, iøvrigt paa tilstrækkelig Maade individualiseret, navngives som Udgiver, vil det bero paa Foreningens Ordning, hvem af Foreningen der bærer Ansaret, jfr. D. i U. f. R. 1868 S. 778. Se fremdeles ved Spørgsmaalet, om flere, som staaende i lige Forhold til Skriftet, have Ansvar, U. f. R. 1877 S. 232 og 1878 S. 93, jfr. H. R. T. 1877 S. 400 (med Rette antaget, at ved en Betegnelse „under N. N.'s Ledelse Ansvarhavende N. N.“ er kun den sidste ansvarlig; han er Udgiveren, Lederen ikke, forudsat, at den første ikke var Straamand), 1881 S. 1150 (en navngiven som Redaktør, en anden som Ansvarhavende; Ansvar alene paalagt den sidste), 1882 S. 169, jfr. H. R. T. 1881 S. 575, 171, jfr. H. R. T. 1881 S. 578, 174, jfr. H. R. T. 1881 S. 544, 1885 S. 1162 (Ansvar

2. Loven 1851 § 3 inddrager imidlertid ikke ubetinget alle Personer af de nævnte Klasser i de ansvarliges Kreds. For Forfatteren, Udgiveren og Forlæggeren eller Kommissionshandleren gjælde nemlig følgende to Betingelser for Muligheden af deres Ansvar, nemlig: a) at de paa Skriftet have navngivet sig og b) at Vedkommende enten, da Skriftet udkom, havde fast Bopæl her i Riget eller ved Sagens Anlæg er inden Statens dømmende Mynligheds Omraade.

a) I den første Betingelse ligger ikke alene dette, at der ikke paalægges de Vedkommende nogen Pligt til at navngive sig, for derved at lette Statens Adgang til at drage dem til Ansvar (Ret til anonymt at offentliggjøre), men yderligere, at denne Anonymitet udelukker dem fra Ansvar, selv om deres Forhold

paalagt den „paa Udgiverens Vegne“ navngivne), 1888 S. 427, jfr. H. R. T. 1887 S. 732 (Tiltalte, som havde besørget Udgivelsen af en Sangbog som Medlem af socialdemokratisk Forbunds Hovedbestyrelse, der betegnedes som Udgiver, ansvarlig), 1889 S. 242 (Underskrift af en individualiseret Forenings Bestyrelse fyldestgjør Kravet om Forfatters Navngivelse), 1891 S. 172 (Formand for en underskreven Bestyrelse straffet), 187 og 1892 S. 98, jfr. H. R. T. 1891 S. 443 (Formand paa Foreningens Vegne tilpligtet til Erstatning), 1892 S. 983 (Forbud mod Fagforenings Offentliggjørelser stadfæstet), 1313 (en underskreven Forfatter, der tillige betegnedes som Formand for en Forening, tilpligtet til Erstatning), 1893 S. 1099 og 1894 S. 1207, jfr. H. R. T. 1894 S. 413 (Forbud, nedlagt hos en Oldermænd personlig, ophævet, da han havde underskrevet paa den samlede Bestyrelses Vegne), 1293 (Udgiveren, dansk Turistforening, sagsøgt ved dens Formand, frifunden for Erstatning af Realitetsgrunde), 1894 S. 1102 (Forbud mod visse Meddelelser af Landbrugsforeningens Bestyrelse [Formand og øvrige Bestyrelsesmedlemmer] eller af Formanden paa dennes Vegne paastævnet mod alle Bestyrelsesmedlemmer, ophævet af Realitetsgrunde).

til Offentliggjørelsen paa en eller anden Maade maatte blive godtgjort. En Inkquisition og Bevisførelse herom er derved afskaaren, fordi den er uden retligt Øjemed. Ligesaa lidt kan der tages Hensyn til egen senere Tilstaaelse, selv om den er forbunden med Ønsket om at overtage Ansvar. Betingelsen er *publici juris* og maa ogsaa gjælde i det nævnte Tilfælde. Derfor maa Betingelsen ogsaa gjælde ubetinget, naar Strafforfølgningen er privat. De almindelige, civilprocessuelle Regler om Virkningen af en Parts Forhold under Proceduren kunne ikke fjerne Betingelsen. Det forholder sig i denne Henseende ligesom med forskjellige andre materielle Strafferetsregler, at de binde ogsaa i private Straffesager trods Parternes Procedure. Imod det Anførte kan heller ikke anføres, at L. 1851 § 3, 5. Pkt, forudsætter, at Ansvar kan komme til at paahvile en af de paagjældende Personer, fordi han „vil overtage Ansvar“. Thi denne Virkning af Personens Villie er bunden til den Forudsætning, at Vedkommende hører til „de Personer, hvem Ansvar saaledes (o: efter de i det Foregaaende fastsatte Regler) kan komme til at paahvile“, altsaa at han opfylder de Ansvarsbetingelser, Loven foreskriver. Dette Hensyn til Vedkommendes Villie vedkommer alene Lovens Anordning af det successive Ansvar, hvorom nedenfor.⁹⁾

⁹⁾ Noget forbeholdent, men dog nærmest i denne Retning, udtrykker D. i U. f. R. 1868 S. 778 sig (denne Dom hviler paa en af andre Grunde urigtig Forudsætning om Rækkevidden af L. 1851 § 3, jfr. ndfr.). Se iøvrigt af ældre Domme, der bekræfte det Antagne, j. U. 1854 S. 302 og 1855 S. 518, jfr. *Scheel* Personret S. 462, og af nyere Domme U. f. R. 1870 S. 828, jfr. U. f. R. 1871 S. 415, s. dog S. 418—19 og D. i j. U. 1857 S. 824, men rigtig U. f. R. 1870 S. 828 og 1871 S. 403. D. i U. f. R. 1878 S. 68, jfr. H. R. T. 1877 S. 395, antyder,

Medens det paa den ene Side er klart, at en Navngivelse, der ikke hidrører fra den Paagjældende selv eller, som sker uden hans Samtykke, ikke fyldestgør Betingelsen,¹⁰⁾ er det næppe betænkeligt paa den anden Side at antage, at en tilsigtet Navngivelse, som kun ved en Fejltagelse er udebleven, ved hurtig Rettelse er tilstrækkelig til at opfylde Betingelsen, hvad der for Efterfølgeren i Ansvarret kan blive af Vigtighed.¹¹⁾ Har derimod den Paagjældende ikke villet navngive sig, staaer han udenfor Ansvarret, selv om der foreligger Svig af en eller anden Art mod en Efterfølger i Ansvarret.¹²⁾

At Forfatteren, Udgiveren osv. navngiver sig, betyder, at det om en Person, der virkelig staaer i saadant Forhold til Offentliggjørelsen, og som virkelig har det opgivne Navn, af ham gjøres den Meddelelse, at han er Forfatteren, Udgiveren osv.

Ordene i L. 1851 § 3 frembyde ikke det mindste Holdepunkt for den Opfattelse, at Nogen, der ikke

at Lederens Ikke-Ansvar tillige beroede paa dennes „bestemte Benægtelse“. I D. i U. f. R. 1882 S. 174, jfr. H. R. T. 1881 S. 585, lagde O. R. Vægt paa, at Indsigelse var undladt; men H. R. ikke, s. fremdeles U. f. R. 1888 S. 262 (den unavngivne Forfatter frifunden, skjønt han udeblev under Sagen), 1892 S. 259, jfr. H. R. T. 1891 S. 650 (Forfatterens Navngivelse under Sagen for at overtage Ansvarret kommer lige overfor f. L. 13. Aug. 1886 ikke i Betragtning. Forholdet maa blive det samme ved L. 3. Jan. 1851 § 3, 1894 S. 153 (D. L. 1. 11 hjemler ikke den unavngivne Forfatter Ret til at indtræde i den ansvarhavende Redaktørs Sted med Hensyn til Forbud).

¹⁰⁾ S. U. f. R. 1888 S. 291, 427, jfr. H. R. T. 1887 S. 732.

¹¹⁾ S. paa den ene Side U. f. R. 1889 S. 242 og 1891 S. 34, jfr. H. R. T. 1890 S. 457, paa den anden U. f. R. 1891 S. 202, 1894 S. 25, jfr. H. R. T. 1893 S. 580.

¹²⁾ S. StR.'s alm. Del I S. 318 o. ff., *Bornemann* S. Skr. IV S. 310 Note.

virkelig staaer i et af de omspurgte Forhold til det offentliggjorte Skrift, ved urigtigt desuagtet at tilkjendegive dette, kan berettigede eller forpligtede til at holde sig til ham som ansvarlig. At et saadant Straamandsvæsen er i den mest skærende Strid med strafferetlige Grundsætninger, er indlysende. Men det kan heller ikke siges, at dets Anerkjendelse kræves som nødvendig Konsekvens af Formaalet for den ekstraordinære Ansvarsordning i L. 1851 § 3. Ganske vist befries Tiltalen i endnu højere Grad, end ellers vilde være Tilfældet, for at anstille Undersøgelser efter den Ansvarlige, naar den har ubetinget Ret og Pligt til at holde sig til, hvad der opgives, og lade sig det være aldeles uvedkommende, om Opgivelsen er sand eller ej. Men det Øjemed, at fritage og fritages for saadanne Undersøgelser, behøver ikke at drives til denne, Strafferettens naturlige Principer forhaanende Yderlighed. Et er, at Tiltalen ønskes befriet for i ethvert foreliggende Tilfælde at anstille en mange Gange besværlig Undersøgelse for at finde den Ansvarlige. Derfor stilles Krav om Navngivelse. Derfor, kan det vel ogsaa siges, bør det have Formodningen for sig, at den, der opgiver sig som Forfatter, Udgiver osv., ogsaa virkelig er det. Noget andet og langt videre gaaende vilde det være, at Tiltalen ikke skulde have Ret og Pligt til at anstille den negative Undersøgelse, om den opgivne Person ogsaa virkelig er, hvad han opgives som, naar foreliggende Omstændigheder tyde paa, at dette ikke er Tilfældet, eller at Tiltalen skulde have Ret og Pligt til at holde sig til den opgivne Person, uagtet det endog er beviist, maaske indrømmet, at Opgivelsen er urigtig. Denne Yderlighed er der saa meget mindre Grund til at godkjende, som Formaalet, at undgaa al Inkquisition

efter en ansvarlig, dog ikke kan naaes med absolut Sikkerhed, nemlig ikke i det Tilfælde, at mod Loven ingen, heller ikke Bogtrykkeren, er navngiven.¹³⁾

¹³⁾ Jfr. U. f. R. 1871 S. 411 o. ff. og H. R. D. i U. f. R. 1871 S. 613, og H. R. T. 1871 S. 210 (mrk. Ordene „ikke blot i Virkeligheden har foranstaltet Offentliggjørelsen“). Det er Benyttelsen af Betegnelsen „Ansvarhavende“, som gav Stødet til en Slags Anerkjendelse i Praxis af Straa-
mandsuvæsenet. Rigtigt kunde dette Udtryk godt bruges som Betegnelse af en virkelig Udgiver, uden at drage denne Konsekvens med sig; men det maa erkjendes, at Udtrykket er noget ulogisk, jfr. ndfr., og det er dette, som har ført paa Vildspor. Af D. i U. f. R. 1877 S. 232 og 1878 S. 73, jfr. H. R. T. 1877 S. 400, kan det ikke bestemt ses, om den (under Ledelse) „Ansvarhavende“ blot er Straa-
mand, jfr. lignende Dom i U. f. R. 1878 S. 68, jfr. H. R. T. 1877 S. 395; men Kr. R.'s Motivering af „Lederens“ Ikke-
Ansvar peger i den urigtige Retning. Bestemtere i denne Retning er D. i U. f. R. 1881 S. 1150 og 1882 S. 174, jfr. H. R. T. 1881 S. 583 (det synes klart at fremgaa, at den „Ansvarhavende“, hvem Tiltale tillige var rettet mod, og hvem Dommen alene fældede, var Straa-
mand; se ogsaa de to strax efter anførte Domme, der angik den samme Person). Meget bestemt for en Straamands Ansvar er Dommen i U. f. R. 1882 S. 169, jfr. H. R. T. 1881 S. 575 (den „Ansvarhavende“ dømt, uanset at en anden var angiven som Redaktør, og den Ansvarhavende ingen særlig Andel havde havt i Artiklens Affattelse og Optagelse. H. R.'s Forbehold i Ordet „særlig“ er uden Betydning. At Vedkommende mulig havde Ret til at afværge Optagelsen og ikke benyttet den, er ikke nok til at gjøre ham til virkelig Udgiver af den optagne Artikel), s. lignende D. i U. f. R. 1882 S. 171, jfr. H. R. T. 1881 S. 578, 172, jfr. H. R. T. 1881 S. 580, samt D. i U. f. R. 1882 S. 174, jfr. H. R. T. 1881 S. 585, hvor O. R. havde straffet den navngivne Udgiver, men H. R. en „Ansvarhavende“ (aabenbart Straa-
mand), da han „fremtræder som den, der — hvor Forf. ikke er navngiven — fortrinsvis paatager sig Ansvaret for Udgivelsen“. Afgjort i samme Retning er dernæst D. i U. f. R. 1887

Ikke mindre klart er det, at Opgivelsen af et urigtigt Navn ikke er Navngivelse. Pseudonyme

S. 221, jfr. H. R. T. 1886 S. 603 (Tiltalte erkjendte, at han bar det juridiske Ansvar for de inkriminerede Artiklers Indhold (!), som han overtog af Interesse for Bladet, hvis Existens var truet, hvis den hidtilværende Ansvarhavende, der tillige var Bladets Redaktør og Faktor, skulde blive fængslet, og uden derfor at nyde Vederlag, undtagen Skadesløsholdelse for muligt Arbejdstab, medens han aldeles ikke deltog i Redaktionen og ikke blev bekjendt med, hvad der optoges, førend Bladet udkom, hvorfor han heller ikke havde set de paa-gjældende Artikler, førend Numrene udkom. Tiltalte fandtes at maatte bære Ansaret efter L. 3. Jan. 1851). Det saaledes anerkjendte Straamandsvæsen foranledigede den forel. L. 13. Aug. 1886 om Ansaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade til, under Henvisning til, at de gjældende Regler misbrugtes paa en mod Hensigten med dem stridende Maade, med Hensyn til de nævnte Publikationer at statuere i § 2, at Ansaret for dem, hvor Forfatter ikke er navngiven, paalægges „den eller dem, som virkelig lede Bladets Redaktion“ (tillige altsaa Redaktørens selvstændige Indførelse som ansvarlig, uafhængig af, om han *in casu* er Udgiver), idet samtidig Redaktørens Ret til Anonymitet hæves, samt til i § 3 at bestemme, at hvis der paa Bladet angives nogen anden som Ansvarhavende end den eller de, som virkelig lede Bladets Redaktion, indtræder et kollektivt Ansvar for Forf., ogsaa den unavngivne, og den eller de virkelige Ledere af Redaktionen, hvilket ogsaa skulde gjælde, naar § 2's Fordring om Navngivelse af den virkelige Leder af Bladets Redaktion var uopfyldt, og naar den som Forfatter navngivne ikke virkelig er det, medens endelig § 4 fastsatte et særligt Strafansvar (1000—5000 Kr.'s Bøde), naar nogen anden end den eller de virkelige Ledere angives som ansvarhavende paa Bladet, s. fremdeles med Hensyn til Ansarets Effektivitet §§ 6 og 7, jfr. om denne Lov Landstings Udvalgs Betænkning i Rigsdagst. 1887—88 B, Sp. 1399 o. ff. En D. i U. f. R. 1888 S. 398, jfr. H. R. T. 1887 S. 666, opretholdt den ældre Praxis om Ansvar for en Straamand med Hensyn til en

Betegnelser give hverken Ret eller Pligt til at holde sig til Vedkommende, selv om det er bevisligt eller almenbekjendt, hvem der skjuler sig under Navnet. Vedkommende har netop skjult sig, o: ikke navngivet sig, jfr. L. 1851 § 2, der i Fortsættelse af § 1, som kræver Anførelse af Bogtrykkers Navn, straffer „urigtig Angivelse af Bogtrykker“. ¹⁴⁾

Publikation før L. 1886, idet formildende Straffeloves Tilbagevirkning ikke her kunde gjælde, jfr. ovfr. S. 90 Note 2, s. med Hensyn til denne Lovs vedblivende Gyldighed U. f. R. 1888 S. 1198, og om Anvendelsen U. f. R. 1891 S. 615 (en ikke som ansvarhavende betegnet Redaktør dømt som Leder af Bladets Redaktion, uagtet en anden var angiven som Udgiver), 1892 S. 259, jfr. H. R. T. 1891 S. 650 (den navngivne Redaktør og Udgiver ansvarlig for pseudonymt underskrevne Artikler, trods Forfatterens Navngivelse under Sagen og trods Pseudonymets Gjennemskuelighed), 863, jfr. H. R. T. 1892 S. 287 (Arrest. havde erkjendt, at han, den navngivne Redaktør, ledede Ugeskriftets Redaktion), og med Hensyn til L.'s §§ 6 og 7 U. f. R. 1892 S. 1265, jfr. H. R. T. 1892 S. 520, 1893 S. 1068, 1894 S. 194. Den nævnte forel. L. 13. Aug. 1886 erkjendtes ved D. i U. f. R. 1894 S. 780 at være traadt ud af Kraft ved Folketingets Forkastelse 3. April 1894 af det i Henhold til Grl.'s § 25 forelagte Forslag. Faktisk Anledning til fornyet Prøvelse af Straamandsvæsenets Forenelighed med L. 1851 § 3 har næppe senere foreligget.

- ¹⁴⁾ Jfr. herved II S. 49 o. ff. At Udtrykket „udgivet af en Forening“ ikke er en Navngivelse, der tilstrækkelig individualiserer, turde være klart. Her foreligger utvivlsomt Anonymitet, jfr. D. i U. f. R. 1868 S. 577, der vel ikke bestemt udtaler dette (Frifindelsen støttes paa andre Grunde), men dog aabenbart holder til denne Erkjendelse, s. fremdeles U. f. R. 1870 S. 828 (Mærke er ikke Navngivelse), samt U. f. R. 1876 S. 102, jfr. H. R. T. 1875 S. 453, hvor en individualiseret Forenings Forfatter-Underskrift med Rette efter samtlige Omstændigheder sættes i Klasse med Navngivelse. D. i U. f. R. 1881 S. 695 stiller det

Naar der fordres Navngivelse „*paa Skriftet*“, er derved ikke stillet bestemte Krav til Formen. Denne Fordring er fyldestgjort ved enhver Navngivelse, der sker saaledes, at det enten efter Sædvane eller af anden Grund er tydeligt, at Vedkommende derved vil udtale, at han vedkjender sig det Forhold til Skriftet, hvorom der er Tale.

Endnu kan der spørges, om den Meddelelse, at Vedkommende er Forfatter, Udgiver osv., for at fyldestgøre Loven, maa ske udtrykkelig og med Benyttelse af Lovens Betegnelse for det paagjældende Forhold til Skriftet. Svaret maa være, at der intet er i Lovens Ord, som hjemler en saa unaturlig Fordring. Saaledes som Meddelelsen efter dens hele Karakter maa forstaaes, maa den lægges til Grund. Maa det da antages, at den gaaer ud paa, at meddele, at Vedkommende er Forfatter, Udgiver osv., er det ligegyldigt, om Meddelelsen er udtrykkelig eller beroer paa en Slutning. Derfor kan det heller ikke komme an paa, hvorledes Forholdet til Skriftet betegnes, naar det blot bringes paa det Rene, hvad der er ment, og at Meningen er at angive en af de Virksomheder, der efter Bestemmelsen alene kan have Ansvar. Den Omstændighed

Tilfælde, at den anførte Forfatter ikke var til at finde, lige med, at ingen Forfatter er nævnt. D. i U. f. R. 1888 S. 262 frifinder Forf., der kun betegnedes med Mærke, uanset, at det er almindelig bekjendt, hvem der skriver under Mærket eller, at dette kan udledes af andre Data. S. endvidere D. i U. f. R. 1888 S. 520 (individualiseret For- enings Underskrift = Forfatter-Navngivelse), 1889 S. 242 (do.), 1890 S. 497, 1891 S. 172, 187 og 1892 S. 98, jfr. H. R. T. 1891 S. 443, 1891 S. 921 og 1893 S. 461, jfr. H. R. T. 1892 S. 870, 1892 S. 259, jfr. H. R. T. 1891 S. 150 (gjennemskueligt Pseudonym ikke Navngivelse), 672, 1893 S. 134, jfr. H. R. T. 1892 S. 666.

altsaa, at „Udgiveren“ betegnes som „Redaktør“, udelukker ham ikke fra Ansvar, naar det maa antages, at det har været Meningen at tilkjendegive hint.¹⁵⁾ Paa lignende Maade forholder det sig med den ved visse Skrifter jævnlig brugte Betegnelse af en Person som „Ansvarhavende“. I og for sig siger dette Udtryk mere, end Personen er kompetent til at udtale, hvad enten det læses som: N. N. vil have Ansvar (hvad Loven kun i begrænset Maal overlader til ham), eller som: N. N. har Ansvar (hvad Loven og ikke Personen er Dommer over). For at bringes i Samklang med Lovens System, maa dette Udtryk forstaaes som en Tilkjendegivelse af, at Vedkommende har havt en af de Virksomheder ved Skriftet, hvortil Ansvar er knyttet, og da ordentligvis Udgivervirksomheden. Saaledes forstaaet, er det efter det Bemærkede tilstrækkeligt til at opfylde Kravet om Udgiverens Navngivelse.¹⁶⁾ Det følger da videre, med Hensyn til Spørgsmaalet om, naar det er beføjet at betragte den navngivne Redaktør som Udgiver, at denne Antagelse er hjemlet, naar Tillægsordet „ansvarhavende“ er føjet til. Men iøvrigt kan dette ogsaa

¹⁵⁾ Om Betænkningen i Rigsdagstid. 1850 S. 6553 har ment noget Andet, maa staa hen, jfr. U. f. R. 1871 S. 413, 416 og Redaktionsnote S. 407, s. derimod H. R. D. i U. f. R. 1871 S. 613, jfr. H. R. T. 1871 S. 210, og flere Domme, anførte i Note 6 og i Note 18.

¹⁶⁾ S. D. i U. f. R. 1871 S. 406 med Redaktionsnote, 1877 S. 232, 1881 S. 1150 (en nævnt som Redaktør, en anden som Ansvarhavende; Ansvar alene paalagt den sidste), 1882 S. 169, jfr. H. R. T. 1881 S. 575, 171, jfr. H. R. T. 1881 S. 578, 172, jfr. H. R. T. 1881 S. 580, 1887 S. 221, jfr. H. R. T. 1886 S. 603, 705 og 1889 S. 375, jfr. H. R. T. 1888 S. 733, 376, jfr. H. R. T. 1888 S. 736, 1891 S. 252 (ansvarhavende for en vis Del af et Blads Indhold).

fremgaa af andre Omstændigheder.¹⁷⁾ Naar ingen anden end Redaktøren og Bogtrykkeren angives, maa det saaledes ogsaa antages, at Redaktør er Udgiver i Lovens Forstand. Omvendt er denne Opfattelse udelukket, naar der foruden Redaktøren navngives nogen som Ansvarhavende (o: Udgiver i Lovens Forstand). Faktiske Tvivl ville kun frembyde sig, naar foruden Redaktør, uden Tilføjelse af „Ansvarhavende“, en anden, ligeledes uden saadan Tilføjelse, navngives, om hvem det er givet, at han hører til den tredie i Loven nævnte Klasse af Personer, hvem Ansvar kan paahvile (den i Offentliggjørelsen økonomisk Interesserede, Udgiveren i økonomisk Forstand), men som tillige kan være „Udgiver“ i Lovens Forstand. Det følger i saadanne Tilfælde af Ordningens hele Karakter, at Bevisbyrden for, at den, Tiltalen vælger at rette Søgsmålet mod, ikke har havt en saadan Virksomhed, som betinger, at Sagen rettes mod ham, maa paahvile Tiltalte.¹⁸⁾

¹⁷⁾ At præsumere, at Redaktøren er „Forfatter“, er utvivlsomt altid uberettiget, jfr. U. f. R. 1871 S. 411 o. ff., se særlig S. 416—17. Jfr. ogsaa D. i U. f. R. 1881 S. 1050.

¹⁸⁾ Jfr. herved Domme i H. R. T. 1862 S. 638, 1863 S. 791, 1864 S. 482, 1866 S. 684, j. U. 1855 S. 513 og 787, 1857 S. 446, 1860 S. 399 og 784, 1864 S. 165, 424, 535, 700 og 827, 1865 S. 817, 1866 S. 497 og 788, 1867 S. 883. D. i U. f. R. 1871 S. 401 domfældte Udgiveren, hvor Redaktør var navngiven paa Bladet, 403 (Redaktør dømt, hvor ingen var anført som Udgiver). I D. i U. f. R. 1871 S. 408 antog O. R. derimod et Resultat, der ikke stemmede med det i Texten Bemærkede, idet den straffede Bogtrykkeren (der havde fremsat Indsigelse), skjønt Redaktør var opgiven, s. ogsaa D. smst. S. 410; men det rigtige Resultat blev i den første Sag slaaet fast af H. R., s. U. f. R. 1871 S. 613. jfr. H. R. T. 1871 S. 210 („Vel nævner L. 3. Jan. 1851 § 3 ikke særlig Redaktøren blandt dem, hvem Ansvar for Indholdet af et Blad paahviler; men dette kan dog

b) Den anden Betingelse for de paagjældende Personers Ansvar hjemler kun en Ansvarsfrihed,

ikke i og for sig være til Hinder for, at Redaktøren, om han end ikke maatte kunne betegnes som Forfatter, kan komme til at bære Ansaret. Da der nu ikke er anført Nogen under Benævnelsen Udgiver, hvorimod Bladets Redaktør er navngiven, findes han fremfor Bogtrykkeren at maatte betragtes som den, der ikke blot i Virkeligheden har foranstaltet Offentliggjørelsen, men ogsaa paa en tilstrækkelig tydelig Maade har betegnet sig som den juridisk ansvarlige⁴⁾. Den i Texten sidst omhandlede Kombination (at en er nævnt som Redaktør uden Tilføjelse af „ansvarhavende“, og samtidig en angiven, ogsaa uden denne Tilføjelse, som Udgiver, om hvem det er givet, at han er Udgiver i økonomisk Forstand, men kun mulig tilføjelse Udgiver i Lovens Betydning), har været Gjenstand for Afgjørelser i U. f. R. 1872 S. 401 og 1062. Ansaret blev paalagt Udgiveren, hvad i og for sig ikke behøver at være urigtigt, men skete med en mindre heldig Motivering, der indskrænker de Tilfælde for meget, hvor en Redaktør maa have Ansaret, og omvendt udvider for meget den økonomiske Udgivers Ansvar. Senere er dette Spørgsmaal næppe afgjort. De Tilfælde, hvor Redaktører ere straffede, høre vistnok alle til de to i Texten omtalte utvivlsomme Tilfælde, nemlig at enten Redaktøren er betegnet som „ansvarhavende“ eller, at kun han og Bogtrykkeren ere navngivne (i begge Tilfælde uden at Forfatter er navngiven), s. D. i U. f. R. 1876 S. 590 („ansvarlig Redaktør“ straffet), 1877 S. 777 (Dommen oplyser ikke Forholdet), 829, jfr. H. R. T. 1877 S. 92 (Redaktør [uden Tilføjelse] straffet, da ingen Udgiver [eller Forfatter] var nævnt), 1879 S. 43, jfr. H. R. T. 1878 S. 499 (et Blads ansvarlige Udgiver, Redaktør N. N., dømt), 1880 S. 67, jfr. H. R. T. 1879 S. 406 (Redaktør tiltalt for det under hans Ansvar udgivne Blad; frifunden af Realitetsgrunde), 67, jfr. H. R. T. 1879 S. 418 (Redaktør straffet; Udgiver ikke anført), 1881 S. 695 (ansvarhavende Redaktør rette Sagvolder fremfor den navngivne Udgiver, der frifandtes), 1150 og 1882 S. 174, jfr. H. R. T. 1881 S. 583, 1882 S. 169, jfr. H. R. T. 1881 S. 575, 171, jfr. H. R. T. 1881 S. 578 (Redaktør ikke

der ikke allerede følger af almindelige Regler, i det Tilfælde, at Vedkommende ikkun midlertidig op-

straffet, men den „Ansvarhavende“, 415 (Dommen oplyser ikke Forholdet), 1886 S. 525, jfr. H. R. T. 1885 S. 697 (Redaktør frifunden af anden Grund), 540, jfr. H. R. T. 1885 S. 719 (ansvarhavende Redaktør frifunden af anden Grund), 1089 (ansvarhavende Redaktør tilpligtet at erstatte), 315 og 950, jfr. H. R. T. 1881 S. 219 (ansvarhavende Redaktør dømt), 1160, 1887 S. 172, jfr. H. R. T. 1886 S. 498 (den navngivne Redaktør ansvarlig, eftersom ingen Udgever var nævnt), 322, 372 (Forbud, nedlagt hos en ansvarhavende Redaktør, stadfæstet), 655 (Redaktør dømt; Dommen oplyser ikke nærmere Forholdet), 1888 S. 520 (Forbud, nedlagt hos en Redaktør, stadfæstet), 879 (ansvarhavende Redaktør straffet af O. R. for Overtrædelse af Rskr. 7. Jan. 1791 i Pl. 10. s. M. om Avertering af Brokbaand, frifunden af H. R. af anden Grund ved D. i U. f. R. 1889 S. 157, jfr. H. R. T. 1888 S. 651), 1889 S. 232 (Redaktør straffet), 242 og 1891 S. 34, jfr. H. R. T. 1890 S. 457 (Redaktør ikke straffet, fordi Forfatter [en Forening] var navngiven), 377, jfr. H. R. T. 1888 S. 739 (ansvarhavende Redaktør straffet), 525 (Redaktør og Udgever straffet), 775 (ansvarhavende Redaktør), 1890 S. 122 (Forbud, nedlagt hos Redaktør, stadfæstet), 507 (Redaktør straffet), 746 (Forbud hos Redaktør stadfæstet), 758 (do.), 1891 S. 121, 156, 180, 198, 200, 830, 887, 931, 1057, 1155, 1156 (i alle disse Sager om Stl.'s § 220 Redaktør eller ansvarhavende Redaktør forudsat ansvarlig), 191 og 1892 S. 611, jfr. H. R. T. 1892 S. 14 (do. med Hensyn til Erstatningspligt), 1891 S. 798 og 1892 S. 875, jfr. H. R. T. 1891 S. 314, 830 (ansvarlig Redaktør ogsaa ansvarlig for Bladets Reklameplakater), 887 (Forbud hos Redaktør stadfæstet), 1892 S. 126, jfr. H. R. T. 1891 S. 728 (Forudsætning om Redaktørs Ansvar), 137 og 139 (Forudsætning), 379 (do.), 707 (Forbud hos Redaktør stadfæstet, forsaavidt angaaer Artikler, for hvilke Redaktøren efter Presselovgivningen har Ansvar), 907 (Forudsætning), 1015, 1025 (ansvarhavende Redaktør), 1301, 1893 S. 293, 613, 872, 914, 1072, 1101, 1894 S. 139, 153 (hverken Sagens Natur eller L. 1. 11 giver den unavngivne Forfatter Ret til at træde i Redaktørs Sted

holdt sig i Riget, da Skriftet udkom, og saa bortfjerner sig uden at indfinde sig her igjen ved Sagens Anlæg. Denne Ansvarsfrihed er aabenbart ikke fastsat for den paagjældende Persons Skyld, men fordi Ansvarret mod ham sandsynligvis ikke vilde blive effektivt. For de Statshensyn, der have ført til de særlige Ansvarsregler, er et saadant illusorisk Ansvar til ingen Nytte. Nogen Opfordring til at give ligefrem Afkald paa Retten til at drage en saadan Person til Ansvar vilde der imidlertid ikke være, hvis Ansvarret for de nævnte Personer var kollektivt. Opfordringen ligger i det successive Ansvar. Det er for i dette Tilfælde at kunne overføre Ansvarrets Byrde paa Efterfølgeren, at Ansvarret mod en Forgænger, der fjerner sig efter et midlertidigt Ophold her, opgives.¹⁹⁾

For Bogtrykkeren af det her i Riget offentliggjorte Skrift gjælde de to nævnte Ansvarsbetingelser ikke, s. L. 1851 § 3, 3. Pkt. Bogtrykkeren skal efter § 1, jfr. § 2, anføre sit Navn. Ret til Anonymitet og deraf følgende Ansvarsfrihed gjælder ikke for ham. Skulde Pligten til at anføre Navnet være overtraadt, undgaaer han dog derved ikke Ansvar, hvor dette ellers vilde paahvile ham. Regelen i L. 1851 § 3, 3. Pkt., er ubetinget. Den Omstændighed, at der maa ske Undersøgelse for at faa fat paa Bogtrykkeren, der ikke har navngivet sig, og saaledes et af Øjemedene med Reglerne i L. 1851 ikke naaes, er i og for sig ingen Grund til at fritage ham. Det, der kunde være Spørgsmaal om,

med Hensyn til Forbud og dets Forfølgning), 154, 1082, 1149 („Redaktør og Udgiver“; Forbud hos ham stadfæstet), 140 og 1226, jfr. H. R. T. 1894 S. 457.

¹⁹⁾ Jfr. herved D. i U. f. R. 1881 S. 695 (den angivne Forfatter var ikke at finde; Tilfældet stillet lige med, at ingen Forfatter var anført).

vilde alene være dette, om det blot successive Ansvar i dette Tilfælde skal vedblive at gjælde eller, om det almindelige strafferetlige Ansvar skal anvendes, altsaa om Undersøgelsen efter den Ansvarlige alene skal gjælde Bogtrykkeren eller tilige kan rettes paa at udfinde andre. Men under ingen Forudsætning slipper altsaa Bogtrykkeren for at høre til de ansvarlige. Hvad den anden Betingelse angaaer, følger det af Næringsordningen, at Bogtrykkeren regelmæssig maa opfylde den („*fast Bopæl, da Skriftet udkom*“). Men selv om dette ikke skulde være Tilfældet, er Regelen i L. 1851 § 3, 3. Pkt., ubetinget. Vel vil Ansaret da ikke have Udsigt til at være effektivt. Men Lovens Ordning medfører, at andet Ansvar er udelukket. Der er derfor ingen Grund til at give Afkald paa Bogtrykkerens Ansvar, trods dets ringe faktiske Betydning.²⁰⁾

3. Naar de under Nr. 2 angivne Ansvarsbetingelser foreligge for Personer af flere af de for-

²⁰⁾ Om Reglerne i L. 1851 § 3 skulde blive uanvendelige, naar Ansaret vilde falde paa Bogtrykkeren, men han ikke har navngivet sig, eller om man skal blive ved de nævnte Regler og altsaa Paatalen rettes mod Bogtrykkeren, naar den kan udfinde ham, er et omtvistet Spørgsmaal. *Bornemann* forsvarer det Første i S. Skr. IV S. 311—12, forsaavidt Vedkommende have vidst, at Bogtrykkeren vilde fortie sit Navn. I det Tilfælde, at de ikke have vidst dette, menes de dog, i Analogi af den Bevisbyrde, der er paalagt Efterfølgeren, og med samme Virkning at maatte være pligtige til at udfinde Bogtrykkeren. Begge Dele ligger dog udenfor Ordene i Loven. De paalægge Pligter og opstille Betingelser for Ansvarsfriheden, som disse ikke hjemle og som ikke kunne siges nødvendig at maatte antages. Det Rigtige er derfor sikkert at holde sig til Regelen: Den unavngivne Bogtrykker har Ansaret, og han alene, jfr. *Matzen* a. V., III, S. 380.

skjellige Klasser, der ere inddragne under Ansvarskredsen (Forfatter, Udgiver, Forlægger eller Kommissionshandler, Bogtrykker), kunde iøvrigt Ansvarsordningen være saadan, at Tiltalen samtidig kunde rettes mod alle de Paagjældende. Et saadant kollektivt Ansvar vilde stemme med almindelige strafferetlige Principer og var ikke uforeneligt med de Ansvarsfritagelser, Loven iøvrigt indrømmer, s. Nr. 1 og 2. Denne Ordning har L. 1851 § 3 imidlertid ikke fastsat. Den Ordning, den træffer, hjemler for visse af de ansvarlige Klasser en yderligere, om end betinget Ansvarsfrihed, idet Ansvarret ikke er kollektivt, men falder successivt paa Klasserne i den Orden, hvori de ere nævnede. Loven vil kun have een Person eller rettere Personer af en af de angivne Klasser dragne til Ansvar og ordner Klassernes Rækkefølge efter det fjernere eller nærmere Forhold, hvori Virksomheden staaer til Offentliggjørelse af Skriftet som Tankemeddelelse. At i saa Henseende det ideelle Forhold (Forfatter, Udgiver) er betragtet som nærmere end det økonomiske (Forlægger eller Kommissionshandler) eller det tekniske (Bogtrykker), er naturligt. De sidst nævnte staa sjældent i et ideelt Forhold til Tankemeddelelsen og kunne ikke uden Uretfærdighed præsumeres at gjøre det. Men selve Ordningen med kun successivt Ansvar er i sig selv unaturlig, set fra et strafferetligt Synspunkt, og er det mest udprægede Vidnesbyrd om, at Ordningen er bestemt ved andre Hensyn, for hvilke det var nok, at blot een ansvarlig fandtes, og som derfor ikke vare til Hinder for den yderligere Indrømmelse til den ansvarsfrie Medvirkning ved Pressen, som det successive Ansvarssystem indeholder.

Ifølge dette System er nemlig Ud giveren, der opfylder Ansvarsbetingelserne, dog ansvarsfri, naar der er opgivet en Forfatter, der opfylder disse, Forlæggeren eller Kommissionshandleren ansvarsfri, naar der er en ansvarlig Forfatter eller Ud giver, og Bogtrykkeren ansvarsfri, naar der er en ansvarlig af nogen af de tre foranstaaende Klasser.²¹⁾

Dog er denne Ansvarsfrihed betinget. Selv om der findes en ansvarlig Forgænger, er den Paa-taleberettigede nemlig, naar han ikke finder de foreliggende Oplysninger om Forgængerens tilstrækkelige, berettiget til at opfordre en Efterfølger i Ansaret til at meddele de Oplysninger, som ere fornødne til at godtgjøre, at Ansaret paa-hviler Forgængerens. Vil Efterfølgeren ikke give saadanne Meddelelser, paa-hviler Ansaret ham, uden Hensyn til, om Forgængerens maaske i Virkeligheden opfylder Ansvarsbetingelserne. Den Paa-taleberettigede skal være fritagen for Byrden at fremskaffe disse Oplysninger. Saa meget mere maa dette gjælde, naar den Opfordrede ikke kan meddele de fornødne Oplysninger, et Tilfælde, som ikke er udtrykkelig omtalt, medmindre Ordet „vil“, 5. Pkt., antages brugt paa unøjagtig Maade. Med andre Ord: Loven paalægger Efterfølgeren Bevisbyrden for, at der er en ansvarlig Forgænger. Føres dette Bevis ikke, betragtes det som givet, at der ingen ansvarlig Forgænger er, og Ansaret falder da, i Overensstemmelse med Lovens Ordning,

²¹⁾ Se herved D. i U. f. R. 1891 S. 202 (selvstændigt Straf-ansvar for Redaktøren for en Notits, for hvilken Forfatteren var dømt, ikke antaget begrundet ved den Maade, hvorpaa Notitsen var optagen). Se med Hensyn til Konsekvensen af dette System ved Forbud U. f. R. 1892 S. 126, jfr. H. R. T. 1891 S. 728. 707, 1301, 1893 S. 613.

paa Efterfølgeren.²²⁾ Den nævnte Opfordring skal imidlertid være rettet til Efterfølgeren inden tre Maaneder, efter at Bekjendtgjørelse om Skriftets Udgivelse første Gang har været indrykket i et offentligt Blad. Er den Frist forløben ubenyttet, har Efterfølgeren ikke længere den ommeldte Bevisbyrde. Den nødvendige Følge heraf er, at han da heller ikke gaaer glip af den Ansvarsfrihed, som er tilsagt ham, naar der er en ansvarlig Forgænger. At den opgivne Forgænger kan være det, er nok. Slutningspunktumet i L. 1851 § 3 gaaer endnu videre og tilsiger ham i dette Tilfælde ubetinget Ansvarsfrihed, altsaa selv om den Paataleberettigede maatte være istand til at godtgjøre, at den paa Skriftet udpegede Forgænger ikke opfylder Lovens Betingelser for Ansvar. Trods dette Slutningspunktums absolute Formulering er det derimod uantageligt, at Ansvarsfriheden ogsaa skulde gjælde, naar slet ingen Forgænger er opgivet paa Skriftet, og altsaa ingen, som endog blot kan præsumeres at opfylde Betingelserne. I saa Fald bortfalder jo al Anledning til den Opfordring, som er bunden til Tidsfristen, og som Slutningspunktumet forudsætter, at der var Anledning til at stille. Sammenhængen viser, at det ikke har været Meningen at opstille en almindelig Regel om Forældelse af Efterfølgerens Ansvar, — en Forældelse, der kun ikke skulde komme den ansvarlige Forfatter til Gode.

Der kan endnu spørges, om den her (i Nr. 3) omhandlede Ansvarsfrihed er betinget, ikke blot af Fyldestgjørelsen af den i § 3 hjemlede Bevisbyrde, men yderligere af, at Forgængerens ikke undgaaer Straf ifølge saadanne af almindelige Strafferetsregler følgende Straffrihedsgrunde, der, som f. Ex. personlige Utilregnelighedstilstande, ikke ere

²²⁾ S. D. i U. f. R. 1895 S. 1162.

udelukkede ved L. 1851 § 3. Det vilde da være Fordringen, at Efterfølgeren, for at undgaa Ansvar, skulde forsikre sig om, at en Forgænger i Ansaret ikke blot opfyldte de i L. 1851 § 3 hjemlede Ansvarbetingelser, men ogsaa de ved Siden heraf gjældende, paa almindelige Strafferetsregler beroende Ansvarbetingelser. I nogle Tilfælde vilde dette ikke volde stort Besvær, f. Ex. naar Forfatteren kjendelig er et Barn. I andre Tilfælde kunde Forholdet stille sig anderledes, f. Ex. efter Omstændighederne ved afsindige Forgængere i Ansaret. Men en Sondring herefter vilde mangle enhver Hjemmel. Enten maa Regelen være almindelig eller ikke gjælde. Men for at den skulde være det første, maatte den enten være udtrykkelig udtalt, hvad den ikke er, eller være en nødvendig Følge af Systemet i § 3. Men dette kan ikke hævdes. At der af almindelige Grunde kommer til at mangle en Person, der kan drages til Ansvar, kunde tænkes, om end Ansaret var kollektivt. Hvad L. 1851 § 3 vil sikre sig, er kun, at den særlige Ansvarsfrihed, dens Bestemmelser hjemle, ikke skal unddrage Paatalen en Person at holde sig til. Har Efterfølgeren sørget for, at der er en Forgænger, der opfylder Bestemmelsens særlige Ansvarbetingelser, forlanges der ikke mere af ham.²³⁾

Medens den Ansvarsfrihed, som følger af de under Nr. 1 og 2 fremstillede Regler, er *publici juris* og altsaa betyder en absolut Udelukkelse af Ansvar, kan dette ikke antages om den betingede Ansvarsfrihed, som her er omtalt. En Ansvarsfrihed, som beroer paa Vedkommendes Villie (om han vil be-

²³⁾ Jfr. herved Indl. t. StR. S. 257 Note og *Bornemann* S. Skr. III S. 33. Begge Steder holdes Spørgsmaalet aabent. Hos *Matzen a. V.*, III, S. 377 synes den modsatte Mening at være antagen som en Selvfølge.

vise en Forgængers Ansvar), kan kun være en Ret for den paagjældende Person. Rettens Tiltalen imod en ansvarlig Efterfølger, og der ingen Indsigelse gjøres af denne, bliver der ikke *ex officio* at tage Hensyn til, at der kan være eller endog bevislig er en ansvarlig Forgænger.²⁴⁾

4. Under Nr. 1—3 ere fremstillede de Tilfælde, hvor L. 1851 § 3 fører til en Ansvarsfrihed, som almindelige Strafferetsregler ikke vilde hjemle. Det er allerede tidligere bemærket, at denne negative Afvigelse fra de almindelige Ansvarsregler ikke vil kunne siges at begrunde en egentlig Strid med disse. Det Relative i Grænsen for alt Strafansvars Omraade giver Rum for Regler, der indsnævre dette. At Staten kan straffe under visse Betingelser, medfører ikke i og for sig, at den nødvendig skal eller bør gjøre det. Til udtømmende strafferetlig Belysning af L. 1851 § 3 hører imidlertid endnu det Spørgsmaal, om den i noget Tilfælde fører til at paalægge Strafansvar, hvor de almindelige Betingelser for et saadant mangle. I det Omfang, hvori dette maatte være Tilfældet, er der en virkelig Strid med strafferetlige Principer.

Det er givet, at Lovkoncipisterne have ment, at Ordningen ikke førte til nogen saadan Strid, ud fra den Betragtning, at enhver af de Personer, hvem Ansaret kunde falde paa, har ydet en saadan Medvirkning til Publikationen, at hver især af dem med Føje kunde betragtes som Publikant, o: som Gjærningsmand til den i Publikationen liggende Forbrydelse, og idet man som selvfølgelig forudsatte, at enhver subjektiv eller objektiv Straffrihedsgrund, som ellers kunde fritage en Gjærningsmand for Straf, ogsaa maatte komme den enkelte Gjærnings-

²⁴⁾ Jfr. Udgivernote i U. f. R. 1871 S. 401.

mand til Gode, hvem Systemet udvalgte sig til at lægge Ansvar paa i det konkrete Tilfælde. At Bogtrykkeren under Straf skal navngive sig paa Skriftet (§§ 1 og 2) og saaledes stille sig frem til sit eventuelle Ansvar, gaaer vistnok udover, hvad der ellers kræves af Forbrydere. Men dette er en straffeprocessuel Pligt. Den begrundet intet Ansvar for Skriftets Indhold, som den materielle Strafferets Regler ikke hjemle. Den hindrer ham jo heller ikke i at frigjøre sig for dette Ansvar ved at sikre sig en ansvarlig Forgænger, overensstemmende med Ordningen i § 3.

En Strid, og det en meget væsentlig Strid med Strafferettens Regler, vilde Ordningen ganske vist indeholde, hvis den hjemlede det unaturlige Straamandsvæsen. Men naar Retsanvendelsen er kommen til at godkjende dette, er Loven, som ovfr. paaviist, ikke Skyld deri. Den vil ramme en Publikant, og Straamanden er netop ikke dette. Han er en foregiven Publikant. Med en Mand, der lejes til at bære et Ansvar for Noget, han end ikke objektivt staaer i noget Medvirkningsforhold til, har hverken Lovens Princip eller dets positive Gjennemførelse noget at skaffe. Umulig kan dette paastaaes at følge af Lovens Inddragen af Forlæggeren eller Bogtrykkeren i de Ansvarliges Kreds. Thi disse staa dog ialtfald i det objektive Forhold til Publikationen, at de kunne betragtes som Medpublikanter.

Ogsaa i den Henseende slaaer Lovkoncipisternes Forudsætning til, at Ordningen i L. 1851 § 3 ikke medfører den Strid med Strafferettens Principer, at den skulde paalægge Ansvar med Tilsidesættelse af de i personlige Tilstande grundede, subjektive Straffrihedsgrunde, som Strafferetten anerkjender. Ligesaa lidt som noget saa Abnormt er udtalt i Loven, ligesaa lidt

kan det siges at følge af den exceptionelle Ordning som Konsekvens. Det maatte da være Lovens Mening, absolut og med Tilsidesættelse af alle andre Hensyn at sikre sig en Person til at lægge Ansvar paa, endog i saadanne Tilfælde, hvor Bibeholdelsen af det kollektive Ansvar ikke vilde have hjulpet. Men Opgivelsen af det kollektive Ansvar kræver ikke et saa exorbitant Vederlag. Loven kan med Føje have betragtet denne Koncession som vederlagt ved exceptionelle Regler, der regelmæssig ville skaffe Paatalen en Person at holde sig til, og videre end hertil er det derfor uberettiget at udstrække Ordningens Konsekvenser.

Et Tilfælde, og det et meget væsentligt, er der imidlertid, hvor Ordningen fører til at paalægge et Ansvar, som almindelige Regler efter Omstændighederne maatte udelukke, det Tilfælde nemlig, hvor en Efterfølger drages til Ansvar, men ikke har havt det Kjendskab til Skriftets retstridige Indhold, som betinger, at han har havt forbrydersk Forsæt. Efter almindelige Regler vilde han i saadant Tilfælde være ansvarsfri, hvis Forbrydelsen kræver Forsæt, hvad den her ordentligvis gjør. Han kunde i det Højeste siges at have gjort sig skyldig i Uagtsomhed, og end ikke altid det. Men det er paaviist i StR.'s alm. Del I S. 315 o. ff., at en Fritagelse for Ansvar, bygget paa Hensynet til manglende Kjendskab til Skriftets Indhold, ikke kan indrømmes en Efterfølger i Ansvar efter L. 1851 § 3. Under Henvisning til Udviklingen paa det anførte Sted skal her kun i Korthed bemærkes, at dette med Nødvendighed følger af de Ansvarsregler, som Ordningen har indført. Da det er givet, at Forfatteren ikke kan være uden hint Kjendskab til det af ham forfattede Skrifts Indhold, vilde her de almindelige strafferetlige Regler ikke

lade Paatalen i Stikken. Den vilde ialtfald have Forfatteren at holde sig til. Heri adskiller Tilfældet sig fra de andre foran omtalte, subjektive Straffrihedsgrunde, der ligesaa vel kunne tænkes at foreligge med Hensyn til Forfatteren. Det er altsaa ikke de almindelige Regler, men netop de særlige Regler i L. 1851 § 3 om Forfatterens exceptionelle Adgang til Frigjørelse for Ansvar, som her vilde berøve Paatalen et Objekt, hvis Efterfølgeren skulde kunne henskyde sig under manglende Kjendskab til Skriftets Indhold. For at kunne tage Hensyn hertil maatte Forfatterens Ansvarsfrihed paa Grund af Anonymitet være betinget af, at den fjernere Ansvarlige ikke *in casu* havde denne Straffrihedsgrund. En Ordning i saadan Retning er, som paaviist det anførte Sted, ikke ukjendt i Lovgivningen. Men denne Betingelse har L. 1851 § 3 ikke opstillet. Den unavngivne Forfatter er ubetinget ansvarsfri. Det maa have den Konsekvens, at Efterfølgeren maa have Ansvar, som om han var Forfatter, d. v. s. som om han havde det Kjendskab til Skriftets Indhold, denne nødvendig maa have. Dette kan ogsaa udtrykkes saaledes, at han uafbevislig formodes at kjende det Skrifts Indhold, til hvis Offentliggjørelse han har medvirket. Men at en saadan Formodning kan være i Strid med Virkeligheden, — jo fjernere Medvirkningen er, f. Ex. Forlæggerens eller Bogtrykkerens, des lettere, — er givet. Regelen, som er en nødvendig Konsekvens af Ordningen, kan altsaa føre til Strid med strafferetlige Principer, der bliver grellere, jo større Forbrydelsen og som Følge deraf Straffen i det givne Tilfælde er. At Regelen imidlertid maa være den angivne, bestyrkes, som paa anførte Sted S. 318 bemærket, yderligere ved Regelen i Paragrafen om Efter-

følgerens Ret til ikke at opfylde den ham paalagte Bevispligt, naar han vil overtage Ansaret. Han kan ikke samtidig skyde dette Ansvar bort ved at paaberaabe sig sit manglende Kjendskab til Skriftets Indhold. Hans Villie efterkommes, og dermed er denne Indsigelse uforenelig.²⁵⁾

Mere omtvisteligt er det, om der ikke ogsaa paa et andet Punkt, der dog har en mere udvortes Karakter, finder en egentlig Strid Sted med Strafferettens almindelige Regler, nemlig med Hensyn til Stedbetingelsen for de tre først nævnte Ansvarsklassers (Forfatterens, Udgiverens, Forlæggerens eller Kommissionshandlerens) Inddragen i Ansvarskredsen. Bogstaven medfører nemlig, at Ansvar kan paalægges Personer af de nævnte Klasser, naar de „*ved Sagens Anlæg ere under Statens dømmende Myndigheds Omraade*“. Men efter de almindelige Strafferetsregler, se Stl.'s Kap. 1 §§ 2—6, maatte dette være afhængigt af, at den Paagjældende havde været her i Riget ved Publikationen, om end blot under et forbigaaende Ophold (Stl.'s § 2), eller enten fra først af var eller senere var bleven fast dansk Undersaat (Stl.'s § 6). I det Tilfælde vilde efter de almindelige Regler Statens Straffemyndighed ikke kunne ramme, hvor en Fremmed under Ophold i Udlandet havde udført en af de paagjældende Virksomheder, og hans Ophold her ved Sagens Anlæg var et blot forbigaaende. Dersom en Indsigelse mod Ansvar paa dette Grundlag vilde berøve Paatalen et Objekt at drage til Ansvar, vilde de samme Grunde, som i det nys omhandlede Tilfælde, tale imod at god-

²⁵⁾ Se U. f. R. 1886 S. 525, jfr. H. R. T. 1885 S. 697 (Findelse ved H. R. af andre Grunde), 1887 S. 322 (det diskulperede ikke Redaktøren, om end Artiklen skulde være optagen uden hans Vidende), 1891 S. 252.

kjende en Paaberaabelse af de almindelige Straffere-
retsregler til Fritagelse for Ansvar. For at aner-
kjende Indsigelsen, maatte i alt Fald en Efterfølger,
ev. Bogtrykkeren, bære Ansaret. Men dels vilde
dette nøde Paatalen til at tage til Takke med en
Ansvarlig, som Loven ved den etablerede Følge-
orden anerkjender som fjernere til at bære det,
dels maa det erkjendes, at Overførelsen af Ansaret
paa Efterfølgeren i dette Tilfælde ligger udenfor
Ordene. Det Rigtige er derfor, at denne Indsigelse
ikke kan godkjendes. Loven respekterer herved
kun den Fordeling af Ansaret imellem sig, som de
Paagjældende selv have villet, og som det ved en
Regel af denne mere formelle Karakter stemmer
med hele Ordningen i § 3 at respektere. Men det
maa erkjendes, at en Strid med de almindelige
Regler foreligger. Et Ansvar paalægges, hvor det
efter disse Regler vilde være udelukket.²⁶⁾

5. Ansvarsordningen efter L. 1851 § 3 finder
Anvendelse ved den strafbare Handling, som ligger
i det offentliggjorte Skrifts Indhold, s. § 3: „*For
Indholdet af et her i Riget offentliggjort Skrift paa-
hviler Ansaret o. s. v.*“, jfr. § 13 (*Justitsministeriet be-
stemmer, om et Skrift formedelst sit Indhold skal
paatales af det Offentlige*) og § 14 (*Finder Justits-*

²⁶⁾ I Indl. t. StR. S. 257 Note er det Modsatte antaget i
Tilslutning til *Bornemanns Lære* i S. Skr. III S. 31 o. ff.
Det i Texten nu Hævdede stemmer i Resultatet med,
hvad *Matzen* lærer a. V., III, S. 376 o. ff. Men de
Grunde, denne Forfatter anføre, ere næppe afgjørende.
Der fremkommer ikke den Modsigelse, Forf. S. 378 troer
at finde, naar man underforstaaer denne Betingelse.
Thi Stedbetingelsens første Alternativ taler kun om det
Tilfælde, at Forfatteren havde fast Bopæl her i Riget
ved Publikationen, medens det, der her skulde under-
forstaaes, vilde være det blot midlertidige Ophold her i
Riget paa det nævnte Tidspunkt.

ministeriet, at et saadant (fremmed) Skrift er af strafbart Indhold). At et offentliggjort Skrifs Indhold er retstridigt og strafbart, vil sige, at de Tanker, det indeholder, og som nu udtales for Almenheden, have denne Karakter, altsaa f. Ex. som Ærefornærmelser, Krænkelser af Privatlivets Fred, Forhaanelse af bestaaende Trossamfund, Angreb paa Kongen m. m., jfr. de ophævede Bestemmelser i L. 1851 §§ 6—10, eller som Opfordring til Forbrydelser eller dsl., jfr. L.'s § 5, fremdeles Avertering mod Lovens Forbud, jfr. L. 6. Marts 1869 § 5, L. 10. April 1895 § 2. I de to sidst nævnte Love er Tiltale og Straf betinget af, at den for Avisen Ansvarlige har faaet Betydning af Politiet, at Bekjendtgjørelsen er ulovlig.²⁷⁾ Naar derimod de i Skriftet indeholdte Tanker ikke have den nævnte Karakter, men Offentliggjørelsen iøvrigt er retstridig, f. Ex. som Krænkelser af en Forfatters Eneret til Offentliggjørelse eller efter Stl.'s § 139, finder L. 1851 § 3 ikke Anvendelse.²⁸⁾

²⁷⁾ Ansvarsordningen efter L. 1851 § 3 gjaldt derfor ogsaa med Hensyn til de ved den nu ophævede f. L. 2. Novbr. 1885 for strafbare erklærede Udtalelser, idet denne Lovs § 8 ikke kunde antages for sit Omraade at have ophævet den paagjældende Ordning, jfr. U. f. R. 1886 S. 1154, 1887 S. 221, jfr. H. R. T. 1886 S. 603.

²⁸⁾ I Vib. O. R.'s D. i U. f. R. 1868 S. 778 er det dog forudsat, at Ansvarsreglerne i L. 1851 § 3 komme til Anvendelse ved Ansvar for Eftertryk. Rigtig er D. i U. f. R. 1876 S. 102, jfr. H. R. T. 1875 S. 453 (Forfatter-Underskrift under Kundgjørelse om et efter Fdg. 26. Marts 1845 § 11 ulovligt Møde befrier Redaktør for Ansvar), s. fremdeles U. f. R. 1880 S. 57, jfr. H. R. T. 1879 S. 406 (af Realitetsgrunde Redaktør frifunden for Overtrædelse af Pl. 1. Decbr. 1799 om Avertering af Arcana), 1888 S. 879 (Avertering om Brokbaand. Redaktør straffet af O. R. efter Rskr. 7. Jan. 1791 i Pl. 10. s. M., Resol. 29. Maj 1813 paaberaabt; H. R. frifandt af anden Grund), U. f. R. 1889 S. 157, jfr. H. R. T. 1888 S. 651, 1893 S. 134,

Om Anvendelsen af Regelen i § 3 paa andre Skrifter end trykte, — navnlig alle ved mekaniske Midler frembragte Gjengivelser af Skrift, samt paa Kobberstik, Træsnit, Stentryk og andre billedlige Fremstillinger, — s. L.'s § 16, jfr. herved ovfr. 1. Del S. 537 o. ff.

De andre strafferetlige Regler, som L. 1851 indeholder med Hensyn til de her i Riget trykte Skrifter, findes i L.'s §§ 1, 2 og 4.

Ifølge § 1 skal *paa ethvert Skrift, som udleveres fra et Trykkeri her i Riget, Bogtrykkerens Navn tilligemed Trykkestedet være anført*. Som ovfr. bemærket, omfatte Ordene ogsaa her det Tilfælde, hvor Trykningen sker her, men Offentliggjørelse her hverken er tilsigtet eller finder Sted. Vel staaer nu den nævnte Regel i § 1 i nøje Forbindelse med Regelen i § 3, forsaavidt den er en væsentlig Forudsætning for den her fastsatte Ansvarsordning. Men betinget af denne exceptionelle Ordning kan Regelen ikke siges at være, og som Politibestemmelse kan den ialtfald uden Inkonsekvens udstrækkes til et videre Omraade end det, den nærmest skal betrygge. Der mangler derfor Hjemmel til at udelukke hint Tilfælde, hvad der heller ikke med Sikkerhed kan bygges paa Regelen i § 1, 2. Pkt. Overtrædes Bestemmelsen ved Undladelse af de paabudte Anførsler, straffes Bogtrykkeren, og hvis han ikke kan findes, den, der har Skriftet til Forhandling eller Uddeling, med Bøder fra 10 til 400 Kr. Ogsaa

jfr. H. R. T. 1892 S. 666 (Avertering mod Lotterilov 6. Marts 1869). Det Ansvar efter § 139, som ved D. i U. f. R. 1893 S. 1155, jfr. H. R. T. 1893 S. 467, paalagdes Forfatteren af en Piece, behøver selvfølgelig ikke L. 3. Jan. 1851 til Forudsætning.

her er et sukcessivt Ansvar altsaa foreskreven, hvad der paa lignende Omraader har Analogier, f. Ex. med Hensyn til uberettiget Næringsbrug, jfr. ovfr. 2. Del S. 154—55, og som iøvrigt er langt mindre kompliceret end Regelen i § 3.

Efter § 2 straffes urigtig Angivelse af Bogtrykker med Bøder fra 20—1000 Kr. Her straffes baade Bogtrykkeren og den, der vidende om saadan Angivelse, har Skriftet til Forhandling eller Uddeling.

Uden Forbindelse med den særlige Ordning i § 3, men til Betyggelse af hurtig Retshaandhævelse mod den ulovlige Offentliggjørelse overhovedet indenfor en vis Grænse er endelig Regelen i L.'s § 4, der bestemmer, at af ethvert Skrift paa ikke over 6 Ark skal Bogtrykkeren samtidig med Skriftets Udlevering fra Trykkeriet og senest inden en Time fra Udleveringens Begyndelse afgive et Exemplar paa Politikammeret. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 40 til 1000 Kr. Kun Bogtrykkeren har Ansvar. Men er ingen eller en urigtig Bogtrykker anført paa Skriftet, og Trykkeren ikke kan udfindes, gaaer Ansaret over paa Forlæggeren eller Kommissionshandleren. Regelen gjælder ikke ved billedlige Fremstillinger, s. L. 1851 § 16.²⁹⁾

II. Naar et i Udlandet trykt og offentliggjort Skrift af retstridigt og strafbart Indhold indføres

²⁹⁾ S. U. f. R. 1874 S. 499, jfr. H. R. T. 1873 S. 555 (Bestemmelsen anvendelig paa maanedlige Leveringer, under Grænsen, af en større Roman), 1888 S. 1172 (en for et Bogtrykkeri ansvarlig Bestyrer straffet for Undladelse med Hensyn til mindre Tryksager, uagtet Politifuldmægtigen havde sagt, at han ikke brød sig om deslige Smaating, og uden Hensyn til *error juris*).

her i Riget, kan den danske Stat med Hensyn til de derved paakaldte Retshaandhævelsesskridt ikke regelmæssig gjøre Regning paa at kunne rette disse mod nogen af de Personer, der have med den primære Offentliggjørelse at gjøre, og som kunne antages at opfylde Betingelserne for et personligt Ansvar. Den Ordning, der for dette Tilfælde træffes, maa derfor nærmest have for Øje, at muliggjøre den paakrævede objektive Retshaandhævelse, hvor der ingen findes, hvem et personligt Ansvar kan lægges paa. I Overensstemmelse hermed ere Reglerne i L. 1851 §§ 14 og 15. Der gives imidlertid Tilfælde, hvor hint personlige Ansvar af den danske Stat kan gjøres gjældende ved Skrifter, der ere trykte og offentliggjorte i Udlandet. For saadanne Tilfældes Vedkommende forudsætte da de nævnte Paragrafer, at Bestemmelserne i dem angaaende Adgang til objektiv Retshaandhævelse ikke behøves („og kan ingen dansk Undersaat drages til Ansvar for dets Offentliggjørelse“), idet den fornødne objektive Retshaandhævelse da, ligesom i de under I omhandlede Tilfælde (s. L.'s §§ 12 og 13 og Stl.'s § 34), kan naaes i Forbindelse med den Paatale, hvormed dette personlige Ansvar gjøres gjældende.

For disse sidst nævnte Tilfældes Vedkommende kan det Spørgsmaal rejses, efter hvilke Regler det skal afgjøres, om Personen kan drages til personligt Ansvar her, om efter de almindelige Regler eller efter de særlige Regler i L. 1851 § 3. Det er givet, at Tilfældet ligger ganske udenfor Ordene i L. 1851 § 3. Spørgsmaalet kan kun være, om denne Regel analogisk skal anvendes. Der er imidlertid ingen Grund for den danske Stat til her at indrømme de særlige Ansvarsfriheder, som L. 1851 § 3 hjemler, eftersom det Vederlag herfor, at Paatalen ialtfald kan rettes mod Bogtrykkeren,

som og, at denne er pligtig til at navngive sig paa Skriftet, i de her omspurgte Tilfælde ikke haves eller kan opnaaes. Idet saaledes med Nødvendighed et Led i Systemet efter L. 1851 § 3 her brister, bliver det hele System uanvendeligt. Ogsaa vilde det have Vanskeligheder i de her omhandlede Tilfælde (hvor kun den sekundære, ikke den primære Offentliggjørelse finder Sted her), at lade det være nok til at paalægge en fremmed Forfatter personligt Ansvar, at han ved Sagens Anlæg var indenfor den danske dømmende Myndigheds Omraade. Selv om Sagen egentlig ikke stiller sig principielt forskjelligt, kan det dog lettere forklares og forsvares i hint, end i dette Tilfælde, ved det rigtignok efter almindelige Grundsatninger anfægtelige Hensyn, at den fremmede Forfatter i Tilfældene under I har villet underkaste sig Ansaret, medens det Samme ikke kan siges her. Loven forudsætter ogsaa det Modsatte, idet den kun tænker sig Muligheden af et personligt Ansvar her, naar Vedkommende er „*dansk Undersaat*“. Afgjørende er dette Datum i og for sig vel ikke. Thi ogsaa ved Anvendelsen af de almindelige Regler kan det tænkes, at andre end danske Undersaatter kunne have det personlige Ansvar, nemlig naar den Fremmede forudsættes at have foranstaltet Offentliggjørelsen i Udlandet under og fra sit midlertidige Ophold her i Landet. Sagen turde imidlertid være klar af de øvrige, anførte Grunde. Lovgivningens almindelige Regler maa her regulere Ansaret.³⁰⁾ De særlige Ansvarsfriheder komme ikke i Betragtning. Tiltalen kan altsaa rettes mod andre end de i § 3 nævnte Personer, og mod disse uden de Betingelser, § 3 opstiller,

³⁰⁾ Jfr. de ovfr. S. 101 i Note 2 anførte Domme.

samt kollektivt. Anvendelsen af de almindelige Regler kan derhos ikke indskrænkes paa Grund af Ordene „*dansk Undersaat*“, der ere brugte med det her lettest tænkelige Tilfælde for Øje (jfr. Stl.'s §§ 4—6). Kun i den Henseende er der en Afvigelse fra de almindelige Regler, at den, der blot virker for sekundær Offentliggjørelse (Forhandler, Uddeler o. s. v.) ikke har personligt Ansvar. Men denne Afvigelse har intet med L.'s § 3 at gøre. Paa den anden Side kan der ikke være Tvivl om, at Loven gaaer ud fra, at det hele Komplex af objektive Retshaandhævelsesskridt, som §§ 14 og 15 hjemle, naar Forfølgningen direkte er rettet paa disse, ogsaa kan bringes til Anvendelse, naar de slutte sig som Akcessorium til en personlig Paatale.

De objektive Retshaandhævelsesforholdsregler, som §§ 14 og 15 hjemle, ere: 1) Forbud mod Skriftets videre Udbredelse her i Riget nedlægges hos den, der har eller har havt Skriftet til Forhandling eller Uddeling, efter Justitsministerens Foranstaltning, og forfølges under den kriminelle Processes Former efter Stævning til den, hos hvem det er nedlagt.³¹⁾ 2) Stadfæstes Forbudet, skal der i Dommen fastsættes en Frist, inden hvilken Skriftet skal være udsendt af Riget. Dommen bekendtgøres.³²⁾ 3) Overgaaer der i et Tidsrum af to Aar et periodisk Skrift eller flere slige Skrifter, der have Udgiver tilfælles, tre saadanne Domme, kan der ved den sidste Dom fastsættes, at Skriftet eller andre periodiske Skrifter af samme Udgiver

³¹⁾ S. D. i U. f. R. 1887 S. 1214 (Forbud nedlagt for Postvæsenet mod et i Amerika udkommet Blads videre Udbredelse her i Landet). Den forel. L. 13. Aug. 1886 § 5, der nu er bortfalden, gav nogle supplerende Bestemmelser hertil.

³²⁾ Den i forrige Note anførte Dom satte en Frist af 15 Dage.

ikke maa indføres i Riget uden Tilladelse af Justitsministeriet, s. § 15.

Overtrædelse af det ved Dom stadfæstede Forbud mod al videre Indforskrivning, Forhandling eller Uddeling af Skriftet medfører Straf af Bøder fra 100—1000 Kr. eller Fængsel fra 14 Dage til 6 Maaneder. Samme Straf gjælder for Overtrædelse af Indførsel i Strid med den i § 15 omhandlede Dom. For Overtrædelse af det nedlagte, men endnu ikke stadfæstede Forbud fastsætter Loven ikke Straf. Det er næppe berettiget at anvende Analogien af de nævnte Straffebestemmelser; men den almindelige Bestemmelse i Fdg. 6. April 1842 § 9, jfr. § 8, for Overtrædelse af et vedbørlig forfulgt, endnu ikke stadfæstet Forbud maa finde Anvendelse. Den i denne Forordning givne Straffebestemmelse er mildere.³³⁾

Oversiddelse af Udsendelsesfristen medfører ikke Straf, men Skriftets Konfiskation, s. § 14, Pkt. 2. Ved § 16 udvides Omraadet for §§ 14 og 15 paa samme Maade, som ved de under I fremstillede Regler.

§ 100.

I. A. 2. Forbrydelser mod Statsmagts Udøvere eller Repræsentanter. Majestætsforbrydelse m. m.

I Modsætning til de mod den offentlige Magts Udøvelse rettede Forbrydelser, som ere omtalte i det Foregaaende, er der her ikke Tale om Hand-

³³⁾ Den forel. L. 13 Aug. 1886 § 5, der nu er bortfalden, tilføjede med Hensyn til det endnu ikke stadfæstede Forbud, at Postvæsenets Pligt til at modtage et Dagblads eller Ugeblads følgende Numre til Forsendelse bortfaldt, indtil Forbudets Bortfald var afgjort ved Dom.

linger, der afficere eller gribe ind i denne. Den offentlige Magt nyder imidlertid, ved Siden af Retsbeskyttelsen for den frie, uhindrede Udøvelse af sin Myndighed, ogsaa en Retsbeskyttelse for sin Anseelse og Værdighed (*dignitas*), svarende altsaa til den enkelte Persons Retsbeskyttelse for Æren, og som krænkes ved visse Angreb paa Organerne eller Repræsentanterne for Magten. Der spørges altsaa ved de Handlinger, der ere strafbare fra dette Synspunkt, ikke, om der ved dem er fremkaldt eller mulig af dem kan følge nogen Fare for den offentlige Magts Udøvelse. Selv hvor dette er aldeles udelukket, er der et Retsbrud i Statens krænkede Anseelse og Værdighed, som Indbegrebet af Statsborgerne har Krav paa at se respekterede. For visse herhen hørende Forbrydelser, nemlig dem, der ere rettede mod Konge og Kongehus (§§ 88—94), er den traditionelle Betegnelse Majestætsforbrydelse, s. Stl.'s § 5.¹⁾

De Handlinger, paa hvilke det angivne Synspunkt er bragt til Anvendelse af Lovgivningen, ere følgende:

I. Forbrydelser mod Kongen, jfr. med Hensyn til Rigsforstander L. 11. Febr. 1871 § 7, ved: a) at *forgribe sig paa hans Person* (§ 88; Straf af Tugthusarbejde, forsaavidt ikke Lovens almindelige Bestemmelser medføre højere Straf), b) ved at *overfalde ham med Trusler, Skjældsord eller anden Forhaanelse eller paa anden fornærmelig Maade at tiltale ham* (§ 89; Straf af Strafarbejde eller Statsfængsel fra 1 til 8 Aar), c) ved *ellers ved Trusler, Forhaanelser eller anden fornærmelig Adfærd at krænke den Ærbødighed, der skyldes ham* (§ 90; Straf af

¹⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 110.

Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel eller Forbedringshusbejde),²⁾ d) ved at indklæde en *Ansøgning eller Klage til Kongen i utilbørlige eller usømmelige Udtryk*, eller ved paa en *Ansøgning eller Klage urigtig angive sig som Forfatter til samme* (§ 227; Straf af Bøder), jfr. tidligere Fdg. 15. Decbr. 1820 § 4 og § 6, 2. Pkt.,³⁾ Her mærkes endvidere Stl.'s § 272 om at *efterskrive Kongens Navn*, hvor Forbrydelsen vel væsentlig har en anden Karakter, men er kvalificeret ved det deri indeholdte Moment af Majestætsfornærmelse, s. ovfr. 2. Del S. 75. At der i de under §§ 88—90 hørende Forbrydelser ogsaa kan ligge et Angreb paa den offentlige Magts Udøvelse, hvilket imidlertid Loven ikke har udsondret, er bemærket ovfr. S. 45, hvor de samme Lovbud ere medtagne med Hensyn til denne Side af deres Indhold.

Med Hensyn til de ommeldte Forbrydelser mod Kongen bemærkes nærmere Følgende.

Under det „at forgribe sig paa Kongens Person“ indbefattes ikke blot Angreb paa Legeme og Hel-

²⁾ U. f. R. 1874 S. 138, jfr. H. R. T. 1873 S. 410, 672, jfr. H. R. T. 1874 S. 26, H. R. T. 1884 S. 282, U. f. R. 1882 S. 631, jfr. H. R. T. 1882 S. 43 (H. R. frifandt), 696, jfr. H. R. T. 1882 S. 176, 1884 S. 467, jfr. H. R. T. 1883 S. 838, 1092, 1886 S. 196, jfr. H. R. T. 1885 S. 625, 525, jfr. H. R. T. 1885 S. 697 (H. R. frifandt), 540, jfr. H. R. T. 1885 S. 719 (Frifindelse ved H. R.), 865, jfr. H. R. T. 1886 S. 83 (§ 90, jfr. § 39), 1233 (§ 90 anvendt paa en herfra sendt, i norsk Blad optagen Udtalelse, jfr. Indledn. t. StR. S. 250 o. ff.), 1887 S. 129, jfr. H. R. T. 1886 S. 379, 159, jfr. H. R. T. 1886 S. 476 (§ 90, jfr. § 64). Se i Forbindelse hermed U. f. R. 1888 S. 259 (ad Rskr. 3. Juli 1705), 1888 S. 1110 og 1889 S. 631, jfr. H. R. T. 1889 S. 123 (Dom efter § 90, jfr. § 39, medførte efter samtlige Omstændigheder, at Vedkommende ikke var „uberygtet“, hvad Valgret angaaer).

³⁾ U. f. R. 1879 S. 277, jfr. H. R. T. 1878 S. 732.

bred, men ogsaa enhver anden retstridig Legemsbehandling, altsaa f. Ex. de saakaldte reelle Injurier, i dette Udtryks korrekte Betydning, jfr. ovfr. 1. Del S. 21, Note, samt efter Omstændighederne Frihedskrænkelser, forsaavidt ikke § 85 bliver anvendelig paa dem, jfr. ovfr. S. 25 o. ff.

Gjenstanden for de Forbrydelser, der omhandles i §§ 89 og 90, angives i § 90 at være „den *Ærbødighed, der skyldes Kongen*“, hvilken Angivelse ogsaa omfatter de efter § 89 strafbare Handlinger, jfr. Ordet „ellers“. At den *Ærbødighed, der skyldes Kongen*, ikke skulde række udover Grænserne af den Agtelse, der skyldes Mennesket paa Grund af dets sædelige Værd, og at derfor kun saadanne Handlinger skulde kunne rammes af §§ 89 og 90, som i og for sig have Karakteren af *Ærefornærmelser*, jfr. ovfr. 1. Del S. 200 o. ff., er baade en i og for sig urigtig Paastand — det er f. Ex. klart, at den efter § 227 strafbare Handling krænker den *Ærbødighed, der skyldes Kongen*, uden dog at være en *Ærefornærmelse* — og modsiges særlig af §§ 89 og 90, forsaavidt de vise, at *Ærbødigheden* mod Kongen ogsaa kan krænkes ved Trusler, hvilke ikke som saadanne ere *Ærefornærmelser*. For Anvendelsen af §§ 89 og 90 har imidlertid dette videre Omraade af Begrebet om den *Ærbødighed, der skyldes Kongen*, eller dets nærmere Afgrænsning ingen Vigtighed, da Paragraferne selv begrænse sig til visse bestemt angivne Krænkelser af *Ærbødigheden* mod Kongen, nemlig til Trusler, Forhaanelser — hvorunder Skjældsord indbefattes, jfr. i § 89 Ordet „anden“ — og andre Fornærmelser, hvorved efter Ordforbindelsen kun kan forstaaes *Ærefornærmelser*. Indenfor Kredsen af de Handlinger, hvorved overhovedet *Ærbødigheden* mod

Kongen kan krænkes, rammer Paragrafen altsaa kun Trusler og Ærefofnærmelser mod ham.

Af det Anførte kan imidlertid ikke udledes, at der ved Spørgsmaalet om Anvendelsen af §§ 89 og 90 skulde anlægges en almengyldig Maalestok, der aldeles abstraherede fra Kongens Stilling. Som det er udviklet i Læren om Ærefofnærmelser, kan der hverken ved Spørgsmaalet, om en Handling udtrykker Ringeagt, eller om den indeholder en ærefofnærmende Sigtelse, bortses fra samtlige de konkrete Forhold, der bidrage til at karakterisere Handlingen. Blandt de konkrete Momenter, der maa komme i Betragtning i førstnævnte Henseende, er i 1. Del S. 240 bl. a. fremhævet de paagjældende Personers Stand og deres Forhold til hinanden, og med Hensyn til ærefofnærmende Sigtelser er det fremhævet 1. Del S. 200 o. ff. og nærmere eksempelvis oplyst, hvorledes de omfatte ikke blot Sigtelser med Hensyn til Personens Færd i almenmenneskelige Forhold, men ogsaa i særegne Pligtforhold (Angreb paa den saakaldte særlige, specielle eller relative Agtelse). I begge Retninger maa selvfølgelig ogsaa Kongens særlige Stilling gjøre sig gjældende ved Anvendelsen af §§ 89 og 90, i Medfør af selve Begrebet om Ærefofnærmelse. Hermed staaer det videre i Forbindelse, at man ikke af den almindelige Adgang til at føre Sandhedsbevis for en Sigtelse kan slutte, at denne Adgang ogsaa gjælder her. Begrebet om en ærefofnærmende Sigtelse kræver ikke denne Adgang, der ogsaa ved almindelige Ærefofnærmelser af Lovgivningerne findes indrømmet i forskjelligt Maal og under forskjellige Betingelser.⁴⁾ Den danske Straffelov giver ikke i det Enkelte gaaende Regler om Sandhedsbeviset. Den forudsætter i

⁴⁾ Jfr. Forel. ov. alm. Retslære I S. 362 o. ff.

saa Henseende, hvad det paagjældende Retsforholds Ordning eller Natur tilsiger, jfr. hvad der er bemærket i 1. Del S. 249—50 om Sigtelser af Børn mod Forældre. Naar det erkjendes, at Adgangen til at føre Sandhedsbevis her vilde staa i Modstrid med det offentlige Retsforholds Natur, er der Intet i Straffeloven, der nøder til ikke desto mindre at indrømme denne.⁵⁾ Af det Anførte følger fremdeles, at de blotte Referater her vilde kunne være strafbare, selv om det Samme ikke antoges ved de private Ærefornærmelser.⁶⁾

At en Ærefornærmelse mod Kongen kan have Hensyn til en af ham foretagen Regeringshandling, er i og for sig indlysende. Selv om man paa Grund af Regelen om Kongens Ansvarsfrihed og den kontrasignerende Ministers Ansvar vilde opstille den statsretlige Fiktion, — hvad der i og for sig mangler al Hjemmel, — at Handlingen alene skulde betragtes som en Handling af Ministeren istedetfor, hvad den virkelig er, som en Regeringshandling af Kongen, hvortil kommer en Embeds- handling af Ministeren, vilde en saadan statsretlig Fiktion være aldeles uden Betydning for Bedømmelsen af Ærefornærmelsen i Strafferetten, for hvilken det altid kommer an paa Virkeligheden, ikke paa mulige Fiktioner. Hverken i Kongens Ansvarsfrihed eller i Ministerens Ansvar ligger der nogen rimelig Grund til at lade Kongen være ubeskyttet med Hensyn til Fornærmelser i Anledning af hans Regeringshandling. Hvem Fornærmelsen er rettet imod, Kongen eller Ministeren eller begge, eller om dens Ubestemthed udelukker en Be-

⁵⁾ *Bornemann* a. V. S. 284.

⁶⁾ U. f. R. 1882 S. 696, jfr. H. R. T. 1882 S. 176, 1886 S. 196, jfr. H. R. T. 1885 S. 625.

svarelse, saa at der af den Grund overhovedet ikke foreligger en Ærefornærmelse (thi dertil hører en Fornærmelse), er et konkret Spørgsmaal, ved hvis Afgjørelse de ovfr. i 1. Del S. 218 o. ff. udviklede Grundsætninger finde Anvendelse.⁷⁾

Adskillelsen mellem § 89 og § 90 beroer paa, om Truselen eller Ærefornærmelsen har Karakter af Overfald, hvortil kun kræves, at den sker som Tiltale, s. § 89, der i saa Fald finder Anvendelse, jfr. § 101, — eller om den ikke fremsættes paa denne Maade, altsaa f. Ex. finder Sted ved Omtale til Trediemand, i hvilket Fald den mildere Regel i § 90 anvendes. Tiltalen kan ligesaa vel være skriftlig som mundtlig, jfr. de ndfr. ved § 101 citerede Domme. Se om Paatalen § 97 (L. 25. Febr. 1871 § 3).

II. Herhen hørende Forbrydelser mod Dronningen, Tronfølgeren, Enkedronningen ere følgende: a) *Handlinger, der sigte til at berøve dem Livet eller Friheden*, hvilke delvis hører ind under de i § 91 omhandlede Forbrydelser (§ 91; Straf paa Livet eller med Tugthusarbejde). b) *at*

⁷⁾ S. U. f. R. 1874 S. 138, jfr. H. R. T. 1873 S. 410, 1882 S. 631, jfr. H. R. T. 1882 S. 43 (H. R. frifinder, fordi det ikke fandtes, at Kongen sigtedes for at have udøvet visse kgl. Prærogativer paa uheldig Maade), o. fl. ovfr. i Note 2 anførte Domme. Herimod kan ikke anføres H. R. D. i U. f. R. 1887 S. 129, jfr. H. R. T. 1886 S. 371, hvor H. R. frifandt for § 90 for Omtalen af „Regerings-handlinger, for hvilke Minister bærer Ansvar“, men med Tilføjelse, at Udtalelsen ikke antydede, at der kunde lægges Kongen personlig noget til Last. I modsat Fald vilde der altsaa være dømt. Dette er ganske stemmende med det i Texten Bemærkede. Jfr. med Hensyn til Spørgsmaalet, om der ved en Udtalelse var sigtet til Kongen, U. f. R. 1886 S. 525, jfr. H. R. T. 1885 S. 719 (K. R. dømte, H. R. frifandt).

forgrube sig paa deres Person (§ 92; Straf af Straf-arbejde, forsaavidt ikke Lovens almindelige Bestemmelser medføre højere Straf), c) nogen af de i §§ 89 og 90 omhandlede Handlinger (§ 93; de i §§ 89 og 90 fastsatte Straffe nedsættes indtil det Halve).⁸⁾

Forbrydelser mod nogen anden af de efter Tronfølgeoven arveberettigede Prinser eller mod nogen her i Riget boende Prinsesse, der hører til det danske Kongehus, ved nogen af de i §§ 89—90 ommeldte Handlinger, rammes af § 94 (*Lovens almindelige Straffe blive at forhøje, efter Omstændighederne indtil det Dobbelte*).

Se om Paatalen § 97 (L. 25. Febr. 1871 § 3).

III. § 227 rammer ogsaa Ansøgninger eller Klager til Ministerierne, under de samme Forudsætninger, som naar de have været rettede til Kongen.⁹⁾

⁸⁾ Jfr. H. R. T. 1866 S. 684, U. f. R. 1884 S. 1092 (Dronningen).

⁹⁾ For offentlig at fremsætte eller udbrede opdigtede eller forvanskede Kjendsgjerninger, for derved at gjøre Statens Indretninger eller Regeringens Foranstaltninger forhadte eller foragtelige, bestemte forel. L. 2. Novbr. 1885 § 4, jfr. § 8, Straf af Fængsel. Skulde Handlingen have den i § 90 forudsatte Karakter, kom dette strengere Straffebud til Anvendelse, jfr. § 6. Her kan ogsaa mærkes samme L.'s § 3 om Straf af Fængsel for den, der i Tale eller Skrift, henvendt til Publikum i Almindelighed eller til Forsamlinger eller iøvrigt paa en den offentlige Ro og Orden forstyrrende Maade, ophidser Klasser eller Dele af Befolkningen til Had eller Forbitrelse eller til Voldsgjerninger imod andre Klasser eller Dele af den. Den rette Plads for denne Bestemmelse vilde have været i I, S. 573 o. ff. (Forbrydelser mod den offentlige Orden). Se med Hensyn til Anvendelser af de nævnte Paragrafer i f. L. 1885 U. f. R. 1886 S. 1154, 1160, 1173, 1887 S. 142, jfr. H. R. T.

IV. Endvidere kommer § 227 til Anvendelse, naar en slig Ansøgning eller Klage har været rettet til nogen af de lovgivende Forsamlinger, og fremdeles,

V. naar den har været rettet til Øvrigheden.¹⁰⁾

VI. Om Forseelser mod Domstolenes Værdighed mærkes de endnu gjældende Regler i D. L. 1. 12, jfr. Fdg. 3. Marts 1741 § 14, Instr. 23. Jan. 1739 § 19, Pl. 13. Aug. 1766 §§ 6—8, Instr. 7. Decbr. 1771 §§ 9 og 29, Pat. 10. Novbr. 1774 §§ 16 og 18, L. 11. Febr. 1863 § 19, jfr. Fdg. 23. Decbr. 1735 §§ 2, 3, 5.¹¹⁾

1886 S. 416 (Dom efter § 3), 148, jfr. H. R. T. 1886 S. 435, 159, jfr. H. R. T. 1886 S. 476 (Frifindelse for L.'s §§ 1 og 4, men dømt efter § 90, jfr. § 64), 172, jfr. H. R. T. 1886 S. 498, 221, jfr. H. R. T. 1886 S. 603, 322, 340, 421, 661, 1888 S. 427, jfr. H. R. T. 1887 S. 732 (Frifindelse med Hensyn til L.'s § 3 ved H. R.; Kr. R. havde domfældt en af de Tiltalte efter denne Paragraf). Jfr. iøvrigt med Hensyn til f. L. 2. Novbr. 1885 Betænkning af Landstings Udvalg 1887—88, Till. B, Sp. 1409 o. ff. Disse Bestemmelser ere nu ophævede ved forel. L. 19. Juni 1888.

¹⁰⁾ U. f. R. 1880 S. 791 og 1881 S. 133, jfr. H. R. T. 1880 S. 432 (§§ 226 og 227, jfr. § 39), 1882 S. 1125.

¹¹⁾ S. *Nellemann* Civilpr.'s alm. Del, 3. Udg. S. 297 o. ff., ord. civ. Procesm. S. 1002 o. ff., U. f. R. 1873 S. 464, jfr. H. R. T. 1872 S. 644 (Fdg. 1735 § 2), 1878 S. 221 (Part mulkteret efter L. 1. 12 og Fdg. 1735 § 2 for de af ham i Retten fremlagte, af ustævnt Trediemand afgivne skriftlige Erklæringer), 1879 S. 274, 1886 S. 56, jfr. H. R. T. 1885 S. 399 (Mulkt efter Fdg. 23. Decbr. 1735 § 2), 1889 S. 798, 1890 S. 527, jfr. H. R. T. 1890 S. 24 (proc. Bøde for usømmelig Skrivemaade udelukker ikke Straf efter § 101 [isl. Stl. § 102]), 1891 S. 1001, jfr. H. R. T. 1891 S. 231 (H. R. Instr. § 29, jfr. Fdg. 1735 § 2), 1894 S. 101 (Fdg. 23. Decbr. 1735 § 2), 1227, jfr. H. R. T. 1894 S. 465.

VII. Ifølge L. 25. Febr. 1871 § 2 har Stl.'s § 96 fastsat Straf af Strafarbejde til 6 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, for den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder et Medlem af de lovgivende Forsamlinger under Udførelsen af det ham som saadant paa-hvilende Hverv eller paa Grund af den Maade, hvorpaa han har udført det, s. om Paatalen L. 1871 § 3 (ny Affattelse af Stl.'s § 97).¹²⁾

VIII. For *Overfald med Vold eller Trusel om Vold* af Embedsmænd eller nogen anden af de i §§ 98—100 omhandlede Personer under Udførelsen af deres Embedsgjerning eller i Anledning af samme finde de i de nævnte Paragrafer, jfr. § 102, ogsaa for Tvang ved Vold eller Trusel om Vold til Foretagelse af Embedshandling m. m. fastsatte Straffe Anvendelse, jfr. ovfr. S. 46 o. ff.¹³⁾

For *Overfald af de nævnte Personer med Haan, Skjældsord eller anden fornærmelig Tiltale under Udførelsen af deres Embede eller Bestilling eller i Anledning af samme* bestemmer § 101 Straf af Fængsel eller Bøder, jfr. ogsaa herved § 102. Overfaldet

¹²⁾ S. U. f. R. 1871 S. 147, jfr. H. R. T. 1870 S. 585.

¹³⁾ H. R. T. 1868 S. 144, 1870 S. 119, 400, 604, 766, 1871 S. 220, 1872 S. 82, 462, 468, 1873 S. 294, 437, 1877 S. 506, 1878 S. 285, 669, 820, 1879 S. 571, 719, 1880 S. 415, U. f. R. 1871 S. 832, jfr. H. R. T. 1871 S. 307, 1873 S. 851, jfr. H. R. T. 1873 S. 177, 1876 S. 467, jfr. H. R. T. 1875 S. 636, 1882 S. 713, jfr. H. R. T. 1882 S. 211, 1883 S. 620, jfr. H. R. T. 1882 S. 898, 1884 S. 666, jfr. H. R. T. 1884 S. 21, 1885 S. 279, 1144, jfr. H. R. T. 1885 S. 380, 1889 S. 322, jfr. H. R. T. 1888 S. 777, 1893 S. 551, 738, jfr. H. R. T. 1893 S. 126 (§ 100, jfr. § 102 og § 39), 958.

kan være baade mundtligt og skriftligt i Henvendelser til Embedsmanden.¹⁴⁾

At ved alle de her omhandlede Forbrydelser Forsæt kræves og følgerig ogsaa Kundskab om den Egenskab hos Personen, der betinger Forbrydelsen, er uomtvisteligt.¹⁵⁾

En fælles Forudsætning for alle de anførte Tilfælde, hvor fysiske Personer ere Gjenstand for Angrebet, er det dernæst, at de paa den Tid, Handlingen begaaes, ere i den paagjældende Stilling.¹⁶⁾

Om Anvendelsen af Straffebudene i §§ 215—217 samt af § 220 paa Fornærmelser mod offentlig-retlige juridiske Personer (kollektive Enheder) se, hvad der er udviklet i 1. Del S. 212 o. ff. samt S. 431.

¹⁴⁾ U. f. R. 1873 S. 1045, jfr. H. R. T. 1873 S. 296, H. R. T. 1867 S. 3, 1870 S. 134, U. f. R. 1873 S. 459, jfr. H. R. T. 1872 S. 632, 1874 S. 1065, jfr. H. R. T. 1874 S. 266, H. R. T. 1874 S. 397, U. f. R. 1877 S. 134, jfr. H. R. T. 1876 S. 334, 1878 S. 104, jfr. H. R. T. 1877 S. 510, H. R. T. 1878 S. 686, U. f. R. 1880 S. 882, jfr. H. R. T. 1880 S. 142, 1883 S. 203, jfr. H. R. T. 1882 S. 663, H. R. T. 1882 S. 34, jfr. hermed U. f. R. 1872 S. 578, jfr. H. R. T. 1872 S. 107 og 562, H. R. T. 1872 S. 629. S. endvidere U. f. R. 1886 S. 1173, 1204, 1888 S. 1036, jfr. H. R. T. 1888 S. 256 (Fri-findelse), 1890 S. 527, jfr. H. R. T. 1890 S. 24, 1892 S. 1019.

Med Hensyn til § 102 mærkes H. R. T. 1866 S. 567, 1872 S. 13, U. f. R. 1877 S. 179, jfr. H. R. T. 1876 S. 400.

¹⁵⁾ Jfr. herved H. R. T. 1860 S. 177, 217, 1870 S. 400.

¹⁶⁾ Jfr. U. f. R. 1872 S. 372, jfr. H. R. T. 1871 S. 700, 1874 S. 1070, jfr. H. R. T. 1874 S. 276.

§ 101.

I. A. 3. Forbrydelser mod statsborgerlige Rettigheder.

Den statsretlige Ordning er Grundlag ikke blot for Rettigheder for dem, der udøve Statens Magt, men ogsaa for Statsborgerne. Statsretlig begrundet er saaledes den statsborgerlige Fred, som krænkes ved Selvtægt, Misbrug af Procesinstitutionerne m. m., dernæst ogsaa visse af Staten særligt styrkede Ydelseskrav, fremdeles, hvor Statsborgerne ere udrustede med Rettigheder, beroende paa Medvirkning ved Statsmagtens Udøvelse, dels den enkelte Statsborgers Frihed i Udøvelsen af saadanne politiske Rettigheder, dels alle Statsborgeres Krav paa, at hin Medvirkning fra de Enkeltes Side faaer Udtryk og faaer Indflydelse i Overensstemmelse med den statsretlige Ordnings Forudsætninger. Om strafbare Krænkelser af saadanne statsborgerlige Rettigheder handle dels i Straffeloven §§ 113—116 og § 225, dels forskjellige særlige Straffebud. Om de under dette Synspunkt faldende Forbrydelser mærkes nærmere Følgende:

1. Angreb paa den enkelte Statsborgers Frihed i Udøvelsen af politiske Rettigheder ere ifølge § 113, 1. St., og § 115, 1. St., strafbare, forsaavidt de ere rettede mod Valgfriheden — den politiske eller kommunale — og effektueres ved „Vold eller Trusel om Vold“. Ifølge § 113, 1. St., er der Straf af Forbedringshusarbejde eller Fængsel for den, som ved Vold eller Trusel om Vold antaster Valgfriheden, enten ved at forhindre Nogen i at udøve sin Valgret til nogen af de lovgivende Forsamlinger,

eller ved at tvinge ham til at stemme paa en vis Maade, og ifølge § 115, 1. St., anvendes Straf af Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder, naar den samme Handling anvendes ved Kommunalvalg, jfr. med Hensyn til de Bestemmelser, der ere fælles for disse Regler og § 210, hvad der er bemærket i 1. Del § 30. For lignende Frihedskrænkelser med Hensyn til andre politiske Rettigheder kommer kun § 210 til Anvendelse. For Frihedskrænkelser ved andre Midler end Vold eller Trusel om Vold er ingen Straf fastsat¹⁾ og heller ikke for Vold eller Trusel om Vold, der ikke udøves til Antastelse af Valgfriheden, men i Anledning af Maaden, hvorpaa denne eller andre politiske Rettigheder ere benyttede.

2. Allerede ved den under Nr. 1 omhandlede Forbrydelse kan det siges, at alle Statsborgeres Ret med Hensyn til de offentlige Valg krænkes, om end Krænkelsen af den enkelte Statsborger, der tvinges, træder i Forgrunden. Ved de Forbrydelser, der ere Gjenstand for § 113, 2. St., § 114 og § 115, 1 (delvis) og 2. St., er det hin Ret for alle Statsborgere, som er Forbrydelsens Gjenstand.

De nævnte Bud ramme to Former af saadanne Krænkelser, nemlig dels Forvanskning ved Foretagelsen af de forfatningsmæssige eller kommunale Valg (§ 113, 2. St., og § 115, 1 St.), dels Kjøb og Salg af Stemme ved disse Valg (§ 113, 2. St., § 114, § 115, 2. St.).

Saaledes som Udtrykkene lyde med Hensyn til den første Forbrydelse, kan det ikke kræves, at

¹⁾ S. D. i U. f. R. **1893** S. 1282 og **1894** S. 393, jfr. H. R. T. 1894 S. 49 (hverken § 113 eller dennes Analogi anvendelig i et Tilfælde, hvor Skovbetjente til Skovarbejdere, deres undergivne, havde ytret, at de risikerede at faa Afsked, hvis de stemte paa en bestemt Kandidat).

Valgresultatet forvanskes. Men det er nok, at der med Hensyn til en enkelt Stemme begaaes Forvanskning, selv om dette er blevet uden Indflydelse paa Resultatet. Bestemmelsen rammer ikke blot den, der har et offentligt Hverv ved Valghandlingen, men Enhver, der forvansker. At Forsæt kræves, er udtrykkelig sagt. Straffen er den samme, som for den under Nr. 1 omhandlede Forbrydelse.²⁾

At Stemme ved Valg til de lovgivende Forsamlinger eller ved kommunale Valg afgives af andre Motiver end saadanne, som Institutionerne forudsætte, er ikke nok til at gjøre en saadan Handling retstridig. Retstridigt og strafbart er det derimod, naar en Valgstemme „sælges“, og en Forbrydelse foreligger da ogsaa for den anden Part i Retshandelen, den, der „kjøber“ Stemmen. Et saadant Kjøb og Salg er aktiv og passiv Valgbestikkelse, jfr. ndfr. om Bestikkelse af Embedsmænd. Det vilde være urimeligt ved Anvendelsen af disse Bestemmelser at holde sig strengt til det

²⁾ S. Domme i U. f. R. 1886 S. 480 (Straf efter § 115, 1. St., jfr. § 113, 2. St., for ved Valg til en Købstads Ligningskommission at afgive Stemme til to Protokoller. Da Vedkommende ikke efter Valghandlingen havde gjort Valgbestyrelsen bekendt hermed, intet Hensyn taget til, at Vedkommende paastod kun at have villet vise det Uheldige i Fremgangsmaaden med to Protokoller), 1059 (Straf efter § 113, 2, jfr. § 46, for ved Valg af Valgmænd til Landstinget at forsøge at afgive Stemme under Broders Navn), 1067 (§ 113, 2, for ved Valg af Valgmænd til Landstinget under Opgivelse af at være en Anden at stemme i dennes Navn; paa Medtiltalte § 113, 2, jfr. § 52), 1887 S. 1222 (§ 113, 2, for, efter ved urigtig Opgivelse (uden Benyttelseshensigt) at være optagen paa Listen over de Valgberettigede som to Aar ældre, at benytte dette til Afgivelse af Stemme ved Folketingsvalg).

civilretlige Begreb om Kjøb og Salg. Bestemmelserne maa omfatte ethvert Tilfælde, hvor der gives og modtages et Vederlag for Stemmen, som er i Strid med Institutionens Øjemed, selv om Vederlaget ikke er en pekuniær Fordel. Indbefattede ere derimod selvfølgelig ikke Fordele, som Valgkandidaten er retlig beføjet til at skaffe sine Vælgere. Om Vederlaget ydes eller blot loves, er ligegyldigt, jfr. §§ 117—121. Men da „*Stemmen*“ skal være kjøbt, henholdsvis solgt, er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet ved et Løfte om at stemme, men først ved Stemmens Afgivelse. — For Kjøb af Stemme er Straffen den samme, som for den under Nr. 1 omhandlede Forbrydelse (§ 113, 2. St., § 115, 1. St.). For Salg af Stemme er Straffen Bøder og Forbrydelse af den paagjældende Valgret, første Gang for 5 Aar, anden Gang for bestandig (§ 114, § 115, 2. St.). Jfr. herved Straffebudet i Rigsdagsvalglov 12. Juli 1867 § 92.³⁾

3. Som Samlivets Gode er et Retsgode, saaledes er ogsaa Særlivets Gode et Retsgode for Personen.⁴⁾ Om de Handlinger, der ere strafbare, fordi de gribe forstyrrende ind i Personens Liv for sig selv, er talt i denne Fremstillings første Afsnit. Men Statsordningen udvider Omraadet af den retsbeskyttede Forsigleven. Som Statsborger nyder Personen en særlig, statsborgerlig Fred. Ved Siden heraf kan der tales om et statsborgerligt Krav, nemlig et ved Staten særlig styrket Krav, navnlig paa Undladelser, hvis Ikke-Opfyldelse som saadan kan paadrage Strafansvar. De Handlinger, der ere strafbare som Krænkelser af disse stats-

³⁾ S. D. i U. f. R. 1888 S. 1199 (Frifindelse).

⁴⁾ Jfr. Forel. over alm. Retslære I S. 412 o. ff.

borgerlige Rettigheder, skulle her fremstilles. Under dette Synspunkt falde følgende Forbrydelser:

a) Ulovlig Selvtægt, s. Stl.'s § 116, der hjemler Bødestraf — forsaavidt Gjerningen ikke efter den øvrige Lovgivning maatte medføre strengere Straf — for „den, som ulovlig tager sig selv til Rette“. At ikke Statsmagten, men den enkelte Statsborger betragtes som den strafbare Selvtægts Gjenstand, ses af Bestemmelsen om, at „saadan Selvtægt er ikke Gjenstand for offentlig Paatale“. Ved denne Forbrydelse bemærkes nærmere Følgende:

Selvtægt overhovedet falder ind under Begrebet om privat Retshaandhævelse. Den kan have alle en Retshaandhævelses Formaal, om det end er sædvanligt, at dens Formaal fører den ind under Begrebet om oprettende Haandhævelse. Som privat Haandhævelse adskiller den sig fra den ved den offentlige Magt udøvede Retshaandhævelse. Men ikke enhver privat Retshaandhævelse er Selvtægt. Ogsaa Nødværge falder ind under dette Begreb. Nærmere bestemt, er Selvtægt den private Retshaandhævelse, hvorved der gjøres Indgrib i en bestaaende Tilstand, der i det Mindste foreløbig nyder Retsbeskyttelse som saadan.⁵⁾ Medens Nødværge, som Forsvar for en saadan bestaaende Tilstand, er den Angrebnes Ret, er Selvtægt, som Angreb paa en slig Tilstand, ordentligvis i Strid med Statsordningen og derfor ulovlig, hvor der ikke er givet den en særlig Hjemmel.⁶⁾ Selvtægtsforbrydelsen er altsaa det af en Privat i Anledning af et paastaaet Retsbrud foretagne, ikke særlig

⁵⁾ Jfr. Forel. over alm. Retslære II S. 376.

⁶⁾ Jfr. om saadanne Tilfælde *Scheel* Priv. R.'s alm. Del II S. 267 o. ff.

hjemlede Indgreb i en i det Mindste foreløbig retsbeskyttet, bestaaende Tilstand.

Gjenstanden for den ulovlige Selvtægt er altsaa en bestaaende, i det Mindste foreløbig retsbeskyttet Tilstand. Den nærmere Undersøgelse af, hvilke Tilstande der have de angivne Egenskaber, hører andetsteds hen.⁷⁾ Givet er det, at der ikke kan være Tale om Selvtægtsforbrydelse, hvor en Tilstand, der kunde karakteriseres paa den angivne Maade, ganske mangler. Derfor kan f. Ex. en Undladelse af at opfylde en Forpligtelse eller Retentionen af en Ting, man har i Besiddelse, selv

⁷⁾ Jfr. saaledes Tingsrettens Undersøgelser om Besiddelse og om Servituter, s. *Aagesen* Indl. til Formueretten S. 451 o. ff., jfr. StR.'s alm. Del i nord. Retsencyklopædi, U. f. R. 1871 S. 335, jfr. H. R. T. 1870 S. 771, 1874 S. 540, jfr. H. R. T. 1873 S. 605, 667, jfr. H. R. T. 1874 S. 16, 1876 S. 441, jfr. H. R. T. 1875 S. 604, 1882 S. 63, jfr. 1880 S. 315, jfr. H. R. T. 1881 S. 403, 1884 S. 249, 553 (Straf efter Fdg. 13. Decbr. 1793 §§ 81 og 82), 662, jfr. H. R. T. 1884 S. 15. 1885 S. 274, 1888 S. 580 (Frifindelse), 867 (Frifindelse), 1889 S. 119, jfr. H. R. T. 1888 S. 563 (Selvtægt mod Lejer), 1046 (Straf efter § 236, jfr. § 210, men derimod med Rette Bemærkninger af Redaktion), 1890 S. 47, jfr. H. R. T. 1889 S. 579 (Frifindelse for Aktors Tiltale under Aktion for Røveri), 129 (Frifindelse, med god objektiv Grund; men den paaberaabte subjektive Grund er ikke holdbar — at Vedkommende havde Grund til at anse Befalingen for lovlig — og ligesaa lidt Henvisning til, at han ikke tog sig selv til Rette. Selvtægt for en Anden maa utvivlsomt stilles lige med egen Selvtægt), 722 (Selvtægt mod Lejer), 1892 S. 900 (Selvtægt mod Vejbruger), 986 og 1894 S. 74, jfr. H. R. T. 1893 S. 667 (Ejers Selvtægt lige overfor hans hos Besidderen beroende, ved Exekution mod denne udlagte Gods; Straf efter § 116, uanset Besidderens Samtykke til Borttagelsen), 1892 S. 935 og 1894 S. 696, jfr. H. R. T. 1894 S. 179 (Forbud mod retstridige Handlinger [Selvtægt] stadfæstet).

om det sker i Retshaandhævelses Øjemed, ikke straffes efter § 116.⁸⁾ Navnet Selvtægt („*tage sig selv til Rette*“) viser ogsaa hen til, at en saadan Forholdelse ikke falder ind under Begrebet.

Indgrebet i den bestaaende Tilstand maa ske i Retshaandhævelses Øjemed, eller som ovfr. udtrykt, „i Anledning af et paastaaet Retsbrud“. Selvtægten foreligger rent, naar der paa den ene Side til Grund for den ligger en virkelig Ret og et virkeligt Retsbrud, og paa den anden Side Indgrebet hverken i Midler eller Maal gaaer ud over, hvad der kunde opnaaes ved den offentlige Magts Hjælp. Der er da kun en formel Retskrænkelse, uden nogen materiel Retskrænkelse. Er der tillige en saadan, vil den, som i § 116 forudsat, ofte kunne føre Handlingen ind under andre, strengere Straffebud.⁹⁾ Men forsaavidt dette ikke er Tilfældet, er det klart, at § 116 ikke kan blive uanvendelig, fordi der intet materielt Retsgrundlag var for Selvtægten eller, fordi den i Midler eller Maal overskrider Grænsen. Derfor kan Begrebet kun kræve et paastaaet Retsbrud og ikke begrænses ved nogen nærmere Bestemmelse af Indgrebets Kvalitet eller Kvantitet. Naar der derimod end ikke ligger Paastanden om et Retsbrud til Grund for Indgrebet og altsaa overhovedet ikke et Retshaandhævelsesøjemed, er Selvtægtsbegrebet hverken efter sin Tanke eller Lovgivningens

⁸⁾ S. D. i U. f. R. 1887 S. 1159 (kun civilt Ansvar for en efter Markfredslov 25. Marts 1872 uberettiget Retention). Jfr. fremdeles U. f. R. 1890 S. 129, 1891 S. 366, jfr. H. R. T. 1890 S. 619 (§ 203, jfr. § 40 i. f.; Exces i Nødværge bør ikke, som Ugeskriftets Rubrum i Reg. forudsætter, betegnes som Selvtægt), s. ogsaa U. f. R. 1888 S. 93, jfr. H. R. T. 1887 S. 548.

⁹⁾ Se herved f. Ex. hvad der er udviklet ovfr. om § 245 og §§ 256 og 257, jfr. ogsaa med Hensyn til § 296 D. i U. f. R. 1890 S. 314, jfr. H. R. T. 1889 S. 731.

Forudsætninger („*tage sig selv til Rette*“) anvendeligt. At § 116 ikke kan anvendes paa et Indgreb i en bestaaende Tilstand, der ikke har sin Grund i et paastaaet Retsbrud, vilde intet besynderligt frembyde, dersom et saadant Indgreb altid vilde være strafbart efter andre Bestemmelser. Dette er dog, som paaviist ovenfor i § 87, ikke Tilfældet. Det synes da ganske vist noget anomalt, at den, der udøver en aldeles vilkaarlig Egenmagt, ikke skal kunne straffes, medens den, der foretager ganske den samme Handling, og som dog derfor har den Undskyldning, at han derved vilde modvirke et paastaaet Retsbrud, skal straffes for Selvtægt. Det kunde ogsaa synes, at der ved denne Betingelse for Straf efter § 116 vilde paalægges Sagsøgeren under den private Straffesag en Bevisbyrde, som let kunde gøre Søgsmålet illusorisk. Men mod, hvad Begrebet og Lovgivningens Forudsætninger føre til, kunne disse Betragtninger ikke veje op. Lovgivningens Standpunkt er ikke, at Selvtægtsøjemedet er undskyldende, men at det giver Handlingen en formel Retstridighed, som er Ansvarets Grundlag, og hvad Bevisspørgsmaalet angaaer, vil Retshaandhævelsesøjemedet i de praktiske Tilfælde i Regelen fremgaa af Situationen saaledes, at et særligt Bevis i saa Henseende bliver overflødigt, jfr. de ovfr. i Note 7 anførte Domme.¹⁰⁾

¹⁰⁾ Efter det Anførte har Selvtægt ikke foreligget i flere Tilfælde, hvor Dommene ogsaa have frifundet, om de end have udtrykt Frifindelsesgrunden noget anderledes s. Domme i U. f. R. 1885 S. 904 (Frifindelse formedelst fuldkommen god Tro), 1887 S. 600, jfr. H. R. T. 1886 S. 762 (Frifindelse, bl. a. da Vedkommende havde Grund til at antage, at der fra Paagjældendes [det Offentliges] Side intet havde at erindre mod det Foretagne), 1888 S. 580 (god Tro; Samtykke), 1210 (Frifindelse i et Til-

Forsæt kræves til den straffbare Selvtægt. Men en *bona fides* med Hensyn til det paastaaede Retsbrud eller med Hensyn til Overskridelser i Selvtægten's Udførelse udelukker ikke hint Forsæt, da Selvtægten, som bemærket, ikke objektivt betinges af et virkeligt Retsbrud eller af nogen Exces i Udførelsen. Kun faktiske Vildfarelser med Hensyn til Karakteren af den Tilstand, i hvilken der er gjort Indgreb, udelukke Forsættet.¹¹⁾

b) Den næste Gruppe af straffbare Handlinger, der falde ind under det angivne Synspunkt, omfatter Civilprocessens saakaldte processuelle Forseelser, nemlig saadanne Misbrug af det civile Procesinstitut, der ere til Krænkelse for en Part eller hans Repræsentant. Da L.'s 1—12 med dertil sig sluttende Bestemmelser, ved Siden af deres nærmeste Anvendelse, ogsaa efter Paastand anvendes paa Fornærmelser, som ikke umiddelbart krænke Retten, men Parterne eller deres Repræsentanter, bør de ogsaa nævnes her.¹²⁾ Men særlig er her at mærke Straffebestem-

fælde, hvor Arbejde udførtes efter Sogneraads Kjendelse ifølge L. 14. April 1865, der vel var paaanket, men uden at Vedkommende havde bestemt Kundskab derom, og derfor i god Tro), 1889 S. 219 (Frifindelse. da der var handlet i Uvidenhed om de for Forholdet gjældende Retsregler).

¹¹⁾ H. R. T. 1859 S. 718, 1874 S. 582. U. f. R. 1875 S. 92, jfr. H. R. T. 1874 S. 450, 1876 S. 441, jfr. H. R. T. 1875 S. 604.

¹²⁾ S. *Nellemann* ord. civ. Procesmaade, 4. Udg. S. 1002 o. ff. S. U. f. R. 1873 S. 714, 1875 S. 22 (ikke Straf, men Mortifikation, da det alene var Hensigten at begrunde de paaklagede, ensartede Sigtelser). 1876 S. 276 (processuelt Spørgsmaal med Hensyn til Straffen), 1878 S. 150, 1231 (proc. Spørgsmaal), 1881 S. 111, jfr. H. R. T. 1880 S. 375 (ikke Bøde idømt efter L.'s 1—12), 1882 S. 1171 (Bøde efter Fdg. 23. Decbr. 1735 § 3), 1883 S. 596, jfr. H. R. T. 1882 S. 870 (ikke idømt Straf for „Uskikkelighed

melsen for unødigt Trætte, s. Fdg. 11. Aug. 1819, jfr. Fdg. 23. Decbr. 1735, Fdg. 23. Jan. 1807, Fdg. 3. Juni 1796 § 10, Cirk. 20. Juli 1824, 4. Novbr. 1826, Pl. 17. Novbr. 1827, Kgl. Resol. 28. Juli 1819.¹³⁾

for Retten“; derfor ikke Mortifikation under Sagen for H. R.), 1274, **1884** S. 873, **1885** S. 59, jfr. H. R. T. 1884 S. 375 (Frifindelse paa Grund af Utilregnelighed), **1886** S. 118, jfr. H. R. T. 1885 S. 545 (Bøde efter L.'s 1—12 paalagt Sagfører, der havde fremlagt Indlægget, skjønt Parten selv havde underskrevet det), **1889** S. 377, jfr. H. R. T. 1888 S. 739 (Bøde og Mortifikation for usømmelig Skrivemaade), 783 (Afvisning), 798 (L. 1—12 og Fdg. 23. Decbr. 1735 § anvendt paa Sagfører, der havde fremlagt et af Parten selv underskrevet Indlæg), **1891** S. 910 (Bøde for usømmelig Procedure, idømt Sagfører, ophævet ifølge Ankestævning af Parten), 1001, jfr. H. R. T. 1891 S. 231, **1893** S. 290.

- ¹³⁾ S. *Nellemann* a. V. S. 1004 o. ff. U. f. R. **1868** S. 111, 445 (ikke Straf), **1869** S. 399 (ikke Straf), **1872** S. 418 (ikke Straf), 1060, **1873** S. 110 (Straf for kjendelige Udflugter), **1874** S. 488 (Straf for vitterlig urigtige Benægtelser), 768 (Straf ikke paalagt Boet efter den afdøde Indstævnte), **1875** S. 116, 973, **1877** S. 1011, **1878** S. 529 (Straf for anlagt Sag uden rimelig Grund). **1882** S. 1008 (Straf efter Fdg. 11. Aug. 1819 for fuldstændig Udeblivelse fra Forligsprøven), **1885** S. 146, jfr. H. R. T. 1884 S. 572 (Mulkt for unødigt Trætte for at have brugt kjendelige Udflugter for at skille Citanten ved hans Ret), 163, jfr. H. R. T. 1884 S. 600 (Mulkt for unødigt Trætte i Henhold til Fdg. 11. Aug. 1819, jfr. Fdg. 23. Jan. 1807), **1886** S. 59, jfr. H. R. T. 1885 S. 402 (Mulkt idømt af H. R. for unødigt Trætte „efter Sagens Beskaffenhed“), 90, jfr. H. R. T. 1885 S. 495 (Bortfald af Mulkt for unødigt Trætte paa Grund af Vedkommendes Sindsforvirring), **1887** S. 206, jfr. H. R. T. 1886 S. 569 (O. R.: 20 Kr. Mulkt for unødigt Trætte paa Grund af Udeblivelse fra Forligsprøve; H. R. endvidere Mulkt paa 80 Kr. for unødigt Trætte „efter Sagens Beskaffenhed“), **1888** S. 514 (Mulkt for unødigt Trætte for Udeblivelse fra Forligsprøve; ved den lovlig forkyndte Klages Forkyndelse var meddelt, at Indklagede var bortrejst), **1890**

Udeblivelsesydelsen efter Pl. 12. Oktbr. 1787 og Ydelsen efter Fdg. 23. Decbr. 1735 § 11 ere ikke at anse som Straf.¹⁴⁾ I denne Forbindelse mærkes ogsaa L. 3. Jan. 1851 § 11.¹⁵⁾

Frømdes bliver her med Hensyn til strafbare Undladelser af at efterkomme særlig af Staten styrkede private (statsborgerlige) Krav at nævne Fdg. 6. April 1842 §§ 8—11 med Hensyn til Overtrædelse af Forbudsdomme og Føgedforbud,¹⁶⁾ jfr.

S. 350, jfr. H. R. T. 1889 S. 807 (H. R.: Mulkt efter Fdg. 11. Aug. 1819, da Intetsomhelst var fremkommet til Bestyrkelse af Citantens Anbringende), 419 (løgagtig Benægtelse), 642 (Mulkt efter Fdg. 11. Aug. 1819, idet Vedkommende maatte antages at have været sig Uretmæssigheden af sit rejste Krav bevidst), 947 (Fritagelse for Mulkt, for for sent Møde til Forligsprøve, paa Grund af undskyldelig Misforstaaelse), 1097 (Mulkt for unødigt Trætte for vitterlig urigtig Benægtelse), 1892 S. 276 (unødigt Trætte; Uretmæssigheden bevidst), 1061 (Mulkten alene paalagt den indstævnte Mindreaarige, ikke Kurator, skjønt begge udebleve fra Forligsmægling), 1217, jfr. H. R. T. 1892 S. 419, 1893 S. 95, jfr. H. R. T. 1892 S. 652 (Mulkt efter Fdg. 1819 paa Grund af Forsømmelse af Pl. 2. Juni 1819 § 1 og derved bevirket utilbørlig Forhaling), 1894 S. 420 (Vedkommende, for utilbørlig forhindret Forligsprøve, Mulkt for unødigt Trætte), 690, jfr. H. R. T. 1894 S. 172 (Mulkt for kjendelige Udflugter for at forhale Sagen), 705, jfr. H. R. T. 1894 S. 204 (Mulkt „efter samtlige foreliggende Omstændigheder“, 740, jfr. H. R. T. 1894 S. 274 („efter Sagens Beskaffenhed“).

¹⁴⁾ S. *Deuntzer* om Appel i civile Sager S. 184 og S. 185—86, jfr. ogsaa med Hensyn til Instr. 7. Decbr. 1771 § 27 og dens Analogi *Ussing* a. V. S. 246, *Nellemann* ord. civ. Pr. 4. Udg. S. 951.

¹⁵⁾ S. D. i U. f. R. 1875 S. 700, 1888 S. 1170, 1172, 1891 S. 148, 153, 178.

¹⁶⁾ S. *Nellemann* ord. civ. Pr. 4. Udg. S. 870—71, Koll. Tid. 1840, Anhang S. LXXXII, U. f. R. 1885 S. 1067 (Bøde i Medfør af Fdg. 6. April 1842 § 9, jfr. § 8; det kræves ikke, at Forbudet er nedlagt i Henhold til Dom), 1886

ogsaa de i 1. Del S. 461 og 489 ommeldte Afsoninger, samt Konkursl. § 167, hvis Fængsling dog ikke kan betragtes som Straf, jfr. 2. Del S. 282 Note 17.¹⁷⁾

c) En Krænkelse af statsborgerlig Fred, og det en meget mere graverende, fordi Paaførelsen af en kriminel Undersøgelse har langt føleligere Virkninger, ligger endelig i den falske Angivelse for Forbrydelse, s. Stl.'s § 225, der for *den, som imod bedre Vidende for Øvrigheden angiver Nogen for en Forbrydelse, hvori han ikke er skyldig*, fastsætter Straf af Fængsel eller efter Omstændighederne, navnlig naar der i Loven er foreskrevet Livsstraf eller Strafarbejde for den Forbrydelse, hvorom der er sket Angivelse, Strafarbejde til 6 Aar.

Objektivt kræves til Forbrydelsen (1) Angivelse for Øvrigheden af en Person som skyldig i en Forbrydelse. Til en Angivelse kræves Angiverens Initiativ. Om falsk Udsagn som Vidne handler derimod Stl.'s Kap. 14, jfr. ovfr.¹⁸⁾ Ved Øvrighed

S. 906, jfr. H. R. T. 1886 S. 121 (Fdg. 6. April 1842 § 9, jfr. § 8; Forbudet lovligt forfulgt, men endnu ikke stadfæstet), 908, jfr. H. R. T. 1886 S. 123, 1890 S. 1121 (Straf efter Fdg. 6. April 1842 § 9, jfr. § 8). Jfr. D. i U. f. R. 1892 S. 126, jfr. H. R. T. 1891 S. 728 (om Forbud i Forhold til L. 3. Jan. 1851 § 3). Se fremdeles den i sin Almindelighed næppe rigtige Afgjørelse i D. i U. f. R. 1879 S. 1206, s. *Nellemann* l. c. S. 871 Note, Tidsskrift for Retsvidenskab 1895, I. H., S. 67 o. ff. (Meddelelser fra dansk Retspraxis af *N. Lassen*).

¹⁷⁾ S. D. i U. f. R. 1878 S. 1188, jfr. H. R. T. 1878 S. 337, 1894 S. 1247, jfr. H. R. T. 1894 S. 536. S. fremdeles L.'s 1—24—46 i Sl. og 1—24—41, hvis Straffebestemmelser ikke kunne antages nu at gjælde, *Ussing* a. V. S. 246 og *Nellemann* a. V. S. 876.

¹⁸⁾ S. H. R. T. 1875 S. 71, 1876 S. 485, U. f. R. 1877 S. 457, jfr. H. R. T. 1876 S. 531, 1878 S. 580 jfr. H. R. T. 1877

haves nærmest Justits- og Politiovrighed for Øje. Men Bestemmelsen er anvendelig ogsaa ved Angivelse for andre Myndigheder, naar disse have den Pligt at afgive Angivelsen til den kompetente Myndighed.¹⁹⁾ Personen behøver ikke udtrykkelig at være nævnt, ej heller Angivelsen at være udtalt som sikker, naar det dog er givet, hvem der menes, og Mistanken mod ham vækkes.²⁰⁾ En saadan Angivelse er egnet til at hidføre en kriminel Undersøgelse mod den Paagjældende, og det er heri, at Handlingens særegne Retstridighed ligger.²¹⁾ Dernæst kræves objektivt, (2) at den Angivne skal være uskyldig i Forbrydelsen. Det er klart, at denne Betingelse ikke er given, fordi han frifindes, eller Sagen sluttes med ham uden Aktion.

Subjektivt kræves, at der er handlet med Forsæt, jfr. Ordene „*mod bedre Vidende*“. Til Forsættet kræves, at Angiveren er vidende om den Angivnes

S. 797, 1880 S. 958, jfr. H. R. T. 1880 S. 256, 1883 S. 800, jfr. H. R. T. 1883 S. 130, 1886 S. 74, jfr. H. R. T. 1885 S. 431 (§ 225, ikke tillige § 146, hvor den falske Angivelse senere var fastholdt for Retten), 1887 S. 536, jfr. H. R. T. 1886 S. 694 (§ 225 for en Sigtelse for Anstiftelse til urigtig Vidneforklaring, fremsat af et Vidne; at Aktionen kun lød paa falsk Forklaring, hindrede ikke Dom efter § 225; for den urigtige Vidneforklaring § 146), 1888 S. 104, jfr. H. R. T. 1887 S. 587 (§ 225, ligesom ved D. 1886).

¹⁹⁾ H. R. T. 1876 S. 485.

²⁰⁾ S. U. f. R. 1877 S. 130, jfr. H. R. T. 1876 S. 324, H. R. T. 1880 S. 593, U. f. R. 1883 S. 800, jfr. H. R. T. 1883 S. 130, 1888 S. 594, jfr. H. R. T. 1888 S. 39, 1889 S. 152, jfr. H. R. T. 1888 S. 622.

²¹⁾ Jfr. om § 224, der alene har Krænkelsen af den offentlige Myndighed for Øje, ovfr. S. 60, s. U. f. R. 1872 S. 71, jfr. H. R. T. 1871 S. 573 (§ 225 uanvendelig, fordi Angivelsen beroede paa Aftale), 1894 S. 1197, jfr. H. R. T. 1894 S. 358.

Uskyld, og at han desuagtet vil paaføre ham den kriminelle Undersøgelse. Det kræves ikke, at han skal have Forsæt til at paadrage ham Straf.²²⁾ Er der dette yderligere Forsæt, kan der blive Spørgsmaal om strengere Straf for den Forbrydelse eller det Forsøg, der da vil foreligge.²³⁾

Fuldbyrdet er Forbrydelsen ved selve Angivelsen, uden at den behøver at have ført til nogen Undersøgelse.²⁴⁾

§ 102.

I. B. 1. Embedsforbrydelser.

Som bemærket i § 90, maa der mellem Forbrydelserne i statsretlige Forhold, vedrørende den danske Stat, skjælnes mellem den i den foregaaende Paragrafrække omhandlede Gruppe, hvor det er de almindelige, undersøgtlige Pligter, som krænkes ved Handlingen, og en anden Gruppe, hvor Forbrydelsens Gjenstand ere de Pligter, som begrundes ved et særligt, offentlig-retligt Retsforhold. Indenfor denne sidste Gruppe, der fremstilles i denne og følgende

²²⁾ Jfr. H. R. T. 1872 S. 135, 361, 1874 S. 431, 1894 S. 104.

²³⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk S. 271.

²⁴⁾ S. ved § 225 U. f. R. 1868 S. 600, jfr. H. R. T. 1868 S. 65, H. R. T. 1869 S. 665, 1876 S. 547, U. f. R. 1877 S. 130, jfr. H. R. T. 1876 S. 324, H. R. T. 1880 S. 543, U. f. R. 1885 S. 121, jfr. H. R. T. 1884 S. 529, 130, jfr. H. R. T. 1884 S. 538, 1051, 1886 S. 74, jfr. H. R. T. 1885 S. 431, 894, jfr. H. R. T. 1886 S. 106 (Straf i Henhold til Fdg. 19. Maj 1741 § 9 efter § 225), 1887 S. 536, jfr. H. R. T. 1886 S. 694, 1888 S. 104, jfr. H. R. T. 1887 S. 587, 594, jfr. H. R. T. 1888 S. 39, 1889 S. 152, jfr. H. R. T. 1888 S. 622, 1165, 1890 S. 562, jfr. H. R. T. 1890 S. 114, 1894 104, 1265 (om Forhold til privat Injuriesag).

Paragrafer, frembyder der sig atter en naturlig Forskjel, eftersom de særlige Pligter gaa ud paa Virksomhed som Organ for Statsfunktioner eller alene paa Lydighed mod Statens af et særligt Underordningsforhold flydende, skærpede Krav (særlige Disciplinærforhold). Blandt de første indtagne Forbrydelserne i Embedsforhold den vigtigste Plads, ligesom det er de eneste, der af hele Gruppen have faaet Plads i den almindelige, borgerlige Straffelov, s. Kap. 13. Blandt de sidste ere Forbrydelserne af menige Krigsmænd af størst Betydning. Men disse, som i det Hele den militære Strafferet, forbigaaes, som bemærket i § 1, i denne Fremstilling, der kun af denne Klasse har at omhandle Disciplinærforseelser i særlige, civile Underordningsforhold.

Uden paa langt nær at være eller tilsigte at være udtømmende, har Straffeloven i Kap. 13 givet en Række Straffebud om Forbrydelser i Embedsforhold. Herved mærkes dog, at dette Kapitel ogsaa giver nogle Straffebestemmelser for Andre end Embedsmænd, fordi den paagjældende Embedsforbrydelses Begreb forudsætter hines Deltagelse (*concursum necessarium*), s. §§ 119 og 121, samt at omvendt enkelte strafbare Handlinger af Embedsmænd findes medtagne i andre Kapitler, s. § 79 og § 80, § 167 og § 226. Ved Siden af Straffelovens Regler om Embedsforbrydelser — hvilke ved selve den Omstændighed, at Hjemmelen for deres Straf findes i Straffeloven, ere de „almindelige“ Embedsforbrydelser — findes der en Række Bestemmelser om „særlige“ Embedsforbrydelser, for hvis Vedkommende Fremstillingen dog for en stor Del kan henholde sig til Undersøgelsen i andre Dele af Retssystemet.

Skjønt der utvivlsomt maa gives Begrebet „Embede“ i denne Sammenhæng en meget vid Forstaaelse, jfr. ndfr., er det dog vist, at det ikke omfatter ethvert Kald til Virksomhed som Organ for Statsfunktioner. Den første Undersøgelse, som paakræves, maa da rettes paa at bestemme Grænserne for, hvad der er Embede i denne Forbindelse. I tre Retninger bliver der her Spørgsmaal om at drage Grænsen, nemlig a) med Hensyn til Funktionens Art, b) med Hensyn til Kaldets Oprindelse og c) med Hensyn til Kaldets Begyndelse og Varighed.

a) Naar der ovfr. er gaaet ud fra, at de Funktioner, hvis Udførelse blive at henregne til et Embede, skulle være Statsfunktioner, tages Udtrykket Stat i videste Forstand, d. v. s. omfattende ogsaa de i Statens Organisation indordnede, offentlig-retlige Samfund som Kommunerne, Folkekirken, egentlig offentlige Stiftelser, selv om de maatte være udrustede med en vis Selvstændighed.¹⁾ Mod-

¹⁾ Se med Hensyn til Kommuner U. f. R. 1871 S. 205 („Jordemoder“ [o: efter Forf. meddelt Oplysning Distrikts-jordemoder] straffet for Tilsidesættelse af Instr. 3. Maj 1836 §§ 5—7 efter Stl.'s §§ 142 og 143, jfr. § 144), 1876 S. 129 (Brandmester ved Frederiksbergs Brandvæsen straffet i Henhold til L. 2. Marts 1861 Kap. 4 § 43), 407 (Politibetjent straffet efter Stl.'s § 118, jfr. § 144, samt efter Anal. af § 118 og L. 11. Febr. 1863 § 14), 1877 S. 179, jfr. H. R. T. 1876 S. 400 (Politibetjent straffet efter Stl.'s § 144, 2, jfr. § 125, samt L. 4. Febr. 1871 § 12), 486 (Politibetjent straffet efter § 141, jfr. § 144), 1879 S. 701, jfr. H. R. T. 1879 S. 10 (Politibetjent straffet efter L. 4. Febr. 1871 § 12), jfr. herved U. f. R. 1879 S. 879, jfr. H. R. T. 1879 S. 146 (Kæmner i Handelspladsen Silkeborg ikke Kommunalbestyrelsens private Medhjælper, men kommunal Embedsmand; det foreliggende Spørgsmaal var ikke straffetligt), s. endvidere 1881 S. 193, jfr. H. R. T. 1880 S. 524 (Økonomiforvalter under Københavns Kommune straffet

sætningen, der falder udenfor det omspurgte Omraade, udgjøre Funktioner, der statsretlig maa betragtes

efter § 144, jfr. §§ 117 og 134, samt forskellige alm. Straffebud tildels smh. m. § 144, jfr. § 141), 1887 S. 533, jfr. H. R. T. 1886 S. 691 (Almueskolelærer straffet af H. R. efter Stl.'s § 142, af Landemodet tillige under Paaberaabelse af Anal. af L. 29. Juli 1814, B, § 3), 829, jfr. H. R. T. 1887 S. 32 (Almueskolelærer straffet efter § 142 af H. R.; af Landemodet efter §§ 85 og 142, jfr. § 46), 1891 S. 377, jfr. H. R. T. 1890 S. 649 (en af Amtsraad antagen Sekretær, Bogholder og Regnskabsfører straffet efter § 135, jfr. § 144), 1024, jfr. H. R. T. 1891 S. 279 (en kommunal beskikket saakaldet Sanitetsslagter straffet efter § 144, § 141), 1892 S. 1230, jfr. H. R. T. 1892 S. 444 (Politibetjent straffet efter § 144, 1, jfr. § 125 og § 203; Kr. R. tillige efter L. 11. Febr. 1863 § 16), 1894 S. 812 (Menig ved Frederiksberg Brandvæsen, ansat med maanedlig Løn. paa 1 Maanedes Opsigelse, straffet efter Stl.'s § 142, jfr. § 144; jfr. H. R. T. 1877 S. 506, U. f. R. 1882 S. 81, 1884 S. 666, 1891 S. 695). Se fremdeles med Hensyn til offentlig Stiftelse U. f. R. 1893 S. 1155, jfr. H. R. T. 1893 S. 482 (fhv. Inspektør ved Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen straffet af Kr. R. efter § 139, jfr. § 144; af H. R. efter § 139). S. med Hensyn til Folkekirkeens Embedsmænd U. f. R. 1877 S. 844, jfr. H. R. T. 1877 S. 126 (Præster, der havde handlet mod D. L. 2. §. 2 og Kirkeritual 25. Juli 1685, X. ansete efter Stl.'s § 141; jfr. StR.'s alm. Del I S. 103, Note), 1878 S. 905, jfr. H. R. T. 1878 S. 144 (Præst straffet af Landemodet efter § 141, frifunden af H. R. paa Grund af Utilregnelighed), 1881 S. 888, jfr. H. R. T. 1881 S. 300 (Skolelærer og Kirkesanger straffet efter An. 29. Juli 1814, B, 3 a), 1882 S. 672, jfr. H. R. T. 1882 S. 130 (isl. Præst straffet af Provsteret, Synodalret og H. R. efter D. L. 2. 11. 14, jfr. Rskr. 3. Juni 1746 og Instr. 1. Juli 1746 § 46), 1886 S. 77, jfr. H. R. T. 1885 S. 445 (Præster, deriblandt Valgmenighedspræster, straffede af Landemode efter Stl.'s § 142 eller dens Analogi, men frifundne af H. R., fordi Betingelserne for § 142 ikke fandtes at foreligge). Jfr. herved *Holck* Statsforvaltningsret S. 35, Mot. t. Stl.'s Udk. S. 169.

som private, og det, selv om de foretages for et alment og forsaavidt offentligt Øjemeds Skyld. Selvfølgelig kunne ogsaa private Funktioner udføres for Staten, f. Ex. ifølge Kontrakt som Entreprenør, Haandværker, Tyende o. s. v. Vedkommende er da, skjønt han udfører en Virksomhed for Staten, ikke Embedsmand eller Organ for Statsfunktioner. At i givne Tilfælde denne Grænse kan være tvivlsom og positivt noget vilkaarlig dragen, er ingen Indvending mod dens principielle Rigtighed.²⁾ Om-

²⁾ S. U. f. R. 1879 S. 902, jfr. H. R. T. 1879 S. 170 (Stationsforvalter ved privat Bane ikke Embedsmand), 1891 S. 1024, jfr. H. R. T. 1891 S. 279 (en af Kommunen beskikket saakaldet Sanitetsslagter, der lønnedes med aarlig Gage, straffedes efter § 144, jfr. § 141, samt efter flere almindelige Straffebud; en medtiltalt Assisterende, der lønnedes som Timearbejder, straffet efter § 144, jfr. § 141, smh. dels med § 54, dels med § 47, 2, St. Afgjørelsen viser ikke, at denne Assistent betragtedes som Embedsmand, men at en Ikke-Embedsmand kan ifalde Ansvar som meddelagtig i en Embedsforbrydelse, jfr. St.R.'s alm. Del I S. 149), s. ogsaa U. f. R. 1879 S. 706, jfr. H. R. T. 1879 S. 15 (en Sektererpræst frifunden, s. I S. 488, Note 38), s. derimod om Domme, der erkjende Stillingen som offentlig-retlig og derfor anvende Straffelove om Embedsforbrydelser, U. f. R. 1871 S. 1081 (Jernbaneassistent og Postexpedient), 1877 S. 583, jfr. H. R. T. 1876 S. 666 (Landpostbud), 1878 S. 584, jfr. H. R. T. 1877 S. 802 (Postbud), 1879 S. 879, jfr. H. R. T. 1879 S. 146 (Kæmner i Handelspladsen Silkeborg efter Omstændighederne ikke privat Medhjælper, men kommunal Embedsmand), 1886 S. 97, jfr. H. R. T. 1885 S. 514 (Landpostbud), 1888 S. 260 (Amtsfuldmægtig), 1891 S. 377, jfr. H. R. T. 1890 S. 649 (Amtsraadssekretær), 181 og 695, jfr. H. R. T. 1891 S. 164 (Oppasser ved en Sindsygeanstalt; nogen Tvivl), 1024, jfr. H. R. T. 1891 S. 269 (kommunal Sanitetsslagter), 1893 S. 1172, jfr. H. R. T. 1893 S. 511 (Pakmester ved Statsbanerne), 1230 (Brev-

vendt kan en Virksomhed være Udøvelse af en Statsfunktion, om den end, økonomisk set, er et privat Erhverv. Hovedexemplet herpaa frembyde de offentlig beskikkede Sagførere. Straffeloven forudsætter, at disse falde ind under Bestemmelserne om Forbrydelser i Embedsforhold. Dette ses deraf, at Stl.'s § 308 har ophævet L.'s 1—9—1 uden at sætte andre særegne Bestemmelser i Stedet, altsaa henholdende sig til Straffebudene i Kap. 13, jfr. ogsaa § 226, Pkt. 2 („*Er det en Sagfører eller anden Embedsmand*“). Heri har den forandrede Ordning af Sagførervirksomheden ved L. 26. Maj 1868 ingen Forandring gjort, s. L.'s § 14 i Sl.³⁾ Naar derimod et privat Erhverv ikke kan betragtes som Statsfunktion, kunne de paagjældende Personer ikke betragtes som Embedsmænd, selv om Udøvelsen kræver en offentlig Autorisation og forsaavidt har Lighed med Sagførervirksomheden, f. Ex. Læger, forsaavidt de ikke ere Embedslæger, Apotekere, Jordemødre, forsaavidt de ikke ere Distriktsjordemødre.⁴⁾

Indenfor Kredsen af Statsfunktioner ligger imidlertid et stort Omraade, som ved Funktionens Art er udelukket fra at falde ind under Begrebet „Embed“, selv om dette tages i videste Forstand, og hvor eventuelle Retskrænkelser derfor utvivlsomt falde udenfor Kredsen af Embedsforbrydelser

samler), 1894 S. 812 (Menig ved Brandvæsen), 1190, jfr. H. R. T. 1894 S. 326 (Landpostbud). Jfr. *Holck* Statsforvaltningsret S. 37—38.

³⁾ S. *Nellemann* Civilpr.'s alm. Del, 3. Udg., S. 360 o. ff., særlig S. 481—82, og Domme i U. f. R. 1885 S. 423, jfr. H. R. T. 1884 S. 636, 1888 S. 1049, jfr. H. R. T. 1888 S. 286, *Holck* Statsforvaltningsret S. 38, Mot. t. Stl.'s Udk. S. 167.

⁴⁾ Det Sidste var Tilfældet i den i U. f. R. 1871 S. 205 ommeldte Sag, s. Note 1.

eller udenfor den Kreds, hvor Straffebudene for saadanne direkte eller analogisk kunne bringes til Anvendelse. Den moderne Statsret kalder, i Medførelse af Statens Forfatning, dels som Følge af Kommunernes og andre underordnede politiske Samfunds Selvstyrelse, i stort Omfang Repræsentanter for de stemmeberettigede Statsborgere eller Klasser eller kommunale Vælgere o. s. v. til at medvirke til Dannelsen og Tilkjendegivelse af den øverste Stats- eller Samfundsvillie. Nu er der vel ingen Nødvendighed for, at saadanne Repræsentanter skulle være fri for Ansvar i dette Hvervs Udførelse, f. Ex. hvis de modtage Bestikkelse. Selve Vælgerne ere jo ikke ansvarsfrie, jfr. Stl.'s §§ 114 og 115, 2. St., jfr. ovfr. § 101, se ogsaa med Hensyn til Valgmænd til Landstinget L. 12. Juli 1867 § 75. Men et Embede er dette Kald til Repræsentation ved Dannelsen af den øverste Samfundsvillie ikke. Dertil hører, at Kaldet enten gaaer ud paa at være Organ for Udførelse af Samfundsvillie eller paa Medvirkning til Dannelsen af en Samfundsvillie, der ikke er den øverste i Samfundet, saaledes som ved dømmende Organer. Derfor kunne Straffebudene for Embedsforbrydelser ikke finde Anvendelse paa saadanne Repræsentanter, forsaavidt deres Virksomhed ikke gaaer ud over det Angivne (Dannelsen og Tilkjendegivelse af Samfundsvillien), medens Forholdet selvfølgelig stiller sig anderledes med Hensyn til Organerne for Udførelsen af denne Villie, hvad enten disse ere uafhængige af Repræsentanterne, eller beskikkes af dem, eller Udførelsen af Beslutningerne er lagt i Hænderne paa nogen af Repræsentanterne selv. Dersom der da ikke findes andre særlige Straffebud for de omtalte Repræsentanters Retsbrud af hin Art, følger heraf, at saadanne enten maa blive straffrie, som f. Ex. Bestikkelse, eller

kun ville ifalde Straf efter de almindelige Straffebud, der maatte kunne findes anvendelige, f. Ex. ved Dokumentfalsk. Forsaavidt dette anses for en Mangel, der i givne Tilfælde kan faa et grelt Udseende, f. Ex. hvis en Rigsdagsmand modtog Bestikkelse, maa Skylden lægges paa Straffelovgivningen, der ikke har faaet saa vide Rammer, som den moderne statsretlige Udvikling kræver. Men Mangelen kan ikke udfyldes ved en Analogi, for hvilken den fornødne Hjæmmel fattes.⁵⁾

Endnu skal her bemærkes, at de nævnte Repræsentanters Unddragelse fra Straffebudene om Embedsforbrydelser ikke afhænger af, at de ere „valgte“. ⁶⁾ Det gjælder ogsaa, selv om de maatte være udnævnte af Kongen (f. Ex. de kongevalgte Landstingsmænd, jfr. ogsaa Fdg. 26. Juli 1854 § 8; det daværende Rigsraad skulde strax bestaa af alene af Kongen udnævnte Medlemmer), eller hvis den statsretlige Ordning hjemlede Nogen Adgangen til en repræsentativ Forsamlings *lege* (Virilstemme, jfr. Provinsialstænderfdgr. for Slesvig og for Holsten 15. Maj 1834). ⁷⁾ Omvendt ere, som nedenfor omtales, Straffereglerne for Embedsmænd ogsaa anvendelige, uden Hensyn til Kaldets Oprindelse. Udskillelsen

⁵⁾ Se herved U. f. R. 1886 S. 1132 (Spørgsmaal om en fhv. Sogneraadsformand kunde straffes efter Stl.'s § 143, jfr. § 144, for ikke at have ført de Bøger, som i Landkommunallovens § 12 er paalagt Sogneraadsformanden at føre, besvaret benægtende. Den i Ugeskriftet efter Voteringen fremhævede Motivering af det rigtige Resultat har i flere Henseender Mangler), 1887 S. 851, jfr. H. R. T. 1887 S. 39 (en Sogneraadsformands Protokolforfalskning strafbar efter § 274, jfr. § 269, medens der ikke rejstes Spørgsmaal om Anvendelse af Stl.'s §§ 133 og 134).

⁶⁾ I den ovenmeldte Dom i U. f. R. 1886 S. 1132 synes Vægt urigtig lagt paa, at Sogneraadsformanden var valgt.

⁷⁾ S. *Larsen* S. Skr. I, 2, S. 157.

af de nævnte Repræsentanter beroer saaledes alene paa Funktionens Art, ikke paa Kaldets Oprindelse, og ligesaa lidt er den afhængig af Kaldets Varighed, om dette er tidsbegrænset eller gjælder for Livstid (de kongevalgte Landstingsmænd).

b) Naar Kaldet ligger indenfor den i forrige Litr. angivne Kreds, gjælder der ikke nogen særlig, yderligere Grænse med Hensyn til Kaldets Oprindelse. Det Sædvanlige er efter dansk Statsret, jfr. Pensionslov 5. Jan. 1851 § 1, at et Embede overdrages af den offentlige Magt (dens Indehaver eller Nogen, der forsaavidt handler paa den offentlige Magts Vegne, Udnævnelse⁸⁾), og at det af den Paagjældende frivillig overtages. Forsaavidt den Omstændighed, om Udnævnelsen sker af Kongen eller af underordnet Regeringsmyndighed eller af en Kommunes eller andet underordnet politisk Samfunds Styrelse eller f. Ex. af Rigsdagen, maatte være af Betydning ved Spørgsmaalet, om Kaldet skal henføres til „Embede“ i snævrere Forstand eller til „Bestilling“⁹⁾ (det er i Virkeligheden i det højeste et Indicium, ikke et Kriterium), har denne Sondring vel baade reel og formel Vigtighed for

⁸⁾ Jfr. *Holck a. V. S.* 35.

⁹⁾ *S. Holck a. V. S.* 35—36, jfr. *D. i U. f. R.* 1893 S. 1155, jfr. *H. R. T.* 1893 S. 482 (en fhv. Inspektør ved Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, udnævnt af Hospitalets Direktion med dertil ved kgl. Resolution meddelt Tilladelse og ved kgl. Resolution beskikket til Inspektør ved Fødselsstiftelsen, af Kr. og Pol. R. anset som Bestillingsmand og straffet efter § 139, jfr. § 144, men af H. R. som Embedsmand og derfor straffet efter § 139). Jfr. her den et Skattespørgsmaal (*L. 26. Marts 1870 § 7*) vedrørende *D. i U. f. R.* 1879 S. 569 (Inspektør ved Kjøbenhavns Politi, udnævnt af Justitsministeriet, lønnet af Kommunens Kasse, antagen at beklæde et „Embede i Statens Tjeneste“).

Strafferetten, s. Stl.'s § 144, 1. St. Men for Spørgsmaalet, om de paagjældende Personer overhovedet høre ind under Straffebudene om Forbrydelser i Embedsforhold, er Sondringen uden Interesse. Thi at det nævnte Spørgsmaal maa besvares bekræftende, fremgaaer af den anførte Bestemmelse i Stl.'s § 144. Hint sædvanlige Forhold efter dansk Statsret er imidlertid ikke Betingelse for, at et Kald til en Funktion, der har den under Ltr. a fremstillede Karakter, gjælder som Embede i den her omspurgte Henseende, hverken i den ene eller den anden af de nævnte Retninger. Saaledes maa utvivlsomt Vedkommende betragtes som Embedsmand, om end hans Kaldelse ikke beroer paa Udnævnelse af en Myndighed, men paa Valg af en større eller mindre Kreds af Borgere. Et saadant Forhold forekommer vel efter dansk Statsret kun undtagelsesvis, og navnlig ikke i den Udstrækning, som flere republikanske Forfatninger kjende (en Indstillingsret, som efter Almueskoleloven L. 8. Marts 1856, er ikke en Valgret. Den indstillede Kandidats Kaldelse sker ved en Udnævnelse). Men det er dog ikke uden Exempel. Saaledes vælges ifølge L. 19. Febr. 1861 om Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, jfr. L. 13. April 1894, Rettens handels- og søkyndige Medlemmer af nærmere i Loven angivne Valgforsamlinger. Vel skal Valget stadfæstes af Kongen. Men de udnævnes ikke af ham, og de betegnes ogsaa i Lovene som valgte Medlemmer af Retten, s. derimod L. 12. April 1892 om Søretter udenfor Kjøbenhavn. At de desuagtet som „Dommere“ ere undergivne Straffelovens Bud om Forbrydelser i Embedsforhold, er utvivlsomt. Ogsaa Valgmenighedspræster ifølge L. 15. Maj 1868 og L. 7. Juni 1873 ere valgte, om end kongelig stadfæstede Embedsmænd og falde ind under de

paagjældende Straffebestemmelser.¹⁰⁾ Se ogsaa den tildels paa et indirekte Valg beroende Kaldelse af Nævninger, saaledes som den var foreslaaet af den i 1868 nedsatte Proceskommission,¹¹⁾ s. Stl.'s §§ 120, 2. St., og 121.

Ikke heller kunde det være tvivlsomt, at patriomonielle Myndigheder, hvis Kald hvilede paa Besiddelsen af en vis fast Ejendom, eller at de af saadanne Myndigheder til Udøvelse af Statsfunktioner Kaldede, om Sligt endnu forekom efter dansk Statsret, maatte betragtes som Embedsmænd i det her omspurgte Forhold.¹²⁾ Endelig maatte det Samme gjælde, hvis en Kaldelse beroede paa Lodtrækning, saaledes som det delvis var Tilfældet med Nævninger efter det ovfr. nævnte Udkast til Lov, eller naar den beroer paa Omgang mellem en vis Kreds af Personer, saaledes ved Meddomsmænd paa Landet.¹³⁾

De sidst anførte Exempler, jfr. fremdeles Lovene om Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn og om Sørætter udenfor Kjøbenhavn, vise ogsaa, at det ikke er absolut Betingelse for Henførelse under de paagjældende Straffebud, at Overtagelsen af Hvervet er frivillig. Et Spørgsmaal er det imidlertid, om dette ikke er noget særligt ved tvungne

¹⁰⁾ S. D. i U. f. R. 1886 S. 77, jfr. H. R. T. 1885 S. 445 (flere Præster, deriblandt nogle Valgmenighedspræster, dømte af Landemodet efter Stl.'s § 142 eller dens Analogi, frifundne af H. R., fordi Forholdet ikke fandtes at opfylde Betingelserne for Straf efter den nævnte Paragraf). I kommunale Forhold kan der forekomme flere Exempler, jfr. U. f. R. 1878 S. 485—86 om Bestyrere af de „Fattiges Kasse“, s. L. 8. Marts 1856 § 4.

¹¹⁾ Se den nævnte Kommissions Udkast til Lov om Doms-
magtens (m. m.) Ordning.

¹²⁾ Jfr. herved *Nellemann* Civilproc.'s alm. Del, 3. Udg., S. 218.

¹³⁾ S. U. f. R. 1878 S. 54 o. ff.

Dommerhverv, hjemlet ved særlige Bestemmelser og Forudsætninger i Kap. 13, s. §§ 120, 121, 123, 127, 129, og om ikke al anden tvungen Kaldelse til Udførelse af Statsfunktioner, de saakaldte Ombud, falder udenfor, og ikke blot i de Tilfælde, hvor Saadant følger af, hvad der under Ltr. a er udviklet (f. Ex. den tvungne Modtagelse af Valg til kommunale Bestyrelser).¹⁴⁾ Motiverne til Stl.'s Udkast synes at forudsætte, at Ombud ikke falde ind under Straffeloven af Hensyn til det „Singulære“ ved dette Forhold.¹⁵⁾ Men det skjønnes ikke, at Forskjellen mellem den frivillige og den tvungne Overtagelse kan medføre en Forskjel undtagen alene i det Tilfælde, at Vedkommende vægrer sig ved at overtage Hvervet, jfr. herom ndfr. Naar den Paagjældende ikke har vægret sig ved Overtagelsen, men enten ikke udfører det behørigt eller under Udførelsen gjør sig skyldig i Misbrug, mangler der al Grund i Sagens Natur til at sætte Forholdet udenfor Bestemmelserne om Forbrydelser i Embedsforhold, og særlig til i den Henseende at gjøre Forskjel imellem, om Ombudet er et Dommerhverv eller gaaer ud paa anden Statsfunktion. Hvad Straffelovens Stilling til Spørgsmaalet angaaer, maa det bemærkes, at der ikke blot findes positiv Hjemmel til at henføre Ombud til Dommerhverv under dens Straffebud, men ogsaa, naar Ombudet har Karakter

¹⁴⁾ Se herved foruden tidligere i Note 5 anførte Domme U. f. R. 1888 S. 1199 (frifunden for Overtrædelse af Valglov 12. Juli 1867 § 92). Jfr. herved Afhandling af *E. Jürgensen* i U. f. R. 1878 S. 1—67 og Bemærkninger til denne af *P. E. Müller* smst. S. 481—86.

¹⁵⁾ S. Mot. S. 169. Det er dog ikke klart, om ikke Ordet „singulære“ her er brugt istedetfor „specielle“, og blot som Motiv til at lade urørte af Straffeloven de særlige Straffebud for Vægning ved at overtage Hvervet, jfr. herom ndfr.

af „Bestilling“, jfr. § 144. Thi af det her forekommende Ord „betroede“ vilde det ikke med Føje kunne sluttes, at Bestemmelsen kun angik de frivillig overtagne Bestillinger. Udenfor Ordene vilde da kun ligge saadanne Ombud, der ikke gik ud paa et mere eller mindre varigt Hverv, der kan medføre Pligter i en Række forekommende Tilfælde, men kun saadanne forbigaaende Ombud, der gaa ud paa et enkelt bestemt Hverv. Disse ville, idetmindste ordentligvis, heller ikke kunne siges at udgjøre „nogen til en Bestilling hørende Forretning“, og ere saaledes heller ikke indbefattede under Ordene i § 144, 2. Stykke. Men til særlig at udelukke disse, mindst hyppige Tilfælde, savnes der Grund i Forholdets Natur, og der kan derfor næppe være Tvivl om Berettigelsen til her at anvende Bestemmelserne analogisk. Noget Andet er det, at Straffelovens Bestemmelser kunne være udelukkede ved særlige, uophævede Straffebud om Ombudsmænds Forseelser.¹⁶⁾

¹⁶⁾ I Praxis ere Straffelovens Bestemmelser om Forbrydelser i Embedsforhold anvendte paa Ombudsmænd, s. U. f. R. 1875 S. 901 (en Sognefoged for ulovlig Anholdelse straffet efter L. 4. Febr. 1871 § 12, ikke efter Stl.'s § 128, jfr. § 144, fordi Ulovligheden ikke var ham bevidst, s. herved Redaktionsnote a. St. samt Afhandling i U. f. R. 1878 S. 59, at Sognefogeden er en tvungen Bestillingsmand), 1876 S. 1107 (Brandfoged og Brandsynsvidner for Overtrædelse af L. 2. Marts 1861 § 44 henførte under § 144, jfr. § 143, s. U. f. R. 1873 S. 44 og 63), 1881 S. 826, jfr. H. R. T. 1881 S. 139 (§ 144, jfr. § 131, anvendt paa Sognefoged), 872, jfr. H. R. T. 1881 S. 259 (§ 143 og § 134, jfr. § 144 [samt § 270] anvendt paa Brandfoged paa Landet, s. U. f. R. 1878 S. 44), 1890 S. 1077 (§ 134, jfr. § 144, anvendt paa Ligsynsmænd, der imidlertid efter L. 2. Jan. 1871 § 3 ikke længere ere tvungne Bestillingsmænd, s. U. f. R. 1878 S. 485), 1893 S. 1235 (Brandsynsvidnes Overtrædelse af Pligter henført under § 144, jfr.

Udenfor Straffelovens Bestemmelser, og særlig dens § 142, maa imidlertid antages at ligge det Tilfælde, at Vedkommende vægrer sig ved at overtage et tvunget Hverv. Ved de Ombud, der kun analogisk kunne henføres under Straffeloven, følger dette af den Forskjel, der paa dette Punkt er mellem det frivillig overtagne Hverv og det tvungne Ombud, jfr. ovfr., og at Vægning ved at overtage tvungne Bestillinger maa behandles paa samme Maade, kan vel ogsaa udledes af Ordet „betroede“ i Stl.'s § 144, og maa ialtfald grundes paa, at den ældre Lovgivning om Behandlingen af saadan Vægning ikke er ophævet ved Straffeloven. Det Middel, den ældre Lovgivning anviser i dette Tilfælde, er nærmest Tvangsbøder, jfr. Resol. 13. Marts 1795 (i Kanc. Cirk. 21. Marts s. A.), jfr. Canc. Prom. 8. Septbr. 1810, Ind. M. Sk. 29. Decbr. 1859.¹⁷⁾ Hvor dette Middel er uanvendeligt, fordi Forretningen er knyttet til et bestemt Tidspunkt, vil Straf vel kunne anvendes efter den særlige Straffe-

§ 143; derfor Politisag afvist, idet der hverken i L. 2. Marts 1861 eller i L. 1. Novbr. 1891, jfr. Bekgj. 30. s. M., indeholdes nogen Straffebestemmelse herfor), 1894 S. 1005 (Brandsynsvidne frifunden efter Omstændighederne for Straf efter § 144, jfr. § 143). Til Mangel af behørig Udførelse af det overtagne Hverv maa naturligvis ogsaa henregnes det Tilfælde, at Vedkommende, efter at have overtaget Hvervet, nægter at udføre en enkelt dertil hørende Forretning, jfr. U. f. R. 1887 S. 379 (§ 144, jfr. § 142, anvendt paa en Sognefoged, der havde nægtet at efterkomme en Befaling om at fungere som Fogedvidne under Udpantning). Dette synes overset i U. f. R. 1878 S. 41).

¹⁷⁾ S. U. f. R. 1878 S. 39 o. ff og S. 43. Se herved U. f. R. 1868 S. 841 og 1081, jfr. H. R. T. 1868 S. 430, og Note. H. R.'s Motivering af Frifindelsen, skjønt grundet paa anden Maade, modsiger ikke O. R.'s Motivering, der stemmer med det i Texten Antagne, jfr. Ordet „allerede“.

lovgivnings Grundsætninger, jfr. D. L. 1. 16. 3, 1. 8. 4, Rskr. 15. Novbr. 1833 § 3. Disse Regler ere ikke fortrængte af Straffeloven. Overensstemmende med det Antagne har ogsaa Proceskommissionens oven omtalte Udkast bestemt særlige Straffe for Nævninger, som unddrage sig deres Kald ved at udeblive, undlade Anmeldelse herom eller at møde for sent, og saaledes forudsat, at der ikke kunde blive Tale om Anvendelse af Stl.'s § 142, s. det nævnte Udkast §§ 87 og 88.

c) Med Hensyn til Kaldets Varighed er der ingen Begrænsning for, hvad „Embedet“ i denne Forbindelse omfatter. De strafferetlige Bud omfatte altsaa Kaldet, hvad enten det er paa Livstid eller paa bestemt Tid eller paa ubestemt Tid (Konstitution), eller det er et til en enkelt Forretning og dens Forløb indskrænket Hverv. Ifølge § 144, 2. St, gjælder Kap. 13's Bestemmelser med nogle nødvendige Modifikationer ikke blot „*dem, der ere fast ansatte i Embedet eller Bestilling*“, men ogsaa „*dem, hvem det er overdraget midlertidig at forestaa et Embedet eller en Bestilling*“, endelig ogsaa dem, hvem der er overdraget „*nogen dertil*“ (o: til et Embedet eller Bestilling) *hørende Forretning*“. Om det sidste Udtryk skal forstaaes alene om det Tilfælde, hvor Vedkommende udfører Forretningen paa Embedets eller Bestillingens Vegne (som f. Ex. en Sættedommer), eller tillige det Tilfælde, at han udfører det som et selvstændigt, ekstraordinært Hverv (f. Ex. dømmende Kommissarius), er uden reel Betydning, da der ikke kunde være Tvivl om den analogiske Anvendelse i det sidst nævnte Tilfælde, selv hvor ikke andre Bestemmelser give Anvendelsen positiv Hjemmel, som ved Dommere.¹⁸⁾ Endelig kan det,

¹⁸⁾ S. D. i U. f. R. 1882 S. 1146 (Testamentexekutor straffet efter Fdg. 8. Juli 1840 § 24, § 10, jfr. §§ 14 og 15, samt efter Lovgivningens Grundsætninger under Hensyn til Stl.'s Kap. 13, navnlig § 143), s. Holck a. V. S. 40, Nr. 4.

som i forrige Ltr. udviklet, heller ikke være tvivlsomt, at Ombud til bestemte Forretninger, der ikke i nogen Forstand høre til et Embede eller Bestilling, dog analogisk maa henføres under Bestemmelserne. For en strafferetlig Forskjel, begrundet paa det her berørte Hensyn, er der ingen fornuftig Grund.

Hvad der udkræves til, at et Kald foreligger saaledes, at Stillingens Pligter begynder for den Paagjældende, er et Spørgsmaal, som maa afgjøres efter det paagjældende Tilfældes Art og Lovgivningens Bestemmelser og Forudsætninger herom. Ved de tvungne Hverv er det saaledes givet, at Straffebudene ikke kunne finde Anvendelse, saa længe Paabudet ikke er endeligt. En Vægring forinden vil saaledes ikke kunne behandles efter Stl.'s § 142, ganske uafhængigt af, om det Samme maa antages om Vægring ved at overtage det endelig paalagte Hverv, jfr. herom forrige Ltr.¹⁹⁾

Indenfor det i det Foregaaende bestemte Omraade for „Forbrydelser i Embedsforhold“ faaer

¹⁹⁾ Jfr. herved D. i U. f. R. 1868 S. 841 og 1081, jfr. H. R. T. S. 430 (O. R. frifandt, fordi Vedkommende ikke havde nægtet i Egenskab af Bestillingsmand at opfylde en Befaling til ham, men derimod som Privatmand vægret sig ved at overtage en Bestilling, hvilket Forhold fandtes forskjelligt fra det i § 142 ommeldte. H. R. frifandt allerede som Følge af, at Vedkommende, der vilde indgive Protest mod sit Valg til Brandsynsvidne til Justitsministeriet, ikke kunde anses at have været endelig beskikket, da han undslog sig for at efterkomme en Tilsigelse, idet Justitsministeriets Resolution ialtfald maatte være afventet). S. fremdeles D. i U. f. R. 1871 S. 377, jfr. H. R. T. 1890 S. 649 (en for Forbrydelser som Amtsekretær efter § 135, jfr. § 144, Dømt, for sit Forhold overfor Amtsraadskredsens Skolefond, til hvis Kasserer han var udnævnt, men uden at have faaet nogen skriftlig Udnævnelse, ikkun dømt efter de almindelige Bud om Bedragerier).

dels Forskjellen mellem „Embede“ og „Bestilling“, dels Forskjellen mellem fast og midlertig Ansættelse eller Overdragelse af enkelte Hverv ifølge § 144 en vis reel Betydning, idet Straffebestemmelserne undergives visse Lempelser dels for Forbrydelser i Bestilling, dels hvor der ikke er Tale om fast Ansættelse i Embede eller Bestilling. Dernæst faa Forskjellene ogsaa formel Betydning med Hensyn nemlig til de Straffebud, der blive at paaberaabe, navnlig om § 144 skal medtages. Om disse Grænser og om deres Bestemmelse i enkelte Tilfælde i Praxis henvises til det foran Udviklede og de derved i Noterne anførte Domme.²⁰⁾

Sædvanlig gjøres der ved Fremstillingen af Embedsforbrydelserne en Sondring mellem saakaldte egentlige og uegentlige Forbrydelser, eftersom den paagjældende Handling kun er strafbar som Embedsforbrydelse, eller den indeholder et *delictum commune*, der som Embedsforbrydelse ifalder en kvalificeret Straf. Bortset fra andre Indvendinger, er denne Sondring af temmelig udvortes Natur. En af Embedsforbrydernes eget Væsen udspringende Sondring er den, der paa den ene Side stiller de Embedsforbrydelser, der bestaa i Ikke-Opfyldelse af Embedspligt, altsaa en efter sit Væsen negativ Forbrydelse, hvad enten den nu iøvrigt fremtræder i negativ eller positiv Form, og paa den anden Side de Embedsforbrydelser, der bestaa i Misbrug af Embedsstilling, idet der er gaaet udenfor Embedsrettens Grænser, altsaa et efter sit Væsen positivt Brud paa Embedspligt, hvad enten nu

²⁰⁾ Se særlig med Hensyn til Adskillelsen mellem Embede og Bestilling *Holck* a. V. S. 35—36.

deri tillige ligger en Ikke-Opfyldelse af Embeds-
pligt eller ikke. Indenfor denne sidste Gruppe
kunde der yderligere sondres mellem, om Embeds-
manden ved den Handling, der indeholder Misbrugen,
har været indenfor sin almindelige Kompetence
eller er gaaet udenfor denne (Anmasselse af Embeds-
funktion i Modsætning til det første, som Misbrug
i snævrere Forstand). I dansk Strafferet er der
dog ikke Grund til at urgere denne sidste Sondring,
jfr. ndfr. Derimod vil den først fremhævede Ad-
skillelse lægges til Grund. De almindeligste Bud
for de to Arter af Embedsforbrydelser ere hen-
holdsvis § 143 og § 141. I Forhold til dem staa
alle andre Straffebud om de to Klasser af Embeds-
forbrydelser som særlige. Hine Brud blive derfor
at sætte i Spidsen henholdsvis for Fremstillingen
af hver af de to Klasser.

§ 103.

Fortsettelse. Strafbar Ikke-Opfyldelse af Embedspligt.

Her omtales de Embedsforbrydelser, i hvilke
Retsbrudet er Ikke-Opfyldelsen af Embedspligten,
hvad enten nu slet Intet er gjort til dens Op-
fyldelse, eller det, der er gjort, er udført ufyldest-
gjørende. Ethvert Straffebud, der nødvendig forud-
sætter dette Retsbrud, men ikke nødvendig tillige
noget andet Retsbrud, maa medtages her, derfor
f. Ex. ogsaa den Bestikkelse, der er Gjenstand for
§§ 118 og 119 — thi Krænkelsen af Embedspligt
behøver kun at bestaa i dens Ikke-Opfyldelse —
samt det Forhold, der er Gjenstand for § 123,
under Forudsætning af en vis Fortolkning af denne
Paragraf, jfr. ndfr.

Det er imidlertid ikke almindelig Regel, at den blotte Ikke-Opfyldelse af Embedspligt som saadan er strafbar. Af Straffelovens Bud om disse Embedsforbrydelser (§§ 117—122, [ev. § 123], §§ 142 og 143) forudsætte §§ 117—122 (ev. § 123) og § 142 en nærmere kvalificeret Ikke-Opfyldelse. Videst rækker § 143, men ogsaa dens Omraade er, som det nedenfor skal vises, begrænset.

Efter § 143 straffes *Forsømmelse eller Skjødesløshed i Embedsførelse, for hvilken Straf ikke særskilt er fastsat i Lovgivningen, naar Nogen oftere deri gjør sig skyldig eller, naar grov Forsømmelse eller Skjødesløshed er udviist*, med Bøder, simpelt Fængsel eller under skærpende Omstændigheder Embedsfortabelse. Paa Forhaand ligger det nærmest at forstaa „*Forsømmelse eller Skjødesløshed i Embedsførelse*“ som Udtryk for det objektive Retsbrud, altsaa som lig med: undladt eller slet Opfyldelse af Embedspligt. Denne Embedsforbrydelse, uden særlig kvalificerende Momenter, straffes da kun, naar den sker oftere eller er grov. Men det samme Resultat kommer man til, naar man i Overensstemmelse med den tilvante Sprogbrug og Forudsætningen i Mot. t. Stl.'s Udk.¹⁾, jfr. ogsaa § 132, 2. St., refererer hine Udtryk til det Subjektive og altsaa læser, som om der stod: „Ikke-Opfyldelse af Embedspligt, som sker af Forsømmelse eller Skjødesløshed“. Thi dette subjektive Moment kan ikke foreligge flere Gange eller som grovt, uden at det Samme gjælder om det objektive Retsbrud.

Hvad den subjektive Forudsætning for Anvendelsen af § 143 angaaer, vil det derimod være af Vigtighed, hvorledes de omspurgte Udtryk opfattes. Ere de Betegnelse for det objektive Retsbrud, er

¹⁾ S. 168—69.

den subjektive Betingelse uomtalt. Der maatte da efter § 43 kræves Forsæt, saa at § 143 kun blev anvendelig paa bevidst Ikke-Opfyldelse af Embeds- pligt, ikke paa den, der skete af Tankeløshed, Forglemmelse eller Ukyndighed. Det er imidlertid uomtvisteligt, at det netop særlig er Uagtsomheden, man ved § 143 har haft for Øje, jfr. de anførte Steder. Naar de omspurgte Udtryk refereres dertil, er det givet, at Fordringen i § 43 er fyldestgjort, saa at § 143 bliver anvendelig paa den uagtsomme Ikke-Opfyldelse af Tjenestepligt, hvis Uagtsomheden sker oftere eller er grov. Naar det imidlertid er forudsat i Mot. a. St., at § 143 alene giver Regel for Uagtsomhed, idet andre og strengere Straffebud gribe ind, dersom Ikke-Opfyldelsen er forsætlig eller bevidst, slaaer denne Forudsætning ikke til. Alle de om forsætlige Embedsforbrydelser handlende Straffebud i Straffeloven forudsætte enten en Misbrug af Embedsstilling, saaledes navnlig ogsaa § 141, eller en kvalificeret Ikke-Opfyldelse af Embeds- pligt, saaledes navnlig ogsaa § 142. Det er imidlertid klart, at den forsætlige Ikke-Opfyldelse af Embeds- pligt ikke kan være straffri, naar den uagtsomme er strafbar. Paa den forsætlige (bevidste) grove eller gjentagne Ikke-Opfyldelse af Embedspligt, som ikke rammes af noget andet Straffebud, bliver § 143 derfor saa meget mere anvendelig, og det kan vel endog siges at ligge i Ordet „Forsømmelse“, selv subjektivt forstaaet.²⁾

I Henhold til det Udviklede gjælder altsaa som Grundregel, at den ikke-kvalificerede Ikke- Opfyldelse af Embedspligt straffes, naar den er grov eller oftere finder Sted, og den enten er bevidst eller skyldes grov eller oftere udviist Uagt-

²⁾ *Gram*: Om Motivets Betydning S. 89.

somhed. Selvfølgelig kommer Bestemmelsen ogsaa til Anvendelse, naar Ikke-Opfyldelsen af Embeds-
pligten er forbunden med Misbrug af Embeds-
stilling, men ingen særlig Straf paa Grund heraf er
fastsat. Dette er vel paa Grund af § 141 som
oftest ikke Tilfældet, naar Misbrugen af Embeds-
stilling er forsætlig, men vil jævnlig indtræde, naar
den er uagtsom.

Paa Grund af Forbeholdet i § 143 („*hvorfor
Straf ej særskilt i Lovgivningen er fastsat*“) gjælder
ved Siden af dette Bud en Række særlige Straffebud
for visse bestemte Ikke-Opfyldelser af Embedspligt,
med Hensyn til hvilke der hverken i objektiv eller
subjektiv Henseende kan stilles de Fordringer,
som Regelen i § 143 hjemler, men kun, hvad det
paagjældende Bud selv maatte hjemle.³⁾

Af Embedsforbrydelser under denne Klasse har
Straffeloven særlig udhævet Følgende:

1. *Nægtelse eller forsætlig Undladelse af at op-
fylde, hvad der lovlig er Embedsmanden befaleet*, straffes
ifølge § 142 med Bøder, simpelt Fængsel eller

³⁾ Jfr. med Hensyn til Dommere, Retsskrivere, Retsvidner
og Sagførere *Nellemann Civilpr.'s alm. Del 3. Udg. S. 235,
273—74, 283, 482, s. fremdeles Ussing a. V., 4. Udg.,
S. 249—50, hvorved mærkes, at Fdg. 1. Aug. 1707 § 6
er ophævet ved Stl.'s § 310, og at der nu ikke haves
nogen til Fdg. 15. April 1840 § 10 svarende Bestemmelse
om Brud paa Embedseden, samt hos Ussing a. V. S. 285—87
Fremstillingen af de paagjældende særlige Retsregler
med Hensyn til forskellige andre Klasser af Embeds-
mænd. Med Hensyn til § 143 mærkes Domme i
U. f. R. 1869 S. 148, jfr. H. R. T. 1868 S. 501, 1881
872, jfr. H. R. T. 1881 S. 259, 1883 S. 1036, jfr. H. R. T.
1883 S. 309, 1883 S. 962 og 1885 S. 19, jfr. H. R. T. 1884
S. 383, 1885 S. 449, jfr. H. R. T. 1884 S. 650, 1886 S. 97,
jfr. H. R. T. 1885 S. 514, 1887 S. 937, jfr. H. R. T. 1887
S. 231, 1893 S. 1235, 1894 S. 1005 (Frifindelse), 1895 S. 355,
jfr. H. R. T. 1894 S. 874 (Frifindelse ved H. R.; Island).*

Embedsfortabelse. Som ovenfor ved Omtalen af § 143 forudsat, rammer denne Bestemmelse ikke enhver forsætlig Undladelse af at opfylde Embedspligt. Ordene „*hvad der lovlig er Embedsmanden befalet*“ vilde være en unøjagtig og uheldig Omskrivning af Embedspligt. Disse Ord betegne, at den Pligt, hvis Ikke-Opfyldelse der er Tale om, ikke blot følger af Embedets Overtagelse, men i Henhold til denne er særlig paalagt af overordnet Myndighed. Det er dette særlige — skriftlige eller mundtlige, til den enkelte Embedsmand alene eller til flere udgaaede — Paalæg, som er den objektive Forudsætning. Naar lige overfor en saadan særlig og lovlig Befaling Embedsmanden enten tilkjendegiver, at han ikke vil adlyde (o: nægter), eller uden at tilkjendegive det, forsætlig undlader at efterkomme den, foreligger Forbrydelsen efter § 142, den saakaldte Insubordination (Ulydighed).⁴⁾

⁴⁾ Jfr. *Ussing* a. V. S. 265, Mot. t. Stl.'s Udk. 166, U. f. R. 1871 S. 205 (§ 142 og § 143, jfr. § 144, anvendt paa Jordemoders Tilsidesættelse af Instr. 3. Maj 1836 §§ 6—7), 1886 S. 77, jfr. H. R. T. 1885 S. 445 (Landemode straffet efter § 142 for en Tilkjendegivelse eventuelt ikke at ville adlyde Paalæg, Ministeren var kompetent til at give, medens H. R. frifandt, da en saadan til mulige fremtidige Tilfælde sigtende Tilkjendegivelse ikke var en saadan Nægtelse af at opfylde givne Befalinger, som § 142 kræver), 1887 S. 379 (§ 142 anvendt paa en Sognefoged, der nægtede at efterkomme en ham af en Retsbetjent i Medfør af Fdg. 11. Novbr. 1791 § 4 a givne Befaling at fungere som Fogedvidne under Udpantning; at Tiltalte fandt Lovhjemmelen for Udpantningen tvivlsom, gav ikke Beføjelse til at nægte Lydighed), 533, jfr. H. R. T. 1886 S. 691 (Skolelærer, der nægtede fremtidig at afholde sig fra agitatorisk Virksomhed, som paalagt, straffet efter § 142 med Embedsfortabelse), 829, jfr. H. R. T. 1887 S. 29 (Skolelærer, der undlod at efterkomme Ministers Paalæg om ikke offentlig at drive ophidsende Agitation mod Regeringen, et Paabud, der ganske stemmede med,

2. *Naar en Embedsmand fordrer, modtager eller lader sig tilsige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget, for sine Embedshandlinger* (modtager Bestikkelse, passiv Bestikkelse), straffes han efter § 117 med Bøder, ikke under 100 Kr., simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse, hvis han ikke iøvrigt ved sin Handling krænker nogen Embedspligt. *Naar Embedsmanden fordrer, modtager eller lader sig tilsige Gaver eller andre Fordele for Krænkelse af en Embedspligt*, er Straffen ifølge § 118 Embedsfortabelse og Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshusarbejde. Hvis det er en *Dommer, som i sin Dommervirksomhed fordrer, modtager eller lader sig tilsige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget*, er Straffen ifølge § 120, 1. St., ubetinget Embedsfortabelse og under skærpende Omstændigheder tillige Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshusarbejde. *For en Nævning, der i sin Virksomhed gjør sig skyldig i lige Brøde*, er Straffen Forbedringshusarbejde eller Fængsel, s. § 120, 2. St. De ydede Gaver eller Fordele eller deres Værdi tilkjendes Statskassen, s. § 122.⁵⁾

Af de fremstillede Regler ses det, at det Tilfælde, hvor en Embedsmands (ikke Dommers) Bestikkelse sker for at krænke Embedspligt, er Gjenstand for kvalificeret Straf, men at Straf ogsaa rammer, naar Embedsmanden modtager Bestikkelse „for sine Embedshandlinger, uden iøvrigt at krænke sin Embedspligt“. Det er med Føje, at

hvad Skolelærernes Embedsforhold i sig selv tilsiger, straffet efter § 142), 1894 S. 812 (Menig ved Brandvæsen, der undlod at efterkomme en Udkommando, straffet efter § 142). Jfr. *Holck Statsforvaltningsret* S. 45, *Goos alm. Retslære* S. 481—82.

⁵⁾ Jfr. *Mot. t. Stl.'s Udk.* S. 149 o. ff.

Reglerne omfatte ogsaa dette. Embedsmandens Pligt er nemlig ikke blot den at udføre sit Embedes Handlinger, men ogsaa at gjøre dette, udelukkende i Medfør af sin Pligt mod det Offentlige. Ved at modtage et ulovhjemlet Vederlag for dem, krænker han det Offentliges Ret. Ydes, tilsiges eller fordres Vederlaget før eller samtidig med Embedshandlingen, er den bestemmede Grund til Udførelsen af den ikke alene den offentlige Pligt, men ganske eller delvis hint Vederlag. Ydes, tilsiges eller fordres det bagefter som Vederlag, stilles Embedshandlingen *ex post* paa det lovstridige Grundlag.⁶⁾ Det er altsaa derpaa, det ved Anvendelse af Paragrafen kommer an, om Ydelsen finder Sted, tilsiges eller fordres som Vederlag for Embedshandlingen, jfr. især Ordene i § 117 og § 118.⁷⁾ Om Vederlagsydelsen virkelig finder Sted eller blot tilsiges, er ligegyldigt, og ifølge Bestemmelsen er det endog tilstrækkeligt til Fuldbyrdselsen, at Embedsmanden „fordrer“ Vederlaget. For Dommere og Nævninger er der kun een Straffebestemmelse, jfr. Udtrykkene „i sin Dommervirksomhed“ og „i sin Virksomhed som saadan“, s. imidlertid herved det nedenfor undersøgte Spørgsmaal med Hensyn til § 123.

For den Private, der anvender Bestikkelse, er der ikke fastsat Straf, naar Forholdet fra Embedsmandens Side falder ind under § 117, men derimod dels, naar der er Tale om Dommer eller Nævning, i hvilket Fald § 121 bestemmer Straf af Fængsel eller under særdeles skærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde indtil to Aar, dels naar Forholdet for Embedsmanden falder ind under § 118, i hvilket Fald Straffen for den Private er Fængsel

⁶⁾ Jfr. Mot. S. 151 samt, hvad der ved Stl.'s § 114 er bemærket om Kjøb og Salg af Valgstemme.

⁷⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 151.

eller Bøder, s. § 119. Forbrydelsen betegnes i § 119 med Ordene „*yder, lover eller tilbyder en Embedsmand Gaver eller andre Fordele for at formaa ham til at foretage eller undlade Noget, hvorved han gjør sig skyldig i Krænkelser af sin Embedspligt*“. Af Ordene følger, at denne aktive Bestikkelse ikke kan følge efter Handlingens Foretagelse. Det blotte Tilbud er nok til Fuldbrydelsen ved § 118, hvorimod § 121 gjør en Adskillelse mellem „*at bestikke*“ og „*søge at bestikke*“, hvilket sidste vel sættes under samme Straf, medens der kan være Tvivl, om det bør betragtes som fuldbrydet Forbrydelse.^{a)}

3. Dersom Stl.'s § 123, der bestemmer Straf af Embedsfortabelse samt Strafarbejde indtil 10 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 1 Aar, for den *Dommer, der i sin Dommervirksomhed forsætlig gjør sig skyldig i nogen Uret-*

^{a)} Jfr. StR.'s alm. Del I S. 258 og Mot. S. 152. Medens af tidligere ved Siden af Fdg. 23. Okt. 1700 bestaaende Bud Fdg. 14. Sept. 1774 § 11, 8. Jan. 1802 § 80 og Pl. 20. Decbr. 1827 § 6 ere ophævede ved Straffeloven, gjaldt dette ikke om Fdg. 28. Decbr. 1836 § 39, jfr. *Ussing* a. V. S. 255, s. nu L. 12. April 1895. Jfr. med Hensyn til Bestikkelse U. f. R. 1867 S. 983, jfr. H. R. T. 1867 S. 275 (§ 121), H. R. T. 1873 S. 288 (§ 121), U. f. R. 1876 S. 407 (Politibetjent straffet efter § 118 samt for et andet Forhold efter Analogien af § 118; for uden Politidirektørens Tilsladelse at have beholdt en Gave i Anledning af hans Tjenestes Udførelse straffet efter L. 11. Febr. 1803 § 14), 718, jfr. H. R. T. 1876 S. 151 (O. R. havde for Tilbud anvendt § 119, jfr. § 46, H. R. med Føje alene § 119), 1881 S. 193, jfr. H. R. T. 1880 S. 24 (§ 117), 1887 S. 1182 (§ 119), 1888 S. 622, jfr. H. R. T. 1888 S. 112 (O. R. dømte efter § 119; H. R. frifandt, da det ikke stod Tiltalte klart, at Tilbud om mindelig Afgjørelse ved Politiasistenten ikke lovlig kunde gøres, og han derfor ikke havde villet formaa denne til en Pligtovertrædelse).

færdighed, alene maa antages at omfatte saadanne Tilfælde, hvor Dommeren forsætlig handler imod Loven i den Hensigt at bevirke materiel Uret ved at paaføre nogen et uforskyldt Onde eller unddrage nogen Rettigheder eller Fordele, hvorpaa han har Krav (1),⁹⁾ vil Bestemmelsen have sin systematiske Plads iblandt de i næste Paragraf omhandlede Embedsforbrydelser, da et andet Retsbrud end Ikke-Opfyldelse af Dommerpligt vil være nødvendigt Moment i Forbrydelsens Begreb, i det mindste som tilsigtet. Forstaaer man derimod § 123 saaledes, at den enten finder Anvendelse paa enhver bevidst lovstridig Dommerhandling (2)¹⁰⁾ eller ialtfald paa enhver forsætlig Afgivelse fra den gjældende Ret, hvorved private Personer nyde Fordel eller lide Tab (3),¹¹⁾ eller endelig saaledes, at den rammer de bevidst lovstridige Dommerhandling, der foretages af Partiskhed (4),¹²⁾ er dens Plads blandt Budene om Ikke-Opfyldelse af Embeds- pligt. Thi Forbrydelsen kan da foreligge uden noget andet Retsbrud end det, at Dommerpligten ikke opfyldes, — efter den næstsidst omtalte Forstaaelse nemlig, naar en Privat deraf blot nyder Fordel, og efter den sidste Forstaaelse, naar en blot Ikke-Opfyldelse sker af Partiskhed.¹³⁾ — I Modsætning til, hvad der paa det ovennævnte Sted i St.R.'s alm. Del er antaget, blev i den foreløbige Udgave af dette Værk den sidst berørte, af *Lassen*

⁹⁾ Jfr. *Nellemann* Civilpr.'s alm. Del, 3. Udg., S. 235 o. ff. og St.R.'s alm. Del I S. 421—22.

¹⁰⁾ Jfr. *Nellemann* a. St. S. 236.

¹¹⁾ Jfr. *Lassen* i U. f. R. 1873 S. 849—50 med Note.

¹²⁾ S. *Lassen* a. St.

¹³⁾ Her kan henvises til D. i U. f. R. 1881 S. 933, hvor Spørgsmaal om en Dommers „Upartiskhed“ forelaa under en Injuriesag.

paa anførte Sted udviklede Forstaaelse anset for den rigtige. At den videste Forstaaelse (2) fører til stødende Anomalier, er paaviist af *Nellemann* paa det anførte Sted. Det Samme vil, om endog i mere begrænset Maal, gjælde om den Forstaaelse, der ovfr. er betegnet med Nr. 3. Valget staaer formentlig kun imellem den Fortolkning, der begrænser Paragrafen til Tilfælde, hvor der er tilsigtet materiel Uret (med en vis nærmere Bestemmelse, jfr. ndfr.) (1) og den, der begrænser den ved Fordringen om, at der skal være handlet af Partiskhed (4).

For at vælge den sidste Forstaaelse, anførtes med *Lassen*, at den holdt sig nærmest til den rette sproglige Betydning af Ordet „*Uretfærdighed*“, og at der var historiske Grunde. der talte for den, saaledes nogle Ytringer af *Ørsted* med Hensyn til D. L. 1. 5. 3,¹⁴⁾ samt Affattelsen af Dommereden (. . . *dømme retfærdeligen og ikke i nogen Maade anse Vold, Magt, Frændskab, Venskab, Gunst eller Gave, Had, Avind eller Nid . . .*), endelig nogle Ytringer i Mot. t. Stl.'s Udk., der dog i det Hele her ere lidet klare. Særlig fremhævedes, at Loven med Motiverne ved den Plads, der er givet § 123, sætte Budet i et meget nært Forhold til de foregaaende Bestemmelser om Bestikkelse og særlig til Dommerbestikkelse i § 121. I Motiv.¹⁵⁾ siges i saa Henseende, at hvis en Dommer har modtaget Bestikkelse for at krænke sin Dommerpligt, bliver der altid Anvendelse for § 123, ikke § 118. Dette er rigtigt, naar § 123 forudsætter, at Dommen bøjer Retten af Partiskhed. Herunder er det nemlig et enkelt Tilfælde, at han bøjer den paa Grund af Bestikkelse. Kun rækker

¹⁴⁾ N. J. A. XIII S. 120—187.

¹⁵⁾ S. 152.

da § 123 videre, idet den vil omfatte ethvert Tilfælde, hvor Dommeren bevidst bøjer Loven af hvilkesomhest, Retshaandhævelsen uvedkommende Egenskaber eller Omstændigheder ved eller med Hensyn til den, til hvis Gunst eller Skade Loven bøjes.¹⁶⁾

Det maa imidlertid erkjendes, at de anførte Grunde ikke ere afgjørende. At der ikke kan lægges Vægt paa en efter en anden Forstaaelse mindre korrekt Ytring i Motiverne, følger af almindelige Fortolkningsgrundsætninger. Pladsen, som er tildelt § 123 i Straffeloven, kan forsvares efter begge Opfattelser. Medens den efter den foran berørte Forstaaelse staaer som den sidste Paragraf i den Række, der omhandler kvalificeret Ikke-Opfyldelse af Embedspligt, er den efter den modsatte (*Nellemanns*) Fortolkning den første i Rækken af de Paragrafer, der omhandle Misbrug af Embede (§§ 123—141), og det er i og for sig intet Unaturligt i, at Begyndelsen sker dermed. At der ikke kan lægges nogen særlig Vægt paa *Ørstedes* Ytringer paa det nævnte Sted, er paaviist af *Nellemann* a. St. S. 242—43. Endelig kan der ikke frakjendes de Indvendinger mod den berørte Forstaaelse betydelig Vægt, som af *Nellemann* a. St. hentes fra det i givne Tilfælde meget strenge Resultat, det Anomale i dette Resultat i Forhold til §§ 124—127, det Ubestemte i Paragrafens Omraade, naar Spørgsmaalet er om, hvilke Motiver der skulle begrunde Henførelse under § 123, hvilke ikke, hvortil kommer det legislativt Betænkelige i, at Afgjørelsen kommer til imod det ellers Anerkjendte (s. Stl.'s § 42) at bero paa Handlingens Motiv, uden at der haves et saadant ydre Kriterium, som ved Bestikkelse.

¹⁶⁾ *Lassen* a. St. S. 854.

Hovedpunktet ved at finde den rette Fortolkning bliver imidlertid, hvad Begrebet „*Uretfærdighed*“ betyder i den Forbindelse, hvori det er brugt i § 123. Det maa erkjendes, at Ordet kan have saavel en subjektiv som en objektiv Betydning, baade have Hensyn til det Motiv, ud fra hvilket der handles (jfr. Dommereden), og til den Virkning, der indtræder eller kan indtræde ved Handlingen. For imidlertid her at holde sig til den objektive Betydning, tale ikke blot almindelige strafferetlige Grunde, men ogsaa navnlig Ordføjningen i § 123. Særlig kommer her Ordet „*forsættlig*“ i Betragtning. Forstaaes § 123 subjektivt om den Dommer, der handler af uretfærdige (partiske, slette o. s. v.) Motiver, staaer Ordet „*forsættlig*“ overflødigt og forvirrende. Thi uden Forsæt kunne hine Motiver ikke foreligge. Det er givet, at den, der handler af uretfærdige Motiver, maa have Forsæt. Tilføjelsen af Ordet „*forsættlig*“ gjør det klart, at Ordene „*gjør sig skyldig i nogen Uretfærdighed*“ maa være en objektiv Bestemmelse, en Beskrivelse af det objektive Retsbrud. Dette objektive Retsbrud kan imidlertid, som ovfr. paaviist, ikke forstaaes saa vidt, at det omfatter enhver mod Dommerpligt stridende Handling. Den nødvendige, til *Nellemanns* Fortolkning førende Begrænsning ledes man ikke blot til ad den ovfr. antydede negative Vej (de Anomalier, der ellers vilde fremkomme); men den stiller sig ogsaa i og for sig som den naturlige, naar Talen særlig er om en Dommers Uretfærdighed. Der maa herved tænkes paa en Uretfærdighed, som er ejendommelig for en Dommer ifølge den Rolle i Statsorganisationen, som tilfalder en saadan.¹⁷⁾ Domstolene ere Værn for Individernes Ret. Naar

¹⁷⁾ Jfr. alm. Retslære II, S. 457 o. ff.

en Dommer falder ud af denne Rolle derved, at Nogen, som søger Hjælp eller Værn hos ham, ikke opnaaer dette, men gaaer glip af den Ret, til hvis Gjennemførelse eller for hvis Bevarelse han skulde have Dommerens Bistand eller Beskyttelse, foreligger den for Dommere ejendommelige Uretfærdighed. Derfor er det berettiget at indskrænke § 123 til Tilføjelse af materiel Uret, og at forstaa dette saaledes, at Uretten begaaes mod en Person, der staaer overfor en anden Person eller lige overfor Samfundsmagten, hvorimod f. Ex. den lovstridige Begunstigelse af en Sigtet i en Straffesag ikke er en Uretfærdighed i den Forstand, som § 123 forudsætter. At ved denne Fortolkning et naturligt Forhold fremkommer mellem § 123 og de følgende Paragrafer (§§ 124—131), forsaavidt disse angaa Dommere, er umiskjendeligt. Systematisk følger deraf, at § 123 maa indtage en Plads i næste Paragraf.

I denne Paragraf mærkes endnu Stl.'s § 79, jfr. ovfr. § 92.

§ 104.

Fortsættelse. Strafbar Misbrug af Embede.

Den anden Klasse af Embedsforbrydelser, der sammenfattes under Betegnelsen „Misbrug af Embede“, jfr. Stl.'s §§ 124 og 141, indeholder ikke med Nødvendighed nogen Ikke-Opfyldelse af Embedspligt, men derimod altid det Positive, at Embedsmanden handler embedsmæssig udenfor Embedets Grænser. En saadan Brug af Embedet er naturligvis altid en Misbrug, selv om den ikke indeholder noget andet særligt Retsbrud. Men den

er det i forhøjet Grad, naar Overskridelsen af Embedets Ret, som det regelmæssig vil være Tilfældet, indeholder et yderligere Retsbrud mod det Offentlige eller Private.

Forsaavidt Misbrugen af Embede indeholder en Ikke-Opfyldelse af Embedspligt eller et yderligere, som saadant strafbart Retsbrud — eller begge Dele —, vil den, i Mangel af særlige Straffebud, hjemfalde under de for disse Bestanddele bestemte Straffe, eventuelt i Forbindelse med Sammenstødsregler. Men dels vil det ikke altid være Tilfældet, at der ad denne Vej overhovedet kan naaes til Straf, dels maa der i mange Tilfælde blive Spørgsmaal om kvalificeret Straf i Forhold til den, der fra hine Synspunkter vilde være forskyldt. Det er disse Omstændigheder, der har givet Anledning til den Kreds af Straffebestemmelser, som Straffeloven indeholder om Misbrug af Embede.

Det almindeligste Bud om Misbrug af Embede er Stl.'s § 141, der — forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf — straffer med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse den Embedsmand, der i andre Tilfælde, end de særlig nævnte, *misbruger sin Embedsstilling til egen Fordel eller til at foretage noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes*. Af Ordene fremgaaer det, at § 141 dog ikke rammer enhver Misbrug af Embedsstilling, men kun, naar den sker *til egen Fordel eller til at foretage noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes*, en Tilføjelse, der vilde være betydningsløs, hvis selve Misbrugen var tilstrækkelig til Anvendelsen.¹⁾ Efter Omstændighederne kan den rene Misbrug være strafbar

¹ Jfr. herved StR.'s alm. Del I S. 103, Note.

efter § 107, jfr. ovfr. At Forsæt kræves til § 141, følger af § 43.²⁾

De i Straffeloven særlig udhævede Tilfælde af Misbrug af Embede kunne samles i to Klasser, eftersom det er til Krænkelse af Private eller af det Offentlige, at Misbrugen finder Sted.

A. Til den første Klasse høre følgende Straffebud:

1. Stl.'s § 125, der straffer med Bøder eller simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse — forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører højere Straf — den *Embedsmand, som under*

²⁾ Jfr. med Hensyn til denne Paragraf U. f. R. 1877 S. 486 (Politibetjent, som ved Forevisning af Skiltet havde skaffet sig gratis Adgang til Danselokaler, hvor han ingen Funktion havde, straffet efter § 141, jfr. § 144), 583, jfr. H. R. T. 1876 S. 666 (Landpostbud straffet efter § 253, unndr Hensyn til § 141, jfr. § 144), 844, jfr. H. R. T. 1877 S. 126 (Præster, som mod L.'s 2. 3. 2 og Kirkeritual 25. Juli 1685, XL, uden særegen Bemyndigelse havde ordineret en Mand til Præst for Frimenighed i Nord-slesvig, straffet efter § 141), 1879 S. 701, jfr. H. R. T. 1879 S. 10 (Politibetjent for Myndighedsmisbrug, Straf efter L. 4. Febr. 1871 § 12, ikke § 141), 1034 (Post-assistent straffet efter § 144, jfr. dels § 138, dels § 141, jfr. § 253), 1883 S. 896, jfr. H. R. T. 1883 S. 254 (Landpostbud straffet efter § 268 og § 258 samt § 253, jfr. § 141 og § 144), 1036, jfr. H. R. T. 1883 S. 309 (Forhørdømmer straffet efter § 141 for vilkaarlig Nægtelse af Extraforplejning og Brug af egne Klæder overfor Arrestanter), 1885 S. 449, jfr. H. R. T. 1884 S. 650 (Strafanstaltsinspektør), 423 (Sagfører for Udsugelse, s. L. 1. 9. 10 og L. 26. Maj 1868 § 6 i. f.), 1887 S. 667 og 971, jfr. H. R. T. 1887 S. 268 (Myndighedsmisbrug straffet efter L. 4. Febr. 1871 § 12), 937 (Herredsfoged §§ 134, 135, 141 og 143), 1888 S. 1049, jfr. H. R. T. 1888 S. 286 (Sagfører), 1891 S. 1024, jfr. H. R. T. 1891 S. 279 (Sanitetsslagter), 1893 S. 1172, jfr. H. R. T. 1893 S. 611 (Pakmester ved Statsbanerne).

*Udførelsen af sit Embede ulovlig anvender Hug, Slag eller anden Vold.*³⁾ Forsæt kræves.

2. Stl.'s § 124, der straffer med simpelt Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse (forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf) den Embedsmand, som *misbruger sin Embedsmyndighed til retstridig at tvinge Nogen til at foretage, taale eller undlade Noget*, jfr. herved Stl.'s § 210.⁴⁾ Hermed sammenholdes det særlige Bud i Stl.'s § 126, der straffer med simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøder en *Undersøgelsesdommer, der i en Straffetretssag anvender ulovlige Tvangsmaader for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring.*⁵⁾ Forsæt kræves.

3. Stl.'s § 128, der straffer med Bøder, simpelt Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse den *Embedsmand, som foreforetager eller lader foretage en ulovlig Anholdelse, Husundersøgelse eller Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer*, — § 129, der straffer med Bøder, forsaavidt Handlingen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, *for Overtrædelse af de i Grl.'s §§ 80 og 81 indeholdte*, i § 129 nærmere angivne *Bestemmelser*, — samt § 127, der straffer med simpelt Fængsel, ikke under 1 Maaned eller

³⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 153—54, H. R. T. 1871 S. 1, U. f. R. 1877 S. 179, jfr. H. R. T. 1876 S. 400 (Straf efter § 144, 2. St., jfr. § 125 og L. 4. Febr. 1871 § 12), 1883 S. 1036, jfr. H. R. T. 1883 S. 309, 1891 S. 181 og 695, jfr. H. R. T. 1891 S. 164 (H. R. § 144, jfr. § 125, ikke § 203 og § 198), 1892 S. 1230, jfr. H. R. T. 1892 S. 444 (§ 144, 1, jfr. § 125 og § 203; Kr. R., ikke H. R., tillige L. 11. Febr. 1863 § 15).

⁴⁾ Mot. t. Stl.'s Udk. S. 153—54.

⁵⁾ Jfr. U. f. R. 1883 S. 1036, jfr. H. R. T. 1883 S. 309.

med Embedsfortabelse, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, den *Dommer, som foretager eller lader foretage en lovstridig Fængsling eller lovstridig forlænger en Fængsling's Varighed.*⁶⁾ Forsæt kræves, undtagen ved § 129.⁷⁾

4. Stl.'s § 130, 1. St., straffer den Embedsmand, som *foranlediger, beslutter eller fortsætter en kriminel Undersøgelse mod Nogen, hvis Uskyldighed er ham bekjendt*, med Embedsfortabelse og Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller under skærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde. Samme Straf rammer ifølge § 130, 2. St., den Embedsmand, der *forsætlig lader en ikjendt Straf fuldbyrde med Tilsidesættelse af de med Hensyn til Dommens Prøvelse ved højere Ret eller Benaadning gjældende Bestemmelser.* Begaaes den sidst nævnte Handling af *Uagtsomhed*, fastsætter § 130, 3. St., Straf af Bøder eller simpelt Fængsel. At den Embedsmand, som § 130, 1. St., sigter til, maa være en saadan, i hvis Embedes Opgave den paa-gjældende Virksomhed er indbefattet, er klart, forsaavidt der er Tale om at „beslutte“ eller „fortsætte“ en kriminel Undersøgelse. Men det Samme maa antages med Hensyn til at „foranledige“, da der ellers overhovedet ikke vilde være en Misbrug af

⁶⁾ Jfr. herved Mot. t. Stl.'s Udk. S. 155 o. ff. samt de i Læren om Stl.'s § 123 i forrige Paragraf citerede Udtalelser, H. R. T. 1880 S. 76, U. f. R. 1875 S. 901 (ikke Stl.'s § 128, jfr. § 144. men L. 4. Febr. 1871 § 12 anvendt paa en Sognefoged, som havde foretaget en ulovlig Anholdelse, da Ulovligheden ikke var ham bevidst, men maatte tilregnes ham som Uvidenhed og Skjødesløshed. Jfr. Note af Red. om Anvendelighed paa Tilfældet af § 143), 1887 S. 667 og 971, jfr. H. R. T. 1887 S. 268 (kun Straf efter L. 4. Febr. 1871 § 12, 2).

⁷⁾ S. StR's alm. Del I S. 353—54.

Embedde, men kun den Tilfældighed, at Forbryderen var en Embedsmand, jfr. iøvrigt § 225 i Sl. og § 226, 1. og 2. St. Paa samme Maade ere i § 130, 2. St., Ordene „*Embedsmand, der lader en ikjendt Straf fuldbyrde*“, at forstaa om en Embedsmand, hvis embedsmæssige Opgave det er at foranstalte saadan Fuldbyrkelse. Selve Fuldbyrdelsen er ikke indbefattet under Ordene. Ved „*kriminell Undersøgelse*“ i § 130, 1. St., maa forstaaes enhver Undersøgelse, sigtende til at oplyse, at der foreligger Grundlag for Straf, uden Hensyn til, om den er judiciel eller administrativ. Derimod falder det, at foretage en Undersøgelse, sigtende til at oplyse Grundlag for Straffrihed, ikke ind under Bestemmelsen. En saadan Handling kan efter Lovens Ordning være retstridig og en Embedsmisbrug, men hjemfalder ikke til Straf efter § 130. I Paragrafens 2det Stykke tales kun om Dom, der ikjender Straf. Men analogisk vil det være anvendeligt ogsaa ved andre Strafafgjørelser. Om Forholdet mellem § 123 og § 130 s. ovfr. ved § 123.

5. Ifølge det i forrige Paragraf Udviklede bliver endvidere paa dette Sted at nævne § 123, der bestemmer, at den *Dommer, der i sin Dommervirksomhed forsætlig gjør sig skyldig i nogen Uretfærdighed, straffes med Embedsfortabelse og med Strafarbejde indtil 10 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 1 Aar.*

6. Fremdeles bliver her at nævne Stl.'s § 137, der straffer med Embedsfortabelse og under skærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshusarbejde, naar en *Embedsmand, hvem det paaligger at hæve Skatter eller andre Afgifter, til egen Fordel kræver eller oppebærer deslige Skatter eller Afgifter, om hvilke han veed, at de enten aldeles ikke skyldes eller kun med et ringere Beløb.* Der er her

Tale om Misbrug af Embede til at effectuere en Berigelsesforbrydelse, jfr. de i § 81, særlig S. 497—98, ommeldte Bedragerier. Det er overensstemmende med, hvad der gjælder ved disse Bedragerier, at det til Forbrydelsens Fuldbrydelse er nok, at Embedsmanden fremsætter Kravet. Herved mærkes, at blandt de ved Stl. ophævede Straffebud i Sp. Rgl. 22. Marts 1814 er ogsaa dette Reglements § 162, 2. St., der angik de nu under Stl.'s § 137 faldende Forhold. Et særligt Bud i Udk. t. Stl. om ulovlig Sportulering, baade den kvalificerede og den simple (Spl. Regl. § 162, 1. St.), der falder ind under § 117, udgik af Loven.⁸⁾

7. Ifølge Stl.'s § 138 straffes der med Embedsfortabelse og under skærpene Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshusarbejde, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, *naar nogen ved Postvæsenet ansat Embedsmand ulovlig aabner, tilintetgjør eller underslaaer de til Forsendelse med Posten indleverede Breve eller Pakker eller vidende understøtter en Anden i saadan Færd*. Misbrugen af Embedet bestaaer her i Krænkelse af Posthemmeligheden („aabner“), eller af den retlige Interesse, der knytter sig til, at det Indleverede naaer sin Bestemmelse („tilintetgjør“ eller „underslaaer“), jfr. om dette sidste Begreb, hvad der ovfr. i 2. Del er udviklet, S. 412 og 418 o. ff.⁹⁾ Berigelseshensigt ligger udenfor Forudsætningen i § 138. Foreligger denne,

⁸⁾ Jfr. herved Mot. t. Stl.'s Udk. S. 164—65.

⁹⁾ S. ved § 138 H. R. T. 1866 S. 723, U. f. R. 1871 S. 1081, jfr. H. R. T. 1871 S. 489, 1877 S. 583, jfr. H. R. T. 1876 S. 660, 1878 S. 584, jfr. H. R. T. 1877 S. 802, 1879 S. 1034, 1886 S. 97, jfr. H. R. T. 1885 S. 514, 1894 S. 1190. jfr. H. R. T. 1894 S. 326.

vil der ordentligvis være forskyldt Straf efter § 229 Nr. 3 eller § 258. Med Hensyn hertil erindres angaaende Betydningen af Paragrafens Forbehold, hvad der er udviklet i 1. Del, § 3 Note 1. Herefter kan dette ikke i og for sig udelukke, at Straf idømtes i hine Tilfælde tillige efter § 138 efter Sammenstødsregler, forsaavidt Sammenstød af Forbrydelser maa antages. Til at statuere Sammenstød er der i og for sig god Grund, ikke mindre end ved hine Bud i Forhold til § 141.¹⁰⁾ — Med

¹⁰⁾ Praxis er vaklende med Hensyn til dette Punkt. Konstant synes vel § 141 at være anvendt tilligemed Straffen for Berigelsesforbrydelsen. Uden Exempel er heller ikke Anvendelse af § 258 i Forbindelse med § 138. Dog synes de fleste Domme kun at ville anvende § 258, ikke § 138. Det maa da vistnok være støttet paa Forbeholdet i denne Paragraf, hvilket der saaledes er tillagt en større Betydning, end det har Krav paa. S. Domme i U. f. R. 1871 S. 1071, jfr. H. R. T. 1871 S. 489 (Straf efter §§ 228, 229, 3, 258 og § 138, jfr. § 144), 1874 S. 543, jfr. H. R. T. 1873 S. 608 (kun § 258), 1876 S. 648, jfr. H. R. T. 1876 S. 21 (kun § 253 og § 258), 1129 og 1877 S. 438, jfr. H. R. T. 1876 S. 498 (O. R. kun § 253, H. R. kun § 258), 583, jfr. H. R. T. 1876 S. 666 (O. R. § 258 [og for et andet Forhold § 138]; H. R. § 253 med Hensyn til § 141, for det andet Forhold § 138), 1878 S. 584, jfr. H. R. T. 1877 S. 802 (§ 258; det øvrige Forhold dels § 138, dels § 257), 1879 S. 1034 (dels § 138, dels § 141, jfr. § 253), 1881 S. 193, jfr. H. R. T. 1880 S. 524 (§§ 251, 253, 270, jfr. § 141), 1883 S. 896, jfr. H. R. T. 1883 S. 254 (§§ 268 og 258 samt § 253, jfr. § 141), 1894 S. 1190, jfr. H. R. T. 1894 S. 326 (§ 258 alene; O. R. havde dømt efter § 253, jfr. § 141, idet de overleverede Penge til Forsendelse med Postanvisning ikke antoges at være komne i Postvæsenets Værge, da Postbudet tilvendte sig dem, medens H. R., grundet paa den indførte Ordning med Postbeviser for Modtagelsen og Generalpostdirektoratets Udtalelser, statuerede det Modsatte).

Hensyn til Telegrafembedsmænd giver Straffeloven ingen særlig Regel.

8. Under denne Klasse jævnføres endnu Stl.'s § 167, s. om denne ovfr. i 1. Del § 35.

B. Under den anden Klasse af Embedsmisbrug blive følgende Straffebud at nævne:

1. Ifølge § 131 straffes der med simpelt Fængsel, Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøde, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, naar en *Embedsmand*, som ifølge sit Embede skal virke til *Straffemagtens Haandhævelse*, med Forsæt undlader at forfølge en strafbar Handling eller forctager eller efterlader Noget for at bevirke enten Frifindelse eller en mindre Strafs Idømmelse, eller for at forskaane Nogen for at udstaa den ham paalagte Straf. Undladelse af en Angivelse, forsaavidt Embedspligten er begrænset dertil, hvad den i Regelen er for Andre end Justits- og Politiembedsmænd, falder ikke ind under Begrebet om Undladelse af „at forfølge“. ¹¹⁾ Iøvrigt indbefattes under Budet enhver Art og Form af Forfølgelse, ligesom af strafbar Handling. Ved den anden Art af Handleringer tales kun om „Idømmelse“. Men analogisk maa Bestemmelsen anvendes paa andet Paalæg af Straf. Ved „mindre Straf“ underforstaaes „end den forskyldte“. Den tredie Art af Handleringer omfatter enhver Embedsmand, der har at medvirke til Udstaaelsen, ikke

¹¹⁾ S. derimod rigtig U. f. R. 1881 S. 826. jfr. H. R. T. 1881 S. 139 (Straf efter § 144, jfr. § 131, for en Sognefoged, der undlod at indberette et for ham anmeldt Tyveri til Politimesteren). S. fremdeles med Hensyn til § 131 D. i U. f. R. 1875 S. 407 (ikke Grund til at betragte de efter § 118 straffede Forhold af en Politibetjent som henhørende tillige under § 131).

blot, som i § 130, 2. St., den, der skal „lade Straffen fuldbyrde“. ¹²⁾

2 Ifølge § 132 straffes den *Embedsmand*, *hvem en Fanges Bevogtning paaligger*, med Embedsfortabelse og under skærpende Omstændigheder tillige med Fængsel eller Forbedringshusarbejde, naar han *forsætlig lader Fangen undvige eller beforder hans Undvigelse*, og med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse, naar det sker af *Uagtsomhed eller Forsømmelse*.

I de under Nr. 1 og 2 omtalte Tilfælde foreligger der, foruden Ikke-Opfyldelsen af Embedspligt, et negativt eller positivt Indgreb i den offentlige Retshaandhævelse, jfr. ovfr. §§ 94 og 95.

3. Naar en *Embedsmand* a) i de til hans *Embede hørende Protokoller anfører, hvad der ikke er foregaaet, eller anfører Noget anderledes, end det er foregaaet*, b) *udsteder Dokumenter, som han har at udfærdige efter sine Embedsbøger, af et falsk Indhold*, c) *forfalsker, tilintetgjør eller paa anden Maade forvansker Dokumenter, som ifølge hans Embede ere ham betroede eller tilgængelige for ham*, eller d) *i Embedsmedfør afgiver en falsk Attest eller Forklaring*, eller e) *forsætlig undlader i Attesten eller Forklaringen at oplyse Omstændigheder, der maa anses væsentlig at henhøre til den omhandlede Sag*, straffes han efter § 134, jfr. § 133, med Embedsfortabelse, simpelt Fængsel ikke under 1 Maaned, eller under formildende Omstændigheder med Bøder. Men har han foretaget en af de under a—c nævnte Handlinger, for at tilvende sig eller Andre en Fordel eller for at skade Andre, er Straffen ifølge § 133, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed

¹²⁾ Jfr. iøvrigt Mot. t. Stl.'s Udk. S. 158. S. D. i U. f. R. 1895 S. 355, jfr. H. R. T. 1894 S. 874 (Frifindelse med Hensyn til isl. Stl. § 132 = d. Stl. § 131).

medfører større Straf, Embedsfortabelse og Straf-arbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, ikke under 6 Maaneders simpelt Fængsel, jfr. hermed § 135, 2. St., og § 81.

I Flertallet af de i de omspurgte Paragrafer omhandlede Tilfælde er der Tale om offentlige Dokumenter (*„de til hans Embede hørende Protokoller“, „Dokumenter, som Embedsmanden har at udfærdige efter sine Embedsbøger“, „Attester eller Forklaringer, der afgives i Embeds Medfør“*). I alle disse Tilfælde vedkommer den Unddragelse af et Bevismiddel, hvorom Talen er, et Retsforhold, hvori det Offentlige fremtræder som Part, og er derfor et Retsbrud imod dette, om end ofte tillige et Retsbrud mod en Privat. Kun et af Tilfældene (c) omfatter ogsaa private Dokumenter, *„naar de ifølge hans Embede ere ham betroede eller tilgængelige for ham“*. Som Følge af denne Betingelse maa imidlertid det Offentlige ogsaa her siges, om end mere middelbart, at være interesseret i Dokumentet, saa at Synspunktet om Retsbrud mod det Offentlige ikke er udelukket, om end Krænkelsen af en Privat ofte vil fremtræde som det væsentligste.

Hvad iøvrigt Retsbrudet i den Misbrug, der er Gjenstand for § 134, jfr. § 135, angaaer, er det ovfr., 2. Del S. 68 o. ff., fremhævet, at det bestaaer i Unddragelsen af et Bevismiddel, og at det ikke er Forudsætningen, at der, forsaavidt der kunde være Tale derom, skal være gjort eller tilsigtet Brug af Dokumentet. Foruden ved denne Forskjel adskille de her ommeldte Handlinger sig fra det almindelige Dokumentfalsk derved, at det væsentlig er det intellektuelle Falsk (a, b, d og e), som de angaa. Ogsaa i Tilfældet c er der delvis Tale om Handlinger, der ikke gaa ind under almindeligt Dokumentfalsk (den negative Misbrug, 2. Del S. 33). Kun med Hensyn til „forfalske“ bliver Omraadet

forsaavidt det samme, medens Forfærdigelse af falsk Dokument er udelukket ved Forudsætningen. — Hvad Tilfældet Ltr. a angaaer, mærkes, at den blotte Undladelse af at indføre Noget i Protokollen ikke som saadan er medtaget, jfr. derimod § 134 (Ltr. e). Forsaavidt Udeladelsen af en Del af et vist Hele bevirker, at Helheden er indført anderledes, end foregaaet, falder det imidlertid ind under Regelen.¹³⁾

4. *Befindes nogen Embedsmand, der har offentlige Midler* — betroede Penge eller Pengeeffekter, Korn, Fourage, Materialier og lignende Gjenstande, s. § 135, 3. St., — *under Hænder og derfor staaer til Regnskab, at have Kussemangel*, skal han ifølge Stl.'s § 135 have sit Embede forbrudt. Under skærpende Omstændigheder bliver han derhos at straffe med Forbedringshusarbejde, og *er han undvegen med nogen Del af de ham betroede Midler eller*

¹³⁾ Jfr. ved §§ 133 og 134 Mot. t. Stl.'s Udk. S. 159—62, U. f. R. 1872 S. 880, jfr. H. R. T. 1872 S. 265 (Straf ikke efter § 134, men Bøde ifølge Analogi for Tilsidesættelse af Reglerne for behørig Orden ved Retsbøgernes Førelse), 1881 S. 88, jfr. H. R. T. 1880 S. 331 (H. R. § 146, og da den falske Vidneforklaring var afgivet af Tilt. som Sognefoged, ogsaa § 144, jfr. § 184), 193, jfr. H. R. T. 1880 S. 524 (§§ 117 og 134), 872, jfr. H. R. T. 1881 S. 259 (§ 143 og § 134, jfr. § 270), 1887 S. 937, jfr. H. R. T. 1887 S. 231 (Herredsfoged straffet efter §§ 134, 135, 1. og 2. St., 141 og 143. Bl. a. henført under § 134, at Tiltalte i Dommen, i Sag, under hvilken Penge til Stempelmærke til Indlæg var leveret ham, uden at paasætte Stempler, attesterede, at Stempelpapir var rigtig forbrugt, dog uden Hensigt at tilvende sig ulovlig Fordel), 1890 S. 1077 (Ligsynsmænd straffede efter § 134, jfr. § 144, for i Dødsattesten at udtale, at de havde fundet Ligpletter og grøn Farvning af Underlivet, skjønt de kun havde havt Ligets Ansigt afdækket, men paa Grund af Forraadnelsen havde følt sig forvissede om, at Døden var indtraadt), 1896 S. 65, jfr. H. R. T. 1895 S. 546 (§ 135, 1. og 2. St., jfr. § 144, samt § 134, jfr. § 144, anvendt).

har forsøgt derpaa, eller har han paa svingagtig Maade søgt at skjule Kassemangelen — saasom naar de til Indførelse af Indtægterne eller Udgifterne eller til Kontrol med samme bestemte Bøger, Registre eller Regninger forsætlig ere urigtigt førte, forfalskede eller skaffede tilside, eller naar falske Regnskaber eller Regnskabsuddrag eller andre Bilag til samme ere fremlagte, eller Indholdet falskelig er angivet paa Foustager, Poser eller Pakker —, kan Straffen stige indtil Strafarbejde i 8 Aar. Dersom den forefundne Kassemangel dækkes inden 3 Gange 24 Timer, kan under iøvrigt formildende Omstændigheder Tiltale bortfalde, naar vedkommende Ministerium dertil giver sit Samtykke.

Det Forhold, der her er Tale om, indeholder det Bedrageri, som er Gjenstand for § 253, jfr. § 252, 1°. Men § 135 rammer ikke enhver Underslaaen af offentlige Midler, hvori en paagjældende Embedsmand maatte have gjort sig skyldig. Den angaaer kun det Tilfælde, at Vedkommende „*befindes at have Kassemangel*“, jfr. ogsaa § 135, 4. St. („*dersom den forefundne Kassemangel dækkes*“ o. s. v.). Paragrafen er i saa Henseende overensstemmende med Kilden, Fdg. 8. Juli 1840 § 21.¹⁴⁾ Har Vedkommende vel havt Kassemangel, men denne allerede er dækket paa den Tid, da Opdagelsen sker, gjælder § 135 ikke, men den uophævede Bestemmelse i Fdg. 8. Juli 1840 § 18, der bestemmer, at Embedet skal være forbrudt, men iøvrigt ingen Straf har. Den nævnte Forskjel i Behandlingen er stemmende med Tanken i Stl.'s § 254, kun at Embedsmanden behandles strengere (Fdg. 1840 § 18 og § 135, 4. St., jfr. med § 254).¹⁵⁾

¹⁴⁾ Jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 162—63.

¹⁵⁾ Se med Hensyn til Spørgsmaal om Kassemangel, skjønt ikke Anvendelse af § 135, U. f. R. 1880 S. 936, jfr. H. R. T. 1880 S. 218, 1883 S. 838, samt om Anvendelse

5. Ifølge Stl.'s § 139 straffes *den Embedsmand, der aabenbarer, hvad der hans Embede vedkommende bør holdes hemmeligt*, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, jfr. herved § 80, 1. St. Denne Straffebestemmelse træder i Stedet ogsaa for Straffebudet i D. L. 2—5—20, jfr. Stl.'s § 308, medens hint Buds Bestemmelse af Hemmeligholdelsespligtens Udstrækning vedblivende bestaaer, som overhovedet Stl.'s § 139 i saa Henseende ikke er normerende, men henholder sig til, hvad de forskjellige Embedsforhold medføre, være sig ifølge særlige Bestemmelser eller Lovgivningens Grundsætninger og Forholdets Natur.¹⁶⁾

6. Ifølge Stl.'s § 140 anses *den Embedsmand, som forsættlig forleder eller søger at forlede de ham underordnede Embedsmænd til Embedsovertrædelser*, med den for disse Overtrædelser bestemte Straf og kan derhos efter Omstændighederne dømmes til at have sit Embede forbrudt, hvor ikke denne Straf efter

af § 135 U. f. R. 1887 S. 937, jfr. H. R. T. 1887 S. 231 (Herredsfoged dømt bl. a. efter § 135; at enkelte Beløb ikke vare fuldt indkomne af Forsømmelse eller at nogle til Stempling oppebaarne Beløb ikke vare anvendte dertil, ikke henregnet til Kassemangel), 1891 S. 377, jfr. H. R. T. 1890 S. 649 (§ 135 med Hensyn til Amtsrepartitionsfondens Midler. Med Hensyn til Skolefonden, som Tiltalte bestyrede uden skriftlig Udnævnelse, ikke anset som Bestillingsmand, men straffet efter § 253 og Anal. af § 251), 1896 S. 65, jfr. H. R. T. 1895 S. 546 (§ 135, 1. og 2. St., jfr. § 144, samt § 134, jfr. § 144. Kæmner og Havnekasserer. Den udviste Forsømmelighed med Hensyn til Bogføring og Opbevaring af indgaaede Beløb betragtet som skærpende Omstændighed).

¹⁶⁾ S. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 166—67. S. D. i U. f. R. 1893 S. 1155, jfr. H. R. T. 1893 S. 467, 1895 S. 281, jfr. H. R. T. 1894 S. 765 (H. R. domfældte efter § 144, jfr. § 139, Assistent i et Ministerium; O. R. havde trifundet).

selve Forbrydelsens Beskaffenhed er paabudt. Næst den Ikke-Opfyldelse af selve den overordnede Embedsmands Embedspligt, som dette Forhold indeholder, foreligger her tillige den Embedsmisbrug, at vedkommende Overordnede benytter sin Stilling som saadan til at anstifte eller søge at anstifte til den Underordnedes Embedsovertrædelse.¹⁷⁾ Særlig maa i denne Forbindelse nævnes § 136, der undergiver *den Bogholder, Revisor, Kassekontrollør eller anden Embedsmand, der befindes at have set igjennem Fingre med en Oppebørselsbetjent, med hvem han er sat til at føre Tilsyn, eller iøvrigt er meddelagtig i hans Brøde* (nemlig Kassemangel, s. § 135 og Fdg. 8. Juli 1840 § 21 i. f.),¹⁸⁾ Ansvar og Straflige med denne.

7. Her mærkes endnu Stl.'s § 226, 2. Pkt., der bestemmer, at *den Sagfører, eller anden Embedsmand, som gjør sig skyldig i den i Paragrafen omhandlede Forbrydelse* (Indgivelse af aabenbar falske Klagemaal til Kongen o. s. v., jfr. ovfr. S. 60—61), *dertil forleder Andre eller dermed er dem behjælpelig*, efter Omstændighederne tillige (nemlig foruden til Straf af Fængsel eller Bøder eller under skærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde til 1 Aar), bliver at dømme til at have sit Embede forbrudt.

§ 105.

Fortsættelse. Særlige Embedsforbrydelser.

Ved Siden af Straffeloven bestaaer der en stor Del særegne, ikke af Straffeloven berørte Straffebud for Embedsforbrydelser, der altsaa kunne betegnes

¹⁷⁾ Jfr. StR.'s alm. Del I S. 145 og Mot. t. Stl.'s Udk. S. 667—68. jfr. § 138 („*understøtter en Anden i saadan Færd*“).

¹⁸⁾ Mot. t. Stl.'s Udk. S. 163.

som særlige. Hertil hører ikke den store Mængde Reglementer og Instruxer for forskellige Klasser af Statens eller Kommuners Embeds- og Bestillingsmænd, som angive de Paagjældendes Pligter, men ikke give Regler om Straf for Brud paa disse Pligter, idet de i saa Henseende henholde sig til Straffelovens almindelige Forskrifter. Hvad der bliver at nævne er kun de særlige Straffebud, af hvilke den største Del omhandler straffbare Ikke-Opfyldelser af Embedspligt, og derfor særlig udfylde det Rum, Stl.'s § 143 lader aabent ved sit Forbehold „*hvorfor Straf ej særskilt i Lovgivningen er fastsat*“. I Regelen ere disse særskilte Bud forsaavidt strengere, som de ikke betinge Strafbarheden i den Udstrækning, som § 143 (Forsæt eller grov eller gjentagen Uagtsomhed). Iøvrigt vil der med Hensyn til disse særegne Bud i Regelen kunne henvises til Fremstillingen af det paagjældende Retsforhold.

1. Med Hensyn til Dommere gjælder ved Siden af Straffeloven en Række Lovbud om enkelte, bestemte Forsømmelser, saaledes med Hensyn til tilbørlig Fremme af Sager, L. 1. 5. 8, Fdg. 3. Juni 1796 §§ 35 og 39, jfr. L. om Vexelsager 28. Maj 1880 § 6, Fdg. 16. Jan. 1828 §§ 12—15, Fdg. 25. Jan. 1828 § 8, endvidere L. 1. 5. 13 og 19, L. 19. Febr. 1861 § 87, Fdg. 12. Febr. 1790 § 2, Pl. 21. April 1824 § 1, Fdg. 19. Aug. 1735 § 17, jfr. Fdg. 8. Jan. 1802.¹⁾

Med Hensyn til Retsskrivere mærkes foruden flere af de nysnævnte Bud Fdg. 16. Jan. 1828 §§ 7 og 8, Pl. 9. April 1783, jfr. Sp. Regl. 1814 § 158.²⁾

Med Hensyn til Retsvidner s. Fdg. 9. Juni 1847 §§ 3 og 10³⁾

¹⁾ Jfr. *Nellemann* Civilpr.'s alm. Del, 3. Udg. S. 232.

²⁾ Jfr. *Nellemann* a. V. S. 273.

³⁾ Jfr. *Nellemann* a. V. S. 283.

Med Hensyn til Sagførere s. Fdg. 3. Juni 1796 §§ 10, 11, 33 og 39, Fdg. 16 Jan. 1828 §§ 14 og 15.⁴⁾

2. Med Hensyn til Politiets Embeds- og Bestillingsmænd s. L. f. Kbhvn 11. Febr. 1863 §§ 14, 15, 16, L. 4. Febr. 1871 § 12.⁵⁾

3. Med Hensyn til Medicinalembetsmænd
L. om Kokoppeindpodning 4. Febr. 1871 § 9, L. 30. Marts 1892 § 27, jfr. § 28, L. 2. Juli 1880 § 38 (forsaavidt de to sidst nævnte Love omhandle Embedslæger), jfr. L. 1. April 1893, hvis § 3 kun henviser til Stl.'s §§ 142 og 143, jfr. § 144, Rgl. 21. Novbr. 1810 §§ 39, 43, jfr. 1. Del S. 652.

4. Med Hensyn til gejstlige Embedsmænd⁶⁾
mærkes D. L. 2. 17. 22 og 23 (Kætteri), An. 7. Oktbr. 1733, Decision 16. Decbr. 1734, Fdg. 23. Maj 1696, Forbud 23. Novbr. 1797, D. L. 2. 9. 24, 2 11. 11, 14, 2. 10, 1, jfr. Fdg. 7. Novbr. 1682 § 19, Pl. 7. Novbr. 1827, L. 5. Jan. 1853 § 3, jfr. Pl. f. Isl. 31. Maj 1855 og Fdg. 30. April 1824 § 11, Fdg. 4. Aug. 1788 § 1, Fundats 6. Marts 1829 § 1, Fdg. 23. Aug. 1793 § 4 og Fdg. 28. Aug. 1816 § 3, Fdg. 3. Juni 1796 § 38.⁷⁾

5. Med Hensyn til Skoleembedsmænd Fdg. 7. Novbr. 1809 §§ 69, 104 o. ff., An. 29. Juli 1814⁸⁾

⁴⁾ Jfr. *Nellemann* a. V. S. 482. S. ogsaa D. i U. f. R. 1895 S. 151 (Sagfører dømt efter Fdg. 11. Aug. 1819), 168 (Sagfører dømt efter D. L. 1. 12, Fdg. 23. Decbr. 1735 § 2 og Fdg. 16. Jan. 1828 § 14), 205 (D. L. 1. 12. 2), 625, jfr. H. R. T. 1895 S. 163 (Fdg. 16. Jan. 1828 § 14), 1896 S. 36 jfr. H. R. T. 1895 S. 502 (do.).

⁵⁾ S. U. f. R. 1876 S. 407, 1877 S. 179, jfr. H. R. T. 1876 S. 400, 1879 S. 701, jfr. H. R. T. 1879 S. 10, 1887 S. 667 og 971, jfr. H. R. T. 1887 S. 268.

⁶⁾ *Ørsted* j. T. V. 2, S. 77—81, *Ussing* a. V. S. 285 o. ff., *Matzen* og *Timm* Kirkeret.

⁷⁾ U. f. R. 1882 S. 672, jfr. H. R. T. 1882 S. 130 (L. 2. 11. 14, jfr. Rskr. 3. Juni 1746 og Instr. 1. Juli 1746 § 46).

⁸⁾ U. f. R. 1881 S. 888, jfr. H. R. T. 1881 S. 300 (Straf efter An. f. L. 29. Juli 1814 § 66 Nr. 5).

f. Kbst. § 39 (Misbrug af Revselsesretten), Bil. C § 2 og § 3 b, f. L. § 32, Bil. B § 2 og § 3 a, Fdg. 20. Marts 1844 f. Kbhvn. § 30, § 52 Nr. 3, Fdg. 9. Febr. 1831 § 5, L. 19. Febr. 1861 om Kirkesyn § 24, L. 4. Febr. 1871 § 2, s. om Skolekommissioner An. 29. Juli 1814 f. Kbst. § 8, f. L. § 40.

6. Med Hensyn til Overtrædelser af Lovene til Forebyggelser af Brandfare, Byggefare m. v. gjælde de i 1. Del § 51 (S. 613 o. ff.) anførte Bestemmelser ogsaa, forsaavidt Talen er om Overtrædelser af Embedspligt.⁹⁾

7. Med Hensyn til Fyrpersonale Instr. 15. Febr. 1879 § 30 og Instr. 10. Maj s. A., Jernbanepersonale Rgl. 12. Juni 1847 § 41, Postvæsenets Personale L. 5. April 1888 § 21.

8. Med Hensyn til Kassebetjente gjælder ved Siden af Stl.'s § 135 Bestemmelsen i Fdg. 8. Juli 1840 § 18, jfr. § 104, S. 201.,

§ 106.

Strafbare Brud paa Kaldspligter i andre særlige, offentlig-retlige Forhold.

I § 102 er det udviklet, hvilke særlige Kald til Medvirkning ved Statsfunktioner der falde udenfor Embedsforholds Omraade. For Brud paa Pligter, som saadanne særlige Kald medføre, findes ikke Straffebestemmelser i alm. borg. Straffelov. Naar de overhovedet ere strafbare, maa Hjemmelen foreligge i særlige Love eller deres Grundsætninger. Det er imidlertid kun undtagelsesvis, at saadan Hjemmel forefindes. Nævnes kan her Rigsdagsvalglov 12. Juli 1867 § 75 om Straf af 40 Kr.'s

⁹⁾ U. f. R. 1876 S. 678, jfr. H. R. T. 1876 S. 55 (Bygningsinsp. straffet efter L. 21. Novbr. 1871 § 83, jfr. § 16, og Instr. 22. April 1872 § 15).

Bøde for Valgmænd ved Landstingsvalg, der udeblive eller indfinde sig for sent til Deltagelse i Valget eller undlade at deltage i dette, uden at oplyse lovligt Forfald. Mærkes kan fremdeles her, hvad der ovenfor i § 102 S. 173—74 er bemærket om Vægning ved at overtage tvungne Hverv. Nævnes kan derimod ikke Straffebudet i s. L.'s § 92 (Bøde fra 20—400 Kr.), naar Nogen viser Forsømmelighed i Udførelsen af de ham efter Valgloven paahvilende Forretninger, da de Forretninger, der her er Tale om, ikke bestaa i Medvirkning til Dannelse eller Tilkjendegivelse af et autonomt Raads Beslutninger, men gaa ud paa Udførelse af Statsfunktioner som exekutivt Organ, hvilke ikke falde udenfor „Embedet“ i den vide Betydning, der i denne Forbindelse maa tillægges det.¹⁾

§ 107.

I. B. II. Forseelser i offentlig-retlige Disciplinærforhold.

Det vigtigste offentlig-retlige Disciplinærforhold er det Krigsmagten vedrørende. Men dette ligger, som i 1. Del § 1 bemærket, udenfor denne Fremstillings Omraade. Her skal derfor kun henvises til den nu gjældende Hovedlov herom, nemlig Straffelov for Krigsmagten 7. Maj 1881 med den

¹⁾ Frifindelsen af Sogneraadsmedlemmerne i U. f. R. 1888 S. 1199 var beføjet, da den stedfundne Beslutning om Eftergivelse af Fattighjælp ikke kunde henføres under § 92, men netop hørte til den Slags Virksomhed, for hvilken intet Strafansvar er paalagt, og den som Konsekvens heraf ansete Nægtelse af Udslettelse af Valglisten, om end ubeføjet, og om end hvilende paa en *error juris*, vel kunde betragtes som en utilregnelig Forsømmelse, trods Stl.'s § 42, jfr. StR. alm. Del I S. 339 Jfr. iøvrigt herved U. f. R. 1878 S. 49—50 og 482—83.

dertil sig sluttende kgl. Anordning 20. Juni 1881 og Instr. s. D. samt kgl. An. 13. Aug. 1886.¹⁾

De Tilfælde, der blive at nævne, falde i to Klasser, eftersom Forholdet er fremkaldt ved en normal Statsfunktion eller ved en Funktion, der har mere abnorme Forhold for Øje.

A. Under den første Klasse kan nævnes:

a) De Ordensstraffe, som kunne paalægges Medlemmer af repræsentative Forsamlinger, ifølge de for dem gjældende Forretningsordner, for Brud paa disse.

b) De Disciplinærstraffe, som Studerende ere undergivne for Uorden, Uartighed eller Opsætsighed mod Foresatte, s. Fund. 7. Maj 1788 § 7, Rgl. 11. Febr. 1818.²⁾

c) De Disciplinærstraffe, som Disciple i lærde Skoler ere undergivne for Brud paa Skolelovene, s. Fdg. 7. Novbr. 1809, V. Se om Skolestraffe for Elever i Almueskoler de i 1. Del, S. 496—97, nævnte Bestemmelser, der for de offentlige Skolers Vedkommende rettere vilde have deres Plads paa dette Sted.

B. Under den anden Klasse mærkes:

1. Forseelser af Personer, som nyde offentlig Fattighjælp, mod de særlige, dem paahvilende Pligter. Herom indeholdes de nu gjældende Bestemmelser i L. om det offentlige Fattigvæsen 9. April 1891 § 41. Denne bestemmer, at der af Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og have forset sig, have Ophold, med Samtykke i hvert

¹⁾ Se herved *Jespersen*: Straffelov for Krigsmagten med Kommentar og Register.

²⁾ S. Universitetets Retsregler § 91.

enkelt Tilfælde af Politimesteren, i Kjøbenhavn af Politidirektøren, kan ikjendes Straf af Hensættelse i Fængsel eller Tvangsarbejde, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder, for *Forseelser, som stride mod Orden og Sædelighed, saasom Overhørighed og Trodsighed mod Foresatte, Drukkenskab, Uforligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsørgelsesanstalt, hvor Vedkommende er anbragt* (jfr. § 32), for *skjodesløs Omgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele samt for anden offentlig eller huslig Udyd og Uorden*. Se L.'s § 67 om Ophævelsen af de tidligere herom gjældende Strafferegler.²⁾

2. Strafbare Brud paa de Pligter, som paahvile Personer, der udstaa Frihedsstraf eller hensidde i Varetægtsfængsel. Der bliver her at skjelne mellem dem, der udstaa henholdsvis Strafarbejde, Fængsel og Tvangsarbejde.

a) Med Hensyn til Fanger i Strafanstalterne ordner L. 3. Decbr. 1850 den Straffemyndighed, der tilkommer Bestyrelserne for disse, henholdsvis Direktøren (§§ 1—2) og Inspektøren (§ 4), med Hensyn til Arten og Graden af de Straffe, de kunne paalægge, jfr. herved Stl. § 29, sidste Stykke (om de legemlige Straffe) og Anordn. 13. Febr. 1873 § 11 („*Brud paa Disciplinen og Forseelser, begaaede i Strafanstalterne, blive at behandle i Overensstemmelse med L. 3. Decbr. 1850*“). Loven af 1850 angiver ikke nærmere selve de Handlinger, med Hensyn til

²⁾ Se om enkelte af de ovfr. nævnte strafbare Forhold ovfr. 2. Del § 83 og 3. Del § 87 med de i Noterne anførte Domme. S. fremdeles U. f. R. 1885 S. 788 (ikke § 296, men Pl. 14. Decbr. 1810 §§ 22 og 23), 1894 S. 501 (L. 1891 § 41, jfr. § 32, anvendelig; derfor Sagens Afvisning fra Politiretten).

hvilke den i Loven omhandlede Straffemyndighed kan udøves. Men den forudsætter, ligesom den anførte An. 1873, at den angaaer to Klasser af Handlinger, nemlig dels „*disciplinære Forseelser*“ (s. L.'s § 4 og An. 1873 § 11 [„*Brud paa Disciplinen*“], jfr. Pl. 31. Aug. 1813 § 7), dels andre Handlinger, som ikke eller ikke blot have denne Karakter, men betegnes i Loven som „*ringere Forseelser, som Fangerne begaa, naar Direktøren finder, at de kunne afsones med en af de nævnte Straffe*“ (s. L. 1850 § 1, jfr. § 2, hvor det modsætningsvis hedder: „*Finder Direktøren, at Brøden er saa stor, at den ikke kan afgjøres med en af de i § 1 nævnte Revsels*“, jfr. An. 1873 § 11). Nærmere Bestemmelse om, hvilke Handlinger der ere strafbare som Brud paa Disciplinen, findes i Reglementerne for Strafanstalterne. Forsaavidt er der altsaa Tale om Handlinger, der ikke ere strafbare fra andet Synspunkt. Med Hensyn til den anden Klasse er der Tale om Handlinger, der ere strafbare som *delicta communia*. Det Særegne er, at de ere undergivne særlige Straffe. Men denne Særegenhed findes ogsaa ved visse Handlinger, der ligge udenfor Omraadet for Loven af 1850, s. Pl. 31. Aug. 1813, jfr. Pl. 16. Juli 1817, hvis Bestemmelser forsaavidt endnu ere gjældende, idet de ikke ere ophævede ved Straffeloven, s. §§ 65 og 111. De særlige Regler om Straffangers Forseelser og Forbrydelser omfatte altsaa tre Klasser af Handlinger.

1. De blotte Disciplinærforseelser, strafbare efter L. 3. Decbr. 1850 og de paagjældende Reglementer.

2. Andre Forseelser (*delicta communia*), der som ringere af Direktøren findes at kunne afsones med de i L. 1850 nævnte Straffe.

3. *Delicta communia*, der ikke findes at kunne afsones paa denne Maade, men for hvilke den øvrige Lovgivning har særegne Strafferegler.

Som bemærket, er det i Pl. 31. Aug. 1813, jfr. Pl. 16. Juli 1817, at Bestemmelser af den sidst nævnte Art findes. Denne er vel kun given for „Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn“, der nu kun er Tugt- og Forbedringshus for Kvinder. Men Plakatens Bestemmelser maa analogisk kunne anvendes paa de andre Strafanstalter, der ere traadte i Stedet for hin Anstalt, og udtrykkelig kan dette siges hjemlet ved Stl.'s §§ 65 og 111. De endnu gjældende Regler i Pl. 1813 og 1817 angaa Fornærmelser mod dem, der i Anstalten have at befale (Pl. 1813 § 9, jfr. Stl.'s § 98 og § 100), livsfarlige Voldsomheder mod Foresatte (Pl. 1813 § 10), Sammenrottelse i voldelig Hensigt (Pl. 1813 § 11, jfr. Pl. 1817), samt Undvigelser (Pl. 1813 § 12, jfr. Stl.'s § 111), jfr. derhos Pl. 1813 § 13, Stl.'s § 65 og Pl. 1813 §§ 14 og 15 (processuelle Særegenheder).³⁾

b) Med Hensyn til Fanger i Fængsler (Arresthuse), baade Varetægts- og Straffanger, gjælder for Brud paa Disciplinen Straffebestemmelserne i Regl. 7. Maj 1846 Ltr. E § 5, jfr. Ltr. B § 12 og Ltr. D § 14. Ogsaa her er der Hjemmel for visse legemlige Straffe (3—15 Rottingslag).

³⁾ U. f. R. 1885 S. 981, jfr. H. R. T. 1885 S. 195 (H. R. „i Henhold til O. R.'s Grunde og under Henvisning til Stl.'s § 111“ Livsstraf efter Pl. 1813 § 10), 1886 S. 573, jfr. H. R. T. 1885 S. 764 (i Medfør af Stl.'s §§ 65 og 111 dømt efter Pl. 31. Aug. 1813 § 10), 1892 S. 1238, jfr. H. R. T. 1892 S. 460 (i Medfør af Stl.'s §§ 65 og 111 dømt efter Pl. 31. Aug. 1813 § 10; Livsstraf).

c) Med Hensyn til de i Tvangsarbejdsanstalter inddømte Personer fastsætter Fattiglov 9. April 1891 § 41, at Justitsministeren kan indvilge i, at der i Reglementerne for disse optages Bestemmelser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, *for grovere Uordner kan ikkjende Lemmerne Cellestraf, dog ikke for længere Tid, end højst 2 Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne kan skærpes ved Forbrydelse af Overarbejds- penge eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Udelukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af højst 14 Dage, samt at Anlæggelse af Spændetøje kan bringes til Anvendelse under de i Arestregl. 7. Maj 1846 Ltr. B § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikkjendt.* Derimod er der nu ikke Hjemmel for Anvendelse af lignende korporlig Straf, som i Arresthusene, hvad der tidligere maatte kunne ske efter Analogien af Arrestreglementets Bestemmelser.

3. Brud paa de særlige Pligter, som de Politiets Tilsyn undergivne Fruentimmer, der søge Erhverv ved Utugt, samt Personer, der som Værtinder i offentlige Huse eller som kvindeligt Tjenestetyende hos dem eller de offentlige Fruentimmer, ere underkastede, medføre Straf efter L. 10. April 1874 §§ 6, 7 og 10, Regul. for Tilsyn med offentlige Fruentimmer 9. Marts 1877 §§ 56 og 57 samt L. 1. Marts 1895. Se herved 1. Del S. 512 o. ff. Bestemmelsen i L. 10. April 1874 § 10 gaaer iøvrigt videre, idet den omfatter alle dem, som for offentlig Regning ere indlagte i et Sygehus til Behandling for venerisk Sygdom (Straf af Fængsel paa Vand og Brød indtil 5 Dage eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned for at forlade Sygehuset, før de af dettes Læge udskrives).

§ 108.

II. Forbrydelser mod fremmede Stater.

Herom handles i Straffelovens §§ 82 og 83, jfr. § 84. Udenfor Straffeloven findes forskellige Straffebestemmelser dels i Love (Fdg. 4. Maj 1803), dels i Traktater, hvorom henvises til StR.'s alm. Del I S. 117—118, jfr. næste Paragraf. Berettigelsen til, trods de Betragtninger, der have ført til at give Bestemmelserne i §§ 82 og 83 Plads i Stl.'s Kap. 9 (Forbrydelser mod Statens o: den danske Stats Sikkerhed og Selvstændighed), at betragte vedkommende fremmede Stat som de deri omhandlede Forbrydelsers Gjenstand er paaviist i Indl. t. StR. 268—69 med Note.

Med Hensyn til Omraadet af de Forbrydelser, som have fremmede Stater til Gjenstand, omfatter § 82 i sine tre første Stykker kun visse Angreb paa fremmede, i Venskab med Kongen levende Regenter og § 83 lignende Angreb paa fremmede Magters Gesandter ved Kongens Hof. Baade med Hensyn til Gjenstand og Handling ligge disse Forbrydelser indenfor den Ramme, som ved Angreb paa den danske Stat er betegnet ovfr. med I A 2, nemlig Angreb, for hvilke ikke Statsmagtens Udøvelse, men Statsmagtens Organer eller Repræsentanter som saadanne ere Gjenstand. I § 82, 4. St., er Gjenstanden for Angrebet mere almindelig betegnet som „*fremmede i Venskab med Kongen staaende Magter*“ og Handlingen ved det almindelige Udtryk „*forværme*“. Der kunde da spørges, om ikke ifølge denne Bestemmelse hele Rækken eller ialtfald en Del af Forbrydelserne mod Statsmagtens Udøvelse (I A 1) maa straffes, naar de udøves mod en fremmed Magt. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Ikke alene taler der imod, at Straffeloven

ikke optog en i Udkastet indeholdt Bestemmelse, som angik de groveste Angreb paa fremmed Statsmagts Udøvelse. Men den nærmere Bestemmelse af Ordet „fornærme“ i § 82, 4. St., ved Tillæget „*ved Ord, Tegn eller billedlig Fremstilling*“ viser ogsaa, at der her kun er Tale om en særegen Art af Fornærmelser, nemlig Ærefornærmelser, og at Ordet „*ellers*“, der forbinder § 82, 4. St., med det Foregaaende, kun har Hensyn til § 82, 3. St., jfr. paa lignende Maade Forholdet mellem § 89 og § 90, mrk. ogsaa de i § 82, 4. St., udhævede Exempler. Det staaer derfor fast, at det hele Indbegreb af Forbrydelser mod fremmede Magter, som §§ 82 og 83 omhandle, ligger indenfor den ovfr. med I A 2 betegnede Ramme, et Forhold, der ogsaa stemmer med det for Tiden Almindelige i det internationale Forhold.¹⁾ Indenfor denne Ramme ere de strafbare Forhold atter begrænsede til den fremmede Statsmagts højeste Organer eller saadanne Repræsentanter for den, som have international Betydning. Dette er klart med Hensyn til „*Regenter*“ og „*Gesandter*“. Men i Overensstemmelse hermed maa ogsaa Ordet „*Magter*“ i § 82, 4. St., forstaaes, jfr. § 83 i Begyndelsen, altsaa om den højeste, i internationale Forhold fremtrædende Statsmyndighed, saa at Forskjellen fra de Tilfælde, hvor der tales om Regenten, kun er den, at der ved „*Magter*“ ikke tænkes paa en enkelt, fysisk Person, men paa Regeringen som moralsk (politisk) Person.

Indenfor den angivne Ramme hjemle de omtalte Paragrafer Straf:

1. mod den, der foretager nogen Handling, der sigter til at berøve en fremmed, i Venskab med Kongen levende Regent Livet (Straf paa Livet eller Straf-

¹⁾ Jfr. StR.'s alm. Del I S. 114 o. ff.

arbejde paa Livstid eller under formildende Omstændigheder i visse Aar, dog ikke under tre);

2. mod den, der ellers forgriber sig paa en saadan fremmed Regents Person, § 83, 2. St., jfr. hermed ovfr. S. 137 med Hensyn til § 88 (efter Forbrydelsens Beskaffenhed Strafarbejde eller Statsfængsel i et eller flere Aar);

3. mod den, der truer en fremmed i Venskab med Kongen levende Regent med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord, eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham, § 83, 3. St., jfr. § 89; (Forbedringshusarbejde, Statsfængsel eller andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel);

4. mod den, der ellers ved Ord, Tegn eller billedlig Fremstilling fornærmer fremmede, i Venskab med Kongen staaende Magter, navnlig ved i trykte Skrifter at laste og forhaane de regerende Personer eller ved uden at nævne sin Hjemmel at tillægge dem uretfærdige og skammelige Handlinger (Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder fra 100—1000 Kr.).

Sammenlignes denne sidste Bestemmelse med den tidligere i L. 3. Jan. 1851 § 7 (Fdg. 27. Sept. 1799 § 8), vil det ses, at der er gjort to Forandringer af Vigtighed ved denne. For det Første ere ved Indsættelsen af Ordet „*navnlig*“ de Handlinger, som tidligere vare de eneste, ved hvilke en strafbar Fornærmelse af fremmede Magter (i et trykt Skrift) kunde begaaes, forandrede til blotte Exempler indenfor det i Stykkets Begyndelse angivne videre Omraade. Dernæst er der i det Tilfælde, der udhæves ved Ordene „*uden at nævne sin Hjemmel o. s. v.*“, sat „*de regerende Personer*“, istedetfor Kildens „*Regeringer*“. Den Betydning, den sidst

nævnte Passus i den tidligere Redaktion havde til at hjemle et begrænset Ansvar for Fornærmelser mod fremmede Regeringer som juridiske Personer, er herved bortfalden, men behøves heller ikke mere, da Strafansvar i de paagjældende Tilfælde er begrundet ved Hovedregelen i § 82, 3. St., og det, hvad enten Hjemmel er nævnt eller ej. Heller ikke har den paagjældende Passus i sin nuværende Redaktion nogen Betydning til at begrunde eller begrænse Strafbarheden af Fornærmelse mod de regerende Personer. Thi hvad enten Hjemmel nævnes eller ikke, „*lastes*“ disse Personer, naar der tillægges dem uretfærdige og skammelige Handlinger, og Tilfældet er altsaa indbefattet under det umiddelbart forud fremhævede. Udhævelsen her har nu ingen anden Betydning end, at Opmærksomheden henledes paa Tilfældet som et, der er egnet til Strengthed ved Strafadmaalingen. Ved den først omtalte Forandring i Kildens Redaktion ere overhovedet alle de særegne, tidligere mere eller mindre uomtvistet antagne, ikke af selve Begrebet om Ærefornærmelser følgende og derfor kunstige Begrænsninger af disses Strafbarhed, naar de rettes mod fremmede Magter, bortfaldne. Ikke blot det at „*laste og forhaane*“ de regerende Personer, men ogsaa mindre grove Ærefornærmelser mod dem, som mulig ikke maatte falde ind under hine Udtryk, ere nu strafbare. Ærefornærmelser mod afdøde regerende Personer ere nu strafbare, forsaavidt de maa betragtes som Fornærmelser mod den fremmede Magt.²⁾ At tillægge de fremmede Regeringer uretfærdige og skammelige Handlinger er nu ikke

²⁾ Jfr. U. f. R. 1881 S. 924, jfr. H. R. T. 1881 S. 385, 1887 S. 1121.

længere straffrit, blot fordi Hjemmel nævnes, og endelig er Udbredelse af Ærefornærmelser om de regerende Personer eller Regeringerne, som Vedkommende ikke gjør til sine, strafbar i samme Omfang, som dette antages at være Tilfældet ved private Ærefornærmelser, jfr. ovfr. 1. Del S. 263 o. ff.³⁾

Af de samme Grunde, som medføre, at ved de Fornærmelser mod Organer eller Repræsentanter for den danske Statsmagt, der behandles som Statsforbrydelser, haves der ingen Adgang til Sandhedsbevis, maa det samme Resultat her antages.

5. *Mod den, som personlig angriber en fremmed Magts Gesandt ved Kongens Hof*, § 83, 1. St., er fastsat Straf af Forbedringshusarbejde eller Statsfængsel indtil 2 Aar eller andet Fængsel, forsaavidt Lovens almindelige Bestemmelser ikke medføre højere Straf.³⁾

6. *Mod den, som truer en saadan Gesandt med personligt Angreb, overfalder ham med Skjældsord eller paa anden fornærmelig Maade tiltaler ham*, § 82, 2. St., er fastsat Straf af Fængsel. Endelig straffes

7. *den, der ellers ved Ord, Tegn eller billedlig Fremstilling fornærmer ham*, med simpelt Fængsel eller under formildende Omstændigheder Bøder fra 100 til 1000 Kr.

Ifølge § 84 finder offentlig Paatale i de ovfr. nævnte Tilfælde, med Undtagelse af de i § 82,

³⁾ Se om alle de antydende Spørgsmaal efter den ældre Ret Bornemann a. V. S. 303 o. ff.

⁴⁾ Jfr. H. R. T. 1866 S. 435, hvis Forudsætning om, at det vilde være nok til Anvendelsen, at Vedkommende havde kunnet kjende Gesandtskabsforholdet, dog gaaer for vidt, eftersom Forsæt kræves, jfr. Mot. t. Stl.'s Udk. S. 132.

1. og 2. St. omhandlede, kun Sted, naar det af vedkommende fremmede Regering eller Gesandt forlanges, og da efter Justitsministerens Befaling.⁵⁾

§ 109.

Fortsættelse. Særlige Forbrydelser mod fremmede Stater.

1. Hertil maa for det Første henregnes de i forrige Paragrafs Begyndelse berørte Straffebestemmelser i Fdg. 4. Maj 1803 § 18 angaaende Krænkelsen af de Pligter, der begrundes ved Danmarks Nevtralitet under en Krig mellem andre Stater,¹⁾ jfr. ogsaa flere specielle Traktater.

2. Endvidere maa her nævnes det Tilfælde, at Danske, der bo eller opholde sig i Stater, der mangle

⁵⁾ Jfr. ved denne Paragraf i det Hele, hvad der er bemærket i StR.'s alm. Del I S. 116 o. ff., *Bornemann* a. V. S. 303—8, Mot. t. Stl.'s Udk. S. 129 o. ff.

¹⁾ Jfr. herved StR.'s alm. Del I S. 117 o. ff. En anden Karakter have de ikke sjældent forekommende traktatmæssige Bestemmelser, ved hvilke Danmark har paataget sig international Forpligtelse til at paalægge sine Undersaatter Straf for Handlinger, hvorved en fremmed Stat anser Interesser, den beskytter, men som ikke ere Statsinteresser i snævrere Forstand, krænkede, se med Hensyn til Slavehandel Tr. med England 14. Jan. 1814 Art. 8, Tr. 2. Juli 1890 (Bekgj. 21. Juni 1892), Art. 5, 11 o. s. v., jfr. 1. Del S. 361 o. ff., med Hensyn til Fiskeripolitiet i Nordseen og Brændevinshandel der, Tr. 6. Maj 1882 (Bekgj. 30. April 1884) Art. 35, jfr. 2. Del S. 179, og Tr. 11. April 1894 (Bekgj. 24. Maj s. A.) Art. 4, med Hensyn til Søkabler Tr. 14. Marts 1884 (Bekgj. 18. Novbr. 1885) Art. 12, s. L. 15. Febr. 1895, og 1. Del S. 672, med Hensyn til internationalt Sundhedsvæsen Tr. 30. Jan. 1892 (Bekgj. 31. Maj 1893), Bil. I om Passagen gennem Suez-Kanalen Nr. 2.

folkeretlig Beføjelse til selv at haandhæve deres Love overfor saadanne Personer, idet den folkeretlige Ligestilling, som tilkommer de Stater, der høre til det evropæisk-amerikanske Folkesamfund, ikke i den nævnte Henseende er anerkjendt for hine Stater. Her vil Danmark være kaldet og ofte traktatmæssig forpligtet til at overtage Haandhævelsen af saadanne Danskes Pligter lige overfor den paagjældende Stat og derfor straffe Krænkelser af disse Staters offentlig-retlige Interseer, f. Ex. i fiskal Henseende, s. de i StR.'s alm. Del I S. 118 anførte Traktater, jfr. herved ogsaa Lov af 15. Febr. 1895 om danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion.

TILLÆG OG RETTELSER.

TIL FØRSTE DEL.

- Side 40, Note 28. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 45, jfr. H. R. T. 1895 S. 516 (ifølge § 38 Fritagelse for Straf for Legemsbeskadigelse, der bl. a. medførte sandsynlig vedvarende Ubrugbargjørelse af det ene Øje).
- 63, Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1153.
 - 86, Noten, Lin. 4 f. o. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 99, jfr. H. R. T. 1895 S. 598 (§ 203, jfr. §§ 46 og 39).
 - 88, Note 3. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 91, jfr. H. R. T. 1895 S. 572.
 - - Note 4. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 952, jfr. H. R. T. 1895 S. 337 (O. R. § 205, H. R. § 203).
 - 89, Note 5, 1. St. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 303, jfr. H. R. T. 1894 S. 798 (§ 188; ikke Nødværge).
 - 95, Note 5. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 325, jfr. H. R. T. 1894 S. 847 (§ 186, jfr. § 46 og § 52 i. f. Ikke aldeles tilstrækkelig Føje til at antage Overlæg. Ikke Anvendelse af § 45, 2. St.).
 - 101, Note 13. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1125, jfr. H. R. T. 1895 S. 404 (ikke § 190, men § 186, jfr. § 46; H. R.: „Rolig Overvejelse“ forelaa ikke).
 - 103, Note 14. Her tilføjes foruden de i Tillæg ved 1. Del nævnte Domme endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 325, jfr. H. R. T. 1894 S. 847 (kun § 186, jfr. § 46), 539, jfr. H. R. T. 1895 S. 40 (§ 190; ifølge § 62, 1, bortfaldt Straf efter §§ 281, 1, 230, 1, 225, 180 og 181), 1125, jfr. H. R. T. 1895 S. 404 (§ 186, jfr. § 46).

- Side 117, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 952, jfr. H. R. T. 1895 S. 337 (O. R. § 205, H. R. § 203).
- 121, Note 20. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 381, jfr. H. R. T. 1894 S. 913 (i et Tilfælde § 192, 2; i et andet ikke Drabshensigt, men H. R. § 197, 1), 894, jfr. H. R. T. 1895 S. 250 (§ 192, 1, jfr. § 46; Abort, ikke levedygtig, er ukvalificeret Objekt; derfor ikke fuldbyrdet Forbrydelse; men da Tiltalte ej vidste det, Forsøg).
 - 148, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1137, jfr. H. R. T. 1895 S. 443 (U. R. § 197, H. R. § 195).
 - 166, Note 22. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1117, jfr. H. R. T. 1895 S. 390 (§ 195), 1137, jfr. H. R. T. 1895 S. 443 (§ 195, ikke § 197 [som U. R.]; H. R. statuerer, at Tilt. var sig det Uforsvarlige i sin Omgang ved Barnefødselen bevidst).
 - 201, Note 2. Her tilføjes foruden det i Tillæg til 1. Del Angivne endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 726 (U. R. dømte for Fornærmelser under Sagen mod Sagfører [for unobel og upassende Optræden] til Bøde og Mortifikation; ikke paakjendt ved O. R. af processuelle Grunde).
 - 202, Note 6. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1215 (Udsagn om Noget, en Læge skulde have sagt om en Tredje, ikke ærefornærmende).
 - 203, Note 7. Her tilføjes foruden den i Tillæg til 1. Del anførte Dom endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 333, jfr. H. R. T. 1894 S. 857 (Omtale af Amtsraads Forhold til Læge; H. R. frifandt), **1896** S. 80, jfr. H. R. T. 1885 S. 561 (Stadslæge).
 - - Note 8. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1211 („Socialistorgan“ i og for sig og i den givne Forbindelse ikke ærefornærmende, da alene en Karakteristik af Bladets politiske Retning).
 - 223, Noten, Nr. 1, Sl. Her tilføjes foruden den i Tillæg til 1. Del nævnte Dom: D. i U. f. R. **1895** S. 810 (Frifindelse i en af Repræsentantskabet for nogle konservative Klubber anlagt Sag, fordi det ikke var godtgjort, at Udtalelsen sigtede til nogen af Cit. repræsenteret Klub).
 - 225, Note 24. Her tilføjes foruden de i Tillæg til 1. Del nævnte Domme endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 810

(Frifindelse; ikke processuel Pligt at besvare, til hvem der var sigtet).

Side 290, Note 34. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 155 (i Henhold til Grundsætningerne i § 219), 1098 (ikke Straf, men Mortifikation).

- 238, Note 42. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 186.
- - Note 43. Her tilføjes: Se endvidere D. i U. f. R. 1895 S. 988 (Ansvar, efter Omstændighederne, saavel for Skrivelse til et Blads Redaktion som for dens Optagelse med Navns Underskrift i Bladet, efter § 217).
- 239, Note 54, n. L. Her tilføjes: Se fremdeles 3. Del S. 126—8.
- 244, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1211 („Socialistorgan“; Frifindelse).
- 247, Note 5. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 333, jfr H. R. T. 1894 S. 857 (H. R.: Frifindelse).
- 251, Note 15. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 333, jfr H. R. T. 1894 S. 857 (H. R. anerkjendte Beføjelsen).
- 259, Note 35. Her tilføjes foruden den i Tillæg til 1. Del anførte Dom tillige: D. i U. f. R. 1895 S. 174 (Ytringsfrihed som Procespart ikke overskreden; Frifindelse).
- 271, Note 1, 1. St. Her tilføjes foruden de i Tillæg til 1. Del anførte Domme endvidere: D. i U. f. R. 1895 S. 186 (Mand efter samtlige Omstændigheder medansvarlig for Hustrus skriftlige Injurier).
- 277, Noten. Her tilføjes foruden de i Tillæg til 1. Del anførte Domme endvidere: D. i U. f. R. 1895 S. 174 (§ 215 for Fornærmelser under Procedure; Dissens om Paakjendelse under Sagen), 988 (§ 217 for Sigtelse om inhuman Behandling af Rekrutter), 1896 S. 80, jfr. H. R. T. 1895 561 (§ 217 for ubeføjede Sigtelser mod Stadslæge for Forsømmelighed og Vederlags Modtagelse for ikke præsterede Ydelser; Erstatning).
- 282, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 855 (Straffrihed i Henhold til Grundsætningen i Stl.'s § 219), 1098 (ikke Straf, men Mortifikation).
- 285. Her tilføjes i Note 5, n. L.: D. i U. f. R. 1896 S. 80, jfr. H. R. T. 1895 S. 561 (Sigtelser mod Stadslæge, der ansaaes egnede til at paaføre og antoges at have paaført Forstyrrelse. Erstatning: 2000 Kr.).
- 301, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 750 (Dissens).

- Side 305, Note 17. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 112, jfr. H. R. T. 1895 S. 617 (Frifindelse for § 176, jfr. § 174, da ikke Forførelse; ingen anden Bestemmelse funden anvendelig).
- 356, Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 25, jfr. H. R. T. 1895 S. 476 og U. f. R. **1895** S. 1088 (Kr. R.: § 168, 2, jfr. tildels § 46, og § 211; H. R.: § 168, 2, jfr. tildels § 46, samt § 171).
 - 368, Note 5. Den her omtalte Dom af 1895 findes i U. f. R. **1895** S. 309, jfr. H. R. T. 1894 S. 804 (H. R. lader Spørgsmaalet, om Unddragelse af eget, af Øvrigheden frataget Barn falder ind under § 213, aabent, og frifinder, som O. R., dels af subjektive Grunde, dels fordi Faderen den ene Gang indskrænkede sig til at lade Barnet følge sig).
 - 387, Note 32. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 25, jfr. H. R. T. 1895 S. 476 (§ 168, 2, jfr. tildels § 46, og § 171).
 - 399, Note 17. Her tilføjes foruden den i Tillæg til 1. Del anførte Dom endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 957, jfr. H. R. T. 1895 S. 351 (H. R. § 168, jfr. § 46), 1088 (§ 168, 2).
 - 400, Note 22. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 25, jfr. H. R. T. 1895 S. 476 (§ 168, 2).
 - 403, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 65, jfr. H. R. T. 1894 S. 601 (§ 176, jfr. § 168), 957, jfr. H. R. T. 1895 S. 351 (O. R. § 176, jfr. § 168, H. R. § 168, jfr. § 46).
 - 404, Note 27. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 25, jfr. H. R. T. 1895 S. 476 (H. R.: § 171, Kr. R. § 211).
 - 411, Note 40. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 73, jfr. H. R. T. 1894 S. 644 (Frifindelse, da Pigen ikke var ganske blottet for Forstaaelse af Samlejets Betydning eller af Evne til at beherske sin Kjønsdrift overfor utugtig Tilnærmelse; Sundhedskollegiet nærmest af anden Mening).
 - 412, Note 45. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 473, **1896** S. 25, jfr. H. R. T. 1895 S. 476.
 - 414, Note 2. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 63, jfr. H. R. T. 1894 S. 599 (en 13aarig Dreng mod 5aarigt Pige-barn straffet af H. R. efter § 173, jfr. §§ 46 og 36 [under Hensyntagen til den ham af Pige-barnets

Fader tildelte Revselse]; O. R. straffede efter § 176, jfr. § 36), 331, jfr. H. R. T. 1894 S. 855 (kun § 176, ikke § 173, jfr. § 46).

Side 415, Note 4. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 63, jfr. H. R. T. 1894 S. 599 (O. R. § 176, H. R. § 173, jfr. § 46), 331, jfr. H. R. T. 1894 S. 855 (§ 176, jfr. § 173, ikke, som Aktionen, tillige § 173, jfr. § 46), 1104 (§ 176, jfr. § 161, og § 173)

- 419, Ltr. c. 1. Linie: § 185, læs: § 175.
- - Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 112, jfr. H. R. T. 1895 S. 617 (Tilt., som efter 15aarig Piges gjentagne Anmodninger havde vist uterligt Forhold mod hende, frifunden. § 176, jfr. § 174, ikke anvendelig, da hans Adfærd ikke Forførelse; ingen anden Bestemmelse anvendelig).
- 433, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1096.
- 436, Note 26. Her rettes Note 17 til Note 18. Der tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 723.
- 470, Note 16. Her tilføjes efter den i Tillæg til 1. Del nævnte Dom: Se fremdeles om et Tilfælde, hvor der i anden Retning var Spørgsmaal om Grænsen mellem §§ 162 og 163 (isl. Stl. §§ 163 og 164), D. i U. f. R. **1895** S. 660, jfr. H. R. T. 1895 S. 243 (kun i Henhold til § 163 [isl. Stl. § 164], ikke efter § 162 [isl. Stl. § 163], straffet i et Tilfælde, hvor Samleje antoges at have fundet Sted ogsaa, før end Mandspersonen viedes til Pigens Moder).
- 471, Note 17. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 660, jfr. H. R. T. 1895 S. 243 („i Henhold til“ isl. Stl. § 164 = d. Stl. § 163).
- 472, Note 19. Her tilføjes foruden de i Tillæg til 1. Del nævnte Domme endvidere: D. i U. f. R. **1895** S. 1104 (§ 176, jfr. §§ 161 og 172, ikke selve § 161).
- 481, Note 27. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 660, jfr. H. R. T. 1895 S. 243 (kun den ene Tiltalte dømt efter isl. Stl. § 180 = d. Stl. § 179. Der forelaa intet om den anden Parts Meddelagtighed).
- 499, Note 5. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1009, 1101 (Tyendelov § 64; Forældelse).
- - Note 6. Her tilføjes foruden den i Tillæg til 1. Del nævnte Dom: D. i U. f. R. 1895 S. 1099 (Tyendelov § 64; Forældelse).

Side 499, Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1099 (Tyendelov § 64; Forældelse).

- 546, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 63, jfr. H. R. T. 1895 S. 540 (Domfældelse).
- 554, Note 8. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 53, jfr. H. R. T. 1894 S. 584 (H. R. frifandt).
- 581, Note 9. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 450 (Frifindelse for Overtrædelse af Varde Politivedtægt. Socialdemokratisk Møde, ved hvilket et Drama op-læstes, ikke offentlig Forlystelse).
- 602, Note 19. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 888, jfr. H. R. T. 1895 S. 247 (H. R. anvendte § 38).
- 604, Note 23. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 780 (§ 281, 1, jfr. § 46; Dissens: § 282, 1).
- 611, Note 23. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 787 (et ubestemt Erstatningskrav ikke taget under Paa-kjendelse).
- 617, Note 6. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 105 (Frifindelse under Hensyn til L.'s § 32, jfr. H. R. T. **1867** S. 462).
- - Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 111 (Frifindelse, for efter Dom fortsat Overtrædelse, af Hensyn til L.'s § 20), 769 (Frifindelse).
- 625—26. Ved L. 19. Febr. 1861 om Sønæring tilføjes: Se nu L. 25. Marts 1892, der ophævede L. 19. Febr. 1861. 11. Febr. 1863 og 20. Novbr 1873 om Sønæringen.
- 626, Note 17. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 122 (Straf efter L. 1892 § 23 ikjendt Tilt. „som Forret-ningsfører“ for Overtrædelse af L. 1892 § 14), 1247 (Frifindelse for L. 1892 § 4, 1, da det ved Ud-klareringen ikke var Tanken, at Skibet skulde afgaa til fremmed Verdensdel), **1896** S. 21 (Frifindelse med Hensyn til L. 1892 § 8, 3, jfr. 4. St.).
- 634, Note 34. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 752 (Straf efter Fdg.'s § 7. Bøden tillagt Politikassen, se derimod **1878** S. 1221).
- 647, Note 9. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 511, jfr. H. R. T. 1895 S. 1 (Frifindelse), **1896** S. 120, jfr. H. R. T. 1895 S. 649.
- 650, Note 17. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 120, jfr. H. R. T. 1895 S. 649.

- Side 651. Ved Textens næstsidste Linie tilføjes som Note 20 a:
D. i U. f. R. **1895** S. 445 (Frifindelse).
- 653, Note 23. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 388 (uhjemlet Tilhold om ikke paa Skilt at betegne sig som Tandlæge [Visitkort: Tanddoktor]; Overtrædelsen ikke strafbar).
 - 663, Note 42. Ved D. i U. f. R. **1894** S. 516 jævnføres U. f. R. **1895** S. 380, jfr. H. R. T. 1894 S. 782 (H. R. stadfæstede).
 - 664, Note 46. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 792, 807 (kun Erstatningsspørgsmaal), 924, jfr. H. R. T. 1895 S. 293 (Bøde og Erstatning).
 - 667, Note 49. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 421 og 643, jfr. H. R. T. 1895 S. 206 (Frifindelse, da L. 14. Decbr. 1887 er ophævet ved L. 14. April 1893, og denne Lovs § 13 ej benyttet).
 - 669, Note 1. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1102 (Brandskab).
 - 670, Note 2. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 782 (Fdg. 1793 §§ 81, 82; Frifindelse).

TIL ANDEN DEL.

- 25, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1867** S. 1011, **1895** S. 1081.
- 37, Note 22. Her tilføjes: Jfr. D. i U. f. R. **1895** S. 768 (Benyttelse af en Andens Daabsattest havde paa-draget den Paa-gældende Straf for gjentaget Betleri. Kun om Bortfald af den uforskyldte Straf forelaa Spørgsmaal under Sagen).
- 51, Note 37. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 962 (rigtigt Navn med opdigtet Livsstilling; Kr. R. § 275, jfr. § 268, H. R. § 251), 1103 (Pigenavn benyttet under Lejekontrakt; ikke Falsk).
- - Note 39. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1077 (ikke Falsk, men § 251).
- 52, Note 40. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1106 (§ 275, jfr. § 268; Dissens: § 251, jfr. § 46).
- 54, Note 41. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1103.
- 59, Note 48. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1077.

- Side 66, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 540, jfr. H. R. T. 1895 S. 56 (ikke Aktion, da ingen Hensigt at skuffe).
- 73, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 647, jfr. H. R. T. 1895 S. 224 (Straf efter § 268, 2; kun Hensigt at skjule, ikke at paaføre Tab).
 - 76, Note 70. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 642, jfr. H. R. T. 1895 S. 201 (§ 268, sidste Led; Bestillingssedler), 647, jfr. H. R. T. 1895 S. 224 (§ 268, 2det Led; Fattigvæsens Kvitteringsblanketter; kun Hensigt at skjule, ikke at paaføre Tab).
 - 97. I Text, Lin. 8 f. n., tilføjes efter „L. 15. Maj 1875 § 23“: og Lov om det offentlige Fattigvæsen 9. April 1891 § 57.
 - 97. I Text, L. 6 f. n., rettes „1892“ til: 1891.
 - - I Note 12 tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 385, jfr. H. R. T. 1894 S. 917 (L. 3. Marts 1860 § 3 samt L. 9. April 1891 § 57, jfr. Fdg. 10. Decbr. 1828 § 14; O. R.: V. og B 2 $\times$ 5 D., H. R.: Tvangsarbejde i 60 Dage. S. *Torp*: „Om Straffen“ S. 171 og U. f. R. **1893** S. 1292), 964, jfr. H. R. T. 1895 S. 362 (Fdg. 10. Decbr. 1828 § 14, jfr. § 10, og L. 3. Marts 1860 § 3).
 - 101, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1894** S. 1263 (§ 257; ikke Betleri), **1895** S. 1094 (§ 251; ikke Betleri).
 - 104, Note 30. Her jævnføres: D. i U. f. R. **1895** S. 385, jfr. H. R. T. 1894 S. 917, 962, jfr. H. R. T. 1895 S. 356, 964, jfr. H. R. T. 1895 S. 362.
 - 110, Note 3. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 183 (et Politiforbud mod Parering paa Keglebane, udstedt under Paaberaabelse af L. 22. Decbr. 1850 § 5, jfr. Rskr. 28. Novbr. 1755 § 2 og en lokal Politivedtægt, manglede Hjemmel; Frifindelse).
 - 139, Note 58. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1092 (Frifindelse, da Salget efter Omstændighederne ikke kunde betragtes som Forhandling, uanset en lille Avance).
 - 151, Note, 1. St. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 1179 (ikke Handel; Frifindelse).
 - 153, Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 707 (Næringslov § 34 og L. 1873 § 7), 766 (Næringslov § 62; Frifindelse), 1095 (Frifindelse; Raadstuepl.

1. Juni 1887 med Hensyn til Torvehandel), 1216 (Næringslov § 23; Frifindelse).
- Side 158, Note 29. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 115, jfr. H. R. T. 1895 S. 629 (Kr. R.: Straf for 5. Gang; H. R. kun for 3. Gang, da det ikke sikkert saaes, at der ved de seneste Vedtagelser af Bøde var taget Hensyn til de tidligere Afgjørelser).
- 160, Note 32. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 766 (§§ 75 og 78; Frifindelse).
 - 170, Note 11. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1227 (Frifindelse; Arealet ikke 1 Td. Ld.).
 - 171, Note 14. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1227 (Straf efter § 20).
 - 177, Note 20. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1019 (Bøde efter Fiskerilov § 11, jfr. § 41, i Henhold til § 58), 1896 S. 117, jfr. H. R. T. 1895 S. 633 (Frifindelse med Hensyn til L.'s § 7, da Vejrforholdene ikke tillod Pælenes Optagelse).
 - 206, Note 6. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1216 (Tilsætning af et lille Kvantum Sacharin til et Bryg, c. 25 Tdr., efter Omstændighederne ikke Forfalskning, ej heller farlig for Sundheden; Frifindelse).
 - 209, Text Nr. 1. Her tilføjes som Note: Se D. i U. f. R. 1895 S. 1216 (Frifindelse).
 - 217, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 131 (L. 1890 giver ikke Beskyttelse for et i et indregistreret Varemærke indeholdt Bynavn, s. L. 27. April 1894).
 - 221. Her tilføjes ved Slutningen af Textens 1ste Stykke i Note: Jfr. D. i U. f. R. 1895 S. 131 (Civilsag).
 - 249, Note 26. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 602, jfr. H. R. T. 1895 S. 96 (Overdragelse mod Forsørgelse i Fremtiden i og for sig ikke strafbar. Maa vistnok forstaaes: under de givne Omstændigheder, hvor Massen af Tingene alt tilhørte den anden Part, saa at Transaktionen forsaavidt kun var en Stadfæstelse, og hvor Forsørgelsen alt var paataget, saa at Overdragelsen delvis var Vederlag. At det i Almindelighed skulde være mere berettiget at unddrage Kreditor Gjenstande for at faa fremtidig Forsørgelse ved en Anden end for at sikre sig denne ved sig selv, kan umulig antages), s. endvidere U. f. R. 1896 S. 50, jfr. H. R. T. 1895 S. 521 (Fri-

findelse af subjektive Grunde for ved Ægtepagt at overføre Ting til Hustruens Særeje og derved unddrage Kreditorerne dem).

- Side 252, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 602, jfr. H. R. T. 1895 S. 96 (Frifindelse; Dispositionen var delvis Vederlag for en overtagen Forsørgelse), 1896 S. 50, jfr. H. R. T. 1895 S. 521 (Straf efter § 261).
- 253, Note 30. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 594, jfr. H. R. T. 1895 S. 82 (§ 263 for Terminsforretninger, men ikke for forceret Salg).
 - 264, Note 42. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 262, jfr. H. R. T. 1894 S. 732 (H. R.: Straf efter Konkursl. § 168, jfr. Stl.'s § 260. for at lægge Skjul paa Beløb for at beholde til egen Fordel; O. R. havde frifundet, fordi Hensigt at unddrage Fyldestgjørelse ej beviist), 369, jfr. H. R. T. 1894 S. 894 (ikke straffet efter Konkursl. § 168, jfr. Stl.'s § 260, men efter § 256, jfr. § 253; Straf bortfaldt efter Stl.'s § 58), 1896 S. 50, jfr. H. R. T. 1895 S. 521 (Frifindelse af subjektive Grunde).
 - 281, Note 15. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 594, jfr. H. R. T. 1895 S. 82 (Indførelse i Statusbog kun af Hovedresultaterne, ikke af Status i sin Helhed, efter Omstændighederne ikke af H. R. henført under Konkursl. § 148, jfr. § 262), 1157 (Frifindelse, da rimelig Frist til Statusopgjørelse ikke var overskreden, og derfor ikke strafbar Forsømmelse kunde tilregnes), 1163 (Undladelse af at holde autoriseret Statusbog, naar autoriseret Hovedbog ikke holdtes, straffet efter Konkursl. 148, jfr. Stl.'s § 262, 2. For Opførelse i Status af udestaaende Fordringer uden Fradrag af Modfordringer intet særligt Ansvar).
 - 304, Note, Lin. 10 f. o. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1141, jfr. H. R. T. 1895 S. 459 (do.).
 - 320, Note 11. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 754 (Kul liggende paa Havbunden uden egentlig Værdi; Frifindelse, ogsaa bortset herfra).
 - 332, Note 30. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 202 (Bemægtigelse af det anskudte, senere i Andens Skov døde Dyr, Natten efter den paafølgende Dag, ikke Led i den udøvede ulovlige Jagt; Sagen derfor afviist fra Politiretten, som hørende under Justitsforfølgning).

Side 336, Note 2. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 621 jfr. H. R. T. 1895 S. 120 (do.).

- 340, Note 16. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 271, jfr. H. R. T. 1894 S. 741 (§ 228 anvendt paa Husholderske, forsaavidt hun før Husbondens Død havde tilegnet sig Ting; § 252, forsaavidt hun havde unddraget Ting fra Registreringen og senere tilegnet sig dem).
- 344, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 601, jfr. H. R. T. 1895 S. 91 (Tyveri af en i en Beværtning tabt Pengeseddel, tilhørende en Gæst, der et Øjeblik var udenfor Beværtningen; § 231, 1, eller § 241, 2, efter § 238).
- 351, Note 27. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1081 (en i en Butik af en Tilstedeværende tabt, af en Anden tagen Ting tilegnet: Tyveri, uanset at Tiltalte først ved en Forespørgsel forstod, at Tingen ikke tilhørte Tiltalte), 1107 (ikke Tyveri, men § 251).
- 372, Note 12. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 522, jfr. H. R. T. 1895 S. 17 (Frifindelse, da Tiltalte ikke var sig Uretmæssigheden af Tilegnelsen bevidst; Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel).
- 373, Note 14. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1088 (§ 38 anvendt).
- 376, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 600, jfr. H. R. T. 1895 S. 89 (§ 232, 4de Gang; 3die Gang: § 231, jfr. § 39).
- 380, Note 15. Den anførte Dom forandret ved H. R. D. i U. f. R. 1895 S. 964, jfr. H. R. T. 1895 S. 366 (Fortæring af Vin, henstaaende i Døgnestolen, paatænkt til Altervin, ikke § 229, 2, men simpelt Tyveri. Jfr. Note af Red. om Dom i H. R. T. 1889 S. 55).
- 382, Note 22. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1079 (Indbrud i tyvagtig Hensigt, men stjaalet ifølge senere Beslutning fra et andet Rum, uden særlig Indbrud i dette; grovt Tyveri).
- 384, Note 26. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1107 (Villahave ikke Gaard).
- 388, Note 37. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1076 (Nøglen tilpasset til de fleste Lejligheder, om end kun muligt til Bestjaalnes Lejlighed; simpelt Tyveri).
- - Note 38. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1075 (laant Nøglen under falsk Foregivende; simpelt Tyveri).

Side 388, Note 39. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1092 (en af Ligegyldighed ikke afleveret ret Nøgle benyttet; grovt Tyveri).

- 389, Note 42, Lin. 5. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1075 (rigtige Nøgle fundet ved Siden af Skjænkestuen og tagen i tyvagtig Hensigt; grovt Tyveri).
- 395, Note 58. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1079.
- 398, Note 67. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 315, jfr. H. R. T. 1894 S. 818 (Meddelagtige, for hvem det var fordulgt, at der benyttedes falsk Nøgle, straffede efter § 228, jfr. § 54), 1091 (§ 228, jfr. § 51; Tilt. troede ikke paa Indbrud).
- 405, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 96, jfr. H. R. T. 1894 S. 718 (Sivskær paa Andenmands Ejendom straffet efter § 235; Antagelse om, at Alle havde Ret til at skære Siv, ikke tagen i Betragtning).
- 420, Note 19. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 639, jfr. H. R. T. 1895 S. 187 (Tilegnelse af paa Dueslag indfangede og af tilforhandlede, senere som stjaalne erkjendte Duer: Hæleri).
- 424, Note 26. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 951, jfr. H. R. T. 1895 S. 332 (Straf efter § 238; Tilt. havde Formodning, at Tingene vare stjaalne, før han afhændede dem, samt delvis endog, førend han købte dem).
- 442, Note 18. Her jævnføres: D. i U. f. R. 1895 S. 754 (Frifindelse for Opfiskning af Kul fra Stranding, da Strandingskommissionæren havde samtykket, og for Forbruget, da de havde ventet Andragende bevilget og derfor handlet i god Tro).
- 446, Note 25. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 110, jfr. H. R. T. 1895 S. 615 (Tilegnelse, af Værtinden, af en i et fraflyttet Værelse glemt Lotteriseddel, paa hvilken der var falden Gevinst, straffet efter § 253).
- 447, Note 26. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1141, jfr. H. R. T. 1895 S. 459 (§ 256, jfr. § 253's Analogi).
- 449, Note 33. Her tilføjes: Se ogsaa D. i U. f. R. 1895 S. 55, jfr. H. R. T. 1894 S. 586 (Aktion efter § 248; Dommen, uden at Aktionsordren antoges at hindre det, dømte med Føje efter § 253; Betroelsen var for kort Tid; Tingen blev ikke hentet og saa solgt).
- 455, Note 9, sidste Lin. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 950, jfr. H. R. T. 1895 S. 330 (§ 253 for Pant-

sætning af en lejet Ting, der ved visse Beløbs Betaling skulde blive Ejendom), 1115, jfr. H. R. T. 1895 S. 386 (§ 256, jfr. § 253).

- Side 459, Note 15, Lin. 3. Her tilføjes: Se ogsaa D. i U. f. R. 1895 S. 55, jfr. H. R. T. 1894 S. 586 (Betroelse til Forvaring en kort Tid, efter hvis Udløb Tingen ikke blev hentet; § 253).
- 461, Note 17. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1105 (fuldbyrdet; Vedk. var paa Vej til Pantsætning).
 - 470, Note 30. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 271, jfr. H. R. T. 1894 S. 717 (Husholderskes Fordølgelse af død Husbonds Ejendele ved Registrering og senere tilegnet; § 252).
 - 473, Note, 1. St. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1094, 1107.
 - 480, Note 19. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 44, jfr. H. R. T. 1895 S. 512 (§ 251 for Salg af eftergjorte Oldsager).
 - 488, Note 34. Her jævnføres: D. i U. f. R. 1895 S. 316, jfr. H. R. T. 1894 S. 828 (O. R. udtalte, at Gjældstiftelse [tage Varer paa Kredit uden Hensigt at betale] af den Mindreaarige ikke kunde paadrage Strafansvar, da han som mindreaarig ikke var pligtig at betale Gjælden; H. R. reserverer Spørgsmaalet, der efter den skete Indstævning ikke forelaa den til Paakjendelse).
 - 493, Note, Ltr. a. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1107 (§ 251, jfr. § 54; ikke Tyveri), 1896 S. 44, jfr. H. R. T. 1895 S. 513 (§ 251, jfr. § 23).
 - 496, Note 38, Ltr. d. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1094 (Tilsnigelse af Laan uden Hensigt at betale; § 251; ikke Betleri).
 - - Note Ltr. f. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1113, jfr. H. R. T. 1895 S. 383 (kun § 256).
 - - Note 40. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 516 jfr. H. R. T. 1895 S. 9 (Frifindelse af subjektive Grunde. H. R. havde dømt efter § 259, jfr. § 46).
 - 513, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1111, jfr. H. R. T. 1895 S. 380 (Nægtelse af Kautionsforpligtelse og Underskrift; H. R. Anal. af § 252; O. R. kun § 257), 1114, jfr. H. R. T. 1895 S. 386 (*ex. non num. pec.*).

- Side 524, Noten, ned. Lin. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549 (Afgjørelse af, om afhændede Ting hørte til den pantsatte Besætning).
- 525, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 50, jfr. H. R. T. 1895 S. 521 (Frifindelse, da den Ret, i hvilken der var givet Udlæg, i alt Fald var gaaet tabt).
 - 529, Note 26. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 262, jfr. H. R. T. 1894 S. 732 (ikke Straf for mulig Disposition over pantsat Gods, da H. R. fandt Forholdet uoplyst).
 - 541, Note 35. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 369, jfr. H. R. T. 1894 S. 894 (Konkursl. § 168, jfr. Stl.'s § 260, ikke anvendt af subjektive Grunde, men § 256, jfr. § 253).
 - 543, Note. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 262, jfr. H. R. T. 1894 S. 732 (O. R. ikke, men H. R. antog den svingagtige Hensigt), 622, jfr. H. R. T. 1895 S. 155 (Frifindelse, da Tiltalte havde troet, at Erhververen af Ejendommen kunde og vilde efter Aftalen forsyne med Besætning og Inventarium istedetfor de medtagne, pantsatte).
 - 546, Note 37. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549 (Frifindelse med Hensyn til Konkl. § 168, jfr. Stl.'s § 260; Afhændelsen skete for at fyldestgøre en Kreditor, og ansaas ikke foretagen i egennyttig Hensigt; derimod Straf, forsaavidt Tingene vare pantsatte, efter § 253 og § 256; Kjøberen efter § 256).
 - 553, Noten. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549 (Kreditor, der købte pantsat Gods for at faa Fyldestgjørelse, straffet efter § 256).
 - 555, Text, Lin. 8—9. „Retskrænkelser“, læs: „Retskrænkelse“.
 - 564, Note, første Stykke. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1114, jfr. H. R. T. 1895 S. 386 (§ 256, jfr. § 253), 1141, jfr. H. R. T. 1895 S. 459 (§ 256, jfr. § 253's Analogi).
 - - Note, 2. St, Lin. 8. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549 (§ 256).
 - - Note, sidste Stykke. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 368, jfr. H. R. T. 1894 S. 893.

Side 565, Note, L. 20. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549.

- 566, Note, Lin. 1. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 369, jfr. H. R. T. 1894 S. 894 (ikke Konkursl. § 168, jfr. Stl.'s § 260, af subjektive Grunde, men § 256, jfr. § 253).
- 572, Note, Ltr. b. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1113, jfr. H. R. T. 1895 S. 383 (Vederlag krævet og modtaget for en Ydelse, Tiltalte ingen Udsigt havde til at opfylde).
- 574, Note, 1. St. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 68, jfr. H. R. T. 1895 S. 549 (her manglede egennyttig Hensigt, men Tingene vare pantsatte; derfor § 253 og § 256).
- 582, Note, Ltr. a. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 60, jfr. H. R. T. 1894 S. 595 (Frifindelse ved Salg af Hest med Hensyn til et Punkt, hvor Sælgeren var i god Tro; med Hensyn til et andet usandfærdigt Foregivende, der havde været væsentlig medvirkende Bestemmelsesgrund for Kjøberen: § 257), 268, jfr. H. R. T. 1894 S. 743 (Salg af syv Kos Kjød, dog ej sundhedsfarligt; § 257), 318, jfr. H. R. T. 1894 S. 830 (Frifindelse med Hensyn til Salg af en Ko, der havde en Fejl, da *dolus* ej kunde antages), 375, jfr. H. R. T. 1894 S. 907 (Æghandel), 1896 S. 72, jfr. H. R. T. 1895 S. 553 (Frifindelse nærmest af subjektiv Grund).
- 584, Note, Ltr. b. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1894 S. 532 og 1895 S. 83, jfr. H. R. T. 1894 S. 657 (Tilforandring i Mejeribog for at faa Betaling for mere end ydet; § 257), 329, jfr. H. R. T. 1894 S. 852 (usandfærdig Benyttelse af en Andens Navn for at faa Kredit, men ikke med Hensigt at unddrage sig Betaling; § 257), 516, jfr. H. R. T. 1895 S. 9 (H. R.: § 257 for det svingagtig opnaaede Laan), 611, jfr. H. R. T. 1895 S. 118 (§ 257, jfr. § 55; Foræring af en usandfærdig opnaaet krediteret Ting, men forudsat Betalingshensigt), 1114, jfr. H. R. T. 1895 S. 386 (ikke uden Betalingshensigt), 1896 S. 50, jfr. H. R. T. 1895 S. 521 (§ 257; for at opnaa Henstand).
- 586, Note, Ltr. c. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 72, jfr. H. R. T. 1894 S. 634 (§ 257 for Tilsnigelse af Fattighjælp), 594, jfr. H. R. T. 1895 S. 82 (Fri-

- findelse ved H. R. for § 257, da de Anbringender, ved hvilke Henstaand opnaaedes, ikke var bevidst urigtige).
- 587, Note, Ltr. a. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 66, jfr. H. R. T. 1894 S. 607 (O. R. § 257 for Nægtelse at skyldte for nogen Lægebehandling; H. R. frifandt, idet Ytringerne ikke vare egnede til at bevirke Frifindelse i Civilsagen; derfor ikke svigagtig Hensigt), 70, jfr. H. R. T. 1894 S. 612 (Nægtelse af Laan, som antoges, men ialtfald ikke kunde bevises at være eftergivet; § 257), 1111, jfr. H. R. T. 1895 S. 380 (O. R. § 257; H. R. Anal. af § 252), 1896 S. 72, jfr. H. R. T. 1895 S. 553 (Fragaaelse af Hestehandel og den paatagne Garanti for Hesten; § 257).
- Side 590, Note, 1. St. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 316, jfr. H. R. T. 1894 S. 828 (for at hæve og beholde en Løn, paa hvilken der var givet Anvisning for kvitterede Varer; § 257).
- 598, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 645, jfr. H. R. T. 1895 S. 222).
 - 600, Lin. 3 „fuldbragt“, læs: „fuldbyrdet“.
 - 615, Note 33. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 1108 (§ 245 for Trusel om Anmeldelse, der kunde medføre offentlig Politisag, for at aftvinge Erstatning for usandfærdig paastaaet Beskadigelse af Hund).

TIL TREDIE DEL.

- 5, Note 8. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 112 (kun Dagmulkt til Fjernelse af de forulepende Foranstaltninger).
- 9, Note 18. Her tilføjes: Jfr. iøvrigt D. i U. f. R. 1895 S. 112 (Dagmulkt til Fjernelse af ubeføjede, Naboejendom forulepende Foranstaltninger).
- 14, Note 3. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 185 (Benyttelse af et Kort over Kjøbenhavn til Reklame ikke strafbar som Eftertryk, da den ikke kunde være hindrende for Afsætningen af Kortet).
- 18, Note 14. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 391 (Eneret erhvervet, uagtet der kun paa Kartonen

[ikke paa selve Fotografiet] var sat „Eneret“, ikke „eneberettiget“. Boghandler dømt til Bøde og Erstatning efter L.'s § 2).

Side [21, Note 18, Lin. 4. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 759 (L. 1894 § 12, 1 Proc. Spørgsmaal, jfr. U. f. R. 1889 S. 94 og 1892 S. 645).

- 21, Lin. 9. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 427 (L. 1. April 1871), 449 (L. 1894 § 12, 1), 467 (L. 1894 § 1 og § 23, 1), 1158, 1163 (Frifindelse), 1189, 1896 S. 106, jfr. H. R. T. 1895 S. 608 (Dom efter L. 1. April 1871 § 17 tillagt den først i L. 1894 § 23, 3, foreskrevne Gjentagelsesvirkning til Konfiskation [H. R., ikke O. R.], jfr. Indl. t. StR. S. 415—16 og 422—23).
- 22, Note 20. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 783 (Konfiskation ikke under privat Sag), 1173 (proc. Spørgsmaal), 1238 (proc. Spørgsmaal).
- 49, Note 5. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 447 (ikke Straf for Vægning ved at følge Sognefogeden, der hentede til Afsoning, og Ytring om, at det ikke blev let at tage Tilt. med Magt).
- 51, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 752 (Ledvogter ved Bane), 1074 (Magistratsbud).
- 60, Note 2. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 119, jfr. H. R. T. 1895 S. 646 (Frifindelse ved O. R. paa Grund af manglende Forsæt; fra H. R. afvistes Sagen paa Grund af manglende *summa appellabilis*).
- 64, Note 5: Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 27, jfr. H. R. T. 1895 S. 493 (Straf efter § 145, jfr. § 52, 3; H. R. tillige efter § 146, jfr. § 52, 1. Denne sidste, paa Antagelsen af *concursum idealis* beroende Afgjørelse var formentlig *in casu* ikke rigtig. Kun det strengeste af de to Bud burde være anvendt).
- - Note 8. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1896 S. 106, jfr. H. R. T. 1895 S. 609 (Hustru: § 147, 2, og § 56, 1. Straf bortfaldt, tillige paa Grund af udstaaet Arrest. Manden: § 147, 2, jfr. § 146 og § 52).
- - Note 9. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 914, jfr. H. R. T. 1895 S. 278 (Frifindelse for § 150, 2, jfr. § 145, og § 146, jfr. § 52, 3. Pkt., da Bevidsthed om Usandheden ej antoges beviist).

- Side 65, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 42, jfr. H. R. T. 1894 S. 573 (Journalist dømt efter § 146), **1896** S. 27, jfr. H. R. T. 1895 S. 493 (§ 146, jfr. § 52, 1), 42, jfr. H. R. T. 1895 S. 508 (§ 146; H. R.: med Anvendelse af 1. Pkt., Slutn.), 91, jfr. H. R. T. 1895 S. 572 (Anstifter straffet efter § 146, 1, jfr. § 52).
- 66, Note 11. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 27, jfr. H. R. T. 1895 S. 493 (Medtilt. af H. R. straffet efter § 146, 2), 91, jfr. H. R. T. 1895 S. 572 (H. R. § 146, sidste Pkt.).
 - 68, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 914, jfr. H. R. T. 1895 S. 278 (Frifindelse, da ej beviist, at Parten var sig hin Eds Uoverensstemmelse med Sandheden bevidst).
 - 88, Note 10, Lin. 1. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 514, jfr. H. R. T. 1895 S. 4 (Frifindelse; en efter Rettens Opfattelse i rette Tid tilbagekaldt urigtig Selvangivelse ikke strafbar efter L.'s § 21).
 - - Anm. Her tilføjes: Mrk. fremdeles med Hensyn til Kirketiendeejerens Pligter L. 19. Febr. 1861 om Kirkesyn m. m., s. om Straf § 29, og som Note 13: D. i U. f. R. **1895** S. 399 (Bøde [og Dagmulkt] efter L.'s § 30, jfr. §§ 29 og 41).
 - 99, Text, St. 2, Lin. 9: „Retsanvendelsen“ læs: „Rets-
haandhævelsen“.
 - 104, Note 22. Ved D. i U. f. R. **1894** S. 104 tilføjes: og U. f. R. **1895** S. 1129, jfr. H. R. T. 1895 S. 408 (Fri-
findelse; H. R. fordi ikke „mod bedre Vidende“).
 - 117, Note. Ved Dom i U. f. R. **1893** S. 1101 jævnføres D. i U. f. R. **1895** S. 84, jfr. H. R. T. 1894 S. 667.
 - 118, Note 18. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 80, jfr. H. R. T. 1895 S. 561.
 - 144, Note 11. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 168 (D. L. 1. 12 og Fdg. 23. Decbr. 1735 § 2), 205 (D. L. 1. 12. 2), 511, jfr. H. R. T. 1895 S. 1 (H. R. fandt ikke aldeles tilstrækkelig Føje til den af O. R. paa-
lagte Bøde efter Fdg. 1735 § 2 for usømmelig Skrive-
maade), 779 (Afvisning af Spørgsmaal om Straf for usømmelig Procedure af proc. Grunde), 1098 (Morti-
fikation; ikke Straf).
 - 145, Note 13. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1895** S. 752 (§ 100, jfr. § 98, 1), 1074 (§ 100).

Side 152, Note 7. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 632, jfr. H. R. T. 1895 S. 177 (Borttagelse af en uberettiget anbragt Aaleruse, efter forgjæves Opfordring til Vedk., ikke Selvtægt), 818 (uhjemlet Fratagelse af Bøsse Selvtægt; men ikke Straf paa Grund af Stl.'s § 67, uagtet Forældelsesindsigelsen først fremsat for O. R., jfr. U. f. R. 1894 S. 706), 1141, jfr. H. R. T. 1895 S. 459, 1176 (Besiddelsestagelse af ifølge D. L. 5. 9. 6 erhvervet Bisværm i anden Mands Have, ikke Selvtægt), 1202 (at en Færdselsberettiget opbrød en for Vejen anbragt aflaaet Laage, ikke Selvtægt, jfr. U. f. R. 1871 S. 738, 1873 S. 353).

- 155, Note 10. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 112 (nogle egenmægtige Foranstaltninger retstridige; Dagmulkt til Fjernelse; men ikke Selvtægtsstraf).
- 156, Text, sidste Linie. Her tilføjes: S. ogsaa Fdg. 16. Jan. 1828 § 14.
- 157, Note 13. Her tilføjes: D. i U. f. R. 1895 S. 151 (Mulkt efter Fdg. 11. Aug. 1819 for Fremgangsmaade, beregnet paa at forhale Sagen), 168 (Mulkt og Mortifikation efter D. L. 1. 12 og Fdg. 23. Decbr. 1735 § 2; Bøde efter Fdg. 16. Jan. 1828 § 14), 205 (D. L. 1. 12. 2), 302, jfr. H. R. T. 1894 S. 787 (Fdg. 11. Aug. 1819 § 1), 625, jfr. H. R. T. 1895 S. 163 (Fdg. 16. Jan. 1828 § 14), 637, jfr. H. R. T. 1895 S. 182 (Mulkt for unødig Trætte efter Fdg. 11. Aug. 1819 paalagt af H. R.), 678 (Fritagelse for Mulkt for unødig Trætte for Udeblivelse fra Forligsmægling paa Grund af Forældelse; se Redaktionens Bemærkninger samt særlig U. f. R. 1869 S. 399 og 1872 S. 478, men 1887 S. 273), 692 (Fdg. 11. Aug. 1819), 1098, 1896 S. 34, jfr. H. R. T. 1895 S. 500 (Fdg. 11. Aug. 1819), 36, jfr. H. R. T. 1895 S. 502 (H. R. paalagde Sagfører Bøde efter Fdg. 16. Jan. 1828 § 14).
- 167, Note 5. Her tilføjes: Ved D. i U. f. R. 1896 S. 84, jfr. H. R. T. 1895 S. 566, frifandtes en til Medlem af Menighedsudvalg Valgt, der vægrede sig ved at efterkomme Valget. for Ansvar efter isl. Stl. § 143 (= d. Stl. § 142), jfr. § 145 (= d. Stl. § 144), af O. R. fordi Straffebud om Embedsforbrydelser ikke fandtes anvendelige hverken direkte eller analogisk paa Medlemmer af Menighedsudvalg, men H. R., med Reservation af dette Spørgsmaal,

fordi Kaldelsen ikke var endelig, da Indsigelse var gjort, men ej afgjort. Ifølge det i Texten Udviklede hævdes det, at Bestemmelserne om Embedsforbrydelser ere anvendelige paa Medlemmer af de paagjældende Menighedsudvalg (isl L. 27. Febr. 1880, jfr. L. 12. Maj 1882 og L. 8. Jan. 1886), forsaavidt disse ere exekutive, men ikke, forsaavidt Udvalget blot er besluttende Raad paa Menighedens Vegne (f. Ex. med Hensyn til Medvirkning ved Præstekalds Besættelse). Væsentlig besluttende i nævnte Forstand ere de ved L. 1880 indrettede Herredsudvalg. H. R.'s Forbehold med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal var derfor rigtigt, ligesom den af samme Ret godkjendte Frifindelsesgrund, jfr. ndfr.

Side 175, Note 19. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 84, jfr. H. R. T. 1895 S. 566 (H. R. frifandt, fordi Kaldelsen til Medlem af et islandsk Menighedsraad ikke var endelig).

- 204, Note 1. Her tilføjes: D. i U. f. R. **1896** S. 120, jfr. H. R. T. 1895 S. 649 (H. R. [ikke O. R.] paalagde Mulkt efter Fdg. 3. Juni 1796 § 35).

.

FORTEGNELSE

OVER

DE LOVBUD, SOM FINDES NÆVNTE I FREMSTILLINGEN AF
DEN DANSKE STRAFFERETS SPECIELLE DEL.¹⁾

I.

Chr. V.'s Danske Lov.

- 1ste Bog. 1—1—6: II S. 167.
1—5—3: III S. 186.
1—5—8, 13, 19: III S. 204.
1—8—4: III S. 174.
1—9—1: III S. 165.
1—9—3: I S. 243 N.

¹⁾ Lovbudene findes i ovenstaaende Fortegnelse ordnede i 4 Afsnit, nemlig 1) Chr. V.'s Danske Lov med Tilføjelse af et Par forekommende Citater af Chr. V.'s norske Lov; 2) almindelig borgerlig Straffelov 10. Febr. 1866 med Tilføjelse af de forekommende særlige Citater af den islandske Straffelov; 3) andre danske (med færøiske samt islandske og vestindiske) Lovbud i kronologisk Orden, samt 4) de fremmede Love, som findes omtalte. Forsaaavidt vedkommende Lovbud findes baade indgaaende behandlet og lejlighedsvis anført, er Hovedstedet sat først og med fede Typer, medens de lejlighedsvis forekommende Anførseler følge efter i den naturlige Rækkefølge. Naar Lovbudet findes omhandlet eller anført i Note under Texten, er dette fremhævet ved Tilføjelse af „N.“ til Sidetallet.

Ved Udarbejdelsen af nærværende Fortegnelse samt af den efterfølgende Sagfortegnelse har Forfatteren havt Bistand af cand. jur. *Hugo Schmidt* og stud. jur. *V. Plate*.

- 1-9-10: III S. 191 N.
- 1-11: III S. 108 N., 117 N.
- 1-12: III S. 144, 155 o. ff., 238, 239.
- 1-12-2: III S. 238, 239.
- 1-12-4: I S. 570.
- 1-13-18: III S. 74.
- 1-13-21, 22: I S. 284 N.
- 1-16-3: III S. 174.
- 1-19: I S. 352 N.
- 1-21-21: I S. 201 N.
- 1-23-13: I S. 243 N.
- 1-24-37: I S. 208 N.
- 1-24-41, 46: III S. 158 N.
- 1-24-55: I S. 47 N.
- 1-26-1: I S. 257.
- 1-26-4: I S. 268.

- 2den Bog.**
- 2-3-2: III S. 163 N., 191 N.
 - 2-5-20: III S. 202.
 - 2-9-8: I S. 443 N., 562.
 - 2-9-18: I 243 N.
 - 2-9-24: III S. 205.
 - 2-10-1: III S. 205.
 - 2-11-11: III S. 205.
 - 2-11-14: III S. 163 N., 205.
 - 2-17-22, 23: III S. 205.

- 3die Bog.**
- 3-4-8: II S. 230.
 - 3-15-2: III S. 49 N.
 - 3-16-1: I S. 442.
 - 3-16-2: I S. 439 N., 442 o. ff., 488 N.
 - 3-16-7: I S. 444 N.
 - 3-16-8: I S. 443, 451, 459.
 - 3-16-14-3, 4: I S. 511 N.
 - 3-16-15-1: I S. 444, 447.
 - 3-16-15-1 Nr. 3: I S. 447 o. ff.
 - 3-16-15-2 Nr. 2: I S. 450 N., 456.
 - 3-16-15-2 Nr. 5: I S. 444 N., 447, 456.
 - 3-16-15-2 Nr. 6: I S. 453, 456.
 - 3-16-16: I S. 461.
 - 3-16-16-8: I S. 445.
 - 3-16-16-9: I S. 443 N.

- 3—18—5: I S. 257 N., 527 N.
 3—19—2: I S. 261 N.
 3—19—4, 5, 6: II S. 90 N.
 3—19—16, 17: II S. 89 N.
 3—19—21: II S. 97.
 3—20—1, 2: I S. 557 N.
 3—21—6: I S. 257 N.

4de Bog. 4—4—4: II S. 442 N.

- 5te Bog.** 5—1—6: II S. 26.
 5—1—7: II S. 24 o. ff.
 5—2—32: I S. 547 N.
 5—2—78: III S. 86.
 5—3—34, 37: II S. 620 N.
 5—8—9: II S. 125.
 5—9—3: II S. 331 N.
 5—9—6: III S. 239.
 5—10—25: III S. 21 N.
 5—10—34: I S. 673 N.
 5—10—43: I S. 625 N.
 5—10—45: I S. 625 N., 673 N. II S. 174 N.
 5—10—46, 47: II S. 174 N.
 5—11—7: III S. 6.
 5—14—5: II S. 112, 118 N. o. ff., 124.

- 6te Bog.** 6—1—3, 4, 9, 10, 11, 12, 13: I S. 557 N.
 6—1—7, 8: I S. 558 N., 563.
 6—2: I S. 562, 570.
 6—2—1, 3: I S. 571.
 6—2—2: I S. 570.
 6—2—4, 5: I S. 423, 570.
 6—3: I S. 571.
 6—3—10: I S. 423.
 6—3—11: I S. 551 o. ff.
 6—5—1, 5, 6: I S. 488 N.
 6—5—2: I S. 249, 271 N., 280, 282, 284.
 6—5—7, 8, 9: I S. 443 N.
 6—6: I S. 93 N.
 6—6—1: I S. 56 N.
 6—6—7: I S. 117.
 6—6—8: I S. 117, 121, 152 N., 157 N., 162 o. ff.

- 6-6-9: I S. 152 N.
 6-6-10: I S. 137 N., 139 o. ff., 146 N., 148.
 6-7: I S. 21 N., 30 N.
 6-7-1: I S. 25 N., 35.
 6-7-2, 3, 6, 7, 8, 9: I S. 25 N.
 6-7-4: I S. 25 N., 36 N.
 6-7-5: I S. 25 N., 35 o. ff.
 6-8-5: I S. 243 N.
 6-8-6: I S. 241 N., 271 N., 280.
 6-9: I S. 425.
 6-9-1: I S. 97 N. o. ff.
 6-9-9: I S. 352 N.
 6-9-12, 14: I S. 96 N. o. ff.
 6-10: I S. 14 N.
 6-11-1: I S. 26 N., 56 N.
 6-11-13, 14: I S. 486 N.
 6-12-1: I S. 30 N., 61 N.
 6-12-2, 3: I S. 278 N.
 6-12-4: I S. 114 N.
 6-13-1: I S. 475 N., 510 N. o. ff.
 6-13-2: I S. 450 N., 462, 511 N., 54 N.
 6-13-3: I S. 462, 543 N., 545.
 6-13-8, 9, 11, 12: I S. 511 N.
 6-13-10: I S. 488 N., 511 N.
 6-13-14: I S. 463 N.
 6-13-15: I S. 548 N.
 6-13-16: I S. 381 N., 399 N. o. ff., 417.
 6-13-22: I S. 451 N., 461.
 6-13-26, 27, 28, 29: I S. 475 N. o. ff.,
 480 o. ff., 557 N.
 6-13-30: I S. 512 N. o. ff., 516.
 6-14: I S. 327 N.
 6-14-1: III S. 3 N.
 6-17-11, 15: I S. 260.
 6-17-29: I S. 668 N.
 6-18: II S. 9.
 6-18-8: II S. 37 N.
 6-19: I S. 594 N.
 6-19-1: I S. 594 N.
 6-20: I S. 14 N.
 6-21: I S. 271 N.
 6-21-1: I S. 245 N.
 6-21-2: I S. 248 N., 253, 271 N. o. ff., 278 N.

- 6—21—3: I S. 248 N., 271 N. o. ff., 288 N.
 6—21—4: I S. 248 N., 271 N. o. ff.
 6—21—6: I S. 229 N., 243 N., 248 N., 271 N.
 6—21—7: I S. 271 N., 278 N.
 6—21—8: I S. 271 N., 278 N., 284.
 6—22—1: I S. 530 N.
 6—22—3: I S. 418 N., 422, 492 N.
 6—22—5: I S. 522 N., 526 N., 530 N.

Chr. V.'s Norske Lov.

- 3—12—24: I S. 137 N. o. ff., 140 N.
 6—13—22: I S. 451 N.

II.

Almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

- § 1. I S. 187, 268, 330 o. ff., 425 N. o. ff., 438, 445, 451, 487 N. o. ff., 526, 611. II S. 41, 417 N., 534 N. III S. 5 N., 68, 72 N.
 § 2. I S. 188 N. III S. 30, 38, 128.
 § 3. III S. 30, 38, 128.
 § 4. III S. 30, 38, 128, 135.
 § 5. II S. 463, 577. III S. 27, 30, 38, 128, 135, 137.
 § 6. III S. 30, 38, 128, 135.
 § 8. III S. 38.
 § 10. I S. 48 N.
 § 11. I S. 361, 363.
 § 12. I S. 361, 363.
 § 13. I S. 361, 363.
 § 14. I S. 361, 363.
 § 15. I S. 361, 363.
 § 16. I S. 361. II S. 107. III S. 56.
 § 18. I S. 355. II S. 399.
 § 19. I S. 355.
 § 20. I S. 355.
 § 21. I S. 58 N. II S. 372 N., 399 o. ff., 405 N., 441 N.
 § 23. II S. 493 N. III S. 233.

- § 25. I S. 184, 450. II S. 107, 141, 209.
- § 29. III S. 209.
- § 34. II S. 104 N. III S. 95, 133.
- § 36. I S. 18, 58 N., 501 N., 678. II S. 372 N., 399 o. ff., 405 N., 441 N., 491 N., 501 N., 565 N. III S. 74, 224, 225.
- § 37. I S. 398 N., 413 N., 468 N., 602 N., 604 N. II S. 372 N., 400 N., 405 N.
- § 38. I S. 31 N., 58 N., 602 N. II S. 372 N. o. ff. III S. 61 N., 94, 221, 226, 231.
- § 39. I S. 58 N., 118, 166 N., 306 N., 375 N. o. ff., 399 N., 402 N., 601 N. o. ff. II S. 372 N. o. ff., 375 N. o. ff., 455 N. III S. 50 N., 138 N., 144 N. o. ff., 221, 231.
- § 40. I S. 18, 21 N., 40 N., 46 N., 48 N., 50 N. o. ff., 114 o. ff., 169, 332. III S. 153 N.
- § 41. I S. 18, 52 N., 169, 447. II S. 369 N.
- § 42. I S. 129 N., 147, 175, 237, 306, 368 N., 602. II S. 290, 602. III S. 48 N., 187.
- § 43. I S. 62, 68, 77, 133, 146 N., 165, 170, 175, 183, 187, 235, 306, 340, 354 N., 360 o. ff., 387, 428, 467, 484, 520, 555, 635 N. II S. 64 N., 69, 199, 262, 271. III S. 179, 191.
- § 44. II S. 582 N.
- § 45. I S. 86 N., 376 N., 378 N., 399 N., 403 N., 519. II S. 63 N. o. ff., 547 N. III S. 32 N., 35 o. ff., 221.
- § 46. I S. 11 N., 31 N., 39 N., 86 N., 133 N., 298 N. o. ff., 301 N., 306 N. o. ff., 335, 342 N. o. ff., 356 N., 376 N., 378 N., 380 N. o. ff., 383 N., 387 N., 396 N., 398 N. o. ff., 402 N. o. ff., 412 N. o. ff., 418 N. o. ff., 421, 430 N., 456 N., 467 N., 469 N., 471 N., 527 N., 533 N., 547 N., 591 N. o. ff., 599 N. o. ff., 603 N. o. ff., 628 N., 633 N., 675, 678. II S. 45 N. o. ff., 52 N., 54 N., 60 N., 63 N. o. ff., 74 N., 184 N., 228 N., 252 N., 261 N., 308 N., 364 N., 407 N., 461 N. o. ff., 471 N. o. ff., 476 N. o. ff., 480 N., 482 N. o. ff., 487 N. o. ff., 490 N. o. ff., 498 N. o. ff., 502 N. o. ff., 509 N., 512 N., 516 N., 525 N. o. ff., 528 N., 539 N., 546 N., 548 N., 554 N., 556 N., 563 N., 570 N., 581 N. o. ff., 594 N. o. ff., 597 N. o. ff., 606 N., 608 N., 610 N. o. ff., 617 N. III S. 5 N., 32 N., 36 N. o. ff., 54 N., 63 N., 65 N., 78 N., 84, 149 N., 163 N., 184 N., 221 o. ff., 233.
- § 47. I S. 81 N., 83 N., 133 N., 481 N., 610 N. II S. 40 o. ff., 143, 190 o. ff., 194, 254 N. o. ff., 259 N. o. ff., 264 N., 376 N., 416 N., 460 N., 472 N. o. ff., 489 N., 491 N. o. ff., 494 N. o. ff., 525 N., 527 N., 536 N., 539 N., 542 N.,

- 544 N., 546 N. o. ff., 554 N., 563 N., 574 N., 580 N. o. ff.,
583 N., 586 N., 588 N. o. ff. III S. 51 N., 164 N.
- § 48. I S. 133 N., 185 N., 468 N., 527 N. II S. 190 N., 254 N.,
257 N.
- § 49. I S. 133 N., 527 N. II S. 261 N.
- § 51. I S. 604 N., 644 N. II S. 493 N., 500 N., 503 N., 515 N.,
548 N. o. ff., 583 N. III S. 48 N., 54 N., 65 N. o. ff., 232.
- § 52. I S. 81 N., 83 N., 133 N., 187, 333, 416, 481 N., 483 N.,
533 N., 600 N., 604 N., 680. II S. 48 N., 460 N., 472 N.,
492 N., 500 N., 502 N., 515 N., 580 N. o. ff. III S. 42 N.,
53 N., 63 N., 65 N., 72 N., 149 N. 221, 237, 238.
- § 53. I S. 416. III S. 63 N.
- § 54. I S. 479 N., 481 N., 581 N., 644 N. II S. 184 N., 254 N.,
305 N., 361 N., 472 N., 490 N., 492 N. o. ff., 539 N., 547 N.
III S. 5 N., 65 N., 164 N., 232, 233.
- § 55. I S. 536. II S. 40 N., 191 N., 194, 254 N., 300 o. ff.,
335 N., 409 o. ff., 413 o. ff., 419, 437 N., 446, 449, 461 N.,
565 N. III S. 235.
- § 56. I S. 468 N. II S. 40 N., 422 N. III S. 237.
- § 57. I S. 100, 278, 461. II S. 374.
- § 58. II S. 404 N., 491 N., 563 N. III S. 230.
- § 60. II S. 79 N., 305 N., 367 N., 375, 406 N., 432, 460 N.,
492 N., 580 N.
- § 61. II S. 159 N., 376 N.
- § 62. I S. 9 N., 270 N., 357 N., 382, 407, 677. II S. 104 N.,
131 N. III S. 221.
- § 64. I S. 21 N., 270 N., 677 o. ff. II S. 130 N., 376 N.,
400 N. III S. 138 N., 144 N.
- § 65. III S. 210 o. ff.
- § 66. I S. 271 N., 499 N., 615 N. II S. 277 N., 404 N., 536 N.,
541 N., 588 N. III S. 87 N.
- § 67. I S. 271 N., 281, 677. III S. 239.
- § 68. I S. 469 N.
- § 70. I S. 108 N.
- § 71. III S. 25—32. I S. 7, 9 N., 606. III S. 33 N., 37,
39, 53 N.
- § 72. III S. 38—44. I S. 7, 9 N. III S. 25, 27 N. o. ff., 37.
- § 73. III S. 25—34. I S. 7, 9 N. III S. 37 o. ff., 43, 58 N., 92.
- § 74. III S. 38—40. I S. 7, 9 N. III S. 27 N., 37, 41, 43 o. ff.,
53 N.
- § 75. III S. 38—40. I S. 7, 9 N. III S. 41, 43.
- § 76. III S. 40—41. I S. 7, 9 N. III S. 38.
- § 77. III S. 40—41. I S. 7, 9 N. III S. 38.

- § 78. III S. 40—42. I S. 7, 9 N., 15. III S. 38, 85.
 § 79. III S. 43. I S. 7, 9 N. III S. 38, 161, 189.
 § 80. III S. 43. I S. 7, 9 N. II S. 81. III S. 38, 161, 202.
 § 81. III S. 43—44. I S. 7, 9 N., 20 N., 606. II S. 34, 37, 81.
 III S. 38, 199.
 § 82. III S. 213—217. I S. 7, 9 N., 20 N., 197, 199, 213, 215 N.,
 242 o. ff., 249 N.
 § 83. III S. 213—217. I S. 7 o. ff., 197, 213, 242, 249 N.
 § 84. III S. 217, 213.
 § 85. III S. 25—37. I S. 7, 9 N. III S. 46, 53 N., 139, 163 N.
 § 86. S. 26—37, 46.
 § 87. III S. 46. I S. 7, 9 N., 328. III S. 28.
 § 88. III S. 137—139. I S. 7, 8 N., 20 N. III S. 45, 215.
 § 89. III S. 137—142. I S. 197, 213, 242 N., 249 N. III
 S. 45, 143, 214 o. ff.
 § 90. III S. 137—142. I S. 242 N., 249 N. III S. 45,
 143 o. ff., 214.
 § 91. III S. 26—35, 37, 45 o. ff., 137, 142.
 § 92. III S. 143. I S. 7 o. ff., 20 N. III S. 197.
 § 93. III S. 143. I S. 197, 213, 249 N. III S. 137.
 § 94. III S. 143. I S. 7, 249 N. III S. 137.
 § 95. III S. 46, 27 N., 45.
 § 96. III S. 145. I S. 7, 327 N.
 § 97. III S. 142 o. ff., 145.
 § 98. III S. 47—52. I S. 7 o. ff., 12 N., 62 N., 327 N. II S.
 605 N. III S. 5 N., 145, 211, 238.
 § 99. III S. 47—52. I S. 7 o. ff., 327 N. III S. 145.
 § 100. III S. 47—52. I S. 7, 9 N., 11 N. o. ff., 342 N., 669.
 III S. 5 N., 145, 211, 238.
 § 101. III S. 145. I S. 62 N., 197 o. ff., 213, 242 N., 249 N.,
 669. II S. 605 N. III 47, 49 N., 51 N., 142, 144 N.
 § 102. III S. 52. I S. 62 N. III S. 145, 146 N.
 § 103. III S. 52—54. I S. 7, 9 N., 325 N., 327 N., 575, 577,
 606. III S. 48 o. ff.
 § 104. I S. 575—580. III S. 54. I S. 574. III S. 56.
 § 105. III S. 57. II S. 35, 81.
 § 106. III S. 37, 57.
 § 107. III S. 77—79. I S. 400 N., 570 N. II S. 37 N., 54 N.,
 493 N., 613 N. III S. 191.
 § 108. III S. 57. I S. 7, 9 N., 12 N., 327 N. II S. 604 N. o. ff.
 § 109. I S. 175—184, 95 N., 115 N. o. ff., 168, 184 N., 187,
 257 N. III S. 27 N. o. ff., 38, 44, 85.

- § 110. III S. 55.
- § 111. III S. 57—58. I S. 7. III S. 210 o. ff.
- § 112. III S. 54—55. I S. 7, 9 N., 328. III S. 46.
- § 113. III S. 147—150. I S. 7, 9 N., 320, 328, 342 N.
- § 114. III S. 147—150. II S. 108. III S. 166, 183 N.
- § 115. III S. 147—150. I S. 7, 9 N. II S. 108. III S. 166.
- § 116. III S. 151—155. I S. 7 o. ff., 326 N., 332 N., 499 N.
III S. 8 o. ff., 82, 147.
- § 117. III S. 182—183. II S. 108. III S. 150, 163 N., 178,
184 N., 195, 200 N.
- § 118. III S. 182—184. II S. 108. III S. 150, 162 N., 177 o. ff.,
186, 197 N.
- § 119. III S. 184, 150, 161, 177 o. ff.
- § 120. III S. 182. II S. 108. III S. 150, 170 o. ff., 178.
- § 121. III S. 183—184, 150, 161, 170 o. ff., 178, 186.
- § 122. III S. 182, 178.
- § 123. III S. 184—189, 171, 177 o. ff., 183, 193 N. o. ff.
- § 124. III S. 192. I S. 7 o. ff., 318, 325 N. III S. 187, 189.
- § 125. III S. 191—192. I S. 7 o. ff., 12 N., 47 N., 50 N.,
327 N., 499 N. III S. 162 N. o. ff., 187, 189.
- § 126. III S. 192. I S. 7, 9 N. III S. 187, 189.
- § 127. III S. 192—193, 171, 187, 189.
- § 128. III S. 192—193, 172 N., 187, 189.
- § 129. III S. 192—193, 171, 187, 189.
- § 130. III S. 193—194. I S. 47 o. ff. III S. 187, 189, 198.
- § 131. III S. 197. II S. 616 N. III S. 172 N., 187, 189.
- § 132. III S. 198, 178, 187.
- § 133. III S. 198. II S. 34, 37, 69 o. ff., 81, 108, 300. III
S. 167 N., 187, 200 N.
- § 134. III S. 198—200. I S. 257 N. II S. 34, 37, 69 o. ff., 81.
III S. 163 N., 167 N., 172 N., 187, 191 N.
- § 135. III S. 200—201. II S. 108, 467. III 163 N., 175 N.,
187, 191 N., 199, 202 N. o. ff., 206.
- § 136. III S. 203, 187.
- § 137. III S. 194—195. II S. 108, 300. III S. 187.
- § 138. III S. 195—196. II S. 468 N. III S. 187, 191 N.,
203 N.
- § 139. III S. 202, 130 o. ff., 163 N., 168 N., 187.
- § 140. III S. 202, 187, 196 N.
- § 141. III S. 189—191. I S. 48, 644 N. II S. 108, 300, 468 N.,
535 N. III S. 162 N. o. ff., 177, 179 o. ff., 187, 196,
200 N.

- § 142. III S. **180—181**. I S. 48, 662. III S. 162 N. o. ff., 170 N., 173 o. ff., 178 o. ff., 182 N., 205, 239.
- § 143. III S. **178—180**. I S. 48, 630 N., 633 N., 662. II S. 505 N. III S. 162 N., 167 N., 172 N. o. ff., 177, 181, 191 N., 193 N., 200 N., 204 o. ff.
- § 144. III S. **172—174**. I S. 12 N., 47 N., 50 N., 499 N., 630 N., 633 N., 644 N., 662. II S. 485 N., 616 N. III S. 162 N. o. ff., 167 N. o. ff., 175 N. o. ff., 181 N., 191 N. o. ff., 196 N. o. ff., 200 N., 205, 239.
- § 145. III S. **63—64**. I S. 7 o. ff., 197. II S. 500 N., 515 N. III S. 70, 73, 75, 237.
- § 146. III S. **64—66**. I S. 197, 680. II S. 500 N., 502 N. o. ff., 515 N. III S. 63, 67 N., 75, 159 N., 200 N., 237, 238.
- § 147. III S. **66**. II S. 500 N., 503 N. III S. 55, 63 o. ff., 67 N., 75, 237.
- § 148. III S. **67—68**, 63, 65 N., 76 N.
- § 149. III S. **67—68**, 63, 73.
- § 150. III S. **63—64**, 73, 237.
- § 151. III S. **69—70**, 68, 71, 73.
- § 152. III S. **69**, 63, 68, 73.
- § 153. III S. 63, 68, 73.
- § 154. III S. **70—71**. II S. 490 N. o. ff., 586 N. III S. 68 o. ff., 73, 86 N.
- § 155. III S. **71—72**. I S. 197, 477. II S. 31 N., 37, 48 N., 81 o. ff. III S. 62, 68 o. ff., 75 N.
- § 156. I S. **558—564**, 197, 213, 242 N., 557, 567.
- § 157. I S. **565—568**, 328, 557, 559, 574, 579. II S. 3.
- § 158. I S. **568—569**, 14 N., 557, 559. II S. 317 N., 333.
- § 159. I S. **444—451**, 369.
- § 160. I S. **452—458**, 369, 447 N.
- § 161. I S. **463—468**, 369, 377, 380 N., 383 N., 398 N., 413 N., 418 N. o. ff., 469 N. o. ff., 548 N. III S. 225.
- § 162. I S. **469—471**, 369, 377 o. ff., 387 N., 413 N. o. ff., 418 N. o. ff., 463 o. ff., 468, 678. III S. 225.
- § 163. I S. **469—471**, 369, 377, 413 N. o. ff., 463 o. ff., 472 N., 678 o. ff. III S. 225.
- § 164. I S. **471**, 369, 377, 413 N. o. ff., 463 o. ff.
- § 165. I S. **472—473**, 369, 377, 440 o. ff., 451, 459, 463 o. ff.
- § 166. I S. **490—492**, 298 N., 301 N., 369 o. ff., 377 o. ff., 386, 408, 413 o. ff., 421, 493 o. ff., 497 o. ff., 512 N., 547 N., 679.
- § 167. I S. **408—410**, 311, 318, 369 o. ff., 373 N., 375, 377 o. ff., 383, 385 o. ff., 421, 448, 679. III S. 161, 197.

- § 168. I S. **388—402**, 7, 9 N., 299 N., 302 N., 311, 327 N. o. ff., 339, 369 o. ff., 373 N. o. ff., 380 o. ff., 403, 407, 410, 412 N., 422, 447 o. ff., 460, 678 o. ff. III S. 224.
- § 169. I S. **388—402**, 18, 115 N., 298 N. o. ff., 311, 327 N., 330 N., 339, 369 o. ff., 373 N. o. ff., 377 o. ff., 380 o. ff., 386 o. ff., 404, 407, 410, 422, 447 o. ff., 460, 533 N., 679. III S. 78 N.
- § 170. I S. **410—411**, 298 N., 301 N., 309 N., 311, 315, 327 N., 355 o. ff., 369 o. ff., 373 N. o. ff., 377 o. ff., 380 o. ff., 383, 385, 387, 393, 396, 401 N., 406 o. ff., 409 N., 422, 488 N., 460, 678 o. ff.
- § 171. I S. **406—408**, 298 N. o. ff., 301 N., 306 N. o. ff., 311, 327 N., 339, 355 o. ff., 369 o. ff., 374 o. ff., 380, 383, 386 o. ff., 393, 395 o. ff., 404 o. ff., 412 N., 420, 422, 442, 448, 460, 679. III S. 224.
- § 172. I S. **412**, 311, 369 o. ff., 375, 386 o. ff., 422, 447 o. ff., 460, 679. III S. 225.
- § 173. I S. **413—414**, 296 N., 298 N. o. ff., 301 N. o. ff., 304, 310 N., 369 o. ff., 373 N., 376 N. o. ff., 382 o. ff., 385 o. ff., 399 N., 407, 410, 415, 420 o. ff., 469 N., 471 N., 491 o. ff., 548 N., 678 o. ff. III S. 224, 225.
- § 174. I S. **415—418**, 298 N. o. ff., 301 N. o. ff., 304 o. ff., 310 N., 369 o. ff., 373 N., 376 N. o. ff., 382 o. ff., 385 o. ff., 401 N., 407, 410 o. ff., 413, 419 N. o. ff., 468 N., 470 N. o. ff., 491 o. ff., 494, 677 o. ff. III S. 224, 225.
- § 175. I S. **419—421**, 304, 310 N., 355, 369 o. ff., 386, 404, 407, 413, 487, 547 N., 679. III S. 225.
- § 176. I S. **375—380**, 296 N., 298 N. o. ff., 304 o. ff., 311, 369 o. ff., 372 N. o. ff., 383 o. ff., 385, 387 N. o. ff., 395 N., 399 N., 401 N. o. ff., 408 o. ff., 413 o. ff., 418 N. o. ff., 421, 446 N., 463, 466, 469 N., 471 o. ff., 490 o. ff., 494, 497 o. ff., 548 o. ff., 677 o. ff. III S. 224, 225.
- § 177. I S. **547—548**, 369, 377, 380 o. ff., 469 N., 512.
- § 178. I S. **542—547**, 369, 512, 576. III S. 225.
- § 179. I S. **477—485**, 369, 680. II S. 37, 82, 491 N. III S. 72.
- § 180. I S. **512—516**, 369, 517, 521 o. ff., 576, 680. II S. 109. III S. 221.
- § 181. I S. **516—519**, 20 N., 167, 369 o. ff., 413, 512, 520, 528, 532, 659. III S. 221.
- § 182. I S. **521—532**, 369, 413, 512 o. ff., 576. II S. 109.
- § 183. I S. **459—460, 492—494**, 7, 9 N., 12 N., 311, 369 o. ff., 375, 383 o. ff., 386 o. ff., 395 N., 408, 413, 421, 448, 490 o. ff., 497 o. ff., 528 o. ff., 679. II S. 109.

- § 184. I S. **534—542**, 302 N., 369, 375, 512, 533 N. o. ff., 543, 559, 563.
- § 185. I S. **293—307, 532—534**, 115, 242, 355 N., 369 o. ff., 373 N. o. ff., 376 N. o. ff., 387 N., 395 o. ff., 399 N. o. ff., 402 N., 405 N., 408 N. o. ff., 418 o. ff., 421 o. ff., 448, 460, 512, 535, 543, 547 N., 550, 559, 679.
- § 186. I S. **94**, 11 N., 13, 23 N., 54 N., 88 N. o. ff., 91 N., 93 o. ff., 97 N., 100 N. o. ff., 106, 109, 114, 121 N. o. ff., 675. II S. 443 N., 595 N. o. ff. III S. 221.
- § 187. I S. **114**, 94 N., 100, 117 N., 229, 399.
- § 188. I S. 19 N., 54 N., 60, 64 N. o. ff., 69 o. ff., 76, 78, 80, 86 N., 88 N., 91 N. o. ff., 113, 342 N. II S. 443 N., 595 N. o. ff. III S. 221.
- § 189. I S. 88 N., 93, 113, 117 N.
- § 190. I S. **95—102**, 11 N., 13, 23 N., 51 N. o. ff., 93 o. ff., 103 N., 122, 125 N., 342 N., 607 N., 675, 677. II S. 595 N., 597 N. III S. 221.
- § 191. I S. **109**, 41 o. ff., 94 N., 96 N., 100, 114, 117 N., 123, 461, 486.
- § 192. I S. **117—122**, 13 o. ff., 153 o. ff., 166 N., 486. III S. 222.
- § 193. I S. **128—135**, 11 N., 13 o. ff., 52 N., 151 N., 154, 485.
- § 194. I S. **150—165**, 13 N. o. ff., 121 N., 129, 136, 166 N., 485, 675.
- § 195. I S. **150—165**, 13 N. o. ff., 121 N., 123, 129, 136, 166 N., 485. III S. 222.
- § 196. I S. **122—125, 184—188**, 15, 52 N., 96 N.
- § 197. I S. **136—150**, 13 N., 18, 52 N., 125 N., 151 N., 158, 160 N., 165, 169, 354 N., 461, 486 o. ff., 583 N., 639, 650, 658 N. III S. 222.
- § 198. I S. **103**, 11 N., 14, 18 N., 20 N., 23 N., 52 N., 54 N., 65, 74, 80, 82 N. o. ff., 88 N. o. ff., 93 o. ff., 104, 151 N. o. ff., 623 N., 675. III S. 192 N.
- § 199. I S. **168—175**, 6 N., 13 N., 18, 142, 176 N. o. ff., 181, 183, 187 o. ff., 487 N.
- § 200. I S. **58—62**, 11 N., 20 N., 23 N., 28 N., 30 N. o. ff., 47 N., 50 N. o. ff., 65, 71 o. ff., 74, 80 o. ff., 90 o. ff., 106 o. ff., 111, 125, 327, 341 N. o. ff., 352 o. ff., 355, 394.
- § 201. I S. **106**, 20 N., 31 N. o. ff., 41, 44, 72, 107 N., 109 o. ff., 126, 486.
- § 202. I S. **106—107**, 12 N., 20 N., 30 N. o. ff., 41 o. ff., 44, 50 N., 53 N., 83 N., 106 N. o. ff., 111, 115, 126, 460 N. o. ff., 486, 497 o. ff., 675.

- § 203. I S. **63—88**, 11 N. o. ff., 18 o. ff., 23 N. o. ff., 27 N. o. ff., 31 N. o. ff., 38 N. o. ff., 47 N., 50 N. o. ff., 62, 89 N. o. ff., 103, 106 o. ff., 113, 125, 342 N., 359 N. o. ff., 399 N., 402 N., 461, 486, 499 N., 628 N., 633 N., 643. II S. 306 N., 594 N. o. ff., 597 N., 600 N., 608 N. III S. 50 N., 153 N., 163 N., 192 N., 221, 222.
- § 204. I S. **64—92**, 12 N., 17 o. ff., 23 N. o. ff., 33 o. ff., 37 o. ff., 52 N. o. ff., 111, 113 o. ff., 125, 150, 643. III S. 12, 83.
- § 205. I S. **113**, 20 N., 39 N., 61, 72, 117 N., 229. III S. 221, 222.
- § 206. I S. **111—113**, 38 N., 61, 229, 281 o. ff.
- § 207. I S. **92**, 18, 38 N. o. ff., 54 N., 62, 65, 74, 80, 82 N. o. ff., 89, 91, 144, 675.
- § 208. III S. **80—84**. I S. 7, 9 N., 65, 103. II S. 103.
- § 209. III S. **80—84**. I S. 7, 9 N., 32.
- § 210. I S. **312—343**, 7 o. ff., 11 N. o. ff., 298 o. ff., 311, 352 o. ff., 355 o. ff., 374 o. ff., 389, 395 o. ff., 398, 407, 421, 433, 448, 460, 568, 678 o. ff. II S. 302 N., 306 N. o. ff., 408 N., 594 N. o. ff., 599 N. o. ff., 602, 604 o. ff., 610 N. III S. 29 o. ff., 48, 148, 152 N., 192.
- § 211. I S. **351—361**, 7, 10 N. o. ff., 17, 144, 165, 311 o. ff., 362, 367 o. ff., 389, 395, 421, 679. II S. 84. III S. 224.
- § 212. I S. **342—343**, 335 o. ff., 356, 361.
- § 213. I S. **365—368**, 7, 9 N., 310 N. o. ff., 413, 421 o. ff., 487, 679. II S. 109, 317. III S. 223.
- § 214. I S. **361—363**, 7, 311, 359, 361, 363. II S. 109.
- § 215. I S. **269—280**, 198 N. o. ff., 201 N., 206 N., 214 o. ff., 234, 248 o. ff., 253, 260, 262 N. o. ff., 236 o. ff., 290, 295, 677. III S. 146, 223.
- § 216. I S. **269—280**, 198 N., 214, 216 o. ff., 232 N., 234, 241, 249, 260, 284, 286 o. ff., 290, 677. III S. 146.
- § 217. I S. **269—280**, 19, 198 N. o. ff., 201 N., 204 N., 213 o. ff., 216 o. ff., 233 N. o. ff., 241 o. ff., 248 o. ff., 260, 262 N. o. ff., 282 N., 286 o. ff., 290, 292, 430 N. o. ff., 676 o. ff. III S. 146, 223.
- § 218. I S. **286—290**.
- § 219. I S. **280**, 112 N., 229 o. ff., 276 N., 281 N., 282 N., 291. III S. 223.
- § 220. I S. **429**, 197, 424 o. ff., 427 o. ff., 430 N. o. ff., 434, 574, 679. II S. 611. III S. 92, 117 N., 146.
- § 221. I S. **433—436**, 197, 323, 424 o. ff., 574.
- § 222. I S. **426—429**, 197, 424 o. ff., 434, 574.
- § 223. I S. **283**, 208, 262, 285, 424, 429, 432, 436, 568.
- § 224. III S. **60**, 59, 61 o. ff., 71 o. ff., 75, 159 N.

- § 225. III S. **158—160**. I S. 197, 260. III S. 60 o. ff., 65 N., 147, 194 221.
- § 226. III S. **60—62**. I S. 197, 260. II S. 491 N. III S. 45 N., 59, 75, 144 N., 161, 165, 194, 203.
- § 227. III S. **143—144**. I S. 197, 213. III S. 138 o. ff.
- § 228. II S. **373—375**. I S. 624, 644 N. II S. 305 N., 320 N., 326 N., 336 N., 339 N. o. ff., 343 N., 345 N., 347 N., 361 N., 367 N. o. ff., 372, 381 N., 383 N., 386 N., 395 N., 399 N. o. ff., 404 N. o. ff., 416 N., 443 N., 445 N. o. ff., 460 N., 596 N. o. ff. III S. 196 N., 231, 232.
- § 229. II S. **377—397**. I S. 327 N., 557. 674. II S. 315 N., 320 o. ff., 325 N., 335, 339, 341 N., 345 N., 352 N., 372, 375, 398 o. ff., 401, 404, 454, 466 N., 595 N., 597 N., 600 N. III S. 196, 232.
- § 230. II S. 364 N., 372 o. ff., 375, 378, 398, 597 N., 600 N. III S. 221.
- § 231. II S. 372 o. ff., 375, 378, 398. III S. 231.
- § 232. II S. 367 N., 372 o. ff., 375 o. ff., 398. III S. 231.
- § 233. II S. **398—399**, 372 o. ff., 400 N., 417.
- § 234. II S. **373**, 315 N., 318, 336, 363.
- § 235. II S. **400—404**, 315 N., 318, 336, 342 N., 344 N., 363, 368 N., 372 o. ff., 398 o. ff., 416, 426, 428, 434 N., 440, 560, 593 o. ff. III S. 232.
- § 236. II S. **405—408**. III S. **6—7**. I S. 306 N., 342 N. II S. 295 o. ff., 302 o. ff., 311 N., 326 N., 342 N., 363, 367, 424, 428, 440, 447, 564 N., 585 N., 593, 607. III S. 5 N., 77 o. ff., 152 N.
- § 237. II S. **360—361**, 329 N., 333 N., 340 N., 372, 376 o. ff.
- § 238. II S. **409, 412—421**, 348, 361 N., 424 o. ff., 443, 449, 454, 485 N., 581 N. III S. 231, 232.
- § 239. II S. **425**. I S. 513. II S. 108, 409, 417 o. ff.
- § 240. II S. 373, 375, 378, 398, 408 o. ff.
- § 241. II 373, 375, 378, 398, 409, 424. III S. 231.
- § 242. II S. **426—432**. I S. 9 N. II S. 409, 412, 417, 419 o. ff., 421, 423, 434, 622. III S. 7 N. o. ff.
- § 243. II S. **592—600**. I S. 7, 9 N., 12 N., 177, 312, 327 o. ff., 339, 342 N., 606. II S. 298, 306 N., 315 N., 318 N., 323, 358 o. ff., 363, 375 N., 396, 604 o. ff., 607 o. ff., 610 N., 618 o. ff.
- § 244. II S. **600—601**. I S. 7, 9 N. o. ff., 312. II S. 592.
- § 245. II S. **601—619**. I S. 7, 12 N., 312, 319, 339, 342 N., 528 N. II S. 258 N., 293 N. o. ff., 297, 302, 306 N. o. ff.,

- 311 N., 360, 375 N., 412. 483 N., 493 N., 586 N., 592, 594 N., 598 N. o. ff., 622. III S. 7 o. ff., 10, 78 N., 153 N., 236.
246. II S. 375 N., 409, 424, 600 N., 604, 619 N.
- § 247. II S. **434—442**, 298, 311 N. o. ff., 331 N. o. ff., 335 o. ff., 337 N. o. ff., 342 N., 344 N. o. ff., 347 N., 359 N., 371 N., 412, 417 N., 443, 445 o. ff., 449, 454.
- § 248. II S. **443—449**, 298, 335, 337 N., 346 o. ff., 371 N., 378 N., 412, 434 o. ff., 437 N. o. ff., 440 o. ff., 454, 460, 563 N. III S. 77, 232.
249. II S. **442**. I S. 624. II S. 298, 335, 338, 412, 434 o. ff., 438, 440 o. ff.
- § 250. II S. **442—443**. I S. 569 N., 679. II S. 317, 335, 340 o. ff., 412, 435 o. ff., 440, 596 N.
- § 251. II S. **471—496**. I S. 501 N., 644 N. II S. 40 N., 55 N., 74 N., 101 N., 184 N., 186 N., 196, 205 N., 228 N., 238, 244 N., 265, 298, 310 N. o. ff., 325 N., 351 N., 358, 446, 450, 466, 468, 514 o. ff., 519 o. ff., 522, 532 o. ff., 537 o. ff., 553 o. ff., 556 o. ff., 560 o. ff., 565 N. o. ff., 569 o. ff., 573 N. o. ff., 588 N., 590 613 N. III S. 78 N., 196 N., 202 N., 227, 228, 231, 233.
- § 252. II S. **452—466, 468—469, 497—520**. I S. 12 N. II S. 233, 259 o. ff., 298, 308 N., 311 N., 323, 340, 412, 443 o. ff., 446 o. ff., 471, 476 N., 478 o. ff., 489, 494 N., 522, 527 N., 529, 531, 533 o. ff., 539 N., 541 o. ff., 546 o. ff., 560 o. ff., 565 N. o. ff., 569 o. ff., 572 N. o. ff., 582 N., 585 N. o. ff., 590, 597 o. ff., 600 N., 618. III S. 86 N., 201, 231, 233, 236.
- § 253. II S. **452—466**, 74 N., 233, 241, 251 N., 255 N., 258 N. o. ff., 264 N. o. ff., 298, 308 N. o. ff., 325 N., 348 o. ff., 352 N. o. ff., 359 N., 367 N. o. ff., 406 N., 408 N., 412, 417 N., 437 N., 444 o. ff., 470 N., 472 N., 475 N. o. ff., 486 N., 491 N., 502, 517 N., 521 o. ff., 531 N. o. ff., 535 N. o. ff., 539 N. o. ff., 542 N., 546 o. ff., 560 o. ff., 569 o. ff., 587 N., 590 o. ff. III S. 77, 191 N., 196 N., 201 o. ff., 230, 232 o. ff.
- § 254. II S. **455—468**, 298, 311 N., 412, 450, 453 o. ff., 492 N., 556, 560 o. ff., 566 o. ff., 569 o. ff., 573 N., 575 o. ff., 590. III S. 201.
- § 255. II S. **471**, 311 N., 450, 473 N. o. ff., 483 o. ff., 496, 556, 560 o. ff., 566 o. ff., 569, 573 N., 575 o. ff., 590.
- § 256. II S. **560—574**, 198, 200, 209, 213 N. o. ff., 258 N. o. ff., 264 N. o. ff., 302, 308 N. o. ff., 340 N., 355 N., 357 N.,

- 367 N., 406 N. o. ff., 447 N., 449 N. o. ff., 458 N., 460 N. o. ff., 466 N., 469 N., 477 N., 483 N., 489 N. o. ff., 494 N. o. ff., 500 N., 504 N., 512 N. o. ff., 523 N. o. ff., 540 N., 542 N., 544 o. ff., 548 N. o. ff., 551 o. ff., 556 N., 575 o. ff., 579, 584 o. ff., 603, 607, 622. III S. 8, 10, 12, 230, 252 o. ff.
- § 257. II S. **566—592**. I S. 499 N., 544 N., 667 N. II S. 74 N., 83, 101 N., 184 N., 206, 209, 248 N., 254 N. o. ff., 259 o. ff., 261 N., 264 N. o. ff., 270 N., 295, 302, 304 N., 308 N. o. ff., 326 N. o. ff., 352 N., 405, 407 N., 447 N., 450, 455 N., 458 N., 460, 462 N., 472 N. o. ff., 479 N. o. ff., 482 N. o. ff., 485 N. o. ff., 498 N. o. ff., 502 N. o. ff., 510 N., 512 N. o. ff., 524 N. o. ff., 529 N. o. ff., 535 N. o. ff., 541 N. o. ff., 547 N. o. ff., 556 N. o. ff., 559 N., 562 N., 565 N., 603, 607, 615 N., 622. III S. 7 N. o. ff., 12, 42 N., 70 N., 85 N., 153 N., 196 N., 233, 235, 236.
- § 258. II S. **465—466**, 298, 355 N., 380, 450, 453 o. ff., 460 o. ff., 469 N., 556, 560, 562 N. III S. 191 N., 196.
- § 259. II S. **471, 478**. I S. 600 N. o. ff., 604 N. II S. 450, 473 N. o. ff., 479 N., 482 o. ff., 486 N., 490 N., 495 o. ff., 556, 560. III S. 63 N., 233.
- § 260. II S. **234—266**, 231 o. ff., 269, 294, 450, 521, 523 N. o. ff., 526 N., 532 N., 534 o. ff., 537 o. ff., 542 N. o. ff., 547, 550, 553 o. ff., 573 N., 589 N. III S. 231, 234, 235.
- § 261. II S. **248—266**, 231 o. ff., 234 o. ff., 245 o. ff., 247 o. ff., 269, 294, 450, 526 N., 534 o. ff., 543 o. ff., 547, 550, 573 N., 589 N. III S. 230.
- § 262. II S. **266—280**, 24 N., 34, 146 N., 232, 281 N., 283, 295, 450. III S. 230.
- § 263. II S. **252—253**, 231 o. ff., 234, 236 o. ff., 247 N., 255 N., 261, 263 N. o. ff., 269, 451. III S. 230.
- § 264. II S. **180—190**, 41, 194.
- § 265. II S. **190—190**, 41, 194.
- § 266. II S. **190—191**, 180 o. ff., 193.
- § 267. II S. **192—194**. I S. 518. II S. 41 o. ff., 180, 191.
- § 268. II S. **39—80**, 12, 15, 21, 24 N. o. ff., 28 N., 32 N. o. ff., 36 N. III S. 191 N., 196 N., 227, 228.
- § 269. II S. **39—80**, 12, 15 o. ff., 21, 32 N. o. ff., 81, 186. III S. 167 N.
- § 270. II S. **39—80**, 12 o. ff., 16 o. ff., 20 N. o. ff., 23 N., 30 N., 32 N. o. ff., 35 N., 38 N. o. ff., 326 N., 516 N. III S. 72 N., 78 N., 172 N., 196 N., 200 N.

- § 271. II S. **39—80**, 12, 23 N., 25 N., 28 N., 33, 38 N. o. ff.
III S. 78 N.
- § 272. II S. **39—80**, 12, 21, 27, 33. III S. 138.
- § 273. II S. **39—80**, 12, 21, 28 N., 33 o. ff., 36 N.
- § 274. II S. **39—80**, 12, 21, 23 N. o. ff., 32 N. o. ff., 35 N. o. ff.,
38 N. o. ff., 194, 500 N., 516 N., 587 N. III S. 60 N.,
167 N.
- § 275. II S. **39—80**, 12 N., 20 o. ff., 33 o. ff., 186. III
S. 78 N., 227.
- § 276. II S. **39—80**, 12, 33.
- § 277. II S. **196—201**, 42, 143, 180, 203, 206 o. ff., 227.
- § 278. II S. **203—228**. I S. 644 N., 653. II S. 17 N., 22 N.,
28 N., 39, 42 N., 139, 142 o. ff., 180, 199, 493 N., 570 N.,
581 N. o. ff.
- § 279. II S. **84**, 318, 622. III S. 8.
- § 280. I S. **605—607**, 7, 10 N. o. ff., 508, 574, 589, 591 N. o. ff.,
596 o. ff., 604, 612. II S. 442. III S. 53 N.
- § 281. I S. **590—603**, 123, 589, 604 N., 615 N. II S. 108,
496 N. III S. 5 N., 221, 226.
- § 282. I S. **590—605**, 7, 10 N. o. ff., 587, 589, 608. II S. 382.
III S. 5 N.
- § 283. I S. **600**, 607 o. ff.
- § 284. I S. **607—609**, 589, 610 N., 614 N. o. ff., 657.
- § 285. I S. **620—621**, 618 o. ff., 626, 628, 630, 632 N., 636,
658 N., 674.
- § 286. I S. **621—624**, 7, 10 N. o. ff., 618 o. ff., 656.
- § 287. I S. **626—627**, 7, 10 N. o. ff., 618 o. ff., 628, 630, 632 N.,
636, 658 N.
- § 288. I S. **627—634**, 7, 10 N. o. ff., 618 o. ff., 636, 658 N.,
670. III S. 5 N.
- § 289. I S. 619 o. ff., 624, 626 o. ff., 630 o. ff., 657.
- § 290. I S. **637—644**, 7, 9 N. o. ff., 20 N., 585, 618, 645 N.,
658 N., 663, 665. II S. 42, 108, 206, 208 o. ff.
- § 291. I S. **655—659**, 7, 9 N., 20 N., 585, 618, 637, 661 o. ff.,
665 o. ff.
- § 292. I S. **665—667**, 585, 618, 637, 655, 657.
- § 293. I S. **635—636**, 616, 618 o. ff., 637, 655.
- § 294. I S. **669—670**, 573 N., 636. II S. 315 N. III S. 5 o. ff.
- § 295. I S. **671—673**, 586, 619. III S. 6.
- § 296. III S. **3—6**. I S. 433, 508, 573 N. o. ff., 581 N., 591
N. o. ff., 626 N., 636, 671. II S. 366, 406 o. ff., 427,
557. III S. 7, 9 o. ff., 153 N., 209 N.

- § 297. I S. 552—555, 548.
 § 298. I S. 125 N., 306.
 § 299. I S. 318 N., 580 N. II S. 603 N. III S. 94 o. ff.
 § 300. I S. 286 N.
 § 301. I S. 53 N., 126, 677. II S. 614 N.
 § 302. I S. 126, 501 N.
 § 303. I S. 277 N., 284 o. ff., 307, 399 N., 408 N., 412, 421, 677. II S. 614 N.
 § 304. I S. 126, 250 N., 280, 286, 292, 486 o. ff.
 § 308. I S. 114 N., 169, 257 N., 260, 280, 443 N., 450 N., 461 o. ff., 511 N., 516, 557 N. o. ff., 570, 663. III S. 6, 8 N., 86, 165, 202.
 § 309. I S. 135, 242, 439, 497 N., 501, 511 N., 558 N., 624, 634 o. ff. II S. 373. III S. 3 N., 8 N., 85 N.
 § 310. I S. 511 N., 544, 577 N., 625, 634. II S. 373, 620 N. III S. 3 N., 85 N., 180 N.

Almindelig Straffelov for Island 25. Juni 1869.

- § 99 (svarende til d. Stl. § 98): I S. 12 N.
 § 101 (" " d. Stl. § 100): I S. 12 N.
 § 102 (" " d. Stl. § 101): I S. 199 N., 220 N. III S. 144 N.
 § 143 (" " d. Stl. § 142): III S. 239.
 § 145 (" " d. Stl. § 144): III S. 239.
 § 148 (" " d. Stl. § 147): III S. 66 N.
 § 163 (" " d. Stl. § 162): III S. 225.
 § 164 (" " d. Stl. § 163): III S. 225.
 § 180 (" " d. Stl. § 179): III S. 225.
 § 197 (" " d. Stl. § 196): I S. 142.
 § 198 (" " d. Stl. § 197): I S. 136, 139.
 § 199 (særlig § for Island): I S. 136, 139, 146.
 § 205 (svarende til d. Stl. § 203): I S. 12 N.
 § 237 (" " d. Stl. § 235): II S. 404 N.
 § 250 (" " d. Stl. § 248): II S. 378 N.
 § 293 (" " d. Stl. § 291): I S. 661.
-

III.

Andre danske Love.

1664. Mandat om Fiskeri i Randers Fjord 8. Marts 1664:
II S. 177.
1672. Fdg om Medicis og Apotheker 4. Decbr. 1672: I S. 648, 652.
— — §§ 22—23: I S. 647.
— — § 24: I S. 425 N.
— — § 30: I S. 646, 668.
— — § 43: I S. 647 N.
1682. Fdg. om Begravelser 7. Novbr. 1682 § 19: III S. 205.
1683. Kr. Art. B. 9. Marts 1683 §§ 29—30: I S. 241 N.
Fdg. om Vægt og Maal 1. Maj 1683 § 9: II S. 196, 202.
Lavsart. for Slagtere 5. Maj 1683 § 5: I S. 654.
Lavsart. for Bagere 23. Juni 1683: I S. 654. II S. 201.
— — § 7: I S. 654 N.
— — § 9: II S. 229.
(Her rettes „1685“ til „1683“).
1684. Fdg. om Torvene i Kbhvn. 28. Juli 1684: II S. 231.
— — § 8: II S. 230.
1685. Fdg. om nogle uomgængelige Forretninger 21. Marts
1685: I S. 243 N.
Kirkeritual 25. Juli 1685 X: III S. 163 N., 191 N. (her
rettes „XL“ til „X“).
— — XIV: I S. 570.
Lavsart. f. Guldsmide 7. Novbr. 1685: II S. 201.
1688. Fdg. om Vexler 31. Marts 1688: H S. 121.
1696. Fdg. om afsatte Præster 23. Maj 1696: III S. 205.
Reskr. om Tilsyn med Bagerne i Kbhvn 21. Novbr.
1696: I S. 654.
1697. Fdg. om Stervboer 10. Aug. 1697: III S. 86.
Fdg. om grove Morderes Straf 16. Oktbr. 1697: I S. 96 N.,
98 N.
Forbud mod fremmede Studenters Undervisning 23.
Novbr. 1697: III S. 205.
(Her rettes „1797“ til „1697“).
1698. Fdg. om Maal og Vægt 10. Jan. 1698: II S. 196.
— — Kap. 2 § 5: II S. 196, 201 N.
— — Kap. 3 § 8: II S. 201.

- Fdg. om Maal og Vægt 10. Jan. 1698: Kap. 3 § 9:
II S. 196, 201.
- — Kap. 4 § 21: II S. 201.
- — Kap. 5 §§ 1, 2 og 5: II S. 201 og N.
1700. Forbud mod Skjænk og Gave 23. Oktbr. 1700: III
S. 184 N.
1701. Fdg. om Politens Administration 22. Oktbr. 1701:
I S. 125 N., 549, 551 N., 581 N., 636.
- — II Kap. 1: I S. 556 N.
- — II Kap. 3: I S. 125 N. (her rettes „Kap. 9“
til „Kap. 3“), 581 N.
- — II Kap. 3 § 1: I S. 522 N., 552 N.
- — II Kap. 3 §§ 2, 3, 4: I S. 551, 637 N.
1705. Fdg. om Forhold med strandede Skibe og Gods 21. Marts
1705 § 5: I S. 96 N.
- — § 11: II S. 442 N.
- Rskr. om Fornærmelser mod Kongen 3. Juli 1705:
III S. 138 N.
1707. Fdg. om Vocation til Prædikeembedet 1. Aug. 1707 § 6:
III S. 180 N.
1708. Fdg. om Betlere i Danmark 24. Septbr. 1708 Post 1 § 17:
I S. 571.
1709. Pl. anl. spæde Børns Udsættelse 20. Septbr. 1709:
I S. 137 N.
1714. Fdg. ang. Jordemødres Antagelse 30. Novbr. 1714 § 10
I S. 14 N.
1716. Fdg. anl. danske Skoler 12. Juni 1716 § 14: I S. 570.
1717. Pl. om Memorialer og Supplikationer 20. Febr. 1717
I B § 9: II S. 105 N.
1720. Mandat om Østerstyveriets Afskaffelse 26. Febr. 1720:
II S. 177 o. f.
- — §§ 1, 2, 4—6, 9, 11, 16: II S. 178.
1722. Pl. ang. Vinhuses Kreditgiven 6. Febr. 1722: I S. 271 N.,
425 N., 436 N.
1723. Fdg. ang. Smør- og Kjødfustager 24. Septbr. 1723:
II S. 196, 202.
1724. An. om Lejermaal 19. Aug. 1724: I S. 511 N.
1725. Fdg. om Lejermaalsbøder 11. Aug. 1725: I S. 511 N.
1730. Pl. om Østerstyveri 26. Jan. 1730: II S. 177.
1733. Fdg. om Skove 26. Jan. 1733: II S. 169 (her rettes „16“
til „26“, 373. III S. 3 N.
- An. om Skjænden og Larmen paa Prædikestolen 7. Oktbr.
1733: III S. 205.

1734. Fdg. ang. Besvangrelser 5. Marts 1734: I S. 462.
 — — § 7: I S. 511 N.
 Reskr. om kristne Tjenestefolk hos Jøder 6. Aug. 1734:
 I S. 511 N.
 Pl. om fornævnte Reskr. 16. Aug. 1734: I S. 511 N.
 Decision om falsk Lære 16. Decbr. 1734: III S. 205.
1735. Fdg. om Sabbatens Helligholdelse 12. Marts 1735: I
 S. 571 N.
 Fdg. om Justitien i Norge 19. Aug. 1735 § 17: III S. 204.
 Fdg. om Kirkedisciplin 23. Decbr. 1735 § 4: I S. 511 N.
 Fdg. om *temere litigantes* m. m. 23. Decbr. 1735: III S. 156.
 — — § 1: III S. 157 (her rettes „§ 11“ til „§ 1“).
 — — §§ 2, 5: III S. 144, 238, 239.
 — — § 3: III S. 144, 155 N.
1736. Fornyelse af Østersmandatet 13. Decbr. 1736: II S. 177.
1739. Fdg. om Skoler 23. Jan. 1739 § 2: I S. 570. („§ 1“
 rettes her til „§ 2“).
 Instr. f. Landstthingene 23. Jan. 1739 § 19: III S. 144.
 An. f. kgl. Betjente 31. Juli 1739 § 9: I S. 257 N.
 Fdg. om Nedgravning af døde Kreaturer 11. Septbr.
 1739: I S. 663.
1740. Pl. ang. Fornyelse af Mandat om Østerstyveri 7. Oktbr.
 1740: II S. 177.
 Mandat om Lediggængere og Desertører 31. Oktbr.
 1740: I S. 257 N.
1741. Pl. om Børns Hensættelse i Tugthus 9. Jan. 1741:
 I S. 488 N. (her rettes „April“ til „Januar“).
 Fdg. om gudelige Forsamlinger 13. Jan. 1741: I S. 572.
 — — § 10: I S. 425 N.
 Reskr. om Forhandling af visse Varer fra nogle jyske
 Herreder 14. Febr. 1741: II S. 134 o. f.
 Fdg. om Vidners Førelse m. v. 3. Marts 1741 § 14:
 III S. 144.
 Fdg. om Dueller 17. Marts 1741 § 6: I S. 243 N.
 Instr. f. Politim. i Kbhvn. 24. Marts 1741 § 9: II S. 89 N.
 Fdg. om Delinkventsager i Norge 19. Maj 1741 § 9:
 I S. 260 N., 287 N. o. f. III S. 160 N.
 Pl. ang. Udførelse af Skræderarbejde 4. Septbr. 1741:
 II S. 156.
1742. Fdg. om Militæres Handel 27. Juli 1742 § 2: II S. 156, 620.
 Fdg. om Kommercien 4. Aug. 1742 § 8: II S. 137 N.
1743. Fdg. om Bøders Inddrivelse 6. Decbr. 1743 § 17:
 I S. 243 N.

1744. Reskr. om Nedsættelse af Bøder 31. Juli 1744 § 1:
II S. 620.
1745. Pl. ang. Fuskere 11. Jan. 1745: II S. 156.
Fdg. om Informatorers Forførelse af deres Elever
9. Juli 1745: I S. 497 N., 511 N.
Fdg. om Ukonfirmeredes Lejermaal 2. Septbr. 1745:
I S. 418 N., 492 N., 511 N.
1746. Isl. An. om Hustugt 3. Juni 1746 § 24: I S. 231 N.
Reskr. f. Isl. om Præsters Drukkenskab 3. Juni 1746:
III S. 163 N., 205 N.
Instr. f. Isl. 1. Juli 1746 § 46: III S. 163 N., 205 N.
Pl. om Fuskere 27. Juli 1746: II S. 156.
1747. Fdg. om algierske Sèpasse 1. Maj 1747 § 3: III S. 70.
(„§ 31“ rettes til „§ 3“).
Konfirm. paa Reformertes Privilegier 15. Maj 1747 § 4:
I S. 556 N.
1748. Reskr. om Næringsforhold m. m. i Kjbhvn. 27. Decbr.
1748 § 5: II S. 156.
1749. Fdg. om grove Morderes Straf 7. Febr. 1749: I S. 96 N.,
98 N.
1750. Pl. om Anmeldelse af Dødsfald 12. Jan. 1750: III S. 86.
Lavsart. f. Kbmd. i Aalborg 24. Marts 1750 § 33:
I S. 425 N.
Fdg. om Fiskeri i Limfjorden 15. Decbr. 1750: II S. 174 N.
— — § 5: I S. 625 N., 673 N.
— — § 25: II S. 175 N.
1751. Pl. om uberettiget Fiskeri i kgl. Søer 26. Oktbr. 1751:
III S. 21 N.
1752. Kr. Art. Brev 8. Jan. 1752 § 617: II S. 109 N.
1753. Fdg. om Kjøb af Militærunderklasser 5. Jan. 1753:
II S. 620 N.
Fdg. om Assistenshuset 29. Juni 1753 § 2: II S. 112 N.
— — § 9: II S. 112.
Fdg. om Hasardspil 6. Oktbr. 1753: II S. 109 o. ff., 253 N.
— — §§ 1, 2: II S. 110.
— — §§ 3—8, 10: II S. 111.
1754. Fdg. om Kreditering til Militære 13. April 1754: II
S. 620 N.
Fdg. om Umyndige 14. Maj 1754: II S. 118 N., 124.
— — § 1: II S. 125.
— — § 3: I S. 243 N.
— — § 5: II S. 114.
— — § 6: II S. 118 N. o. f., 121, 124.
— — §§ 7, 8: II S. 124 N.

1755. Reglm. f. Vestind. 3. Febr. 1755: I S. 4 N.
 Reskr. om Filanteri i Spil 28. Novbr. 1755 § 2: II S. 110. III S. 228.
 Pl. om Tjenestetyende 3. Decbr. 1755 § 11: I S. 261 N.
 — — §§ 18, 19, 21: I S. 486. („1775“ rettes her til „1755“). II S. 89 N.
1756. Kr. Art. Brev 29. Juli 1756 §§ 657—660, 668: II S. 620 N.
 — — § 687: I S. 241 N.
1758. Skibsart. 22. Septbr. 1758 Post XIV § 2: II S. 109 N.
 An. om Udskiftning 29. Decbr. 1758: II S. 169 N.
1759. Pl. om Opløb 30. Juli 1759: I S. 576 N.
 Reskr. om L's 6. 13. 1 af 30. Novbr. 1759: I S. 510 N.
 („Kskr.“ rettes her til „Reskr.“).
 An. om Udskiftning 28. Decbr. 1759: II S. 169 N.
1760. Reskr. om Udskiftning 11. Jan. 1760: II S. 229.
 An. om Udskiftning 8. Marts 1760: II S. 169 N.
1761. Fdg. om Brandvæsenet i Kjøbst. 24. Jan. 1761: I S. 613.
 Pl. om Forprang 18. Marts 1761: II S. 230.
 Fdg. om Pulsvaadsfiskeri i Limfjorden 22. Juni 1761: II S. 174 N.
 Reskr. om Stempling af Ankere 30. Oktbr. 1761: II S. 229.
 Pl. om Vejning og Stempling af Ankere 4. Novbr. 1761: II S. 229.
1763. Pl. om Værtshusholdere m. m. 4. Juli 1763: I S. 423.
1766. Reskr. om kgl. Expedit. *ad mandatum* 14. Febr. 1766 § 1: II S. 105 N.
 Pl. om Rettens Pleje i Kbhvn. 13. Aug. 1766 §§ 6—8: III S. 144.
 Fdg. imod den papistiske Religion 19. Septbr. 1766 § 1: I S. 556 N. o. f.
 Pl. om Omgang med Ild paa Heder 31. Oktbr. 1766 § 4: III S. 85 N.
1767. Fdg. ang. aabenbare Skriftemaal 8. Juni 1767: I S. 475 N., 511 N.
 Fdg. om tungsindede Morderes Afstraffelse 18. Decbr. 1767: I S. 96 N., 98 N.
1769. Fdg. om Straffen for at lægge Bøndergaarde øde 6. Juni 1769 §§ 2, 4: II S. 164 o. ff.
 — — § 5: II S. 165 o. f.
 Fdg. om Guldtrækkere 4. Oktbr. 1769: II S. 229. (Her rettes „Pkt.“ til „Oktbr.“).
 Pl. om Løben paa Isen 29. Novbr. 1769: I S. 486 o. f. (Her rettes „27“ til „29“).

1770. Pl. om Østersfiskeri 10. Juli 1770: II S. 177 o. ff.
 — — §§ 1—3: II S. 178.
 An. om Opfostringshuset 7. Decbr. 1770 § 14: III S. 87.
 Fdg. om militære Underklassers Formueraadighed
 26. Decbr. 1770: II S. 620 N.
1771. Pl. om Forældres Ret til at sætte Børn i Tugthuset
 8. April 1771: I S. 488 N.
 Fdg. om Straf for Lejermaal 13. Juni 1771: I S. 243 N.,
 511 N.
 Instr. f. Højesteret 7. Decbr. 1771 §§ 9, 29: III S. 144
 — — § 27: III S. 157 N.
1772. Pl. om Ophævelse af Fdg. 13. Juni 1771 af 27. Febr.
 1772: I S. 243 N., 511 N.
1774. Fdg. om Landmilitsen 14. Septbr. 1774 § 11: III S. 184 N.
 Pl. om Forbud mod Væddespil 5. Oktbr. 1774: II
 S. 109 o. f.
 Pat. om Højesteret 10. Novbr. 1774 §§ 16, 18: III
 S. 144.
1775. Fdg. om Omløben med Varer 13. Febr. 1775: II
 S. 110 N., 125 o. ff., 130 N., 133 N.
 — — § 1: II S. 129 o. f.
 — — § 3: II S. 129.
 — — § 4: II S. 127 N. o. ff., 131.
 — — § 5: II S. 129.
 — — § 6: II S. 137.
 — — § 7: II S. 128 o. f.
 — — § 8: II S. 129.
 Pl. om Værtshusholdere og Punchværter 27. Novbr.
 1775 §§ 7, 9: I S. 513 N.
1777. Pl. om justerede Ankere og Fade 19. Marts 1777 § 4:
 II S. 196, 202.
 Fundats f. Veterinærskolen 23. Juli 1777 §§ 8, 9: I
 S. 667.
1778. Fdg. om fremmede Betlere og Omløbere 18. Marts
 1778: II S. 91 N.
 — — § 2: II S. 91 N.
 Pl. om Ægtefællers Vidnepligt 16. Septbr. 1778: I S. 232 N.
1779. Pl. om Falbydelse af udenrigs Medicin og Arcana 1. Decbr.
 1779: I S. 646. III S. 89, 130 N. (paa sidste Sted
 rettes „1799“ til „1779“).
1781. Fdg. om Skove og Tørvemoser 18. April 1781: II
 S. 373. III S. 3 N.
 Fdg. om Jordfællesskabets Ophævelse 23. April 1781
 § 24: II S. 169 N.

- Pl. om Hesteavl og Skæring af Kreaturer 19. Septbr. 1781 § 3: I S. 668. (Her rettes „1791“ til „1781“).
1782. Pl. om Udførsel af Klude og Lapper 10. April 1782: II S. 138.
1783. Reskr. f. Norge om Salg af Medikamenter 17. Jan. 1783: I S. 647 N.
- Pl. om Skifteakters Beskrivelse 9. April 1783: III S. 204.
1784. Pl. om uberett. Kludesamling 24. Novbr. 1784: II S. 138.
1785. Kanc. Prom. om udv. kirurg. Forretninger 17. Decbr. 1785: I S. 650 o. f.
1786. Kanc. Skr. om Aager ved *mora* 12. Aug. 1786: II S. 114 N.
1787. Pl. om islandske Søjasse 7. Marts 1787 § 7: III S. 85 N.
Fdg. om Fæstebønder 8. Juni 1787 § 16: I S. 571.
Pl. om Højesterets Udeblivelsesdomme 12. Oktbr. 1787: III S. 157.
1788. Reskr. om Veneriskes Helbredelse 14. Marts 1788: I S. 662 N.
Fund. f. Universitetet 7. Maj 1788 § 7: III S. 208.
Fdg. om Indskud i Enkekassen 4. Aug. 1788 § 1: III S. 205.
1789. Pl. om Angivelse af Indkomstskat 7. Maj 1789: I S. 425 N.
1790. Fdg. om Skifteforvaltningen 12. Febr. 1790 § 2: III S. 204.
Fdg. om Fæsterettens Livsvarighed 19. Marts 1790: II S. 167.
Pl. om Forbud mod at oppuste Lam 12. Maj 1790: I S. 654.
Fdg. om Vands Afledning 25. Juni 1790: II S. 169 N.
Reskr. om Veneriskes Helbredelse 2. Juli 1790: I S. 662 N.
1791. Reskr. ang. Avertissement om Brokbaand 7. Jan. 1791: I S. 646. III S. 89, 117 N., 130 N.
Pl. om Avertissement om Brokbaand 10. Jan. 1791: I S. 646. III S. 117 N., 130 N.
Reskr. f. Norge om Apothekeres Salgsret 14. Jan. 1791: I S. 647.
Fdg. om Orden ved Hoveriet 25. Marts 1791: I S. 502. II S. 168.
Fdg. om Politiet paa Landet 25. Marts 1791 §§ 1—4: II S. 89 N., 90 N.
Fdg. om Nedlæggelse af Bøndergaarde 25. Marts 1791 § 2: II S. 164.
— — § 3: II S. 166.

- Fdg. om Handel med Korn efter Vægt 21. Oktbr. 1791
§ 3: II S. 202.
- Pl. om Flodemaal 10. Novbr. 1791: II S. 169 N.
- Fdg. om Sognefogeder 11. Novbr. 1791 § 4: III S. 181 N.
1792. Fdg. om Brandvæsenet paa Landet 29. Febr. 1792:
I S. 614.
- Reskr. om Ophvævelse af Sager, hvori er fremsat Aager-
indsigelse 20. Juli 1792: II S. 124 N.
- Fdg. om Afgift af Arv 12. Septbr. 1792 § 8: III S. 86.
- — § 10: II S. 500 N., 507 N. III S. 70, 86.
- Fdg. om Sandflugt 19. Septbr. 1792: I S. 668 N.
1793. Pl. om Tumulter 4. April 1793: I S. 576 N. o. f.
- Fdg. om en forbedret Politiindretning i Kbhvn. 5. Juli
1793 § 18: I S. 576 N.
- Fdg. om overordentlig Skifteforvaltning 23. Aug. 1793
§ 4: III S. 205.
- Fdg. om Vejvæsenet 13. Decbr. 1793: I S. 637, 670.
- — § 9: I S. 670 N.
- — § 75: I S. 637 N. o. f.
- — § 78: I S. 670 N.
- — § 81: I S. 670 N. III S. 4 N., 49 N., 152 N., 227.
- — § 82: I S. 670 N. III S. 4 N., 152 N., 227.
- — § 86: I S. 663.
- — § 89: I S. 190 N., 637 N.
1794. Fdg. om Huders Aftagning af døde Kreaturer 31. Jan.
1794 §§ 1, 2: I S. 663.
- — § 3: I S. 243 N.
- Skibsart. 9. April 1794 Post 7 § 18: II S. 109 N.
(Her rettes „1798“ til „1794“).
- Bekgj. om Opløb 9. Aug. 1794: I S. 576 N. o. f.
- Fdg. om Kvaksalvere 5. Septbr. 1794: I S. 648 o. f.
- — § 5: I S. 648, 650 N.
- Fdg. om Hegn 29. Oktbr. 1794: III S. 8.
1795. Resol. ang. Dagmulkt for Vægning ved Ombud 13. Marts
1795: III S. 173.
- Kanc. Cirk. ang. Resol. 13. Marts 1795: III S. 173.
- Fdg. om Stodhingste 8. Maj 1795 § 18: I S. 668.
- Fdg. om Forligsvæsen 10. Juli 1795 § 22: I S. 21 N.
- Fdg. om Opløb 28. Aug. 1795: I S. 574, 576 N. o. f.
- Instr. f. Kbhvns. Magistrat 23. Aug. 1795 § 16: I S. 576 N.,
577—8 N.
1796. Resol. om Fæstebønders Frihed til at bruge ogsaa
andre Gaarde 2. Marts 1796, s. Kanc. Prom.
16. Juli s. A.: II S. 165 N.

- Fdg. om Salg og Handel med Gift 1. April 1796: I S. 645.
 — — § 1: II S. 162 N.
- Fdg. om Rettens Pleje 3. Juni 1796 § 10: III S. 156, 205.
 — — §§ 11, 33, 38: III S. 205.
 — — § 35: III S. 204.
 — — § 39: III S. 204 o. f.
- Pl. om Underholdningsbidrag til forladt Hustru 5. Juli 1796: I S. 443 N.
- Fdg. om Arveafgift i Vestindien 19. Oktbr. 1796 § 10: III S. 86.
- Kanc. Skr. om Bønders Frihed til at sælge Honning 31. Decbr. 1796: II S. 133 N.
1797. Fdg. om Tolden 1. Febr. 1797 § 75: II S. 231, 233 o. f., 236 o. f., 253, 261, 264 o. f. III S. 85 o. f.
 — — § 102: III S. 57 N.
 — — §§ 106, 112: III S. 85.
 — — § 236: III S. 70.
 — — § 395: I S. 237 N., 238 N.
- Kanc. Skr. om Medikamenthandel i Island 16. Sptbr. 1797: I S. 647 N.
1798. Fdg. om Afbetalinger paa Gjældsbreve 9. Febr. 1798: II S. 123, 478.
- Pl. om Apothekeres Handel med Brækmidler 31. Maj 1798: I S. 647.
- Kanc. Cirk. om Aftingning af Lejermaalsbøder 8. Septbr. 1798: I S. 511 N.
- Kanc. Prom. om Oppustelse af Kjød 17. Novbr. 1798: I S. 654. (Her rettes „Reskr.“ til „Canc. Prom.“).
1799. Fdg. om Trolovelse 4. Jan. 1799: I S. 461.
- Kanc. Skr. om Ombæring af Hvedebrød 6. April 1799: II S. 136.
- Fdg. om Tilhjemlingseder i Tyvssager 31. Maj 1799: II S. 360 N.
- Plan om Fattigvæsenet i Kbhvn. 1. Juli 1799: II S. 559 N.
 — — § 126: II S. 98.
 — — § 132: II S. 106 N. (Her rettes „1787“ til „1799“).
 — — § 136: II S. 103 N.
 — — § 137: II S. 104. III S. 89.
 — — § 138: II S. 82 N., 105.
 — — § 144: II S. 106.
 — — § 157: I S. 488 N. II S. 558 N. o. f.
- Fdg. om Trykkefrihed 27. Septbr. 1799: I S. 208 N. III S. 92 N.

- Fdg. om Trykkefrihed 27. Septbr. 1799: §§ 2, 3, 7:
I S. 242 N.
- — § 5: I S. 242 N., 557 N. o. f., 562 N.
- — § 8: I S. 242 N. III S. 215.
- — § 10: I S. 248 N., 252, 254.
- — § 12: I S. 268, 271 N.
- — § 13: I S. 271 N.
- — § 22: I S. 278 N.
- — § 24: I S. 268.
- — § 25: I S. 252, 271 N.
- Fdg. om Hoveri 6. Decbr. 1799: II S. 168.
- — §§ 4, 6—9, 12, 31: II S. 168.
- Pl. om Diskontopræmie 6. Decbr. 1799: II S. 112, 114
(paa sidste Sted rettes „1789“ til „1799“).
1800. Pl. om uindløste Postsager 10. Marts 1800: I S. 425 N.
- Fdg. om Haandværkslaugene i Kbhvn. 21. Marts 1800
§§ 1, 2: I S. 501 o. f.
- — § 3: I S. 502 N.
- — §§ 4, 5: I S. 243 N., 502 N.
- — § 7: I S. 243 N., 501 o. f.
- — § 11: I S. 231 N., 501 o. f.
- — § 14, 15: I S. 498 N.
- — § 16: I S. 231 N., 498 N.
- Pl. om Ed i Tyvssager 28. Marts 1800: II S. 360 N.
- Fdg. om Øvrighedsbevillinger 23. Maj 1800 § 1: I S. 463 N.
- — § 3: I S. 511 N.
- Kgl. Resol. om Udfærdigelse *ad mandatum* 4. Juli 1800
§ 4: II S. 105 N.
1801. Pl. om Hoverifortegnelser 5. Juni 1801: II S. 168.
- Pl. ang. Beskadigelse af Skibsfortøjningsringe m. m.
15. Juli 1801: I S. 635 N.
- Pl. om Forbud mod uberettiget at bære Uniform
27. Novbr. 1801: III S. 80.
1802. Fdg. om Forbud mod, at Retsbetjentes Fuldmægtige
føre Sager 8. Jan. 1802: III S. 204.
- Fdg. om Sæindrulleringsvæsenet 8. Jan. 1802 § 80:
III S. 184 N.
- Fdg. om Afgift af Ejendomme 1. Oktbr. 1802 § 43:
III S. 87.
- Fdg. om Fyrafgift 24. Novbr. 1802 § 5: III S. 87.
1803. Fdg. om Handel og Søfart under Krigsforhold 4. Maj
1803: III S. 213.
- — § 4: III S. 70.
- — § 18: III S. 218.

- Reglm. f. Kjøbst.'s Fattigv. 5. Juli 1803: II S. 99.
 — — § 45: II S. 98.
 — — § 50: II S. 103 N.
 — — § 52: II S. 106 N.
- Reglm. f. Fattigv. p. Landet 5. Juli 1803 § 62: II S. 98.
 — — § 67: II S. 103 N.
 — — § 68: II S. 106 N.
1804. Fdg. om Befordringsvæsen 27. Jan. 1804: I S. 637, 674.
 II S. 163 N.
 — — § 6: I S. 674 N. II S. 163 og N.
 — — § 67: I S. 637 N.
1805. Fdg. om Karantænevæsen 8. Febr. 1805: I S. 660 N.,
 662 N.
- Instr. f. Gravere 15. Febr. 1805 § 14: I S. 568.
- Reglm. om Kirkegaarde udenfor Nørreport 15. Febr.
 1805 §§ 8, 9, 12: I S. 568.
- Fdg. om en ny Farmakope 14. Juni 1805: I S. 647.
- Fdg. om Bryggere 30. Aug. 1805: I S. 654.
- Fdg. om Skove 27. Septbr. 1805: II S. 169.
 — — § 14: II S. 169.
 — — § 15: II S. 170.
 — — § 19: II S. 170 o. f.
 — — § 20: II S. 171.
- Pl. om Forbud mod Indsførelse af Bygter i Tidender
 18. Oktbr. 1805: I S. 425 N.
- Fdg. om Brandvæsenet 1. Novbr. 1805: I S. 613.
 — — § 116: II S. 231.
- Pl. om Hoveriforordn. 14. Decbr. 1805: II S. 168.
1806. Pl. om Selvejerbøndergaardens Bortfæstning 7. Juni 1806:
 II S. 165.
1807. Fdg. om Straffens Skærpelse for unødigt Trætte ved
 Højesteret 23. Jan. 1807: III S. 156.
- Fdg. om Orden ved Husmænds Pligtarbejde 30. Jan.
 1807: I S. 502.
- Pl. om uberett. Medicinalhandel 15. Maj 1807: I S. 646.
1808. Fdg. om Kopper m. m. 27. Maj 1808 § 5: I S. 659 N.
 (Her rettes „29. Maj“ til „27. Maj“)
- Fdg. om Mæglere 22. Decbr. 1808 § 13: II S. 158.
 — — §§ 8, 23: II S. 164.
- Pl. om Commerzien 22. Decbr. 1808 § 3: II S. 158.
1809. Pl. om Apothekere 17. Jan. 1809: I S. 647.
- Pl. om Forbud mod Handel med *china nova* 25. April
 1809: I S. 646.

- Fdg. om lærde Skoler 7. Novbr. 1809 V: III S. 208.
 — — §§ 69, 104 o. ff.: III S. 205.
1810. Fdg. om Tiendevæsen 8. Jan. 1810 § 12: III S. 88.
 Fdg. om Indkomstskat 8. Febr. 1810 § 8: III S. 86.
 — — § 9: II S. 500 N., 507 N. o. f. III S. 70, 87.
 Kanc. Prom. om Vægning ved Ombud 8. Septbr. 1810:
 III S. 173.
 Reglm. for Jordemødre 21. Novbr. 1810 § 33: I S. 652.
 II S. 162.
 — — § 39: I S. 652. III S. 205.
 — — § 41: I S. 135.
 — — § 43: I S. 652. III S. 205.
- Pl. om Tillæg til Fattigreglm. 14. Decbr. 1810 § 15.
 I S. 487 N.
 — — § 21: I S. 488 N. II S. 559 N.
 — — § 22: II S. 559 N. III S. 209 N.
 — — § 23: III S. 209 N.
 — — § 24: I S. 488 N.
 — — § 25: II S. 560.
1811. Pl. om Texten til Kirkemusik 5. Jan. 1811 § 2: I S. 570.
 Pl. om Elever i civ. og mil. Instituter 28. Jan. 1811:
 I S. 423.
- Politiplakat om Rejsende 1. Novbr. 1811: II S. 106 N.
1812. Fdg. om Afgift af Skibe 13. Marts 1812 § 7: III S. 86.
 Fdg. om Straf f. Medicinaltaxtens Overtrædelse 21. April
 1812: I S. 647.
 Pl. om Lejermaal 12. Juni 1812: I S. 476 N., 511 N.
 Fdg. om militære Underklassers Formueraadighed
 30. Juni 1812: II S. 620 N.
 Politiplakat om Rejsende 25. Juli 1812: II S. 106 N.
 Kanc. Cirk. om Udlevering af Gift efter Dyrlægerecept
 15. Septbr. 1812: I S. 647.
 Resol. om Kancelliets Ret til at eftergive Straf for
 Lejermaal m. m. 12. Oktbr. 1812: I S. 449 N.
 Pl. om Hø og Halms Falbydelse 4. Decbr. 1812:
 II S. 202.
1813. Fdg. om Pengevæsenet 5. Jan. 1813 § 21: II S. 112.
 Kanc. Skr. om Medicinaltaxt 18. Marts 1813: I S. 647.
 (Her rettes „Maj“ til „Marts“).
 Resol. om Loves bindende Kraft uden Hensyn til Be-
 kjendtgjørelse 27. Maj 1813 (Kanc. Skr. 3. Juni
 s. A.): I S. 646 N. III S. 130 N. (paa sidste
 rettes „29. Maj“ til „27. Maj“).

- Pl. om Tugthuset i Kbhvn. 31. Aug. 1813: III S. 57, 210 o. ff.
 — — § 7: III S. 210.
 — — §§ 9—15: III S. 211.
- Pl. om Opkjøb paa Torvene 30. Novbr. 1813: II S. 230.
1814. Tr. m. England 14. Jan. 1814 Art. 8: III S. 218 N.
 Sportelreglm. 22. Marts 1814 § 107: III S. 87.
 — — § 158: III S. 204.
 — — § 162: III S. 195.
- An. om Jøder 29. Marts 1814 § 13: I S. 485.
 — — § 19: I S. 557 N.
- Pl. om Levnedsmidler 29. Marts 1814: I S. 654.
- Reskr. om Kbhvn.'s økonomiske Forfatning 31. Maj 1814
 § 15: II S. 229.
- An. f. Almueskolevæs. i Kjøbst. 29. Juli 1814 § 8:
 III S. 206.
 — — § 24: I S. 489.
 — — §§ 38, 39: I S. 497. III S. 205 o. ff.
 — — Bil. A. §§ 22, 24, 25, 27: I S. 497.
 — — Bil. C. § 2: I S. 497. III S. 206.
 — — Bil. C. § 3 b: I S. 497. III S. 206.
 — — Bil. C. § 9: I S. 497.
- An. f. Almueskolevæs. p. L. 29. Juli 1814 § 17: I S. 489.
 — — § 31: I S. 497.
 — — § 32: I S. 497. III S. 206.
 — — § 66: III S. 205 N.
 — — Bil. A. §§ 22, 24, 25, 27: I S. 497.
 — — Bil. B. § 2: I S. 497. III S. 205.
 — — Bil. B. § 3 a: I S. 497. III S. 163 N., 206.
 — — Bil. B. § 9: I S. 497.
1815. Kanc. Skr. om Pas til Kludesamlere 21. Jan. 1815:
 II S. 136 N.
 Pl. om Opkjøb paa Torvene 27. Novbr. 1815: II S. 230 o. f.
 Pl. om Fremmede 16. Decbr. 1815: II S. 106 N.
1816. Kanc. Skr. f. Island om Ophævelse af Lejermaalsbøder
 24. Febr. 1816: I S. 511 N.
 Pl. om D. L. 3—13—23 af 3. April 1816 § 4: II S. 133 N.
 Kanc. Skr. om Salg af Hø, Halm og Tørv 30. Juli 1816:
 II S. 202.
 Kanc. Skr. om Ombæring af Hvedebrød 17. Aug. 1816:
 H S. 136.
 Fdg. om Samfrændeskifte 28. Aug. 1816 § 3: III S. 205.
1817. Kanc. Cirk. om Anvendelse af dyrisk Magnetisme
 14 Jan. 1817: I S. 651.

- Pl. om Kystpolitiet 28. Febr. 1817 § 13: II S. 106 N.
 Kanc. Cirk. om Vaccination 13. Maj 1817: I S. 651.
 Pl. om uberett. Næringsdrift 4. Juli 1817 § 2: II S. 131.
 Pl. om Forbrydelser i Tugthus 16. Juli 1817: III S. 210 o. f.
1818. Fdg. om Fanger, som undvige, 11. Marts 1818 § 4:
 I S. 101. (Her rettes „1. Marts“ til „11. Marts“).
 Oktr. for Nationalbanken 4. Juli 1818 § 22: II S. 112 N.
 Reglm. f. Nationalb. 27. Juli 1818 § 10: II S. 121 N.
 Beskr. f. Vestindien om Ophævelse af Lejermaalsbøder
 23. Septbr. 1818: I S. 511 N.
1819. Pl. om Politikasser 19. Febr. 1819: I S. 634 N.
 Kgl. Resol. om Ægteskab med Adoptivsøns Enke
 17. Marts 1819: I S. 467 N.
 Pl. om Ildspasættelse paa eget Hus 7. April 1819:
 I S. 594 N.
 Pl. om Skifte 2. Juni 1819 § 1: III S. 157 N.
 Kgl. Resol. om Mulkt for unødigt Trætte 28. Juli 1819:
 III S. 156.
 Fdg. om Skindødes Frelse 4. Aug. 1819: I S. 168, 487 N.
 — — § 1: I S. 169 o. f., 174.
 — — § 2: I S. 142, 169 o. f., 174.
 — — § 3: I S. 170, 174.
 — — § 4: I S. 170, 175.
 Fdg. om unødigt Trætte 11. Aug. 1819: II S. 506. III
 S. 156 o. f., 239.
 Bekgj. om Opløb 6. Septbr. 1819: I S. 576 N., 578 N.
 Pl. om Brud paa Karantæne 6. Oktbr. 1819: I S. 662 N.
 Fdg. om Procesformen i Injuriesager 20. Oktbr 1819:
 I S. 433 N.
 — — § 1: I S. 21 N., 433 N.
 Kanc. Skr. om Fornærmelser mod Livjægerkorpset
 25. Novbr. 1819: I S. 218 N.
 Fdg. om Jordejendommens Udstykning 3. Decbr. 1819
 § 17: II S. 166.
1820. Fdg. om Fæstebreve 9. Febr. 1820: II S. 165 o. ff.
 — — §§ 2, 3: II S. 166.
 — — § 7: II S. 82.
 Pl. om Færgsteders Eneret 12. Aug. 1820: I S. 674.
 Pl. om Seddelgjæld 22. Novbr. 1820: II S. 112.
 — — § 2: II S. 112 N.
 Fdg. om Ansøgninger og Klager 15. Decbr. 1820 §§ 4, 6:
 III S. 138.

1821. Kanc. Skr. om Landmænds Handel 4. Jan. 1821: II S. 133 N.
 Pl. om offentlige Politiforseelsers Paatale 12. Jan. 1821: II S. 157.
 Kanc. Skr. om Landmænds Forhandlingsret 3. Febr. 1821: II S. 133 N.
 Pl. om Opløb 7. Juni 1821: I S. 576 N.
1822. Kanc. Skr. om Forhandling af Brændevin 30. Marts 1822: II S. 127 N.
 Kanc. Skr. om øjeblikkelig Lægehjælp 27. April 1822: I S. 651.
 Fdg. om D. L. 3—19—18 af 24. Juli 1822 §§ 1, 2, 7, 8: II S. 106 N.
 — — §§ 3, 5: II S. 97, 106 N.
 Pl. om uberettiget Befordring 21. Septbr. 1822: II S. 163 N.
 Pl. om utilladelig Kollekering 19. Oktbr. 1822: II S. 105 o. ff.
 Pl. om Almisselemmer 19. Decbr. 1822: II S. 558 N.
1823. Reskr. om Forpligtelse til at søge Tjeneste f. Kbhvn. 20. Aug. 1823: II S. 89 N.
 Pl. om ovenstaaende Reskr. af 22. Aug. 1823: II S. 89 N.
1824. Pl. om Midler imod Skifters Forhaling 21. April 1824 § 1: III S. 204.
 Fdg. om Ægteskab 30. April 1824: I S. 442.
 — — § 3 Nr. 8: I S. 451.
 — — § 11: III S. 205.
 Kanc. Skr. om Mulkt for unødigt Trætte 20. Juli 1824: III S. 156.
 Kanc. Skr. om Hor 24. Juli 1824: I S. 444 N.
 Fdg. om Boslods Forbrydelse 24. Septbr. 1824: I S. 422.
 — — § 4: I S. 449 N.
 Kanc. Skr. om Fdg. 30. April 1824 af 30. Novbr. 1824: I S. 444 N.
 Reskr. om Udvidelse til Vestindien af flere Love 29. Decbr. 1824: II S. 105.
1825. Kanc. Skr. om Spinderokke 15. Jan. 1825: II S. 133 N.
 Pl. om Søpasse 8. April 1825: III S. 70.
 Fdg. om Sørøveri i Vestindien 20. April 1825: I S. 96 N.
 Fdg. om Vexler 18. Maj 1825 § 66: II S. 112.
 Pl. om Udvidelse af Fdg. 22. Oktbr. 1794 § 1 af 17. Novbr. 1825: II S. 152 N.

- Pl. om Tvangsarbejdsanstalt i Odense 21. Decbr. 1825
§ 3: II S. 103 N.
- — §§ 5, 6: I S. 488 N. II S. 559 N.
1826. Cirk. bl. a. om unødigt Trætte 4. Novbr. 1826: III S. 156.
1827. Kanc. Skr. om Biværk og Mjød 6. Jan. 1827: II S. 133 N.
- Fdg. om Overøvrighedens Ret til Afgjørelse af visse
Sager 23. Marts 1827 §§ 15, 23: I S. 557 N.
- Fdg. om Landsforvisningsstraffens Ophævelse 30. Marts
1827: I S. 461 o. ff.
- — § 2: I S. 440 (her rettes „Maj“ til „Marts“),
467 N.
- — § 10: I S. 556 N.
- Fdg. om Ægteskabsskilmisse 23. Maj 1827: I S. 453, 458.
- — § 2: I S. 454.
- Pl. om D. L. 6—13—3 af 12. Juni 1827: I S. 543 o. ff.
- Kanc. Skr. om Landsbyvævere 30. Juni 1827: II S. 133 N.
- Pl. om uberettiget Fiskeri i kgl. Søer 15. Septbr. 1827:
III S. 21 N.
- Pl. om Præsteattester 7. Novbr. 1827: III S. 205.
- Pl. om Mulk for unødigt Trætte 17. Novbr. 1827:
III S. 156.
- Kanc. Skr. om Rebslagere paa Landet 20. Novbr. 1827:
II S. 133 N.
- Pl. om et Sæindrulleringsfond 20. Decbr. 1827 § 6: III
S. 184 N.
1828. Kanc. Skr. om Injurier mod den gejstlige Stand 5. Jan:
1828: I S. 218 N.
- Fdg. om Rettens Pleje 16. Jan. 1828 §§ 7, 8, 12, 13.
III S. 204.
- — §§ 14, 15: III S. 204 o. ff., 239.
- Fdg. om hurtig Retsforfølgning 25. Jan. 1828 § 8: III
S. 204.
- Pl. om den tvungne Vragnings Ophævelse 30. April
1828: II S. 224.
- Fdg. om Daaben 30. Maj 1828: I S. 489 N., 557 N., 572, 652.
- — §§ 5, 6, 9: I S. 485.
- — § 10: I S. 479 N., 485.
- Pl. om Fdg. 11. Maj 1775 af 28. Novbr. 1828 § 1: I S. 423.
- — § 2: I S. 422.
- Fdg. om Haandværkssvendes Omflakken 10. Decbr.
1828: II S. 106 N.
- — § 11: II S. 102 N.
- — §§ 13, 14: II S. 97. III S. 228.

1829. Kanc. Skr. om Medicinalhandel i Vestindien 7. Febr.
1829: I S. 647.
Fundats for gejstlig Enkekasse 6. Marts 1829 § 1:
III S. 205.
Pl. om Forbud mod Fiskeri i Ringkjøbing Fjord 10. April
1829: II S. 176 N.
Kanc. Skr. om Opkjøb af Kornvarer paa Landet 30. Juni
1829: II S. 133 N.
Fdg. om Løsgænger og Betleri 21. Aug. 1829: II
S. 88 N., 91.
— — § 1: II S. 90 N.
Pl. om Gadekjørsel 9. Oktbr. 1829: II S. 163.
Kanc. Skr. om Opkjøb af Kornvarer paa Landet
22. Decbr. 1829: II S. 133 N.
1830. Lavsaat. f. Kjøbmandsstanden i Aalborg 2. Juni 1830
§ 18: I S. 425 N.
Kanc. Skr. om Justering af Sildefoustager 27. Novbr.
1830: II S. 202.
1831. Kanc. Skr. om Uderettigedes Aareladning 22. Jan.
1831: I S. 649 N., 651.
Fdg. om Præstegaardes Afgrøde 9. Febr. 1831 § 5:
III S. 206.
Reglm. for Centralkassen 25. Febr. 1831 § 8: II S. 112 N.
Fdg. om Lodsvæsenet 27. Marts 1831 §§ 31—33, 35: I S. 625.
Resol. om Forudbetaling af Rente 13. Juli 1831: II S. 121.
Pl. om Salg af Arsenik 26. Juli 1831: I S. 645.
Pl. om Almanakker 5. Aug. 1831: III S. 87.
1832. Fdg. om Aflevering af Exemplar til Bibliotheker
20. Jan. 1832 §§ 7, 8: III S. 87.
Pl. om Guldtrækkere 6. Marts 1832: II S. 229.
Fdg. om Brandvæsen 6. April 1832: I S. 613.
Resol. om betinget, ikke oppebaaren ulovlig Rente
30. Maj 1832: II S. 118 N.
Fdg. om Handelsbøger 1. Juni 1832: II S. 233, 267 o. ff.,
271 o. f., 274 N. o. f.
— — § 1: II S. 268 N.
— — § 7: II S. 281.
— — § 9: I S. 425 N.
Fdg. om Kolera 8. Aug. 1832: I S. 659 N.
Pl. om Laugene 3. Novbr. 1832: I S. 498 N., 501.
Pl. om Tillæg til Plan 1. Juli 1799 og Pl. 14. Decbr.
1810 af 19. Decbr. 1832: I S. 488 N. II
S. 558 N. o. ff.

1833. Kanc. Skr. om anordnede Maalere 26. Febr. 1833: II S. 202.
 Tab. over Renter til Assistenshuset 11. Juni 1833: II S. 112 N.
 Resol. om Bortfald af Reskr. 6. Aug. 1734 af 14. Aug. 1833: I S. 511 N.
 Pl. om Passerseddel 17. Septbr. 1833: II S. 163 N.
 An. om Angreb paa Legeme og Frihed 4. Oktbr. 1833: I S. 19 N., 32, 35, 37, 44 N., 56 N., 72, 74 N., 93 N., 96 N., 98 o. f., 357 o. f.
 — — § 1: I S. 21 N., 24, 241 N., 271 N., 313.
 — — § 2: I S. 24, 33.
 — — § 3: I S. 24, 27 N. o. f., 30 N.
 — — § 6: I S. 61, 313.
 — — § 7: I S. 313.
 — — § 24: I S. 351, 356.
 — — § 27: I S. 185 N.
 — — § 28: I S. 26 N.
 — — § 29: I S. 39 N., 650.
 Pl. om Tvangsarbejdsanstalt 9. Oktbr. 1833 §§ 2, 3: II S. 558 N. o. f.
 Kanc. Skr. om Maalere udenfor Kbhvn. 12. Oktbr. 1833: II S. 202.
 Reskr. f. Vestindien om Vurderingsmænds Udeblivelse 15. Novbr. 1833 § 3: III S. 174.
 1834. Kanc. Skr. om Homeopathi 23. Jan. 1834: I S. 651.
 Pl. om Befordringsvæsen 1. April 1834 § 5 e: I S. 637 N.
 Fdg. om Indførelse af Fabrikationsbøger 16. April 1834: II S. 225.
 Kanc. Skr. om Landsbybagere 29. April 1834: II S. 136.
 Fdgg. om Provinsialstænder f. Slesvig og f. Holsten 15. Maj 1834: III S. 167.
 Bekgj. om giftige Substanter 8. Aug. 1834: I S. 645.
 1835. Fdg. om Negerhandel 3. Juli 1835: I S. 361 o. ff.
 — — §§ 17—20, 22, 23, 29: I S. 363 o. ff.
 — — § 21: I S. 362 o. ff.
 — — § 24: I S. 363, 365.
 — — §§ 25—27, 30: I S. 365.
 — — § 28: I S. 364.
 Pl. om Handel med Gifte 6. Aug. 1835: I S. 645.
 Pl. om Borgerskab 17. Aug. 1835 § 2: II S. 152 N.
 1836. Pl. om Halleindretnings Ophævelse 3. Febr. 1836: II S. 225.

- Instr. f. Jordemødre 3. Maj 1836 § 5: III S. 162 N.
 — — §§ 6, 7: III S. 162 N., 181 N.
 Cirk. om uskadelige Farver 21. Decbr. 1836: I S. 645.
 Fdg. om Stranding 28. Decbr. 1836: I S. 680. II S. 621.
 — — § 1: I S. 188, 624 N.
 — — § 2: I S. 188.
 — — § 23: I S. 654.
 — — § 37: I S. 188, 501, 624 o. ff. II S. 442 N.
 III S. 56.
 — — § 39: III S. 184 N.
1837. Pl. om Skovforbrydelsessager 26. Juli 1837: II S. 373.
 Pl. om Trykkefriheden 1. Novbr. 1837 § 2: I S. 242 N.
 Fdg. om Eftergjørelse 13. Decbr. 1837: II S. 211 N.
1838. Pl. om Sandflugtvæsenet 6. Marts 1838: I S. 668 N.
 Pl. om Hoveri 9. Marts 1838 § 5: II S. 168.
 Fdg. om Fæste 9. Marts 1838: III S. 9.
 Fdg. om Tolden 1. Maj 1838: II S. 138.
 — — § 1: II S. 128.
1839. Fdg. om Umyndiges Midler 24. April 1839 §§ 2, 3
 II S. 488 o. ff.
 Pl. f. Island om en Bygningskommission 29. Maj 1839:
 I S. 617.
 Fdg. om Fremmedes Handelsberettigelse 8. Juni 1839
 §§ 1—4, 6—8: II S. 137 o. ff.
 — — § 10: II S. 137, 146.
 Pl. om Omløben med Varer 27. Novbr. 1839: II
 S. 110 N., 125, 128, 130 N.
 — — § 1: 92 N., 128 o. ff., 146.
 — — §§ 2, 4: II S. 129.
 — — § 3: II S. 132.
 Pl. om Apothekere 29. Novbr. 1839: I S. 647.
1840. Fdg. om Føring af Skibsjournal 10. Jan. 1840 §§ 7—9, 11:
 I S. 625.
 Kanc. Cirk. om Kvaksalveri 18. Jan. 1840: I S. 650.
 Fdg. om Tyveri m. m. 11. April 1840: I S. 96 N. II
 S. 9 N., 25 N., 42 N., 45 N., 53 N., 210 N. o. ff.,
 235 N., 240, 245, 247 N., 360, 377, 398, 448,
 450, 464 N., 474, 577 N. III S. 61.
 — — § 1: II S. 516 N.
 — — § 3: I S. 101.
 — — § 6: II S. 378.
 — — § 7: II S. 379 o. f.
 — — § 10: II S. 348 N.

- Fdg. om Tyveri m. m. 11. April 1840 § 12: II S. 382
o. ff., 390 N., 392 o. ff., 397 N.
- — § 22: II S. 414 N., 417 N., 424 N.
- — § 23: II S. 423, 426 o. f., 429 N., 432 o. f., 439.
- — § 24: II S. 425 N.
- — § 30: II S. 298 N., 304 N., 400 o. f., 403, 417 N.
- — § 31: II S. 373.
- — § 32: II S. 360 N. III S. 8 N.
- — § 35: II S. 595 N.
- — § 34: I S. 328 N., 353 N.
- — § 36: II S. 599 N.
- — § 37: II S. 498 N.
- — § 39: II S. 514 N.
- — § 41: II S. 9 N., 444 N., 472 N. o. f., 475 N.,
491 N., 495 N., 568 N.
- — § 42: II S. 9 N., 444 N., 446 N., 479 N., 514 N.,
516 N., 527 N.
- — § 43: II S. 9 N., 444 N., 447 N. o. f., 465 N., 527 N.
- — § 44: II S. 9 N., 458, 464 N., 467 N. o. f.
- — § 45: II S. 9 N., 569 N.
- — § 46: I S. 557 N. II S. 9 N., 271 N.
- — § 47: II S. 9 N., 197 N., 191 N. o. ff., 568 N.
- — § 48: II S. 9 N., 225 o. ff.
- — § 49: II S. 9 N., 203 N., 205 o. f., 209 o. f., 568 N.
- — § 50: II S. 9 N., 439, 565 N., 568 o. f.
- — § 51: II S. 9 N., 83 N., 575 N. o. f.
- — §§ 52, 53, 57, 61, 64, 65, 57, 69, 74, 75, 78:
II S. 9 N.
- — § 54: II S. 9 N., 232, 242 N., 245 N., 260 N.
- — § 55: II S. 9 N., 245 N., 249 N., 534 N.
- — § 56: II S. 9 N., 235 N., 272, 279 N.
- — § 58: II S. 9 N., 439, 442 N., 444 N. o. f., 448.
- — § 59: II S. 9 N. III S. 88.
- — §§ 60, 66: II S. 9 N., 42 N.
- — § 62: II S. 9 N., 16 N., 22 N., 60 N.
- — § 63: II S. 9 N., 44 N.
- — § 68: II S. 9 N., 60 N.
- — § 70: II S. 9 N., 187 N. o. f.
- — § 71: II S. 9 N., 193.
- — § 72: II S. 9 N., 42 N., 193.
- — § 73: II S. 9 N., 444 N.
- — § 76: II S. 9 N., 60 N., 444 N., 474, 476 N.,
479 N., 509.

- Fdg. om Tyveri m. m. 11. April 1840 § 77: II S. 414 N., 445 N.
- — § 80: II S. 472 N. o. f., 475 N., 491, 495, 527 N.
- Fdg. om falske Vidnesbyrd m. m. 15. April 1840: III S. 70 N.
- — § 3: I S. 96 N., 98.
- — § 10: III S. 77 N., 180 N.
- Fdg. om Jagten 20. Maj 1840 § 16: I S. 668 N.
- Pl. om Appel i kriminelle Sager 23. Maj 1840 § 1: II S. 429 N.
- Pl. om algierske Sèpasse 1. Juli 1840: III S. 70.
- Fdg. om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen 8. Juli 1840 §§ 10, 14, 15: III S. 174 N.
- — § 18: III S. 201, 206.
- — § 21: III S. 201, 203.
- — § 24: II S. 502 N., 505 N., 508 N., 520 N. III S. 174 N.
- Fdg. om nødvendig Appel i kriminelle Sager 16. Decbr. 1840 § 1: I S. 47 N.
- Pl. om Bønderkarles Forpligtelse til fast Tjeneste 16. Decbr. 1840: II S. 90 N.
1841. Fdg. om Brandstiftelse 26. Marts 1841: I S. 96 N., 98, 588 N., 594 N., 597.
- — § 1: I S. 595 N., 605.
- — §§ 2—4, 6: I S. 595 N.
- — § 5: I S. 595 N., 597.
- — § 7: I S. 589 N. II S. 382.
- — § 13: I S. 600 N.
- — § 14: I S. 589 N., 608 N.
- Pl. om Umyndiggjørelse m. m. 10. April 1841 § 4: II S. 242 N., 256 N., 260 N.
- Pl. om Ophævelse af Brødtaxten 16. April 1841 § 2: I S. 654 N. II S. 201.
- Pl. om Adgangsbevis f. Handelsrejsende 16. April 1841: II S. 137.
- Kanc. Skr. om Laneboeres Forhandling af Trætøfler 8. Juni 1841: II S. 133 N.
- Kanc. Skr. om „kontrebande Varer“ 12. Juni 1841: II S. 128.
- Pl. om Høkeres Indkjøb paa Torvene 31. Juli 1841: II S. 230 o. f.
- Pl. om Forbud mod Indkjøb af fersk Fisk 13. Decbr. 1841: II S. 230.

1842. Fdg. om Dykkervæsenet 16. Marts 1842: II S. 436 N.
 — — § 7: II S. 620.
 Fdg. om Tvangsmidler efter Domme 6. April 1842
 §§ 8, 9: III S. 9, 136, 157 o. f.
 — — §§ 10, 11: III S. 157.
 Pl. om Baptisterne 27. Decbr. 1842 § 5: I S. 556 N.
1843. Pl. om Handel med Gift 28. April 1843: I S. 645.
1844. An. om Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn.
 20. Marts 1844 § 30: I S. 497. III S. 206.
 — — § 31: I S. 486.
 — — §§ 33, 44: I S. 489.
 — — § 51: I S. 497.
 — — § 52: I S. 489, 497. III S. 206.
 Bilag til An. 20. Marts 1844 A. § 9: I S. 497.
 — — B §§ 11—13, 19, 20: I S. 497.
1845. Fdg. om Søn- og Helligdage 26. Marts 1845: I S. 571.
 — — § 11: III S. 130 N.
 — — § 20: I S. 571 o. ff. •
 Fdg. om Opbevaring af Krudt 4. April 1845: I S. 614.
 Fdg. om Opkøb af Landmandens Produkter 23. April
 1845 §§ 1, 2: II S. 133 o. ff.
 — — § 4: II S. 133.
 — — § 6: II S. 136, 138.
 Fdg. om ulovlig Brændevinsbrænden paa Landet 14. Maj
 1845: III S. 86.
 — — §§ 1—8: II S. 160.
1846. Reglm. for Arrestvæsenet i Danmark 7. Maj 1846
 B. § 12: II S. 591. III S. 211 o. ff.
 — — D. § 14: III S. 211.
 — — D. § 22: II S. 591.
 — — E. § 5: III S. 211.
1847. Pl. om Ild og Lys i Skibe 3. Febr. 1847: I S. 616.
 Regl. om Ild og Lys i Skibe 22. Febr. 1847: I S. 616.
 Pl. om Bageres Forpligtelse til at mærke Brød 4. Maj
 1847: II S. 229.
 Pl. om Straatage m. v. i Nærheden af Jærnbaner
 5. Maj 1847: I S. 616. •
 Fdg. om Beskædigelse af Jærnbaner 5. Maj 1847: I
 S. 631 o. ff.
 — — §§ 2, 6—8, 10: I S. 634 o. f.
 — — § 4: I S. 633 N.
 — — § 5: I S. 630.
 — — § 7: III S. 226.
 — — § 11: I S. 629.

- Fdg. om Retsvidner 9. Juni 1847 §§ 3, 10: III S. 204.
 Pl. om Indførsel m. m. af Spillekort 9. Juni 1847: II S. 128.
 — — §§ 6, 7: III S. 86.
 Reskr. om Kul- og Saltmaaling 3. Novbr. 1847: II S. 202.
 Banepoliti-Regl. 12. Juni 1847 § 41: I S. 634. III S. 206.
 1848. Regl. om Kommunitet og Regens 11. Febr. 1848: III
 S. 208. (Her rettes „1818“ til „1848“).
 Fdg. om Forbedring af Husmænds og Indersters Kaar
 27. Maj 1848: I S. 502.
 — — § 7: II S. 168.
 1849. An. f. Vestindien om Arbejdsforhold 26. Jan. 1849: I S. 503.
 — — § 2: I S. 503 N.
 Pl. om Anmeldelse af Vielser i den mosaiske Menig-
 hed m. m. 2. Febr. 1849: I S. 485.
 Pl. om Maaling og Vejning 30. Marts 1849: II S. 202.
 Ind. Min. Skr. om Opkjøb af Landmandsprodukter
 13. April 1849: II S. 133 N.
 An. for Vestindien om Arbejdsforhold 18. Maj 1849:
 I S. 503.
 An. for Vestindien om Arbejdsforhold 13. Juni 1849:
 I S. 503.
 An. om Jagten paa Island 20. Juni 1849: II S. 173.
 — — §§ 5, 6, 19: III S. 20.
 Forel. L. om Trykning af Krigsefterretninger 8. Juli
 1849: III S. 42.
 1850. L. om Jøders Adgang til Riget 5. April 1850: I S. 557 N.
 L. om Kreditforeninger 20. Juni 1850 § 2: II S. 112 N.
 L. om trykte Krigsefterretninger 5. Juli 1850: III S. 42.
 Bekgj. om en ny Farmakope 25. Juli 1850: I S. 647.
 L. om Straffemyndigheden i Straffeanstalterne 3. Decbr.
 1850: III S. 209 o. ff.
 — — §§ 1, 2, 4: III S. 209 o. ff.
 L. om Udjævning af Toldforskjellen mellem Danmark
 og Slesvig 22. Decbr. 1850 § 2: II S. 129.
 L. om Ophævelse af Talloetteriet 22. Decbr. 1850 § 5:
 III S. 228.
 1851. L. om Pressens Brug 3. Jan. 1851: I S. 338 o. ff.,
 540 N. III S. 36 N., 100 o. ff., 111 N., 118, 131.
 — — § 1: III S. 59, 89 o. f., 93, 100, 112, 118, 125, 131.
 — — § 2: III S. 59, 89 o. ff., 93, 100, 112, 118,
 125, 131 o. f.
 — — § 3: I S. 239 N., 246, 270 N., 283 N., 537 o. ff.
 III S. 90 o. f., 94 N., 99 o. f., 102, 104 o. ff.,
 112 N., 115 N., 118 o. ff., 122 o. ff., 129 o. ff., 158 N.

- L. om Pressens Brug 3. Jan. 1851 § 4: III S. 59,
89 o. f., 100, 131 o. f.
- — § 5: III S. 89, 130.
- — § 6: I S. 242 N. III S. 89, 130.
- — § 7: I S. 242 N. III S. 89, 120, 215.
- — § 8: I S. 557 N. o. ff., 562 o. ff. III S. 89, 130.
- — § 9: I S. 248 N., 252, 268 o. f., 271 N. o. ff.,
275 N., 278 N., 286. III S. 89, 130.
- — § 10: I S. 425 N., 429 N., 432. III S. 89, 92, 130.
- — § 11: I S. 271 N. III S. 90, 157.
- — § 12: III S. 89, 95, 133.
- — § 13: III S. 90, 95, 129, 133.
- — § 14: III S. 59, 89, 90, 95, 100 o. f., 129,
133, 135 o. ff.
- — § 15: III S. 89 o. ff., 100, 103, 133, 135 o. f.
- — § 16: I S. 242, 271 N., 425 N., 537 o. ff.,
559. III S. 89 o. f., 100, 131 o. f., 136.
- L. om Pension 5. Jan. 1851 § 1: III S. 168.
- L. om Overlevelsrente 5. Jan. 1851 § 3: III S. 205.
(Her rettes „1853“ til „1851“).
- L. om den jydsk Toldgrænses Ophævelse, Brændevins-
beskatningens Forandring m. v. 7. Febr. 1851
§§ 6—24, 26—31: III S. 86.
- — § 25: III S. 57, 86.
- L. om Tillæg til An. om Vands Afledning m. v. 16. Marts
1851: II S. 169 N.
- L. om borgerlig Ægteforening 13. April 1851 § 9: I S. 441.
- — § 10: I S. 485.
1852. L. om visse for Sundheden skadelige Næringsveje
10. Marts 1852: I S. 663.
- L. om Sandflugts Dæmpning 26. Marts 1852: I S. 668 N.
- L. om Møllenæringen 14. April 1852 § 13: II S. 161.
- Ind. Min. Skr. om Handel med Pottemagerarbejde
3. Juni 1852: II S. 133 N.
1853. Bekgj. om Indkjøb paa Stadens Torve 8. Marts 1853:
II S. 230.
- Regl. for Jernbanebygningspoliti 8. Aug. 1853: I S. 634.
- Ind. Min. Skr. om Husering med Kniplinger 3. Oktbr.
1853: II S. 136.
- L. om Straffen for Beskadigelse af Telegrafindret-
ninger 29. Decbr. 1853: I S. 671 N.
1854. L. for Færøerne om Jagten 9. Febr. 1854 §§ 12, 13: III S. 20.

L. om Skolevæsenet paa Færøerne 1. Marts 1854 §§ 20, 40:
I S. 489.

L. om Kvaksalveri 3. Marts 1854: I S. 648.

L. om Handel med Kornvarer 15. April 1854 § 1:
II S. 230.

— — § 2: II S. 151 N.

Tyendeloven 10. Maj 1854 § 8: II S. 90 N.

— — §§ 17, 20, 47: I S. 498.

— — § 18: I S. 498. II S. 589 N.

— — § 24: I S. 499 N.

— — § 26: I S. 12 N., 21 N., 198 N. o. f., 241 N.,
249 N., 499.

— — §§ 27, 31, 57: I S. 499.

— — § 36: I S. 189.

— — § 43: I S. 231 N.

— — § 59: I S. 231 N., 261, 499. II S. 37, 83.
III S. 12.

— — § 60: II S. 83.

— — §§ 61, 62: I S. 499. II S. 83.

— — § 63: I S. 499. II S. 35 o. f., 60 N., 83.

— — § 64: I S. 21 N. II S. 83, 589 N. III S. 225 o. f.

— — § 77: II S. 90 N.

L. om Tillæg til § 2 i Fdg. 26. Marts 1845 af 24. Maj
1854: I S. 571 N.

Fdg. om Fællesforfatningen 26. Juli 1854 § 8: III S. 167.

Justits Min. Skr. om Kolportering af Bibler 29. Juli
1854: II S. 136.

1855. An. for Vestindien om Arbejdsforhold 22. Febr. 1855:
I S. 503 N.

Pl. f. Island om Skyden efter Sælhunde 22. Marts 1855:
II S. 173.

L. om Rentefoden og Straffen for Aager 6. April 1855:
II S. 112, 117 N. o. ff. 124.

— — § 1: II S. 115, 118.

— — § 2: II S. 112.

— — § 4: II S. 119, 124.

— — § 5: II S. 125.

L. om Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunde
ved Fyrindretninger 13. April 1855: I S. 625.

Pl. f. Island om Udvidelse dertil af L. 5. Jan. 1851 af
31. Maj 1855: III S. 205.

Justits Min. Skr. om Rente ved Vexelobligationer
21. Aug. 1855: II S. 112.

1856. Bygningsl. for Thorshavn 28. Jan. 1856: I S. 614, 617, 636.
 L. om Kbhvns Forsyning med Levnedsmidler 28. Jan. 1856 § 3: II S. 231.
 L. om Borger- og Almueskoler 8. Marts 1856: III S. 169.
 L. om fri Fattigunderstøttelse 8. Marts 1856 § 4: III S. 170 N.
 Bygningsl. for Kbhvn. og Forstæder 17. Marts 1856: I S. 616.
 Bekgj. i Medfør af L. 13. April 1855 af 22. April 1856: I S. 625.
 Banepolitireglm. 22. April 1856: I S. 634.
 Ind. Min. Skr. om Husering med Kniplinger 7. Maj 1856: II S. 136.
1857. Pl. f. Isl. om Bygningsvæsenet 6. Jan. 1857: I S. 617.
 L. om Dyrplageri 21. Jan. 1857: I S. 552 N. o. f.
 L. om elektriske Telegrafer 21. Jan. 1857: I S. 671 N.
 L. om Kommunalvæs. i Kbhvn. 4. Marts 1857 § 3: I S. 544.
 L. om Berettigelse til at udføre Vand- og Gasarbejde 4. Marts 1857: II S. 161.
 — — § 3: II S. 156, 161.
 L. om Daaben 4. Marts 1857: I S. 485, 489, 572.
 L. om Sandflugts Dæmpning 4. Marts 1857: I S. 668 N.
 L. om Grundafstaaelse til Vandvæsen 30. Novbr. 1857: I S. 655.
 — — § 2: I S. 655 N.
 Bekgj. om justeret Medicinalvægt 14. Decbr. 1857: I S. 647.
 L. f. Island om pestagtige Sygdomme 17. Decbr. 1857: I S. 661.
 L. om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 29. Decbr. 1857: I S. 666, 668 N.
 — — §§ 2, 3, 10: I S. 668 N.
 — — § 11: I S. 661 N.
 L. om Haandværk og Fabrikstdrift 29. Decbr. 1857: I S. 501. II S. 145, 162.
 — — § 1: II S. 145, 148 N.
 — — § 5: II S. 145, 152 N.
 — — § 16: II S. 146 N., 150 N., 152 N. o. ff.
 — — § 17: II S. 156 N.
 — — § 19: II S. 152 N.
 — — § 20: II S. 133 N.
 — — § 22: II S. 149 N.
 — — § 23: II S. 150 N. o. ff. III S. 229.

L. om Haandværk og Fabriksdrift 24. Decbr. 1857:

- § 27: II S. 157 N.
- — § 28: II S. 133 N., 161.
- — § 33: I S. 646. II S. 267 N.
- — § 34: II S. 145, 151 N. o. ff. III S. 228.
- — § 35: I S. 646. II S. 267 N.
- — § 37: II S. 126 N., 133, 137, 151 N.
- — § 38: II S. 137 N.
- — § 39: II S. 150 N.
- — § 41: II S. 152 N.
- — § 42: II S. 125, 127 N., 133, 136 o. ff., 152 N.
- — § 43: II S. 267 N.
- — § 46: I S. 645 o. ff.
- — § 47: II S. 268 N.
- — § 52: II S. 145.
- — § 53: II S. 151 N.
- — §§ 58, 59: I S. 527.
- — § 61: II S. 148 N. o. ff.
- — § 62: II S. 145 o. ff., 148 N. III S. 228.
- — § 63: II S. 151 N. o. ff.
- — § 64: II S. 149 N.
- — § 65: I S. 498 N., 501.
- — § 66: II S. 150 N.
- — § 72: II S. 152 N.
- — § 75: I S. 646 N. II S. 125, 127 N. o. ff., 130 N. o. ff., 137, 146, 149 N. o. ff., 157 o. ff., 161 o. ff. III S. 18 N., 229.
- — § 76: II S. 158.
- — § 77: II S. 150 N. o. ff., 159 o. ff.
- — § 78: II S. 149 o. ff., 154 N., 158 N. o. ff. III S. 229.
- — § 79: II S. 149 N., 152 N., 159 o. ff.
- — § 80: II S. 131 N., 160.
- — § 81: II S. 150 N.
- — § 82: II S. 150 N., 157, 159 o. ff.
- — § 98: III S. 18 N.

L. om Fiskeri i Limfjorden 29. Decbr. 1857: II S. 174 N.

- — §§ 10, 35, 48—50: II S. 175 N.
- — §§ 36, 37: II S. 174 N., 177 N.
- — § 43: II S. 174. III S. 21 N.
- — § 47: II S. 174 N. o. ff., 177 N.

L. om Grindfangsten 29. Decbr. 1857: II S. 178.

- L. om Eftertryk m. m. 29. Decbr. 1857 §§ 11—15: III S. 13.
 — — §§ 17—19: III S. 16.
 — — § 20: III S. 14 o. ff.
 — — § 21: III S. 16.
 — — § 22: III S. 15 o. ff.
- L. om Sandflugts Dæmpning 29. Decbr. 1857: I S. 668 N.
1858. L. om Sundhedsvedtægter 12. Jan. 1858: I S. 189, 641, 654, 661 N.
 — — § 2: I S. 644 N., 663 N. (Paa sidste Sted rettes „1958“ til „1858“).
- L. om Bygningslovs Udvidelse til Frederiksberg 12. Jan. 1858: I S. 616 o. ff.
- An. om Eftertryk i Forhold til Frankrig 6. Novbr. 1858: III S. 13.
- L. f. Færøerne om Skibsjournaler 22 Novbr. 1858: I S. 625.
- Bygningslov f. Kjøbst. 30 Decbr. 1858: I S. 617.
 — — §§ 1, 36, 37, 39—41: I S. 617.
 — — § 32: III S. 226.
- L. om Snekastning 30. Decbr. 1858: III S. 87 N.
1859. L. om Vands Afledning m. v. 17. Jan. 1859: II S. 169 N.
- Just. Min. Skr. om Bøder for Næringsforseelser 28. Febr. 1859: II S. 157.
- Just. Min. Skr. om Ungdomsgilder paa Landet 5. April 1859: II S. 148 N.
- Fdg. om Rentefoden paa Island 27. Maj 1859: II S. 112.
- Bekgj. om Passagerantal paa Sunddampskibene 22. Juni 1859: I S. 625.
- An. om Eftertryk i Forhold til Holsten 30. Aug. 1859: II S. 13.
- Just. Min. Skr. om Lavsunderstøttelse til Haandværks-
 svende 10. Oktbr. 1859: II S. 102 N.
- Ind. Min. Skr. om Dagmulkt mod forsømmelige Lag-
 tingsmænd 29. Decbr. 1859: III S. 173.
1860. L. om Løsgænger og Betleri 3. Marts 1860: II S. 88
 o. ff., 98 o. ff., 559 N.
 — — § 1: II S. 89 o. ff., 96, 98, 103.
 — — § 2: II S. 89 o. ff., 94 o. ff.
 — — § 3: I S. 423, 489, 495. II S. 103 o. ff. III S. 228.
 — — § 4: II S. 96, 103.
 — — §§ 5, 6: II S. 96, 104.
- Kundgj. om Kreditforening i Fyn 20. Marts 1860 § 24:
 II S. 121 N.
- Ordensreler ved Jernbaners Bygning 26. Maj 1860:
 I S. 634.

- An. om Eftertryk i Forhold til Slesvig 13. Juni 1860:
III S. 13.
- Bekgj. om Handel med Gifte 13. Decbr. 1860: I S. 645.
- Bekgj. om Østersfiskeri 21. Decbr. 1860: II S. 177.
1861. L. om Fiskeriet i Limfjorden 4. Jan. 1861: II S. 174 N.
— — § 11: II S. 176 N.
- L. om Fiskeri i Ringkjøbings og Stadils Fjorde 30. Jan.
1861: II S. 176 N.
- L. om Farten paa Gudenaas 30. Jan. 1861: I S. 625.
- L. om Barbernæring 30. Jan. 1861: I S. 653. II S. 145.
— — § 2: I S. 648 o. ff.
— — § 5: II S. 145.
— — § 6: I S. 648.
- L. om Jagten 30. Jan. 1861: III S. 19.
- Bekgj. om Ild og Lys paa Skibe i Kbhvn.s Havn
6. Febr. 1861: I S. 616.
- L. om Sønæring 19. Febr. 1861: I S. 625 o. f. II S. 145 N.
III S. 226.
- L. om Brugen af Stempelpapir 19. Febr. 1861 §§ 77—81,
98: III S. 85.
— — § 82: II S. 499 N., 502 N., 517 N., 586 N.
— — § 87: III S. 204.
- L. om Fæste 19. Febr. 1861 § 1: II S. 165 N., 167.
— — §§ 4, 5, 7: II S. 167.
- L. om kommunale Skatter i Kbhvn. 19. Febr. 1861
§ 21: III S. 70, 80.
- L. om Kirkesyn 19. Febr. 1861 § 24: III S. 206.
— — §§ 29, 30, 41: III S. 238.
- L. om Sø- og Handelsretten 19. Febr. 1861: III S. 169.
- L. om Brandpolitiet paa Landet 2. Marts 1861: III
S. 173 N.
— — § 2: I S. 614 N.
— — § 20: I S. 599 N., 604 N., 610 N., 615 N.
III S. 226.
— — § 24: I S. 599 N., 614.
— — § 25: I S. 609 N., 614 o. ff.
— — §§ 26, 27, 54: I S. 614.
— — § 43: I S. 614. III S. 162 N.
— — § 44: III S. 172 N.
- Bekgj. om Handel med Gifte 18. Marts 1861: I S. 645.
- Just. Min. Skr. om Kjendelse ved Danssammenkomster
23. April 1861: II S. 148 N.

1862. L. om Anlæg af Sporveje m. m. 23. Jan. 1862: I S. 629.
 Firmalov 23. Jan. 1862: II S. 233 N.
 L. om Borttagelse af Sten og Grus m. m. 23. Jan. 1862 § 9: III S. 6.
 An. for Vestindien om Pressens Brug 11. Marts 1862 § 9: I S. 275 N.
 Reglm. om Orden ved Jernbanebygning 7. Maj 1862: I S. 634.
 Bekgj. om Medicinalvarer 12. Juli 1862: I S. 645 o. ff.
 Ind. Min. Skr. om Handelsbøger 4. Aug. 1862: II S. 267 N.
 Politireglm. for Jernbaner 14. Aug. 1862: I S. 634.
 Instr. for Lokomotivers Brug paa Veje 21. Aug. 1862: I S. 634, 636.
 Ind. Min. Skr. om Opkjøb af Fjerkræ og Æg 4. Oktbr. 1862: II S. 133 N.
 Just. Min. Skr. om Morarente 15. Oktbr. 1862: II S. 114 N.
 L. om Forandring af Fdg. 26. Marts 1845 af 29. Decbr. 1862: I S. 571 N.
 L. ang. Sundhedsvedtægter 29. Decbr. 1862: I S. 654.
 1863. Ind. Min. Skr. om justeret Maal og Vægt 28. Jan. 1863: II S. 201 N.
 Ind. Min. Skr. om Ombæring af Slagtervarer 2. Febr. 1863: II S. 133 N.
 L. om Politiet i Kbhvn. 11. Febr. 1863: I S. 49 N., 189.
 — — § 3: I S. 514, 523.
 — — § 8: I S. 549 o. ff. III S. 56.
 — — § 9: III S. 56.
 — — § 12: I S. 579.
 — — § 13: III S. 88.
 — — § 14: III S. 162 N., 184 N., 205.
 — — § 15: HI S. 192 N., 205.
 — — § 16: I S. 12 N. III S. 163 N., 205.
 — — § 19: III S. 134.
 L. om Sønæringen 11. Febr. 1863: II S. 145 N. III S. 226.
 Ind. Min. Skr. ang. Ombæring af Brød og Havefrø 7. Marts 1863: II S. 133 N., 136.
 Just. Min. Skr. om Pas til Kludesamlere 1. April 1863: II S. 138.
 L. om Told og Skibsafgifter 4. Juli 1863 § 5: III S. 86.
 — — § 12: II S. 138.
 Just. Min. Skr. om Kludesamlere 6. Aug. 1863: II S. 138.
 L. om Frilagere m. m. 4. Decbr. 1863 §§ 8, 9: III S. 86.

1864. Ind. Min. Skr. om Maaler og Vejer i Helsingør 4. Febr 1864: II S. 202.
 L. om Krigsskat 19. Febr. 1864: III S. 70, 88 N.
 L. om Efterretninger om Krigen 21. Marts 1864: III S. 42.
 L. om Eftergjørelse af Kunstarbejder 31. Marts 1864 § 1: III S. 16.
 — — §§ 2, 4, 6: III S. 16 o. f.
 — — §§ 3, 7, 8: III S. 17.
 Bekgj. om Slukning af Fyr under Krig 28. Juni 1864: I S. 621.
 Ind. Min. Skr. om Opkjøb af Landmandsprodukter 11. Juli 1864: II S. 133 N.
 Bekgj. om Kunstarbejders Benyttelse til Brugsgjenstande 16. Aug. 1864: III S. 17.
 Fredstraktat 30. Oktbr. 1864: II S. 107 N.
 Bekgj. om Taxt for Gifte 31. Oktbr. 1864: I S. 647.
 Bekgj. ang. Grindfangsten 31. Decbr. 1864: II S. 178.
 1865. Baneregulm. 19. Jan. 1865: I S. 634.
 L. om Eftergjørelse af Fotografier m. m. 24. Marts 1865: III S. 17.
 — — §§ 2, 3: III S. 18.
 L. om private Veje 14. April 1865: III S. 155 N.
 Bekgj. om giftigt Legetøj 3. Juni 1865: I S. 645.
 Ind. Min. Skr. om Opkjøb af Fjer og Dun 5. Aug. 1865: II S. 133 N.
 Bekgj. om Handel med Gifte 21. Novbr. 1865: I S. 645.
 Just. Min. Skr. om Kludepas 28. Novbr. 1865: II S. 136 N.
 1866. Pl. om Bygningskomm. i Isafjord 26. Jan. 1866: I S. 617.
 L. om Afsoning af Bøder 16. Febr. 1866 § 3: III S. 56.
 L. om Disciplin i Handelsskibe 23. Febr. 1866: I S. 500 N.
 — — § 3: I S. 49 N., 501 N.
 — — § 7: I S. 500 N. o. f.
 — — § 8: I S. 500 N.
 — — §§ 11, 12, 14: I S. 501 N.
 — — § 15: I S. 500 N. o. f. II S. 488 o. f.
 — — § 18: I S. 327 N., 501 N.
 — — § 19: I S. 11 N., 500 N. o. f.
 — — § 43: II S. 109 N.
 An. om Eftergjørelse og Eftertryk i Forhold til Frankrig 5. Maj 1866: III S. 13, 16.
 Danmarks Riges gennemsete Grundlov 28. Juli 1866 §§ 1, 2: III S. 29.
 — — § 25: III S. 112 N.

- Danmarks Riges gennemsete Grundlov 28. Juli 1866
- § 43: III S. 27 N., 46.
 - — § 56: I S. 203 N.
 - — § 57: I S. 284 N.
 - — § 76: I S. 556 N. o. f., 560 N., 572, 574.
 - — § 79: I S. 556 N.
 - — § 80: III S. 192.
 - — § 81: I S. 423 N., 435. III S. 192.
 - — § 86: III S. 92 o. ff., 98 o. f.
 - — § 88: I S. 574, 577 o. ff.
 - — § 89: I S. 576 o. ff.
- Bekgj. om Handel med Gifte 11. Septbr. 1866: I S. 645.
- Bekgj. om Handel med Gifte 6. Novbr. 1866: I S. 645.
1867. Bekgj. om Indskærpelse af Forbud mod Kollektøren
4. Febr. 1867: II S. 104.
- L. om Skibes Maaling 13. Marts 1867: II S. 196.
- — §§ 21—25: II S. 196, 202. III S. 86.
 - — § 30: II S. 196, 202.
- L. om danske Skibes Registrering 13. Marts 1867: III S. 86.
- L. om Fiskeri i Limfjorden 22. Marts 1867: II S. 174 N.
- L. om Sandflugtens Dæmpning 29. Marts 1867: I S. 668 o. f.
- — §§ 2, 10, 17—19, 21, 25: I S. 668 o. f.
 - — § 20: I S. 668 o. f. III S. 48, 51.
- L. om Ændring af Tyendel. 29. Marts 1867: I S. 261,
499. II S. 36 N., 83. III S. 12.
- L. om Færgsteders Eneret 3. Maj 1867: I S. 674.
II S. 163. III S. 19 N.
- L. om Paasejling 21. Juni 1867: I S. 500 N. o. f., 624.
- L. om Pantelaanere 21. Juni 1867: III S. 87 N.
- — § 7: II S. 163, 620.
 - — § 9: II S. 620.
- L. om Bestyrelsen af Vejvæsenet 21. Juni 1867: I S. 663 N.
- L. om Landkommuner 6. Juli 1867 § 12: III S. 167 N.
- L. om Valg til Rigsdagen 12. Juli 1867 § 75: III S. 166, 206.
- — § 92: III S. 150, 171 N., 207 N.
- L. om overordentlig Skat 25. Juli 1867 § 26: III S. 88 N.
- An. om Paasejling 9. Aug. 1867: I S. 624.
1868. L. om en forandret Inddeling af Medicinalvægten
14. Febr. 1868: I S. 647.
- L. om Eftertryk 21. Febr. 1868: III S. 13.
- L. om Forandring i Sundhedsvedtægtsl. 12. Jan. 1858
af 28. Marts 1868: I S. 654, 663 N.
- Bekgj. om Handel med giftig Vare 8. April 1868: I S. 645.

- L. om Omordning af Nørresundbys Næringsforhold
17. April 1868 § 3: II S. 135 N.
- L. om Tilvejebringelse af Bygningsreglm. for Handels-
pladser m. m. 19. April 1868: I S. 617.
- L. om Foranstaltninger mod Kolera 1. Maj 1868: I S. 660 N.
- L. om Tilsyn med Udvandrerens Befordring 1. Maj 1868:
I S. 664. II S. 85, 163, 620.
- — §§ 8, 10: II S. 620.
- L. om Brandvæsenet i Kbhvn. 15. Maj 1868: I S. 613, 616.
- — §§ 4, 7, 11—15, 17—35, 40, 42: I S. 613.
- — § 45: I S. 613. II S. 231. (Her rettes
„25. Maj“ til „15. Maj“).
- L. om Valgmenigheder 15. Maj 1868: III S. 169.
- L. om Sagførerervirksomheden 26. Maj 1868 § 6: III S. 191 N.
- — § 14: III S. 165.
1869. Politivedt. f. Kbhvn. 18. Jan. 1869: I S. 549 N.
- — §§ 1, 5, 9, 91: I S. 533 N.
- — § 72: II S. 111 N.
- Politireglm. f. Bybude 18. Jan. 1869: I S. 674. (Her ud-
gaaer „og 12. Marts“).
- An. om Politivedt. f. Kbhvn. 22. Jan. 1869: I S. 486 o. f.
II S. 231.
- L. om Hegn 6. Marts 1869 §§ 9, 12: I S. 670.
- L. om Klasselotteriet 6. Marts 1869: II S. 110 o. f.
III S. 131 N.
- — § 2: II S. 143.
- — §§ 3, 4: II S. 143. III S. 87.
- — § 5: II S. 143. III S. 87, 130.
- — §§ 6, 7: III S. 87.
- L. om Værnepligt 6. Marts 1869 §§ 13, 33, 50, 51, 54:
III S. 42.
- Reglm. om Orden ved Jærnbanebygning 8. Marts 1869:
I S. 634.
- Pl. om Torveorden 10. Marts 1869: II S. 231.
- An. om Paasejling 19. Marts 1869: I S. 625.
- Bekgj. om Handel med giftig Vare 27. Marts 1869: I S. 645.
- An. om en ny Farmakope 12. Maj 1869: I S. 647.
- An. om en forandret Inddeling af Medicinalvægten
12. Maj 1869: I S. 647.
- Bekgj. om den nye Medicinalvægt 12. Maj 1869: I S. 647.
- Bekgj. om Brug af og Handel med giftig Vare 29. Juli
1869: I S. 645.
- Just. Min. Cirk. om Gifthandel 29. Septbr. 1869: I S. 645.

- Bekgj. om Salg af Mælk af syge Køer 30. Oktbr. 1869:
I S. 654.
- Bekgj. om Hedebrænding 9. Novbr. 1869: I S. 614.
- Pl. f. Island om en forandret Inddeling af Medicinal-
vægten 11. Decbr. 1869: I S. 647.
1870. Bekgj. f. Island om en ny Farmakope 5. Marts 1870:
I S. 647.
- L. om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold
m. m. 26. Marts 1870 § 7: III S. 168 N.
- Reglm. f. Tilsynet med Udvandrerens Befordring 28. Marts
1870: I S. 664.
- Tillæg til Politivedt. f. Kbhvn. 27. April 1870: I S. 549 N.
- 2 Reglm. om Redningsstationer 12. Maj 1870 henholdsvis
§ 11 og § 15: I S. 624.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 20. Juni 1870: I S. 613.
- Regul. f. Kbhvn.'s Brandvæsen 21. Juni 1870 § 14:
I S. 613.
- L. om Fæstegaarde 25. Juni 1870 § 10: II S. 166 o. f.
- L. om Brændevinshandel 2. Juli 1870: II S. 145.
- — § 1: II S. 150 N. o. f.
- — § 4: II S. 147 N., 150 N.
- — § 6: II S. 151 N.
- — § 7: II S. 159.
- L. om Forhandling af Stenolie 26. Novbr. 1870: I S. 615.
- Pl. om Værksteder i Kbhvn. 1. Decbr. 1870: I S. 613.
(Her rettes „1871“ til „1870“).
1871. L. om Ligsyn 2. Jan. 1871 (Nr. 1) §§ 1, 7: I S. 189.
- — § 3: I S. 189. III S. 172 N.
- L. om Postvæsenet 7. Jan. 1871 (Nr. 9) §§ 19—25:
I S. 674 N. III S. 87.
- — § 30: I S. 674 N.
- An. om Stenolie 28. Jan. 1871: I S. 615.
- L. om Politiet udenfor Kbhvn. 4. Febr. 1871 (Nr. 21):
I S. 49 N., 189, 549 o. f.
- — § 6: I S. 494, 663 N.
- — § 7: III S. 56.
- — § 10: III S. 54 N.
- — § 11: III S. 88.
- — § 12: III S. 162 N., 172 N., 191 N. o. ff., 205.
- L. om Vaccination 4. Febr. 1871 (Nr. 22): I S. 656.
- — § 1: I S. 486, 659, 662.
- — § 2: I S. 659, 662. III S. 206.
- — §§ 3, 8: I S. 659, 662.

L. om Vaccination 4. Febr. 1871 (Nr. 22) §§ 4—7, 10:
I S. 659.

— — § 9: I S. 659, 661 o. f. III S. 205.

— — § 12: I S. 662.

L. om Regeringens Førelse 11. Febr. 1871 (Nr. 25) § 7:
III S. 45, 137.

L. om Ændring af Straffel.'s §§ 95—97 af 25. Febr. 1871
(Nr. 32): I S. 7.

— — § 1: III S. 27 N., 45 o. ff.

— — § 2: I S. 327 N. III S. 51 N., 145.

— — § 3: III S. 46, 142 o. ff., 145.

Bekgj. om Kbhvns.'s Brandforsikring 6. Marts 1871 C.:
I S. 611. (Her rettes „Maj“ til „Marts“).

Bekgj. om Brug af og Handel med giftig Vare 14. Marts
1871: I S. 645.

L. om Jagten 1. April 1871 (Nr. 61): II S. 171 N.

— — §§ 4, 8: III S. 20.

— — § 6: II S. 171 N.

— — § 7: II S. 172 N.

— — § 10: III S. 6 N.

— — §§ 11, 12: II S. 172 N. o. f.

— — §§ 15, 19: II S. 172 N.

Kundgj. om Opbevaring af Krudt 5. April 1871: I S. 613.

L. om Forhyring af Søfolk m. m. 12. Maj 1871 (Nr. 86):
I S. 500 N.

— — § 7: I S. 500 N.

An. for Vestindien (St. Thomas) om Beskadigelse af
Telegrafer 12. Maj 1871: I S. 673.

An. om Handel med Medicinalvarer 22. Maj 1871:
I S. 645.

Bekgj. om Handel med Medicinalvarer 23. Maj 1871:
I S. 645 o. f.

Jærnbaneregl. 31. Juli 1871: I S. 634.

Bekgj. om Forandringer i Brandloven 15. Maj 1868
§ 25 af 12. Aug. 1871: I S. 613.

An. om Stenolie m. m. 4 Septbr. 1871: I S. 615.

Bekgj. om foranstaaende Anordning 8. Septbr. 1871:
I S. 615.

Tillæg til Politivedt. f. Kbhvn. 11. Novbr. 1871: I S. 549 N.

Bygningsl. f. Kbhvn. 21. Novbr. 1871 (Nr. 164): I S. 616.

— — § 16: III S. 206 N.

— — § 22: I S. 616 N.

— — § 83: I S. 616 N. III S. 206 N.

- L. om Fredlysning af Fuglebjerg 21. Novbr. 1871
(Nr. 165): II S. 173.
- Bekgj. om Befordring af Koppepatienter 13. Decbr.
1871: I S. 661.
1872. L. om Kolera paa Færøerne 8. Jan. 1872 (Nr. 4): I S. 661.
— — § 6: I S. 662.
- L. om Hegn m. m. f. Kbhvn. 27. Jan. 1872 (Nr. 14) § 11:
I S. 670.
- Ind. Min. Skr. om Rente af Vexelgjæld mod Pant i fast
Ejendom 10. Febr. 1872: II S. 116 N. o. f.
- 2 Fdgg. om Fiskeri paa Island 12. Febr. 1872: II S. 178
(i næstsidste Linie rettes „1874“ til „1872“).
- L. om Forbud mod Bundslæbevaad 9. Marts 1872
(Nr. 35): II S. 176 N.
- L. om Fæste 9. Marts 1872 (Nr. 36) §§ 1, 2: II S. 166.
— — §§ 4, 6: II S. 167.
- Bekgj. om Oplag af Krudt m. m. 11. Marts 1872: I S. 613.
- L. om Stempelafgift af udenlandske Pengeeffekter
25. Marts 1872 (Nr. 41) §§ 6, 8, 9: III S. 85.
- L. om Konkurs m. m. 25. Marts 1872 (Nr. 51): II S. 257,
571.
- — § 10: II S. 548 N., 553 N.
- — § 20: II S. 235, 259 N.
- — §§ 21—23: II S. 235.
- — § 24: II S. 234 o. f.
- — §§ 26, 27: II S. 236.
- — § 45: II S. 232 N., 267 N., 277.
- — §§ 47, 54, 72: II S. 282.
- — § 50: II S. 234.
- — § 56: II S. 149 N.
- — § 79: II S. 278, 282.
- — § 82: II S. 233, 281. III S. 10.
- — § 83: II S. 246.
- — § 148: II S. 146 N., 232 N. o. f., 266 o. ff.,
274 N. o. ff. III S. 230.
- — § 160: II S. 246, 532 N., 540 N. o. f.
- — § 161: II S. 246.
- — § 167: II S. 233, 282 N. III S. 10, 158.
- — § 168: II S. 233, 242 N., 249 N., 254 N. o. f.,
258 N. o. ff., 263 N. o. ff., 521 o. ff., 531 o. ff.,
537 o. ff., 572 N. o. ff., 588 N. o. f. III
S. 230, 234 o. f.

- Tillægsl. til L. om Udvandrerens Befordring 25. Marts 1872 (Nr. 52): I S. 664. II S. 85, 163 (her rettes „21“ til „25“), 621.
- — § 2: I S. 659.
- — § 4: II S. 621.
- L. om Mark- og Vejfred 25. Marts 1872 (Nr. 53): III S. 9, 153 N.
- — § 3: III S. 9 o. ff.
- — §§ 7, 10: III S. 9.
- — § 8: I S. 494. III S. 9.
- — § 9: III S. 6, 9.
- — § 11: I S. 636, 670.
- — § 12: I S. 670.
- — § 15: I S. 669 o. f. III S. 8.
- L. om Fiskeriet i Limfjorden 25. Marts 1872 (Nr. 54): II S. 174 N.
- — § 4: II S. 176 N.
- Pl. om Driften af brandfarlige Næringsveje 25. Marts 1872: I S. 613.
- Pl. om Oplag af Stenolie m. m. 26. Marts 1872: I S. 613.
- Bekgj. om Tillæg til Instr. 21. Aug. 1862 af 10. April 1872: I S. 636.
- An. f. Færøerne om smitsom Sygdom 15. April 1872: I S. 661.
- Instr. for Bygningsinspektører i Kbhvn. 22. April 1872 § 15: III S. 206 N.
- Politireglm. om Tilsyn med Udvandrerens Befordring 18. Maj 1872: I S. 664.
- Politireglm. om Dragervæsenet 18. Maj 1872: I S. 674.
- Jærnbanerreglm. 24. Juli 1872: I S. 634. (Her udgaar „Reglm. 10. Aug. 1872“).
- Jærnbanerreglm. 2. Aug. 1872: I S. 634.
1873. An. om Fuldbyrddelse af Strafarbejde i Fællesskab 13. Febr. 1873 (Nr. 12): III S. 210.
- — § 11: III S. 209 o. f.
- L. om Brandvæsenet i Kjøbst. 21. Marts 1873 (Nr. 28): I S. 610 N., 613, 681.
- — §§ 1, 2, 5—9, 11—26, 28—31, 35, 38, 39: I S. 614.
- — § 40: I S. 613.
- Just. Min. Cirk. om Kjøbstæders Brandvedtægter 1. Maj 1873: I S. 614.
- L. om Roesukker 3. Maj 1873 (Nr. 52) § 34: II S. 145 (her rettes „1893“ til „1873“), 146, 161. III S. 86.
- — §§ 35—37: III S. 86.

- L. om Roesukker 3. Maj 1873 (Nr. 52) § 38: III S. 52 N.,
57 N., 86.
— — §§ 39, 40: III S. 86.
— — § 41: II S. 146, 155, 161. III S. 86.
— — §§ 42—44: III S. 86.
- L. om Overtrædelser af Lodslovgivningen 17. Maj 1873
(Nr. 60): I S. 625.
- L. om Toldforholdene ved Landgrænsen m. m. 23. Maj
1873 (Nr. 65) §§ 3, 4, 6, 10, 11: III S. 86.
- Møntloven 23. Maj 1873 (Nr. 66) § 13: II S. 180, 195.
— — § 14: II S. 180, 188, 191.
— — § 22: II S. 182.
— — § 24: II S. 188.
- L. om Forandring i Næringsl. 23. Maj 1873 (Nr. 73):
II S. 145, 147 N.
— — § 2: II S. 146 N., 149 N.
— — § 6: II S. 149 N., 152 N. o. f.
— — § 7: II S. 147 N., 150 N., 152 N. III S. 228.
— — § 8: II S. 130 N., 137 o. f.
— — § 9: I S. 527.
— — § 10: II S. 151 N., 154 N.
- L. om Børns Arbejde i Fabriker 23. Maj 1873 (Nr. 74):
I S. 664.
— — § 16: I S. 490, 495.
- Banereglm. 26. Maj 1873: I S. 634.
- Møntkonvention med Sverig 27. Maj 1873: II S. 188.
- L. om Valgmenigheder 7. Juni 1873 (Nr. 83): III S. 169.
- Bekgj. om Møntkonvention med Sverig 26. Juni 1873:
II S. 188.
- Bekgj. for Island om Møntloven 25. Septbr. 1873: II S. 188.
- Bekgj. om Kjøbstæders Brandvedtægter 6. Novbr. 1873:
I S. 614.
1874. Bekgj. ang. Tilsynet med Forhandling af Krudt 10. Jan.
1874: I S. 614 o. f.
- L. om Forbud mod visse Tændstikker m. m. 14. Febr.
1874 (Nr. 13): I S. 615, 664.
- L. for Færøerne om Kolera 14. Febr. 1874 (Nr. 14):
I S. 661.
- L. og Fdg. f. Island om Brandforsikringsvæsen 14. Febr.
1874: I S. 617.
- L. om Betalingsterminer 28. Febr. 1874 (Nr. 20) § 2:
II S. 117 N.
- L. om Stempelafgift 21. Marts 1874 (Nr. 30): III S. 85.

- L. om Færgevæsenet 21. Marts 1874 (Nr. 32) § 1:
I S. 674. II S. 163. III S. 19 N.
- L. om militære Underklassers Formueraadighed 21.
Marts 1874 (Nr. 33): II S. 620.
- — § 1: II S. 620 N.
- Banereglm. 1. April 1874: I S. 634.
- L. om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk
Smitte 10. April 1874 (Nr. 47): I S. 522, 661.
- — § 1: I S. 659.
- — § 2: I S. 167, 486, 519, 659.
- — § 3: I S. 514 o. f., 527.
- — § 4: I S. 515.
- — § 6: I S. 512 N., 514, 662. III S. 212.
- — § 7: I S. 514. III S. 212.
- — § 8: I S. 514.
- — § 10: I S. 662. III S. 212.
- — § 12: I S. 514, 523, 527.
- L. om Diger 10. April 1874 (Nr. 53) § 16: I S. 627.
- — § 19: I S. 627, 669.
- Forel. L. om Benyttelse af Havne 10. April 1874
(Nr. 54): I S. 615.
- Bekgj. om Arkana 15. April 1874: I S. 645, 647.
- Bekgj. om stenolieførende Skibe 23. April 1874: I S. 615.
- Dige-Reglm. 6. Maj 1874: I S. 627.
- Bekgj. om undersøisk Telegrafkabel 11. Juni 1874:
I S. 672.
- Kundgj. om militær Farmakope 26. Septbr. 1874: I S. 647.
- Kundgj. om Militærpersoners Vaccination 6. Oktbr.
1874: I S. 647.
- L. om Efterligning af Mønt og Pengesedler m. m.
30. Novbr. 1874 (Nr. 154): II S. 180, 187, 194, 229.
- — § 1: II S. 181, 183, 195.
- — §§ 2, 3: II S. 195.
- L. om Betaling for Skifteforretninger 30. Novbr. 1874
(Nr. 156) § 4: III S. 70.
- — § 10: III S. 70, 87.
1875. Just. Min. Skr. ang. Lægers og Tandlægers Eneret til
Indsættelse af kunstige Tænder 5. Jan. 1875:
I S. 649 N.
- L. om Benyttelse af Havne 30. Jan. 1875 (Nr. 7):
I S. 615, 636, 673. II S. 177 N.
- Bekgj. om Benyttelsen af Fr. VII's Kanal 20. Febr.
1875 §§ 15, 16, 20: I S. 616.

- L. om Lokomotiver paa Sporveje 20. Febr. 1875 (Nr. 12):
I S. 629, 636.
- L. om Tilsyn med Dampfartøjer 24. Marts 1875 (Nr. 22):
I S. 615.
- L. om Tilsyn med Dampkjedler 24. Marts 1875 (Nr. 23):
I S. 615.
- — § 24: I S. 609 N. o. f.
- An. f. Vestind. om Medicinalvægten 3. April 1875: I S. 647.
- Bane-Reglm. 7. April 1875: I S. 635.
- Ind. Min. Skr. ang. Omførsel af Træsko 21. April
1875: II S. 133 N.
- Bekgj. f. Vestindien om ny Farmakope 30. April 1875:
I S. 647.
- L. om Tilsynet med Fremmede og Rejsende 15. Maj
1875 (Nr. 52): II S. 97, 106.
- — § 1: II S. 106.
- — § 2: II S. 106 o. f.
- — §§ 4—9, 11: II S. 107.
- — § 13: II S. 107, 146 N.
- — § 18: II S. 102 N.
- — § 19: II S. 97, 106 o. f.
- — § 20: II S. 97.
- — § 21: II S. 97, 107.
- — § 22: II S. 35, 37, 82, 97, 106 o. f.
- — § 23: II S. 97, 106 N. III S. 228.
- L. om Jordemødre 15. Maj 1875 (Nr. 53) § 4: I S. 652.
- L. om Ændring af Bygningsloven f. Kbhvn. 15. Maj
1875 (Nr. 54): I S. 616.
- 2 Bekgj. om Tilsyn henholdsvis med Dampfartøjer og
Dampkjedler 28. Juni 1875: I S. 615.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 8. Septbr. 1875:
I S. 613.
- Bekgj. om Foranstaltninger mod Ildsvaade ved Baner
17. Septbr. 1875: I S. 616.
- Just. Min. Skr. om Fdg. 23. April 1845 af 24. Septbr.
1875: II S. 133 N.
- Bane-Reglm. 6. Oktbr. 1875: I S. 635.
- Pl. ang. Stenolie m. m. 8. Oktbr. 1875: I S. 613.
- Bane-Reglm. 14. Oktbr. 1875: I S. 635.
- L. om Brandvæsen i Reykjavik 15. Oktbr. 1875: I S. 614.
- Tillæg t. Politivedt. f. Kbhvn. 26. Oktbr. 1875: I S. 549 N.
- Just. Min. Cirk. om Tændstikker 29. Oktbr. 1875: I S. 615.
- L. f. Island ang. Fiskeri 12. Novbr. 1875: II S. 178.

- Bane-Reglm. 24. Novbr. 1875: I S. 635.
 L. f. Island om smitsomme Sygdomme 17. Decbr. 1875: I S. 652.
 — — § 7: I S. 662.
 L. f. Island ang. Fiskeri 17. Decbr. 1875: II S. 178.
 (Her rettes „Novbr.“ til „Decbr.“).
 1876. Bane-Reglm. 7. Jan. 1876 (2): I S. 635.
 — — § 8: I S. 630 N.
 Strandingsl. for Island 14. Jan. 1876 § 29: I S. 624.
 L. f. Island om Udvandrerens Befordring 14. Jan. 1876: I S. 85, 163, 621.
 Bekgj. om Hundegalskab 28. Jan. 1876: I S. 661 N.
 L. om Benyttelse af Vand fra kommunale Vandværker 28. Jan. 1876 (Nr. 14): I S. 655.
 L. om Bygningsreglementer 11. Febr. 1876 (Nr. 20): I S. 617.
 Bekgj. om Lokomobiler 17. Marts 1876: I S. 609 N., 615.
 Bekgj. ang. Norges Tiltrædelse af Møntkonventionen 21. Marts 1876: II S. 188.
 L. om Nationalitets-Certifikater 30. Marts 1876: III S. 86.
 L. om Fred paa Folkekirkens Helligdage 7. April 1876 (Nr. 57): I S. 571.
 — — §§ 1, 3, 5—7: I S. 571 o. f.
 — — §§ 2, 9, 12, 17: I S. 572.
 — — §§ 4, 8: I S. 571.
 — — § 13: I S. 571 N.
 Bekgj. om Foranstaltninger mod Ildsvaade ved Baner 11. April 1876: I S. 616.
 L. om Fredning af Lax paa Island 11. Maj 1876: II S. 179.
 Bekgj. om Tilsyn med Dampkjedler 28. Juni 1876: I S. 615.
 Bekgj. om Foranstaltninger mod Ildsvaade ved Baner 15. Juli 1876: I S. 616.
 L. om Senæring 20. Novbr. 1876 (Nr. 134): II S. 145 N.
 L. om Hundegalskab 30. Novbr. 1876 (Nr. 141): I S. 661 N., 666 N.
 Bekgj. om giftig Vare 5. Decbr. 1876: I S. 645.
 Tillæg t. Politivedt. f. Kbhvn. 14. Decbr. 1876: I S. 549 N.
 Pl. om Tændstikfabrikker 16. Decbr. 1876: I S. 613, 664.
 L. om Opfiskning af Ankre m. m. 22. Decbr. 1876 (Nr. 157): II S. 327 N., 331 N., 339 N., 620.
 — — §§ 2, 4: II S. 620.
 Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 28. Decbr. 1876: I S. 613.

1877. Reglm. om Brandvæsen for Frederiksberg 1. Febr. 1877: I S. 614.
- An. f. Vestindien om Indpodning af Kokopper 2. Febr. 1877: I S. 661 o. f.
- Bekgj. om Driften af Tændstikfabrikker 28. Febr. 1877: I S. 613, 664.
- Regul. f. offentl. Fruentimmer 9. Marts 1877: I S. 522.
- — § 2: I S. 514.
- — §§ 4—6, 8: I S. 516.
- — § 7: I S. 512 N., 516.
- — § 19: I S. 515.
- — § 20 o. ff.: I S. 512 N., 523.
- — § 31: I S. 525.
- — § 56: III S. 212.
- — § 57: I S. 514, 523. III S. 212.
- Bane-Reglm. 16. April 1877: I S. 635.
- Bekgj. om Benyttelse af Tuborg Havn til Dok for Stenolie 16. Juni 1877: I S. 615.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 17. Aug. 1877: I S. 613.
- Bekgj. om Fyrværkerisager 17. Aug. 1877: I S. 614.
- Bekgj. om Fyr paa Nordre Røse 22. Aug. 1877: I S. 625.
- Just. Min. Cirk. ang. Kolportering af Bøger m. m. 31. Aug. 1877: II S. 126 N.
- Instr. for Jordemødre 18. Septbr. 1877: I S. 652.
- Bane-Reglm. 23. Oktbr. 1877: I S. 635.
- Bekgj. om Dampkjedler 2. Novbr. 1877: I S. 615.
- L. om Fiskeri paa Island 14. Decbr. 1877: II S. 179.
- Bekgj. om giftig Vare 21. Decbr. 1877: I S. 645.
1878. Bekgj. om giftig Vare 9. Jan. 1878: I S. 645.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 27. Febr. 1878: I S. 613.
- L. f. Færøerne om Jordemødre 29. Marts 1878: I S. 652.
(Her rettes „Novbr.“ til „Marts“).
- Regul. f. Marinens Dampkjedler 10. Maj 1878: I S. 615.
- Bane-Reglm. 25. Maj 1878: I S. 635.
- Reglm. f. Silkeborg om Brandvæsen 6. Juni 1878: I S. 614.
- Bane-Reglm. 1. Juli 1878: I S. 635.
- Bekgj. om Foranstaltninger mod Ildsvaade ved Baner 25. Septbr. 1878: I S. 616.
- Bekgj. om Brandforanstaltninger ved Jernbaner 30. Septbr. 1878: I S. 616.
- Bekgj. om Brandvæsen 7. Oktbr. 1878: I S. 613.
- Bekgj. om giftige Syltningskar 1. Novbr. 1878: I S. 645.
- Bekgj. om Skibslanterner 2. Decbr. 1878: I S. 625.
- Bekgj. om Seirø Fyr 11. Decbr. 1878: I S. 625.

- Bekgj. om Brandforanstaltninger ved Bane 17. Decbr. 1878 (2): I S. 616.
- Bane-Reglm. 23. Decbr. 1878: I S. 635.
1879. Instr. f. Fyrbetjente 15. Febr. 1879 § 30: III S. 206.
 — — § 39: I S. 625.
- L. om Indførselsforbud i Anledning af pestagtig Sygdom 18. Febr. 1879 (Nr. 12): I S. 661.
- Instr. f. Fyrskibsførere 10. Maj 1879: III S. 206.
 — — § 39: I S. 625.
- L. om Eftertryk 24. Maj 1879 (Nr. 56) § 1: III S. 13, 16.
- L. om Ændring af Jagtloven 24. Maj 1879 (Nr. 57): §§ 1, 2: II S. 162 N.
- L. om Lodsvæsenet 13. Juni 1879 (Nr. 73): II S. 163.
 — — §§ 13, 14, 30, 45, 55, 58, 60: I S. 625.
- Bane-Reglm. 16. Juni 1879: I S. 635.
- Bane-Reglm. 5. Juli 1879: I S. 635.
- Bane-Reglm. 25. Aug. 1879: I S. 635.
- Bekgj. om giftig Vare 25. Septbr. 1879: I S. 645.
- Bekgj. om Foranstaltninger mod Meslinger 5. Oktbr. 1879: I S. 662.
- Bane-Reglm. 11. Oktbr. 1879: I S. 635.
- Bekgj. om giftig Vare 17. Oktbr. 1879: I S. 645.
- An. f. Vestindien om Løsgængerer og Betleri 24. Oktbr. 1879: II S. 89.
- L. f. Island om Tillæg til Karantænelov 24. Oktbr. 1879 § 4: I S. 661 o. f.
- An. om Eftertryk i Forhold til Sverrig og Norge m. m. 5. Decbr. 1879: III S. 13.
- Bane-Reglm. 11. Decbr. 1879: I S. 635.
1880. Bane-Reglm. 15. Jan. 1880: I S. 635.
- L. f. Island om Menighedsudvalg 27. Febr. 1880: III S. 240.
- Bekgj. om Grindefangsten paa Færøerne 28. Febr. 1880: II S. 178.
- L. om Tilsyn med Dampkjedler 2. April 1880 (Nr. 34): I S. 615.
- L. om Hulprojektiler m. m. 16. April 1880 (Nr. 39): II S. 621.
- Vexellov 7. Maj 1880 (Nr. 52) § 96: II S. 112.
- L. om gifte Kvinders Raadighed over Selverhverv 7. Maj 1880 (Nr. 53): II S. 330.
- Bekgj. om Bygningsregler 26. Maj 1880: I S. 616.
- L. om Vands Afledning m. m. 28. Maj 1880 (Nr. 63): II S. 169.

- L. om Vands Afledning m. m. 28. Maj 1880 (Nr. 63)
 § 13: I S. 673.
 — — § 29: II S. 169.
 — — §§ 32, 33: I S. 627, 670. II S. 169.
 — — §§ 62, 77: II S. 169.
 — — § 73: I S. 627. II S. 169. III S. 5, 6.
 — — § 84: I S. 627. II S. 169.
 — — § 87: II S. 169 N.
- L. om Sparekasser 28. Maj 1880 (Nr. 64): II S. 233.
 — — § 8: II S. 283.
 — — § 12: II S. 269, 282.
- Bane-Reglm. 31. Maj 1880 (3): I S. 635.
- Just. Min. Cirk. om D. L. 5—10—45 af 4. Juni 1880:
 II S. 175 N.
- Bekgj. om Foranstaltninger mod Ildsvaade ved Baner
 2. Juli 1880: I S. 616.
- L. om Varemærker 2. Juli 1880 (Nr. 96): II S. 215 o. ff.,
 219 o. f., 224.
 — — § 15: II S. 216 N., 220 o. f.
 — — § 17: II S. 215 o. ff.
- L. om smitsomme Sygdomme 2. Juli 1880 (Nr. 97): I S. 660.
 — — §§ 1—5, 13—18, 31: I S. 660.
 — — § 12: I S. 660, 662.
 — — § 38: I S. 662. III S. 205.
 — — § 40: I S. 660 N.
- Bekgj. om Skibes Anmeldelsespligt 15. Juli 1880: I S. 660.
- Instr. om Karantænetilsyn 15. Juli 1880: I S. 660.
- Bane-Reglm. 21. Juli 1880: I S. 635.
- Bane-Reglm. 27. Aug. 1880: I S. 635.
- Bane-Reglm. 31. Aug. 1880: I S. 635.
- An. om udenlandske Varemærker 13. Oktbr. 1880: II S. 220.
- Bekgj. om Tilsyn m. Dampkjedler 1. Decbr. 1880: I S. 615.
- Instr. for Synsmænd af Dampkjedler 1. Decbr. 1880:
 I S. 615.
- Bekgj. om Dampkjedler 31. Decbr. 1880: I S. 615.
1881. An. om udenlandske Varemærker 2. Febr. 1881: II
 S. 216 N., 220.
- Bekgj. ang. Besejlingen af Ryaa 22. Marts 1881 § 11:
 I S. 625.
- L. om Fremmedes Fiskeri under Færøerne 23. April
 1881 (Nr. 59): II S. 178.
 — — § 4: II S. 178.

- Straffel. f. Krigsmagten 7. Maj 1880 (Nr. 68): I S. 1 N.
 III S. 24, 207.
- — §§ 98, 120: III S. 42 N.
- — § 132: I S. 49 N.
- — § 133: I S. 231 N.
- — §§ 149, 150: I S. 606.
- — § 158: I S. 440. III S. 42 N.
- — § 180: II S. 620 N.
- — § 183: II S. 109, 111.
- — § 201: II S. 109 N.
- L. f. Færøerne om Sundhedsvedtægter m. m. 7. Maj
 1881 (Nr. 71): I S. 654.
- L. f. Færøerne om Jagten 7. Maj 1881 (Nr. 72): II S. 173.
- — § 7: I S. 495.
- Bekgj. om Tilsyn med Dampfartøjer 9. Maj 1881: I S. 615.
- Bane-Reglm. 16. Juni 1881: I S. 635.
- An. om Bygningsvæsen f. Frederiksberg Sogn 20. Juni
 1881 (Nr. 94): I S. 616.
- 6 An. om Straffe ved Krigsmagten 20. Juni 1881: III S. 208.
- Instr. om Straf i Krigsskibe 20. Juni 1881: III S. 208.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 24. Septbr. 1881:
 I S. 613.
- Instr. f. Jordemødre paa Færøerne 4. Novbr. 1881: I S. 652.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. og Kjøbstæder
 14. Decbr. 1881: I S. 613.
- Pl. om Brandvæsen i Kbhvn. 17. Decbr. 1881: I S. 613.
- Bekgj. om Bygningsregl. f. Esbjerg 21. Decbr. 1881:
 I S. 613, 614. (Her rettes „24.“ til „21.“).
1882. Reglm. om Brandforanstaltninger ved Bane 31. Jan.
 1882: I S. 616.
- Just. Min. Skr. om Udgifter ved Difteritis-Epidemi
 1. Febr. 1882: I S. 660. (Her rettes „1881“
 til „1882“).
- Bane-Reglm. 23. Febr. 1882: I S. 635.
- An. f. Færøerne om smitsomme Sygdommes Indførsel
 27. Febr. 1882: I S. 661.
- Bekgj. ang. Karantænevæsenet paa Færøerne 27. Febr.
 1882: I S. 661.
- Instr. for Karantænetilsyn f. Færøerne 27. Febr. 1882:
 I S. 661.
- Bane-Reglm. 27. Febr. 1882: I S. 635.
- Bekgj. om Brandvæsen paa Frederiksberg 7. Marts
 1882: I S. 614.

- L. f. Island om Markeskjel 17. Marts 1882: II S. 84.
(Her rettes „1881“ til „1882“).
- L. f. Island om Fredning af Fugle m. m. 17. Marts 1882: II S. 173.
- L. f. Island om Indførsel af Kreaturer 17. Marts 1882: I S. 667. III S. 9.
- Bane-Reglm. 15. April 1882: I S. 635.
- International Overenskomst om Fiskeriet i Nordsøen 6. Maj 1882: II S. 179.
- — Art. 34: II S. 179.
- — Art. 35: II S. 179. III S. 218 N.
- L. om Jagten 12. Maj 1882 (Nr. 57): II S. 172 N.
- L. f. Island om Fiskeri 12. Maj 1882: II S. 179.
- L. f. Island om Menighedsudvalg 12. Maj 1882: III S. 240.
- Bane-Reglm. 3. Juni 1882: I S. 635.
- An. f. færøiske Landkommuner om Bygnings- og Brandvæsen 16. Juni 1882: I S. 614. (Her rettes „10.“ til „16.“)
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 27. Juli 1882: I S. 613.
- Bane-Reglm. 31. Juli 1882: I S. 635.
- Bane-Reglm. 8. Aug. 1882: I S. 635.
- Bekgj. om Forhandling af Krudt m. m. 1. Novbr. 1882: I S. 614.
1883. Bane-Reglm. 9. Jan. 1883: I S. 635.
- Dampfærgelahavne-Reglm. 24. Febr. 1883: I S. 635.
- Bane-Reglm. 27. Marts 1883: I S. 635.
- L. om Fiskeripolitiet i Nordsøen 27. April 1883 (Nr. 114): I S. 670. II S. 179.
- Bekgj. om giftig Vare 1. Juni 1883: I S. 645.
- Politivedt. f. Kbhvn. 22. Juni 1883: I S. 549, 569, 670. II S. 231.
- — §§ 1, 5, 6, 54: I S. 581.
- — § 9: I S. 549, 551, 581.
- — § 10: I S. 550, 581.
- — § 11: I S. 591 N.
- — §§ 12, 14, 15, 17, 18: I S. 636.
- — § 19: I S. 486.
- — § 46: I S. 662.
- — § 48: I S. 550, 573, 581.
- — § 51: I S. 550, 573.
- — § 53: I S. 570, 573. III S. 5 N.
- — §§ 60, 65, 71, 73—75, 93: I S. 550.

- Politivedt. f. Kbhvn 22. Juni 1883 § 66: I S. 551.
 — — § 67: I S. 528.
 — — § 69: I S. 551. II S. 150 N.
 — — § 72: I S. 528, 550.
 — — § 76: I S. 572.
 — — § 92: I S. 550. II S. 150 N.
 — — § 94: I S. 494, 550.
 Bane-Reglm. 14. Septbr. 1883: I S. 635.
 Bane-Reglm. 17. Septbr. 1883: I S. 635.
 1884. Bane-Reglm. 12. Jan. 1884: I S. 635.
 L. f. Island om Kvaksalveri 29. Febr. 1884: I S. 648.
 Tr. om Søkabler 14. Marts 1884 Art. 12: III S. 218 N.
 Bane-Reglm. 7. April 1884: I S. 635.
 Bekgj. om Traktat ang. Fiskeripoliti i Nordsøen 30. April
 1884: III S. 218 N.
 Bane-Reglm. 17. Juli 1884: I S. 635.
 Forel. L. om Forstaltninger mod Kolera 12. Septbr.
 1884 (Nr. 85): I S. 660.
 1885. Midlertidig L. om Fiskeriet paa Søterritoriet 30. Marts
 1885 (Nr. 39): II S. 175 N.
 L. om Foranstaltninger mod Kolera 30. Marts 1885
 (Nr. 40): I S. 660.
 — — § 13: I S. 661 o. f.
 L. om undersøiske Telegrafledninger 30. Marts 1885
 (Nr. 42): I S. 672. II S. 84.
 — — § 1: I S. 672 N.
 — — §§ 2, 3: II S. 84.
 — — § 6: I S. 672 N. II S. 84.
 L. om Kunstmør 1. April 1885 (Nr. 47): II S. 139 N.
 L. om Forlængelse af Jagtlov af 12. Maj 1882 af
 17. April 1885 (Nr. 56): II S. 172 N.
 Forel. L. om Misbrug af Vaaben 5. Maj 1885 (Nr. 64)
 § 2: III S. 56 N.
 Bane-Reglm. 12. Maj 1885: I S. 635.
 An. om Telegrafindretninger f. St. Croix 18. Septbr.
 1885: I S. 672.
 Forel. L. om Tillæg til Straffeloven 2. Novbr. 1885
 (Nr. 224): I S. 213. III S. 92, 144 N.
 — — § 1: III S. 34 N., 58 N., 144 N.
 — — § 2: III S. 34 N., 41 N., 130 N.
 — — § 3: I S. 198 N., 680. II S. 3 N. III S. 34 N.,
 58 N., 143 N. o. f.

- Forel. L. om Tillæg til Straffeloven 2. Novbr. 1885
(Nr. 224) § 4: III S. 34 N., 58 N., 143 N. o. f.
— — § 5: III S. 56 N.
— — §§ 6, 8: III S. 143 N.
- Bekgj. om undersøiske Telegrafkabler 18. Novbr. 1885:
I S. 672. III S. 218 N.
- L. f. Island om Skyden efter Sælhunde 16. Decbr. 1885:
I S. 637. II S. 179.
- L. f. Island om Udkastning af Havkalv i Søen 16. Decbr.
1885: II S. 179.
- L. f. Island om Fredning af Fugle m. m. 16. Decbr.
1885: II S. 173.
1886. L. f. Island om Besættelsen af Præstekald 8. Jan. 1886:
III S. 240.
- Bekgj. om Salg af Karbolsyre 18. Jan. 1886: I S. 645.
- L. f. Island om Fredning af Lax 19. Febr. 1886: II S. 179.
- L. f. Island om Fredning af Hvaler 19. Febr. 1886:
II S. 179.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 6. Marts 1886: I S. 613.
- Bane-Reglm. 4. Maj 1886: I S. 635.
- Sundhedsvedtægt f. Kbhvn. 15. Juni 1886: I S. 663.
- Bekgj. om Brandvæsenet i Kbhvn. 3. Aug. 1886: I S. 613.
- Bane-Reglm. 3. Aug. 1886: I S. 635.
- Forel. L. om Ansvar for Dagblade m. m. 13. Aug. 1886
(Nr. 100): I S. 270 N., 433 N. III S. 108 N., 112 N.
— — § 2: III S. 90 N., 111 N.
— — § 3: III S. 111 N.
— — § 4: III S. 59 N., 111 N.
— — § 5: III S. 135 N. o. f.
— — §§ 6, 7: I S. 284 N. III S. 111 N. o. f.
- An. om Straf ved Landkrigsmagten 13. Aug. 1886: III
S. 208.
- Bekgj. om Bygningsreglm. 9. Novbr. 1886: I S. 614.
- An. om Salg af Medicinalvarer 12. Novbr. 1886: I S. 646.
- L. f. Island om Fiskeri 4. Decbr. 1886: II S. 179.
- L. f. Island om Bogtrykkerier 4. Decbr. 1886 §§ 2, 4:
III S. 87.
1887. L. f. Færøerne om Fredning af Edderfugle 29. Marts
1887 (Nr. 44): II S. 173.
- L. om Beskatning af Brændevinsbrænding 1. April 1887
(Nr. 47): II S. 161.
— — §§ 1, 2: II S. 145, 160.
— — §§ 37—39: II S. 160. III S. 86.

- L. om Beskatning af Brændevinsbrænding 1. April 1887
(Nr. 47) §§ 40, 41, 43, 44, 46—51: III S. 86
— — § 42: III S. 52 N., 57 N., 86.
— — § 45: III S. 57 N., 86.
- L. om Foranstaltninger mod Oldenborrer 1. April 1887
(Nr. 57) § 2: III S. 52.
- L. om Ændringer i Konkursloven 15. April 1887 (Nr. 66)
§ 2: II S. 234.
- Forel. L. om Ophævelse af forel. L. om Misbrug af
Vaaben 15. April 1887 (Nr. 68): III S. 56 N.
- Pl. om Torvehandel 1. Juni 1887: III S. 229.
- Bekgj. om elektriske Anlæg i Kbhvn. 3. Oktbr. 1887:
I S. 613, 618. (Her rettes „25. Jan.“ til
„3. Oktbr.“, og tilføjes Pl. 2. Novbr. 1887 om
elektriske Anlæg).
- L. f. Island om Udkastning af Havkalv 10. Novbr.
1887: II S. 179.
- L. om Foranstaltninger mod Svinedifteritis 14. Decbr.
1887 (Nr. 186): I S. 666 N. III S. 227.
1888. An. f. Vestindien om Vejfred 12. Jan. 1888: I S. 637, 670.
- L. om Forlængelse af Jagtloven af 1885 af 1. Marts 1888
(Nr. 22): II S. 172 N. o. f.
- L. om Signaler for Skibe i Havsnød m. m. 23. Marts
1888 (Nr. 34): I S. 171 N., 500 N.
— — § 1: I S. 625. II S. 84.
— — § 2: I S. 171, 625.
- L. om Salg af spirituøse Drikke til Fiskere i Nord-
søen 23. Marts 1888 (Nr. 35): I S. 654.
II S. 144, 159.
- L. om Margarine 5. April 1888 (Nr. 53): II S. 139 N. o. f.
- L. om Stempling af Guld- og Sølvarbejder 5. April 1888
(Nr. 55): II S. 202, 223 o. f., 228.
— — § 1: II S. 224, 228 o. f.
— — § 5: II S. 228.
— — § 6: II S. 223 o. f., 228.
— — § 8: II S. 228 o. f.
— — §§ 9, 11: II S. 229.
- L. om Fiskeriet i Danmark 5. April 1888 (Nr. 56):
II S. 174 o. ff.
— — §§ 1, 23, 24, 32, 39, 40, 42: II S. 177 N.
— — §§ 2—4, 6, 10, 14, 20, 29, 57: II S. 176.
— — § 7: I S. 625, 674. II S. 176, 229.
— — §§ 11, 41: III S. 229.

- L. om Fiskeriet i Danmark 5. April 1888 (Nr. 56)
- § 31: II S. 176 o. f.
 - — § 51: I S. 674. II S. 169 N.
 - — § 52: I S. 625.
 - — § 56: I S. 654. II S. 176.
 - — § 58: I S. 625. II S. 176 o. f. III S. 22, 229.
 - — § 59: III S. 22.
 - — § 60: I S. 625. II S. 174, 176. III S. 22.
 - — § 61: III S. 22.
 - — § 63: II S. 175 N. o. f.
 - — § 64: III S. 22.
- Postlov 5. April 1888 (Nr. 57) §§ 19, 20: I S. 674.
III S. 87.
- — § 21: I S. 674. III S. 87, 206.
 - — §§ 22—25: I S. 674. III S. 87.
 - — § 30: I S. 674.
- L. om smitsomme Sygdomme 20. April 1888 (Nr. 78):
I S. 659 N.
- L. om Tilsyn med Plejebørn 20. April 1888 (Nr. 79)
- §§ 2, 4, 5: I S. 486, 489.
 - — §§ 3, 6—8: I S. 486.
 - — § 9: I S. 486, 664.
- An. f. Færøerne om Margarine 20. April 1888 (Nr. 86):
II S. 139 N.
- Bekgj. om undersøiske Telegrafkabler 26. April 1888:
I S. 672.
- An. om udenlandske Varemærkers Beskyttelse 2. Juni
1888: II S. 220.
- Forel. L. om Ophævelse af forel. L. af 2. Novbr. 1885 af
19. Juni 1888 (Nr. 109): I S. 680. II S. 3 N.
III S. 41 N., 56 N., 58 N., 144 N.
- L. f. Island om Sildefiskeri 19. Juni 1888: II S. 179.
- L. f. Island om Baadfiskeri 19. Juni 1888: II S. 179.
- An. ang. en Tandlægeskole m. m. 19. Juni 1888 (Nr. 113):
I S. 649 N., 653.
1889. L. om Handelsregistre m. m. 1. Marts 1889 (Nr. 23):
II S. 282 N.
- — § 8: II S. 283.
 - — § 23: II S. 233, 282.
 - — § 24: II S. 282.
 - — § 35: II S. 267 N.
 - — § 37: II S. 233.

- L. om Brandpoliti paa Landet m. m. 1. Marts 1889
(Nr. 35): I S. 614, 617. III S. 173 N. (Her
rettes „Novbr.“ og „1891“ til „Marts“ og „1889“.
I U. f. R. l. c. staar fejlagtig „Novbr.“).
- Bekgj. om Brandpolitiet paa Landet 30. Marts 1889
(Nr. 36) § 11: I S. 615 N. III S. 173 N.
— — § 20: I S. 615 N., 681.
— — § 21: I S. 681.
- L. om Lærlingeforholdet 30. Marts 1889 (Nr. 39):
I S. 497.
— — §§ 1, 2, 7, 8, 12, 20—22: I S. 498.
— — §§ 6, 9: I S. 231 N., 498.
— — § 10: I S. 498. III S. 71 o. f.
— — § 19: I S. 490, 498.
- L. om Hundeafgift m. m. 12. April 1889 (Nr. 46) §§ 8, 9:
I S. 664. III S. 6.
— — § 10: III S. 6, 88.
- L. om Eftertryk 12. April 1889 (Nr. 48): III S. 13.
— — § 2: III S. 16.
- L. om Forebyggelse af Maskinulykker 12. April 1889
(Nr. 56) § 20: I S. 664.
- Bygningsl. f. Kbhvn. 12. April 1889 (Nr. 77) §§ 75—78:
I S. 616.
- Bekgj. om Havnebane 6. Maj 1889: I S. 635.
- L. f. Island om Efterligning af Mønt og Pengesedler
9. Aug. 1889: II S. 180, 195, 229.
- L. f. Island om Fiskeri 9. Aug. 1889: II S. 179.
- Reglm. for Havnespor 30. Oktbr. 1889: I S. 635.
- L. om Efterligning af Frimærker m. m. 9. Decbr. 1889
(Nr. 152): II S. 229.
- L. f. Island om Paasejling 9. Decbr 1889: I S. 625.
1890. L. f. Island om Politivedtægter 3. Jan. 1890: I S. 549.
- L. om Tillæg til Bygningsl. af 1858 af 3. Jan. 1890 (Nr. 7):
I S. 617.
- Bane-Reglm. 15. Jan. 1890: I S. 635.
- Bane-Reglm. 20. Jan. 1890: I S. 535.
- Bane-Reglm. 11. Febr. 1890: I S. 635.
- L. f. Island om Søfarten 22. Marts 1890: I S. 500, 625.
- L. f. Island om Jagten 22. Marts 1890: II S. 173, 178.
- L. om Fiskeripolitiet i Nordsøen 22. Marts 1890 (Nr. 36):
I S. 670.
- L. om Margarine 11. April 1890 (Nr. 51): II S. 139 N.

- L. om Varemærker 11. April 1890 (Nr. 52): II S. 204,
217 o. ff. III S. 229.
- — § 1: II S. 205, 219.
- — §§ 8—11: II S. 220.
- — § 12: II S. 217, 219, 221. III S. 19.
- — § 13: II S. 220 o. f. III S. 19.
- — § 14: II S. 219.
- — § 17: III S. 19.
- Bygningsl. for Frederiksberg 11. April 1890 (Nr. 57)
I S. 616.
- Bane-Reglm. 14. April 1890: I S. 635.
- Bekgj. ang. Bygningsloven f. Frederiksberg 19. April
1890 (Nr. 58): I S. 616.
- — §§ 72—75: I S. 616.
- L. f. Island om Hunde 22. Maj 1890 § 6: I S. 664.
- Bane-Reglm. 26. Juni 1890: I S. 635.
- Traktat om Slavehandel 2. Juli 1890: III S. 218 N.
- Just. Min. Skr. om Brandpolitil.'s § 11 af 29. Aug. 1890:
I S. 681.
- An. om internationale Søvejsreglers Anvendelse paa
islandske Fartøjer 26. Septbr. 1890: I S. 625.
1891. L. om Vivisektioner 13. Marts 1891 (Nr. 43): I S. 555.
- — §§ 1—3, 9: I S. 555.
- L. om offentlig Fred paa Helligdage 1. April 1891
(Nr. 48): I S. 571.
- — §§ 1—3: I S. 571 o. f.
- L. om Jagtlovs Forlængelse 1. April 1891 (Nr. 49):
II S. 172 N.
- L. om Ølskat 1. April 1891 (Nr. 50) § 1: II S. 145.
- — § 13: II S. 145, 161. III S. 86.
- — §§ 14—22: III S. 86.
- L. om Roesukkerafgift 1. April 1891 (Nr. 51): III S. 86.
- L. f. Færøerne om Jagten 1. April 1891 (Nr. 55): II S. 173.
- L. om Margarine 1. April 1891 (Nr. 57): II S. 138, 208.
- — §§ 2, 3, 6: II S. 140.
- — § 4: II S. 139 o. f., 142.
- — §§ 5, 9: II S. 139 o. f.
- — § 7: II S. 142.
- — §§ 8, 15: II S. 139, 142.
- — § 11: II S. 143 N., 145.
- — §§ 12, 14, 19: II S. 143.
- — § 17: II S. 139 o. ff., 199, 207, 484 N.
- — § 20: II S. 139 N., 143.

- L. om det offentlige Fattigvæsen 9. April 1891 (Nr. 67):
 II S. 98.
 — — §§ 2—8: I S. 489.
 — — § 9: I S. 461, 489.
 — — § 13: I S. 461.
 — — § 32: I S. 423. II S. 89, 93 N., 96 N. o. f.,
 99. III S. 209.
 — — § 33: II S. 96, 103, 107.
 — — § 40: I S. 486, 488, 490, 495.
 — — § 41: I S. 488, 490, 495. II S. 98, 107, 408,
 557, 591. III S. 208 o. f., 212.
 — — § 42: I S. 442 N.
 — — § 57: III S. 228.
 — — § 67: I S. 488 N. II S. 98, 105 o. ff. III S. 209.
- L. om Snekastning 9. April 1891 (Nr. 68) §§ 13—16:
 III S. 87 o. f.
- L. om Alderdomsforsørgelse 9. April 1891 (Nr. 69):
 III S. 70.
- L. om Undersøgelse af Levnedsmidler 9. April 1891
 (Nr. 136): I S. 653.
- Bekgj. om brandfarlige Vædsker 4. Juni 1891 (Nr. 96):
 I S. 613, 615.
- Bane-Reglm. 11. Juli 1891: I S. 635.
- Bane-Reglm. 3. Septbr. 1891: I S. 635.
- L. f. Island om Udvandrerens Befordring 18. Septbr.
 1891: II S. 85. 163.
- Bane-Reglm. 10. Oktbr. 1891: I S. 635.
1892. L. f. Island om Fredning af Hvaler 15. Jan. 1892:
 II S. 179. (Her rettes „1872“ til „1892“).
- Traktat om internationalt Sundhedsvæsen 30. Jan. 1892:
 III S. 218 N.
 — — Bil. I: Passagen gennem Suez-Kanalen: III
 S. 218 N.
- L. om Sønæring 25. Marts 1892 (Nr. 40): II S. 145.
 III S. 226.
 — — §§ 8, 14, 23: III S. 226.
- L. om smitsomme Sygdomme 30. Marts 1892 (Nr. 46):
 I S. 659.
 — — § 27: I S. 662. III S. 205.
 — — § 28: III S. 205.
- Selov 1. April 1892 (Nr. 56): I S. 624. II S. 84.
 — — § 26: I S. 664.

- Sølov 1. April 1892 (Nr. 56) §§ 34, 45, 46, 86, 103—106, 108, 205, 286, 288, 289, 297, 300, 303, 304, 307—309, 311: I S. 500.
- — § 36: II S. 35, 37.
- — § 38: II S. 35.
- — §§ 44, 102: I S. 231 N., 500.
- — § 77: I S. 231 N., 249 N.
- — § 101: I S. 49 N., 332 N., 359 N., 500.
- — § 107: I S. 359 N., 500.
- — § 219: I S. 625.
- — § 223: I S. 171, 625.
- — § 224: I S. 501.
- — § 287: I S. 500, 625. II S. 35, 82.
- — §§ 290—292, 295, 296, 298, 301, 302, 306, 310: I S. 500, 626.
- — § 293: I S. 500, 625 o. f.
- — § 294: I S. 171, 500, 625.
- — § 299: I S. 500. II S. 489, 533, 553.
- — § 305: I S. 327 N., 500.
- — § 312: I S. 171 N., 500.
- — § 315: I S. 171, 500 N. o. f., 625 o. f.
- Skibsregistreringsl. 1. April 1892 (Nr. 57) §§ 11, 14: III S. 70.
- — §§ 63—68, 75: III S. 86.
- L. om Statsbanedriften 12. April 1892 (Nr. 65) § 28: I S. 635.
- L. om Forhyringsagenter m. m. 12. April 1892 (Nr. 67): II S. 164.
- L. om Sørætter m. m. 12. April 1892 (Nr. 72): III S. 169.
- — § 11: III S. 88.
- Bekgj. om Slavehandel i Afrika 21. Juni 1892: III S. 218 N.
- Regul. f. Behandling af Lig 23. Juni 1892 (Nr. 109): I S. 660 og N. (I Noten rettes „Jan.“ til „Juni“).
- Forel. L. om Foranstaltninger mod Kolera 1. Septbr. 1892 (Nr. 150): I S. 660.
- Bekgj. ang. Forholdsregler mod Kolera 1. Septbr. 1892: I S. 660.
- An. om udenlandske Varemærkers Beskyttelse 23. Septbr. 1892 (Nr. 169): II S. 220.
- L. om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 12. Oktbr. 1892 (Nr. 180): I S. 666 N.

- 2 Bekgj. om Borttagelse af Sten ved Søen 29. Oktbr. 1892: I S. 625.
- An. f. Færøerne om Lempelser i Sølov af 4. Novbr. 1892 (Nr. 203): I S. 500.
- Reglm. om Sefolks Forplejning m. m. 10. Decbr. 1892: I S. 500.
1893. L. om Foranstaltn. mod Kolera 1. April 1893: I S. 660.
- — §§ 1, 4, 19—22, 24—38: I S. 661.
 - — § 2: I S. 660 o. f.
 - — § 3: I S. 660 o. f. III S. 205.
 - — § 23: I S. 661 o. f.
- Bekgj. om Skibes Forsyning med Lægemidler 13. April 1893 (Nr. 91): I S. 500.
- L. f. Færøerne om Fiskeri 14. April 1893 (Nr. 95): II S. 178.
- — §§ 14—16: II S. 178.
- L. om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 14. April 1893 (Nr. 105): I S. 661 N.
- — § 1: I S. 668.
 - — §§ 2—8, 10, 12, 13, 17—20: I S. 666.
 - — § 9: I S. 661.
 - — § 11: I S. 662, 666.
 - — § 13: III S. 227.
 - — §§ 14, 15: I S. 665 o. f.
 - — § 16: I S. 662, 666 o. ff.
- An. om en ny Farmakope 29. April 1893 (Nr. 115): I S. 647.
- Bekgj. om Foranstaltninger mod Mund- og Klovesyge 13. Maj 1893: I S. 666.
- Bekgj. ang. Konvention om internationalt Sundhedsvæsen 31. Maj 1893: III S. 218 N.
- Bane-Reglm. 14. Juni 1893: I S. 635.
- Bane-Reglm. 31. Aug. 1893: I S. 635.
- L. f. Island om Lærlingeforholdet 16. Septbr. 1893 § 19: I S. 497.
- Bekgj. om Forsendelse af Kvæg 27. Septbr. 1893: I S. 666.
1894. Bekgj. om Præsters Medvirken ved Ligbrænding 5. Febr. 1894: I S. 570.
- L. om Fæstevirksomheden 23. Febr. 1894 (Nr. 17): I S. 479.
- L. om Undersøgelse af Levnedsmidler 1. April 1894 (Nr. 42): II S. 208.
- — § 5: I S. 644. II S. 206 N.
 - — § 6: I S. 643 o. f., 653. II S. 206 N., 209.

- L. om Sprængstoffer 1. April 1894 (Nr. 100): I S. 617.
 — — § 11: I S. 611 o. f., 618.
 — — § 12: I S. 618, 617.
- Traktat ang. Brændevinshandel i Nordsøen 11. April 1894: III S. 218 N.
- L. om Apotekeravgift 13. April 1894 (Nr. 48): I S. 647.
- L. om Sø- og Handelsretten 13. April 1894 (Nr. 50): III S. 169.
- L. f. Færøerne om Politiet 13. April 1894 (Nr. 55): I S. 549 o. f.
- L. om Udførsel af fersk Kjød 13. April 1894 (Nr. 58): I S. 654.
- Patentlov 13. April 1894 (Nr. 69) §§ 5, 6, 25, 27: III S. 18.
- An. om Tilberedelse af Vin m. m. 17. April 1894: I S. 653.
- L. om urigtige Varebetegnelser 27. April 1894 (Nr. 70): II S. 82, 84, 204, 221. III S. 229.
 — — §§ 1, 6, 7: II S. 221 o. ff.
 — — § 2: II S. 222.
 — — §§ 3, 4: II S. 222 o. ff.
 — — § 5: II S. 223.
- L. om Jagten 8. Maj 1894 (Nr. 79): II S. 171 N.
 — — §§ 1, 22: III S. 19.
 — — §§ 3, 4: II S. 20.
 — — §§ 5, 8, 12, 13, 25: III S. 19 o. f.
 — — § 6: I S. 555. II S. 172 o. f. III S. 19.
 — — § 7: III S. 9, 19.
 — — § 11: III S. 6.
 — — §§ 14, 17—20: II S. 172 o. f.
 — — § 15: II S. 172 o. f. III S. 19.
 — — §§ 21, 27—29, 31: II S. 173.
 — — § 23: I S. 555. III S. 19 o. f., 237.
 — — § 24: III S. 6, 19.
 — — § 26: II S. 173. III S. 19.
 — — § 30: I S. 495. II S. 173. III S. 19.
 — — § 32: III S. 20 N.
- Bekgj. om Brændevinshandel i Nordsøen 23. Maj 1894 (Nr. 96): I S. 654. II S. 144.
- Bekgj. om Traktat ang. Brændevinshandel i Nordsøen 23. Maj 1894 (Nr. 101): III S. 218 N. (Her rettes „24.“ til „23.“).
1895. L. om danske Konsulers Domsmyndighed 15. Febr. 1895 (Nr. 35): III S. 218 N. o. f.

- L. om undersøiske Telegraf- og Telefonledninger 15. Febr.
1895 (Nr. 54): I S. 672.
- L. om Tilsyn med Plejebørn 1. Marts 1895 (Nr. 43)
§ 9: I S. 654.
- L. om Modarbejdelse af venerisk Smitte 1. Marts 1895
(Nr. 44): I S. 659, 662. III S. 212.
- L. om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. 30. Marts
1895 (Nr. 73): II S. 110.
- — §§ 4—6: III S. 87.
- L. f. Færøerne om Hvalfangst 30. Marts 1895 (Nr. 80):
II S. 178.
- L. f. Færøerne om Udvandrerens Befordring 30. Marts
1895 (Nr. 81): II S. 163.
- L. om Kolportage af udenlandske Præmieobligationer
10. April 1895 (Nr. 98): II S. 130, 621.
- — § 1: II S. 126, 143, 621.
- — § 2: II S. 143, 621. III S. 130.
- L. om Stranding 10. April 1895 (Nr. 103) § 21: II S. 620.
- — § 22: II S. 621. III S. 56.

IV.

Fræmmede Love.

Norge:

- L. ang. Forbrydelser 20. Aug. 1842 Kap. 14 § 22: I S. 129 N., 131 N.
- — Kap. 15 § 18: I S. 145 N.
- — Kap. 16 § 18: I S. 335 N.

Tyskland:

- Strafgesetzbuch für das deutsche Reich 15. Maj 1871 § 132:
III S. 77 N.
- — § 139: I S. 179 N.
- — § 169: I S. 475 N.
- — § 173: I S. 466 N.
- — § 189: I S. 262 N.
- — § 263: II S. 470 N.

SAGFORTEGNELSE.

A.

- Aabenbarelse — af Løsen eller Signal til Fjende: III S. 40 — af Statshemmeligheder: III S. 43 o. f. — af Embedshemmelighed: III S. 202.
- Aabenlys Forbrydelse. — Jfr. herved I S. 99, 139 o. f., 163 o. ff., 231 o. ff., 246, 289, 293 o. f., 356 o. ff., 368, 403 o. ff., 412, 419 o. ff., 426 o. ff., 442 o. ff., 459 o. ff., 532 o. ff., 534 o. ff., 542 o. ff., 549 o. ff., 552 o. ff., 563, 566, 573 o. ff., 653. II S. 24 N., 57, 208, 214, 242 N., 259 N., 360 o. ff., 388 o. ff., 391 o. ff., 420 o. ff., 426 o. ff., 434 o. ff., 461 o. ff., 468 o. f., 469 o. ff. III S. 3 N., 77 o. ff., 106 o. ff., 111 o. f.
- Aager — II S. 111 o. ff.
- Ablationstheorien — II S. 363.
- Abnorme Aandstilstande — s. Kilderegister ved Stl.'s §§ 38 og 39.
- Abort — Hidførelse af: I S. 130 o. ff., s. iøvrigt Fosterfordrivelse.
- Abortivmidler — Anvendelse af: I S. 131 o. ff., s. iøvrigt Fosterfordrivelse.
- Absolut Tvang — s. ulovlig Tvang.
- Adfærd — strafbar, mod Lig: I S. 14, s. under Lig.
- Advarsel — Politiets, mod Erhverv ved Utugt: I S. 412 o. ff., 522, 527 — Øvrigheds, mod forargeligt Samliv: I S. 542 o. ff.
- Afbildninger — utugtige, Offentliggjørelse af: I S. 534 o. ff. III S. 101 o. ff.
- Afbrydelse — af Gudstjeneste: I S. 565 o. ff., — af Retsmøder m. m.: III S. 54 o. f.

- Afdøde — Ære- og Fredskrænkelser med Hensyn til, s. Ære- og Fredskrænkelser.
- Affekt — Manddrab, begaaet i: I S. 102 o. f.
- Afgift — Forbrydelser med Hensyn til A. af overdragne Ejendomme, s. fiskale Forbrydelser.
- Afgiftsydelser af offentlig-retlig Karakter — om Bedrageri med Hensyn til saadanne: II S. 508 o. f.
- Afhændelse — af betroet Gods i bedragerisk Hensigt: II S. 452 o. ff., 462; s. iøvrigt under Bedrageri I — af Exekutionsgjenstande for at unddrage Kreditorer Fyldestgjørelse: II S. 521, 537 o. ff., 542 o. ff.; s. iøvrigt under Bedrageri III — af Gods, hvorover Tredjemand har tinglige Rettigheder: II S. 521 o. ff. — *pro forma* for at berøve Kreditorer eventuelle Exekutionsgjenstande: II S. 520 o. ff., 533 o. f.; s. iøvrigt under Bedrageri III.
- Afkald — paa Retsbeskyttelsen for Æren: I S. 227.
- Afpresning — II S. 601 o. ff. — om Betydningen af Begrebet Fordel herved: II S. 604 — hvem Fordelen skal tilfalde: II S. 605 — om Formuekrænkelsen skal være materiel eller kan være blot formel: II S. 606 o. ff. — hvilke Midler der kræves dertil: II S. 609 o. ff. — om Indholdet af de anvendte Trusler: II S. 609 o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbyrldelse: II S. 617 — om Røveris Forhold til: II S. 617 — Straffen for: II S. 619 — s. endvidere om A. II S. 294, 306 N. o. f., 313 o. f., 592, 598.
- Afsindige — Forledelse til Selvmord af: I S. 42 — Forbrydelser mod: I S. 4, 206, 321.
- Afsindig Kvinde — Forbrydelser mod dennes Kjønsfrihed: I S. 380 o. ff.
- Afsoning — af Bøder: II S. 129. III S. 56.
- Aftvingelse — af en Fordel: II S. 601 — Røveri ved: II S. 598 o. f., jfr. 358 o. f. — af Samleje, s. Voldtægt — af Handlinger i Almindelighed, s. Frihedsforbrydelse — af Embedshandlinger, s. Tvang mod Embedsmænd — af Statshandlinger, s. Forræderi.
- Afværgelsespligt — I S. 104. III S. 37 o. f., 44.
- Aldersbetingelse — ved Ægteskabs Indgaaelse, Tilside sættelse af: I S. 443.
- Almanakprivilegium — Krænkelse af: III S. 87.
- Almenfare — Forbrydelser med Hensyn til A. for Menne-skers Sundhed: I S. 637 o. ff. — for Ejendom: I S. 664 o. ff. — om den med Sandflugt forbundne: I S. 668 o. f.; s. iøvrigt Almensikkerhed.

- Almenheden — Forargelse af: I S. 532 o. ff.
- Almensikkerhed — Forbrydelser mod: I S. 581 o. ff. —
om disse Forbrydelser i Almindelighed: I S. 581 o. ff.
- Almindelig Færdsel — Forbrydelser med Hensyn til
Farer ved: I S. 635 o. ff.
- Almindelige Kredit — Krænkelser af, s. Krænkelser af
den almindelige Kredit.
- Almindelig Overlast — I S. 22 o. f., s. iøvrigt Legems-
krænkelser.
- Almisse — II S. 100 o. ff. — hvad der forstaaes ved: II S. 101.
- Almueskoleelever — Disciplinærforseelser af: I S. 496
o. f. III S. 208.
- Amerikansk Duel — I S. 42 N.
- Amme — som tager anden Kvindes Barn til Opamning,
vidende eller med Formodning om at være angreben af
venerisk Smitte: I S. 520 o. f., s. iøvrigt venerisk Sygdom.
- Amtsraadsmedlem — Tvang mod: III S. 47 o. ff. —
Overfald paa: III S. 145 o. ff.
- Analogi. Om A. uden Forbindelse med et bestemt Lovbud:
I S. 44, 46, 48, 49, 227, 320, 331, 423, 425 N., 436, 438,
486 o. f., 488 N., 581 N., 585, 667. II S. 332 N., 377 N.,
608. III S. 21 N., 90 N., 167, 206.
- Om A. i Forbindelse med Lovbud i Chr. V.'s danske og
norske Lov:
- D. L. 3—16—16: I S. 461 o. f.
- 6—13—22: I S. 461 o. f.
- N. L. 6—13—22: I S. 451 N.
- D. L. 6—13—26—28: I S. 476 N.
- 6—13—30: I S. 513 N.
- 6—21: I S. 271 N.
- 6—21—1: I S. 245 N.
- 6—21—2—4: I S. 271 N.
- 6—22—3: I S. 418 N., 492 N.
- 6—22—5: I S. 523 N., 526 N., 530 N.
- Om A. i Forbindelse med alm. borgerlig Straffelov:
- § 34: II S. 104 og N.
- § 41: I S. 224, 447.
- Kap. 5: I S. 186 o. ff.
- § 55: II S. 103 N., 417 N., 461.
- § 61: II S. 159 N.
- § 62: I S. 677. II S. 104 N., 131 N.
- § 64: I S. 677.
- §§ 71, 86: III S. 31.

- § 103: III S. 53 N.
- § 113: III S. 148 N.
- § 118: III S. 162 N., 184 N.
- § 134: III S. 200.
- § 139: III S. 202.
- § 142: III S. 163 N., 170 N.
- § 148: III S. 67 N.
- § 151: III S. 70 N.
- § 154: III S. 69 N.
- § 155: III S. 72 N.
- § 156: I S. 564.
- § 158: I S. 568 N.
- § 159: I S. 445.
- § 160: I S. 452.
- §§ 161—164: I S. 465.
- Isl. Stl. § 164: III S. 225.
- § 164: I S. 440 o. ff., 448, 451.
- § 168: I S. 396.
- § 169: I S. 396 N., 404.
- § 170: I S. 396.
- § 171: I S. 374, 396, 406, 408 N.
- § 174: I S. 298 N.
- § 176: I S. 548.
- § 178: I S. 547 og N.
- § 179: I S. 477 o. ff., 480 N.
- § 182: I S. 524 o. ff., 531 N., 532 N.
- §§ 194 og 195: I S. 157. 160 N., 162 og N.
- § 196: I S. 52 N., 185 N., 187.
- § 197: I S. 52 N., 138 N., 145, 148 N. o. ff.
- § 199: I S. 169.
- § 200: I S. 59, 63 N.
- § 203: I S. 84 N. o. ff.
- § 208: III S. 82.
- § 210: I S. 11, 298 N., 330 o. ff., 341 N., 395 N., 396, 605 N., 670.
- §§ 215—217: I S. 214 o. ff., 268.
- § 219: III S. 223.
- §§ 220—222: I S. 424.
- § 224: III S. 60 N.
- § 228: II S. 336.
- § 236: II S. 407 o. f., 422.
- § 237: II S. 377.
- § 238: II S. 413 o. ff., 421.

- § 242: III S. 7 N.
 § 243: I S. 12 N. II S. 594 N., 595 N.
 § 245: II S. 616.
 § 247: II S. 332 N., 335 N., 345 N., 417 N., 436.
 § 248: II S. 443 o. ff., 446 N., 487 o. ff., 449.
 § 250: II 442 N.
 § 251: II S. 472 N., 475 N., 491 N.
 § 252: II S. 443 o. ff., 447 o. ff., 456, 464 N., 469 o. f.,
 498 N. o. f., 501—20, 534 o. ff., 547 N., 555 N., 582 N.
 III S. 233, 236.
 § 253: II S. 352 N., 367 N., 406 N., 443 o. ff., 445 N.,
 446 N., 447 o. ff., 449, 459 o. ff., 461, 475 N., 486 N., 550,
 555 N., 563 N., 578 N. o. f. III S. 232.
 § 254: II S. 467, 578 o. f.
 § 256: II S. 448 N., 449, 563 N. III S. 232.
 § 257: III S. 7 N.
 § 259: II S. 473 N., 479 N., 497 N.
 § 260: II S. 240 o. f., 244, 248 N., 255 N., 534 o. f.
 § 261: II S. 248 N., 251 N., 254 N., 255 N., 257 N., 573 N.
 § 262: II S. 267, 269 og N., 280 N.
 § 263: II S. 253 N., 255 N.
 §§ 264—267: II S. 34 o. ff., 186 N., 191.
 §§ 268—275: II S. 23 N. o. f., 28 N., 29 N., 32 N., 36 N.,
 37 N. o. ff., 43 N., 49 N., 56 N., 64 N. o. f., 186. III S. 60.
 § 278: II S. 22 N., 28 N., 206, 218, 220, 225 o. f.,
 227 N., 228 N.
 §§ 280—284: I S. 611.
 § 296: II S. 407 og N. III S. 3 N., 4 N., 5, 7.
 § 297: I S. 553.
 § 299: I S. 580 N.

Om A. i Forbindelse med andre Straffebud:

- Mand. om Østersfiskeri 26. Febr. 1720: II S. 178 N.
 Fdg. om gudelige Forsamlinger 13. Jan. 1741: I S. 572.
 Fdg. om Delinkventsager i Norge 19. Maj 1741 § 9:
 I S. 260 N., 261.
 Fdg. om ukonfirmeredes Lejermaal 2. Septbr. 1745:
 I S. 418 N., 491 N.
 Fdg. om at lægge Bøndergaarde øde 6. Juni 1769:
 II S. 165 N.
 Pl. om Værtshusholdere og Punscheværter 27. Novbr.
 1775: I S. 513 N.
 Fdg. om Vejvæsenet 13. Decbr. 1793: I S. 637 N. III S. 49 N.
 Plan om Fattigvæsenet i Kbhvn. 1. Juli 1799: III S. 105 N.

- Fdg. om Hoveri 6. Decbr. 1799 § 7: II S. 168.
 Pl. om uberettiget Uniformbæren 27. Novbr. 1801:
 III S. 80 N.
 An. om Almueskolevæsen 29. Juli 1814: III S. 163 N.
 An. om Angreb paa Legeme og Frihed 4. Oktbr. 1833
 §§ 1 og 7: I S. 313 N. § 27: I S. 185 N.
 Fdg. om Tyveri m. m. 11. April 1840: II S. 25 N.,
 417 N., 433 N., 444 N., 534 N.
 Fdg. om Opkjøb af Landmandsprodukter 23. April
 1845: II S. 138.
 Fdg. om Beskadigelse af Jærnbaner 5. Maj 1847: II
 S. 634 N., 635 N.
 L. om Pressens Brug 3. Jan. 1857 § 3: III S. 119 N.,
 133. §§ 14, 15: III S. 136.
 L. om Rentefoden og Aager 6. April 1855: II S. 122 N.
 Næringsloven 29. Decbr. 1857 § 66: II S. 150 N.
 L. om Løsgænger og Betleri 3. Marts 1860 § 3: II S. 99 N.
 L. om Brandpolitik paa Landet 2. Marts 1861: III S. 163 N.
 L. om Disciplin i Handelsskibe 23. Febr. 1866 § 19:
 I S. 11 N., 500 N.
 L. om Ændring af Stl.'s §§ 95—97 af 25. Febr. 1871:
 III S. 46.
 L. om Bundslæbevaad 9. Marts 1872: II S. 176 N.
 Konkurslov 25. Marts 1872 § 148: II S. 280 o. f.
 L. om Mark- og Vejfred 25. Marts 1872: III S. 8.
 Anbringelse — urigtig, af Navn, Stempel, Mærke og
 desl.: II S. 209 o. ff.
 Andragender — som Gjenstand for Dokumentfalsk: II
 S. 16 o. f.
 Anerkjendelse — bedragerisk Hindring af Kravs: II
 S. 499 o. ff., s. iøvrigt Bedrageri.
 Anger — som Kriterium for Overlæg: I S. 99.
 Angivelse — urigtig, af Anbefalinger og Attester for Varer,
 udstedte af offentlige Myndigheder: II S. 223 — undladt,
 til Toldvæsenet om Tilvirkningssted af Smør, der ud-
 føres: II S. 223 — falsk, af Forbrydelse, s. Falsk — om
 Fritagelse for Sandhedsbevis for Ærefornærmelse ved
 Angivelse, der er bestyrket: I S. 259 o. ff. — om Pligt
 til A.: I S. 175 o. ff., 259 o. ff., III S. 37 o. f., 85 N.
 Angiver — ved Bissekramhandel: II S. 128.
 Angreb — paa Foster: I S. 7, 14 o. f., s. iøvrigt under
 Foster, Fosterfordrivelse — paa Højesterets Sikkerhed,
 s. Højesteret — paa Kongens Magtudøvelse: III S. 44 o. f.

- paa Legeme og Liv: I S. 7 o. ff., s. iøvrigt Legemskrænkelser — paa lovgivende Forsamlings Sikkerhed og Frihed, s. lovgivende Forsamlinger — paa Personers psykiske Tilstand: I S. 17, s. under Legemskrænkelser — paa Rigsforstanderens Magtudøvelse: III S. 44 o. f. — paa Rigsrettens Sikkerhed, s. Rigsret — paa Statsborgeres Fred, s. Statsborger — paa Statsborgeres Frihed i Udøvelsen af politiske Rettigheder, s. Statsborger — paa Statsraadets Magtudøvelse: III S. 44 o. f. — paa Statsterritoriets Integritet, s. Forræderi.
- Anholdelse — ulovlig, foretagen af Embedsmand: III S. 192 o. f.
- animus injuriandi — I S. 236 o. ff., 252, 262, s. iøvrigt Ærefornærmelser.
- animus lucri faciendi — II S. 108, 244 o. f., 249, 262 o. ff., 287 o. ff., 292, 543, 545 N., s. iøvrigt Berigelsesforbrydelser og Berigelseshensigt.
- Ankersmede — om disses Forpligtelse til at mærke: II S. 229.
- Anker — om Opfiskning af: II S. 328 N., 620 — om Stempeling af: II S. 224.
- Anmasselse — af Embedsfunktion: III S. 77 o. ff. og 177.
- Anmeldelsesespligt — ved andre Personers Livsfare: I S. 175 o. ff. — ved Fare for Staten: III S. 37 o. f., 44 — med Hensyn til Fremmede og Rejsende: II S. 97.
- Anmeldelse til Handelsregistre — om Undladelse af: II S. 282.
- Anomali — II S. 34, 42, 53, 131 o. f., 408, 550, 553, 584 o. f., 589.
- Anonymitet — om Udelukkelse af Ansvar for Presseforseelser som Følge af: III S. 106 o. ff.
- Anstiftelse — til Selvmord: I S. 186 o. f.
- Ansvar — for Presseforseelser, s. Presseforseelser.
- Ansvarhavende — ved Presseforseelser: III S. 113 o. ff., s. iøvrigt Presseforseelser.
- Ansøgning — usømmelig: III S. 138, 143 o. f.
- Anvendelse — uberettiget, af fremmede Penge til eget Brug: II S. 467 o. f., s. iøvrigt under Bedrageri I.
- Anæsthesi — Betydningen heraf ved Legemskrænkelser: I S. 53.
- Apostasi — I S. 556 N.
- Apothekere — Pligter, der paahvile: I S. 647.
- Apothekervirksomhed — II S. 144.
- Apprehensionstheorien — II S. 363.
- Arbejder — Pligtbrud af: I S. 502 o. f.

- Arbejdsdygtighed — Forringelse af: I S. 38 o. f.
 Arbejdsgiver — Pligtbrud af: I S. 502 o. f.
 Arbejdsløs — om Betydningen heraf ved Løsgænger: II S. 92.
 Arbejds- og Forsørgelsesanstalt — om Bortgang fra,
 s. under Bortgang.
 Arkana — Handel med: I S. 646.
 Arresteret Gods — svigagtig Bortflyttelse eller Forstikkelse
 af: II S. 453, 521 o. ff., 528, s. under Bedrageri I og III.
 Arrestret — om Bedragerier med Hensyn til: II S. 521 o. ff.,
 528 — om herhenhørende Domme: II S. 526 N.
 Arveafgift — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale
 Forbrydelser.
 Arveret — Forbrydelse af: I S. 126 o. f., 286.
 Arvesvig — II S. 468 o. f., s. iøvrigt Bedrageri.
 Arving — om dennes Pligt til overfor Medarvinger at op-
 lyse: II S. 507.
 Assurance — Tegning af, ved Negerhandel: I S. 364.
 Assurancesvig — II S. 471, 478, 482, 495 o. f., s. iøvrigt
 under Bedrageri II.
 Attester — falske, s. Dokumentfalsk — falske, udstedte af
 Embedsmænd: III S. 198 o. f.
 Auktionssalær — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale
 Forbrydelser.
 Autoriserede Handelsbøger — s. Handelsbøger.
 Avertering — forbudt: I S. 645 o. f. III S. 87, 130 N. o. f.
 Aviskollekter — II S. 105.

B.

- Bagere — om disses Forpligtelse til at mærke deres Brød:
 II S. 229.
 Bagtalelse — s. calumnia.
 Bandager — om Handel med: I S. 646.
 Banden og Sværgeren — Misbrug af Guds Navn ved:
 I S. 570 o. f.
 Barberere — uberettiget Lægevirksomhed af: I S. 653.
 Barbernæring — II S. 145.
 Barn — i Forhold til Fosteret: I S. 14, s. iøvrigt under Børn.
 Barnefader — falsk Udlæggelse af samt falsk Udgivelse
 for: I S. 473 o. ff. — om de subjektive Betingelser:
 I S. 484 — Straffen: I S. 485 — Paatalen: I S. 485.
 Barnefødsel — uforsvarlig Omgang ved: I S. 150 o. ff.
 — om Subjektet ved denne Forbrydelse: I S. 150 o. ff.

- om de subjektive Betingelser: I S. 159 o. ff. — hvad der forstaaes ved at føde i Dølgemaal: I S. 162 o. ff.
- Barnemoder — falsk Udgivelse for: I S. 473 o. ff.
- Barnemord — s. Drab af uægte Barn under eller strax efter Fødselen, samt uægte Børn.
- Barnerov — I S. 350, 487. II S. 317 — som uegentlig Frihedsberøvelse: I S. 365 o. ff. — Paatalen ved: I S. 368.
- Barselkvinde — om uautoriseret Behandling af: I S. 652.
- Bedrageri. — Om denne Forbrydelse i Almindelighed: II S. 41, 81, 83, 101, 133, 179, 183, 189, 196 o. ff., 203, 220 231 o. f., 238, 244 N. o. f., 250 o. f., 258, 265 N., 285, 289, 294, 299, 308 N. o. ff., 313 o. f., 323 o. ff., 348 N., 351 N. o. f., 354 N. o. f., 358 o. f., 369, 380, 405, 408, 419, 437, 443, 450 o. ff., 567, 591, 597 o. f., 603, 607, 618 — ikke Krænkelse af Samfundets Handlefrihed: II S. 2 — i Forhold til Falsk: II S. 5 o. ff. — ved Tilintetgjørelse af Dokumenter: II S. 35 — ved Misbrug af ægte Dokumenter: II S. 37.
- De forskellige Arter af: II S. 450 o. ff.
- I* — ved Forholdelse af Andenmands Ejendom: II S. 450 o. ff. — hvilke Arter af B. der falde ind under Gruppen: II S. 452 o. ff., nemlig: Forholdelse af betroede Ting: II S. 454 o. ff., og Underslaaen af det et Dødsbo tilhørende Gods: II S. 453, 468 o. f. — om Gjenstanden for disse Bedragerier: II S. 454 o. ff., særlig med Hensyn til Penge: II S. 455 o. ff. — om særlige objektive Momenter: II S. 461 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 465 — om Straffen: II S. 465 o. f.
- II* — ved svigagtig fremkaldte Dispositioner over den Bedragnes Formue: II S. 469 o. ff. — A) ved svigagtig fremkaldte Dispositioner af den Besvegne selv: II S. 471 o. ff. — om de forskellige Maader, hvorpaa denne Art af Bedrageri kan begaaes: II S. 471 — om Gjenstanden for dette B.: II S. 474, 477 — om de forskellige objektive Momenter ved Dispositionen: II S. 479 o. ff., nemlig: Hidførelsen af et Formuetab: II S. 479 o. ff., mod den Paagjældendes Villie: II S. 482 o. ff., fremkaldt ved Svig fra Bedragerens Side: II S. 484 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 489 — om Straffen for dette Bedrageri: II S. 494 o. ff. — s. endvidere herhenhørende Domme: II S. 490 N. o. ff. — B) ved svigagtig fremkaldte Dispositioner af judicielle Myndigheder: II S. 497 o. f.

III — ved Hindring af et Kravs Fyldestgjørelse: II S. 498 o. ff., 552 o. ff. — A) ved, at den Berettigede hindres i at faa sit Krav anerkjendt: II S. 499 o. ff., nemlig: 1) ved Fragaalelse af Modtagelse af Laan til Eje: II S. 499, 2) ved Fordølgelse af et Dødsbo tilkommende Fordringer: II S. 500 o. f., 3) ved i bedragerisk Hensigt at berøve en Person Midlerne (f. Ex. Dokumenter) til at gjøre sin Fordring gjældende: II S. 502 — om Gjenstanden for disse Bedragerier, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Fordringer Debitor er pligtig at oplyse: II S. 503 o. ff. — om Handlingen, ved hvilken Bedrageriet begaaes: II S. 510 o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 511 — om Forstaaelsen af Ordet „Dokument“ i denne Sammenhæng: II S. 514 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 519 o. f. — om Straffen: II S. 520 — B) ved, at den Berettigede hindres i at faa sit Krav fyldestgjort: II S. 520 o. ff. — a) i Strid med tinglige Rettigheder: II S. 521 o. ff. — om Handlingen: II S. 523 o. ff. — herhenhørende Domme: II S. 525 N. o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 529 o. f. — om de subjektive Betingelser i dette Tilfælde: II S. 530 — b) derved, at den almindelige Adgang til Fyldestgjørelse afskæres: II S. 531 o. ff. — om Handlingen: II S. 532 o. ff., som Proformaafhændelse og Proformapantsættelse: II S. 533 o. ff., som Unddragelse af Exekutionsgjenstand: II S. 537 o. ff. — om de subjektive Betingelser i dette Tilfælde: II S. 540 o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 545 o. f. — om Gjerningsmanden til Forbrydelsen: II S. 546 — om Medgjerningsmands Strafbarhed: II S. 547 o. ff. Undtaget Bedrageri — II S. 556 o. ff., 565 o. ff., nemlig: 1) Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele: II S. 557 o. ff. — om Gjenstanden for denne Forbrydelse: II S. 559 N. — 2) Bedragerier af en mærkelig ringere Grad af Strafværdighed: II S. 560 o. ff. — om Straffen for disse Forbrydelser: II S. 562 o. f.

Bedragerisk Forhold udenfor det egentlige Bedrageris Ramme — II S. 564 o. ff. — om Forhold, der falde ind under Stl.'s § 256: II S. 567 o. ff. — hvorvidt et materielt Formuetab her bør kræves: II S. 570 o. ff. — om Straffen: II S. 574 o. f., 591 — om de under § 257 faldende Tilfælde: II S. 576 o. ff. — om

- Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 590 — den herhenhørende Praxis: II S. 578 N. o. ff.
- Bedragerisk Hensigt — II S. 509, 519, 530, s. iøvrigt under Bedrageri.
- Befaling — til samlet Mængde at skilles, s. Opløb.
- Befattelse — uberettiget, med Gas- og Vandværksarbejde: II S. 161 — med Arbejde ved Maal- og Vægtredskaber: II S. 201 o. ff.
- Befordring — af Fangers Undvigelse: III S. 57 — Udvandrerens, Forseelser derved: II S. 84 o. f., 163, 620 o. f.
- Befordringsvæsen — om Indgreb i det offentlig ordnede: II S. 163 — om Sikkerhed med Hensyn til: I S. 674
- Befrielse — af Fanger: III S. 57.
- Beføjelse — der diskulperer ved Ærefornærmelser, s. Ærefornærmelser.
- Begunstigelse — retstridig, af enkelte Kreditorer: II S. 248 o. ff., 542 o. ff., s. iøvrigt under Krænkelser af den almindelige Kredit og Bedrageri III.
- Begjæring — Drab ifølge, s. Manddrab.
- Behandling — af fordærvede Levnedsmidler for at skjule deres Tilstand, s. Levnedsmidler.
- Bekjendtgjørelse — offentlig, Borttagelse eller Beskadigelse af: III S. 57.
- Bemyndigelse — til at underskrive Andenmands Navn: II S. 46 o. f.
- Benyttelse — af et af en anden forfærdiget falsk Dokument: II S. 39 o. ff., s. iøvrigt under Dokumentfalsk — af falske Vægtredskaber: II S. 196 o. ff. — af Maal- og Vægtredskab, der ved Tid eller Brug er forandret: II S. 199 o. f. — af ujusterede Maal- og Vægtredskaber: II S. 200 o. f. — af Andres Bygningstegninger: III S. 17 — af Kunstarbejder som Forbillede: III S. 17.
- Berigelse — s. objektive Betingelser ved de forskellige Arter af Berigelsesforbrydelser.
- Berigelsesforbrydelser — om disse i Almindelighed: II S. 284 o. ff. — om de forskellige Arter af: II S. 303 o. ff. — om det karakteristiske ved: II S. 291 o. ff. — om Praxis' Opfattelse af: II S. 301 o. ff. — s. endvidere: II S. 262, 411, 418, 439 samt under de enkelte Underarter (Tyveri, Bedrageri o. s. v.).
- Berigelseshensigt — at en saadan ikke bør kræves ved Dokumentfalsk: II S. 65 o. ff. — ved Stl.'s § 279: II S. 84 — ved Pengefalsk: II S. 187 — eller ved andet Omsæt-

ningfalsk: II S. 198, 207 — ikke enstydig med „svigagtig Hensigt“: II S. 142 — derimod ved de forskjellige Arter af Berigelsesforbrydelser, s. under disse, samt III S. 195 o. f.

Beruselse — strafbar: I S. 551.

Berygtet Kvinde — Forbrydelser mod dennes Kjønshedsfrihed: I S. 380 — hvad derved forstaaes i Tilfælde af Voldtægt: I S. 400 o. ff.

Berøvelse — af Syn eller Hørelse, s. Legemskrænkelser.

Besiddelse — Unddragelse af: III S. 6 o. ff. — Unddragelse af B. ved Forholdelse: III S. 8 — Unddragelse af B. ved at opnaa Dispositioner af Ejeren: III S. 8 — om Betydningen af B. ved Tyveri: II S. 335 o. ff.

Besiddelsestyveri — II S. 529.

Beskadigelse — af et Boes Ejendele: II S. 263 — af fremmed Ejendom: II S. 35, 285 o. f., III S. 3 o. ff. — af Helbred: I S. 18, s. Legemskrænkelser — af Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte: I S. 669 — af offentlig Bekjendtgjørelse: III S. 57 — af Toldlukke: III S. 57 N.

Beslaglæggelse — ulovlig: III S. 192 o. f.

Bestikkelse — af Embedsmand, s. Embedsforbrydelser — af Vælger: III S. 148 o. ff. — af Medlemmer af repræsentative Forsamlinger: III S. 165 o. ff.

Bestilling — hvad derved forstaaes, s. Embede og Embedsforbrydelser.

Bestillingsmænd — hvilke Personer der kunne henregnes til: III S. 51 o. f., s. iøvrigt Embede og Embedsmænd.

Bestyrer — Utugt med Kvinde under hans Opsyn: I S. 408 o. ff.

Besvigelse — af Told-, Stempelpapir- og Postintrader: II S. 509. III S. 85 o. f.

Besvoglede — Fritagelse for Angivelsespligt: I S. 176 — Blodskam mellem, s. Blodskam.

Betaling — for Adgangstilstedelse til Bolig for at øve Utugt: I S. 522 o. ff.

Betingelser — objektive, s. objektive Betingelser for Strafbarhed — subjektive, s. subjektive Betingelser for Strafbarhed — for Livstrafs Exigibilitet: I S. 47 N.

Betleri — II S. 87 o. f., 98 o. ff., 477 N., 488, 559 N., 579 N. — om de subjektive Betingelser: II S. 102 — om Straf for ikke at afholde sine Børn fra: I S. 489 o. f. — om Børns Strafbarhed for, s. Børn.

- Bevidstløse — Utugt mod, s. Kjensfrihedsforbrydelser.
- Bevilling — til at omføre visse Varer, saasom Kniplinger: II S. 136.
- Bevisudsagn — falske, afgivne for eller til Retten: III S. 62 o. ff. — falske, afgivne for eller til anden offentlig Myndighed: III S. 62, 69 o. ff. — skriftlige: III S. 70 o. ff., s. iøvrigt under Mened.
- Bevæggrund — til Forbrydelse, s. under Manddrab, Berigelsesforbrydelser, Dommeruretfærdighed og flere Forbrydelser.
- Bibliothek — Krænkelser af Krav paa Exemplars Afgivelse til: III S. 87.
- Bigami — hvad der forstaaes ved: I S. 452 o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: I S. 454 o. f. — *error facti* ved: I S. 455 — Forsøg og Meddelagtighed ved: I S. 456 — om Straffen for: I S. 456 — om Fortsættelse af Samlivet, naar B. ikke foreligger ved Ægteskabets Indgaaelse: I S. 456 o. ff.
- Billedlige Injurier — s. symbolske Injurier.
- Binde — s. Frihedsforbrydelse.
- Bissekramhandel — II S. 125 o. ff. — om Undtagelser fra Forbudet imod: II S. 132 o. ff.
- Bistand — Vægning af B. til Kravs Fyldestgjørelse i Konkurs: II S. 281 o. f. — til offentlig Myndighed: III S. 84 o. f.
- Bistandsydelse — til Fjende, s. Forræderi.
- Bjergere — om Brud paa deres Pligter: I S. 501. II S. 621.
- Bjergning — egenmægtig, af strandet Gods: II S. 621.
- Blandet Spil — s. Spil.
- Blasfemi — s. Gudsbespottelse.
- Blodskam — egentlig, hvad der forstaaes ved: I S. 463 o. ff. — Fuldbrydelsen af: I S. 467 — om de subjektive Betingelser ved: I S. 467 — Straffen for: I S. 468 o. ff. — om uterligt Forhold, hvor Samleje vilde være B.: I S. 471 — uegentlig Blodskam: I S. 472 o. f.
- Blufærdighed — Krænkelse af: I S. 3, 293 o. ff. — Berøring af Legeme som Krænkelse af: I S. 18 o. f. — om ved uterligt Forhold at krænke en andens: I S. 293 o. ff. — om Gjenstanden for denne Forbrydelse: I S. 294 o. ff. — *concursum idealis* ved Forbrydelsen: I S. 297 o. f. — om Handlingen, der udkræves til Forbrydelsen: I S. 289 o. ff. — hvad der forstaaes ved uterligt Forhold: I S. 299 o. ff. — om Samtykkes Betydning ved Krænkelse af: I S. 304 o. f. — om Strafbarhedens Ude-

- lukkelse, naar Ægteskab bestaaer mellem den Krænkede og den, der krænker: I S. 305 — om de subjektive Betingelser ved Krænkelse af: I S. 306 — Straffen for Krænkelse af: I S. 306 — Paatalen ved Krænkelse af: I S. 306 — Erstatning som Følge af Krænkelse af: I S. 307.
- Bogføring — urigtig, s. Handelsbøger.
- Bogtrykker — om dennes Ansvar ved Presseforseelser: III S. 103 o. ff., 118 o. ff. — om hans Anonymitet: III S. 118 o. f. — om hans Forpligtelse til at paatrykke Skriftet Navn og Trykkested: III S. 100 N., 131 o. f. — om hans Forpligtelse til at udlevere et Exemplar af Skriftet til Politiet: III S. 132, s. forøvrigt under Presseforseelser.
- Bolig — Adgangstilladelse for at øve Utugt: I S. 522 o. ff.
- Bondejord — s. Landbrug.
- Borgerlig Død — I S. 4.
- Borgerlig Næring — II S. 145.
- Borgerlige Samfundsforhold — Forbrydelser i disse: I S. 504 o. ff. — om Forbrydelser i disse Forhold i Almindelighed: I S. 504 o. ff.
- Borgerligt Samfund — som Objekt for Angreb paa Handlefriheden: II S. 3.
- Borgerskab — Forbrydelse af: I S. 527.
- Bortfjernelse — personlig, for at hindre et Kravs Fyldestgørelse: II S. 533, 588 N. o. ff., s. iøvrigt under Bedrageri III og bedragerisk Forhold.
- Bortflyttelse — af arresteret Gods: II S. 453, 521 o. f., 527 o. ff., s. iøvrigt under Bedrageri III.
- Bortførelse — tvungen, som Forbrydelse mod Kvindens Kjønshedsfrihed: I S. 403 o. ff. — Øjemedet, at formaa Kvinden til Utugt eller Ægteskab, Betingelse for Forbrydelsen: I S. 407 — Straffen for: I S. 407 o. f. — ikke tvungen, af ugift Kvinde under 18 Aar: I S. 419 o. ff., 487 — af gift Kone: I S. 450 o. f. — af en Person til fremmed Land, s. Frihedsberøvelse.
- Bortgang — fra Arbejds- og Forsørgelsesanstalt: II S. 97.
- Bortkastelse — af Ting: II S. 366 og under Tyveri, III S. 3 o. ff.
- Bortsnigelse — for at hindre et Kravs Fyldestgørelse: II S. 533, 588 N. o. ff.
- Borttagelse — af Ting, Betingelse for Tyveri: II S. 357 o. ff., 364 — af Ting under Omstændigheder, der udelukke Tyveri: III S. 6 o. ff. — af offentlig Bekjendtgørelse: III S. 57.

- Brandfare** — Overtrædelser af Politiforskrifter, der have Hensyn til: I S. 613 o. ff. — om Embedsmænds Overtrædelser af Love til Forebyggelse af: III S. 206.
- Brandstiftelse** — om Begrebet: I S. 586 o. ff. — Definition af: I S. 587 o. ff. — „Foraarsagelse af Ildsvaade“ som Bestemmelse af: I S. 587 — om Objekterne for: I S. 588 o. ff. — om Forskjellen mellem uagtsom og forsætlig: I S. 590 — den forsætlige: I S. 590 o. ff. — om Objekterne for den forsætlige: I S. 590 o. ff. — om B. med Hensyn til egne Gjenstande eller til Andenmands med dennes Samtykke: I S. 592 o. ff. — om Virkningen, der udkræves til: I S. 600 — om de subjektive Betingelser ved forsætlig: I S. 601 o. f. — om Straffelovens § 42 ved: I S. 602 — om Straffen for forsætlig B. uden kvalificerende Omstændigheder: I S. 603 o. f. — om Straffen for den forsætlige, kvalificerede: I S. 604 o. ff. — om Præsumptioner som Grund til kvalificeret Straf for: I S. 604 — om den uagtsomme: I S. 607 o. ff. — om Indflydelsen paa Straffen, at Erstatning ydes: I S. 608 o. f.
- Brandvæsens Embedsmænd** — Forbrydelser af: III S. 206.
- Breve** — Bedrageri med Hensyn til B., som forsendes med Posten: II S. 454, 460, 466 — Tyveri af: II S. 320, 380, s. under Tyveri — om B. som Gjenstand for Dokumentfalsk: II S. 15 — ulovlig Beslaglæggelse og Undersegelse af B.: III S. 192 o. f.
- Brevhemmelighed** — Brud paa: I S. 423 o. ff. — om de objektive Betingelser ved Brud paa: I S. 427 — *con-cursus necessarius* ved Brud paa: I S. 427 — om Betydningen af Samtykke ved Brud paa: I S. 428 — om de subjektive Betingelser ved Brud paa: I S. 429 — Paa-talereglerne ved Brud paa: I S. 429 — Straffen for Brud paa: I S. 429.
- Brokbaand** — om Handel med: I S. 646.
- Brud** — paa Brevhemmeligheden, s. Brevhemmelighed — paa Toldsegl eller Toldlukke: III S. 57 N.
- Brug** — retstridig, af Andenmands Ting: III S. 8 o. f.
- Brugshæleri** — II S. 429 o. ff.
- Brugstyveri** — II S. 293, 295 o. f., 324 N., 366 o. ff., 404 o. ff., 424, 427, 440, 447, 593, 607. III S. 6 o. ff.
- Brændevinsafgift** — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.

- Brændevinsbrænden — ulovlig, s. ulovlig Brændevinsbrænden.
- Brændevinsudsalg — uberettiget: II S. 159.
- Brændevinsudskænkning — uberettiget: II S. 159.
- Brønde — Forgiftning af: I S. 654 o. f.
- Bybudevæsenet — I S. 674.
- Bygningsfare — Overtrædelser af Politiforskrifter, der have Hensyn til: I S. 613 o. ff. — om Embedsmænds Overtrædelser af Love til Forebyggelse af: III S. 206.
- Bygningstegninger — ulovlig Benyttelse af til Bygningsarbejder: III S. 17.
- Bygningsvæsens Embedsmænd — Forbrydelser af: III S. 206.
- Bøddel — s. Statens Strafferet.
- Bøders Afsoning — II S. 129, III S. 56.
- Bøjer og Signaler — Forpligtelse med Hensyn til: II S. 84.
- Bøndergaarde — s. Landbrug.
- Børn — Forledelse til Selvmord af: I S. 42 — Forsømmelse af Pligter med Hensyn til B.s Undervisning: I S. 489 — Forsømmelse af Pligter med Hensyn til B.s Stilling som Medlemmer af Erhvervssamfundet: I S. 489 o. f. — Jordemødres Mishandling af: I S. 6 — Krænkelse af Pligten til Omsorg for B.s Sædelighed: I S. 490 o. ff. — Krænkelse af B.s Ærbødighedspligt: I S. 487 — Legemskrænkelser mod: I S. 110 — om B.s Strafbarhed ved Betleri: II S. 103 — om B.s Strafbarhed ved Løsgængeri: II S. 96 — om B.s Strafbarhed ved Tyveri: II S. 399; s. om det sidste Tilfælde under Tyveri (undtaget) — B.s Ulydighed mod Forældre: I S. 488 — om B.s og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker: I S. 664 — om spæde B.s Udsættelse: I S. 136 o. ff. samt under Prisgivelse af Hjælpeløse — om Svig mod: II S. 487 o. ff., s. under Bedrageri — om Tyveri fra: II S. 358 o. f., s. under Tyveri.
- Børnekopper — Foranstaltninger mod: I S. 660.
- Bøvling Herreds Privilegium — II S. 134 o. f.

C.

- Calumnia — I S. 194.
- Cedenten — hans strafferetlige Stilling ved Aager: II S. 122 o. f.
- Censusprincippet — III S. 89.

- Cessionarius* — hans strafferetlige Stilling ved Aager: II S. 123.
- Chikanøs Procedure* — II S. 506.
- Compensatio culpæ* — I S. 104.
- Concursus idealis* — I S. 8 N. o. f. — ved Betleri og Løsgænger: II S. 104 — ved Dokumentfalsk og Bedrageri: II S. 72 o. ff. — ved Eneretskrænkelser og Omsætningsfalsk: II S. 217 N. — ved Fosterfordrivelse og Drab af Foster: I S. 135 — ved almindelig Frihedsberøvelse: I S. 355 — ved Bortførelsesforbrydelse: I S. 407 — ved Krænkelser af Blufærdigheden: I S. 297 o. f. — ved Legemsfor nærmelser: I S. 22 N. — ved Omløben med Varer: II S. 131 N. — ved ulovlig Tvang: I S. 334 o. ff. — ved Ærefornærmelser: I S. 22 N., 280. Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 62.
- Concursus necessarius* — I S. 47, 516 — ved Afhændelsesretshandler mellem Fallent og Tredjemad til Forurettelse for Kreditorerne: II S. 256 — ved Afhændelsesretshandler til Forurettelse for Kreditorerne under de i Konkursl.'s § 148 angivne Omstændigheder: II S. 549 — — ved Brud paa Brevhemmeligheden: I S. 427 — ved Embedsforbrydelser: III S. 161 — ved Hor: I S. 445 — ved uberettiget Næringsbrug: II S. 156. Jfr. iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 47—55.
- Condictio causa data, causa non secuta* — Betydningen heraf ved Spørgsmaalet, om Afpresning foreligger: II S. 605 N.
- Condictio indebiti* — Betydningen heraf ved Spørgsmaalet, om Bedrageri foreligger: II S. 506 N., 511.
- Constitutum possessorium* — Betydningen heraf ved Bedrageri: II S. 454 — Betydningen heraf ved Tyveri: II S. 349.
- Culpa dolo determinata* — I S. 57.

D.

- Daab — Straffebud med Hensyn til Børns: I S. 572.
- Dampfartøjer — Tilsyn med: I S. 615.
- Dampkjedler — Tilsyn med D. paa Landjorden: I S. 615.
- Danfæ — II S. 340, 436, 438 — om Tyveri af: II S. 331 N.
- Dansk Straffemyndighed — II S. 154 o. f. III S. 30, 38, 128, 135, s. iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 2—6.

- Delagtiggjørelse — i den ved Tyveri indvundne Fordel:
II S. 418, 421; s. iøvrigt under Hæleri.
- Delagtighed — i Falskmøntneri i Tilfælde, hvor Hovedmanden ikke her i Riget kan drages til Ansvar: II S. 190 o. f., s. Eftergjørelse og Forfalskning af Penge. S. iøvrigt Meddelagtighed.
- Delictum commune — ved Embedsforbrydelser: III S. 176 — ved Fattiglemmers Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele: II S. 558 N.
- Delictum sui generis — I S. 5 o. f., 141, 472, 639. II S. 8, 81, 183, 276, 409 — Selvmord som: I S. 185 o. ff.
- Den straffende Retshaandhævelse — om Hjemmel kun for Handlinger: I S. 46 o. ff. — om Hindringer for Udoelsen af, s. under offentlig Myndighed.
- Dies critici — I S. 40
- Diger — om Beskyttelse for: I S. 627.
- Diplomatisk Landsforræderi — s. Forræderi.
- Dirik — om Benyttelsen af saadan ved simpelt Tyveri: II S. 374 — ved grovt Tyveri (Indbrudstyveri): II S. 381, 385, 387, s. iøvrigt Tyveri.
- Disciple — Straf for lærde Solers: III S. 208.
- Disciplinærforseelser — Embedsmænds: s. Embedsforbrydelser — Fangers: III S. 209 o. ff. — Fattiglemmers: III S. 208 o. f. — offentlige Fruentimmers: III S. 212 — Skoledisciples: III S. 208 — Studenter: III S. 208.
- Diskonto, Diskontofrihed — II S. 112 o. ff., s. Aager.
- Dispositioner — aftungne: s. Afpresning og Røveri — ved Svig fremkaldte: s. Bedrageri.
- Dobbelt Hor — s. Hor.
- Dokumenter — om disses Øjemed og Betydning for Samfundet: II S. 8 — Straffelovens Bestemmelse af: II S. 12 — i videre og snævrere Forstand: II S. 13 — om de karakteristiske Egenskaber ved: II S. 14 o. ff. — Exempler paa: II S. 17 N. o. ff — Skriveukyndiges: II S. 24 o. f. — om Formen og Materialet for: II S. 25 o. ff. — om Efterligning af Haandskriften: II S. 27 — om Originaler og Duplikater af: II S. 29 o. ff. — de forskjellige Maader, paa hvilke Misbrug kan begaaes med: II S. 33 — hvad der forstaaes ved uægte: II S. 44 o. ff. — om Skin: II S. 48 o. f. — om falsk Udfærdigelse af offentlige: II S. 52 o. f. — Forfalskning af: II S. 54 — om Rettelser, der foretages i: II S. 54 o. f. — Embedsmænds Forfalskning af: II S. 69 o. ff. III S. 198 o. ff. — Afpresning af:

- II S. 618 o. f. — Tyveri af: II S. 316 o. f., 321 o. ff. —
Bedrageri ved: II S. 502 o. ff., 514 o. ff. — Røveri af:
II S. 597 o. f.; s. iøvrigt under Dokumentfalsk og Falsk,
Afpresning, Bedrageri, Røveri og Tyveri.
- Dokumentfalsk — II S. 8, 10, 83, 185, 188 o. f., 188, 204,
209, 212, 221, 225, 509, 517 — den rationelle Definition
af Begrebet: II S. 11, 32 o. f. — Straffelovens Stand-
punkt overfor: II S. 33 o. ff., 39 o. ff., 43 o. f. — de
objektive Betingelser for: II S. 44 o. ff., 56 o. ff. — de
subjektive Betingelser for: II S. 64 o. ff. — hvorvidt en
yderligere retstridig Hensigt (Berigelseshensigt) end For-
sæt til det objektive Retsbrud kan kræves: II S. 65 o. ff.
— om Straffen for: II S. 75 o. ff.; s. Falsk.
- Dokumenttyveri — II S. 321 o. ff., s. Dokumenter og Tyveri.
- Dolus eventualis — I S. 56 o. f.
- Dolus indirectus — I S. 56 o. f.
- Dolus subsequens — I S. 141, 239, 354, 427. II S. 175 N.
- Dommere — som modtage Gaver eller paa anden Maade
lade sig bestikke: III S. 182 o. f. — som forsætlig gjøre
sig skyldige i nogen Uretfærdighed: III S. 184 o. ff., 194
— om særlige Embedsforbrydelser, begaaede af: III
S. 204; s. iøvrigt under Embedsforbrydelser.
- Domstolene — om Forseelser mod dissers Værdighed:
III S. 144.
- Drab — af dødsdømt Forbryder: I S. 4 — af Skindøde:
I S. 13 — af Foster, s. Foster — af Slægtninge i op-
stigende Linje: I S. 109 o. ff., 486 — af Ægtefælle, med
hvem Forbryderen lever sammen: I S. 109 o. ff. — af
uægte Barn under eller strax efter Fødselen: I S. 117 o. ff.
— af en Anden efter dennes Begjæring: I S. 122 o. ff. —
af Negerslave efter ældre Ret: I S. 4; s. iøvrigt Manddrab.
- Dragervæsenet — I S. 674.
- Dramatiske Værker — ulovlig Opførelse af: III S. 13 o. ff.
- Dramatisering — af Digterværker, Eneret til: III S. 13 o. ff.
- Driftefæ — II S. 436, 444 N., s. under Hittegods.
- Drivgods — II S. 436, s. Hittegods.
- Dronningen — Forbrydelser mod: III S. 142 o. f.
- Drukne — Undladelse af at anvende Redningsmidler
overfor (tilsyneladende): I S. 171 o. f., s. under Undladelse.
- Duel — som uberettiget Udøvelse af offentlig Myndighed:
III S. 80 — Definitionen af Begrebet: III S. 80 o. ff. —
Forsøg paa: III S. 83 — Meddelagtighed i: III S. 84 —

- Sekundanter ved: III S. 80 o. ff., 84 — s. endvidere:
I S. 10 N.
- Duplikater — om disses Betydning ved Dokumentfalsk:
II S. 30 o. f., s. Dokumenter.
- Dykkervæsenet — II S. 620.
- Dyrlæger — om disses Ret og Pligter: I S. 667 o. f.
- Dyrplageri — I S. 552 o. ff. II S. 172.
- Død — ikke rimelig, uforsætlig Følge af Legemskrænkelse:
I S. 63 — rimelig, uforsætlig Følge af Legemskrænkelse:
I S. 64, s. iøvrigt Legemskrænkelser.
- Døde — om Ærefornærmelser mod — og Paatalen af denne
Forbrydelse: I S. 206 o. ff.
- Dødsbo — Fordølgelse af Fordringer, der tilkomme et:
II S. 500 o. f., 510 — positiv Nægtelse af at skyldte til
et: II S. 510 o. f. — Underslaaen af Gods, der tilhører et:
II S. 453 o. ff., 468 o. f., s. Bedrageri.
- Dødsdømt Forbryder — Drab af: I S. 4.
- Dølgemaal — hvad der forstaaes ved Fødsel i: I S. 162
o. ff., s. Barnefødsel — paa Ting: II S. 412 o. ff., s. iøvrigt
Bedrageri, Hæleri, Tilegnelse af Hittegods, Tilegnelse af
tilfældig besiddede Ting.

E.

- Edsumyndighed — III S. 74, s. under Mened.
- Efterfølgende Meddelagtighed — II S. 409 o. ff., 437,
448 o. f., s. iøvrigt Kilderegister ved Stl.'s § 55.
- Eftergjørelse — af Levnedsmidler, s. Levnedsmidler — af
Penge: II S. 180 o. ff. — om Gjenstanden for E. af Penge:
II S. 181 o. ff. — om Handlingen ved E. af Penge: II
S. 183 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved denne
Forbrydelse: II S. 187 o. f. — af Varer: II S. 206, s.
iøvrigt Falskmøntneri, Varefalsk og Falsk.
- Efterligning — af Haandskrift, ikke Betingelse for Doku-
mentfalsk: II S. 27 — af Penge, uden at der foreligger
Falskmøntneri: II S. 194 o. f. — af Frimærker: II S. 227
o. f., s. iøvrigt Dokumentfalsk, Falskmøntneri, Varefalsk.
- Efterskrivning — af Andenmands Navn, s. Dokument-
falsk — af Kongens Navn, s. Kongen.
- Eftertryk — III S. 13 o. ff., s. under Eneret.
- Egennyttig Hensigt — I S. 365 o. ff. II S. 240, 243 o. f.,
262, 542, 550.

- Ejendom — Almenfare for: I S. 664 o. ff. — Beskadigelse og Ødelæggelse af fremmed, s. Beskadigelse og Ødelæggelse — Ildspaesættelse paa egen, s. Brandstiftelse.
- Elever — Krænkelser af de særlige Pligter i Forholdet mellem Lærer og: I S. 496 o. f. — Straffebestemmelser for Almueskolers: I S. 496 o. f. III S. 208 — for Latin-skolers: III S. 208.
- Embede — hvad derved forstaaes: III S. 162 o. ff., s. Embedsforbrydelser og Embedsmænd.
- Embedsforbrydelser — III S. 160 o. ff. — *concursum necessarius* ved: III S. 161 — om Sondringer indenfor Kredsen af: III S. 176 o. f. — A) ved strafbar Ikke-Opfyldelse af Embedspligt: III S. 177 o. ff. — ved Forsømmelse eller Skjodesløshed i Embedsførelse, for hvilken Straf ikke særskilt er fastsat i Lovgivningen: III S. 178 o. ff. — ved Nægtelse eller forsætlig Undladelse af at opfylde, hvad der lovlig er Embedsmanden befalet (Insubordination): III S. 180 o. f. — ved, at en Embedsmand fordrer, modtager eller lader sig tilsige Gaver eller andre Fordeler, til hvilke han er uberettiget, for sine Embedshandlinger (Bestikkelse): III S. 182 — B) ved strafbar Misbrug af Embede: III S. 189 o. ff. — ved Misbrug af Embede, til egen Fordel eller til Andres Krænkelse, i Almindelighed: III S. 190 o. f. — særligt: a) ved, at en Embedsmand under Udførelsen af sit Embede ulovlig anvender Hug, Slag eller anden Vold: III S. 192 — ved, at en Embedsmand retstridigt tvinger nogen til at foretage, taale eller undlade noget: III S. 192 — ved, at en Embedsmand foretager ulovlig Anholdelse, Husundersøgelse, Beslaglæggelse o. desl.: III S. 192 — ved, at en Embedsmand foranlediger, beslutter eller fortsætter en kriminel Undersøgelse mod nogen, hvis Uskyldighed er ham bekendt: III S. 193 o. f. — ved Dommers Uretfærdighed: III S. 194 — ved, at en Embedsmand til egen Fordel kræver eller oppebærer Skatter og Afgifter: III S. 194 o. f. — ved, at en Embedsmand i Postvæsenets Tjeneste misbruger sin Stilling til ulovlig at aabne eller tilintetgjøre eller underslaa Postsager: III S. 195 o. ff. — b) ved, at en Embedsmand med Forsæt undlader at forfølge en strafbar Handling m. m.: III S. 197 o. f. — ved, at en Embedsmand forsætlig lader en til hans Bevogtning betroet Fange undvige: III S. 198 — ved, at en Embedsmand foretager visse Misligheder med Hensyn til Embeds-

- protokoller, Dokumenter o. desl.: III S. 198 o. ff. — ved, at en Embedsmand gjør sig skyldig i Kassesvig: III S. 200 o. f. — ved, at en Embedsmand aabenbarer, hvad der hans Embede vedkommende bør holdes hemmeligt: III S. 202 — ved, at en Embedsmand forsætlig forleder eller søger at forlede de ham underordnede Embedsmænd til Embedsovertrædelser: III S. 202 o. f. — ved aabenbar falske Klagemaal: III S. 203 — c) særlige: III S. 203 o. ff. — om Dommeres, s. Dommere.
- Embedsmænd — hvad der forstaaes ved, s. under Embede — om Tvang paa og Hindring for Udøvelsen af disses Embedsforretninger: HI S. 47 o. ff. — om Overfald med Vold eller Trusel om Vold paa: III S. 145 — om Overfald med Haan og Skjældsord paa: III S. 145 o. f. — s. iøvrigt under Embedsforbrydelser og Overfald paa Embedsmænd.
- Embedspligt — Ikke-Opfyldelse af, s. Embedsforbrydelser.
- Eneret — *ipso jure* til Navn eller Firma: II S. 219 — til særlige Varemærker, erhvervet ved Registrering: II S. 219 — om Ophør, Ophævelse, Overdragelse, Fornydelse af saadan: II S. 220 — Indgreb i E. med Hensyn til Aandsværker: III S. 13 o. ff. — Indgreb i E. med Hensyn til Kunstarbejder: III S. 16 o. f. — Indgreb i E. med Hensyn til Fotografier efter Naturen eller af Kunstarbejder: III S. 17 o. f. — Indgreb i E. til Erhvervsvirksomhed ved Opfindelser, paa hvilke Patent er erhvervet: III S. 18 o. f. — Indgreb i E. til Varemærker: II S. 209 o. ff. III S. 19 — Indgreb i privilegerede Færgesteders: III S. 19 — Indgreb i Jagt-: III S. 19 o. f. — Indgreb i E. til Fiskeri: III S. 21 o. f.
- Enkedronning — Forbrydelser mod: III S. 142 o. f., s. Kongehuset.
- Erhverv — ved Utugt: II S. 512 o. ff.
- Erhvervsvirksomhed — hvad derved forstaaes: II S. 108 — om Indgreb i, s. Eneret — uberettiget, s. uberettiget Erhvervsvirksomhed — forbudt, s. forbudt Erhvervsvirksomhed — om Hæleri som Næringsvej, s. Hæleri.
- Error facti — ved Ærefornærmelser: I S. 239 N. — ved Forbrydelser mod uansvarlige Personers Sædelighed: I S. 414 — ved Bigami: I S. 455, — s. iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 43.
- Error juris — II S. 96 N., 102 N., 130 N., 137 N., 152 N., 168 N., 280 N., III S. 132 N., — s. iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 42.

- Erstatning — for Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 126
 — for Ærefornærmelser: I S. 284 o. f. — for Forbrydelser
 mod Blufærdigheden: I S. 307 — for Forbrydelser mod
 Kvindens Kjønshedsfrihed: I S. 412 — for Forbrydelser mod
 uansvarlige Personers Sædelighed: I S. 421 — for uagt-
 som Brandstiftelse, s. Brandstiftelse — s. iøvrigt de for-
 skjellige Forbrydelser, samt Kildefortegnelsen ved Stl.'s
 §§ 300—304.
- Exanthematisk Tyfus — Foranstaltninger mod: I S. 660.
- Exceptio manus — om Bedrageri ved: II S. 503 N., 511,
 513 N., 519 N.
- Exceptio minorennitatis — om Bedrageri ved: II S. 513 N.
- Exceptio non numeratae pecuniae — om Bedrageri
 ved: II S. 511.
- Exceptio solutionis — om Bedrageri ved: II S. 512 o. f., 515.
- Exceptio veritatis — ved Ringeagtsytringer: I S. 243 —
 ved ærefornærmende Sigtelser: I S. 248 o. ff. — ved
 Referater af Ærefornærmelser: I S. 267, — s. iøvrigt Ære-
 fornærmelser.
- Exces i Nødværge — I S. 46, 50 N. o. f., s. iøvrigt Kilde-
 fortegnelsen ved Stl.'s § 40.
- Exekvent — af Statens Straf: I S. 46 o. ff.
- Exekutionsforretning — Bedrageri ved: II S. 521 o. ff.,
 531 o. ff., s. Bedrageri.

F.

- Fabrikanter — om disses Omrejsen med Varer: II S. 126
 — om deres Pligt til at føre Handelsbøger: II S. 267 N.
- Fabrikation — af Margarine, s. Margarine.
- Falholdelse — af eftergjorte, forfalskede og fordærvede
 Levnedsmidler, s. Levnedsmidler — af Varer, paa hvilke
 Stempel eller Mærke uhjemlet er anbragt: II S. 218 —
 af Varer, paa hvilke urigtige Varebetegnelser ere anbragte:
 II S. 221 o. f. — af Varer, hvortil giftige eller andre
 farlige Stoffer ere benyttede: I S. 637 o. ff. — af Varer
 med Genfermærket: II S. 223 — af utugtige Skrifter:
 I S. 534 o. ff., — s. Forhandling.
- Fallent — om hans Begunstigelse af enkelte Kreditorer:
 II S. 248 o. ff. — om Følgerne af hans Vægning ved at
 fremkomme med Oplysninger m. m.: II S. 281 o. f. — hans
 letsindige Paaførelse af Tab for Kreditorer: II S. 252 o. ff.

- om falleret Oplagshavers Mislighed: II S. 253 — svigagtig: II S. 234 o. ff. — s. iøvrigt under Kreditkrænkelser og Bedrageri.
- Falsk — om Begrebet i Almindelighed: II S. 4 o. ff., 84, 101, 184 N., 197, 321, 472 N., 482 N., 499 N., 502 N., 504 N., 516 N. o. ff. — Forbrydelsens Afgrænsning overfor Bedrageri: II S. 5 o. ff. — de positive Loves Behandling af: II S. 6 o. f. — Straffelovens Behandling af: II S. 10.
- Falsk Angivelse — for en Forbrydelse: III S. 158 o. ff. — om en forøvet Lovovertrædelse, der har til Følge, at den offentlige Myndighed sætter sig i Virksomhed til sammes Opdagelse: III S. 60.
- Falsk Bevisudsagn — III S. 62 o. ff., 69 o. ff.
- Falsk Dokument — s. uægte Dokument og Dokumentfalsk.
- Falsk Ed — s. Mened.
- Falsk Erklæring — afgivet under Tilbud af Ed eller paa Tro og Love: III S. 70.
- Falske Frimærker — s. Frimærker.
- Falsk, intellektuelt — II S. 36 o. ff., 225, s. iøvrigt Dokumentfalsk.
- Falsk Klagemaal — indgivet til Kongen eller Øvrigheden: III S. 61, 203.
- Falsk Maal og Vægt — II S. 195 o. ff., 80, 83, s. iøvrigt Misbrug med Hensyn til Maal og Vægt.
- Falskmøntneri — II S. 179 o. ff., 9 o. ff., 41 o. f., 80, 83, s. iøvrigt under Eftergjørelse af og Forfalskning af Penge.
- Falsk Nøgle — s. Nøgle.
- Falsk ved offentlige Mærker — II S. 224 o. ff.
- Falsk Partsed — af Ubetænksomhed: III S. 68, s. iøvrigt Mened.
- Falsk, personelt — II S. 37 og N. III S. 77 o. f.
- Falsk skriftlig Bekræftelse — i Henhold til en tidligere aflagt Ed eller under Ed: III S. 69.
- Falsk skriftlig Erklæring eller Bevidnelse — til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige: III S. 71.
- Falsk Udfyldelse — af Dokumenter, s. Dokumentfalsk.
- Falsk Udlæggelse af Barnefader — s. Barnefader.
- Falsk Underskrift — af Andenmands eller opdigtet Navn, s. Dokumentfalsk.
- Falsk ved Valg — III S. 148 o. ff., s. iøvrigt Forvanskning.
- Falsk ved Varer — II S. 203 o. ff.
- Falske Vidneforklaringer — ubeedigede, bevidst: III S. 64 o. ff. — afgivne af Ubetænksomhed: III S. 67.

- Falske Vægtredskaber — om Benyttelse af: II S. 196 o. ff., s. ogsaa under Forandring og Forfærdigelse.
- Familieforhold — Krænkelse af saadanne ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 41 — Forbrydelser i: I S. 437 o. ff.
- Familiestilling — Krænkelse af: I S. 473 o. ff.
- Fanger — strafbare Brud paa Pligter, der paahvile F. i Straffeanstalter: III S. 209 o. ff. — i Fængsler (Arresthuse): III S. 211 — i Tvangsarbejdsanstalter: III S. 212 — Befrielse af: III S. 57.
- Fangevogters Pligt — Brud paa: I S. 143.
- Farlige Handlinger — for Legeme og Liv: I S. 16, 135 o. ff., s. iøvrigt Almenfare, Almensikkerhed, almindelig Færdsel, almindelig Kredit samt Statsforbrydelser.
- Farligt Redskab — grovt Tyveri med: II S. 396 o. f., s. Tyveri (grovt).
- Farligt Røveri — II S. 600, s. Røveri.
- Fattighus-Bestyrer — Utugt med Kvinde under Opsyn af: I S. 408 o. ff.
- Fattiglemmer — om Forseelser, begaaede af: III S. 206 o. f. — om Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele, foretagen af: II S. 557 o. ff., 591. III S. 209.
- Favnsætter — Brug af uavtoriseret: II S. 202.
- Favor matrimonii conservandi — I S. 448.
- Fides publica — Dokumenters: II S. 8.
- Finder — om dennes Pligter: II S. 438.
- Fisk — om Tyveri af: II S. 331 o. ff.
- Fiskale Forbrydelser — III S. 84 o. ff. — med Hensyn til Afgift af overdragne Ejendomme: III S. 87 — m. H. t. den Opfostringsstiftelsen tillagte Afgift af Heste i Kjøbenhavn: III S. 87 — m. H. t. Arveafgift: III S. 86 — m. H. t. Auktionssalær: IH S. 87 — m. H. t. Brønderiafgifter: III S. 86 — m. H. t. Fyrafgift: III S. 87 — m. H. t. Hundeafgift: III S. 88 — m. H. t. Klasselotteriet: III S. 87 — m. H. t. kommunale Skatter i Kjøbenhavn: III S. 88 — m. H. t. Kortstemplingsafgift: III S. 86 — m. H. t. det offentlige Postvæsen: III S. 87 — m. H. t. Skibsaftgifter: III S. 85 — m. H. t. Snekastning: IH S. 87 — m. H. t. Sprøjtekjørsel: III S. 88 — m. H. t. Stempelpapirsaftgifter: III S. 85 — m. H. t. Tiende: III S. 88 — m. H. t. Toldafgifter: III S. 85 — m. H. t. Unddragelse af Ombudspligt: III S. 88 — m. H. t. Unddragelse af Værnepligt: III S. 42, 88 — m. H. t. Universitetets Almanakprivilegium: III S. 87 — m. H. t. Ydelser til Kongens Bibliothek og

- Universitetsbibliotheket: III S. 87 — m. H. t. Ølskat: III S. 86.
- Fiskeri — Overtrædelser af Bestemmelser om F., givne i det Offentliges Interesse: II S. 174 o. ff. — strafbare Indgreb i Eneret til: III S. 21 o. f. — ved Bundsløbevaad: II S. 176 N. — i Limfjorden: II S. 174 N. o. f. — i Ringkjøbing og Stadil Fjorde: II S. 176 N. — af Østers: II S. 177 o. f.
- Fiskeripoliti — i Nordsøen: I S. 670, II S. 179, III S. 218 N.
- Flytning af Skjelsten — II S. 84 — ikke Tyveri: II S. 318.
- Fogedforbud — om Overtrædelser af: III S. 136, 157 o. f.
- Foraarsagelse — I S. 41 o. ff., 53 o. f., 129 o. ff., 233 o. f., 336 o. ff., 386 o. f., 397 o. ff., 409, 600, 606 o. f., 608, 612, 631 o. ff., 640 o. f., 650 o. ff., 656 o. ff., 665, II S. 61 o. ff., 185 o. ff., 236 o. f., 261 o. f., 484 o. ff., III S. 4 (U. f. R. 1896 S. 455), 20 o. f., 31 o. f.
- Forandring — af Maal- og Vægtredskaber: II S. 196 o. ff.
- Forargeligt Samliv — I S. 542 o. ff.
- Forargelse — I S. 509 o. f. — offentlig, ved uterligt Forhold: I S. 532 o. ff. — ved Offentliggjørelse af utugtigt Skrift eller Afbildning: I S. 534 o. ff. — ved forargeligt Samliv: I S. 542 o. ff.
- Forbindelse — med fremmede Magter: III S. 25 o. ff., s. iøvrigt Forræderi.
- Forbrug — af betroet Ting: II S. 451 o. ff. — ved Fallit: II S. 244 o. ff., 534 — mod tinglige Rettigheder: II S. 521 o. ff. — ved Exekution: II S. 531 o. ff., — s. iøvrigt Bedrageri.
- Forbrydelse — af Arveret: I S. 126 o. f. — af alle Retsgoder: I S. 4.
- Forbrydelser — i Samlivsforholdet: I S. 2 o. ff. — disse Forbrydelsers Systematik: I S. 3 — mod Personens Legeme og Liv: I S. 7 o. ff. — der bestaa i Handlinger, som ere farlige for et andet Menneskes Legeme og Liv: I S. 135 o. ff. — ved strafbare Brud paa særegne Pligter lige overfor Personens Legeme eller Liv: I S. 165 o. ff. — mod Politilove, der beskytte Enkeltmands Legeme og Liv: I S. 188 o. ff. — mod Personens Ære: I S. 190 o. ff. — mod Personens Blufærdighed: I S. 293 o. ff. — mod Personens Frihed: I S. 307 o. ff. — mod Handlefriheden: I S. 312 o. ff. — særlig udhævede F. mod Kvindens Kjønshæder: I S. 369 o. ff. — de enkelte særlig udhævede F. mod Kvindens Kjønshæder: I S. 387 o. ff. — mod uansvarlige Personers Sædelighed: I S. 412 o. ff. — mod

den private Fred: I S. 423 o. ff. — i Retsforhold, begrundede ved Familieforbindelsen: I S. 437 o. ff. — mod det ægteskabelige Forhold: I S. 439 o. ff. — mod Slægtskabs- og Svogerskabsforhold: I S. 462 o. ff. — mod Forældreforholdet i Særdeleshed og mod Forhold, der erstatte dette: I S. 473 o. ff. — i Retsforhold, begrundede ved andre snevre Forbindelser: I S. 495 o. ff. — i det borgerlige Samfundsforhold: I S. 504 o. ff. — mod Samfundets Fred: I S. 507 — mod den offentlige Sædelighed: I S. 509 o. ff. — mod den offentlige Kjønsædelighed: I S. 510 o. ff. — mod den religiøse Fred: I S. 555 o. ff. — mod den offentlige Orden: I S. 573 o. ff. — m. H. t. Fare paa Sø, ved Oversvømmelser, Jærnbaner og Færdsel: I S. 618 o. ff. — andre almenfarlige: I S. 637 o. ff. — mod det almene Samkvems Fred: I S. 669 o. ff. — mod den sociale Handlefrihed: II S. 1 o. ff. — i de ved Erhvervsvirksomheden i Samfundet grundede Retsforhold: II S. 85 o. ff. — der umiddelbart krænke Erhvervssamfundet: II S. 87 o. ff. — der gaa ud paa ulovlig Berigelse paa Andenmands Bekostning: II S. 284 o. ff. — i det politiske Samfundsforhold: III S. 23 o. ff. — Systematikken ved disse Forbrydelser: III S. 23 o. f. — mod den danske Statsmagt: III S. 25 o. ff. — der sigte til Magtens Berøvelse: III S. 25 o. ff. — der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse, eller sætte denne i Fare lige overfor fremmede Magter: III S. 38 o. ff. — der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætte denne i Fare i det indre Statsliv: III S. 44 o. ff. — mod Forfatningen: III S. 28 o. f., 35 o. ff. — mod Statsmagtens Udøvere eller Repræsentanter: III S. 136 o. ff. — mod statsborgerlige Rettigheder: III S. 147 o. ff. — i særlige, offentlig-retlige Retsforhold (Embede m. m.): III S. 160 o. ff. — mod fremmede Stater: III S. 213 o. ff.

Forbud — om Nedlæggelse af F. mod et i Udlandet trykt og offentliggjort Skrifts Udbredelse her i Riget: III S. 135 o. f. — mod Lottospil m. m.: III S. 87 — af Politiet mod at have Fruentimmer til Huse, der ernære sig ved Løstagtighed: I S. 522 o. ff., 527 o. f.

Forbudsdom — om Overtrædelser af: III S. 136, 157 o. f.

Forbudt Erhvervsvirksomhed — II S. 108 o. ff.

Fordrivelse af Foster — s. Foster.

Fordyring — af Varer og andre Ydelser: II S. 229 o. ff., s. under Misbrug.

- Fordærvede Levnedsmidler — bedragerisk Behandling af: II S. 208 o. f.
- Fordølgelse — af de et Dødsbo tilkommende Fordringer: II S. 500 o. f., 507 o. f., 510 o. f. — af stjaalne Koster: II S. 412 o. ff., 419, s. iøvrigt Hæleri — af efterlyste stjaalne Koster, som den Paagjældende redelig er kommen i Besiddelse af: II S. 426 o. ff. — af Hittegods: II S. 434 o. ff. — i Strid med tinglige Rettigheder: II S. 527 o. ff., — s. iøvrigt Bedrageri.
- Forebyggelsespligt — naar Menneskeliver i Fare: I S. 175 o. ff. — naar Staten er i Fare: III S. 37 o. f., 44, s. iøvrigt under Anmeldelsespligt og Undladelse.
- Foregaaende Meddelagtighed — II S. 418, 425, s. ogsaa Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 48 og 49.
- Foresat — hans Forledelse af ham underordnede Embedsmænd: III S. 202 o. f., s. Embedsforbrydelser — i andre Forhold hans Krænkelser af Undergivne: I S. 495 o. ff., 408 o. ff.
- Forfalskning — af Dokumenter: II S. 54 o. f., s. under Dokumentfalsk — af Levnedsmidler, s. Levnedsmidler — af Penge: II S. 180, 183 o. f., 188 o. ff. — af Smør, s. Margarine — af offentlige Stempler: II S. 225 o. f. — af Varer, s. Vareforfalskning.
- Forfatningen — Angreb paa: III S. 25, 28 o. f., 35 o. ff., s. iøvrigt under Forbrydelser og Forræderi.
- Forfatter — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 103, 106 o. ff., s. iøvrigt Presseforseelser.
- Forfærdigelse — af urigtige Maal- og Vægtredskaber: II S. 196 o. ff. — af falsk Dokument: II S. 44 o. ff. — af falske Penge: II S. 181 o. ff. — af Gjenstande, som ligne Penge: II S. 183 o. f. — af falske Frimærker: II S. 227 o. ff. — af Gjenstande, som ligne Frimærker: II S. 229, — s. iøvrigt vedkommende Forbrydelser.
- Forførelse — hvad der forstaaes ved: I S. 415 o. ff. — af Børn til Usædelighed: I S. 492 o. ff. — af umoden Kvinde til Utugt: I S. 412 o. ff. — af Fosterbarn, Myndling m.m. til Samleje: I S. 490 o. ff., s. fremdeles Rufferi.
- Forgiftning — s. Gift, giftige Stoffer og kemisk virkende Midler.
- Forhaanelse — af noget her i Landet bestaaende Religions-samfunds Troselærdomme eller Gudsdyrkelse: I S. 558 o. ff., s. ogsaa under Ærefornærmelser.

- Forhandling — af sundhedsfarlige Varer: I S. 638 o. ff. —
 — af Gift: I S. 645 — af Lægemidler, Arkana m. m.:
 I S. 645 o. ff. — ved Omløben med Varer: II S. 125 o. ff.,
 s. Bissekramhandel — af Margarine: II S. 138 o. ff., 207 o. f.,
 s. Margarine — af uberettiget forfærdiget Maal og Vægt:
 II S. 201 — af falske eller forfalskede Varer: II S. 204
 o. ff. — at falske, forfalskede eller fordærvede Levnedsmidler:
 II S. 208 o. f. — af Varer med uhjemlet anbragt Mærke:
 II S. 217 o. ff. — af Varer med urigtig Betegnelse:
 II S. 221 o. ff. — af Varer med falsk eller svigagtig til-
 vendt offentligt Mærke: II S. 224 o. ff. — af ikke behørig
 stemplede Guld- eller Sølvarbejder: II S. 228 o. f. — af
 efterlignede Penge: II S. 194 o. f. — af efterlignede Fri-
 mærker: II S. 229.
- Forhindring — af Gudstjeneste: I S. 565 o. ff. — af Rets-
 møder m. m.: III S. 54 o. ff.
- Forholdelse — om Bedrageri, der realiseres ved, s. Be-
 drageri I — af en funden Ting: II S. 437 o. ff., s. ulovlig
 Omgang med Hittegods — af en stjaalen Ting: II S. 417
 o. ff., s. Hæleri — af Ting, hvorefter man tilfældig er
 kommen i Besiddelse, uden at der foreligger ulovlig
 Omgang med Hittegods: II S. 443 o. ff. — af Konkursbos
 Ejendele: II S. 241.
- Forhyringsagenter — II S. 164.
- Forhøjelse — af Straffor Legemskrænkelser og Manddrab:
 I S. 104 o. ff.
- Forlade — under Ved.'s Varetægt staaende Personer:
 I S. 136 o. ff.
- Forledelse — til Selvmord, s. Selvmord — Embedsmands
 F. af de ham underordnede Embedsmænd til Embeds-
 overtrædelser: III S. 202 o. f.
- Forlokkelse — I S. 513, s. iøvrigt Fortørelse.
- Forlægger — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III
 S. 103, 106 o. ff., s. iøvrigt Presseforseelser.
- Formalkontrakter — deres Betydning for Bedrageri: II
 S. 505, s. iøvrigt Bedrageri.
- Formelle Formuekrænkelser — II S. 285. III S. 8 o. f.
- Formuedispositioner — svigagtig fremkaldte, s. Be-
 drageri — aftvungne, s. Afpresning og Røveri.
- Fornærmelser — I S. 114 o. ff., s. iøvrigt Ærefornærmelser
 — i Gjerning, s. reelle Injurier og Ærefornærmelser.
- Forræderi — Høj-, Lands-, Stats-: III S. 27 — de enkelte
 Momenter ved: III S. 27 o. ff. — Gjenstanden for: III S. 28

- Handlingerne ved: III S. 29 o. ff. — Fuldbyrdsen af: III S. 31, 33 o. f., 36 o. f. — om Meddelagtighed ved: III S. 33 o. ff. — de subjektive Betingelser ved: III S. 37 — om Anmeldelsespligt med Hensyn til: III S. 37 o. f. — militært Lands: III S. 39 — simpelt: III S. 39 o. f. — diplomatisk Lands: III S. 42 o. ff.
- Forseelser — mod Politilove, der beskytte Enkeltmands-Legeme og Liv: I S. 188 o. ff. — der beskytte den offentlige Orden: I S. 580 o. f. — der beskytte mod Brandfare m. m.: I S. 613 o. ff., 624 o. ff., 627, 634 o. f., 636 o. f., 645 o. ff., 659 o. ff., 666 o. ff., 674 — der sigte til Forebyggelse af Berigelsesforbrydelser: II S. 620 o. f. — i offentlig-retlige Disciplinærforhold: III S. 207 o. ff.
- Forskaffelse — af Samleje ved Trusler, s. Voldtægt.
- Forsorgsforhold — om Krænkelser heraf ved Legemsangreb og Manddrab: I S. 41, s. endvidere: I S. 495 o. ff.
- Forstikkelse — foretaget umiddelbart før Fallitten: II S. 241 — af arresteret Gods: II S. 453, 521 o. ff. — af betroet Gods: II S. 464 o. f. — ved Exekution: III S. 531 o. ff., s. Bedrageri.
- Forstokkethed — Kriterium for Begrebet Overlæg: I S. 99.
- Forstrækninger — Optagelse af F., med Fallit for Øje: II S. 243 o. f., 246.
- Forstyrrelse — i den fysiologiske Tilstand, s. Legemskrænkelser — af Gravfreden: I S. 568 o. ff. — af Guds-tjeneste eller anden offentlig kirkelig Handling: I S. 565 o. ff. — af Husfreden, s. Husfred — i de ved offentlig Magtudøvelse frembragte Tilstande, af Retsmøder m. m., s. offentlig Myndighed.
- Forsyning — af Varer eller andre Gjenstande med falsk offentligt Stempel eller Mærke: II S. 224 o. ff.
- Forsæt — ved falsk Angivelse for en Forbrydelse: III S. 159 o. f. — ved uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel: I S. 158 — ved Bedrageri: II S. 465, 483 o. f., 489, 519, 540 o. ff. — ved Betleri: II S. 102 — ved Blodskam: I S. 467 o. f. — ved Forbrydelser mod Blufærdigheden: I S. 306 — ved Brandstiftelse: I S. 601 o. f. — ved Krænkelser af Brevhemmeligheden: I S. 429 — ved Dokumentfalsk: II S. 64 — ved Eftergjørelse af Penge: II S. 187 — ved Embedsforbrydelser: III S. 179, 193 — ved Forræderi: III S. 37 — ved Fosterfordrivelse og Drab af Foster: I S. 133 o. ff. — ved almindelig Frihedsberøvelse: I S. 354 — ved kvalificeret Frihedsberøvelse: I S. 359

o. ff. — ved Hor: I S. 446 o. ff. — ved Krænkelser af Husfreden: I S. 436 — ved Hæleri: II S. 424 — ved Kreditkrænkelser: II S. 262, 264, 266 — ved Forbrydelser mod Kvindens Kjønssfrihed: I S. 387 — ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 54 o. ff. — ved Løsgænger: II S. 95 — ved Misbrug med Maal og Vægt: II S. 198 — ved Misbrug af offentlige Stempler: II S. 226 — ved Misligheder ved Handelsbøger: II S. 270 — ved Overfald: I S. 62 — ved Krænkelser af Privatlivets Fred: I S. 432 — ved Forbrydelser mod Statsmagts Udøvere eller Repræsentanter samt ved Majestætsforbrydelser: II S. 146 — ved Forbrydelser med Hensyn til Søfare: I S. 621 — ved Ødelæggelse eller Beskadigelse med Sprængstoffer: I S. 612 — ved ulovlig Tvang: I S. 340 o. f. — ved Tyveri: II S. 370 o. ff. — ved ulovlig Omgang med Hittegods: II S. 440 — ved Undladelse af at forsyne Guld- og Søvarbejder med Stempel: II S. 229 — ved urigtige Varebetegnelser: II S. 222 o. f. — ved Vareforfalskning: II S. 207 — ved Ærefor nærmelser: I S. 234 o. ff. — ved falsk Udlæggelse til Barnefader: I S. 484. — Jfr. Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 43 og Paragraferne om de enkelte Forbrydelser.

Forsøg — paa Aager: II S. 119 — paa falsk Angivelse for en Forbrydelse: III S. 160 — paa Bedrageri: II S. 478 — paa Bigami: I S. 456 — paa Bissekramhandel: II S. 132 — paa Dokumentfalsk: II S. 45 — paa Duel: III S. 83 — paa Forræderi: III S. 32 — paa Fosterfordrivelse: I S. 131 — paa Hæleri: II S. 417 — paa Kreditkrænkelser: II S. 236, 261 o. f. — paa Mened: III S. 64 N., 67, 75 o. f. — paa Tyveri: II S. 363 N. o. f. — paa uberettiget Næringsbrug: II S. 132, 156. — Jfr. endvidere Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 44—46.

Fortrolighed — af en ærefor nærmende Udtalelse: I S. 231 o. f. — af ærefor nærmende Referat: I S. 266.

Fortryk — III S. 13 o. ff., s. Eneret.

Forulempelse — Ærens Retsbeskyttelse mod egentlig: I S. 193.

Forvanskning — af Fattigvæsenets Ejendele: II S. 557 o. ff., 591, III S. 209 — af Straffeanstalters Ejendele: II S. 591, III S. 209 o. ff.

— ved Foretagelsen af de forfatningsmæssige eller kommunale Valg: III S. 148 o. f. — af Handelsbøger, s.

- Handelsbøger — af offentligt Gods: II S. 408 — af Mærke: II S. 84 — af strandet Gods: II S. 621.
- Forældelse af Strafskyld — ved Eneretskrænkelser: III S. 15 o. ff. — ved Presseforseelser: III S. 122. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 66—70.
- Forældre — Drab af: I S. 109 — Vold mod: I S. 126 o. f. — andre Forbrydelser mod: I S. 487 o. f.
- Forældreforholdet — Forbrydelser mod: I S. 473 o. ff.
- Forældremyndighed — Krænkelse af: I S. 487 o. f.
- Foster — Angreb paa F.'s Legeme og Liv: I S. 7, 11 o. ff. — Drab af: I S. 13 o. f., 127 o. ff. — Forbrydelse mod: I S. 16, 127 o. ff. — Fordrivelse af: I S. 13, 127 o. ff. — om Objektet for sidst nævnte Forbrydelse: I S. 123 o. f. — den retstridige Handling ved denne Forbrydelse: I S. 129 o. ff. — Gjærningsmanden til Forbrydelsen: I S. 132 o. f. — om de subjektive Betingelser: I S. 133 o. f.
- Fosterbarn — Fritagelse for Angivelse til Øvrighed af: I S. 176. IH S. 37 — Forførelse af: I S. 490.
- Fosterfordrivelse — s. Foster.
- Fosterforældre — Fritagelse for Angivelse til Øvrighed: I S. 176. III S. 37.
- Fragaaelse — af Modtagelsen af betroet Gods m. m.: II S. 452 o. ff., 461 o. ff., s. iøvrigt under Bedrageri.
- Fratagelse — af Ting: II S. 593, s. iøvrigt Borttagelse.
- Fravendelse — af Formueværdi ved Berigelsesforbrydelser: II S. 297 o. ff.
- Fred — Forbrydelser mod den private: I S. 3, 423 o. ff. — ved Ærefornærmelse: I S. 193 o. ff. — ved Krænkelse af Blufærdigheden: I S. 294 o. ff. — ved Krænkelse af Brevhemmeligheden: I S. 426 o. ff. — ved Krænkelse af Husets, s. Husfred — ved Krænkelse af Privatlivets, s. Privatlivet — af Ejendomsfred: III S. 8 o. f. — af Samfundets: I S. 507 o. ff., III S. 3 — statsborgerlig Fred: III S. 150 o. ff.
- Fredskrænkelser — s. Fred.
- Fremme — af Selvmord, s. Selvmord.
- Fremmede — om Tilsyn med, s. under Tilsyn.
- Fremmed Ejendom — Beskadigelse og Ødelæggelse af: III S. 3 o. ff. — Ildspaesættelse paa, s. Brandstiftelse.
- Fremmede Penge — uberettiget Anvendelse til eget Brug af: II S. 467 o. f. — Forholdelse af: II S. 455 o. ff., s. iøvrigt Bedrageri.

- Fremmede Skrifter — om Indførsel af f. S. af retstridigt og strafbart Indhold: III S. 132 o. ff.
- Fremmede Stater — Forbrydelser mod: III S. 23 o. f., 213 o. ff. — særlige Forbrydelser mod: III S. 218 o. f.
- Fremsættelse — af Trusler som Afpresningsmiddel: II S. 601 o. f., s. iøvrigt Trusler.
- Frihed — Forbrydelser mod Personens: I S. 307 o. ff. — Handlefriheden som Kriterium ved Forbrydelser mod Personens: I S. 308 o. ff. — Inddelingen af Forbrydelser mod Personens: I S. 311 samt under Embedsforbrydelser — Forbrydelser mod Statsmagtens, Kongens, Tronfølgerens, Rigsforstanders, Statsraads, lovgivende Forsamlings, Rigsrets, Højesterets, Embedsmænds, Øvrigheds, Statsborgers, s. Statsforbrydelser.
- Frihedsberøvelse — egentlig og uegentlig: I S. 311, s. desuden under Frihed — om Forbrydelsen i Almindelighed: I S. 343 o. ff. — hvad der forstaaes ved og forskellige Kriterier ved: I S. 343 o. ff. — egentlig: I S. 351 o. ff. — almindelig: I S. 351 o. ff. — de subjektive Betingelser ved almindelig: I S. 354 — Straffen for almindelig: I S. 355 — *concursum idealis* ved almindelig: I S. 355 — Paatalen ved almindelig: I S. 356 — kvalificeret: I S. 356 o. ff. — de subjektive Betingelser ved kvalificeret: I S. 361 o. ff. — uegentlig (Barnerov): I S. 365 o. ff., s. under Barnerov. — Se endvidere Bortførelse og Statsforbrydelser.
- Frihedsforbrydelse — s. Frihed og Frihedsberøvelse.
- Frihedsprincippet — begrænset af Samfundsprincippet: II S. 88.
- Frimærker — om Efterligning af: II S. 229 — Falsk med Hensyn til: II S. 227 o. f.
- Fruentimmer — betroet til Undervisning og Opdragelse, Forførelse af: I S. 490 o. ff. — under 18 Aar, Bortførelse af uden Forældres Minde: I S. 419 o. ff. — under Opsyn, Utugt med: I S. 408 o. ff.
- Fuldbyrdelse af Forbrydelsen — ved Bedrageri, s. Bedrageri — ved Afpresning: II S. 617 — ved Bissekramhandel: II S. 128, 131 — ved Dokumentfalsk: II S. 59 — — ved Forbrydelser mod Kjønnsfriheden: I S. 386 o. f. — ved Forbrydelser, der tilsigte Berøvelse af Statsmagten: III S. 31 o. ff. — ved Hæleri: II S. 421 — ved Kreditkrænkelser: II S. 260 o. ff. — ved Pengefalsk: II S. 186 o. f. — ved Tyveri: II S. 362 o. f. — ved ulovlig Tvang:

- I S. 336 o. ff. — ved uberettiget Næringsbrug: II S. 131.
 — Jfr. Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 44 og iøvrigt de enkelte Forbrydelser.
- Fuldmægtig — om dennes Ansvar ved Presseforseelser: III S. 105.
- Fundne Ting — s. under Hittegods.
- Funktionærer — ved Hospitaler m. m., Brud paa Vare-tægtspligt: I S. 143.
- Fyldestgjørelse — Hindring af Kravs: II S. 498 o. ff., s. iøvrigt Bedrageri.
- Fyrafgift — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.
- Fyrpersonale — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 206.
- Fysiologisk Tilstand — Forstyrrelse af: I S. 16 o. ff., s. iøvrigt Legemsbeskadigelser.
- Fædrelandet — Forbrydelser mod, s. Statsforbrydelser.
- Fængsel — om Lovovertrædelser, begaaede af Personer, der hensidde i: III S. 209 o. ff.
- Færdsel — almindelig, s. almindelig Færdsel.
- Færgemænd — der indføre fremmede Betlere: II S. 106.
- Færgesteder — om Indgreb i disses Eneret: I S. 674, II S. 163, III S. 19.
- Færøerne — Fiskeribestemmelser for: II S. 178 — Jagtbestemmelser for: II S. 173. — Se iøvrigt i Kildefortegnelsen de som særlige for F. betegnede Love.
- Fæstebønder — s. Høveri og Landbrug.
- Fæstegaarde — s. Landbrug.
- Fæstepligt — s. Landbrug.
- Fæsteprotokoller — Misbrug ved: II S. 82.
- Fæstevirksomhed — uberettiget: II S. 164 — Misligheder ved: I S. 499.
- Følge — Skade, uforsætlig Følge af Legemskrænkelser: I S. 63 o. ff. — Død, uforsætlig Følge af Legemskrænkelser: I S. 64 o. ff.

G.

- Gaard — Definition heraf ved Indbrudstyveri: II S. 383 o. f.
- Garantierklæring — ved Penge, s. Eftergjørelse af og Forfalskning af Penge.
- Gas- og Vandværksarbejder — uberettiget Befattelse med: II S. 161.

- Gejstlig Embedsmand — særlige Embedsforbrydelser, begaaede af: I S. 556 N., III S. 205.
- Genferkorset — om uhjemlet Benyttelse af: II S. 223.
- Gesandt — Forbrydelser mod: III S. 213 o. ff., 217.
- Gestio negotiorum alterius — Betydningen heraf ved Dokumentfalsk: II S. 47.
- Gift — om Handel med: I S. 645.
- Giftige Stoffer — om Anvendelse heraf til Varer, der ere bestemte til Forhandling eller Benyttelse af Andre paa en saadan Maade, at dissers Sundhed udsættes for Fare: I S. 638 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved denne Forbrydelse: I S. 643 o. f.
- Giftmord — I S. 99.
- Gjemme — voldelig Aabning af G. skærpande Omstændighed ved simpelt Tyveri: II S. 375 o. f.
- Gjengivelse — uberettiget, af Kunstværker: III S. 16 o. f., s. ogsaa Eneret.
- Gjenpart — om Betydningen heraf ved Dokumentfalsk: II S. 30 o. f.
- Gjentagelsesvirkning — II S. 130 N., 157 o. f., 375, 409, 425 — ved simpelt Tyveri: II S. 373 — af Ran paa Tyveri og omvendt: II S. 376 o. f. — ved grovt Tyveri: II S. 378 — ved Røveri og Afpresning: II S. 600 og 619 N., s. ogsaa Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 61 samt Tillæg i III S. 237.
- Gjerningsmand — ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 41 — ved Drab eller Fordrivelse af Foster: I S. 132 o. f. — ved falsk Udlæggelse af Barnefader: I S. 479 o. f. — ved Hor: I S. 444 o. f. — ved Dokumentfalsk: II S. 42 — ved Betleri: II S. 102 — ved Aager: II S. 122 o. f. — ved uberettiget Næringsbrug: II S. 152 o. ff. — ved Falskmøntneri: II S. 190 o. f. — ved Kreditkrænkelser: II S. 254 o. ff. — ved Hæleri: II S. 410 o. ff. — ved Bedragerier, der søges realiserede ved, at den Berettigede hindres i at faa sit Krav fyldestgjort: II S. 546 o. ff. — ved Presseforseelser: III S. 103, 106 o. ff. — ved Embedsforbrydelser, s. Embede, Embedsmænd, Embedsforbrydelser, s. ogsaa flere enkelte Forbrydelser.
- Gjældsbreve — som Gjenstand for Tyveri: II S. 321 o. ff. — ved Dokumentfalsk: II 16 o. ff.
- Gjæstgivere — der huse Bissekræmmere: II S. 129.
- Gravfred — Forstyrrelse af: I S. 565 o. ff., II S. 333, 338.
- Gravsted — Tyveri i: II S. 333 o. f., 338.

- Grov Legemsbeskadigelse — s. Legemskrænkelser.
- Grovsmed — Forbud mod, at G. befatte sig med Hestekure: I S. 667.
- Grovt Tyveri — s. under Tyveri.
- Grov Uorden — med Hensyn til Førelsen af Handelsbøger: H S. 271 o. ff., s. iøvrigt under Handelsbøger — med Opgjærelse af Status, s. Status.
- Grov Ærefornærmelse — I S. 274 o. ff.
- Grundstykker — ikke Gjenstand for Tyveri: II S. 317 o. f., s. ogsaa Skjelsten.
- Gudsbespottelse — I S. 558 o. ff. — om Gjenstanden for: I S. 558 o. ff. — umiddelbar og middelbar: I S. 558.
- Gudsdyrkelse — Spot eller Forhaanelse af noget her i Landet bestaaende Religionssamfunds Troslærdomme eller: I S. 558 o. ff. — hvad der forstaaes ved Spot eller Forhaanelse af: I S. 562 o. f. — om Forhaanelse eller Bespottelse af G., der sker i et offentliggjort, trykt Skrift: I S. 563 — om Referat af Forhaanelse eller Bespottelse af: I S. 564 — Straffen for Spot eller Forhaanelse af: I S. 564.
- Guds Navn — Misbrug heraf ved Banden og Sværger: I S. 570 o. f.
- Guds Tilværelse — Nedbrydelse af Læren om: I S. 557 N.
- Gudstjeneste — Forstyrrelse af: I S. 565 o. ff. — om Gjenstanden for denne Forbrydelse: I S. 566 — om kvalificeret Straf for Forstyrrelse af G. og Betingelserne for Anvendelsen af denne: I S. 567.
- Guld- og Sølvarbejder — om Stempling af: II S. 223 o. ff., 228 o. f.
- Guldtrækkere — II S. 225, 229 — om Stempling af disses Arbejder: II S. 224.
- Gul Feber — Foranstaltninger mod: I S. 660.

H.

- Haan — I S. 242, 562 o. f., s. iøvrigt Forhaanelse og Ærefornærmelser.
- Haandpant — som af Pantsætteren berøves Panthaveren for at fragaa Gjælden: II S. 514.
- Haandværkere — om disses Omrejsen med Varer: II S. 126 o. ff.

- Halling — ved en offentlig Halle-Kommission bortfalden: II S. 224.
- Halm — s. Hø og Halm.
- Hammerum, Bøvling og Uldborg Herreders Privilegium: II S. 134 o. f.
- Handel — med Gift: I S. 645, II S. 162 — med Husflidsprodukter: II S. 132 o. f., 137 — med Lægemidler: II S. 162 — med Margarine: II S. 138 o. ff. — med Prøver: II S. 136 o. f. — med utugtige Skrifter o. desl.: I S. 534 o. ff.
- Handelsberettigelse — Kjøb af Fersoner, der mangle: II S. 620.
- Handelsbøger — om Undladelse af at føre og Mislighed ved Førelsen af: II S. 82, 266 o. ff. — om Pligten til at føre: II S. 267 o. ff., 278 — om de subjektive Betingelser ved Mislighed ved Førelsen af: II S. 270 o. f. — om Maaden, hvorpaa Mislighed kan finde Sted: II S. 271 o. ff. — om Straffen for Mislighed: II S. 274.
- Handelsregister — om Undladelse af Anmeldelse til: II S. 282.
- Handelsskibe — hygiejniske Forskrifter med Hensyn til: I S. 664.
- Handelsvarer — hvad derved forstaaes: II S. 125 o. f.
- Handlefrihed — Forbrydelser mod den personlige: I S. 3, 307 o. ff., 312 o. ff. — Forbrydelser mod den sociale: II S. 1 o. ff.
- Handlefrihedens Grænser — ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 42 o. f. — ved Ærefornærmelser: I S. 226 o. ff. og de enkelte Arter af Ærefornærmelser — ved Frihedskrænkelser: I S. 331 — ved Fredskrænkelser: I S. 429 N. o. ff., s. iøvrigt de enkelte Forbrydelser.
- Hasardspil — II S. 109 o. ff.
- Havne — Lovbestemmelser med Hensyn til Forhold ved: I S. 615, 673.
- Hegn — Lovbestemmelser med Hensyn til: I S. 670, III S. 8.
- Helbred — som Gjenstand for Legemskrænkelser: I S. 16 o. f.
- Helligbrøde — I S. 571 o. f.
- Helligdages Fred — Brud paa, s. Helligbrøde.
- Hemmelig Fødsel — s. Dølgemaal og uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel.
- Hemmeligholdelse — Brud paa Brevhemmeligheden: I S. 426 o. ff. — Krænkelse af Pligten til H. ved Aabenbarelse af Statshemmeligheder: III S. 43 o. f. — Overtrædelse af Embedsmands Pligt til: III S. 202. — Jfr. iøvrigt under Aabenbarelse.

Henbringelse — i Trældom: I S. 349, 359.

Hensigt — til at gjøre sig ulovlig Fordel: II S. 286 o. f., s. iøvrigt Berigelseshensigt, bedragerisk, egennyttig, retstridig, svigagtig, usædelig, ærefornærmende Hensigt samt Bevæggrund, Forsæt, Øjemed og under de forskjellige Forbrydelser.

Hensættelse — paa afsondret Sted: I S. 356 o. ff., s. Frihedskrænkelser.

Hesteafgift — Forseelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.

Hindring — for Udøvelsen af offentlig Myndighed: III S. 47 o. ff. — mod Embedsmand, Bestillingsmand og andre saadanne Personer i Udøvelsen af deres Hverv: III S. 47 o. ff. — overfor Sogneraad: III S. 52 — mod Øvrighedens Indskridelse under Opløb: III S. 52 o. ff. — mod Afholdelse af Retsmøder, Møder af kommunale Myndigheder og andre Forsamlinger i offentlige Anliggender: III S. 54 o. f. — mod den straffende Retsshaandhævelse: III S. 55 — af Kravs Fyldestgjørelse: II S. 498 o. ff., s. Bedrageri III.

Hittegods — Tilegnelse af: II S. 294, 314, 445 — ulovlig Omgang med: II S. 294, 296 N., 311 N. o. f., 434 o. ff., s. iøvrigt under ulovlig Omgang med Hittegods.

Hjælp til Selvmord — s. Selvmord.

Hjælpeløse — Prisgivelse af: I S. 136 o. ff.

Hor — om Gjerningsmanden ved: I S. 444 o. f. — *concursum necessarius* ved: I S. 445 — om Bigamis Betydning for: I S. 445 o. f. — om naturligt Samlejes Nødvendighed ved: I S. 446 — om de subjektive Betingelser ved: I S. 446 o. f. — om Paatalen ved: I S. 448 o. f. — om Straffen og den tidligere kvalificerede Straf for: I S. 450.

Horeværtskab — I S. 522 o. f.

Hovedbog — s. Handelsbøger.

Hovedgaardsjord — s. Landbrug.

Hovedmand — ved Forbrydelse: II S. 190 o. ff. III S. 54, s. iøvrigt Meddelagtighed.

Hoveri — almindelige Bestemmelser vedrørende: II S. 168 — Brud paa Pligter ved Fæstebønders: I S. 502, s. iøvrigt Landbrug.

Hug — tørre: I S. 30.

Hug og Slag — i Forhold til Skade: I S. 28 o. ff., 58, s. iøvrigt Legemsbeskadigelser — anvendt af Embedsmand under Udførelsen af Embede: III S. 191 o. f.

- Hulprojektiler — om Kjøb og Salg af brugte: II S. 621.
- Hunde — Skade, forårsaget af: I S. 664.
- Hundeafgift — Forseelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.
- Hundegalskab — Forebyggelse af: I S. 661 o. f.
- Hus — Definitionen heraf ved Brandstiftelse: I S. 590 o. f.
— Indbrudstyveri i: II S. 382 o. f.
- Husbondens Pligter — imod Tyende, Brud paa: I S. 498 o. f. — mod Hustru, s. Hustru og Ægtemand.
- Husdyr — Udbredelse af smitsom Sygdom blandt: I S. 665 o. ff. — Straffen for den forsætlige Udbredelse af smitsom Sygdom blandt: I S. 666 — Straffen for den uagtsomme Udbredelse af s. S. blandt: I S. 667 — Dyrplageri af Husdyr, s. Dyrplageri.
- Husflidsprodukter — hvad derved forstaaes: II S. 133 N. o. ff. — om Salg af: II S. 132 o. f., 137.
- Husfred — Krænkelser af: I S. 423 o. ff., 433 o. ff. — Gjenstanden for Krænkelser af: I S. 434 — om Handlingerne ved Krænkelser af: I S. 434 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved Forbrydelsen: I S. 436 — Paatalen ved Forbrydelsen: I S. 436.
- Husmænd — Brud paa Pligter ved disses Pligtarbejde: I S. 502, s. iøvrigt Landbrug.
- Husning — af Kvinder, der ernære sig ved Utugt: I S. 522 o. ff.
- Hustru — Hor af: I S. 447 o. f. — Bortløben med: I S. 450 o. f. — Tvang m. m. til Utugt: I S. 459 o. ff. — Afsoning af Underholdningsbidrag til: I S. 461.
- Husundersøgelse — ulovlig, foretagen af Embedsmand: III S. 192.
- Hverving — til fremmed Krigstjeneste uden Kongens Tilslutning: III S. 41.
- Hæleri — II S. 408 o. ff., 133, 314, 373, 437, 449 N. — Definitionen paa: II S. 417 — om Gjenstanden for: II S. 417 o. f. — Forsøg paa: II S. 417 — om Maaden, hvorpaa det kan begaaes: II S. 418 o. ff., nemlig ved Forholdelse: II S. 418 o. ff., og Delagtiggjørelse i den ved Tyveriet indvundne Fordel: II S. 421 — om Berigelses Nødvendighed: II S. 422 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 424 — om Straffen for: II S. 424 o. ff. — som Vane eller Næringsvej: II S. 108, 425 o. f. — Brugs-: II S. 429 o. ff. — undtaget: II S. 423, 426 o. ff. — om Indflydelse af Dom f. H. paa Straf for Tyveri: II S. 373.

Hæren — Forledelse af dennes Mandskab til Rømning:
III S. 41.

Hærværk — III S. 3 N.

Hø og Halm — om Forpligtelse til at sælge H. og H. efter
Vægt: II S. 202.

Højesteret — Angreb paa H.s Sikkerhed og Frihed: III S. 46.

Højforræderi — III S. 27.

Højt Spil — om betydelige Tab for Kreditorerne, foraar-
sagede ved h.S. af Fallent: II S. 252 o. f. — s. Spil, Lottospil.

I.

Ideel Konkurrence — II S. 73, 146, s. iøvrigt *concursum*
ideale og Konkurrence af Forbrydelser.

Ikkehænderpapirer — som Gjenstand for Tyveri: II
S. 321 o. ff.

Ikke-Opfyldelse — af Embedspligt: III S. 176 o. ff. —
af privatretlige Krav: III S. 10.

Ikke-processuelle, falske Bevisudsagn — III S. 69 o. ff.

Illoyal Konkurrence — III S. 12.

Indbrudstyveri — II S. 381 o. ff., 596, s. iøvrigt under
Tyveri (grovt).

Indførelse til Forhandling — af ulovlig trykte Værker:
III S. 15 — af ulovlig eftergjort Kunstværk: III S. 17
— af uberettiget efterlignet Fotografi: III S. 17 o. f. —
af Ting, der stride mod Patentret: III S. 18 — af Vildt
mod Jagtlov: II S. 172 — af strafbart Skrift: III S. 132 o. ff.

Indgreb — i Eneberettigelse, s. Eneret — i Magtens Ud-
øvelse i det indre Statsliv: III S. 44 o. ff. — i det offent-
lig ordnede Befordringsvæsen: II S. 163 — i Vognmændenes
Næringsbrug: II S. 162 o. f. — s. iøvrigt de enkelte For-
brydelser.

Indkomstskat — Forseelser med Hensyn til: III S. 88.

Indpodning — af Kokopper: I S. 661 o. f.

Indsnigen — i beboet Stue for at udøve Tyveri: II S. 381,
386, 391 o. ff., s. iøvrigt Indbrudstyveri og Tyveri (grovt).

Indstigen — Indbrudstyveri ved: II S. 389 o. ff., s. iøvrigt
Indbrudstyveri og Tyveri (grovt).

In dubio pro reo — I S. 66, 414.

Indvande — II S. 164 — om Vands Afledning og Afbe-
nyttelse: II S. 169.

- Injurier — billedlige, s. symbolske Injurier — reelle, s. reelle Injurier — verbale, mundtlige, skriftlige, s. verbale Injurier — s. desuden Ærefornærmelser.
- Insubordination — Embedsmænds: III S. 180 o. f.
- Integritet — Angreb paa Statsterritoriets: III S. 29 o. ff., s. iøvrigt Statsforbrydelser.
- Intellektuelt Falsk — II S. 86 o ff., 81 o. ff., 212, 225 o. f., s. iøvrigt Dokumentfalsk.
- International Retshaandhævelse — s. Krig. .
- Island — Bestemmelser for I. om Efterligning af Frimærker: II S. 229 — Fiskeribestemmelser for: II S. 178 o. f. — Jagtbestemmelser for: II S. 173, III S. 20. — Se endvidere Kildefortegnelsen ved de særlig anførte Paragrafer af den islandske Straffelov og de som islandske betegnede andre Lovbud.

I.

- Jagt — Overtrædelser af Jagtbestemmelser, givne i det Offentliges Interesse: II S. 171 o. ff. — ulovlig, som Krænkelser af privat Ret: III S. 19 o. f.
- Jagtberettiget — om Omfanget af dennes Ret: III S. 20 — om visse af denne foretagne formelle Krænkelser af Andenmands Ejendom: III S. 9.
- Jagtejer — s. Jagtberettiget.
- Jagteneret — strafbare Indgreb i: III S. 19 o. f.
- Jagtovertrædelser — s. Jagt, Jagteneret.
- Jernbane — Beskadigelse af J., hvor Fare er udelukket ved Handlingens Beskaffenhed, men Jernbanefærdselen forulempes: I S. 633 o. f. — om de subjektive og objektive Momenter ved denne Forbrydelse: I S. 633 o. f.
- Jernbanefare — Forbrydelser med Hensyn til Fremkaldelse af: I S. 627 o. ff. — det objektive Retsbrud i Almindelighed ved denne Forbrydelse: I S. 627 o. f. — Forbrydelser med Hensyn til J. ved Foretagelsen af visse Handlinger, hvorved Transporten paa Jernbanen udsættes for Fare: I S. 629 o. ff. — den objektive Side ved denne Forbrydelse: I S. 629 o. f. — den subjektive Side (Forsæt og Uagtsomhed) ved Forbrydelsen: I S. 630 o. ff. — om Straffen for Forbrydelser med Hensyn til I S. 632 o. f. — Politiforseelser med Hensyn til: I S. 634: o. f. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 288.

- Jernbanepersonale — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 206.
- Jordemoder — der medvirker til Fosterfordrivelse: I S. 135 — der overtræder sine Pligter: I S. 652 — om uautoriseret Fungeren som: II S. 162.
- Journal — s. Handelsbøger.
- Judicielle Akter — bedragerisk fremkaldte: II S. 470, 497 o. f., s. iøvrigt Bedrageri II.
- Juridisk Person — om Forbrydelser mod: I S. 7 — om Ærefornærmelser mod: I S. 209 o. ff. — hvad der forstaaes ved j. P. i Tilfælde af Ærefornærmelser mod saadan: I S. 209 o. ff. — om Paatalen ved Ærefornærmelser mod: I S. 217 — Domme vedrørende Ærefornærmelser mod: I S. 217 o. ff., s. iøvrigt under Ærefornærmelser — om Fredskrænkelser mod: I S. 429 o. ff. — ikke strafbar i Tilfælde af begaaet Aager: II S. 122.
- Jus commune — ved Eneret til Navn: II S. 219 — ved Presseforseelser: III S. 101.
- Jus practicandi — om Sagføreres Fortabelse af: II S. 468 N.
- Justering — af Maal og Vægt: II S. 195 — om Benyttelse af ujusteret Maal eller Vægt: II S. 200 o. f. — om Misligheder med Hensyn til: II S. 201 — af Kar: II S. 195 o. f., 202. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 277.
- Justus dolor — I S. 114.

K.

- Kaldspligter — om Brud paa K. i særlige, offentlig-retlige Forhold: III S. 206 o. f.
- Karantæne — som Foranstaltning mod smitsomme Sygdomme: I S. 660 o. f.
- Kartelbærer — ved Duel: III S. 84.
- Kassebetjente — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 206.
- Kassemangel — Embedsmænds: III S. 200 o. f.
- Keglespil — s. Spil.
- Kemisk virkende Midler — ved Legemskrænkelser: I S. 20 N. — s. Gift, giftige Stoffer og Legemskrænkelser.
- Kirkeblok — Opbrydelse af: II S. 379 o. f., s. iøvrigt under Tyveri (grovt).
- Kirketyveri — II S. 379 o. f., s. iøvrigt under Tyveri (grovt).
- Kjøb og Salg — af Stemme ved Foretagelsen af de forfatningsmæssige eller kommunale Valg: III S. 148 o. ff. — af Negere, indbragte til de danske Kolonier: I S. 365.

Kjønnsforbindelser — usædelige paa Grund af Familieforhold, s. Blodskam.

Kjønnsfrihed — særlig udhævede (kvalificerede) Forbrydelser mod Kvindens: I S. 311, s. iøvrigt herom under Voldtægt samt Forbrydelser mod Personens Frihed — om de særlig udhævede Forbrydelser mod Kvindens K. i Almindelighed: I S. 369 o. ff. — om Kvindens K. som et særligt Retsgode: I S. 370 o. f. — om Handlingens Karakter ved Forbrydelser mod Kvindens: I S. 372 o. ff. — Inddelingen af disse Forbrydelser: I S. 375 o. ff. — mod hvilke Kvinder disse Forbrydelser kunne begaaes: I S. 380 o. ff. — Kvindens ufrivillige Benyttelse som Middel for mandlige Kjønssakter som Kriterium for Forbrydelserne: I S. 383 o. f. — om Ægteskabets Betydning ved disse Forbrydelser: I S. 384 o. f. — om Fuldbyrdselen af Forbrydelserne: I S. 386 o. f. — om de subjektive Betingelser: I S. 387 — de enkelte, særlig udhævede Forbrydelser mod Kvindens: I S. 387 o. ff., s. Voldtægt — Bortførelse som Forbrydelse mod Kvindens: I S. 403 o. ff., s. under Bortførelse — Forbrydelser mod K., iværksatte ved Misbrug af en overordnet Stilling: I S. 408 o. ff., s. overordnet Stilling — Forbrydelser mod K. ved en Raaden over Kvinden uden hendes Samtykke eller med hendes retlig betydningsløse Samtykke: I S. 410 o. f. — Forbrydelser mod K., iværksatte ved Svig: I S. 412 — om Paatalen ved Forbrydelserne mod: I S. 412 — om Erstatning ved Forbrydelser mod: I S. 412.

Kjønnsfrihedsforbrydelser — s. Kjønnsfrihed og Kjønssædelighed.

Kjønssædelighed — Forbrydelser mod den umodne Kvindes K., nemlig Utugt, bedrevet med Pigebarn under 12 Aar, Forførelse til Utugt af Pigebarn i en Alder af 12 indtil 16 Aar, Bortførelse af ugift Fruentimmer under 18 Aar med hendes Samtykke, men uden hendes Forældres eller Værges Minde, for med hende at øve Utugt eller for at indgaa Ægteskab med hende: I S. 413 o. ff. — om *error facti* ved Forbrydelser mod umoden Kvindes: I S. 414, 419 — om uterligt Forhold mod saadan Kvinde: I S. 415, 419 — hvad der ved Forbrydelser mod umoden Kvindes K. forstaaes ved „forføre“: I S. 415 o. ff. — om efterfølgende Straffrihedsgrund ved disse Forbrydelser: I S. 421 — om Paatalen og Erstatning: I S. 421.

- Kjønssære — retstridige Angreb paa Kvindens K., uden at Frihedskrænkelser iværksættes: I S. 371 o. f.
- Klagemaal — aabenbar falske, indgivne til Kongen eller Øvrigheden: III S. 60 o. f.
- Klasselotteriet — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.
- Klitfogeder — Bestillingsmænd: III S. 51.
- Kludesamlere — om disses Ret til at omtuske visse Varer: II S. 136.
- Kludesamling — ulovlig: II S. 138.
- Kniplinger — om Bevilling til at omføre: II S. 136.
- Kokopper — Indpodning af: I S. 661 o. f.
- Koldt Blod — som Kriterium ved Overlæg: I S. 99.
- Kolera — Foranstaltninger mod: I S. 660.
- Kollegium — om Tvang mod K. for at hindre Udførelse af det dette paahvilende Hverv: III S. 47 o. ff. — om saadan Tvang mod de enkelte Medlemmer af et: III S. 50 o. f.
- Kollekter — offentlige, i Aviser: II S. 100, 105 — ved Kirkedøre og fra Prædikestole: II S. 105.
- Kollektiv Enhed — Ærefornærmelser mod, s. Ærefornærmelser og juridiske Personer.
- Kolportage — afudenlandske Præmieobligationer: II S. 126, 130 o. f., 621.
- Kommissionshandler — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 103 o. ff., 106 o. ff., s. Presseforseelser.
- Kommunale Skatter — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.
- Kommunale Valg — om Kjøb og Salg af Stemme til: III S. 148 o. ff.
- Kompensation — ved Straffen for Ærefornærmelser: I S. 228 o. f., 280 o. ff.
- Kompulsiv Tvang — som ulovlig Tvang ved Forbrydelser mod den almindelige Handlefrihed: I S. 314 o. ff. — om Midlet (Trusler) for k. T. og Adskillelsen mellem absolut og kompulsiv Tvang: I S. 317 o. ff. — om Konstateringen af Tilstedeværelsen af: I S. 337 o. ff. — om Anvendelse af k. T. til Opnaaelse af Samleje eller anden Uterlighed: I S. 395 o. f. — ved Voldtægt: I S. 389 o. ff.
- Konfiskation — ved Betleri: II S. 104 — ved Bissekramhandel: II S. 128 — ved Efterligning af Penge: II S. 194 — ved Fabrikation og Forhandling af Margarine: II S. 143 — ved ulovligt Fiskeri: II S. 176 o. ff. — ved Fortryk og Eftertryk: III S. 14 o. f. — ved strafbare Indgreb i

Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Kunstarbejder: III S. 17 — ved strafbare Indgreb i Eneret til Fotografier efter Naturen eller af Kunstarbejder: III S. 18 — ved strafbare Indgreb i Patentrettigheder: III S. 18. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 34.

Kongehuset — Forbrydelser mod: III S. 137 o. ff., 142 o. f.
Kongelige Bibliothek — Forbrydelser med Hensyn til Ydelser til, s. fiskale Forbrydelser.

Kongelige Mandater — Overtrædelse af: II S. 167, III S. 218.

Kongen — Forbrydelser mod denne ved Handlinger, der sigte til at berøve ham Livet, Friheden eller Tronen: III S. 25 o. ff. — om Fuldbrydelsen af denne Forbrydelse: III S. 34 o. f. — om de subjektive Betingelser ved Forbrydelsen: III S. 37 — Straffen for den, som undlader at underrette Øvrigheden om saadan Forbrydelse mod K. efter at være kommen til sikker Kundskab derom: III S. 37 o. f., s. iøvrigt om denne Art Forbrydelser under Forræderi — Angreb paa K.s Magtudøvelse: IH S. 45 — Forbrydelser mod K., der ikke falde ind under Begrebet Forræderi: III S. 136 o. ff., nemlig ved Forgribelse paa hans Person: III S. 137 o. ff. — ved at overfalde ham med Trusler, Skjældsord eller anden Forhaanelse: III S. 137 o. ff. — ved anden fornærmelig Adfærd at krænke den Ærbødighed, der skyldes ham: III S. 137 o. ff. — ved at indsende Ansøgninger og Klager til K. i utilbørlige Udtryk: III S. 138 o. ff. — ved at efterskrive hans Navn: II S. 75 o. f. III S. 138, s. om dette Tilfælde nærmere under Dokumentfalsk — om Førelsen af Sandhedsbevis i Tilfælde af Ærefornærmelser mod: III S. 140 o. ff.

Konkurrence — ideel, s. *concursum idealis* — illoyal: III S. 12.

Konkurrence af Forbrydelser — ved Dokumentfalsk og Bedrageri: II S. 72 o. ff. — ved ulovlig Omløben med Varer i Forbindelse med Løsgængeri og Dokumentfalsk: II S. 131 N. — ved Eftergjørelse af Penge og Bedrageri: II S. 188 — ved Levnedsmidlers Forfalskning, der tillige medfører Fare for Sundheden: II S. 209 — ved Misligheder ved Handelsbøger i Forbindelse med Bedrageri: II S. 276. — Se iøvrigt *concursum idealis* samt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 62.

Konkurs — svingagtig, s. Kreditkrænkelser.

- Konkurskreditorer — disses Ret til Fyldestgjørelse Gjenstand for Kreditkrænkelser: II S. 234 o. ff.
- Konsuler — om danske K.s Doms- og Øvrighedsmyndighed: III S. 219.
- Kontrabande Varer — hvad derved forstaaes: II S. 128.
- Kontrektationstheorien — II S. 363.
- Kortstemplingsafgift — Forbrydelser med Hensyn til, s. fiskale Forbrydelser.
- Krav — bedragerisk Hindring af K.s Fyldestgjørelse: II S. 498 o. ff., s. Bedrageri.
- Kredit — Krænkelser af den almindelige: II S. 231 o. ff., s. iøvrigt Kreditkrænkelser.
- Krediterede Ydelser — Bedrageri ved Fordringer i Anledning af: II S. 504, 511.
- Kreditgiven — strafbar: II S. 125.
- Kreditor — om Maaden, hvorpaa dennes Ret til Fyldestgjørelse kan krænktes: II S. 233 — om Krænkelse af Konkurskreditorets Ret: II S. 234 o. ff. — om Begunstigelse af en enkelt K. paa de Andres Bekostning i Tilfælde af Konkurs: II S. 248 o. ff. — om Krænkelse af Konkurskreditorer ved Misligheder ved Handelsbøgers Førelse m. m.: II S. 266 o. ff. — Proformaafhændelser og Proforma pantsættelser for at betage K. udenfor Konkurs Midlerne til at erholde, hvad der tilkommer ham: II S. 520, 531 o. ff. — Unddragelse af Exekutionsgjenstande til Skade for en exekverende: II S. 521, 531 o. ff. — om Debtors Tilvendelse eller Tilintetgjørelse af Dokumenter, der tilhøre: II S. 502, 508 o. ff. — Debtors Tilvendelse af K. tilhørende Dokumenter ved Handlinger, der ere karakteristiske for Røveri: II S. 597, — s. iøvrigt under Bedrageri, Røveri og Kreditkrænkelser.
- Kreditkrænkelser — Kr. af den almindelige Kredit: II S. 231 o. ff., 450 — om Gjenstanden for: II S. 234 o. ff. — om Gjærningsmanden ved: II S. 254 o. ff. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 260 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 262 o. ff. — om Straffen for: II S. 264 o. ff.
- Krig — Statsforbrydelser, iværksatte ved: I S. 9 N. III S. 25 o. ff., s. iøvrigt Statsforbrydelser — lovlig: I S. 9 N. — privat: I S. 10 N. — som international Retshaandhævelse: I S. 44 o. ff. — folkeretlige Regler for: I S. 45 N. o. f.
- Krigsmagten — Forseelser i offentlig-retlige Disciplinærforhold vedrørende: III S. 207 o. f.

- Krigstid — Bistand, ydet Fjenden i: III S. 40.
- Krigstjeneste — Hverving til fremmed K. uden Kongens Tilladelse: III S. 41 — om Straffen for den Værnepligtige, der forsætlig gjør sig uskikket til: III S. 42.
- Krudt — om Overtrædelse af Politiforskrifter med Hensyn til: I S. 615.
- Krænkelser — af Blufærdigheden, s. Blufærdighed — af Brevhemmeligheden, s. Brevhemmelighed — af Husfreden, s. Husfred — af Legemet, s. Legemskrænkelser — af Æren, s. Ærefornærmelser — af den almindelige Kredit, s. Kreditkrænkelser — af fremmed Ejendom: III S. 1 o. ff. — formelle, af fremmed Ejendom: III S. 8 o. f. — af retsbeskyttede Formuekrav: III S. 10 o. f. — af Enkeltmands Erhvervsrettigheder: III S. 11 o. ff.
- Kunstarbejder — Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved: III S. 16 o. f., s. Eneret og Indgreb.
- Kunstmør — s. Margarine.
- Kunstpil — s. Spil.
- Kvaksalveri — Straffereglerne for: I S. 648 — Subjektet for Forbrydelsen: I S. 648 — om Beskaffenheden af Virksomheden: I S. 649 o. ff. — om Betingelserne for K., nemlig Fare for den Syge: I S. 650 o. f. — s. desuden om K.: II S. 109, 145 N., 162.
- Kvalificeret Bedrageri — II S. 6, 598.
- Kvalificeret Tyveri — II S. 359, 593.
- Kvinde — Forbrydelser mod K.s Kjønsmfrihed, s. under Kjønsmfrihed — Forbrydelser mod afsindig og umoden K.s Kjønsmfrihed, s. henholdsvis under afsindig og umoden Kvinde.
- Kætteri — I S. 556 N. III S. 205.

L.

- Laan til Eje — om Bedrageri ved Fragaalelse af: II S. 452 o. f., 455 o. ff., 499, 503, 511 — om de subjektive Betingelser ved dette Bedrageri: II S. 519 o. f. — om Straffen: II S. 520 — s. iøvrigt Bedrageri III.
- Landbrug — Straffebestemmelser, der have Hensyn til Overtrædelser af de om L. givne Lovregler med Hensyn til Bondejord, Bøndergaarde, Huse paa Landet, Udstykning, Fæstepligt, Hoveri, Husmænds Pligtarbejde: II S. 164 o. ff.
- Landmand — om L.s Salg af sine Produkter: II S. 132 o. f.

- Landsforræderi — diplomatisk, militært, simpelt, s. Forræderi.
- Landstingsmand — kongevalgt, ikke Ansvar som for Embedsmænd: III S. 167.
- Landstryger — II S. 91 N. og Løsgænger.
- Landvæsenskommission — Ærefofnærmelser mod enkelte Medlemmer af: I S. 221 N., s. iøvrigt juridisk Person, kollektiv Enhed og Ærefofnærmelser.
- Landvæsensprodukter — hvad derved forstaaes: II S. 133 N. o. f. — om Salg af: II S. 132 o. f.
- Larm — der forstyrrer Gudstjeneste: I S. 565 o. ff.
- Legeme og Liv — Forbrydelser mod Personers: I S. 7 o. ff.
 — *concursum idealis* ved Forbrydelser mod: I S. 8 N. o. ff.
 — Subjektet for Angreb paa: I S. 15 — om Sondringen indenfor Kredsen af Forbrydelserne mod: I S. 15 o. ff. — s. iøvrigt under Legemskrænkelser, Manddrab, Forbrydelser imod Foster, Prisgivelse af Hjælpelese, uforvarlig Omgang ved Barnefødsel, Livsfare, Selvmord, Politilove.
- Legemlig Omgang — om Betegnelsen: I S. 375, s. ogsaa uterligt Forhold — med Kvinde, hvis frie Villie er hende betagen eller, som er ude af Stand til at modsætte sig: I S. 410 — om Ægtemand, der giver Andre Lejlighed til l. O. med Hustruen: I S. 459 o. f.
- Legemsbeskadigelse — s. Legemskrænkelser.
- Legemsfofnærmelse — s. Legemskrænkelser.
- Legemsforstyrrelse — s. Legemskrænkelser.
- Legemskrænkelser — I S. 16 o. ff. — Gjenstanden for: I S. 17 o. f. — Klassificeringen af og Sondringerne ved: I S. 22 o. f. — det historiske Moment ved Klassificeringen og Sondringerne: I S. 24 o. ff. — det objektive Moment ved: I S. 40 o. ff. — om den i visse Tilfælde udfordrede, ikke blot den subjektive Skyld vedrørende, særegne Egenskab hos Gjærningsmanden til: I S. 41 — den retstridige Handling ved samt de forskellige Straffrihedsgrunde for: I S. 41 o. ff. — om Virkningen af den retstridige Handling ved: I S. 53 o. f. — de subjektive Betingelser ved: I S. 54 o. ff. — I Legemskrænkelser af laveste Grad: I S. 58 o. ff. — Definitionen af disse Forbrydelser: I S. 58 o. ff. — om det objektive Moment „Overfald med Hug og Slag eller anden personlig Vold“ og Betydningen af disse Udtryk: I S. 58 o. ff. — Straffen for L. af laveste Grad efter Følgens Beskaffenhed: I S. 63 o. f. — Hovedspørgsmaalet herved (Fortolkning

af § 203): I S. 65 o. ff. — *II* Mindre grove Legemsbeskadigelser: I S. 81 o. ff. — Definitionen af disse: I S. 82 o. ff. — Straffeskemaet for disse: I S. 87 o. ff. — *III* Grove Legemsbeskadigelser: I S. 89 o. ff. — om Strafbarheden af uagtsomme, grove L.: I S. 89, 92 — Definitionen af grove L.: I S. 90 — Straffeskemaet for disse: I S. 91 o. f. — *IV* Manddrab: I S. 92 o. ff., s. nærmere under Manddrab — om Forhøjelse af de almindelige Straffe for: I S. 104 o. ff., s. iøvrigt under Slægtning, Børn, Ægtefælle — om Nedsættelse af de almindelige Straffe for: I S. 111 o. ff., s. iøvrigt under Provokationer, Slagsmaal — Paatalen ved: I S. 125 o. f. — Skadeserstatning for: I S. 126 — om Forbrydelse af Arveret som Følge af L. mod Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie: I S. 126 o. f. — s. iøvrigt om Skadeserstatning Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 300—303 og om Arveretsforbrydelse smstds. § 304 — mod egne eller Andres Børn, der ere betroede til Ens Omsorg, s. Børn — mod Slægtning i opstigende Linje, s. Slægtning — mod Ægtefælle, s. Ægtefælle.

Løjlighed til legemlig Omgang — givet Andre af Ægtemand med Hustru: I S. 459 o. f.

Lem — hvad der forstaaes ved, s. Lemlæstelse.

Lemlæstelse — hvad der forstaaes ved: I S. 33 o. ff. — — foretagen af Værnepligtig for derved at unddrage sig Krigstjenesten: III S. 42 — s. iøvrigt under Legemskrænkelser III.

Letfærdig Kvinde — Drab af Barn: I S. 117 o. ff. — uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel: I S. 150 o. ff.

Letsindig Adfærd — udviist af Fallent, hvorved Kreditorer lide betydelige Tab: II S. 252 o. f.

Levnedsmidler — Eftergjørelse og Forfalskning samt Falholdelse af eftergjorte og forfalskede: II S. 208 o. f. — Behandling af fordærvede L. for at skjule deres Tilstand: I S. 653. II S. 208 — om den almene Sundheds Betyggelse i Henseende til: I S. 653 o. f.

Lidelse — som Betegnelse for Virkningen af Legemskrænkelser: I S. 53 — om Erstatning for tilføjjet L., s. Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 301—303.

Lig — strafbar Adfærd mod: I S. 14 — Udplyndring af: II S. 442 o. f. — Tyveri fra: II S. 333, 340 N. — s. iøvrigt Ligrøveri og Krænkelser af Gravfreden.

Ligrøveri — I S. 568 N. II S. 317 og N.

- Ligsyn — Forseelser ved Overtrædelser af Lovbestemmelser om: I S. 189.
- Limfjordsfiskeri — Bestemmelser om: II S. 174 N. o. ff.
- List — anvendt ved Barnerov: I S. 368 — ved Bortførelse: I S. 406 o. f. — ved grovt Tyveri (tillistet Nøgle): II S. 388 o. f.
- Literært Tyveri — ikke Tyveri i juridisk Betydning: II S. 316 — s. iøvrigt under Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Aandsværker.
- Liv — om Barnets begyndende L. udenfor Moders Liv: I S. 14, 120 o. f. — Berøvelse af, s. Legemskrænkelser og Manddrab.
- Livets Berøvelse — s. Legemskrænkelser og Manddrab.
- Livjægerkorpset — Ærefornærmelser mod: I S. 218 N., s. nærmere under juridisk Person, kollektiv Enhed og Ærefornærmelser.
- Livsfare — Undladelse af at komme en Person, der er i L. til Hjælp, s. Undladelse — Undladelse af Anmeldelse til Øvrigheden, naar en Person er i: I S. 175 o. ff. — s. iøvrigt Anmeldelsespligt og Undladelse.
- Livsvirksomhed — om L.s Betydning ved Afgrænsning af Legemsbeskadigelserne: I S. 36, s. iøvrigt Legemskrænkelser — om Betydning for Begreb om og Adskillelser i Frihedsberøvelser: I S. 344 o. ff., s. iøvrigt Frihedskrænkelser.
- Lodsning — uberettiget: II S. 163.
- Lottospil — Overtrædelse af Forbud mod: II S. 110, III S. 87.
- Lovgivende Forsamlinger — Angreb paa disses Sikkerhed og Frihed: III S. 46 — Hindring for deres Sammentræden og Virksomhed: III S. 46 — om Indsendelse af Ansøgninger og Klager i utilbørlige Udtryk til: III S. 144 — Vold eller Trusel om Vold mod Medlem af: III S. 145.
- Lovlig Krigsbrug — I S. 9 N., 45 N. o. f.
- Lovligt Erhverv — om Forpligtelsen for Enhver til at søge: II S. 88, s. Løsgænger.
- Lovligt Tvangsmiddel — s. Tvangsmiddel.
- Lovovertrædelser — om falsk Angivelse af forøvede, s. falsk Angivelse.
- Lucri faciendi gratia — II S. 286 o. f., s. iøvrigt *animus lucri faciendi*.
- Lyde — som Betegnelse for Virkning af Legemskrænkelser: I S. 53 — om Erstatning for tilføjet, s. Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 301—303.
- Lygter — Ødelæggelse af L. til Gaders og Vejes Belysning: I S. 669.

- Lægemedler** — Handel med: I S. 645, s. iøvrigt Apothekere, Arkana.
- Læger** — om disses Pligter: I S. 652. III S. 205 — om L.s Kunstfejl: I S. 133.
- Lægevirksomhed** — om uautoriseret, s. Kvaksalveri — s. desuden: II S. 144.
- Lærebrev** — om Mesters vitterlig urigtige Bevidnelse i: III S. 71.
- Læremester** — Krænkelse af de i Forholdet mellem L. og Lærling begrundede særlige Pligter: I S. 497 o. f. — falsk Bevidnelse i Lærebrev, s. Lærebrev.
- Lærer** — strafbare Krænkelser af de i Forholdet mellem L. og Elev begrundede særlige Pligter: I S. 496 o. f. — der forfører sin Elev til Løsagtighed: I S. 492 o. ff.
- Lærling** — Krænkelse af Pligter lige overfor Læremester: I S. 497 o. f.
- Løsagtighed** — Forførelse til L. af Børn, Myndlinge m. m.: I S. 492 o. ff. — af Kvinde: I S. 530 og N., s. Rufferi.
- Løsagtig Kvinde** — Beskyttelse for hendes Kjønsmfrihed: I S. 380 o. ff.
- Løsgænger** — II S. 87 o. ff., 130 N. o. f., 133 — naar foreligger: II S. 89 o. ff. — omstrejfende: II S. 90 o. ff. — hvilken Handling der maa foreligge for at konstatere: II S. 93 — ved Overtrædelse af Polititilhold m. m.: II S. 93 o. f. — om de subjektive Betingelser ved: II S. 95 o. f. — Straffen for: II S. 96 — om Børns: II S. 96 — om Betydningen af lovligt Erhverv ved: II S. 92 o. f.

M.

- Maal** — Misbrug med Hensyn til: II S. 195 o. ff. — Forfærdigelse af urigtige, Forandring af rette, Benyttelse af falske: II S. 196 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved disse Forbrydelser: II S. 198 o. f. — om Straffen derfor: II S. 199 — om Benyttelse af M., der ved Tid eller Brug ere blevne forandrede: II S. 199 o. f. — om Benyttelse af M., som ikke ere lovlig justerede: II S. 200 o. f.
- Maalen** — uautoriseret: II S. 202 — Bedrageri ved: II S. 471, s. iøvrigt Bedrageri II.
- Maalere** — offentlig autoriserede: II S. 196, 202.
- Maaling** — af Skibe, s. Skibsmaaling.
- Magt** — Undergivelse under uberettigede Personers: I S. 357 o. ff., s. Frihedskrænkelser.

- Magtens Berøvelse — Forbrydelser, der sigte til: III S. 25 o. ff. s. iøvrigt under Forræderi og Statsforbrydelser.
- Magtens Udøvelse — Angreb paa den M. U., der tilkommer Kongen, Rigsforstanderen og Statsraadet, s. henholdsvis Kongen, Rigsforstanderen og Statsraadet — Indgreb i M. U., hvorved denne udsættes for Fare, lige overfor fremmede Magter: III S. 38 o. ff. — Indgreb i M. U., hvorved denne udsættes for Fare i det indre Statsliv: III S. 44 o. ff. — s. iøvrigt Statsforbrydelser.
- Magter, fremmede — om Straffen for den, som for at bringe den danske Stat under fremmed Herredømme sætter sig i Forbindelse med: III S. 25 o. ff., s. iøvrigt Forræderi og Statsforbrydelser — Forbrydelser mod: III S. 213 o. ff. — Ærefornærmelser mod: III S. 215 o. ff. — Angreb paa eller Fornærmelse af Gesandt, udsendt af: III S. 217 — særlige Forbrydelser mod: III S. 218 o. f.
- Majestætsforbrydelse — III S. 136 o. ff., s. Kongen, Kongehuset.
- Majestætsfornærmelse — s. Kongen.
- Mala fides — *ab initio*: II S. 446 — *superveniens*: II S. 419, 446 — s. Hæleri og Tilegnelse af tilfældig besiddede Ting.
- Manddrab — som Led i Forbrydelser mod Legeme og Liv: I S. 7 o. ff. — hvorvidt Ombringelse af Foster er: I S. 12 o. ff. — Definitionen af: I S. 17, 93 — Forholdet mellem andre Legemskrænkelser og: I S. 16 o. ff. — det objektive Moment ved: I S. 40 o. ff. — om særegne, ikke blot den subjektive Strafskyld vedrørende, Egenskaber hos Gjerningsmanden til: I S. 41 — den retstridige Handling ved: I S. 41 o. ff. — de objektive Straffrihedsgrunde ved: I S. 44 o. ff. — de subjektive Betingelser ved: I S. 54 o. ff., 93 o. f. Forsætligt Manddrab: I S. 93 o. ff. — uoverlagt: I S. 93 o. ff. — overlagt (Mord): I S. 93 o. ff. — om Forholdet mellem overlagt og uoverlagt: I S. 94 o. f. — hvad der ved overlagt M. skal være overlagt, hvad der udkræves til Overlæg, samt naar Overlæg skal have foreligget: I S. 97 o. ff. Uagtsomt Manddrab: I S. 94, 103. — Straffen for det forsætlige (overlagte og uoverlagte): I S. 93 — Straffen for det uagtsomme: I S. 94 — om Forhøjelse af de almindelige Straffe for: I S. 104 o. ff., s. iøvrigt her Slægtning, Ægtefælle — om Nedsættelse af de almindelige Straffe for: I S. 111 o. ff., s. iøvrigt her Provokationer, Drab af uægte Barn under eller strax efter Fødselen, af en Anden efter dennes Begjæring — Paatalen ved: I S. 125

- o. f. — om Skadeserstatning ved: I S. 126, s. iøvrigt desangaaende Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 302.
- Mandskab — strafbare Brud paa de ved Forholdet mellem Skipper og M. begrundede Pligter: I S. 500 — Forledelse af Hærens eller Flaadens M. til Rømning: III S. 41 — Mandskabs Straf ved Negerhandel: I S. 463, s. Negerhandel.
- Manen — Bedrageri ved: II S. 471, s. iøvrigt Bedrageri II.
- Margarine — Lovbestemmelser om Fabrikation og Forhandling af: II S. 138 o. ff. — Udgivelse af M. for Smør: II S. 138 o. f., 207.
- Margarineost — Lovbestemmelser om Fabrikation og Forhandling af: II S. 139 o. ff., 143 o. f.
- Markedspas — Misbrug med: II S. 129.
- Markfred — Brud paa: III S. 8 o. f.
- Marktyveri — II S. 378 o. f., s. iøvrigt under Tyveri (grovt).
- Maskiner — om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved: I S. 664.
- Materiel Ejendomskrænkelser — hvad derved forstaaes: II S. 285 o. f. — om nødvendig ved § 251: II S. 479 o. f. — ved § 256: II S. 570 o. ff. — ved § 257: II S. 579 o. ff. — ved § 245: II S. 606 o. ff. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 245, 251, 256, 257.
- Meddelagtighed — ved Drab af uægte Barn under eller strax efter Fødselen: I S. 119 — ved Fosterfordrivelse: I S. 134 o. f. — ved Selvmord: I S. 184 — ved Brud paa Brevhemmeligheden: I S. 427 — ved Hor: I S. 445 — ved Bigami: I S. 456 — ved falsk Udlæggelse af samt Udgivelse for Barnefader: I S. 481 — ved Aager: II S. 123 — ved Betleri: II S. 103 — ved Bissekramhandel: II S. 132 — ved Dokumentfalsk: II S. 39 o. ff. — ved Falskmøntneri: II S. 190 o. f. — ved Kreditkrænkelser, hvor enkelte Kreditorer begunstiges paa de Andres Bekostning: II S. 254 o. ff. — ved Tyveri: II S. 408 o. ff., s. iøvrigt Hæleri — ved Bedrageri, hvor enkelte Kreditorer begunstiges paa de Andres Bekostning: II S. 546 o. ff. — ved bedragerisk Forhold: II S. 590 — ved uberettiget Næringsbrug: II S. 155 — ved ulovlig Jagt: II S. 173 — ved ulovligt Østersfiskeri: II S. 177 — ved Forræderi: III S. 33 — ved Mened: III S. 64 N. — ved Duel: III S. 84 — ved Presseforseelser: III S. 103, 106, s. nærmere herom Presseforseelser. — Foregaaende Meddelagtighed: II S. 418, 425 og foregaaende Meddelagtighed. — Samtidig Meddelagtighed: II S. 191 N., 418, 425, 472 N. og samtidig Meddelagtighed. — Efterfølgende

Meddelagtighed ved Betleri: II S. 103 N. — ved ulovlig Jagt: II S. 173 — ved Falskmøntneri: II S. 191 N., 192 o. ff. — ved Berigelsesforbrydelser i Almindelighed: II S. 300 o. f. — ved Tyveri: II S. 412 — ved Hæleri: II S. 409 o. ff., 419 — ved ulovlig Omgang med Hittedogs: II S. 437, s. efterfølgende Meddelagtighed. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s Kap. 5 §§ 47—56; (m. H. t. efterfølgende M. § 55).

Meddelelse — af Statens hemmelige Dokumenter: II S. 44 o. ff.

Medgjerningsmand — ved Fosterfordrivelse: I S. 132 — ved Negerhandel: I S. 363 — ved Kjønsfrihedsforbrydelser: I S. 384 — ved Betleri: II S. 102 o. f. — ved Bissekramhandel: II S. 132 — ved Dokumentfalsk: II S. 40 o. ff. — ved Aager: II S. 122 o. f. — ved Hasardspil: II S. 111 — ved uberettiget Næringsbrug: II S. 153 o. ff. — ved ulovlig Jagt: II S. 172 o. f. — ved Falskmøntneri: II S. 190 o. f. — ved Kreditkrænkelser, hvor en enkelt Kreditor begunstiges paa de Andres Bekostning: II S. 255 o. ff. — ved Berigelsesforbrydelser: II S. 411 o. f. — ved Bedrageri, hvor en enkelt Kreditor begunstiges paa de andres Bekostning: II S. 546 o. ff. — ved undtaget Bedrageri: II S. 590 — ved Sørøveri: II S. 601 — ved de groveste Forræderier: III S. 32 o. ff. — ved Stl.'s § 103: III S. 54 — ved Duel: III S. 84 — ved Presseforseelser: III S. 102 o. ff. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s Kap. 5 (§§ 47—56).

Medicina domestica — I S. 650, s. under Kvaksalveri.

Medicinalembedsmænd — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 205.

Medicinalhandel — uberettiget: I S. 646.

Medlem af lovgivende Forsamling — Overfald paa: III S. 145.

Mekaniske Midler — Vold ved Anvendelse af ydre: I S. 20 N. — Fremkaldelse af Abort ved: I S. 131.

Mened — III S. 59, 61 o. ff., 69 o. ff., 72 o. ff. II S. 9, 13 o. ff., 82 — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: III S. 64 N., 75 o. f. — Forsøg paa: III S. 64 N., 75 o. f. — Meddelagtighed i: IH S. 64 N. — om Betydningen af Edsformernes Iagttagelse: III S. 73 — om Tilfælde, hvor Straf af forskellige Grunde er udelukket: III S. 73 o. ff.

Menneskerov — I S. 347, s. Frihedsberøvelse.

Menneskers Sundhed — Forbrydelser med Hensyn til Almenfare for: I S. 637 o. ff.

- Mester — Brud paa de ved Forholdet mellem M. og Svende
begrundede Pligter: I S. 501 o. f. — om dennes vitterlig
urigtige Bevidnelse i Lærebrev: III S. 71.
- Milepæl — Ødelæggelse af: I S. 669 o. ff.
- Militære Underklasser — om disses Formueraadighed:
II S. 620.
- Militærpatrouiller — Vold eller Trusel om Vold mod
saadanne for at tvinge til eller hindre i Udførelsen af
Hverv: III S. 47 o. ff.
- Militærpersoner — Vold eller Trusel om Vold mod disse
for at tvinge til eller hindre i Udførelsen af Hverv:
III S. 47 o. ff.
- Militær Straffelov — Udelukkelse fra Strafferettens
specielle Del af: I S. 1, III S. 207.
- Militært Landsforræderi — III S. 39, s. Forræderi.
- Mindreaarige — om Straffen for Kreditgiven til: II S. 125.
- Ministerium — Ærefornærmelser mod: I S. 221 N., s.
juridisk Person, kollektiv Enhed og Ærefornærmelser —
Indgivelse af falsk Klagemaal til: III S. 61 — Indgivelse
af Ansøgninger eller Klager i utilbørlige Udtryk til:
III S. 143.
- Minæ juris — ved ulovlig Tvang: I S. 318 o. f. — om
Anvendelse af m. j. ved Afpresning: II S. 612.
- Misbrug — med Dokumenter, s. Dokumentfalsk — med
skriftlige Dokumenter, uden at der foreligger Dokument-
falsk: II S. 81 o. ff. — med Dokumenter i videre For-
stand (ikke-skriftlige): II S. 83 o. ff. — med Hensyn til
Grænsestene, Stempler, Varemærker, Signaler, Bejer
o. desl.: II S. 83 o. ff. — med Skudsmaalsbøger, s. Skuds-
maalsbøger — med Maal og Vægt: II S. 195 o. ff., s.
iøvrigt nærmere under henholdsvis Maal og Vægt —
med Hensyn til Varers Ægthed og Godhed: II S. 203
o. ff., s. Varer, Vareforfalskning — med offentlige Stempler
og Mærker: II S. 224 o. ff. — med Hensyn til Varers
Pris: II S. 229 o. ff. — med Hensyn til Penges An-
vendelse i Omsætningen: II S. 179 o. ff. — med fremmede
Ting, der ere overladte til Brug: III S. 9 — af Embeds-
stilling, s. Embedsforbrydelser — af det civile Proces-
institut: III S. 155 o. ff.
- Misdannelse — I S. 5, s. Monstra.
- Misfødsel — I S. 5.
- Mishandling — I S. 52, s. Legemskrænkelser og Røveri —
af Dyr, s. Dyrplageri — af Andres til Omsorg betroede
Børn: I S. 110 o. f., 497 — af Lig: I S. 569, s. Gravfred.

- Mislighed — mindre betydelig, udvist af udmeldte Mænd i deres afgivne Erklæringer: III S. 67 o. f. — ved Handelsbøger, s. Handelsbøger — ved Statusopgjørelse, s. Status.
- Misligholdelse — af edelige Løfter: III S. 76 o. f.
- Moder — M.s Forhold til Foster i Almindelighed: I S. 13 — der fordriver sit Foster, s. Fosterfordrivelse — der dræber sit uægte Barn, s. Drab af uægte Barn og uægte Barn.
- Modstand — voldsom, af samlet Mængde, mod Udførelsen af en af Øvrigheden truffen Bestemmelse: III S. 52 o. ff. — passiv: III S. 58 og N.
- Monumenter — offentlige, Ødelæggelse eller Beskadigelse af: I S. 573.
- Monstra — I S. 5 o. f., 129.
- Moralsk Manddrab — I S. 43.
- Mord — I S. 94 o. ff., s. nærmere under Manddrab (overlagt).
- Mordbrand — s. under Brandstiftelse.
- Mortifikation — ved Ærefornærmelser: I S. 286 o. ff., s. iøvrigt Ærefornærmelser — ved andre retstridige Handlinger: I S. 677 (U. f. R. 1896 S. 239 o. ff.).
- Motiv — s. Bevæggrund.
- Mulkt for unødigt Trætte — III S. 155 o. ff. — Forhold til Bedrageri: II S. 506.
- Musikalske Værker — uberettiget Opførelse af: III S. 13 o. ff., s. Eneret.
- Myndighed, kommunal — om ved Vold eller Trusel om Vold at hindre Samling af: III S. 54 o. f.
- Myndighed, offentlig — Tvang paa og Hindring for Udførelsen af: III S. 46 o. ff. — Tilegnelse af: III S. 77 o. ff., s. iøvrigt Statsforbrydelser.
- Myndighed, privatretlig, Bedrageri herved: II S. 488, 512.
- Myndighedsakter — svingagtig bevirkede, i bedragerisk Øjemed: II S. 470, 497 o. f.
- Myndling — Ærefornærmelser mod: I S. 230 — Krænkelser af Værgeret og Værgepligt: I S. 485 o. ff.
- Mytteri — om Bord i Skibe: I S. 49 N. o. f., 500.
- Mæglere — om Indgreb i disses Ret: II S. 164.
- Mænd, udmeldte — om Mislighed med Hensyn til Bevisudsagn, afgivne for Retten af: III S. 63 o. ff., 67 o. ff.
- Mængde — forsamlet M.s Ulydighed mod Opfordring til at skilles: I S. 575 o. ff. III S. 54 — samlet M.s Tvang paa eller voldsomme Modstand mod Øvrighed: III S. 52 o. ff.
- Mærker — urigtig Anbringelse af M. paa Varer: II S. 209 o. ff. — Forvanskning af: II S. 83 o. ff. — Misbrug med, s. Misbrug.

- Mæslinger — Foranstaltninger mod: I S. 661.
 Møllebrug — uberettiget, s. uberettiget Møllebrug.
 Møntforfalskning — s. Eftergjørelse af og Forfalskning af Penge og Pengefalsk.
 Møntlov — Overtrædelser af: II S. 195.

N.

- Nadver — Forældres Forsømmelse med Hensyn til Børns Nydelse af N.s Sakrament: I S. 489, 572.
 Nattesæde — I S. 571.
 Nattetid — hvad derved forstaaes i Tilfælde af Indbrudstyveri: II S. 394, s. Tyveri (grovt).
 Navn — Efterskrift af Andenmands, s. Dokumentfalsk — Efterskrift af Kongens: II S. 75 o. f. III S. 138 — urigtig Anbringelse af N. paa Varer: II S. 209 o. ff. III S. 19 — s. fremdeles Navngivelse.
 Navngivelse — Forfatters, s. under Anonymitet og Presseforseelser.
 Nedsættelse — af Straf for Legemskrænkelser: I S. 111 o. ff., s. under Legemskrænkelser — af Straf for Manddrab: I S. 111 o. ff., s. under Manddrab. — Se ogsaa Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 58 og 60.
 Neger — s. under Negerhandel, Negerslaveri.
 Negerhandel — som kvalificeret Frihedsberøvelse: I S. 361 — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: I S. 362 — om at udruste Skib til: I S. 363 — om Medgjerningsmænd ved: I S. 363 — om Straffen for: I S. 363 o. ff. — a) om Straffen for den, der udruster Skib til: I S. 364 — b) om Straffen for den, der gaar en Slavehandler tilhaande ved at forskaffe Negere til: I S. 364 — c) om Straffen for den, der som Kaptajn eller Superkargo vidende har taget Tjeneste paa et til N. udrustet Skib: I S. 364 — d) om Straffen for Skibsmandskab og Skibs-officerer, der ere medskyldige i: I S. 364 — e) om Straffen for den, der giver Forstrækninger til et Skibs Udredelse til N., eller paa anden Maade støtter: I S. 364 — f) om Straffen for Embedsmand, som deltager i eller søger at fremme: I S. 364 o. f. — om Konkurrence af Forbrydelsen N. med andre Mishandlinger mod Negere: I S. 365.
 Negerslaveri — om Retssubjektivitet for dem, der ere i: I S. 4, s. iøvrigt Negerhandel.

Negotiorum gestio alterius — s. Gestio.

Nægtelse — af at besidde stjaalne Ting: II S. 420, s. Hæleri
— af at besidde fundne Ting: II S. 438, s. ulovlig Om-
gang med Hittegods — positiv, af at skyldes: II S. 510
o. ff., s. Bedrageri III.

Næring — borgerlig, s. borgerlig Næring.

Næringsadkomst — Sukkertilvirkning uden: II S. 161.

Næringsbrug — uberettiget: II S. 131, 145 o. ff. — om
Gjerningsmanden ved uberettiget: II S. 153 o. ff. — om
Straffen for uberettiget: II S. 157.

Næringsvej — Hæleri, drevet som, s. Hæleri.

Nærmeste — s. Legemskrænkelser, Manddrab, Voldtægt
samt Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 169, 187, 189, 205.

Nævninger — N.s Strafbarhed som Embedsmænd: III S. 170
o. ff. — N.s Udeblivelse fra Møde: III S. 174 — N.s undladt
Anmeldelse af Forfald ved for sent Møde: III S. 174 —
Bestikkelse af: III S. 182 o. ff.

Nødret — hvorvidt denne diskulperer ved Legemskrænkelser
og Manddrab: I S. 52 — om Anvendelse af N. ved Ære-
fornærmelser: I S. 227. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen
ved Stl.'s § 41.

Nødstilstand — hvorvidt en saadan diskulperer ved Legems-
krænkelser og Manddrab: I S. 52.

Nødværge — lovligt, som objektiv Straffrihedsgrund ved
Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 50 — i Forhold
til Selvtægt: III S. 51. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen
ved Stl.'s § 40.

Nøgle — falsk, hvad derved forstaaes: II S. 387 — Be-
nyttelse af saadanne ved simpelt Tyveri skærpende Om-
stændighed: II S. 374 o. f. — om Benyttelse deraf ved
grovt Tyveri (Indbrudstyveri): II S. 381, 385, 387 — til-
listet, hvad derved forstaaes: II S. 388 o. f. — Benyttelse
af saadanne ved simpelt Tyveriskærpende Omstændighed:
II S. 374 o. f. — om Benyttelse af disse ved grovt
Tyveri (Indbrudstyveri): II S. 381, 385, 387.

0.

Objektive Betingelser — ved Angreb paa Legeme og
Liv: I S. 20 o. ff., 42 o. ff., 53 o. f., 58 o. ff. — ved Foster-
fordrivelse: I S. 129 o. ff. — ved Prisgivelse af Hjælpe-
løse: I S. 137 o. ff. — ved uforsvarlig Omgang ved

Barnefødsel: I S. 154 o. ff. — ved Barnefødsel i Dølgemaal: I S. 163 o. ff. — ved Undladelse af at komme Personer i Livsfare til Hjælp: I S. 170 o. ff., 177 o. ff. — ved Fremme af Selvmord: I S. 186 o. f. — ved Ærefornærmelser: I S. 190 o. ff., 199 o. ff., 226 o. ff., 240 o. ff., 244 o. ff., 263 o. ff. — ved Krænkelser af Blufærdigheden: I S. 294 o. ff. — ved Frihedskrænkelser: I S. 308 o. ff., 312 o. ff., 351 o. ff., 356 o. ff., 362 o. f., 366 o. ff. — ved Kjønsmisbrud: I S. 370 o. ff. — ved Voldtægt: I S. 389 o. ff. — ved Bortførelse: I S. 403 o. ff. — ved Stl.'s § 167: I S. 409 — ved Stl.'s § 170: I S. 410 o. f. — ved Stl.'s § 172: I S. 412 — ved Forbrydelser mod Uansvarliges Sædelighed: I S. 414, 415 o. ff., 420 — ved Fredskrænkelser: I S. 423 o. ff., 426 o. ff., 429 o. ff., 433 o. ff. — ved Hor: I S. 444 o. ff. — ved Bigami: I S. 452 o. ff. — ved Stl.'s § 183, 2: I S. 459 o. f. — ved Blodskam: I S. 463 o. ff., 472 o. f. — ved Angreb paa Familiestillingen: I S. 478 o. ff. — ved Stl.'s § 166: I S. 490 o. ff. — ved Stl.'s § 183, 1: I S. 492 o. ff. — ved Forbrydelser mod Samfundets Fred: I S. 507 o. ff. — ved Prostitution: I S. 513 o. ff. — ved Stl.'s § 181: I S. 518 o. f. — ved Stl.'s § 182: I S. 522 o. ff. — ved Stl.'s § 185: I S. 532 o. ff. — ved Stl.'s § 184: I S. 534 o. ff. — ved Stl.'s § 178: I S. 542 o. ff. — ved Stl.'s § 177: I S. 547 o. f. — ved Dyrplageri: I S. 553 o. ff. — ved Spot med Religions-samfund: I S. 558 o. ff. — ved Forstyrrelse af Guds-tjeneste: I S. 565 o. ff. — ved Stl.'s § 103: I S. 575 o. ff. — ved Brandstiftelse: I S. 586 o. ff. — ved Ødelæggelse med Sprængstoffer: I S. 612 o. ff. — ved Søfare bevirken- de Handlinger: I S. 620 o. f., 621 o. ff. — ved Over- svømmelsesfare bevirken- de Handlinger: I S. 626 o. f. — ved Jernbanefare medfø- rende Handlinger: I S. 627 o. ff. — ved Færdselsfare medfø- rende Handlinger: I S. 635 o. f. — ved sundhedsfarlige Handlinger: I S. 637 o. ff. — ved Kvak- salveri: I S. 648 o. ff. — ved smitsom Sygdoms Udbredelse: I S. 655 o. ff., 665 o. ff. — ved Stl.'s § 295: I S. 672 o. f. — ved Dokumentfalsk: II S. 43 o. ff. — ved Løsgænger- i: II S. 93 — ved Betleri: II S. 98 o. ff. — ved Ager: II S. 111 o. ff. — ved Bissekramhandel: II S. 127 o. f. — ved Eftergjørelse af Penge: II S. 183 o. ff. — ved For- falskning af Penge: II S. 188 o. ff. — ved Misbrug med Maal og Vægt: II S. 197 o. f. — ved Kreditkrænkelser: II S. 238 o. ff., 243 o. ff., 248 o. ff. — ved Oplagshavers

svigagtige Fallit: II S. 253 — ved Misligheder med Handelsbøger: II S. 270 o. ff. — ved Tyveri: II S. 316, 364 o. ff. — ved Hæleri: II S. 417 — ved ulovlig Omgang med Hittogods: II S. 435 o. ff. — ved Bedrageri: II S. 454, 471, 497, 499, 520 — ved Røveri: II S. 593 — ved Afpresning: II S. 601 o. f. — ved Ødelæggelse af fremmed Ejendom: III S. 3 o. ff. — ved Eneretskrænkelser: III S. 13 o. ff. — ved Berøvelse af den højeste Statsmagt: III S. 27 o. ff. — ved andet Forræderi: III S. 39 o. ff. — ved Stl.'s § 104: III S. 52 o. f. — ved Stl.'s § 224: III S. 60 — ved Mened m. m.: III S. 61 o. ff. — ved Stl.'s § 107: III S. 77 o. ff. — ved Duel: III S. 80 o. ff. — ved Stl.'s §§ 113 og 115: III S. 148 o. ff. — ved Selvtægt: III S. 151 o. ff. — ved falsk Angivelse: III S. 158 o. f. — ved Ikke-Opfyldelse af Embedspligt (Stl.'s § 143): III S. 178 o. ff. — ved Insubordination: III S. 180 o. f. — ved Bestikkelse: III S. 182 o. ff. — ved Stl.'s § 123: III S. 184 o. ff. — s. iøvrigt under de forskjellige Forbrydelser.

Objektive Straffrihedsgrunde — ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 44 o. ff. — a) i Medfør af Krigens Ret: I S. 41 o. ff. — b) i Medfør af Statens Strafferet: I S. 46 o. ff. — c) ved Anvendelse af lovligt Tvangsmiddel: I S. 48 o. f. — α) i Medfør af lovlig Revselsesret: I S. 50 — ρ) i Medfør af lovligt Nødværge: I S. 50, 114 γ) i Tilfælde af Gjerningsmandens Nødstilstand: I S. 52 — d) som Følge af den Angrebnes Samtykke: I S. 52 — som Følge af Afkald paa Retsbeskyttelse for Æren: I S. 227 — ved Nødretsprincippets Anvendelse paa Ærefornærmelser: I S. 227 — om Retorsion ved Ærefornærmelser: I S. 227 o. ff. — naar en ærefornærmende Udtalelse afgives i Fortrolighed: I S. 231 o. f. — ved Presseforseelser: III S. 124 o. ff.

Offentlige Dokumenter — falske, Udfærdigelse af: II S. 52 o. f. — falsk Udfærdigelse, foretagen af Embedsmand: III S. 198 o. ff.

Offentlig Fred — Krænkelser af: I S. 507 o. ff. — s. iøvrigt offentlig Orden, Samfundets Fred.

Offentlige Fruentimmer — Brud paa Pligter, der paa hvile: III S. 212.

Offentlige Meddelelser — Krænkelse af Privatlivets Fred ved: I S. 429 o. ff. — de subjektive Betingelser ved denne Forbrydelse: I S. 432 — om Paatalen: I S. 432 — s. iøvrigt under Presseforseelser.

- Offentlige Stempler — Misbrug med: II S. 224 o. ff.
- Offentlige Taxter — om de herom givne Lovregler: II S. 230 o. f.
- Offentlig Forargelse — om ved uterligt Forhold at give: I S. 533 o. f. — hvad der forstaaes ved: I S. 533 o. f.
- Offentliggjørelse — af utugtigt Skrift, s. under utugtigt Skrift — af Ærefornærmelser, s. Ærefornærmelser og Presseforseelser — uretmæssig, af Aandsværker: III S. 13 o. ff., s. Eneret — af retsstridige Skrifter og Afbildninger, om Ansaret herfor: III S. 101 o. ff., 106 — s. iøvrigt Presseforseelser.
- Offentlig Kjørsel — I S. 670.
- Offentlig Myndighed — Tvang paa og Hindring for Udvælgelse af: III S. 46 o. ff. — hvilke Personer denne Forbrydelse kan begaaes imod: III S. 49 o. ff. — om kvalificeret Straf for saadan Tvang og Hindring, naar samlet Mængde viser voldsom Modstand mod Udførelsen af de af Øvrigheden trufne Bestemmelser: III S. 52 o. ff. — om Hindring med Hensyn til Afholdelse af Retsmøder, Samling af kommunale Myndigheder o. desl.: III S. 54 o. f. — om Ulydighed mod: III S. 56 — om Opfordring til Ulydighed mod: III S. 58 — uberettiget Tilegnelse af: III S. 77 o. f.
- Offentlig Orden — Forbrydelser mod: I S. 573 o. ff., s. desuden Opløb — om de ved Politivedtægterne forbudne Handlinger mod: I S. 580 o. f.
- Offentlig Opførelse — uretmæssig, af dramatiske eller musikalske Værker: III S. 16, s. Eneret.
- Offentlige Krav — om Bedrageri med Hensyn til: II S. 508 o. f. — bedragerisk Forhold med Hensyn til: II S. 578.
- Offentligt Befordringsvæsen — Indgreb i: II S. 163.
- Offentligt Gods — Forvanskning af: II S. 408.
- Offentlig Velanstændighed — om Krænkelser af o. V. og dermed i Forbindelse staaende Politiforseelser: I S. 549.
- Oleomargarine — om Fabrikation og Forhandling af II S. 139, 142 o. f., s. Margarine.
- Ombringelse — af Foster, af Uagtsomhed: I S. 14, s. iøvrigt Fosterfordrivelse.
- Ombud — om Krænkelse af Ombudspligt falder ind under Embedsforbrydelse: III S. 171 o. ff., s. Embede, Embedsforbrydelser.
- Ombudspligt — Straffebestemmelser for Unddragelse af: III S. 88, 173 o. f., s. fiskale Forbrydelser.

- Ombæring — af Hvedebrød: II S. 136.
- Omgængelse mod Naturen — mellem Mennesker og Dyr: I S. 547 — mellem Mænd: I S. 547 — mellem Mand og Kvinde: I S. 547 — mellem Kvinder: I S. 548.
- Omløben med Varer — II S. 125 o. ff., s. Bissekramhandel.
- Omrøjsen med Varer — for at falbyde eller sælge: II S. 127, s. Bissekramhandel.
- Omstørfende Løsgængerer — II S. 90 o. ff., s. nærmere under Løsgængerer.
- Omstørfende Personer — der ere pligtige at søge lovligt Erhverv: II S. 91, s. Løsgængerer.
- Omsætningsfalsk — II S. 139 o. ff., 197 o. f., 200, 203 o. f. 207, 209 o. ff., 224, 226 o. f.
- Onani — hvorvidt Kjønndriftens Tilfredsstillelse ved O. er strafbar: I S. 548.
- Opamning — ved en Amme, der er behæftet med venerisk Smitte: I S. 519 o. ff.
- Opdigtet Person — Dokumentfalsk ved Benyttelse af: II S. 52, s. Dokumentfalsk — ved Ansvar for Presseprodukter: III S. 108 o. ff., s. Presseforseelser.
- Opdragelsespligt — Krænkelse af: I S. 489 o. f., 496 o. f. — Krænkelse af O. ved Forførelse til Samleje: I S. 490 o. ff. — Krænkelse ved Forførelse til Løsgængerer: I S. 492 o. ff.
- Opfindelser — Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved O., paa hvilke Patent er erhvervet: III S. 18, s. Eneret.
- Opfordring — til Ulydighed mod offentlig Myndighed: III S. 58.
- Opfostringshus — Bestyrers Utugt med Kvinde under Tilsyn: I S. 408 o. ff.
- Opfyldelse — Unddragelse af Kravs, s. Bedragerer III.
- Opførelse — uretmæssig, offentlig, af dramatiske eller musikalske Værker: III S. 16, s. Eneret.
- Opgivelse af Navn — hvad der forstaaes ved Forfatters eller Udgivers: III S. 108, 111, s. Presseforseelser.
- Opgjørelse — om Pligten til Status-, s. Status.
- Opholdsbøger — Misligheder med Hensyn til: II S. 82, 107.
- Oplagshaver — svingagtig Fallit af: II S. 253, 261.
- Oplysning — undladt O. af Ting, s. ulovlig Omgang med Hittet.
- Oppløb — som Forbrydelse mod den offentlige Orden: I S. 573 o. ff. — om Forholdet mellem Straffelovens Bestemmelse om O. og Grundlovens § 89: I S. 576 o. ff. — om *con-cursus necessarius* ved: I S. 577.

- Oprør — Opvækkelse af O. i den Hensigt at bringe den danske Stat eller Dele deraf under fremmed Herredømme: III S. 25 o. ff. — om Straffen for Deltagelse i saadant: III S. 25 o. ff. — Opvækkelse af O. i den Hensigt at forandre Statsforfatningen: III S. 25 o. ff. — om Straffen for Deltagelse i saadant: III S. 26 o. ff. — hvad der i Modsætning til Opstand forstaaes ved: III S. 53 N. — s. endvidere om Statsforbrydelser, iværksatte ved O.: I S. 9 N. samt under Statsforbrydelser og Forræderi.
- Oprørt Sindsstemning — om Betydningen heraf hos Drabsmanden: I S. 102, 114 — hos Moderen, der dræber sit uægte Barn: I S. 118.
- Opstand — hvad derved forstaaes: III S. 53 N., s. iøvrigt under Oprør.
- Opsynsmand — der øver Utugt med en under ham staaende Kvinde: I S. 408 o. ff., s. desuden under overordnet Stilling.
- Optagelse — i egennyttig Hensigt af nye Forstrækninger med forestaaende Fallit for Øje: II S. 243 o. ff.
- Optagne Dyr — egenmægtig Tilbagetagelse af: III S. 10, s. Bedrageri, bedragerisk Forhold (§ 257), Selvtægt.
- Opvækkelse — af Oprør, s. Oprør.
- Orden, offentlig — s. offentlig Orden.
- Ordensforseelse — ved Bortgang fra Fattiggaard: II S. 98 — i offentlig-retlige Disciplinærforhold: III S. 207 o. ff., s. ogsaa: III S. 144.
- Originaler — om disses Betydning ved Dokumentfalsk: II S. 29 o. ff.
- Overfald — med Hug og Slag eller anden personlig Vold: I S. 58 o. ff. — hvad der forstaaes ved: I S. 61 o. f. — s. desuden under Legemskrænkelser og Vold — med Vold eller Trusel om Vold paa Embedsmænd eller Ligestillede: III S. 145 o. f. — med Haan, Skjældsord eller anden fornærmelig Tiltale mod Embedsmænd eller Ligestillede: III S. 145 o. f. — paa Kongen, s. Kongen.
- Overlast — I S. 22, 58 o. ff. — Følgen af O. afgjørende for Straffens Størrelse ved Legemskrænkelser: I S. 63 o. ff.
- Overlæg — ved Vold: I S. 62 o. ff. — ved Manddrab (Mord): I S. 97 o. ff. — de forskjellige Opfattelser af, hvad man i Tilfælde af Manddrab (Mord) forstaar ved: I S. 98 o. ff. — om Gradationer indenfor Begrebet: I S. 101.
- Overordningsforhold — Betydningen heraf ved Legemskrænkelser, s. under objektive Straffrihedsgrunde samt Revselsesret — Betydningen af O. mellem Mester og

- Svend, Mester og Lærling, s. Mester, Svend, Lærling — Betydningen af O. ved Æreformen: I S. 230 o. f.
- Overordnet Stilling — om Kjønnsfrihedsforbrydelser, der iværksættes ved Misbrug af: I S. 408 o. ff. — s. desuden Bestyrer, Forstander, Opsynsmand samt Kjønnsfrihedsforbrydelser.
- Overraskelse — af Kvinde til Utugt eller Uterlighed: I S. 391, 395 o. f., 416 o. ff.
- Oversvømmelse — om Forbrydelser med Hensyn til Fare for: I S. 626 o. f. — om Betydningen af, at Handlingen, hvorved O. er foraarsaget, er foretaget paa egen Gjenstand: I S. 626 o. f. — om de subjektive Betingelser for at straffe for disse Forbrydelser: I S. 627.
- Oversættelse — uberettiget, af Aandsværker: III S. 16, s. iøvrigt Eneret.
- Oversætter — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 105, s. Presseforseelser.
- Overtalelse — af Kvinde mellem 12 og 16 Aar til Utugt: I S. 415 o. ff., s. psykisk Paavirkning.
- Overtroiske Kunster — Bedrageri ved: II S. 471, 473 N., 483 o. f.

P.

- Paaførelse — af venerisk Smitte, s. Amme, venerisk Smitte, venerisk Sygdom.
- Paatalen — ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 125 o. f. — ved Æreformen mod Afdøde: I S. 206 o. ff. — ved Æreformen overhovedet: I S. 283 o. f. — ved Krænkelser af Blufærdigheden: I S. 306 — ved ulovlig Tvang: I S. 342 o. f. — ved almindelig Frihedsberøvelse: I S. 356 — ved Barnerov: I S. 368 — ved de enkelte, særlig udhævede Forbrydelser mod Kvindens Kjønnsfrihed: I S. 412 — ved Forbrydelser mod uansvarlige Personers Sædelighed: I S. 421 — ved Krænkelser af Brevhemmeligheden: I S. 429 — ved Krænkelser af Privatlivets Fred: I S. 432 — ved Krænkelser af Husfreden: I S. 436 — ved Hor: I S. 448 o. f. — ved falsk Udlæggelse af samt falsk Udgivelse for Barnefader: I S. 485 — ved Paaførelse af venerisk Smitte: I S. 519 — ved Dyrplageri: I S. 555 — ved Jagt i Strid med offentlige Interesser: II S. 173 — ved Fiskeri i Strid med offentlige Interesser: II S. 176, 178 — ved Stl.'s

- § 278, 2: II S. 213 o. ff. — ved Konkurskreditorens Krænkelse: II S. 266 — ved undtaget Tyveri (Stl.'s § 235): II S. 404 — ved Brugstyveri: II S. 405 — ved undtaget Bedrageri: II S. 563 — ved bedragerisk Forhold: II S. 574 o. f., 591 — ved Røveri og Afpresning: II S. 619 — ved Fortryk og Eftertryk: III S. 15 — ved strafbare Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Kunstarbejder: III S. 17 — ved strafbare Indgreb i Eneret til Fotografier efter Naturen eller af Kunstarbejder: III S. 18 — ved strafbare Indgreb i Patentrettigheder: III S. 18 — ved strafbare Indgreb i Eneret til Varemærker: II S. 217, III S. 19 — ved strafbare Indgreb i Jagteneret: III S. 19 — ved strafbare Indgreb i Eneret til Fiskeri: III S. 22 — ved Forbrydelser mod Kongen: III S. 142 — ved Forbrydelser mod Kongehuset: III S. 143 — ved Vold eller Trusel om Vold mod Medlem af lovgivende Forsamlinger: III S. 145.
- Pantelaaner — Overtrædelse af Regler for: II S. 620.
- Pantsættelse — af betroede Ting: II S. 452, 462, s. Bedrageri I — pro forma, Bedrageri ved: II S. 520, 531 o. ff., s. Bedrageri III — i Strid med tinglige Rettigheder: II S. 521 o. ff., s. Bedrageri III.
- Parter — som bevidst bekræfte deres falske Udsagn for Retten: III S. 63 o. f. — som gjøre det af Ubetænksomhed: III S. 68 — s. iøvrigt Mened.
- Partiel Analogi — s. Analogi.
- Pas — om disses Øjemed og deres Betydning ved Dokumentfalsk: II S. 16 o. f. — s. ogsaa Markedspas, Rejsepas.
- Passiv Modstand — mod offentlig Myndighed: III S. 58 og N.
- Patent — urigtig Angivelse eller Benyttelse som Reklame af dansk: II S. 223 — om Indgreb i Eneret til Erhvervsvirksomhed ved Opfindelser, paa hvilke P. er erhvervet: III S. 18.
- Penge — hvad der i Tilfælde af Pengefalsk forstaaes ved: II S. 181 o. f. — Eftergjørelse af: II S. 180 o. ff., s. Eftergjørelse af Penge — Efterligning af: II S. 183, 194 o. f. — Forfalskning af: II S. 188 o. ff., s. Forfalskning af Penge — Bedrageri ved Forholdelse af Andenmands: II S. 455 o. ff., s. Bedrageri I — Embedsmands Misbrug af offentlige: III S. 200 o. f.
- Pengefalsk — II S. 42, 198, 204, 206, 226 o. f. — s. iøvrigt under Forfalskning af Penge.
- Pengekvalitet — hvad derved forstaaes, s. Eftergjørelse af og Forfalskning af Penge.

- Pengeomsætning — Misbrug med Hensyn til: II S. 179 o. f., 227.
- Pengeværdi — af borttagen Ting, Betingelse for Tyveri: II S. 319.
- Personelt Falsk — II S. 37 N. III S. 77 o. ff.
- Personlig Hjælp — i Sygdomme, Bestemmelser, der sigte til at sikre Almenheden: I S. 647 o. ff., s. desuden under Kvaksalveri, Lægevirksomhed, Barselkvinde og Jorde-moder.
- Personlig Vold — s. Legemsfor nærmelser og Tvang — ved Røveri: II S. 594 o. ff.
- Plejebørn — Krænkelse af Pligter mod: I S. 486, 488, 496 — Forførelse af P. til Utugt: I S. 490 o. ff. — om Tilsyn med: I S. 664.
- Plejeforældre — I S. 485 o. ff., 496, s. Plejebørn.
- Pligt — til at føre Handelsbøger: II S. 267 o. ff., s. Anmeldelsespligt, Forebyggelsespligt.
- Pligtarbejde — Brud paa Pligter ved Husmænds: I S. 502.
- Pligter — strafbare Brud paa særegne P. overfor Personens Legeme og Liv: I S. 16, 165 o. ff., s. desuden under Undladelse, Drukne, Forebyggelsespligt, Selvmord.
- Plyndring — Betydningen af, at P. er Formaal for Brandstiftelse: I S. 605 o. f. — af Lig: II S. 442 o. f. — i Stl. f. Krigsmagten: I S. 606.
- Politi — Æreformen nærmelser mod: I S. 223 N. o. f. — om den af P. givne Advarsel til Fruentimmer, der søge Erhverv ved Utugt, samt Domstolenes Stilling til denne Advarsel: I S. 512 o. ff. — om P.s Forbud mod at have Fruentimmer til Huse, der ernære sig ved Løsagtighed: I S. 522 o. ff., 527 o. f. — Straffebestemmelser for særlige Forbrydelser, begaaede af Embeds- og Bestillingsmænd i: III S. 205, s. Politibetjente.
- Politiadvarsel — mod Erhverv ved Utugt: I S. 512 o. ff., 522, 527, s. Politi.
- Politibetjente — Vold eller Trusel om Vold mod P. for at hindre dem i at udføre deres Gjerning: III S. 47 o. ff.
- Politiembedsmænds Forseelser — særlige: III S. 205, s. Politi.
- Politiforbud — mod at have Fruentimmer til Huse, der ernære sig ved Løsagtighed: I S. 522 o. ff., 527 o. f., s. Politi.
- Politiforseelser — med Hensyn til Legeme og Liv: I S. 16, 188 o. ff., s. desuden Stranding, Ligsyn, Tyende — ved Overtrædelser af Politibestemmelser, der staa i Forbindelse med Stl.'s § 182: I S. 527 o. f. — ved

- Krænkelser af den offentlige Velanstændighed: I S. 549 o. f. — der staa i Forbindelse med Beruselse: I S. 551 o. f., s. desuden under Nattesæde — med Hensyn til Fred for Kirkegaarde: I S. 569 o. f. — der staa i Forbindelse med Borttagelse, Ødelæggelse eller Beskadigelse af offentlige Monumenter: I S. 573 — ved Overtrædelser af Politilove, hvorved den offentlige Orden krænkes eller trues: I S. 580 o. f. — ved Overtrædelser af Politiforskrifter, der have Hensyn til Brandfare, Bygningsfare og Fare ved Sprængstoffer: I S. 613 o. ff. — med Hensyn til Fare fra Oversvømmelse: I S. 627 — med Hensyn til Jernbanefare: I S. 634 o. f. — ved Overtrædelser af Politilove, der sigte til at forebygge Berigelsesforbrydelser: II S. 620 o. f.
- Politolove — Overtrædelser af, s. Politiforseelser.
- Politisag — I S. 432 o. f. N. II S. 173, s. Paatale.
- Polititilhold — II S. 93 o. f., s. Løsgænger, III S. 56, s. Ulydighed — anvendt mod Udlændinge: II S. 106 o. f.
- Politivedtægter — I S. 548 o. f., s. Politiforseelser.
- Politisk Samfund — som Objekt for Angreb paa Handelfriheden: II S. 2 o. f. — Forbrydelser mod: III S. 23 o. ff.
- Postbedrageri — II S. 454, 460, 466. III S. 195 o. f.
- Postbefordring — Sikkerhed for: I S. 674.
- Postembedsmand — der ulovlig aabner, tilintetgjør eller underslaar Postsager: III S. 195 o. f.
- Posthemmelighed — Embedsmands Brud paa: III S. 195 o. f.
- Postintrader — Besvigelse af: II S. 509.
- Posttyveri — II S. 380, s. iøvrigt under Tyveri (grovt).
- Postvæsenet — fiskale Forbrydelser mod: III S. 87 — særlige Forbrydelser, begaaede af P.s Personale: III S. 206, s. ogsaa Postembedsmand.
- Presseforseelser — om Ansvar for utugtige Skrifter og Afbildninger: I S. 537 o. ff. — om P. i Almindelighed: III S. 88 o. ff., 100 o. ff. — formelle: III S. 88 o. ff., 131 o. f. — om Ansaret for materielle: III S. 90 o. f., 100 o. ff. — om Afbigelse fra de almindelige Strafferetsprincipper med Hensyn til Ansaret for saadanne: III S. 102 o. ff., 128 o. ff. — om de for P. gjældende Ansvarsbetingelser: III S. 102 o. ff. — hvilke Personer der ere ansvarlige for: III S. 103 o. ff. — om Overtagelse af Ansaret for: III S. 106 — om Retten til Anonymitet: III S. 106 o. ff. — hvad der forstaaes ved Navngivelse: III S. 108 o. ff. — om Pseudonymitet: III S. 111 o. f. — hvorledes Navngivelsen skal finde Sted: III S. 113 o. ff. — om Bogtrykkerens særlige Retsstilling: III S. 118 o. ff. — om

Udelukkelse af kollektivt Ansvar: III S. 119 o. ff. — om Indflydelsen paa Ansvarsfriheden for Andre indenfor de Ansvarliges Kreds, at den i første Række Ansvarlige af særlige Grunde undgaaer Straf: III S. 122 o. f. — om Anvendeligheden af de almindelige Regler om subjektive og objektive Straffrihedsgrunde: III S. 124 o. ff. — den i Indholdet af det offentliggjorte Skrift liggende objektive Retskrænkelse er Gjenstand for den særlige Ansvarsordning: III S. 129 o. ff. — om de formelle Presseforseelser, særlig de Bogtrykkeren paahvilende Forpligtelser: III S. 131 o. f. — om Indførelse af et i Udlandet trykt og offentliggjort Skrift af retstridigt og strafbart Indhold: III S. 132 o. ff.

Pressepoliti — III S. 89.

Presseprodukt — undladt Aflevering paa Politikammer af: III S. 132.

Prinser — Forbrydelser mod de efter Tronfølgeoven arveberettigede: III S. 143.

Prinsesser — Forbrydelser mod her i Riget boende P., der høre til det danske Kongehus: III S. 143.

Prisgivelse af Hjælpeløse — derved, at nogen udsætter et spædt Barn eller forlader en under hans Varetægt staaende Person i hjælpeløs Tilstand: I S. 136 o. ff. — hvad der ved denne Forbrydelse forstaaes ved at „udsætte“: I S. 137 — om Forudsætningerne for at kunne komme i hjælpeløs Tilstand: I S. 138 o. ff. — om de nødvendige Handlinger for at kunne paadrage sig Ansvar for: I S. 140 o. ff. — om de subjektive Betingelser: I S. 146 o. ff. — om Straffen for: I S. 149 o. f. — om formildende og skærpende Omstændigheder af Straffen for: I S. 149 o. f.

Pris — Misbrug med Hensyn til Varers: II S. 229 o. ff.

Privat Fred — Forbrydelser mod: I S. 423 o. ff., s. iøvrigt under Brevhemmelighed, Husfred, Privatlivets Fred.

Privat Krig — s. Duel.

Privatlivets Fred — Krænkelse af: I S. 423 o. ff. — Krænkelse af P. F. ved offentlige Meddelelser: I S. 429 o. ff. — hvorvidt offentlig-retlige Samfund falde ind under Bestemmelser, der beskytte: I S. 431 — om de subjektive Betingelser ved Krænkelse af: I S. 432 — om Paatalen af Forbrydelsen: I S. 432 — uberettiget Meddelelse om private Forhold i Afpresningsejemed: II S. 610 o. f.

Procesinstitut — Misbrug af det civile P., hvorved en Part eller hans Repræsentant krænkes: III S. 155.

- Processuelle Forseelser — hvorved en Part eller hans Repræsentant krænktes: III S. 155.
- Proformaafhændelser — for at betage Kreditorer Midlerne til at erholde, hvad der tilkommer dem: II S. 520, 531 o. ff., s. Bedrageri III.
- Proformapantsættelser — for at betage Kreditorer Midlerne til at erholde, hvad der tilkommer dem: II S. 520, 531 o. ff., s. Bedrageri III.
- Proformaretshandler — om Ansvarret for Parterne ved Bedrageri ved P.: II S. 549 — for at skjule Aager: II S. 120 — for at besvige Konkurskreditorer: II S. 241 — s. iøvrigt Proformaafhændelser og Proformapantsættelser.
- Proselytmageri — I S. 556 N. o. f.
- Prostitution — I S. 512 o. ff., s. iøvrigt Advarsel, offentlige Fruentimmer Politi, Utugt.
- Provokation — fra den Angrebnes Side Strafnedsættelsesgrund ved Legemskrænkelser og Manddrab: I S. 113 o. f., s. iøvrigt under Strafnedsættelse, Legemskrænkelser og Manddrab.
- Præg — ved Mønter, s. Falskmøntneri — offentligt P. paa andre Gjenstande, Tilvendelse af: II S. 224 o. ff. og Varefalsk.
- Præmieobligationer — Kolportage af, s. Kolportage.
- Præsumtioner — ved uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel: I S. 150 o. ff. — i D. L. 6—6—8 med Hensyn til Drabsforsæts Tilstedeværelse, naar Barnefødsel i Dølgemaal havde fundet Sted: I S. 121 o. f. — ikke Grund til kvalificeret Straf for Brandstiftelse, s. Brandstiftelse.
- Prøvehandel — hvad derved forstaaes og om Retten til: II S. 136 o. f.
- Pseudonymitet — om Retsvirkningen af P. med Hensyn til Ansvarret for Presseforseelser: III S. 111 o. f., s. iøvrigt Presseforeelser.
- Psykisk Paavirkning — hvorved Legemsforstyrrelser forårsages: I S. 20 N. — hvorved Forførelse til Utugt sker: I S. 416 o. ff., 492, 494, 530 o. ff.
- Psykologisk Meddelagtighed — i Selvmord: I S. 186 o. f., s. iøvrigt Meddelagtighed og Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 51—53.
- Publikant — s. Presseforseelser.
- Publikationsfrihed — III S. 91 o. ff., s. iøvrigt Presseforseelser.
- Putativ Forbrydelse — ved Kreditkrænkelser, naar Fallit ikke indtræder: II S. 236 — ved Bedrageri: II S. 546 N. — s. iøvrigt Forsøg.

R.

- Raad til Forbrydelse — III S. 58 N., s. iøvrigt Meddelagtighed og Kildefortegnelsen ved Stl.'s Meddelagthedsparagrafer.
- Ran — II S. 294, 297, 301 o. ff., 305 N., 313 o. ff., 351 N., 359 N., 373, 417, 595 — om Forskjellen mellem Tyveri og Ran: II S. 360 o. f. — om Tyveris Gjentakelsesvirkning paa R. og omvendt: II S. 376 o. f.
- Redaktør — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 103 o. ff., s. iøvrigt Presseforseelser.
- Reder — af et Sørøverskib, Medgjerningsmand til Sørøveriet: II S. 601.
- Redningsmidler — forsømt Anvendelse af R. paa tilsyneladende Omkomne: I S. 171 o. ff.
- Reelle Injurier — hvad derved forstaaes: I S. 21 N. o. f., 241, 292 — i Forhold til Legemsbeskadigelser: I S. 21 N. o. f. — s. ogsaa: I S. 19.
- Reelle Trusler — hvad derved forstaaes: II S. 615 — benyttede som Afpresningsmidler: II S. 615 — s. ogsaa: I S. 329 o. ff., 397.
- Referat — ærefornærmende: I S. 263 o. ff. — Fortrolighed af ærefornærmende: I S. 266, s. iøvrigt Ærefornærmelser.
- Regent, fremmed — Forbrydelser imod: III S. 213 o. ff.
- Regeringen — Angreb paa, s. Forræderi, Statsforbrydelser.
- Regering, fremmed — forræderisk Forbindelse med: III S. 42 o. f. — Angreb paa: III S. 213 o. ff.
- Rejsende — om Tilsyn med, s. under Tilsyn.
- Rejsende Svende — Bestemmelser for de i Danmark hjemmehørende: II S. 97, 102 N.
- Rejsepas — om Ankommendes Forpligtelse efter ældre Ret til at være forsynede med: II S. 106 N.
- Religion — Forbrydelser med Hensyn til: I S. 555 o. ff.
- Religionssamfund — Angreb paa: I S. 558 o. ff., 565 o. ff.
- Religiøse Fred — Forbrydelser mod den: I S. 555 o. f., s. desuden under Bespottelse, Forhaanelse, Forhindring, Gravfred, Gudsdyrkelse, Guds Navn, Helligbrøde og Tros-lærdomme.
- Religiøse Handlinger — Angreb paa ved Bespottelse og Forhaanelse, s. religiøse Fred og Gudsdyrkelse — Angreb ved Forhindring eller Forstyrrelse af: I S. 565 o. ff., s. religiøse Fred.

- Religiøse Opdragelse — Forsømmelse med Hensyn til
Børns: I S. 498, s. desuden Daab.
- Rentefod — om de af Loven satte Grænser for dennes
Størrelse og Straffen for Overtrædelser heraf: II S. 111 o. f.
- Repræsentationen — s. lovgivende Forsamlinger.
- Repræsentative Forsamlinger — om Ordensstraffe for
Medlemmer af: III S. 208.
- Retorsion — hvad derved Ærefofnærmelser forståes ved
og om Berettigelsen efter dansk Ret til: I S. 227 o. ff.,
280 o. f., s. iøvrigt under Kompensation og Ærefofnærmelser.
- Retsgoder — Krænkelse af, s. under de forskjellige For-
brydelser.
- Retshaandhævelse — om Hindringer for den straffende:
III S. 55.
- Retshandler — Bedrageri ved Afslutning af, s. Bedrageri II.
- Retskrænkelser — s. Forbrydelser.
- Retsmøder — om Hindring for Afholdelsen af R. m. m.:
III S. 54 o. f.
- Retsskrivere — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 204.
- Retssubjektivitet — hvem denne tilkommer: I S. 4 o. ff.
- Retstridige Afbildninger — s. Presseforseelser.
- Retstridige Handlinger — s. Forbrydelser — særlig
ved Afpresning: II S. 609 o. ff., s. iøvrigt under de enkelte
Forbrydelsesarter.
- Retstridig Hensigt — sammenholdt med „svigagtig
Hensigt“: II S. 141, s. iøvrigt under Hensigt og de for-
skjellige Forbrydelser.
- Retstridige Skrifter — s. Presseforseelser.
- Retsvidner — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 204.
- Retter — Ærefofnærmelser mod: I S. 220 N. o. f. — s. ogsaa
Domstolene, Retsmøder.
- Revolution — s. Forræderi, Statsforbrydelser.
- Revselsesret — Forældres, Husbondes, Overskridelse af:
I S. 488, 499.
- Rigsdagsmand — Overfald med Vold eller Trusel om
Vold paa: III S. 145 — om dennes Ansvar ved Udførelsen
af sit Hverv: III S. 166 o. ff., s. iøvrigt lovgivende,
repræsentative Forsamlinger.
- Rigsforstander — Angreb paa dennes Sikkerhed og Fri-
hed: III S. 45 — andre Angreb paa denne: III S. 137
o. ff., s. iøvrigt Kongen.
- Rigsret — Angreb paa dennes Sikkerhed og Frihed: III S. 46.
- Rimelig — Skade eller Død forudset som, s. Angreb paa
Legeme og Liv.

- Ringeagtsytringer — som Forbrydelse mod Personens Ære: I S. 191 — hvad der forstaaes ved: I S. 240 o. ff. — om *exceptio veritatis* ved: I S. 243 — s. iøvrigt Ærefornærmelser.
- Ringe Tyveri — i Modsætning til stort Tyveri (i Danske Lov): II S. 319 N.
- Roesukkertilvirkning — om Straffen for R. uden Næringsadkomst: II S. 161 — fiskale Forbrydelser med Hensyn til: III S. 86.
- Rolighed — Krænkelser af den almindelige: I S. 574 o. ff. — s. offentlig Orden.
- Rov — af Børn, ikke Tyveri: II S. 317, s. Barnerov — af Mennesker, s. Menneskerov.
- Rovmord — I S. 99, s. Manddrab og Overlæg.
- Rufferi — som Forbrydelse mod den offentlige Sædelighed: I S. 413 — hvad der forstaaes ved: I S. 528 o. ff. — om Straffen for: I S. 521 — Chr. V.s Lovs Bestemmelse af Begrebet: I S. 532 o. ff.
- Rømning — Søfolks: I S. 500 — Søfolks R. med Hyre: II S. 488 o. f., 533, 533 — Forledelse af Hærens eller Flaadens Mandskab til samt Understøttelse af deres R.: III S. 41.
- Røveri — II S. 592 o. ff., s. endvidere: II S. 294, 306 N. o. f., 313 o. f., 323, 358 o. f., 419, 603 o. ff., 615, 617 — ikke Krænkelser af Samfundets Handlefrihed: II S. 2 — Definitionen paa: II S. 593 — om Midlet, nemlig personlig Vold eller Trusel om øjeblikkelig Anvendelse af saadan: II S. 594 o. ff. — om Straffelovens Udvidelse af det oprindelige (historiske) Røverbegreb: II S. 597 o. ff. — a) med Hensyn til Gjenstanden: II S. 597 o. f. — b) med Hensyn til Maaden, hvorpaa R. begaaes: II S. 598 o. f. — c) med Hensyn Fuldbrydelse af Tilvendelsen: II S. 599 o. f. — om Straffen for: II S. 600 — R. til Søs, s. Sørøveri.

S.

- Saar — hvad derved forstaaes: I S. 28 o. ff. — Tilføjelse af: I S. 28 o. ff., 63 o. ff.
- Sagesløs — om Betydningen for Begrebet Vold, at den Overfaldne er: I S. 61 o. ff.
- Sagfører — S.s Forbrydelser ere Embedsforbrydelser: III S. 165 — der indgiver aabenbar falske Klagemaal til

- Kongen eller Øvrigheden eller dertil forleder Andre: III S. 203 — særlige Forbrydelser, begaaede af: III S. 205 — S.s Fortabelse af *jus practicandi* paa Grund af Bedrageri: II S. 468 N.
- Sagførervirksomhed — normeret af Hensyn til Retsplejen: II S. 144.
- Sags Anlæg — Meddelelse i Blad om: III S. 90, 157.
- Salg — s. Falholdelse, Forhandling.
- Salg af Stemme — ved forfatningsmæssige og kommunale Valg. s. Kjøb og Salg af Stemme.
- Sameje — om Tyveri af Ting, der ere i: II S. 328.
- Samfundsorden — Forstyrrelse af: I S. 573 o. ff., s. offentlig Orden.
- Samkvem — Forbrydelser mod det almene S.s Vel: I S. 669 o. ff., s. desuden Bybudevæsenet, Dragervæsenet, Fiskeripoliti, Færgesteder, Havne, Hegn, Jernbaner, Lygter, Milepæl, offentlig Kjørsel, Postbefordring, Telegrafer, Vandveje, Vejfred og Vejvæsen.
- Samleje — s. Utugt — om Betydningen af, om enten S. eller Uterlighed har fundet Sted, s. under Blodskam, Kjønshed, Forbrydelser mod uansvarlige Personers Sædelighed — Ugifts S. med gift Person, s. Hor — mellem gifte Personer, s. dobbelt Hor — retstridig Opnaelse af, s. Kjønshedsforbrydelser.
- Samlet Mængde — der viser voldsom Modstand mod Øvrighedens Bestemmelser: III S. 52 o. ff.
- Samling — af kommunale eller andre offentlige Myndigheder, Tvang paa og Hindring af: III S. 54 o. f.
- Samliv — Mishandling af Ægtefælle, med hvem man lever i: I S. 106 o. ff. — Drab af Ægtefælle, med hvem man lever i: I S. 109 o. ff. — forargeligt: I S. 542 o. ff. — Fortsættelse af S. ved godtroende indgaaet Dobbeltægteskab: I S. 456 o. ff.
- Sammenrottelse af Fanger — III S. 57, 211.
- Sammensat Forbrydelse — II S. 593, s. Røveri.
- Sammenstød af Forbrydelser — s. *concursum idealis* og Konkurrence af Forbrydelser.
- Samtidig Meddelagtighed — s. Meddelagtighed.
- Samtykke — Betydningen af den dræbtes: I S. 52 — Betydningen af S. ved Legemsfornærmelser overhovedet: I S. 52 — om Kjønshedsforbrydelse ved Raaden over Kvinden uden hendes S. eller med hendes retlig betydningsløse: I S. 410 o. ff., s. Bevidstløse, *stuprum*,

- Svig og Kjønshedsforbrydelser — om Betydningen af, at ugift Fruentimmer under 18 Aar giver sit S. til Bortførelse: I S. 419 o. ff., s. iøvrigt under Forbrydelser mod uansvarlige Personers Sædelighed — Betydningen af S. ved Brandstiftelse: I S. 592 o. ff. — som udelukkende Begrebet Tyveri: II S. 357 o. ff. 368 o. f.
- Sandflugt — om Almenfare, der hidrører fra: I S. 668 o. f.
- Sandhedsbevis — om Tilstedelse af S., bedømt efter Sagens Natur og dansk Ret med Hensyn til Ærefofnærmelser: I S. 193 o. ff. — om S. ved Ringeagtsytringer: I S. 243 — om S. ved ærefofnærmende Sigtelser: I S. 248 o. ff. — ved Referater af Ærefofnærmelser: I S. 267 — ved Ærefofnærmelser mod Kongen: III S. 139 o. ff. — s. iøvrigt *exceptio veritatis* og Ærefofnærmelser.
- Seddelfalsk — s. Dokumentfalsk og Falskmøntneri.
- Segl — Brud paa, skærpene Omstændighed ved Tyveri: II S. 374, s. iøvrigt Tyveri (simpelt) — Brud paa Told: III S. 57 N.
- Sekundanter — III S. 80, 84, s. iøvrigt Duel.
- Selvagtelse — og Andres Agtelse, Ærens Retsgode: I S. 191 o. ff., s. Ærefofnærmelser.
- Selvangivelse — falsk: III S. 60.
- Selvejergaarde — s. Landbrug.
- Selvmord — Forledelse til: I S. 42 — Forledelse af Af-sindige og Børn til: I S. 42 — om S.s Strafbarhed: I S. 15 — Fremme af (Hjælp til): I S. 184 o. ff. — om Fremme af S. som et *delictum sui generis*: I S. 185 o. f. — om de objektive Betingelser ved Hjælp til: I S. 186 — om psykologisk Meddelagtighed i og særlig Anstiftelse til: I S. 186 o. f. — om de subjektive Betingelser ved: I S. 187.
- Selvtægt — III S. 151 o. ff. II S. 258 N., 259 N., 293, 299, 370, 472 N., 500 N., 593, s. iøvrigt ulovlig Selvtægt.
- Sergenter — Bestillingsmænd: III S. 51.
- Signaler og Bøjer — Beskyttelse for: II S. 84 — Skibes: I S. 171, 625.
- Signen — Bedrageri ved: II S. 471, s. Bedrageri II.
- Sigtelser — ærefofnærmende: I S. 244 o. ff., s. iøvrigt under ærefofnærmende Sigtelser samt Ærefofnærmelser.
- Simpelt Forræderi — s. Forræderi.
- Simpelt Tyveri — s. under Tyveri.
- Sindsstemning, oprørt — Nedsættelsesgrund ved Angreb paa Legeme og Liv: I S. 113 o. ff.
- Sjælelige Paavirkninger — I S. 20 N., 307 o. f.

- Sjælskræfter — Svækkelse af: I S. 17.
- Sjælstilstand — skadelig Indflydelse paa: I S. 17, 356 o. ff.
- Skade — Begrebets Definition og dets Betydning som Adskillelsesmærke ved Klassificeringen af Legemsfornærmelser: I S. 25 o. ff. — om forskellige Arter af S. og Betydningen af, at der ved Legemsfornærmelser af laveste Grad er bevirket: I S. 63 o. ff. — ved de mindre grove Legemsfornærmelser: I S. 87 o. ff. — ved de grove Legemsfornærmelser: I S. 89 o. ff.
- Skadesløs Transport — om Betydningen ved Aager af Sælgerens Hjemmelspligt ved: II S. 118.
- Skarlagensfeber — Foranstaltninger mod: I S. 661.
- Skatter — Forbrydelser med Hensyn til kommunale S. i Kjøbenhavn: III S. 88 — Forbrydelser med Hensyn til Skatter i Almindelighed, s. fiskale Forbrydelser.
- Skatteopkrævning — ulovlig: III S. 194 o. f., s. Embedsforbrydelser.
- Skatteydelser — Fordringer paa saadanne ikke Gjenstand for Bedrageri: II S. 508 o. f.
- Skib — Definition heraf ved Brandstiftelse: I S. 591 — ved Forvoldelse af Skibbrud: I S. 622 — ved Indbrudstyveri: II S. 385.
- Skibbrud — Forvoldelse af, s. Søfart, Søskade.
- Skibsafgifter — Forbrydelser med Hensyn til: III S. 85 o. f.
- Skibsdagbøger — om Misbrug med: II S. 82.
- Skibsmåling — Bestemmelser om: II S. 196, 202. H. S. 86.
- Skibsofficerer — Straffebestemmelser for S. ved Negerhandel: I S. 364, s. Negerhandel.
- Skibsreder — om dennes Forpligtelse til at opgjøre Status: II S. 277 o. ff.
- Skibsregistrering — Bestemmelser om: III S. 86.
- Skibssammenstød — Bestemmelser med Hensyn til: I S. 171, 625.
- Skifteafgift — Straffebestemmelser med Hensyn til: III S. 87.
- Skildvagter — Vold eller Trusel om Vold mod S. for at hindre dem i Udførelsen af deres Hverv eller tvinge dem til at handle imod dette: III S. 47 o. ff.
- Skindokumenter — om Udfærdigelse og Benyttelse af: II S. 48 o. ff., s. iøvrigt Dokumentfalsk.
- Skindøde — Drab af: I S. 6, 13 — Undladelse af at anvende Redningsmidler paa S. (tilsyneladende Omkomne): I S. 171 o. ff., s. iøvrigt Undladelse — om Foranstaltninger imod, at S. blive levende begravede: I S. 189.

- Skipper — Brud paa de ved Forholdet mellem S. og Mand-
skab begrundede Pligter: I S. 500 — om dennes Ret til
at anvende Tvang overfor Mandskabet for at fremskaffe
Lydighed: I S. 47 — der vidende indfører fremmede
Betlere: II S. 106.
- Skjelsten — om Misbrug med: II S. 84 — Flytning af
S. ikke Tyveri af Grundstykker: II S. 318.
- Skjul — af undvegen Fange, af den, der forfølges for For-
brydelse, eller af Forbrydelses Spor: III S. 55.
- Skjældsord — I S. 240 o. ff., s. Ærefornærmelser.
- Skjønsmænd — bevidst falske Skjøn af S. beedigede: III
S. 63 o. f., ubeedigede: III S. 67 — s. mindre betydelige
Misligheder af S.: III S. 67 o. f.
- Skoleembedsmand — særlige Forbrydelser, begaaede af:
III S. 205 o. f.
- Skoler — Disciplinærstraffe for Disciple i lærde: III S. 208
— Straffe for Elever i Almue-: III S. 208.
- Skovbrug — om Forbrydelser med Hensyn til: II S. 169 o. ff.
- Skovløbere — i Statsskove, Bestillingsmænd: III S. 51.
- Skovtyveri — II S. 373, s. Tyveri.
- Skrift — hvad derved forstaaes: II S. 13, s. iøvrigt Doku-
menter, Dokumentfalsk.
- Skrifte — aabenbar: I S. 475 N. o. ff., 510 N. o. f. — Brud
paa Hemmelighedspligten ved: III S. 202.
- Skrifter — Salg og Falbydelse af utugtige: I S. 534 o. ff.
— uberettiget Offentliggjørelse af Andres: III S. 13 o. ff.,
s. Eneret — s. ogsaa under Presseforseelser.
- Skriftlig Bekræftelse — falsk, i Henhold til en tidligere
aflagt Ed: III S. 69.
- Skriftlig Bevidnelse eller Erklæring — falsk, til Brug
i offentligt Retsforhold: III S. 71.
- Skrivekyndige — hvorvidt D. L. 5—1—7 skal være iagt-
taget for at antage Dokumentfalsk med Hensyn til Doku-
menter, der fremtræde som udstedte af: II S. 24 o. f.
- Skudsmaalsbøger — om Misbrug med: II S. 83 — om
Tyveri af: II S. 325 N. o. f.
- Skærpende Omstændigheder — II S. 373 o. ff., s. iøvrigt
under de enkelte Forbrydelser.
- Slagsmaal — om Nedsættelse af de almindelige Straffe
for Legemsfor nærmelser paa Grund af: I S. 111 o. ff.
- Slavehandler — s. Negerhandel.
- Slaver — om disses Retssubjektivitet: I S. 4 — Drab af:
I S. 4 — s. iøvrigt Negerhandel.

- Slaveri — s. under Negerhandel.
- Sluse — Ødelæggelse eller Beskadigelse af: I S. 626 o. f.
- Slægtning — Vold mod S. i opstigende Linie: I S. 106 o. ff. — Drab af S. i opstigende Linie: I S. 109 o. ff. — Samleje mellem, s. Blodskam — om Fritagelse for at anmelde paatænkte Forbrydelser til Øvrigheden for Forbryderens S. i op- og nedstigende Linie: I S. 175. III S. 37 o. f., 55.
- Slægtskabsforhold — Forbrydelser mod: I S. 462 o. ff., s. iøvrigt under Barnefødsel, Blodskam, Børn, Familiestilling, Drab eller Fordrivelse af Foster, Forældremyndighed, Fosterbarn, Myndling, religiøs Opdragelse, Slægtning, Underholdningsbidrag, Undervisning.
- Smaatyverier — II S. 400 o. ff., s. iøvrigt under Tyveri (undtaget).
- Smitsom Sygdom — Udbredelse af s. S. blandt Mennesker: I S. 655, s. desuden under Amme, venerisk Smitte — Foranstaltninger mod: I S. 659 o. ff. — Udbredelse af s. Sygdom blandt Husdyr, s. Husdyr.
- Smør — Forfalskning af, s. Margarine — Udførsel af: II S. 222 o. f.
- Smørfedt — s. Margarine.
- Snekastning — Forseelser med Hensyn til Forpligtelsen til: III S. 87.
- Social Handlefrihed — om dette Begreb i Almindelighed og Forbrydelser, rettede derimod: II S. 1 o. ff.
- Sognefogeder — der forsømme at anholde Bissekræmmere: II S. 129 — Tvang paa og Hindring mod: III S. 47 o. ff. — s. iøvrigt Embedsforbrydelser.
- Sogneraad — Ærefofnærmelser mod: I S. 219 N., s. Ærefofnærmelser — Tvang og Hindring mod: III S. 52 — mod Medlemmer af: III S. 51.
- Soldat — som Exekvent af Statens Straf: I S. 47 — Forledelse af S. til Rømning: III S. 41.
- Spaaen — Bedrageri ved: II S. 471, s. Bedrageri II.
- Sparekasse — om Ansvar for uordentlig Bogføring m. m., der paahviler Bestyrer af: II S. 282 o. f.
- Spil — blandet, forbudt, Kunst-: II S. 109 — Hasard-: II S. 109 o. ff. — Kegel-, Lotto-, Væddemaal paa: II S. 110 — Bedrageri i: II S. 471.
- Spillekort — Straffebestemmelser med Hensyn til Forhandling af: H S. 129.
- Spirituosa — om Tilberedelse af: II S. 209 — hvad der ved Tilberedning af S. til Forhandling maa anses for tilladeligt: I S. 653 o. f.

Spor af Forbrydelse — Skjul eller Tilintetgjørelse af: III S. 55.

Spot — s. Ærefornærmelser og Forbrydelser mod den religiøse Fred.

Sprængstoffer — Ødelæggelse eller Beskadigelse ved: I S. 610 o. ff. — den almindelige Straf for den forsætlige Forbrydelse: I S. 612 — den kvalificerede Straf for den forsætlige Forbrydelse: I S. 612 — Straffen for den uagtsomme Forbrydelse: I S. 612 — Overtrædelser af Politiforskrifter, der have Hensyn til Fare ved: I S. 617.

Sprøjtekjørsel — Forseelser med Hensyn til: III S. 88.

Spædt Barn — Udsættelse af: I S. 133 o. ff., s. iøvrigt Prisgivelse af Hjælpelese.

Statens Strafferet — Udøvelse af S. S. objektiv Straffrihedsgrund ved Manddrab: I S. 46 o. ff., s. ogsaa Exekvent, Soldat.

Statsborger — Angreb paa S.s Frihed i Udøvelsen af politiske Rettigheder: III S. 147 o. ff. — Angreb paa dennes statsborgerlige Fred eller Krav: III S. 150 o. ff. a) ved ulovlig Selvtægt: III S. 151 o. ff. — b) ved Misbrug af det civile Procesinstitut: III S. 155 o. ff. — c) ved falsk Angivelse for Forbrydelser.: III S. 158 o. ff.

Statsdokumenter — Bekjendtgjørelse eller Meddelelse af S. til Uvedkommende: III S. 44.

Statsforbrydelser — Systematikken ved disse: III S. 24 — A) mod den danske Statsmagt: III S. 25 o. ff. — a) der sigte til Magtens Berøvelse: III S. 25 o. ff. — ved Opvækkelse af Oprør eller Forbindelse med fremmede Magter at bringe den danske Stat eller Dele deraf under fremmed Herredømme: III S. 25 o. ff. — ved at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat: III S. 25 o. ff. — ved Handlinger, der sigte til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Tronen: III S. 25 o. ff. — ved, for at forandre Statsforfatningen, at fremkalde Oprør, Voldsgjerninger m. m.: III S. 25 o. ff. — der sigte til at berøve Tronfølgeren Livet eller Friheden: III S. 26 o. ff. — de subjektive Betingelser ved disse Forbrydelser: III S. 37 — om Undladelse af at underrette Øvrigheden om saadanne paatænkte Forbrydelser: III S. 37 o. f., — s. iøvrigt Forræderi — b) der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætte denne i Fare lige overfor fremmede Magter: III S. 38 o. ff. — ved at sætte sig i

Forbindelse med fremmed Regering for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat eller offentlig at udtale sig eller virke for saadanne: III S. 39 o. ff. — ved under udbrudt Krig at forraade Fæstninger eller andre Forsvarsposter, Krigsskibe, Tropper o. desl.: III S. 40 — ved uberettiget Hverving til fremmed Krigstjeneste: III S. 41 — ved Forledelse af Hærens eller Flaadens Mandskab til Rømning: III S. 41 — ved forsætlig at gjøre sig uskikket til Krigstjeneste ved Lemlæstelse: III S. 42 — ved diplomatisk Landsforræderi: III S. 42 o. ff. — c) der gjøre Indgreb i Magtens Udøvelse eller sætte denne i Fare i det indre Statsliv: III S. 44 o. ff. — ved Angreb paa Kongens Magtudøvelse: III S. 45 — ved Angreb paa Rigsforstanderens og Statsraadets Sikkerhed og Frihed: III S. 45 — ved Angreb paa lovgivende Forsamlings Sikkerhed og Frihed: III S. 46 — ved Angreb paa Rigsrettens og Højesterets Sikkerhed og Frihed: III S. 46 — ved Tvang paa og Hindring for Udøvelsen af offentlig Myndighed: III S. 46 o. ff. — d) ved Forbrydelser mod Statsmagtens Udøvere eller Repræsentanter, — s. iøvrigt med Hensyn til Statsforbrydelser endvidere under Mened, falsk Angivelse, Presseforseelser, Duel, Embedsforbrydelser, fiskale Forbrydelser o. desl. — B) rettede mod fremmede Stater: III S. 213 o. ff.

Statsforfatningen — Angreb paa, s. Statsforbrydelser.

Statsforskrivninger — Dokumentfalsk med Hensyn til: II S. 77, s. Dokumentfalsk.

Statshemmeligheder — Aabenbarelse af: III S. 43 o. f.

Statsmagt — Forbrydelser mod, s. Statsforbrydelser.

Statsraadet — Angreb paa: III S. 45, s. Statsforbrydelser.

Statsterritoriet — Forbrydelser mod S.s Integritet, s. Statsforbrydelser.

Status — om Pligten til at opgjøre samt Straffen for urigtig Opgjørelse af: II S. 277 o. ff.

Statusbog — s. Status.

Stemme — Kjøb og Salg af, s. Kjøb og Salg af Stemme.

Stempel — uhjemlet Anbringelse af S. paa Varer: II S. 209 o. ff. — Misbrug med offentligt: II S. 224 o. ff.

Stempelpapirsafgift — Forseelser med Hensyn til: III S. 85, s. fiskale Forbrydelser.

Stempelpapirsintrader — Besvigelse af: II S. 509.

- Stempling — af Guld- og Sølvarbejder, s. Guld- og Sølvarbejder — af Varer, der undersøges af beskikkede Vragere: II S. 224.
- Stenolie — Forhandling af: I S. 615.
- Stigen ind, over, igjennem — ved Indbrudstyveri: II S. 385, 389 o. ff.
- Stjaalen Ting — nødvendig Forudsætning for Hæleri: II S. 417 o. ff. — Forholdelse eller Fordølgelse af, s. Hæleri.
- Stort Tyveri — D. L.s Sondring mellem ringe og: II S. 319 N.
- Straamand — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 108 o. ff., s. Presseforseelser.
- Strafanstalt — om Forbrydelser og Disciplinærforseelser begaaede i: III S. 209 o. ff. — Bestyrers Utugt med Kvinde under hans Opsyn: I S. 408 o. ff.
- Strafarbejde — s. Strafanstalt.
- Strafbare Krænkelser — af den almindelige Kredit: II S. 231 o. ff., s. Kreditkrænkelser — af fremmed Ejendom: III S. 1 o. ff. — formelle, af fremmed Ejendom: III S. 8 o. f. — af retsbeskyttede Formuekrav: III S. 10 o. f. — af Enkeltmands Erhvervsrettigheder: III S. 11 o. ff., s. Eneret — s. iøvrigt de forskellige Forbrydelser.
- Strafbart Spil — s. Hasardspil, Spil.
- Straffedomme — ulovlig Fuldbrydelse af: III S. 193.
- Straffemyndighed — dansk: II S. 154 o. f. I S. 46 o. f., s. dansk Straffemyndighed.
- Straffende Retshaandhævelse — Hindring for: III S. 55.
- Strafforfølgning — Undladelse af: III S. 197 o. f.
- Straffrihedsgrunde — objektive, s. objektive Straffrihedsgrunde — subjektive, s. Forsæt, Ugatsomhed — s. iøvrigt under de enkelte Forbrydelser.
- Straffuldbrydelse — ulovlig: III S. 193.
- Strafskyld — s. de forskellige Forbrydelser.
- Strandet Gods — Underslaaen af: II S. 338, 441 o. f., s. ulovlig Omgang med Hittegods — om egenmægtig Bjergning af: II S. 621.
- Stranding — Forsemmelse af Pligter i Anledning af: I S. 188 o. f., 624. II S. 621.
- Studerende — Disciplinærstraffe for: III S. 208.
- Stuprum nec violentum nec voluntarium — I S. 410 o. ff.
- Støvningsmænd — Tvang paa og Hindring mod: III S. 47 o. ff.
- Subjekt — for Forbrydelsen, s. under de forskellige Forbrydelser samt under Gjerningsmand, Medgjerningsmand og Meddelagtighed.

- Subjektive Betingelser — s. Forsæt og Uagtsomhed samt under de enkelte Forbrydelser.
- Subjektiv Farlighed — hos Tyven: II S. 374, 382, 397.
- Sukkertilvirkning — uden Næringsadkomst: II S. 161.
- Sundhed — Forbrydelser med Hensyn til Almenfare for Menneskers S., s. Almenfare, smitsom Sygdom, venerisk Smitte.
- Sundhedsfarlige Forfalskninger — I S. 637 o. ff. II S. 209.
- Sundhedspas — I S. 661.
- Sundhedsvedtægter — I S. 663 o. f.
- Superkargo — om Straffen for S., der vidende har taget Tjeneste paa et til Negerhandel udrustet Skib: I S. 364, s. iøvrigt Negerhandel.
- Svend — s. Mester.
- Svig — om Krænkelse af Handlefriheden ved Svig, s. Handlefrihed — anvendt ved Frihedsberøvelse: I S. 346 o. f. — om Kjønnsfrihedsforbrydelser, iværksatte ved: I S. 412 — s. endvidere angaaende Forstaaelsen af Begrebet S.: II S. 3 o. ff., 142, 308, 451 o. f., 463, 470, 473 o. f., 484 o. ff., 577 o. ff., 591 o. f., 616, 622 samt under Bedrageri.
- Svigagtig Fallit — s. Kreditkrænkelser.
- Svigagtige Handlinger — beslægtede med Bedrageri: II S. 566 o. ff.
- Svigagtig Hensigt — II S. 138, 141 o. f., 198, 213, 229, 271, 279, 530, s. iøvrigt Svig, Hensigt.
- Svigagtig Procedure — i Forhold til Bedrageri: II S. 506.
- Svogerskabsforhold — Forbrydelser mod: I S. 462 o. ff., s. iøvrigt under Slægtning, Slægtskabsforhold.
- Sværgen — Misbrug med: I S. 570 o. f.
- Sygdom — Udbredelse af smitsom S. mellem Mennesker og Husdyr, s. smitsom Sygdom, Husdyr, Sundhed — venerisk, s. venerisk Smitte.
- Sygt Tyende — s. Tyende.
- Symbolske Injurier — i Forhold til reelle Injurier: I S. 22 N., 241, s. Ærefornærmelser.
- Symbolske Trusler — hvad derved forstaaes: II S. 615.
- Synsmænd — falsk Syn af, s. Skjønsmænd.
- Sædelighed — Krænkelse af Pligten til Omsorg for Børns: I S. 490 o. ff. — Krænkelse af umoden Kvindes Kjønss., s. Kjønssædelighed — Krænkelse af den offentlige: I S. 509 o. ff.
- Særegne Pligter — s. Pligter.
- Særlige Embedsforbrydelser — III S. 203 o. ff.

- Søfare** — Forbrydelser med Hensyn til: I S. 619 o. ff. — om Fremkaldelse af S. ved at ødelægge, bortskaffe eller beskadige Fyrindretninger, Solygter eller andet til de Søfarendes Vejledning anbragt Tegn eller Mærke, slukke Fyr eller Solygte, anbringe falsk Tegn eller Mærke, eller opfylde og stoppe det rette Farvand i Sø eller Strøm: I S. 620 o. ff. — om Retmæssigheden af i visse Tilfælde at foretage disse Handlinger: I S. 620 o. f. — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: I S. 621 — de subjektive Betingelser ved og Straffen for Forbrydelsen: I S. 621 — s. iøvrigt angaaende S. Skibbrud, Søskade — om Politiforskrifter, som have Hensyn til: I S. 624 o. ff.
- Sølvarbejder** — s. Guld- og Sølvarbejder.
- Solygte** — om Fremkaldelse af Søfare ved at slukke S., s. Søfare.
- Sønæring** — de herom gjældende Lovregler: II S. 145.
- Søretsdommer** — Forbrydelse af: III S. 169.
- Sørøveri** — II S. 600 o. f. I S. 10 N.
- Søskade** — om at forvolde Skibbrud eller anden: I S. 621 o. ff. — om Straffen for den forsætlige Forvoldelse af Skibbrud eller: I S. 623 o. f. — om kvalificeret Straf for Forbrydelsen: I S. 624.

T.

- Tabte Ting** — Tyveri med Hensyn til: II S. 338 o. ff. — Fordølgelse og Tilegnelse af, s. Hæleri.
- Tandlæger** — Lovbestemmelser for: I S. 652 o. f.
- Tarv** — eget T.s Betydning som Straffrihedsgrund ved Ærefornærmelser: I S. 258 o. f., s. Ærefornærmelser — Statens T. tilsidesat under Forhandlinger: III S. 43 o. f., s. Forræderi (diplomatisk).
- Taxter, offentlige** — s. offentlige Taxter.
- Telefonledninger**, s. Telegrafledninger.
- Telegrafer** — Beskadigelse af elektriske: I S. 671 o. ff. — om de strafbare Handlinger ved Beskadigelse af elektriske: I S. 672 — om de subjektive Betingelser ved Forbrydelsen: I S. 673 — om Straffen for henholdsvis den forsætlige og uagtsomme Beskadigelse af elektriske: I S. 673.
- Telegrafembedsmand** — der gør sig skyldig i Embedsforbrydelse: III S. 197.

- Telegrafledninger — Beskyttelseforundersøiske: I S. 672.
- Telegrammer — Dokumenter: II S. 28 N. o. f., 31.
- Tiendesvig — i Forhold til Bedrageri: II S. 509 — som fiskal Forbrydelse: III S. 88.
- Tilbagebetaling — egenmægtig, af optagne Dyr: III S. 10.
- Tilbagevenden — af udvist Udlænding: III S. 56.
- Tilbud — af Ed paa falsk Udsagn: III S. 70.
- Tilegnelse — retstridig, af Ting, Betingelse for Tyveri: II S. 365 — om den nærmere Forstaaelse heraf: II S. 365 o. ff. — af betroet Ting i bedragerisk Hensigt: II S. 350 o. ff., 434 o. ff., 452 o. ff., 462 o. ff., s. iøvrigt Bedrageri I — ved svigagtig fremkaldte Dispositioner, s. Bedrageri II — af stjaalne Ting, s. Hæleri — af fundne Ting (Hittegods), s. ulovlig Omgang med Hittegods — af offentlig Myndighed: III S. 77 o. ff.
- Tilegnelseshensigt — s. Hensigt.
- Tilforhandling — af stjaalne Koster: II S. 413 o. ff., s. Hæleri.
- Tilfældigt Varetægtsforhold — om Betydningen heraf ved Tyveri: II S. 346 — Tilegnelse af Ting i: II S. 434 o. ff.
- Tilhold — om Nødvendigheden heraf for at straffe for Løsgænger: II S. 89 N. o. f., s. iøvrigt Polititilhold.
- Tilintetgjørelse — af Dokumenter: II S. 35 — af Dokumenter i bedragerisk Hensigt: II S. 502, 508 o. ff. — af Handelsbøger, s. under Handelsbøger — af borttagne Ting: II S. 366 — af fremmed Ejendom: III S. 3 o. f. — af Statens Dokumenter: III S. 44 — af Forbrydelses Spor: III S. 55 — s. ogsaa Konfiskation.
- Tillistet Nøgle — s. Nøgle.
- Tilregnelighed — s. Forsæt, Ugtsomhed samt under de enkelte Forbrydelser — blandet T.: I S. 55 o. ff.
- Tilsyn — med Fremmede og Rejsende: II S. 97, 106.
- Tilsyneladende Omkomne — forsømt Anvendelse af Redningsmidler ved: I S. 171 o. ff., 188.
- Tilsyns- og Afværgelsespligt — I S. 104 — ved Børns Betleri: II S. 103 — s. Afværgelsespligt.
- Tiltvingelse — af Samleje, s. Voldtægt.
- Tilvendelse — af offentligt Stempel eller Præg: II S. 224 o. ff. — af Formueværdi, s. Berigelsesforbrydelser og de enkelte herunder hørende Forbrydelser.
- Ting, rørliche — II S. 316 o. ff., s. iøvrigt Tyveri.
- Tinglige Rettigheder — i Strid med t. R. før Falliten

- foretagne uberettigede Transaktioner: II S. 241 — Be-
drageri med Hensyn til: II S. 521 o. ff.
- Toldafgifter — fiskale Forbrydelser med Hensyn til: III
S. 85 o. f.
- Toldassistenter — Tvang paa og Hindring mod: III
S. 47 o. ff.
- Toldintrader — Besvigelse af: II S. 509.
- Toldlukke — Brud paa: III S. 57 N.
- Toldsegl — Brud paa: III S. 57 N.
- Tombola — Lykkespil som: II S. 111 N.
- Torveorden — Bestemmelser om: II S. 231.
- Transaktioner — strafbare, ved Exekution: II S. 531 o. ff.
— ved Fallit: II S. 241, 534, 538.
- Transitering — af Smør, Overtrædelser ved: II S. 222 o. f.
- Tro og Love — falsk Erklæring paa: III S. 70.
- Trolddom — efter ældre Ret: I S. 557 N.
- Trolovede — Straffebestemmelser for den T., der begiver
sig i Ægteskab med en Anden: I S. 461 o. f.
- Tronfølgeordenen — Angreb paa: III S. 25 o. ff. — om
de subjektive Betingelser: III S. 37 — om Undladelse af
at anmelde saadan paatænkt Forbrydelse til Øvrigheden:
III S. 37 o. f. — s. iøvrigt Forræderi, Statsforbrydelser.
- Tronfølgeren — Forbrydelser mod denne ved Handlinger,
der sigte til at berøve ham Livet eller Friheden: III
S. 25 o. ff. — om de subjektive Betingelser: III S. 37 —
om Undladelse af at anmelde saadan paatænkt For-
brydelse til Øvrigheden: III S. 37 o. f. — s. nærmere
under Forræderi, Statsforbrydelser — om Forbrydelser
mod T., der ikke falde ind under Begrebet Forræderi:
III S. 142 o. f.
- Troslærdom — Spot eller Forhaanelse af noget her i
Landet bestaaende Religionssamfunds T., s. under For-
haanelse, Gudsdyrkelse.
- Trusler — Fremsættelse af T. i Tvangsøjemed: I S. 314
o. ff., s. ulovlig Tvang — i Afpresningsøjemed: II S. 601
o. ff., s. nærmere under Afpresning — T. om øjeblikkelig
Anvendelse af personlig Vold, ved Røveri: II S. 594 o. ff.
— hvad der forstaaes ved reelle og symbolske: II S. 615
— T. om Vold for at forhindre Foretagelsen af de for-
fatningsmæssige Valg eller de lovgivende Forsamlings
Sammentræden og Virksomhed: III S. 46 — om Vold
mod Embeds- og Bestillingsmænd for at hindre dem i
Udførelsen af deres Hverv eller tvinge dem til at handle

derimod: III S. 47 o. ff., 145 — om Vold for at forhindre Retsmøder eller andre Forsamlinger i offentlige Anliggender: III S. 54 o. f. — rettede mod Kongen: III S. 137 o. ff. — mod Kongehusets Medlemmer: III S. 142 o. f. — om Vold mod Medlem af de lovgivende Forsamlinger: III S. 145 — mod fremmed Magts Gesandt ved Kongens Hof: III S. 217 — s. iøvrigt under kompulsiv Tvang, ulovlig Tvang, Vold, Voldtægt.

Trykkefrihedsprincippet — om dettes Forhold til Censurprincippet: III S. 96 o. ff., s. Presseforseelser.

Trykkested — s. Bogtrykker, Presseforseelser.

Træplantning — Ødelæggelse af: I S. 669.

Trætte — unødig, Straffor: III S. 155 o. ff., s. unødig Trætte.

Tvang — anvendt mod Embeds- og Bestillingsmænd for at hindre dem i at udføre deres Embedsforretninger eller handle derimod: III S. 47 o. ff. — retstridig anvendt af Embedsmand, hvorved Nogen tvinges til at foretage, taale eller undlade noget: III S. 192 — anvendt af Undersøgelsesdommer for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring: III S. 192 — af Hustru til utugtig Omgang med Andre: I S. 459 o. f. — s. iøvrigt under ulovlig Tvang.

Tvangsarbejde — Brud paa Pligter af Personer, der udstaa: III S. 209, 212.

Tvangslaan — hvorvidt det er Tyveri: II S. 370.

Tvangsmiddel, lovligt — Anvendelse af, objektiv Straffrihedsgrund: I S. 48 o. f. — anvendt af Skipper under Mytteri ombord: I S. 49 N. o. f. — anvendt overfor Undermænd: I S. 49 N. o. f. — absolut og kompulsivt T.: I S. 314 o. ff.

Tyende — Straf for uberettiget Flytning af sygt: I S. 189 — jfr. Kildefortegnelsen ved L. 10. Maj 1854.

Tyendeforhold — Brud paa de ved T. begrundede Pligter: I S. 498 o. f., 143.

Tysk Straffellov — dennes Klassificering af Legemsfor nærmelser: I S. 24 N.

Tyveri — II S. 315 o. ff., 133, 285 o. ff., 291 N., 294, 296 o. ff., 301, 303 N. o. ff., 313 o. f., 408 o. f., 411, 414 o. f., 418 o. f., 437, 441 o. f., 447, 451 o. f., 460, 469 N., 474 o. f., 517 N., 555, 558 N., 574, 592, 597 o. ff., 603, 607 — i videre Forstand: II S. 313, 360 — i snævrere Forstand: II S. 360 o. f. — om Begrebet i Almindelighed: II S. 315 o. f. — om Gjenstanden for: II S. 316 o. ff. — om T. af Dokumenter: II S. 321 o. ff. — af Danefæ: II S. 331 N. — af

Hittegods og Vrag: II S. 331 N. — mellem Ægtefæller: II S. 328 o. ff. — af Vildt og Fisk: II S. 331 o. ff. — fra Lig og Gravsteder: II S. 333 o. f. — om den for T. karakteristiske Handling: II S. 334 o. ff. — om Vare-tægtsforholdets Betydning ved: II S. 335 o. ff. — af Gjenstande, overladte til Brug: II S. 355 — om Borttagelse som Betingelse for: II S. 357 o. ff. — om Udelukkelse af T. ved Samtykke: II S. 357 o. ff. — om Adskillelsen mellem T. og Ran: II S. 360 o. f. — andre objektive og subjektive Momenter ved: II S. 364 o. ff. — om Tilfælde, hvor der som Følge af manglende Tilegnelsesvillie ikke foreligger: II S. 366 o. ff. — om Tilfælde, hvor der som Følge af manglende Berigelsesvillie ikke foreligger: II S. 370 — om de subjektive Betingelser ved: II S. 370 o. ff. *I. Simpelt Tyveri* — II S. 372 o. ff., 379 N., 382 N., 387 N. o. ff., 393 N. — om Straffen for: II S. 373 o. ff. — om Gjentakelsesstraf ved: II S. 375 o. ff. — Gjentakelsesvirkning paa Ran og omvendt: II S. 376 o. f. *II. Grovt Tyveri* — II S. 372, 375, 377 o. ff., 401 — om Straffen for: II S. 377 o. f. — om de forskellige Arter af: II S. 378 o. ff., nemlig — a) Marktyveri: II S. 378 o. f. — b) Kirketyveri og Opbrydelse af Kirkeblok: II S. 379 o. f. — c) Posttyveri: II S. 380 o. f. — d) Indbrudstyveri: II S. 381 o. ff. — e) Tyveri under Omstændigheder, hvor Tyven har været beredt paa til sit Forsvar at gjøre Brug af Vaaben eller andet sligt farligt Redskab: II S. 396 o. f. — om de subjektive Betingelser i samtlige Tilfælde: II S. 397 o. f. *III. Undtaget Tyveri* — II S. 372, 398 o. ff., 560 — a) Tyverier, begaaede af Børn: II S. 399 — b) Tyverier, hvor Handlingen har en mærkelig ringere Grad af Strafværdighed (Smaatyverier): II S. 400 o. ff. — i Forhold til grovt Tyveri: II S. 401 — om Hæleri ved: II S. 416 o. f.

Tændstikker — Forbud mod visse: I S. 615.

Tørre Hug — s. Hug.

Tørv — om Forpligtelse til at sælge T. efter Tal: II S. 202

U.

Uagtsomme Forbrydelser — s. Uagtsomhed.

Uagtsomhed — ved Krænkelser af Legeme og Liv: I S. 11 N., 54 — ved grov Legemsbeskadigelse: I S. 92 — ved Mand-

drab: I S. 94, 103 — ved Ombringelse af Foster: I S. 14, 134 — ved Hor: I S. 447 — ved Bigami: I S. 455 — ved Stl.'s § 181: I S. 519 — ved Brandstiftelse: I S. 607 o. ff. — ved Ødelæggelse eller Beskadigelse med Sprængstoffer: I S. 612 — ved Forbrydelser med Hensyn til Fremkaldelse af Søfare: I S. 621 — ved Forbrydelser med Hensyn til Fare for Oversvømmelser: I S. 627 — ved Forbrydelser med Hensyn til Fremkaldelse af Jernbanefare: I S. 630, 633 — ved Jernbanebeskadigelser, hvor Fare er udelukket paa Grund af Handlingens Beskaffenhed: I S. 634 — ved Forbrydelser med Hensyn til Fare ved den almindelige Færdsel: I S. 635 — ved Anvendelse af giftige eller andre farlige Stoffer til Varer, der ere bestemte til Forhandling eller Benyttelse af Andre, paa en saadan Maade, at Andres Sundhed udsættes for Fare, samt ved Falholdelse af slige Varer: I S. 643 o. f. — ved Udbredelse af smitsom Sygdom blandt Mennesker: I S. 657 — ved Udbredelse af smitsom Sygdom blandt Husdyr: I S. 665, 667 — ved Beskadigelse af elektriske Telegrafer: I S. 673 — ved urigtige Varebetegnelser: II S. 222 o. f. — ved Kreditkrænkelser: II S. 253, 261, 264 — ved Fortryk og Eftertryk: III S. 14 — ved falsk Vidneforklaring: III S. 67 — ved Forsømmelse og Skjødsløshed i Embedsførelse: III S. 178 o. ff. — ved Embedsmands Exekution af Domme med Tilsidesættelse af Appel eller Ansøgning om Benaadning: III S. 193. — Se iøvrigt under de enkelte Forbrydelsers subjektive Betingelser, under Forsæt samt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 43.

Uansvarlig Person — Forbrydelser mod u. P.s Sædelighed: I S. 311, 412 o. ff., s. desuden Bortførelse, Forførelse, Utugt.

Uautoriseret Kvinde — der betjener Barselkvinder: I S. 652. II S. 162, s. Jordemoder.

Uberettiget Brændevinsudsalg — Straffebestemmelser for: II S. 159.

Uberettiget Brændevinsudskænkning — Straffebestemmelser for: II S. 159.

Uberettiget Erhvervsvirksomhed — II S. 144 o. ff. — der ikke er uberettiget Næringsbrug: II S. 162 o. ff. — som Forhyringsagent: II S. 164 — som Mægler: II S. 164 — som Pantelaaner: II S. 163 — som Udvandringsagent: II S. 163 — som Jordemoder: I S. 652. II S. 162 — s. iøvrigt Bissekramhandel, Kvaksalveri og forbudt Erhvervsvirksomhed.

- Uberettiget Lodsning — Straffebud for: II S. 163.
- Uberettiget Møllebrug — Straffebestemmelser for: II S. 160 o. f.
- Uberettiget Næringsbrug — i snævrere Forstand, hvad derved forstaaes: II S. 145 o. ff. — i Forhold til Omløben med Varer: II S. 131 — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 153 — om Gjærningsmanden til og Ansaret for: II S. 153 o. ff. — om Forsøg paa: II S. 132, 156 — om den anden Part ved: II S. 156 — Straffen for: II S. 157 — om andre Følger af: II S. 158.
- Uberygtet Kvinde — hvad derved forstaaes i Tilfælde af Voldtægt: I S. 398 — om Straffen for Voldtægt mod: I S. 400, s. Voldtægt.
- Udbredelse — af Ærefornærmelser: I S. 191 — om de enkelte særlige Begrebsmomenter og Betingelser for strafbar U. af Ærefornærmelser: I S. 263 o. ff., s. iøvrigt Referat og Ærefornærmelser — af smitsom Sygdom blandt Mennesker og Husdyr, s. smitsom Sygdom og Husdyr — af udenrigs trykte Skrifter: III S. 135 o. f.
- Uddeling — af utugtige Skrifter og Afbildninger: I S. 534 o. ff. — af udenrigs trykte Skrifter: III S. 135 o. f.
- Udeblivelse — fra Session: III S. 42, 88 — af Nævninger: III S. 174.
- Udelukkende Varetægt — Betydningen heraf ved Prigivelse af Hjælpelese: I S. 142 — ved Spørgsmaalet, om Tyveri foreligger: II S. 350 o. ff.
- Udførelse — af Forbrydelsen: I S. 181.
- Udførsel — af Smør, Forseelser herved: II S. 222 o. f. — af Margarine: II S. 142 — af her i Riget trykte Skrifter: III S. 100 o. f.
- Udgivelse — for Barnefader, s. Barnefader — for Barnemoder, s. Barnemoder — af eftergjorte og forfalskede Penge uden Delagtighed i selve Falskmøntneriet: II S. 180, 192 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved denne Forbrydelse: II S. 194 — af falske Penge i Tilfælde, hvor Hovedmanden ikke her i Riget kan drages til Ansvar: II S. 190 o. f. — af Andres Aandsværker uden disses Samtykke: III S. 13 o. ff. — af utugtige Skrifter, s. utugtige Skrifter.
- Udgiver — om dennes Ansvar for Presseforseelser: III S. 103, 106 o. ff., s. Presseforseelser.
- Udlændinge — om Straf for Overtrædelser af Polititil-

- hold, givne til: II S. 106 o. f. — om Straffen for U., der trods Udvisning atter begive sig ind i Riget: III S. 56.
- Udmaalning — af Straf, s. Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 7 samt II S. 173 og iøvrigt de enkelte Forbrydelser.
- Udplyndring — af Lig: II S. 333, 435, 442 o. f.
- Udrustning — af Skib til Negerhandel: I S. 364 — af Skib til Sørøveri: II S. 601.
- Udsendelse — af udenrigs trykte Skrifter: III S. 135 o. f.
- Udsættelse — af spædt Barn, s. spædt Barn og Prisgivelse af Hjælpeløse.
- Udvandrere — Bestemmelser med Hensyn til disses Befordring: I S. 664. II S. 620.
- Udvandringsagent — uberettiget Erhverv som: II S. 163.
- Udvisning — af Udlændinge: II S. 106 o. f. III S. 56 — om Straffen for den, der trods U. af Riget atter begiver sig ind i Landet: III S. 56.
- Udødelighed — Sjælens, Angreb paa: I S. 557 N.
- Uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel — s. Barnefødsel.
- Uforsætlig Følge af forsætlig Forbrydelse — s. Legemskrænkelser, Brandstiftelse.
- Ufødt Barn — s. Foster.
- Uhjemlet Anbringelse — af Andres Navn paa Dokumenter, s. Dokumentfalsk — af Andres Navn, Stempel eller Mærke paa Varer: II S. 209 o. ff. — af Genterkorset: II S. 223 — om Betydningen af, at Anbringelsen skal være uhjemlet: II S. 218 o. ff.
- Ukvemsord — I S. 241 o. ff., s. Ærefornærmelser.
- Uldborg Herreds Privilegium — II S. 134 o. f.
- Ulempe — som Betegnelse for en retstridige Handlings Virkning ved Legemsforstyrrelser: I S. 53 — s. endvidere om Ordets Betydning: I S. 597 o. f.
- Ulovlig Berigelse — Angreb paa Samfundets Formuefordeling: II S. 291, s. iøvrigt de forskellige Berigelsesforbrydelser.
- Ulovlig Brændevinsbrænden — paa Landet: II S. 160.
- Ulovlig Jagt — s. Jagt og Eneret.
- Ulovlig Kludesamling — Straffebestemmelserfor: II S. 138.
- Ulovlig Omgang med Hittegods — II S. 434 o. ff., 294, 296 N., 311 N. o. f. — Definitionen paa: II S. 435 — Gjenstanden for: II S. 435 o. ff. — om de objektive Betingelser: II S. 437 o. ff. — om de subjektive Betingelser: II S. 440 o. f. — Straffen for: II S. 441 — om de kvalificerede Arter af: II S. 441 o. ff.

- Ulovlig Selvtægt — den nærmere Bestemmelse af Begrebet: III S. 151 o. ff. — om Gjenstanden for: III S. 152 o. f. — de subjektive Betingelser: III S. 155 — s. iøvrigt under Selvtægt samt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 116.
- Ulovlig Tvang — som Forbrydelse mod Handlefriheden: I S. 311 o. ff., s. desuden under Frihed — hvad der forstaaes ved u. T. samt om Anvendelse af absolut og kompulsiv Tvang som: I S. 313 o. ff., s. desuden absolut og kompulsiv Tvang samt Svig — mod hvem u. T. kan anvendes: I S. 321 o. ff. — om Villiens Overvældelse som Kriterium ved: I S. 321 o. ff. — om Karakteren af Angrebet paa Handlefriheden ved u. T. samt om Anvendelse af Vold eller Trusel om Vold som Tvangsmidlerne ved: I S. 326 o. ff., s. desuden Trusel og Vold — om lovligt Nødværges Betydning for: I S. 332 — om Nødrettens Betydning for: I S. 332 — om Betydningen af Øjemedet ved: I S. 331 o. ff. — om Betydningen af Rækkevidden af uansvarlige Personers Handlefrihed ved: I S. 333 — om ideel Konkurrence af Forbrydelser ved: I S. 334 o. f. — hvad der kræves til Fuldbrydelsen af: I S. 336 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved: I S. 340 o. f. — om Straffen for: I S. 341 — om Paatalen ved: I S. 342 o. f. — om u. T. til Samleje, s. Voldtægt — s. iøvrigt under Tvang.
- Ulovligt Erhverv — II S. 108 o. ff. — om Betydningen heraf ved Løsgængeri: II S. 92.
- Ulovligt Fiskeri — s. Fiskeri og Eneret.
- Ulovligt Varetægtsforhold — Betydningen heraf ved Tyveri: II S. 337.
- Ulydighed — om Børns U. mod Forældre: I S. 488, s. Revselsesret — mod den offentlige Magts Befalinger: III S. 56 o. ff., s. offentlig Myndighed — Opfordring til U. mod den offentlige Myndighed: III S. 58 — Embedsmænds, s. Embedsforbrydelser.
- Ulykke — Foraarsagelse af: I S. 584, s. Almenfare.
- Umoden Kvinde — Forbrydelser mod u. K.s Kjønnsfrihed: I S. 380 o. ff., 412 o. ff., s. iøvrigt Bortførelse, Forførelse, uansvarlig Person og Utugt.
- Umyndig — om Kreditgiven til: II S. 125 — der svingagtig foregiver at være myndig: II S. 512.
- Unddragelse — af de et Konkursbo tilhørende Ejendele: II S. 239 o. ff., s. Kreditkrænkelser — af Exekutionsgjenstande: II S. 521, 531, 535 o. ff. — af Kravs Op-

fyldelse, s. Bedrageri III og: II S. 622 — af Besiddelse, s. Besiddelse — fra Værnepligt: III S. 42 — af Ydelser eller Bistand til det Offentlige: III S. 85 o. ff., s. fiskale Forbrydelser.

Undergivne — U.s Forseelser mod Foresatte: I S. 230, 443 N., 487 o. f., 495 o. ff., s. endvidere Statsforbrydelser og Embedsforbrydelser.

Underholdningsbidrag — om Afsoning af: I S. 461, 489.

Undermand — om Vold mod U. efter Straffelov for Krigsmagten: I S. 49 N.

Underordningsforhold — om Betydningen heraf ved Ærefornærmelser: I S. 230 o. f. — s. iøvrigt om privatretlige U.: I S. 485 o. ff., 395 o. ff. og om offentligretlige: Statsforbrydelser og Embedsforbrydelser.

Underpant — om Underpantsetterens Tilbagetagelse af U. fra Underpanthaveren, der uberettiget besidder Tingen: II S. 514 N.

Underskrift — om Betydningen af U. ved Dokumentfalsk: II S. 21 o. ff. — af Andenmands eller opdigtet Navn, s. Dokumentfalsk — af Kongens Navn, s. Kongen.

Underslaaen — af Ting i Almindelighed: II S. 412 o. f. — af strandet Gods: II S. 441 o. f., s. ulovlig Omgang med Hittegods — af det et Dødsbo tilhørende Gods: II S. 453, 468 o. f., s. iøvrigt Bedrageri II — Postembedsmands U. af Breve m. m.: III S. 195, s. Embedsforbrydelser.

Understøttelse — af for Forbrydelser forfulgte Personers Flugt: III S. 55.

Undersøgelsesdommer — der anvender Tvang for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring: III S. 192, s. iøvrigt Dommere.

Undertrykkelse — af Dokumenter: II S. 33 o. ff., 81 o. ff., s. Dokumentfalsk — Embedsmands U. af Dokumenter: III S. 198 o. ff.

Undladelse — af at komme en Person, der er i Livsfare, til Hjælp: I S. 168 o. ff. — a) af at komme den, der er i Livsfare, til Hjælp, uagtet det var Vedkommende muligt uden Fare for Liv eller Helbred: I S. 168 o. ff. — om den tidligere Rets Straffebestemmelser for denne Forbrydelse: I S. 169 o. f. — om de objektive Betingelser for Forbrydelsen: I S. 170 o. f. — om Bestemmelser udenfor Straffeloven, der staa i Forbindelse med denne Forbrydelse: I S. 171 — b) af at anvende Redningsmidler paa Hængte, Drukne eller paa anden Maade

tilsyneladende Omkomne: I S. 171 o. ff. — om den tidligere Rets Anordninger med Hensyn til denne Forbrydelse: I S. 174 o. f. — c) af at anmelde noget paa-tænkt Mord eller Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Menneskers Liv udsættes for Fare: I S. 175 o. ff. — af at anmelde for Øvrigheden paa-tænkte Statsforbrydelser: III S. 37 o. f., s. desuden Anmeldelsespligt og Forebyggelsespligt — af at fremkomme med fundne Sager: II S. 438 o. f., s. ulovlig Omgang med Hittegods — af at fremkomme med stjaalne Sager, naar de efterlyses: II S. 420 — af at opfylde Kreditors Krav: II S. 532 — af at føre Handelsbøger, s. Handelsbøger — af at opgjøre Status, s. Status — af at anmelde Firma, Prokura m. m. til Handelsregistre: II S. 282.

Undladelsesforbrydelser — I S. 140 o. ff., s. Undladelse.

Undtaget Bedrageri — II S. 250, 556 o. ff., s. Bedrageri.

Undtaget Hæleri — II S. 423, 426 o. ff., s. Hæleri.

Undtaget Røveri — II S. 594.

Undtaget Tyveri — II S. 398 o. ff., s. Tyveri.

Undvegen Fange — Skjul af: III S. 55.

Undvigelse — af Fange: III S. 57 o. f. — skaffe Midler og Lejlighed til Fanges eller anholdt Persons U.: III S. 57.

Universitetets Almanakprivilegium — fiskale Forbrydelser med Hensyn til: III S. 87.

Unødig Trætte — Straffebestemmelser for: II S. 505 o. f. III S. 156.

Uorden — der forstyrrer Gudstjeneste: I S. 565 o. ff., s. Gudstjeneste.

Urigtig Angivelse — af Udstillingsbelønninger o. desl. paa Varer: II S. 222 — paa Skilte, Regninger, Fakturaer og andre Forretningsdokumenter: II S. 223 — for Forbrydelser: III S. 60, 158 o. ff.

Urigtige Fordringer — hvad derved forstaaes ved svigagtig Fallit: II S. 241 o. f.

Urigtige Varebetegnelser — om Straffen for: II S. 221 o. f.

Usømmelig Klage og Ansøgning — til Kongen, Ministerier, lovgivende Forsamling, Øvrighed: III S. 138, 143 o. f.

Uterlighed — om ved U. at krænke Blufærdigheden, s. Blufærdighed — om ved U. at give offentlig Forargelse, s. offentlig Forargelse — hvad der forstaaes ved: I S. 375 o. ff. — om Betydningen af, at ikke Samleje, men U. var Formålet: a) under de i Stl.'s §§ 168 og 169 angivne Forudsætninger: I S. 402 — b) ved Bortførelse: I S. 408

— c) ved Kjønshedsforbrydelser, der iværksættes ved Misbrug af en overordnet Stilling: I S. 409 — d) ved Kjønshedsforbrydelser, iværksatte ved en Raaden over Kvinden uden hendes Samtykke eller med hendes retlig betydningsløse Samtykke: I S. 411 — e) mod Pige­barn under 12 Aar: I S. 415 — mod Pige­barn mellem 12 og 16 Aar: I S. 419 — ved Bortførelse af ugift Fruentimmer under 18 Aar: I S. 421 — h) i saadanne Forhold, hvor Samleje er Blodskam: I S. 471, 473 — i) ved Forførelse til U. af Fosterbarn, Myndling eller et til Undervisning og Opdragelse betroet Fruentimmer: I S. 492 — j) ved For­ældres, Værgers eller Læreres Forførelse til U. af de dem betroede Børn: I S. 494.

Uterligt Forhold — s. under Uterlighed.

Utugt — om Tvang til, s. Voldtægt — om Bortførelse af Kvinde for at formaa hende til, s. Bortførelse — om U. begaaet af Bestyrer, Forstander eller lign. ved Fængsel, Opfostringshus eller anden saadan Institution med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer: I S. 408 o. ff. — om U. begaaet med Kvinde uden hendes Samtykke eller med hendes retlig betydningsløse Samtykke: I S. 410 o. f. — om U., iværksat ved Svig: I S. 412 — begaaet med Pige­barn under 12 Aar: I S. 413 o. ff. — med Pige­barn mellem 12 og 16 Aar: I S. 415 o. ff. — om Bort­førelse af ugift Fruentimmer under 18 Aar for med hende at øve: I S. 419 o. ff. — om Utugt, bedrevet af gift Person, s. Hor — om U. med Slægting eller Besvogret, s. Blodskam — om Ægtemand, der tvinger sin Hustru til at bedrive U. med Andre eller giver Andre Lejlighed til at bedrive U. med hende: I S. 459 o. f. — om For­førelse af Ens Børn, Fosterbørn, Myndlinge eller til Under­visning og Opdragelse betroet Fruentimmer eller anden Person til: I S. 490 o. ff., 492 o. ff. — om Fruentimmer, der imod Politiets Advarsel søger Erhverv ved U., s. Prostitution — om den, som vidende eller med Formod­ning om, at være behæftet med venerisk Smitte, øver U. med Andre, s. venerisk Smitte — om at paavirke Kvinde ved at opfordre hende til, s. Rufferi — om for Betaling at tilstede Personer af forskjelligt Køn Adgang til Bolig for at øve: I S. 521, 523 o. ff. — om mod Politiets Forbud at have Fruentimmer til Huse, der ernære sig ved: I S. 521, 527 — om U. med Dyr, s. Omgang mod Naturen. Utugtig Omgang — I S. 375, s. Utugt.

- Utugtige Afbildninger — om at sælge, uddele eller paa anden Maade udbrede eller offentlig udstille: I S. 534 o. ff.
— om Ansvarsreglerne (hvilke Personer der kunne komme til at bære Ansvar) ved denne Forbrydelse: I S. 537 o. ff., s. desuden under Presseforseelser, utugtige Skrifter.
- Utugtige Skrifter — om at offentliggjøre: I S. 534 o. ff.
— hvilke Personer der bære Ansvar for Offentliggjørelsen af: I S. 537 o. ff., s. desuden under Presseforseelser og utugtige Afbildninger.
- Uægte Barn — Drab af u. B. under eller strax efter Fødselen: I S. 117 o. ff., s. Barnemord, Drab.
- Uægte Dokumenter — hvad derved forstaaes: II S. 44 o. ff., 51 o. ff., s. iøvrigt Dokumenter, Dokumentfalsk.

V.

- Vaaben — paatænkt Anvendelse af V. som Moment i grovt Tyveri: II S. 396 o. f., s. Tyveri (grovt) — i Krig at bære V. mod Staten: III S. 40 — om Anskaffelse af V. og Øvelse i Vaabenbrug: III S. 55 N. o. f.
- Vaccination — Bestemmelser om: I S. 661.
- Valg — Forhindring af forfatningsmæssige: III S. 44 — Forvanskning ved Foretagelsen af de forfatningsmæssige eller kommunale: III S. 148 o. f. — om Kjøb og Salg af Stemme ved disse: III S. 148 o. ff. — af Embedsmænd: III S. 167 o. ff.
- Valgbestikkelse — s. Valg og Kjøb og Salg af Stemme.
- Valgfrihed — Angreb paa, s. Valgtryk.
- Valgkandidat — s. Kjøb og Salg af Stemme.
- Valgmenighedspræst — om Ansvar for: III S. 169 o. f.
- Valgmænd ved Landstingsvalg — Udeblivelse eller for sent Møde af: III S. 166. 206 o. f.
- Valgtryk — III S. 147 o. f., s. ogsaa Kjøb og Salg af Stemme.
- Vand — Bestemmelser om V.s Afledning og Afbenyttelse: I S. 627. II S. 169.
- Vandbeholdninger — Forgiftning af: I S. 654 o. f.
- Vandveje — Bestemmelser om indre: I S. 673.
- Vandværk — uberettiget Befattelse med: II S. 161 — om Beskyttelse for: I S. 655.
- Vane — Hæleri som: II S. 425 o. f., s. Hæleri.
- Vansir — som Betegnelse for Virkningen af den retstridige Virkning ved Legemsfornærmelser: I S. 53 — om Erstat-

- ning for, s. Legemsfornærmelser og Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 301—303.
- Varebetegnelser — urigtige, s. urigtige Varebetegnelser.
- Varefalsk — s. Vareforfalskning.
- Vareforfalskning — II S. 203 o. ff., 10, 80, 83 — hvad der forstaaes ved Forfalskning: II S. 205 — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: II S. 205 — om de subjektive Betingelser: II S. 207 — om Straffen for: II S. 207. — Jfr. Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 278.
- Varemærker — Misbrug med: II S. 209 o. ff. — Krænkelse af Eneret til: III S. 19, jfr. ogsaa Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 278 samt L. 27. April 1894 (Nr. 70).
- Varer — hvad der i Tilfælde af sundhedsfarlige Stoffers Anvendelse forstaaes ved: I S. 637 o. ff., særlig S. 643 — hvad der ved Vareforfalskning forstaaes ved: II S. 204 o. f., s. ogsaa Handelsvarer — Misbrug ved Maal og Vægt af: II S. 195 o. ff., s. Maal og Vægt — Misbrug med Hensyn til Varers Ægthed og Godhed: II S. 203 o. ff., s. Stempling, Omsætningsfalsk, Varemærker, Misbrug — Misbrug med Hensyn til Varers Pris: II S. 229 o. ff., s. Misbrug — Omløben med, s. Bissekramhandel og Omløben med Varer — der tages paa Kredit uden Hensigt at betale: II S. 471, 481, 485, 488, s. Bedrageri II.
- Varetægt — Betydningen heraf ved Berigelsesforbrydelser i Almindelighed: II S. 312 o. ff. — ved Tyveri: II S. 355 o. ff. — ved Bedrageri, s. Bedrageri I — ved ulovlig Omgang med Hittegods, s. Hittegods — ved Hæleri, s. Hæleri.
- Varetægtsfængsel — om Brud paa Pligter, der paahvile Personer i: III S. 209 o. ff.
- Varetægtspligt — I S. 142, s. iøvrigt under Prisgivelse af Hjælpelese.
- Vejere — om offentlig autoriserede: II S. 196, 202.
- Vejfarende — Nægtelse af Husly og urigtig Vejvisning til: I S. 136 o. ff.
- Vejfred — Bestemmelser om: I S. 670. III S. 8 o. f.
- Vejviser — Ødelæggelse af: I S. 669.
- Vejvæsen — Bestemmelser om: I S. 670.
- Velanstændighed — Krænkelse af den offentl.: I S. 549 o. f.
- Velfærd — Trusler mod, s. Voldtægt — s. endvidere Kildefortegnelsen ved Stl.'s §§ 40, 109, 169.
- Venerisk Smitte — om Straffen for den, som vidende eller med Formodning om at være behæftet med v. S. øver Utugt med en Anden: I S. 516 o. ff. — om For-

holdet mellem denne Forbrydelse og Stl.'s § 180: I S. 516 o. f. — om Udelukkelse af det Tilfælde, hvor Smitten paaføres under det ægteskabelige Samliv: I S. 517 — om de objektive Betingelser for Forbrydelsen: I S. 518 o. f. — om de subjektive Betingelser: I S. 519 — om Forbrydelsens Fuldbrydelse: I S. 519 — om Straffen og Paatalen: I S. 519 — om Anvendelse af Stl.'s § 181 paa den, der giver et Barn, der er angrebet af v. S., til Opamning ved anden Kvindes (ikke Moderens) Bryst, samt paa Amme, der tager anden Kvindes Barn til Opamning, vidende eller med Formodning om at være behæftet med: I S. 319 o. ff. — om Pligten til i dette Tilfælde at yde Erstatning for Lidelse og Tab samt Omkostninger ved Helbredelse: I S. 521 — om Erstatningspligtens Udvidelse til de ikke-strafbare Tilfælde, nemlig hvor Barn sættes i Pleje, skjønt lidende af eller mistænkt for at være behæftet med v. S., uden at Plejeforældrene underrettes derom, samt hvor et for v. S. mistænkt Barn anbringes til Opamning, uden at Ammen underrettes: I S. 521.

Venerisk Sygdom — s. venerisk Smitte.

Verbale Injurier — I S. 241, 292, s. Ærefornærmelser.

Veritas convicii tollit injuriam — I S. 248, s. iøvrigt *exceptio veritatis* og Ærefornærmelser.

Vestindiske Øer — s. Kildefortegnelsen om de for disse gjældende Straffebestemmelser.

Vexelfalsk — s. Dokumentfalsk.

Vexler — om Diskontoen ved: II S. 115 o. f.

Vidneforklaringer — falske, s. Bevisudsagn og Mened.

Vidnesbyrd — som Dokument: II S. 16 o. f., s. Dokumenter og Dokumentfalsk.

Vildfarelse — med Hensyn til Barnets Alder, naar Utugt bedrives med Pigebarn under 12 Aar: I S. 414 — naar Utugt bedrives med Pigebarn mellem 12 og 16 Aar: I S. 419 — ved Bigami, med Hensyn til Ægtefælles Død: I S. 455 — Udelukkelse af de subjektive Betingelser for Tyveri som Følge af: II S. 370 o. ff. — om Betydningen ved Tilegnelse af tilfældig besiddede Ting: II S. 444 o. ff. — s. iøvrigt *error facti*, *error juris*.

Vildt — Tyveri af: II S. 331 o. ff. — om Sikring af Vildtbestanden: II S. 171 o. ff., s. ulovlig Jagt — om Eneret til: III S. 19 o. f.

Vildthandler — Ansvar for, s. Vildt.

- Vin — Lovbestemmelser for Tilberedelse af: I S. 653. II S. 209
 — hvad der ved Tilberedelse af Vin til Forhandling er tilladeligt: I S. 653.
- Vindesyge — II S. 287, 289, 292, s. *animus lucri faciendi*.
- Vindesyg Hensigt — som subjektiv Betingelse ved Tyveri: II S. 372, s. ogsaa Vindesyge og Tyveri.
- Vinding — Tilskyndelse af Hustru til Utugt for V.s Skyld: I S. 459 o. f. — hvorvidt Moment i Rufferi: I S. 530 o. ff.
- Virilstemme — III S. 167.
- Vitalitet — om Betydningen af V. ved Forbrydelser mod Personens Legeme og Liv: I S. 6.
- Vivisektion — I S. 555, s. Dyrplageri.
- Vold — udenfor Forbindelsen med ulovlig Tvang, s. Legemsfornærmelser — i Forbindelse med ulovlig Tvang: I S. 312 o. ff., s. Voldtægt — hvad der forstaaes ved: I S. 20 N., 58 o. ff., 327 o. ff. — Trusler om: I S. 327, s. iøvrigt under Trusler — paa Gods, hvorvidt denne er indeholdt i Begrebet „Vold“ ved ulovlig Tvang: I S. 327 o. ff., s. ogsaa under Ødelæggelse — paa Person, s. II S. 311, 359 o. f., 592 o. ff., 615 samt Legemsfornærmelser og Tvang — Anvendelse af V. paa Gods skærpende Omstændighed ved simpelt Tyveri: II S. 374 o. f. — anvendt ved grovt Tyveri (Indbrudstyveri): II S. 381, 385 o. f. — personlig eller Trusel om øjeblikkelig Anvendelse af V. ved Røveri: II S. 594 o. f. — om Trusler om V. ved Afpresning: II S. 615 — V. eller Trusel om V. mod Medlem af lovgivende Forsamling: III S. 145 — mod Embeds- eller Bestillingsmænd for at hindre dem i at udføre deres Hverv eller tvinge dem til at handle derimod: III S. 47 o. ff. — anvendt af Embedsmand i sin Embedsgjerning: III S. 191 o. f.
- Voldsgjerning — s. Legemsfornærmelser og Vold.
- Voldshandling — s. Legemsfornærmelser og Vold.
- Voldsmand — s. Legemsfornærmelser og Vold.
- Voldtægt — som særlig udhævet Forbrydelse mod Kvindens Kjønssfrihed: I S. 369 o. ff., s. iøvrigt Kjønssfrihed — som Kjønssfrihedsforbrydelse, der iværksættes ved Tvang: I S. 388 o. ff. — Bestemmelse af Begrebet V. efter Forholdets Natur, tidligere og nugældende dansk Ret: I S. 389 o. ff. — om Straffen efter Stl.'s § 168, naar Samlejet er tiltvunget ved Vold eller Trusler om øjeblikkelig livsfarlig Vold: I S. 396 o. ff. — om Ud-

videlsen efter Stl.'s § 169 til Trusler, hvorved Samleje opnaaes, naar disse vel ikke kunne henføres under § 168, men dog maa antages at medføre Fare for Kvindens eget eller hendes Nærmestes Liv, Helbred eller Velfærd: I S. 399 o. f. — hvad der i denne Sammenhæng forstaaes ved „Nærmeste“, „Helbred“ og „Velfærd“: I S. 399 o. f. — om Straffen for V. samt om Betydningen for Straffen efter Stl.'s §§ 168 og 169, om Kvinden er uberygtet eller berygtet: I S. 400 o. ff. — om Straffen for det Tilfælde, at ikke Samleje, men andet uterligt Forhold har været tilsigtet: I S. 402.

Volenti non fit injuria — I S. 127, 474, s. desuden Samtykke.
Vovelige Foretagender — af Fallent, til Skade for Kreditorerne: II S. 252 o. f., s. Kreditkrænkelser.

Vrag — II S. 436, s. iøvrigt ulovlig Omgang med Hittegods, Bjergning og strandet Gods.

Væddemaal paa Spil — s. Spil.

Vægning — af Skyldners Bistand til Kravs Fyldestgørelse: II S. 281 o. ff. III S. 10 — om V. ved at efterkomme den offentlige Magts Befalinger: III S. 56 — om Embedsmands V.: III S. 180 o. f.

Vægt — Misbrug med Hensyn til: II S. 195 o. ff. — Forfærdigelse af urigtig, Forandring af rigtig, Benyttelse af falsk: II S. 196 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved disse Forbrydelser: II S. 198 o. f. — om Straffen derfor: II S. 199 — om Benyttelse af V., der ved Tid eller Brug er bleven forandret: II S. 199 o. f. — om Benyttelse af V., som ikke er lovlig justeret: II S. 200 o. f. — Se iøvrigt Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 277.

Vælger — om dennes Ansvar: III S. 158 o. ff., 166 o. f.

Værelser — Indbrud i: II S. 384, s. Indbrudstyveri.

Værger — der forføre deres Myndlinge til Løsagtighed: I S. 492 o. ff. — Brud paa V.s Pligter: I S. 143, 230, 485 o. ff.

Værnepligt — Unddragelse fra: III S. 42, 88.

Y.

Ydelser — af offentlig-retlig Karakter, hvorvidt svigagtigt Forhold med Hensyn til saadanne er Bedrageri: II S. 508 o. f. — krediterede, Bedrageri med Hensyn til: II S. 504, 511, s. iøvrigt Bedrageri III — til Kongens

Bibliothek og Universitetsbibliotheket, Unddragelse af:
 III S. 87, s. iøvrigt fiskale Forbrydelser.
 Ytringer — ringeagtende, s. Ringeagtsytringer og Ære-
 fornærmelser.

Æ.

- Ægte Dokumenter — II S. 46, 49, s. iøvrigt Dokumenter.
 Ægtefælle — Legemskrænkelser rettede mod: I S. 106 o. ff.
 — Drab af: I S. 109 o. ff. — Tilsnigelse af Samleje, der
 af Kvinden anses for ægteskabeligt: I S. 412 — Samleje
 med Anden end sin, s. Hor — om Giftermaal med en
 Andens, s. Bigami — Tyveri fra: II S. 328 o. ff.
 Ægteemand — der tvinger sin Hustru til utugtig Omgang
 med Andre eller uden hendes Vidende og Villie giver
 Andre Lejlighed til at forskaffe sig legemlig Omgang
 med hende eller for Vindings Skyld tilskynder hende til
 utugtig Omgang med Andre: I S. 459 o. f., s. iøvrigt
 Ægtefælle.
 Ægteskab — om Tilsidesættelse af Pligter med Hensyn til
 tidligere bestaaende: I S. 458 — om Betydningen af, at
 Ægteskab foreligger med den, hvis Blufærdighed krænkes:
 I S. 305 — om Udelukkelse af den særlige Kjønsmis-
 beskyttelse i Tilfælde af: I S. 384 o. f., s. iøvrigt Bigami,
 Hor, Ægtefælle.
 Ægteskabeligt Forhold — Forbrydelser mod: I S. 439 o. ff.
 Ægteskabsbetingelser — Tilsidesættelse af: I S. 439 o. ff.
 Ægteskabsbrud — s. Hor.
 Ægteskabsforpligtelse — Krænkelse af: I S. 461 o. f.
 Ærbødighedspligt — Krænkelse af Børns: I S. 487 —
 mod Kongen: III S. 137 o. ff. — mod Dronning, Enke-
 dronning, Tronfølger: III S. 142 o. f. — mod Prinser og
 Prinsesser: III S. 143.
 Ærefornærmelser — som henhørende under Forbrydel-
 serne i de ved den blotte Samleven begrundede Rets-
 forhold: I S. 3 — i Forhold til Legemsfornærmelser:
 I S. 21 N. o. f. — Berøring af Legemet som: I S. 18 o. f.
 — om Æ. i Almindelighed: I S. 190 o. ff. — om Selv-
 agtelsen og Andres Agtelse som de retsbeskyttede Goder
 ved: I S. 191 — om forskellige Fremtrædelsesformer for:
 I S. 191 o. ff. — om de for Underarterne af Æ. fælles

Begrebsmomenter: I S. 199 o. ff. — den fælles Gjenstand for: I S. 199 o. ff. — Subjektet for: I S. 205 o. ff. — mod Afdøde: I S. 7, 206 o. ff., 261 o. f. — mod juridiske Personer: I S. 7, 209 o. ff. — om den for *Æ.* nødvendige Handling: I S. 226 — om Afkald paa Retsbeskyttelse for: I S. 227 — om Nødretsprincippets Anvendelse paa: I S. 227 — om Retorsion ved: I S. 227 o. ff. — om Betydningen af privat- eller offentlig-retligt Over- og Underordningsforhold ved: I S. 230 o. f. — om Fremsættelse i Fortrolighed af *Æ.* mod en Fraværende: I S. 231 o. ff. — hvad der kræves til Fuldbyrkelse af: I S. 233 o. ff. — om de subjektive Betingelser ved: I S. 234 o. ff., s. *animus injuriandi, exceptio veritatis* — om de forskellige Arter af: I S. 240 o. ff., 244 o. ff., 263 o. ff. — 1) Ringeagtsytringer: I S. 240 o. ff. — om *exceptio veritatis* ved Ringeagtsytringer: I S. 243 — 2) ærefornærmende Sigtelser: I S. 244 o. ff. — hvad der derved forstaaes: I S. 244 o. ff. — om *exceptio veritatis* ved ærefornærmende Sigtelser: I S. 245 o. ff. — om Undtagelser fra Reglen om, at ærefornærmende Sigtelser, der ikke kunne bevises, ere retstridige: I S. 256 o. ff. — 3) Udbredelse (Referat) af: I S. 263 o. ff. — *exceptio veritatis* ved Udbredelse af: I S. 266 o. f. — om Straffen for: I S. 269 o. ff. — om Paatalen ved: I S. 283 o. f. — om Erstatning for: I S. 284 o. f. — om Arverets Forbrydelse som Følge af: I S. 286 — om Mortifikation af: I S. 286 o. ff. — forskellige Inddelinger af *Æ.*, der have Betydning dels for Straffen, dels i processuel Henseende: I S. 591 o. ff. — mod Kongen, s. Kongen — mod fremmed Regent: III S. 215 o. ff. — mod fremmed Magts Gesandt ved Kongens Hof: III S. 217 — s. iøvrigt Presseforseelser, Privatlivets Fred. *Ærefornærmende Sigtelser* — s. *Ærefornærmelser*. *Æreserklæring* — I S. 282 o. f.

Ø.

Ødelæggelse — af fremmed Ejendom: H S. 285 o. ff. III S. 3 o. ff. — af Konkursbos Ejendele: II S. 263 — af borttagen Ting: II S. 366 — af Helbred, s. Legemsfor nærmelser — af elektriske Telegrafer, offentlige Monumenter, Jernbaner, Fyrindretninger, Sølygter, Broer, Hegn,

Milepæle m. m., s. de nævnte Ord — jfr. iøvrigt Beskadigelse.

Ødsel Levemaade — udvist af Fallent til Skade for Kreditorerne: II S. 252 o. f., 261 o. f., 264 — om Straffen: II S. 265 — om Paatalen: II S. 266 — s. iøvrigt Kreditkrænkelser.

Øjemed — Barnerov i egennyttigt eller usædeligt: I S. 365 o. f., s. Hensigt og Kildefortegnelsen ved Stl.'s § 42.

Ølskat — fiskale Forbrydelser med Hensyn til: III S. 86.

Østersfiskeri — Straffebestemmelser vedrørende: II S. 177 o. f.

Øvrighed — om Tvang paa og Hindring mod: III S. 46 o. ff. — voldsom Modstand mod en af Ø. truffen Bestemmelse:

III S. 52 o. ff. — Indgivelse af Klager eller Ansøgninger i utilbørlige Udtryk til: III S. 144 — s. iøvrigt Statsforbrydelser, Embedsforbrydelser, offentlig Myndighed.

Øvrighedsadvarsel — mod forargeligt Samliv: I S. 542 o. ff.

